

کوٹھاری ٹہری ہونہری سالی (وہوہم
 ۶ ماہی
 ۲۷۸ ہزہ لہوری
 نرفی نو ولات ۲۰۰۰۰ تمہن
 درمہوی ولات ۱۰ روٹل

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

شب بھومہ حمدیانے

سرمدیہ

فریادونسے

ہیئت تحریریہ:

سیداسلام دعاگو

«دبیر فایل ویزہ فرات جہوہی»

شریف فلاح

«دبیر فایل ویزہ کرمانشان و نیلام»

عبدالغادر نیازی «شعر»

بانیان:

مریلم قازلی فرات جہوہی دینو بوتزائی علاج باباچاھلج د. ہاشم ٹخصلہ زادہ جلال ملال کشا فخرہاد شاکلجی ملنسور یاقووتج د. معلمہ رحیمیان شہلجی دصالحج معلمہ توتونج توسنل رشید د. علاج ٹولفتج کاکشار نورصار، ہلندریں رضا آمن، مورات جوان، نیزامددین ناکورت کاپووملرس بللجہ نایلز سلمج د. علیدوللا ٹمینج زامن سوفاغ سائلج سید اسلام دعاگو شریف فلاح، نازن تاری فوزیل سولتان بلجی، زیار جلیخانفرد، ٹلمگین بولجی عادل قادرج ہلرس علیاسج ہللال سوہرابج دیمین سوہرابج معلمہ جواد جلیلیان، سوہلیلا ملیہلمج زانکو یارج ٹالان یارج ٹرسلمان چلہلمج جمال مشلمیج تہیمور علیل جلیل علیل، معلمہ نیسماعیل نژاد، ہمین علیدوللا پوور، سوران معلمہ «سلفز» جلال پوور علیسان، سوران معلمہ سورہ عبدالقادر نیازی، ٹارام پزشکیان باران، بلختیار کریمج ٹارام فلتج شرمین سائلج شالو علیدوللا، ماشللا ملیہلمج ساراسولتانج

دیزارے: فریادونسے

پیشانی

بحرمت حریم حزینہ (شی)

حرف اول: آنچه یک پدیده ادبی هنری را در طول زمان، در میان همقطاران، متمایز از همه خواهد کرد، شیوہای حرکت آن پدیده است. چه بسا همه ما به خوبی به این مهم واقف شدہایم کہ جهان فیزیکیال مکشوف، تاکنون جہات بسیار نہ بی شمار-ی را در معرض فہم مسبوط ما قرار دادہ است: راست، چپ، مستقیم، عقب، بالا، پایین، راست شمالی (شمال شرقی)، چپ جنوبی (جنوب غربی) و بہ موازات ہر حرکتی می توان، جہتی نو کشف و دراختیار -لاقل- فہم خویش قرار داد و بہ راحتی در معرض تغییرات سازماند «ہستن» در ہستی حیات قرار گرفت و بی هیچ آسایشی، آن ہمہ آلایندہ مزخرف مردود را از پیکرہ پیر خردہای پر بار بشری زدود؛ و بدینسان است کہ جہات موازی جہان با جہات از پیش کشف شدہ تازہای، از نو کشف می شوند. این جہات موازی، نشان از آن دارد کہ انسان، ہمچنان جہتدار بہ این جہان گام نہادہ و ہر روز کہ بیشتر وارد بزمہای سنگین «بودن» می شود، بیشتر می فہمد کہ ہنوز چہ جہات بی شماری کہ در انتظار این پدیدہ مایوس -انسان- ہستند کہ دمی از جہل غالباش فاصلہ بگیرد و سر در لایتناہی آن ہمہ تصور لایالی نہادہ، بی هیچ دستگیر بی دستی، در آن ساحت نامتقارن خطوط گام بگذار؛ برای بی درجامندگان آنجا -کہ در آن لحظہ اینجای ما خواهد بود- دستی تکان دہد و بر عبور خویش، تأملی کند کہ ہرچہ زدوتر، ہرچہ بیشتر آن جہات بی درزمان کشفتر شوند و در کل بی کرانگی خویش، سرمستانہ در انتظار معبر واقع شدن، قرار گیرند. اکنون با این توضیح سادہ مبہم، می توان بہ جہات بی درپایان «شی» در حریم حزیناش پرداخت و شیفندگان کلمہ را ترغیب بہ عبور از این معبر بیدار کرد. آنچه موجب سرمستی پدیدہ «شی» در زمانہ خود و زمان آیندگان خواهد بود، چگونگی جنگ انداختن در خورجین خشن زبان است و چہ بسا ہر لحظہ این حقیقت تلخ را بہ عابران خود، یادآوری خواهد کرد کہ: برای دست یازیدن بہ مخمل بدنہ بی پیر کلمہ، بہ جنگی بی پایان با جنگجویان حریم زبان، نیاز است و ابزار این جنگ، تنہا شہود در بی توجہی است بہ ہر آنچه یافتناش می خوانند و همان شیفنگی بی پایان جانہای بی درسیتر است در ہوای «ہایہای» کلمہ. چرا کہ نہ ہیچ یافتنی در کار خواهد بود و نہ ہیچ ہوایی بہ کمک بالندگی عابران خستہاز جہات، می شتابد! اما دستورہا، دستورہا دستبردار نیستند و ہر لحظہ نعرہ می کشند کہ: «شی» نہ مصدر است و نہ ماضی بعید و نہ حتی مستقبلی کہ بخواد نوید لحظات بالیدن و رستن بدهد. «شی» تنہا تجسمی آنی از «کلمہ» در مقطع بی رمقی از زمان است و بس. و ہمیشہ همان شکل مجسم «کلمہ» نیز باقی خواهد ماند. نیازی نیست در بدو شدن این کلمہ، آن خورجین خشن را دست کم بگیریم و فکر کنیم کہ این نیز بگذرد! نہ، ہرگز! کہ «شی» بگذرد... این تو، یار ہموار کلمہ، کہ باید آمادہ عبور شوی از جہات بیدار «شی» کہ حالا دیگر ہر یک بہ تمامی یک گذر گاہند و ناخفتہ گان کلہشق را بہ جنگ می طلبد: جنگی جہت عبور و جہش در نقطہ پایان گذر گاہی کہ نقطہ پایانش نیست...

صفحه ۱۶۷ تا ۱۶۸

ونفہ سہر نووسہر: نقیسر و ہنوسے نقیسار (۲)

مانفہ مینے ہاورے جبرو کنوس: خانوو مریہم قاز (۷)
 تنیکہرانے کہ لیمہ: رومان و نہ قہر (۲۸) فہلسفہ سبے و حہ قویقہ سبے
 سبہم (۳۶) مسعود محمہد: ہزاراندنگ لہ خاکے حاجے قادر
 کوئے (۶) کاربکہریہ دہروونناسے لہ سہر جبروک (۶۹) بنگہ و قوناعہ کانے
 نہدہے کورد لہ کرمانسار و نیلام (۵۳) بہدقینے دہقے نہدہے و لیکدانہوہ
 بہدقینے رخنہبے (۵۷) بوجے میتر کرینجے ناو سہ کردار نہ بہت (۶۰)

صفحه ۱۶۲ تا ۱۶۹

نہوسن: کوڈچکہبہ (۱۶۹)

تسعر: فارسے و کورد (۷۳)
 نارام: تساعیر پھرہ ٹانارام (۸۹)
 جبروکے کورد (۱۰۷) دوسیدہ نایبہت بہ دینو بوتزائے (۱۲۳)

صفحه ۱۶۲ تا ۱۶۳

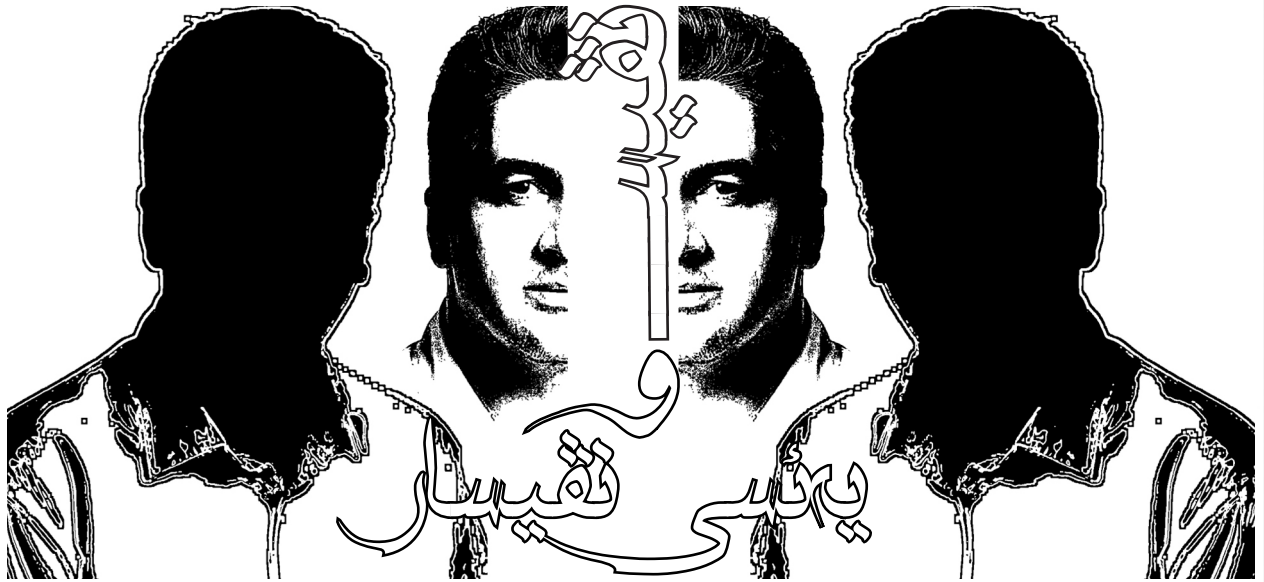
تساعیر ار خولقذہر جہانیکے نویندر

وت و ویز کو قاز "تے" لہ گہل تساعیر جلال ملال کستا (۱۴۴)
 برسے ناسنامہ لہ نیلام و کرمانسار
 وت ووویزیک لہ گہل نووسہر و رخنہ کر: عادل قادر (۱۵۲)
 تسعر کورد فہمسوقنہریر ننتق زیار منہ
 وت ووویز و ہگہرد تساعر ناسیا کورد: دوکتور عہلے نوافہنے (۱۵۷)
 کودہنقاوتبہ
 وت ووویزیک لہ سہر کتبہے "نیربفہنیا" سے نہرسہ لار چہلہے (۱۶۰)

صفحه ۱۶۳ تا ۱۶۴

نہ اقبہ پدوہندبے ذنوار دوو نہسل

دوسیدہ نایبہتے کو قاز تے
 لہ سہر نووسہر و وہر کڈر و رور نامہوانے ناسرا و باکور
فرات جہوہر

فریادونسی (سارنوس)

دواینییه که له مەر سەر هه لدانى ئاگادیمیای موازی:

سهیرانچییه سهیرانهوه؟ ئه و زمانه ی که چیتەر کهس پنی رازاوه نییه و تهنانهت به تابلوی دوکانه کاندای دباره که له کوپوه، له که بهوه، کهس تاقهتی زمانی نهماوه و لهوه زیاتر کهس کاتی بۆ هونهری زمانیش نییه ئیتر. بارت وتنه ی: ”مهرگی ئه ده بیاتی مهزن“ دستپیکردوه؟ ئه و مزاره ی که تهنه ی بووه ته ئامرازیک بۆ فهخری دهستکورتانی وشه، تهنه ی بووه ته ئامرازیک بۆ رازاندنه وه ی دیره دیرینه کان، یا خود بووه ته هوی گه شه ی دروشم و به کار هینانی دهسته وشه ی رهنگاو رهنگی بی بنه ما؟

شورشیک به ریگاو به و ریگا نییه که بگه نه وه به منزله مهنده کانی سهراوردمان. زریباریک له کهنار قلشی لیوه وه دهستیپه کات که بتوانی چی پیتی پیره لۆکی ئه م سالانه ی نیوزارمانه، رایمالیت و هزری که فنارای ئه و دیو زمان، بگه ریخته وه به رومان: نوqm کردنی دوورگی سه رگه رداننی مروقی کورد، له به حری مانادا، له بیرومدا ی بی مانادا...
پنویسته ماموستا کان بیخویننه وه:

۴-چینی عه وام؟

لیرده ا هه موو هه لسو که وته سیحراوی و شاعیرانه کان، بزر ده بن: میوانییه گه ره که تان کۆتایی بیهاتوه و چیتەر هیچ زمان باز بیه ک له ئارادا نه ماوه که هوی شاناز بیتان بی. کۆتایی خوازه کان و ئه مر پیکردنی کلیشه داسه پاوه کان له لایه ن فره هنگی ور که سه رمایه خوازه یه وه، ریشه دیرینه کانی زمانی له بن دهر کیشاوه. (هه میسه که سیک هه به که له و پهری باشووری شاره کانتانه وه هاوار ده کات: ”هوی داگیر که رانی جوانییه کانی زه مین، بکشینه وه“ و ئیوه ش خو شکور به گشتی هه مووتان بیدارن و کئ ده لی نوستوون؟ ئیوه تهنه ی خه ونی ژبان -یکی خوش- بر دوونییه وه و ناتوانن لئی هه ستن...)

۱-هۆگرانی زمان:

سه ره تا پنویسته به راشه کاوی رایگه یه نم که بزانت: من هۆگری زمانم، چونکه زمان به هه موو زامه کانی خو ی، خه ریکه ده مژه نیته که زامه تر م بکات. چونکه زامان، بی دهرمان که وتوونه ئه ندامی مونزه ویم و زه مانه تی چرکه یه ک له هه لی دراو به هه چمان ناکات. جاری واشه زه مانه به وه هه موو چه واشه کارییه یه وا له خوینی کریستالییدا ده به سته ی، ده مخه له تینی، ها! (هوی ماموستا پانه که، پنویسته تو، ئه ری ریک تو پنویسته بیزانی...)

۵-چینی به ره مه مهنه ر؟

ئه م چینه، چیتەر به پنی پیوست، هه چ زمانیکی تابهت به نه قشی خو ی، هیزی خو ی و هونه ری خو ی نییه و ده سته و سته ی له بهر باره گای ئه علاناندا که وتووه. بۆ به تا دیت، لیکچهرانی پیوه ندییه کان و هاو رییه تیه کان، روو ده دات و چیتەر هه چ دهر وه سته یه ک به هه قالیته یه وه، ریژی نامینی. له شوینیک کار یگه ر و له شوینیکی دیکه سه قهت... تهنانهت له ویدا که ده بی کارناسانی جوړیکی جیاوازی ده ق، خویندنه وه به ک له سه ر ئه وه قانه بکه ن که رهنکه هاو ره زمانی ئه و ریگه به نوو سیییتیان، به بیانوی ئه وه وا ”هه قال و هاو رییه“ بئنده نگیه کی کوشنده پیشه ده که ن و ده قه کان له بی ناوبانگیدا دهر من. (ئیمه تهنه یه تری نه کانی زه مینین و هه میسه ش به وه پهری سه رحه پۆلییه وه، هه موو شتیک ده زانین!)

۲-پنت وابه ده شی ئه مه شورشیکی شاهه تبارانه ی چینه کان بی؟

ئه ها چه نیک له سه ره خو و به سه برن، ده نگ ئه دن بۆ ویران کردنی ئه م حه زه دهر وونییه ی وا له یه که به یه کی وشه کانما، نوستوه، نا، بیداره... ده بی به داخه وه بم بۆ فامی فشت! بۆ فاشیسته بچکۆله که ی نیو زیه یی فه شه لت! چونکه تو وادیاره بروات به که رامه تی زمان و هه موو ئه و ئه ندازه بیدارانیه نییه که بنه مای مرو ف، دهر ووخین. تو هیشتا له چینه چینی مه لاشووت، ئه مدیو نه که وتوو ی تا بزانی چ سیحریک له دهر که وتنی که لیمه دا، خو ی له هزری ئاده میزاد، ماتاوه.

۳-کام چین؟ چینی سه رمایه خوازه؟

(جوان بیانجوون ئه م وشانه، خو من هه رگیز نه موتوو ه سه رمایه دارا!) سه رمایه خوازه ی هه رگیز حه زی له لایه نه کانی زمان نییه. (ئه وان هه ر ئه وه نده بتوانن پاره کانیا ن بژمیرن و روشنبیری پیوه بکه ن، به سیانه. حه یف نه بی واز له وان شانوی گالته جارانه یان به یینن، به وه هه مووه

۶-جا ره خنه یه کیش له م وه هه مه گشتی خوازه:

سه ره تا هه موو ده زگایه ک تیده کوشیت بۆ یه کییه تی زمان، بۆ تیگیرانی لایه نیک به وشه که هه نیک پنی ده لین ئه ندیشه و هه نیکیش پنیان مه عنایه. به لام هاوار له و روژه ی وا پیمان وا ده بی: ئه م زمانه

وېكهاڼه وه په كې رهايه و چيتر دهره قه تي پيوانه كاني نابهين...
ئوهش رووخاني هه مو شوړشه كان و ئوهش شوړشي رووخان و
ئوهش رووخاني رووخان!

دوورگه ي سهرگرداني مروځ، له جي خوي ده مينينه توه: دهق!
شادمانی چينه كان، ديتو زياتر پره ده سيني: شايسته سالاري!
چيز؟ رننگه له نيوان دوو موكه عه بي خوينيني ديجيتالدا، روويك بدات...
سهرمه ستي؟ ههرگيز، پيم وا نه ي!
بهقا؟ هه نيك بوونه وهری موته لای به يانی كه به يانی هيرؤ تورته كانی
ژبر داروپه رووي ئه و گشته دپاره لاره بان، به هه ند وهر نه ده گرت...
فها؟ شوړشگيرانی زمان، كه ئيستا كه ئيتر كز و كه نه فت، له بهر
پيواری زه ماندا، هه لتو و تاون!
داها توو؟ هه نيك شه قی زه به لاج له لایه ن بهر به ي بهر كانه وه كه
هه موومان به مواخيزی وشه دوزان، داها توو؟ دوزانی هه موو رابردوو...
ناكاديميای موازی؟ كپكراوبه ناجوری جه هل وله بپير كراوبه موازيكي بي ئاوهزی...

شوښنگه و تووانی وشه:

مهرجی به كه م خوشبوستن، نا، خوويستنی وشه يه. پيوسته
پيداچوونه وه يه كه به سهر بارو دخی ناسيني وشه دا بكه ينه وه، پيش ئه وى
دهست به نووسيني بكه ين: وشه تهنيا ريگه و مافی هه لپژاردنی ئيمه يه
بو چيكرنی ناكاديميایه كه كه بيه وى بهر هه لستی ناكاديميای ناسايی
ئيمروى كومه لگه ي كوردی له ئه ده بيتا د بيته وه. ئه و كه ستيه دژوانه ي
كه پيش ئه وى تاكيتی بن، كه سايه تين و دواى ئه وى رددی زولا بونونه وى
وشه يان كرد، - هه ر وا رحه ت- بو هه ميشه كه سايه تى ده ميننه وه، پيوسته
وشيار بيه وه بو دؤخك كه بو نفيساری كورديان ساز كردوه. كه واته
دژوران، چونكه چنه اى چن ساله وازيان له عه قلیيه تى موزه خره قى خويان
نه هيناوه و به به سیتی پيداگرى له سهر ئه و هه موو زانسته ده كه ن كه
چيتر ناتوانی هه لگرى زانايی بيت و ناوشيارن، چونكه هه رگيز نه يان هيشت
به و فامه نازيزه بگه ن كه ”وشه“ تهنيا ريگه ي دهر باز بوونی ئيمه يه له
تريكه، له م تنگه هه سهر كوتكهره. ئه وان زانستىكي بي كه مو كوروى و بي
كه مايه سى له هزرى هيلاكيناندا شك ده بن كه مانه وى ئه و زانسته،
له وه زياتر، له سهر هه ييه تى بيدارى ”وشه“ كارتيكهرى خراپى هه يه و تا
بي - له وه زياتر - به رى ناوشيار و دژوارى لى ده كه ویته وه. بهر يه كه
سالانتيكه به وپه رى روودار ييه وه، ده سته ده سته دروست ده بن و هه مووشيان
تهنيا يه كه عه قلیيه ت و روانگه ن. عه قلیيه تيك كه ساله هايساله ده ستي
لينه دراوه و هه روا له جي خوي ماوه توه و روانگه يه كه كه خوشيان نازان
بوچى هه رگيز په رى نه سه ندوه و تهنيا خويان به دلان بووه. هه رگيز
نه يانويستوه بزاتن په پره وى له و ياسا بي بنه ماينه كه خويان له رووى
ته مملی و ته وه زه ليه وه داينانوه و - له هه مووشى خراپتر - داينانسه پاندوه
به سهر ئه ده بيت و ئه ديبانى دواى خوياندا و ئه و زانسته موزه خره قه ي
ئيستای كومه لگه ي ئه ده بيى ئيمه ي لى كه وتوه توه، زانستىك بووه كه
تهنيا يه كه قه ستي بووه و ته واو؛ ئه وپش سووكا يه تى به هزرى ”وشه“ يه...

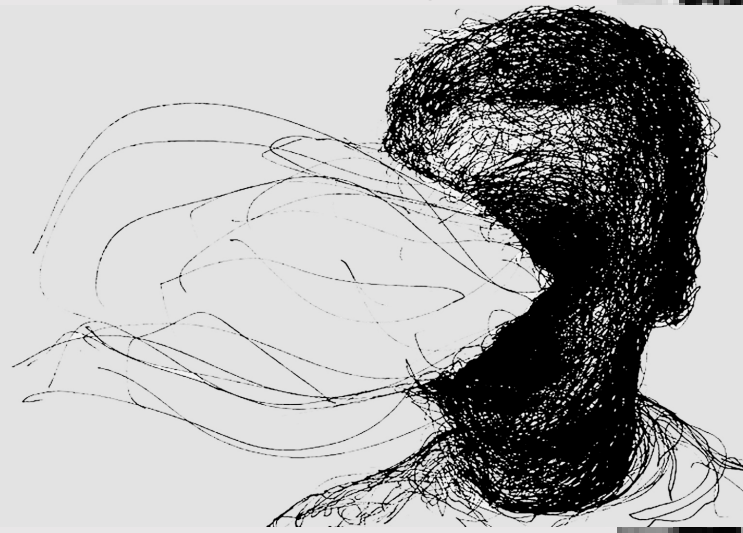
پيوسته پيش هه رشتيک بزاتن كه ئيمه ئه وه ندش بهر پرس
نين له حه ندای زمان و ئه ده ب و كلتورى نه ته ودا و پيوست ناکا
تا ئه و راده يه بو پاساوه نيه انه وى ئه وى وا دهره قه تى ده سته موپون به
دهست زمانه وه نابه ين، بيخه ينه پای نه ته وه موه توه و شتى وا و ئه وه ند
به وپه رى روودار ييه وه منه تى خزمه تكارى به زمان و ئه ده ب و كلتوروشته
به سهر نه ته ودا بكه ين. ئه وى جيگه ي سهر نجه ئه و بسته كارانه يه كه بو

دلى خومان - و تهنات جاروبارش بو نوابنگ داخستن و ناسران مان
كردوه، كه چى هه ر ئه وه ند نه خویندر يينه وه، يا خود ئه و ريزه وى و تهنات
شياوېشمان نييه ليتمان بگيرى، ليتمان نه گيرى، دائه گرین بو بنچينه و
شوناس و هوويه تمان و چما ناتوانين بزاتن كه شوناس له نيو هزرى
مروځدا، ريك حاله تى ماكى هه يه و ئه وه خووخده ي دپرينى ماكه كه
هه ميشه جوړيك هه لسو كه وت ده كا كه تهنيا ده بي پنى رابگه يت و خوشت
بوئ و بپراز ينيته وه. ئه و رازاننده وه و پپراگه يشته ش تهنيا له سونگه ي
زمانه وه تيچيني ده كريت و زمانيش تهنيا به ده سته موپونى ده توانى
داگيرى بكه ي. ئه رى، پيوه ندييه كى دوولايه نه يه و ريك وه ك هه ناسه ي
ژيان دپته بهر چاوم: هيچ هه ناسه يه كه نييه له ژيانى مروځدا كه يه ك لايه نه
بيت، واته تهنيا جاريك بيده يته دهر و ئيتر ته واو. ده بي جاريك بييه يته وه
نيو هفاوت جا ده توانى بيده يته وه و ئه مه ياسايه كى گه ليك هاكه زاييه. بو يه
تهنيا ريگه ي په رده انيش به زمان، ده سته موپونيه تى: ده سته موى زمان،
ده سته موى وشه... چونكه تهنيا كه ره سته ي نفيسار، زمان و كه ره سته ي
سهره كيبى زمانيش، وشه يه. ده بي به يلين سهره يريك وشه داگيرمان كا،
تا سهره يريك بتوانين داگيرى كه ينه وه، كه ره تيك ده سته موى زمان بين،
تا له هه ر شوپينيكدا زمان هاته سهر رينه مان، بو مان بوستيت و به مه يلى
خومان ده سته موومان بيت. بو تيرامانيش ئه وه بلنم كه ئه و كه ره سته يه، به
پنجه وانه ي هه ر كه ره سته يه كى ديكه ي ئه م دنيا يه، له گه لماندا ماله له ده كات.
يا خود باشتر وايه راستى بكه مه وه كه تهنيا ئه و كه ره سته يه كه ده خوازى
ده سته موومان بكات و به مه يلى خوي هه لمانسوور ينيته، به مه يلى ئه و هزره
هه ميشه بيداره كه له نه ستي سهر كه شيدا، بهر وه گشتگيريه كى ناچارى
په ل ده كوتيت و هه موو هه ولى ئه وه يه كه مروځ به و حاله ته بگه يه نى: گه لكوو
زه مزه موى هه ر وشه يه كه به هه ر بارستايه كى زمانيه وه - كوردى، عيبرى،
عه رهبى، قيبتي - له هه ر شوپينيكى دنيا، هه مان معنه وييه تى نوستو له و
وشه دا - له زمانه جوړا و جوړه كاندا - بيدار بيته وه و بنيشيته هزرى بيدارى
نيو ديواره كاني ئه و نه سته كه فنا رايه. له راستيدا تهنيا ئه ر كى كه ره سته
ئه مه يه و ئه گه ر تا ئيستا كه ره سته كاني ديكه ي دنيا، وا نه بوون و
وايان نه كردوه، ئه وه به و هو يه بووه كه هه ميشه ئه وان هه ل بوون
و ئيمه، يان نه مانزانويه كه هه ل ن و هه ل ده جوو لينه وه له گه لمان، يا
زانپومانه و گرنگيمان بي نه داوه، چونكه وتوومانه: تيلده، كه ره سته يه،
خو ئه اميزاد نييه... كه ره سته كانيش هه ميشه كه ديويانه ئيمه واين، خويان
بو پنجه وانه بوون شل كردوه و به بارينكا كه وتوون كه بارى ناسايى روتى
مانه وه و دريژده انمان له م گو ويرانه ي زميندا، نه بووه. ئه گه ر ئيمه هه لو مان
نه ددا كه ره سته كان ده سته مو بگه ين، ئه و هه موو سيمانه، ئه و هه موو خشت
و ئاسنه، ئه و گشته په ر و قايشه، دروست نه ده بوون و ئيست زه مينيكى
ئاوه دان و زيندوومان ده دا يه ده ست بهر هه كاني دواروژمان. به لام مه خابن له و
هه موو چليسييه ي ئيمه بو داگير كردنى زمين و هه موو كه ره سته كاني...
زمان، به لام هه رگيز ئه وه ند نه ناوشيار نييه به يلى ئيمه ئاوا ده سته موى بكه ين
و دوايش به وپه رى روودار ييه وه هاوار بكه ين ئيمه خزمه تمان پيكر دووه،
نا... زمان ياخييه، ياخيتر له هه ر به زميكى ئه م جيه انه ي كه راده ستي مروځ
كراوه بو گه يانن به بهر زاييه كاني حيات. زمان پيکها ته يه كى ئه وه ند
سهره كشه كه به هه موو بارينكا و له ريگه ي فرېكانسه كانيه وه، داواى
ئه وه مان ليده كات كه به يلين ده سته مو بين. ئه وانه ي وا له بن دهر گاي
زمان دانيشتون، ده زانن كه له هه ر ئيپسيلونى چر كه يه كدا، به ملون، - يا
بو ئه وى بپريزى نه يى به و ساحته پيرؤزه - به بي ژومار به يامنيرى پر له
هه موو تايبه تمه ندييه كاني خوي دنيريى كه بمانداته وه به خوي... رننگه
ئه م مو عا دله يه، گه ليك سهر سه ختانه خوي ته تسليمى فامى فايبريكى ئيمه
بكات. بو يه وه كوو نمونه يه كى دپرينى هه زار جاره بيستراو - كه به فشه

ئىدعاى تىگەبىشتىنمان كىرگۈزۈپ، لىيە - ئامازە بە ھەمان داستانى دۆلۈپ و بەحرى مەلۇنا دەكەم كەم چىلۇن دەيسەلمىنى ھەمان تايىبەتمەندى كە لە بەحرادا ھەيە، لە دۆلۈبىشدا ھەيە؛ بۇيە لەبەر بىردىنەھى تۇيە كە دەبارىت و زەحمەتى رىگە بە خۇي دەدات. لە راستىدا ئەو بەحرە كە ئەو زەحمەتە بە خۇي دەدات و لە رىگە دۆلۈپ، نازل دەيى كە بىت و بىتگە رىئىتەھ بەرمە خۇي و قازانچى ئەم گەرانەھە، پىش ھەرشىتىك بۇ بەحر خۇي دەيى. ئىستا رەنگە بىلىي بەم فورمۇلە پىچاوبىلۇچە كە جگە لە نەگبە تىيى "گران"، ھىچ دەسكەوتىكى بۇ ئىمە نىيە - و كىلتورى ئىمەشدا ھەمىشە "گران" عەيب بوو و عەيبىش بە ماناي نوقسانىكى سەرشۇرانە بوو؛ چى بە ئىمە دەگات؟ "بەشداربوون لە ھەزرى وشە" بەشداربوون لەو تايىبەتمەندىيە تور تانەي دۆلۈپ كە ھەمان تايىبەتمەندىيە توورە كانىي دەريان؛ بەشدار بوون لە چىزى بى پرانەھى دەستەمۇبوونى زمان و ھەرساتىك نواندىنى شىۋازىك. ئىمە كە ھىشتا نازانىن چۇن خۇمان بەدەنە دەست ئەم كەرسەتە، دەيى تا زوو و لەمە درەنگتر نەبوو، تاقىي بەكىنەھە و بەئىلىن بەكىرىن... ئەوھى تا ئىستا داخى كىرگۈزۈپ بە دلى دەقى كوردىدا، نەك ھەر خىراپ تىگەبىشتن لە زمان، بەلكو تىنەگەبىشتىش بوو لەم پىكھاتە سرتە. ئەگەرچى ئەمە زۆرىك لە زانايانى ئەو رەوتە ناگرىتەھە كە وشىيارانە خۇيان داوھتە دەست ئەو ھەزە بىدارە و ھىشتوويانە بە دەست زمانەھە بەكىرىن. رەنگە ھەر ئەمەش بووھتە ھۇي ئەوھى كە زمانى كوردى، ھەك زۆرىك لە زمانە كەونىنە كانى جىھان، ھىشتا تىانەچوو و ھىشتاش بەشى ئەوھەندە ھەناسە لە سىيە زامدارە كانىدا پى ماوھ بۇ مانەھە. زۆرتى رووي ئەم خەسارناسىيەش لە بەرە كانى ئىستەيە، ئەوان بە ھەزار باردا لەگەل ئەو عەقلىيەتە سەركەشە كە نەپەھىشتوھ پىمىل بن بە كرانى كەلىمە، زۆرەبانيان گرتوھ و ئازانە سەركەوتوون بەسەر ئەو چەقەستوويە پاساھىنەدا كە ھەرچارە بە رەنگىك خۇي پى نواندوون و لەھەر نواندىكىدا بە تەرخىك گرتوونى. ئەوان چەنىك خەفەتپان لە كەلىمە خواردوھ، كاتى خۇي لى بىر كىرگۈزۈپ كە خۇشەبوست تر بەگەرتەھە بۇلايان. كەچى بەرە كانى ئىمە، بە ھۇي تووشوونمان بە دەيان عەقلىيەتە بەرگىيانە دىكە، ھەرگىز نەمانتوانى دەرقەتە خۇمان بىيىن و بىدەنە دەست ئەوان ھەز. بە ناوي نىشتامپەرۋەرى و ھەلاپار تىزىيەھە، ھىشتاش خەرىكى دەور كىرگەھە ئەو دروشمە نەگبەتانەين كە تا ئەبەد سىبەرىي شووميان لەسەر زمان و ئەدەبىياتمان دەمىنەتەھە. دەيان ھالەتە بەرتەسكى نەززانەمان لە زمان و ئەدەبىيات دروست كىرگۈزۈپ ھەر بە زمان لاساي ئەو بەرھەمانە دەكەينەھە - ھىشتا - كە چەندىن دەيە و رەنگە سەدەش پىش ئىمە، لە زمانەكان و نەتەھە كانى دىكەدا، خولقاون و ئەمەمان نىو ناوھ خەزەمت. ھىشتاش پىمان وا بە مادام بزانىن كوردى بنووسىن، ئىتر ھەمووشىتىك تەواوھ و لەزىر بارى ئەو پىرسە گەورە مېژوويە دەرچووين كە ئايا تۈانبومانە خەزمەتتىك بە ئەدەبىياتى نەتەھە كەمان بەكىن؟ ھە... لەو گىچەلە تووشى بووين. لەو نەتۈانبىنە كە ئەو كى گرتووين و ھىشتاش پىمان وا بە ناھىلن. نا. ئەوھ

بچوو كىرىن فەننە كانى نقىسار:

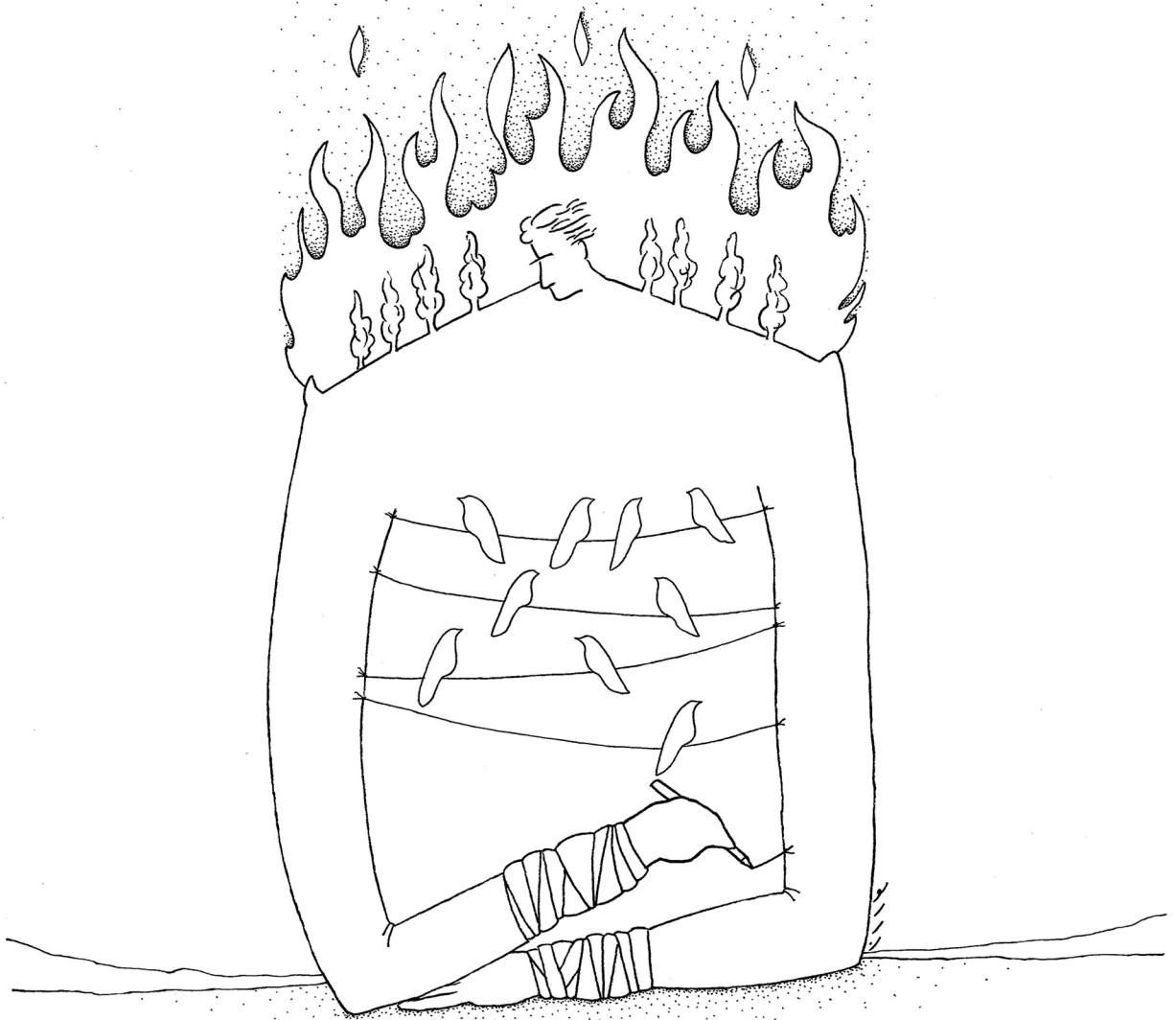
دەمەھى لە سەره كىرىن خالى نقىساروھ دەستپىكەم: ئىدىتى ياخود وىرايىش دەق! ھەر لەم خالەھە دەتوانىن بەو بروا رووخىنەرە بەگەين كە تەننەت بچوو كىرىن رەھەندى زمانىش لاي ئىمە گىرىنگى نىيە. واتە ئەو بەشە لە نقىسار كە دەيى پىملى جۆرىك زانستى دارزاو بىت كە بە پىي نۆرمە جىھانىيەكان، تۈانبىتى لە دەق و رىئووسى ئىمەشدا جىگە بەگىرت و بتۈانى ھاو كىشىيەك دروست بىكات لە نىوان رىئووس و رىزمانى كوردىدا. لە راستىدا كارى ئىدىتى دەق ئەو نىيە كە ھەلە وشەيى بەگىرت و ھەكوو مامۇستايەكى ئىملا بەسەر دەقى نووسەردا بەگىرت كە ھەلە كانى بۇ راست بىكاتەھە. نەوعىيەتە تىگەبىشتى ئىمە لە ئىدىتۇر، بە گىشتى ھەلە بووھە بەوپەرى بى گىئولىيەھە بە لا رىدا بىردوونى كە ھىشتاش نەمانتۈانبىيە دەركى شىۋازى نقىسار بەگەين. لە ۋەلاتانى پىشكەوتووي دىنا، چۈنكە بەوپەرى رىزموھ لە زمان نىك دەنەھە و ھەموو نووسەرانى ئەو زمانە دەزان مافى ئەوھىيان نىيە كە بى ئىزنى ياسا زمانىيەكان، تەننەت دەست بۇ خالىكىش بىھن و ھەر ئەمە بووھتە ھۇي ئەوھى كە لە نىوان نووسەر و كۆمەلگەدا، سەرهراي چەندىن پىشەي جىدىي ۋەكوو دىزبانى كىتىب و چاچخانە و ھەشانخانە، پىشەيەكى ھەرە جىدىتەرىش بىتە ئاروھ بە تىوي: ئىدىتىنگ يا خود ھەلەچنى كە بەوپەرى سەرسوورمانەھە، پلە و پىگەي ئەم پىشەيە لە نىو ئەلقەي پىشەي كانى نىوان نووسەر و خۈينەردا، بالاترىن و بەھەندىرىن جۆرى ئەو پىشانەيە. پىويست ناكازۇر بە تىرامان و لىوردبوونەھە دەستبەكىن بە خۈيندەھەي مېژووي ئىدىتى گەلانى جىھان لە نىو دىناي نقىساردا. لە چەندىرى كورتدا دەتۈانبىن بەو ئاكامە بەگەين كە گىرىنگى ئەو بوارەي دىناي ھەز و ئەدەبى ئەوان، تا چ رادەيەك بووھە و تەنيا بە لىپرسىن لە چەن ۋەشانخانە و ناوھندى رۇژنامەوانى خۇشمان بۇ بوونى ئەو پىشەيە لە نىو دەستەي نووسەرانىندا، بۇمان دەردە كەپت كە گىرىنگى ئىمەش تا چ رادەيەك. ھەلەبەت نىكولى لەوھ ناكرى كە رەنگە بە ھۇي نەبوونى بارى ئابووبىيەكى بەھىز - تايىبەت لە بەشى رۇژھەلات - بوارى ئەوھەمان بۇ نەرخەسايى كە پىگەيەك ۋەكوو ئىدىتۇر ياخود ھەلەچن، بە ستافى كارىيمان زىاد بەگەين، بەلام لە كۇتايىدا و گەلكو بۇلا بوونەھەي بابەتەكان، دەتۈانبىن راشەكاوانە بەو قەناعتە بەگەين كە ھىچ بەرپىسارىتتىك بۇ لايەنى ئىدىت و ھەلەچنى لە نىوانماندا، نەبوھە وا ئەوھەندە تووشى ھەلەي گەورە و زەبەللاخى نقىسارىن. ئىستە رەنگە زۆرىك لەو ناوھەندانە - كە حاشاھەلنەگرە لەم دوايىبەندا، بەوپەرى دەروەستىيەھە شانىيان داوھتە زىربارى جوانكارى و زىباتر رازاندەھەي پەرتووك و بلاقۇكى كوردى - بەرھەلستى ئەم روانگە سەركەشەي مەن بىنەھە. بەلام لە راستىدا مەن كىشەي نقىسارى كوردى تەنيا لە بوارى خالىھەندى ياخود شىۋەي دانان و رەچاوكردنى جىگە و پىگەي خال و بۇر و جووتخال نىيە. ئەگەرچى نىكولى لەو كارەساتە گەورەيەش ناكرى كە بەسەر رىئووسى ئىستەي ئىمەدا ھاتوھە و بە يەكجارى، دەقى كوردىي كىرگۈزۈپ بە زىلدانىكى زەبەللاخ كە تا پتر زمانى بەسەردا تىدەپەرت، خۈينەرى كورد - تايىبەت خۈينەرانى چالاك - لەم شىۋازە نازانستىيە، زىباتر ۋەزەز و ماندوودەن. ئەوھى خەرىكە كارەساتى راستەقىنە بەسەر زمانى ئىمەدا، دەسەپىنىت شىۋەي سىنتاكس يا رستەسازى و ھەرۋەھا شىۋازى سەرانسەر ھەلەي تايپۇلۇزى ياخود نمۇنەسازىيە لە زمانى كوردىدا. واتە ھىشتا لاي زۆرىك لە نووسەرانى ئىمە، ھەمان تايپۇلۇزى زمانى عەرەبى و فارسى و توركى زالە بەسەر ئەو تايپۇلۇزىيە كە ھەزاران سالە بە شىۋەيەكى

خۆرسک له هزری بیرمندی کورددا، گهسهی کردوه. لهوه ناحهز تر شیوازی سینتاکس یا رسته‌سازییه کانی نووسهرانی ئیستهی ئیمهیه که به داخهوه ته‌نیا له دهمجولاندن و دهرخستنی زاراوه‌کانیاندا ده‌توانن پیمان بسه‌لمینن کوردن. ئه‌گینا به دلنیاپهوه هیچ جیاوازییه کیان له‌گه‌ل رادیوی سنه نییه که خهریکه له کاتی باسکردنی خه‌لگی سنه‌دا، هاوار ده‌کا: مه‌ردم کورسان، مه‌درمی خه‌یلی خه‌یلی نه‌جیب، خه‌یلی خه‌یلی خه‌نگهرم و خه‌یلی خه‌یلی مێهمانه‌واز ته‌شریفیان هه‌س... ئه‌مه هه‌شتاش ئه‌وپه‌ری ئه‌و کاره‌ساته نییه که رپویداوه لیمان و رهنکه به ده‌یان و سه‌دان نووسهر و بیرمندی کورد، له ئیسته‌دا له هه‌ول و تیکوشانی بی‌وچاندا بن که بتوانن بریک له کیشی ئه‌م خه‌ساره گه‌وره‌یه و ئه‌م کاره‌ساته گورچووبه کهم بکه‌نوه. به‌لام مه‌خابن، قورسای ئه‌م زه‌بره مێزووییه که تا هه‌نووکه‌ش هه‌ر درێژه‌ی هه‌بووه، له ئاستیکدایه که رهنکه به هه‌زاران بیرمندی و زانای لیهاوتوو، ئه‌و به‌رده لهو چاله قووله بی‌بئه ده‌رناپه‌وه. به‌لام ئه‌وپه‌ری کاره‌ساته‌که: ئه‌ری! ئه‌وه‌ی که به ته‌واوی برشتی له ئه‌ده‌بیاتی ئیمه برپوه، ته‌نیا ئه‌و چه‌ن بواره بنه‌مایه‌ی سه‌روه نین که سیسته‌می بنچینه‌یی زمانی ئیمه‌یان، به ته‌واوی شیواندوه و دنیاپه‌ک هه‌له‌ی گه‌وره و بچووک ریزمانی و رینووسیان، به‌سه‌ردا هه‌لچنیوین. به‌لکو به گشتی کیشه‌که له‌وه‌دایه که نه‌بوونی ئیدیتینگ و هه‌له‌چنی وه‌کوو زانستیک بنچینه‌یی له کلتوری ئه‌ده‌بیاندا، بووه‌ته هۆی ئه‌وه که له بواری زمانه‌وانیشه‌وه، گه‌شه و نه‌شه‌یه‌کی ئه‌وتومان نه‌ین. واته‌یه کهم خالیک که له‌بوواره‌دا گه‌لیک گرینگه و پنیوسته پیداجوونه‌وه‌ی جددی له‌سه‌ر بکری، درێژداری و زیاده‌نووسی نووسهران و بیرمندیانی ئیمه‌یه که ئه‌م باه‌ته به ئاستیک و انزومونه‌ویی گه‌یاندووین که تازه خه‌ریکین ئه‌زموونی ئه‌زمونکرانی دواوی گه‌لانی دیکه ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌ویش ته‌نیا به‌و هۆیه که یه‌که‌م: کورد رۆمانووسی که‌مه و دووه‌میش: کورد ئیدیتوری هه‌ر نییه. کاتیک ناگه‌داری ئه‌وه‌ین که له‌سه‌رده‌می هه‌مینگه‌یدا، ئیدیتوری ئه‌و چاپخانه‌ی که بریاری دابوو کتیه‌ی کانی هه‌مینگه‌ی و فیتزجیرالد و فۆلف چاپ بکات، بی‌ئه‌وه‌ی خۆی بشه‌مزینج له ۵۰۰ لاپه‌ره‌ی رۆمانی ناسراوی ”پیره‌پیاو و زه‌ریا“ هه‌مینگه‌ی، ۱۵۰ لاپه‌ره‌ی ده‌دانه‌وه و باقیه‌که‌ی فرێده‌داته زبڵدانی ژووری ئافیسه‌که‌ی خۆی له چاپخانه و کاتی کاردانه‌وه‌ی ئه‌و کاره له هه‌مینگه‌یدا ده‌زانین که چۆن هه‌له‌ده‌چیت و دهنه‌رینج به‌سه‌ریدا که ”من ئیستا یه‌ک له نووسهرانی ناسراوی جیهانم و تو مافی ئه‌وه‌ت نییه له گه‌ل شاکاره‌کانی من هه‌لسوکه‌وتیک و له‌خۆت بنوینی“ و کاتیکیش کابرای ئیدیتور له وه‌لامی هه‌مینگه‌یدا ده‌لج ”من سه‌ره‌تا خۆم و نه‌ته‌وه‌که‌مم خۆش ده‌وی و نامه‌وی مێشکیان به‌و گشته درێژداریانه بچوینم و هه‌لی ئه‌وه‌یان لی بستینم که دهرفته‌ی بینینی جوانیه‌ی کانی رۆمانه‌که‌ی تۆیان نه‌ی و دواوی ئه‌وه‌ش تۆم خۆش ده‌وی و دهمه‌وی لای خۆنه‌رانت، ئه‌و جیگه‌ه‌ویگه‌یه‌ت بۆ سازبکه‌م که بلین ئه‌م نووسهر مرۆفیک زانا و به‌ریزه که ده‌خوازی دهرفته‌ی ئه‌وه‌مان بۆ بره‌خسین که مێشکمان پشوویه‌ک بدات و لهو کاتی ئه‌و پشوه‌دا ئیمه‌ش بیر له که‌سایه‌تیه‌ی کانی رۆمانه‌که‌ی و ئه‌و به‌سه‌ره‌اته تالوشیرینه‌ی بکه‌ینه‌وه که تیانیه‌راندوه“ و به‌م کاره دوو جار شیوه و ستایلی کاری خۆی بۆ هه‌مینگه‌ی رۆن ده‌کاته‌وه و دواپیش تیه‌ده‌گه‌یه‌نجه که له‌گه‌ل فۆلفیش و فیتزجیرالدیش هه‌مان کاری کردوه و هه‌ردوکیان بۆ ناسرانی شاکاره‌کانیان و خۆشویستنیان له لایه‌ن کۆمه‌لگه‌وه، منه‌تباری ئه‌ون؛ ده‌توانین له نه‌ینی ئه‌و هه‌موو درێژدارییه‌ی نووسهری کورد تیه‌گه‌ین. ئه‌مه بۆشایه‌که که نه‌بوونی زانستی زمانه‌وانی و فیر بوونی ته‌کنیکه‌کانی پنه‌ندی مرۆفایه‌تی به بی‌هیما و ئیشاره‌ی جوانیناسانه و هه‌روه‌ها نه‌بوونی ئه‌و هه‌سته دیموکراتیکه له کانگای هزر و هه‌ستماندا، بووه‌ته هۆی به‌رینتر بوونی چرکه‌به‌چرکه‌ی و هه‌للووشینی هه‌موو ئه‌و کاره گه‌وره و بچووکه‌ن‌ه‌ش له مێژووی کورتی ئه‌ده‌ب و نفیساری

له کۆتاییدا دهمه‌وی ئامازه‌ به‌وه بکه‌م که زمانی کوردی چ له بواری زانستی زمانه‌وانیه‌وه هه‌زاران سالی نووری، کار و خزمه‌تی پنیوسته، چ له‌بواره جیاچیاکانی خاله‌ندی و تایپۆلۆژی و سینتاکس و وشه‌سازی و زاراوه‌سازی و وه‌رگیران و کۆی ئه‌و پرۆسه مه‌زنه‌ی که ده‌بیته هۆی سازبوونی میکانیزمیک به نیوی زمان، زمانیک که ”ئۆپانی‌شاده‌کان“ و ”گاتا‌کان“ و ”هه‌ملیت“ و ”ئیلیاد و ئۆدیسسه“ و ”ئولیسز“ و ”برایانی کارامازوف“ و ”هه‌راوتوره‌یی“ و ”شه‌رواشتی“ و هه‌زاران شاکاری دیکه‌ی پی ده‌خولقیندریت و ساته‌سات، درێژه به ئیمپراتوری خۆی له به‌سه‌ر هه‌موو که‌رسته و ئامرازه‌کانی ناوه‌وه و ده‌روه‌ی مرۆف ده‌دات. که‌چی مه‌خابن له نیو ئیمه‌دا بووه‌ته هۆی ته‌ک و سه‌رشۆریمان و نالین خۆمان له‌م میکانیزمه مه‌زنه تیناگه‌ین؛ نالین مه‌له‌وانیی ناخه‌کانی ئه‌م به‌حره بی‌بنه‌مان پی‌ناکری؛ نالین ناتوانین سه‌ر له نه‌ینی سووره‌گۆلی ناخی ده‌ره‌ینین؛ به‌روینه‌ی گیان خال و بۆر و جووتخال و خالبۆری بیچاره و وامان لیهاوتوه ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی بلین زۆر مودیرین و ئاماده‌ی دروست کردنی به‌ریه‌کی پانپۆری جیاوازتری جه‌دیدترخواری سی‌له‌چواری بی‌ناکاری هه‌یج‌نه‌زانین و ئه‌ها چه‌نیک پیشه‌نگ و شتی واین و چه‌نیک ئه‌توانین گه‌چهل ساز بکه‌ین؛ ده‌ست له هه‌موو بواریکی ئه‌م زمانه بیکه‌سه وه‌رده‌هین و ته‌ناهت له نیوان دوو پیتیشدا، خالیک ده‌کو‌تین و له رسته‌به‌کدا که به‌وه‌په‌ری نه‌زانیه‌وه له پله‌مان ده‌تسی، له نیوان هه‌موو وشه‌کانی بۆر و خالبۆر و ته‌قه‌ل و هیل و شتی وا داده‌نین که له کوله‌که‌ی هه‌یج عه‌تاریکدا نییه و نایته‌وه. ئه‌مه هه‌موو ئه‌و ئه‌ده‌بیاته بوو که له ریگه‌ی ئیمه‌وه به شوناسی ده‌ستدریژی‌یکراوی ئینسانی کورد به‌خشرا... ئه‌گه‌رچی دووان و لیوردبوونه‌وه له‌سه‌ر دانه‌دانی ئه‌م خالانه، هه‌رکام هه‌زاران کتیب و په‌رتووی پنیوسته و رهنکه دووبه‌شی زۆریک له‌مانه‌ی که لێره‌دا باسکرا، بگه‌رپته‌وه بۆ ده‌سه‌لاتی ره‌شکوژکردنی هزری زمانی له ئیسته و رابردووی ئیمه‌دا، به‌لام کاره‌ساته‌که له‌ئۆپه‌ ده‌ستپه‌دات که که‌سمان تا ئه‌و راده‌یه خۆمان به به‌رپرس نازانین له حه‌ندای ئه‌م زمانه‌دا، که به‌مانه‌وی له چی هه‌له‌ی گه‌وره و بچووک، پاکی بکه‌ینه‌وه و چیتر بواری دووپاتبوونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌له‌ گه‌وره گورچووبرانه به هه‌یج نووسهر و شاعیر و وه‌رگیریک نه‌ده‌ین. هه‌ر ئه‌وه‌یه که به گشتی ئه‌رکی هه‌موو ستاف و ناوه‌ندیکی کلتورییه که پیش هه‌رشتیک دیکه، گرینگه به زمان و به تایبه‌ت به ئیدیت و هه‌له‌چنی له زمانه‌که‌یدا بدات و نه‌هیلج که‌سانی ناشاره‌زا و ناپسپۆر، هه‌وساری ئه‌سپی یاخ و سه‌رکیشی زمان به‌ده‌سته‌وه بگرن که چیت له‌وه زیاتر له ده‌ستمان دهرنه‌چیت و زمانیکه پر له هه‌له و زبلی ناحهز و بۆگه‌ن، نه‌ده‌ینه ده‌ست به‌ره‌کانی دواروژی خۆمان. **دریژه‌ی ده‌بیت...**

بۆ شەرىف باجور

دارستانەكان، پشتیان بە پشتی تۆۋە گەرمە.
بالىدەكان، ئاسمانيان، لە سنگى تۇدا ئەمنە.
كارتۇن و كارىكلما تۇر: سۇران كورد پوور

خوابگیم
لانہام از ترانہم خوابگند
تو تنہا
آوازہ بخون

کاوینے لکویات:

مدیام قازم

پوختىك لى ژيات وىرھەم و چالاكى خاتوو مريم قازى

ھەوائىكى كورت و تا بلىى دلھەژىن بو: ”مريم قازى“، خاتوونى نىيانى وشە و رەوايەت، بەجىنى ھىشتىن...

سالى ۱۳۹۶ لەخولى يازدەھەمى فستيوالى چىرۆكى بانە، وىراى ديارى كردنى نوسخەكانى گۇقارى ”شى“، وەعدى تەرخان كردنى دۇسىيە يەكى تاييە تمان لە يەكىك لە ژمارەكانى شيدا، پىندا و پربەدل پىشوازى لىكردىن. چەن رۇژىك دواى ئەو لە يەكەمىن پىوھندىماندا، چەندەھا بابەتى گرانبايى بۇ ناردىن و ئىمەش وەعدمان دا لە ژمارەى ۶ يا ۷ شيدا، دۇسىيە يەكى تىرو تەسەلى بۇ كار بكەين. لە رىنگەى ھاورىيەكى ئەدبىمانەو، زۇرمان ھەول دا دىمانە يەكى لە گەل ساز بكەين، بەلام نەخۇشەنەكەى وەھا بوو كە زۇر جار مەجالى نەدەدا لەسەر بابەتە ئەدەبىيەكان، بە وردى و بە برشت بۇمان بدوى. رەنگە كەمتەرخەمى لە خۇشمانەو بووبى كە تا كەسە زىدە ئازىز و گەورە كانمان نەرۇن، قەدرىان نازاين. بەھەر حال ئىمە لە سەر وەعدەكەى خۇمان ماينەو، بەلام مەرگ لە رنى وەعدەكانى ئىمە ناويستى... ئەم بابەتەنەى خاتوو مريم قازى، رەنگە زۇرمان سە تاييەت لە فەزاي مەجازىدا- بلاو بوويىتەنەو و ئەوھى راستى بى بە چەند ھۇ، گرىنگىمان بەوھ نەدا كە بابەتەكان بلاو كراوھ بن يا نا. يەك لەوانە ئەوھ بوو كە رەنگە زۇررىك لەو بابەتەنە، ئەو جۇرەى كە شياوھ، نەگە يىشتووتە دەست خويىنەرانى بەرەى ئىمرو و ھىشتا زۇرىكيان بە وردى نەخويىندرايىتەنەو و ئاورى جددىيان لى نەدراو تەوھ. ھۇيەكى دىكەى ئەوھ بوو كە زۇرىك لەم چىرۆكانە كە لە دنياى چىرۆكنووسىدا بە شىوازى ”قلە شفىكشەن“ پىناسە كراوھ، لە ئەدەبىياتى ئىمەدا، تا رادە يەك كەمە و كەمىش نەبى، بەو جۇرە وردىبىزىيەوھ نەگىرەدراو تەوھ. ئىمە لىرەدا ھەولمان داوھ كە لە ھەموو ئەو چىرۆكانە كە خاتوو مريم قازى ھەناردەى گۇقارى ”شى“ كردبوو، بىخەينە بەردەستى ئىوھ. ئەگەرچى خاتوو قازى، زۇر بابەتى نايابى دىكەى ناردبوو، كە لەوانە: چەندىن شىكارى لەسەر رۇمانىكى ”بەختىار عەلى“ و رۇمانىكى ”عەتا نەھايى“ بوون و يەكى دىكەش كە بەراستى گەلىك گرىنگە، تىۋرىبى چىرۆكنووسىنە كە بەشىكى وەرگىرەنە و بەشىكى ھەرەزۇرىشى، دارشتنى بەرىزبانە و لەم ژمارەدا بەھوى نەبوونى جىنگەى گونجاوھە و زۇر بوونى لاپەرەكانى ئەو شىكارى و تىۋرىبانە- نەمانتوانى چاپىيان بكەين. بەلام پىوھىن لە ژمارەكانى داھاتووى شيدا، ئەوانىش بىخەينە بەر دەست و دىدەى ئىوھى ئازىز.

بى گومان، ئەم ديارىيە، ئالەكۇكە و بە ھەموو ھەستونەستمانەوھ، ئاواتى ئەوھەمان دەخواست: برىا خۇى خويىنەرى ئەم دۇسىيە دەبوو، بەلام مەخابن مەرگ ھەرگىز لە حەزە ناتەواوھەكان و ئاواتە لەبن نەھاتوھەكانى ھىچكام لە ئىمە ناپرسىت و كارى خۇى دەكات.

كورتە يەك وەكوو ناساندن:

زىندووياد، خاتوو ”مريم قازى“ يەكىك لە نووسەرانى دەرەستى كورد لە بوارى چىرۆك و وەرگىران و راقەى ئەدەبىدا بوو كە لە سالى ۱۹۶۳ لە گەرەكى دادگاي شارى مەھاباد لە رۇژھەلاتى كوردستان و لە بنەمالەى پىشەواى شەھىد ”قازى محەمەد“ دىتە دنباوھ. ھەر لە مندالىيەوھ، بە ھوى رىيازى پىشەوا و گرىنگى دانى بنەمالەكەيان بە كلتور و ئەدەبى كوردى، ھۇگرىيەك بە ئەدەبىيات لە مريمەدا دروست دەبىت كە ھەر ئەو ھۇگرى و حەزە لەرادەبەدەرە، دەبىتە ھوى ئەوھى كە ماستەرى زمان و ئەدەبىياتى فارسى لە زانكوى مەھاباد وەرگىرى. ھاوكت لەگەل ئەو ئەدەبىدوستى و نووسىن، وەكوو يەكىك لە ژنانى بوارى چالاكى مەدەنى، لە مەھاباد، بۇ ھاوبەرەكانى خۇى دەبىتە پىشەنگىك و لە دەيان رىنخراوھ و نەھادى مەدەنىدا، دەستىكى كاراى دەبى لە دامەزران و پەپرەكوردنى پرۇگرام و نواندىن چالاكى لە كۇمەلگەى مەدەنىدا. ئەم بواری خاتوو قازى، دەبىتە ھوى ئەوھى كە كەسانىكى زۇر لە كچان و كورانى لاوى مەھاباد، بە ھوى متمانە يەك كە بە كەسايەتتى بەرىزبان دەيانى، لىى كۆ بىنەوھ و بۇ درىژەدانى رىبازەكەى، پالپىشتى بن. ناوى ”مريم قازى“ وەكوو كەسايەتتىيەكى پىشەنگ لە بواركەل جىواوزى كۇمەلايەتيدا، لە سەر ووى ھەموو ناوھەكانەوھ دەدەرەوشىتەوھ: دانانى كۆر و بۇنەى ھەفتانە و مانگانە، بۇ خويىندەوھ و لىكۆلىنەوھى كىتتە ناسراوھەكانى جىھان؛ رىنخستنى بىكە يەك بۇ پالپىشتى كردن و خۇى وتەنى- داشدارىي لە بەندكرائوانى سىياسىي كورد لە بەندىخانەكانى تاران و شارە گەورەكانى دىكە، كە لە لاينە خوددى بەندكرائوانەوھ پىوھندىي لەگەل دەگىرى و بۇ ئەو مەبەستە گرىنگە، داواى پالپىشتى لىدەكرى، كە خۇى ساز كردنى ئەو بىكەبە و خويىشاندانەكانى ئەندامانى، بۇ پالپىشتى لە مافە رەواكانى بەندكرائوانى سىياسى لەسەر شەقامەكانى مەھاباد و ھەرەوھە بەند بوونى ئاموزاكانىشى لەو كاتەدا، دەبىتە بىانويەك بۇ ساواك كە وەدوو مريم بىكەوئىت و ناچار بىت لە گوند و دىپاتەكانى دەروربەرى

مه‌هاباد، خوی حه‌شار بدات؛ ده‌سپینگردنه‌وه به چالاکیه‌کان له بواری نووسینی شانۆنامه و چیکردنی رۆژنامه‌دیواری قوتابخانه به شیوه‌ی نهینی، ئه‌ویش له سه‌رده‌میکدا که بویری ئه‌وه له کهم که سدا ده‌بیندیری بخواری به چالاکیه‌ی ئه‌ده‌بی، له خه‌می رووناکیه‌ی هاووبل و هاووبیانی قوتابخانه‌که‌بدا بی؛ مانگر تنی په‌کشه‌وه له قوتابخانه بو پالپشتی و به‌رگری له مافی نازادی به‌ندکراوانی سیاسی که ده‌بیتته هوی ئه‌وه خه‌لکی شاری مه‌هاباد بخروشین و بچه‌ریزی مانگر توواندا که ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه‌ش ده‌بیتته هوی ئه‌وه‌ی که دوو رۆژ دوا‌ی ده‌سپینکی مانگر تته‌که و خروشان‌ی خه‌لک، خویندکارانی زانکۆی تارانیش به داشداری و پشتیوانی له‌وان -له کچانی مانگر تووی مه‌هاباد که بوونه سه‌ردی‌ری هه‌موو رۆژنامه‌کانی ئیران- ده‌چنه‌ریزی مانگر تووانی مه‌هاباد و ئه‌لقه‌ی بزوتنه‌وه‌که گه‌وره‌تر ده‌بیتته‌وه؛ ریکخستنی کومیتته‌ی ئیمدادگه‌ری بو دهرمانی برینداران و چاوه‌دی‌ری لیکه‌وه‌ماوان له سه‌رده‌می شو‌رشی گه‌وره‌ی ئیراندا و به هوی ده‌سپینکی شه‌ری ناوخو و ئالوژیی شار و گونده‌کانی ناوچه‌که و دهرمانی زیاتر له هه‌زاران که‌سی بریندار و لیکه‌وه‌ماو؛ ماوه‌یه‌که هه‌له‌وه‌ای و خوشاردنه‌وه له تاران و له گونده‌کانی نزیک مه‌هاباد و ماوه‌دوا که ده‌گه‌ریتته‌وه، به نهینی دریزه به چالاکیه‌ی ئه‌ده‌بییه‌کانی ده‌دات و په‌که‌م رۆمانی به نیوی "ژیانم خو‌ش ده‌وی ده‌گه‌ل نازادی" ده‌نووسیت و بلاوی ده‌کاته‌وه که ده‌بیتته هوی گیران و ده‌سه‌سه‌ر بوونی. دوا‌ی ئه‌وه که زیندان به‌ر ده‌بی، له سالی ۱۹۸۳ زه‌ماه‌وند ده‌کات و چوار سال دوا‌ی ئه‌وه، له کاتیکدا که دووگیان ده‌بی، بو جارنکی دیکه ده‌گیریتته‌وه و ماوه‌یه‌که ده‌که‌ویتته زیندانی ته‌ریز و له‌ویشه‌وه رایده‌گو‌یزنه‌وه زیندانی مه‌هاباد که به هوی دووگیان بوونی، نازاد ده‌کریت و به‌رده‌وام ده‌بیتته‌وه له نووسین و خویندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی؛ گه‌له‌کوو دامه‌زراندنی ئه‌نجومه‌نی ئه‌ده‌بی مه‌هاباد له لایه‌ن ئه‌دیبا‌نی وه‌ک "ئه‌حمه‌د به‌حری"، "سه‌لاح ناشتی" و... ده‌بیتته په‌کیک له ئه‌ندامانی به‌رده‌وامی ئه‌و ئه‌نجومه‌نه و به‌شداری مه‌هوو دانیشتنه‌کان ده‌کات و په‌که‌م ئه‌زموونی نووسین به زمانی کوردی، له‌م شو‌پنه‌وه ده‌سپنده‌کا؛ دامه‌زران وه‌کوو نووسه‌ر، له ناوه‌ندی ده‌نگ و ره‌نگی مه‌هاباد و پاش ماوه‌یه‌که ده‌رچوونی له به‌شی ئه‌ده‌بیاتی فارسیی زانکۆی مه‌هاباد که له زانکۆیه په‌که‌مین گو‌فاری خویندکاران به نیوی گو‌فاری "زانا"، وه‌ریده‌خه‌ن. به‌لام دوا‌ی چه‌ن ژماره و به هوی گه‌روگره‌فته‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، وه‌ک زورینه‌ی رۆژنامه و گو‌فاره زانکۆیه‌کان، ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گیر. سالی ۱۹۹۶ ده‌سته‌دا که به نووسینی کومه‌له‌چیروکیکی زنجیره‌یی به نیوی "به‌سه‌ره‌اتی ژان" له ۶۰ ئه‌لقه‌دا و بلابوونه‌وه‌ی له به‌شی چیروکی ناوه‌ندی ده‌نگی مه‌هاباد که به هوی به‌ریاسدانه‌وه‌ی کیشه‌کانی ژان‌ی کومه‌لگه، ده‌بیتته هوی پیشوازیی بیسه‌رانی ئه‌و ناوه‌نده و ره‌خه‌نی کاربه‌ده‌ستان و لێپرسینه‌وه و سه‌رنجام ده‌کران له پیشه‌که‌ی؛ سالی ۱۹۹۷ دوا‌ی هاتنی خاته‌می، ده‌بیتته ده‌بیری کانوونی فارغولته‌حسیلانی مه‌هاباد که زیاتر له ۳۰۰۰ ئه‌ندامی کارناسی هه‌بوو و هه‌ر له‌وه‌و ساله‌دا به هاوکاری "ناسر باباخانی"، "قاسم موئه‌یه‌دزاده" و "سه‌عد قازی"، وه‌ک ده‌سته‌ی دامه‌زرینه‌رانی بنکه‌ی ئه‌ده‌بی مه‌هاباد، ده‌ست به کار ده‌که‌نه‌وه و بو ماوه‌ی ۱۵ سال به‌رده‌وام وه‌ک به‌ریس و ئه‌ندامی چالاکی ئه‌و بنکه‌یه، ده‌یان سیمینار و دانیشتن و لیکۆلینه‌وه و چالاکیی دیکه، پیک دین. سالی ۲۰۰۳ له لایه‌ن خوالیخو‌شبوو "ئه‌ندازار ئه‌ده‌ب" بو به‌شداری له پیکه‌ینانی به‌ره‌ی په‌که‌ر تووی کورد، بانگه‌یشت ده‌کریت و له هه‌لبژاردنه‌کانی ئه‌ندامانی به‌ره، له نیوان ۱۵ شاری کورددا، ده‌نگی دووه‌م ده‌هینیتته‌وه و وه‌ک ئه‌ندامی کومیتته‌ی ناوه‌ندی، چالاکانه له

دانیشتنه‌کانی ئه‌م به‌ره‌یه له شاری تاران، به‌شداری ده‌کات و وتار و لیکۆلینه‌وه‌کانی له‌مه‌ر کیشه‌ی کورد و به تایبه‌ت کیشه‌کانی ژان‌ی کورد، پیشک‌ه‌ش ده‌کات و هه‌ر له‌وه‌و ساله‌دا لقی به‌ره‌ی په‌که‌ر تووی ژان‌ی کورد چالاک ده‌کا و به‌رده‌وام دانیشتنیان بو ساز ده‌کا و به‌ خویندنه‌وه‌ی میژووی کورد و رۆژنامه و... هانیان ده‌دات و ده‌وریکی باشی ده‌بی له کرانه‌وه‌ی چاو و گو‌بی ژان و هه‌ر به‌م هۆیه له لایه‌ن بنکه‌ی "ژان‌ی یارمه‌تیده‌ری نیشتمان: ژین"، وه‌ک ئه‌ندام و ته‌بیژی ئه‌م بنکه‌یه هه‌له‌ده‌بژێردیت، که دوا‌ی ماوه‌یه‌که چالاکی ده‌که‌ویتته‌وه به‌ر لێپرسینه‌وه و به‌شداری بوونی له‌وه‌و بنکه‌یه‌دا قه‌ده‌غه ده‌کریت؛ ئه‌ندامیتی پیکه‌ینه‌رانی بنکه‌ی "رووناک" ده‌گریتته ئه‌ستۆ که شو‌پنی چاوه‌دی‌ری له کچانی بی‌بنه‌ماله و کو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و کچانه ده‌بی که بی‌ده‌ره‌تان و بیکه‌س‌وکار بوون و به ده‌یان کیژی کورد، ته‌نانه‌ت له شاره‌ تورکه‌کانیش، کو ده‌کاته‌وه و رایانده‌گو‌یزیتته مه‌هاباد؛ ماوه‌یه‌که دوا‌ی ئه‌وه و به دوا‌ی ئاراسته‌کردنی وتاریک له سه‌ر کلگۆی شه‌هیدان قازی محه‌مه‌د و سه‌یف قازی و سه‌درولنیسلا‌م ده‌گیر و دوا‌ی ماوه‌یه‌که به ۵ سال زیندانی ته‌علیقی و وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافی چوونه‌ده‌ری له ولات به شه‌رتی زه‌مانه‌ت نازاد ده‌بی؛ پاش ماوه‌یه‌که له لایه‌ن بنکه‌ی پارێزگاری له ژینگه‌وه بانگه‌یشت ده‌کری و له‌وه‌و به‌شه‌دا به‌ خویندنه‌وه‌ی وتاره‌کانی، ده‌وریکی باش له پارێزگاری له ژینگه‌دا ده‌گیر، به‌لام به‌داخه‌وه، پاش ماوه‌یه‌که له‌ویش ده‌که‌ویتته به‌ر لێپرسینه‌وه و بوونی له‌وه‌و به‌شه‌شدا قه‌ده‌غه ده‌کری؛ له سالی ۲۰۱۲ بنکه‌ی ئه‌ده‌بی بو ماوه‌یه‌که راده‌گرن و دوا‌ی به‌شداریی ئه‌و له پاش ۱۵ سال هه‌لسو‌وراندنی چالاکانه‌ی ئه‌و بنکه‌یه وه‌ک به‌رپرسی قه‌ده‌غه ده‌کن؛ هه‌ر له‌وه‌و ساله‌دا له لایه‌ن به‌شی فه‌ره‌نگی شو‌رای شاری مه‌هاباد، وه‌ک وته‌بیژی بانگه‌یشت ده‌کری و ده‌وریکی باش له‌وه‌و به‌شه‌دا بو شیکردنه‌وه‌ی گرفته‌کان و به‌دی‌کردنی رینگا چاره‌کان ده‌گیر. به‌داخه‌وه تووشی نه‌خو‌شی شېره‌نجه‌ی خوین ده‌بیت و له رۆژی دووشه‌مه ۱۴ی خه‌زه‌له‌وه‌ری ۱۳۹۷ خاتوو "مریهم قازی" بو هه‌میشه‌ مالاوایی له ئه‌ده‌بیات و چالاکی وه‌به‌ره‌زانی بو کومه‌لگه‌ی کوردی کرد و به‌جینی هیشته‌ین. رۆحی شاد و یادی بو تاهه‌تایه‌ نه‌مر بی...

به‌ره‌مه‌ه‌کانی ناو‌پراو:

- ۱- ۱۱۵ وتار که به زوری باس له کۆبله‌کردنی مرو‌ف به گشتی و ژن به تایبه‌تی له لایه‌ن کومه‌لگه و ده‌سه‌لاته‌وه ده‌کات و خویندنه‌وه‌ی تیوریانه و شیکاره‌نی کتیب و هه‌روه‌ها باه‌تگه‌لی بلاو کراوه له گو‌فار و رۆژنامه کوردی و فارسییه‌کاندا.
- ۲- کتیبیکی کورته‌ چیروک له ژنر ناو‌نیشانی "هاتنه‌ زوور قه‌ده‌غه‌یه" که به ناوی "ورود ممنوع" وه‌رگه‌ردراوه‌ته سه‌ر زمانی فارسیش.
- ۳- کتیبه‌ چیروکی "زینده‌ به‌گور" که زا‌هیر رۆژه‌یانی پێشه‌کییه‌کی به‌جینی بو‌نووسیه‌وه له‌ناوه‌ندی ئاراس له‌هه‌ولێر چاپ و په‌خش کرایه‌وه.
- ۴- رۆمانی ئاماده‌بو‌چاپ و بلابوونه‌وه‌ی "ژیانم خو‌ش ده‌وی ده‌گه‌ل نازادی"
- ۵- وه‌رگه‌یرانی شانۆنامه‌ی "شیوه‌نی جه‌م"
- ۶- وه‌رگه‌یرانی "نازادی له نیوه‌ شه‌و دا"
- ۷- نووسینی چه‌ندین فیلمنامه و زیاتر له ۹۵ چیروکی کورت و ده‌یان شیع‌ر که به‌داخه‌وه به هوی نه‌بوونی هه‌لی گونجاو، زیاتر له تۆره‌ کومه‌لایه‌تییه‌کاندا بلاو کرایه‌وه.

تیبینی: بو نووسینی ئه‌م به‌شه له ژبان و به‌ره‌مه‌کانی خاتوو مریهم قازی له گو‌فاری "کوماری رۆژ" که‌لک وه‌رگه‌راوه که له‌ویندا باه‌تیک له ژنر ناوی "مریهم قازی چالاکوان رو‌شنیبر و ره‌خه‌نگری رۆژه‌ه‌لات" وه‌ک دیپنامه‌یه‌که له لایه‌ن "هه‌وار خزرزاده" هه‌وه چاپ و بلاو بووه‌ته‌وه.

چيروك كان:

ئو گىرانوۋە پىرلە مەرقانەنى لە توپى تۆرە كۆملايتىپ كاندا بىر بوون مەرىم قازى

دەنگم ھەلبېرى و وتم نا! ئو رۇژە كە بۇ يەكەم جار درۇم نەكرد رۇژىك بوو ھەموو پىنيان گوتەم درۇزىن! و لەو رۇژەوۋە پىم دەلىن درۇزىن. بۇنىكى رووت بوونى ژىم لىدى...

من لەسەر شانۆى بالماسكە نىم

من دەمامكى پىكەنىم، بەردەوام ئەسورپىم و پىدەكەنم، ئەسورپىم و دەترىقىمەو. ئىشى من ئەو يە لەسەر ئەم شانۆيە بەم جل و بەرگە ناسك و رەنگاورەنگانەمەو، بەم داۋىنە كور تەمەو، بەم ئەندامە رىكوپىكەمەو، بەم ھەموو پەپولەيەى بە دەورەمدا ئەسورپىن، بىكەمە سەر پەنجەكانم و سەما بىكەم و پىكەنم. من ئاسكىكى سوو كەپىم... نا، بالندەم... يان نارىك وەكوو ماسىيەكى خۇى داۋەتە دەس گەمەى شەپولەكان... دەسورپىم و پىدەكەنم. كەچى بىتوو ئەم دەمامكەم فرىدەم، دەكەونەبەر لافاۋى ھەلدېزى فرمىسكەكانم. ئىشى من گريانە، گريان بۇ خۇم، بۇ تۆ، بۇ ئەو، بۇ ئەوان... پىشەى من ھەنىسكە ھەنىسك لە بۇشايى جوانىەكاندايە... جوانى؟ دلنيا نىم ئىتر جوانى چىە؟ دلنيا نىم ئىتر ئىمە كىين، دلنيا نىم لەوەى كە گريانەكانم بۇ چىە و پىكەنىم بۇ كىيە؟ تۆ بلنى ئەو نىشانەيەكى بە سام نىيە لەوەى كە بە ھەموو شتىك راھاتووین؟

ئەو رۇژەى بوونى ژىم لى ھات

(ئەو نوسراۋە بە پىشكەشە بە ھەموو ئەوژنانەى كە توانىيان بەرگى ھەزاران سالە لەخۇيان دادىن و تارىفىكى شىاۋى مروقى راستەقىنە بۇ خۇيان دارىژنەو)

ئەو رۇژە بوونىكى سەير خۇشم لىدەھات، تازە بوو! بوونىكى تەر و دەست لىنەدراو و نەناسىاو. تەننەت بۇخۇشم پىم سەير بوو! دەگەل ئەو كە بە تايبەت ژنەكان بە دىرۇنكى چاۋيان لىدەكردم و لەوانەشە بلېم بىكىشم لى دەترسان چونكە بوونىكى ھەزاران سالەم لىنەدەھات، بوونىكى تازە و ئەزموون نەكراو بوو. بوونى ملدان و دلتنەنگى نەبوو! بوونى جەرگىك نەبوو كە ددانى بەسەردا گىرابى! بوونى دلېك بوو كە تازە لە سىنگىك ھاتىتە دەر و لە سەردەستەم ھەروا ترپەى دەھات و پەرى ھەلدەۋىشت. دەگەل ئەو كە چەند پارچە كرابوو، بەلام لە ھەموو كاتىك زىندووتر بوو! بۇ خۇم ئەرخەيان بووم، پىشتر شەوانە دەترسام، دەبوو دەگەل كەسىك نووستىام. دەبوو كەسىك لەپەنا با. بەرۇژ دەبوو بىزانىيا كى چۆنم چاۋ لىدەكا؟ دەبوو ئەرخەيان بووبام لە رەزامەندى ھەموو لايەكا بەلام ئىستاچ فرىنىك بوو كە ھىچكام لەوانەم بەلاۋە گرىنگ نەبوو! ئەم بوونە خۇشم بوونى فرىنى لىدەھات. بوونى ئەو شوپنەنە لە ئاسمان كە كەم كەس دەستى پى رادەگەبىشت! نەختىكىش دەترسام لە زەوى دوور بىوومەو، بى ئەوەى لە فرۇكەيەكدا بىم. تەنبا دەبوو مەنەم بە بالەكانى خۇم كىرەبا، بە ھاندانەكانى خۇم، بە بىر و باۋەرەكانى خۇم! ھىچ نىگايەك يارىدەى نەدەدام، ھىچ دەستىك بۇم رانەدەو، ھەموو ئامازەيان بە ھەلدېزىك دەكرد كە لە ئاكامى روائىنەكانم بوو، تەننەت ئەوانەى وەك خۇم ژن بوون نەياندەبىنىم، بەم روالەتە تازەو نەياندەبىنىم! نا، لەوى بوو وازم لەوانىش ھىنا! نا، لەۋىش بوو لە تەنۋورەى رەزامەندكردنى ئەوانى دى رزگار بىم ھات!

ئەوەى ئەوان بە ولاتى رەشەباكانىيان دەزانى، بۇ من چلەپۇبەى ھەموو ئارەزوۋەكانم بوو، ئەم شوپنەى ئەوان بە قوولتەرىن و دوورترىن شوپنى جەھەندەمىيان دەزانى، بۇ من بەرزترىن سرود و دەست پى رانەگەبىشتووترىن سووچى ئاسمان بوو. ئەو رۇژە رۇژىك بوو كە بە درۇ نەژىام، بە درۇ بەرەۋىپىرى كەس نەچووم، بە دل گريان نەبوو بە لىو پىكەنن، بە بىر رىق نەبوو بە زار خۇش وىستىن! روالەتى ژنىكى رەزامەندم بە خۇمەو نەگرت! ئەو بەرگە درۇيە كە شەوى بوو كىنى داپانە دەستەم تا لە دواى پىشكەش كىردنى كچىنى دەست لىنەدراوم، لەبەر خۇمى ھەلكىشم، فرىمدابوو و ھاۋىشتبوومە نىو ئاۋرى ھەموو ئەو نىگا زەندەقچووانەى تىم رامبوون. ئەو پىستە بوونىكى دەسكردى لىدەھات، وەكوو بوونى بۇقەكەى چىروكى كچى پادشا كە جادووگەرىكى فىلباز لەبەرى ھەلكىشا! ئەو رۇژە، رووترووت بىوومەو، ھىچ شتىك نەشاردەو. رىك پى بە ھەموو نىگاكان

به کارسات، به هه‌لدیزان، به تیداچوون، به به‌ده‌وام مردن و ژبانوهه، ژبانوهه و مردن...؟ من پیده‌کنم به بۆنی عه‌تری شادیهوه، ده‌گریم به بۆنی دلفراوانی خه‌مهوه... به‌دهم سه‌ماوه ده‌گمه سه‌ر سنووریکي سه‌ر مابردوو کيژۆله‌یه‌یک دانیشتوه و له جیوه به‌ستوویه‌تی. من به ده‌وریدا ئه‌سووریم و پیده‌کنم، یان ده‌گریم و ده‌تلیسیمه‌وه؟ ئه‌م کيژۆله‌یه‌ش وه‌ک من گه‌رۆلیکی نه‌حجمیوه، ئاواره‌ی هه‌ریمی ژبان، سه‌رما رنی پی هه‌ته‌له‌ کردوه و به‌ ودمی ته‌زۆوه له‌سه‌ر ئه‌م تاته‌به‌رده به‌ رواله‌ت پۆته‌ په‌یکه‌ره‌یه‌کی سه‌هۆل، وه‌کوو شووشه‌ روونه، نا ئا وه‌کوو شووشه‌ روونه! من که به ده‌وریدا ده‌سووریم، ده‌بیینم که له‌ ده‌روونیدا ناگه‌ر پۆنیکی سه‌یره. به‌ ده‌یان فرۆکه له‌ هه‌ریمی ژووری ئه‌م کيژۆله‌وه خه‌ریکی بۆمبارانی هه‌ناوی ئه‌م کيژۆله‌یه‌ن، به‌ هه‌زاران چه‌کار له‌ ناخی ئه‌ودا شه‌ریانه، سه‌ر ده‌بن.

چه‌دووکه‌ل هه‌موو ناخی ئه‌وی داگرتوو و به‌ ده‌یان شار له‌ ده‌روونیدا خاپوور کراون ته‌نانه‌ت شارۆچکه‌ی کایه‌کانیشی... من نازانم ئیتر به‌م ده‌مامکی شادیه‌مه‌وه لیره‌ چه‌ ده‌که‌م؟ ئه‌ری که‌سیک هه‌یه‌ پی‌م بلێ من پیده‌کنم یان ده‌گریم؟ من ده‌مامکی ئیترده‌ و ئازایه‌تیم، پیم‌خۆشه‌ و انیشان بده‌م نه‌ترسم و ئه‌رخه‌یانم له‌ توانای بی‌ینه‌ی خۆم، و انیشان بده‌م به‌ هۆی ئه‌م ئازایه‌تییه‌ هه‌ست به‌ هیچ هه‌ره‌شه‌یه‌ک نا‌که‌م. هیچ شتی‌ک خورپه‌م ناخاته‌ له‌ش و هیچ ده‌سه‌لانی‌ک ناتوانی ره‌خنه‌ بکاته‌ می‌شک و ماڤ و خۆزگه‌کانی من. بۆخۆم ته‌ما ده‌گرم، بۆخۆم بریارده‌ده‌م، بۆخۆم ده‌ژیم، ئه‌سووریمه‌وه و له‌ سه‌ر شانۆی هه‌موو جیهاندا خول ده‌ده‌م و به‌سه‌ر ئه‌م پنجه‌ ناسکانه‌مدا راست ده‌بمه‌وه و کتوو‌پر بال ده‌گرم و به‌وپه‌ری فیزه‌وه به‌ رهنگی به‌شکۆی بنه‌وشه‌وه به‌ بۆنی ژبانیه‌خشی ئیترده‌وه تا به‌رزترین پله‌ی شانۆ ده‌فرم تا هه‌موو بزانی چهنده‌ مهنز و رازاوه‌م، ته‌واوی میژوو له‌سه‌ر ئه‌و قامکه‌نی من ده‌سوورین، ته‌واوی کاتزمیره‌کانی جیهان به‌ ئیتر من ده‌سوورین، هیچ گۆلیک به‌ بی‌ ئیترده‌ی من شین نابێ و هیچکس ناتوانی سه‌یری چاوه‌کانی من بکا ده‌نا هه‌موو ئه‌م ترسه‌یان ده‌دیت که له‌ بیلبه‌لی چاوه‌کانمدا خۆیان هه‌شارداوه. من له‌ دیوی ده‌مامکه‌مه‌وه گێژ و سه‌رگه‌ردانم. کاتی‌ک چاوه‌ ده‌گریم زۆر تر ده‌ترسیم، باوه‌رده‌کن له‌ پیش ئاوینه‌ش ناویرم ده‌مامکه‌که‌م لاده‌م؟ ترسی‌ک مۆرکه‌ناسا له‌ ژووره‌وه ده‌مخاوه، ئه‌و به‌و ترسه‌ی منه‌وه ده‌ژی، زاو و زی ده‌کا. گه‌راکلی بزۆز و وردن، له‌ لووترا دینه‌ ده‌ری و به‌ چاومدا هه‌لده‌گه‌رینه‌وه ناو می‌شک. ده‌گه‌ل خووروی زه‌ینم وه‌کوو شینانم لیدی، واهه‌ست ده‌که‌م می‌شکم پۆته‌ ربه‌ندانی به‌ هه‌زاران لیدوان و ورده‌ باسی جۆراوجۆر، وه‌کوو شینانم لیدی پیم‌واپی من نه‌ پاله‌وانیکی مهنز، به‌لکوو راودی ترسه‌نۆکم...؟ پیم‌خۆشه‌ به‌ ترساندنێ ئه‌وانی دیکه‌ ترسی خۆم ده‌سته‌به‌ر که‌م. واهه‌ست ده‌که‌م هه‌موو شت دۆژمنی من، پیم‌واپه‌ که‌س منی خۆش ناوی، نیچیریکم هه‌زاران گورگ ده‌وره‌یان داوم. ره‌نگم ره‌شه و نازانم خه‌ون ده‌بیینم یان وشیارم؟ نازانم ئه‌و مۆتانه‌ راستن و به‌ده‌ره‌مدا وێرایی خۆم ده‌سوورینه‌وه و هه‌ر کامیان گۆشه‌یه‌کی داوینان گرتووم، یان ئه‌وان خه‌ون و من راستم؟ ئیتر له‌م سه‌رلیشیلویه‌مه‌دا، له‌ زه‌نازه‌نای ئه‌م هه‌مووه‌ ترسه‌مدا نازانم ئه‌من کیه‌یانم؛ ئه‌وی ئه‌وبه‌ری ده‌مامکه‌که‌م یان ئه‌وی پشت ده‌مامکه‌که‌م؟ ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا نازانم سه‌ره‌رای ئه‌م هه‌مووه‌ ئیترده‌ و ئازایه‌تییه‌م، ده‌گه‌ل ئه‌و بوگه‌نیوه‌مدا چه‌ بکه‌م که هه‌موو شانۆی هه‌لگرتوو و ده‌ستی هه‌مووتانی پی له‌سه‌ر لووتتان داناوه؟ من ده‌مامکی راستیم، پیم‌واپه‌ بۆیه‌ که‌ر و لالیم. چه‌م هه‌یه‌ بیلییم؟ ئه‌وه‌ی له‌ پشت ئه‌م ده‌مامکه‌یه‌ هیچی بۆ نه‌هیشتووم جگه‌ له‌ بیده‌نگی، من له‌ پشت ئه‌م رهنگه‌ ئاله‌وه‌ وه‌ها درۆده‌که‌م که ئیتر هیچکس ته‌نانه‌ت بۆخۆشم نازانم چه‌ راسته‌ و چه‌ درۆیه‌؟ سه‌ما ده‌که‌م و ده‌سووریمه‌وه، له‌و په‌ری به‌رز بوونه‌وه‌م دا وه‌ها درۆ ده‌که‌م که‌س ناتوانی وه‌دروم بخاته‌وه، کاتی‌ک به‌ درۆ ده‌گریم هه‌موو دنیا ده‌گه‌لم ده‌گرین. ته‌واوی گۆله‌کانی دنیا ده‌گه‌لم هه‌لده‌پروو‌کین. کاتی‌ک به‌ درۆ پیده‌کنم هه‌موو دنیا ده‌گه‌لم پیده‌کنم. کاتی‌ک به‌ درۆ ده‌لیم خۆشم ده‌ویی ته‌واوی ئیشکارو‌کان بزر ده‌بن، کاتی‌ک به‌ درۆ چه‌په‌له‌ت بۆ لیده‌ده‌م هه‌موو دنیا ده‌بته‌ چه‌په‌له‌ریزان، له‌ کاتی‌کدا من هیچکات چاوم به‌ سه‌ر که‌وتت هه‌لنه‌هاتوو، هیچکات خۆشم نه‌ویستوو، به‌رده‌وام پیم‌واپه‌

تۆ به‌بندری من نابیستریم. به‌رده‌وام پیم‌واپه‌ تۆ پیشکه‌وی، من دوا ده‌که‌وم. به‌رده‌وام، هه‌زاران بیانوم ریز کردوه که لیت دوور که‌ومه‌وه. ئه‌من و ئه‌تۆ ئیتر لیک نا‌کرینه‌وه، هه‌موو وه‌کوو یه‌ک درۆ ده‌که‌ین: ئه‌وانه‌ی خه‌لاته‌ ده‌که‌ین، تۆ که‌ وه‌ری ده‌گری، من که‌ چه‌په‌له‌ت بۆ لیده‌ده‌م و به‌ ده‌ورتدا ده‌سووریمه‌وه و گۆلیارانت ده‌که‌م، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌و خواره‌را سه‌یرمان ده‌که‌ین... هه‌موو، هه‌موو، درۆ ده‌که‌ین تا زه‌ینی خۆیناویمان هه‌شته‌ر بده‌ین، تا په‌نجه‌مه‌وره‌کانمان له‌سه‌ر ئه‌م هه‌مووه‌ توانه‌ی کردوومه‌، بیانسرینه‌وه، تا بۆ هه‌موو ئه‌و بۆچوونه‌ درۆیه‌نه‌ که‌ جیهانمان پی کاول کرد، به‌ ده‌یان پاساوی بی‌ینه‌وه‌م. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌واوی چه‌رۆکه‌کانم درۆ بوون، ته‌نانه‌ت ئه‌و خه‌یالی قه‌پالگر ته‌نم له‌ تاقانه‌ سیوه‌که‌ی تۆ که‌ به‌ درۆ بۆت هاویشتم... به‌ره‌ره‌، شار به‌ شار، خه‌یال‌به‌خه‌یال، ده‌سووریم و سه‌ما ده‌که‌ین و درۆ ده‌که‌ین.

به‌م جیهانه‌ش رانه‌وه‌ستاین و ته‌نانه‌ت ئیستا جیهان‌به‌جیهانیش درۆ ده‌که‌ین. هه‌موو ئه‌م جیهانه‌ ده‌سکرانه‌ی به‌ درۆ بناغه‌مان دا‌رشتوون... من درۆ نه‌که‌م ده‌رم. له‌ راده‌ستیدا ده‌رم، له‌ راستیدا هه‌لده‌پروو‌کیم، له‌ راستیدا کانیوه‌کانم هه‌لده‌چۆرین. له‌ راستیدا ئیشکارو‌کانی زه‌ینم، شیرپه‌نجه‌یه‌ک ئه‌کوئینه‌ سه‌ر هه‌موو گه‌ی له‌شم... له‌ بیرمه‌ له‌ زه‌نازه‌نای خه‌ونیکي پرمۆسیقاوه‌ هاتین دنیا بکه‌ینه‌ پرسیار، که‌چی کردمانه‌ درۆ و تاوان... ئیستا هه‌موو درۆین، درۆیه‌ک به‌ بۆنیکی نامۆه... من ده‌مامکی مرقۆکی ئه‌مینم، که‌چی دزیکم ده‌ستم له‌ گیرفانی هه‌مووتان داپه‌... ریک ئه‌وه‌ده‌می له‌سه‌رخۆ ده‌خزیمه‌ پهناتان و سووکه‌پێ لیتان لاده‌مه‌وه... له‌ پنا ئه‌م هه‌موو منال و گه‌ره‌ساله‌ی و ده‌ستیان بۆ پارووه‌نانیک راداشتوو، هه‌زله‌ کوکرده‌وه‌ی هه‌موو پینداویستییه‌کانی ئه‌وانه‌. هاوه‌رن‌سوورینه‌وه، وه‌کوو من سه‌ما بکه‌ن، وه‌رنه‌ سه‌یری ئه‌نباره‌کانم، سه‌رنج بده‌نه‌ ژماره‌حسیبه‌کانم. ته‌نیا ته‌رخان کردنی یه‌کی‌ک له‌و داها‌تانه‌م به‌سه‌سه‌ بۆ خاشه‌بر کردنی ته‌واوی ئه‌و ده‌سته‌ برسیانه‌ی بۆ ته‌نیا یه‌ک بابۆله‌ درێژ کراون... ئه‌وه‌نده‌ لاسه‌نگم، هه‌ست به‌ بالاده‌ستیکی سه‌یر ده‌که‌م. من ده‌مامکیکی دا‌لۆقانه‌ به‌ بۆنی خوادیه‌تییه‌وه... من ده‌مامکی عه‌شقم... هیچکات هه‌ول مه‌ده‌ن ئه‌وه‌ی له‌ پشت ئه‌و ده‌مامکه‌وه‌ هه‌یه‌ بی‌بینم. ته‌نیا له‌ دواهه‌مین بلووکی‌ک که‌ له‌ کاتی سه‌نگساری تۆدا، هه‌ناسه‌تم پی هه‌لبه‌ری، ئه‌وه‌ند سوور پزایه‌ سه‌ر ئه‌م شانۆ قیزه‌وه‌نه‌ که‌ جگه‌ له‌ سوور، هیچ نابینی که‌ شه‌پۆلان ده‌دات و کاول ده‌کات و راده‌کا... من... من ده‌مامکی حه‌قیقه‌تم... له‌و دیوی ئه‌و ده‌مامکه‌وه، هیچ شتی‌ک نابینم جگه‌ له‌ بۆشایه‌کی پر هه‌را نه‌بێ. جگه‌ له‌ تۆ که‌س له‌وی نه‌ماوه... من زۆر ده‌خولیمه‌وه و سه‌رم لێ‌شیاوه. تۆ راستیه‌کانم پی بلێ. نه‌گه‌ر تۆش خه‌ون و خه‌یال نیی، پیم‌ بلێ من حه‌قیقه‌تم یان خه‌ون...

شاریکی ون

رۆژنیک له‌ رۆژان کچیک که‌ فیر بوو به‌یانان زوو له‌ خه‌وه‌ هه‌ستی، له‌ خه‌ودا مایه‌وه. که‌ وه‌خه‌به‌ر هاته‌وه‌ دیتی که‌س له‌ مانی نه‌ماوه. له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی هیچ نیه‌ داخودا وه‌دوای کاریک که‌وتوون و هه‌ر ئیستا یه‌که‌ یه‌که‌ په‌یدا ده‌بنه‌وه. که‌چی هه‌رچی چاوه‌روان بوو که‌س نه‌هاته‌وه‌ مانی. ورده‌ ورده‌ دلله‌کوته‌ داگیرت و ناچار له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وت تا بزانی ئه‌ندامانی ماله‌که‌ی جیهان به‌سه‌ر هاتوو؟ به‌لام له‌سه‌ر وه‌پرا که‌ بۆخۆشی هیچکات تا ئه‌وره‌یه‌ له‌ مال دوور نه‌که‌وتوو، هه‌ر به‌ زۆوه‌ ئه‌ویش ون بوو... رۆژی رۆژی رۆژی تا گه‌یشته‌ سه‌ری چوارریناتی‌ک، چوارریناتی‌ک که‌ به‌سه‌ر چوار شارینگی گه‌وره‌دا لیک جیا ده‌بوونه‌وه. له‌وی پیرینتی‌ک دانیشتیوو گۆلی ئه‌تله‌سی ده‌فرۆشت. گۆله‌کان به‌ ده‌ستییه‌وه‌ ژاکلوون و که‌س لێ‌نه‌ده‌پرسین. کچه‌ لێی چووه‌ پیش و گوتی: -داپه‌گیان ئه‌ری تۆ ده‌ که‌ست نه‌دیسه‌ ئه‌وره‌و بیره‌را رۆشیتیتن؟ دایکی‌ک و باپیک و هه‌شت مندال؟ پیرین ژله‌ جوابدا گوتی:

نا نەمدىتوون، بەلام ئەو پىرەپىياۋەى لە سەر ئەو شەقامە رېيەى دىكە لە رووبەرۋوم دانىشتوۋە دىتوونى!!

كچەكە زۆرى پى سەير بوو و دىسان لىنى پرسى "گەوابوو تۇش دىتووتن، دەنا چووزانى ئەو كابرانە دىتوونى؟" بەلام ھەرچى راۋەستا و پرسىيارەكەى دووپاتە كردهۋە پىرېژن جۋابى نەدايەۋە و سەرلە نۆى دەستى بۇ فرۇشتى گولەكانى بەرەو رېۋارەكان راداشت. كچەكە پەرپەۋە ئەۋبەرى شەقام و خۇى گەياندە كىن پىرەپىياۋەكە كە لەسەر چۋارپايەيەكى بچكۆلە دانىشتىبوو. ھىندىكى كەرەسەى پىنە كىردنى كەۋشى لەبەردەستى بوو بەلام كەس كارى پىي نەبوو. تەنيا كەۋشەكانى خۇى داكەندىبوو و خەرىكى چاك كىردنەۋەيان بوو. كچەكە رووى تىكىرد و گوتى: -ماندوو نەبى مامە گيان، ببورە تۇ دوئىنى دە كەست نەدپوۋە بىرەدا تىپەر بىيىتن؟ دايكىك و بايىك و ھەشت مندال؟

كابرانە ئەۋەى سەر ھەلبىر گوتى:

-نا ئەمن نەمدىتوون، بەلام بىرەدا تىپەر بون.

كچەكە دۋاى ماۋەبەك بىدەنگى، پرسى:

-باشە دەى بۇ كوئى چوون؟

كابرانە لە سەرەخۇ گوتى نازانم، بەس دەزانم دەكەس بوون و بىرەدا رۇيشتن و منىش نەمدىتوون!

دىسان كچە پرسىيارى كرد: "ئەى ئەگەر نەتدىتوون، چووزانى بىرەدا رۇيشتوون؟" بەلام كابرانە جۋابى ھەر نەداۋە بەردەۋام خەرىكى كەۋشەكانى خۇى بۇۋە... كچەكە دىسان رۇيشت و رۇيشت تا گەبىشتە سەر چۇماۋىكى لىل و خورپىن كە دوۋكەس لەۋى خەرىكى ماسى گرتن بوون! ھىندە زوو زوو قولاپەكەيان شتى پىۋە دەلكا و دەرياندە كىشاۋە كە ھەرچى پرسىيارەكەى دووپاتە كردهۋە جۋابيان ھەر نەداۋە. لە جىياتى ماسىش ھەر زىل و زال بوو كە پىۋە دەبوو... بەردەۋام دەررۇيشت و دەپىرسى، كە چى بە ۋەلامى بى سەرەۋبەرە، تا دەھات زياتر سەرى لىدەشنىۋا. شەۋ خەرىكىبوو بە سەر دەستاندا دەھات و شەختە ترسىكى رىنىشتىبوو. تەماى گرت بگەرپتەۋە مالى، كەچى تازە لىنى حالى بوو

كە خۇشى ون بوو. چاۋى گىرا. لە دوورەۋە كوئىرە روونا كاپىەكى

بىنى و بۇ لاي چوو. كە گەبىشتى دىتى مەلىك دوو كرمى

شەۋتاۋى لە سەر ھىلانەكەى دانائە و ھەلنىشتوۋە. لە بن دارەكە

دانىشت و خۇى ماتدا كە بالندەكە لىنى ۋەدەنگ ھات!

- كچى چاك ھەروا مىلى رىنگات گرتوۋە بۇ كوئى دەچى؟ دەزانى

چەن دوور كەۋتوۋىبەۋە؟

- نا، نازانم. تۇ مالى من پىدەزانى؟ تۇ بە جىگى كە بنەمالە كەم دەزانى؟

ئەۋان دە كەس بوون، دايكىك و بايىك و ھەشت خوشك و برا...

- ئەۋانم دىتوون و دەزانم كە... بەلام ئىستا بۇ خوت ونى. تۇ دەناسم

لە شارىكى دوور دوورەۋە ھاتوۋى. من زۇر بە سەر شارى ئىۋەدا

ھەلفرىوم. شارىكى سەمەرەيە، لە پشت ھەر شتىكەۋە بۇشايەك

ھەست پىدە كرى. كات و شۇنىكى دىيارىكراۋى نىيە. ھەر رۇژە

بە كىكتان لە خەۋ ھەلدەستن و ۋاھەست دە كەن ھەموۋەكە سوكار تان

ون بوون...

كچەكە نەپەئىشت بالندەكە قسەكانى تەۋاۋ كا و گوتى:

- بەلام من بە راستى كە سوكارم ھەيە و ماۋەبەكە لىم ونن. بەۋ ناۋنىشانە

بووه و ماوهه که ملی ریگا ده گری و ده روا و هه موو جار نیکش ده گه راه شوینه ونه که ی خوی. به لام گوئی لیبوو هه بر راستی دننگی بابی له دوروهه گوئی لیبوو که گوئی: هه مووتان دینمهوه کن خوم و نایه لم چیدیکه لیک بلاو بن.... که رهسه کانی خر کردهوه و خوئی تاقهت کرد، جهسته که ی ئه سپارده سه ر بالی سی فرۆ که ی زه بلاخی مرچ و مۆن و رۆحه که شی کرده په پووله پاییزه یک و به ره مو باوه شی بنمهاله که ی گه راهوه: باوه شی دایکینک و بابیک و هه شت مندال...

کچینی

کاتیک گه بیستمه ئه وی، تۆ له وی بووی... له سه ر پاندۆلی کاتزمیره که ده خولایتهوه. به زریکه یه کی نامۆ که شیوه ی زهنه گانی پیشووی نه ده دا. ئیستاش واده زانم هه ر له وی. له وی و وه ک یه که م جار دیتمی روا لته ت تنیا شتیکی ره شه به دم و لمپوزیککی سوور و دوو چلوی زه قه وه... چاوت له چاوم بریبوو. ئیستاشی ده گهل بی، تۆ له من ده ترسای و منیش له تۆ، به لام تۆ چا تر بووی. جاروبار زانت هه بوو بزریکینی و ترسه نیشتوه کانت به تال که ی، من ده گهل وه ی که به یه پر دهرسام، نه مده زریکاند، نه مده قیزاند، قیزه کاتم نيزرابوون... ئه وشه وه، چه ن چرکه یه ک که ده مین بۆ دوا زده ی نیوه شه وه ده ترسیم و ریک له و کانه شدا یه که تۆ دینی و له سه ر پاندۆلی کاتزمیره که ده خولایته وه و چاوت له چاوم ده بری و ده زریکینی و ده مترسینی و وه بیرم دینه وه چه ن چرکه یه ک زیاتر بۆ دوا زده ی نیوه شه وه نه ماوه و دایکم دینه وه به ر چاوم که بیده نگ ده گری و... سه رم لیده شتیوینی... ئیستاشی ده گهل بی... ده بوو چه م کردبا؟ تۆ کئی بووی؟ له چی ده گه رای؟ له چی ده ترسام؟ بۆ ده ترسام؟ ئه وشاره کوئییه؟ ئه وه ی ده هات، ده هات، ده هات تۆ بووی. ده گهل کاتزمیره که، له سه ر پاندۆله که هینده گه وره ده بوویه وه، ده بوویه وه، ده بوویه وه و من ده بوومه زه رریکه، به دنیا یه ک ترسه وه. تۆ ده بووی به هه موو دنیا ی من، من... من... ده نگم ده دایه وه: من، من، من... نا نا نا! تۆ بووی ده نگت ده دایه وه: من! که بیده نگ بووم! له و رۆژه وه، له و شه وه، ئیستاشی ده گهل بی، کاتزمیر چه ن چرکه ی ماوه بۆ دوا زده ی نیوه شه وه...

که م له ش

ژنه که ی له پر خه به ری بووه. کاتزمیر دووی نیوه شه وه بوو. بۆ چرکه یه ک به ری له وه کرده وه بۆ و ا راجله کیوه؟ ”ده نگیک له چیشته خانه وه هات“... ئا، ریک لیره ما بوو. بریار بوو بچی سه ری چیشته خانه بدا و له وی تووشی هیندی کیشه بیت و له پاشان...؟ چۆنی ته واو که م؟ هه روا که کایه ی به پینوسه که ی ده کرد، له ژوو ره که ی راما. دیوکی سی دهر چوار، میزیک و چراهه کی موتالا، په رتوو کخانه به کی ریکوپیک له لای دهستی راستی دیوه که ی، په نجه ره به کی گه وره، روو له کیوی ”قولقولاغ“ و په ره به کی حه ریری ناسک. سابه زۆرم به ره وهری له و فه رشه ده سکرده هه یه ده مده یه ی؟

ئهو فه رشه ره نگا ورنه گه ش که دیوه که ی بۆ پر نه بووه، له سه ر دیواری لای دهستی چه پیشی سی چوار تابلوی ره ش و سپی له نووسه ره گه وره کانی دنیا، کافکا به چاوه ره شه کانییه وه، تۆلستوی به سه روور دینه قه نه که یه وه، به ختیار عه لی به سه ره زله که یه وه، قوتبه ددینی سادقی به چاوه زینه کانییه وه. - چاچ ده بوو وینه یه کی منیشت لیدبا؟

ریبوری میردی، ئه وه ی هاو کات ده گهل خویندنه وه ی شیعه ره که ی بختیار عه لی بی گوتبوو: ”ده مه وی ده ریا تاسه ر لیه کانت بێنم، ده مه وی گولی حه وشه که تان په ر نه بی، کاریک بکه م خودا لیت زویر نه بی...“ ده ی باشه که چی؟ ئه م رسته شی وه بیر هاته وه به لام دلنیا نه بوو که ریبوار پرسیبیتی. له راستیدا له زۆرانی بیستبوو... ئه ری له کویدا ما بوومه وه، بریار بوو چ بنوسم؟ چۆنی

که برابه کم هه زی له ئاسمانی شین بوو و دلای به ئاسمانه لیل ده گه را. خوشکیکم هه زی له گوله ئه تله سییه کانی حه وشه که مان ده کرد و به وه ی که ماوه یه ک بوو هه ر به ژاکاوی ده کرانه وه، خه فته دایده گرت. برابه کی دیکه شم ده نگ و ناوازیکی پی بوو له رهنگی هه ناسه که له ژوو ری شه ره که ماندا ده شکا. برابه کی دیکه م ئاشقی پیکه نین بوو و به ره دوام ده ستیک به نیشانه ی بیده نگ کردنی، قامکی لی له سه ر لیه داده نا. خوشکیکی دیکه م په یکه ره ی جوانی هه ر له سه ره تا وه بۆ سه ما و چۆبی کیشان دار بۆر ابوو و به دننگی ته فینه وه شه وه جوانترین چۆبی ده کیشا. به لام له هه موو کاتدا ده یگوت ئه م مۆسیقایه ناریکه، خوشکیکی دیکه م ده تگوت کریستاله ده ره وشا وه، که چی هه ر ده یانشار ده وه. دایکم و باهم ببوون به داوینیکی گه وره و هه موو مانیان حه شار ده دا که چی هه ر نه ده کرا و هه ر جا ره په کیان ده فرین. به لام وام له بیره شه ویک، یان له وانه شه رۆژیک هه موویان لیک خر بوونه وه. نیشان به ی نیشانه ی هه ر یه که دیار یه کیان هینا بوو. کاکم شینترین ئاسمان، برابه کی دیکه م خوشترین ناوازی جیهان و خوشکه کانی شم گول و سه ما و پیکه نینی کریستالی و... دایکیشم له خوشیان بۆ هه میشه بیده نگ بوو. باهم نا هه هه باهم! باهم ده ریا به کی بی بنی بیده نگه، قه ت نه متوانی لینی تیبگه م... به لام ئه وشه وه که دایکم بۆ هه میشه بیده نگ بوو، ئه و بۆ یه که م جار ده ستیکرد به گه رانه وه... گه رانه وه به کی دوور و درێژ، سه مه ره و ترسینه ر... ئاوا بوو که ورده ورده خه و دایگرتیم و داوتر که له خه و راست بوومه وه که س له وی نه ما بوو... که چه که سه ری هه لینا، بالنده که له وی نه ما بوو به لام دوو کر مه شه و تا وه که له دا ره که هان بوونه خوار و وه ری که وتی بوون. که چه گوئی له وانه یه نه وانه به مگه یه ننه جی. با په دوا یاندا برۆم... کتوو پر گه یشتنه شوینیکی هیندیک رووناک و که ش و هه واکه وایکرد روونا کایی کر مه کان بز بوون. له نیو تاریکو روونیکی لیلدا شاریکی دیت به ده بان تاقه ی گه وره و چکۆله وه. له سه ر هه ر تاقه چه ن وینه بوو: دایکینک و بابیک و هه شت مندال... گه یشتیووه مالی. له پشت هه ر شتیکی، بۆشاییه کی هه ست پیده کرد... وه بیر ی هاته وه له میژه ون

رازباۋو، ھەممىيەكى لاسوورى خېرىن و ئادار، زياتر لە ھەموويان سەرنجى ئەوى بۇ لاي خۇى راكىشا... دەستى برد ھەلىگرى. ديسان كەمال بە فشقە پيش ئەوى ئەو دەستى بگاتى، پرى بە ھەرمىكە داگرت و ھەر لە رپوھ قەپالىكى گەورە ليدا. ئاوى ھەرمىكە بە لايەكى لىپویدا دزەى كرده سەر ردىنى. -كەمال؟ زۆر نامەردى، لائىكەم وەك ئەودەمەى بۇ يەكەم جار لە بن دارەكەى بەنۆرە قەپالمان پيدا دەگرت...

-ئەودەمەىش قىلت لىكردم!
 شار تەمىكى سارد داىگرتووه، شەختەيەكى لە نەكاو گولى بەدارنەوھە نەھىشتوھ. دەلىلى خوداش سەرى لىشىواوھ، لە لايەك زستانان گەرمە و دار گول دەكەن و بەھارەكەش... دايە زىنەت لە بن دارە ھەرمىكەى ھەسارى راوھەستاوھ خۇى داپوشيوھ و لە شوپىنىكى ناديار راماوھ... جەھەندەم بە ناشكورى نەپى كى ھەيە بىخو؟ كەس نىھ؟ چۆن شتى وادەيى؟ كەمال... كەمال! كەمال رۇلە ھاتى؟ بابەكەى بابم كەمال! دوايە كورەكەشم وەك خۇم زۆرى ھەرمى پىخۇش بوو... -كەش و ھەواى ئەو ولانە زۆر سەپرە، كەس كەسى خۇش ناوى، تام و بوئى ھەرمى ناا، نادەرەوست؟ ئەتۇ دەنگوت، ئانا نادەرەوستە، بۇگەنىوئىكى ناخۇشى لىدى؟ جا بوئى چى؟ ئاى، دەنگى ئەو ژنە شىتى كىردم... پىم وايە ئەو بوئەش لەو دى، ديسان خۇى پىس كىردوھ، قىر بووم خودايە قىر بووم... -كەمال! لە شارەكەى خۇمان دلمان خۇش نەبوو، لىرەش دلمان خۇش نىھ... كەمال لە شارەكەى خۇمان دلمان دەگىرە، لىرەش دلمان دەگىرى... كەمال قەت لىت نەپرسىم مەگىرانىم بە چى دەكرد، لىرەش لىت نەپرسىم... كەمال ئىمە لە كوئى ئەم زەويىيە سەرگەردانەين؟ لىرەين يان لەوئى... كەمال ئىمە لە جىگايەك بە جى ماوين، لە جىگايەك خۇمان ھەسارىداوھ؟ لە كوئى؟ لە بن سىبەرى رۇحى ئەو؟ يان لە بن دارە ھەرمىكەى دايە زىنەت ... يان لە خەونەكانى داىكمدا؟ يان لە سەر پىياسەپەوھەكەى بەرى راستى شەقلمى شارەكەمان، شارەكەيان؟ يان لە پشت ئەو چىراسوورانەى قەت رانەدەوستاى سەوز بن... يان لە قەراغ دەريا؟ دەريا لە چاوى ئەودا بەجىما، تەواوى ماسىيەكانم دىت لە چاويدا... تەنورەى دەرياشم دىت لە ناخى زگىيەھە ھەلدەستا... كەمال ھەموو ئەوانەمان دىت؟ يان ھەمووى ئەو خەونەرەشانەن كە لە مندالىيەوھ دەيانىنم... دايە زىنەت، ئانا دايە زىنەتە ھەرا دەكا... ھەرا دەكا... ھەرا دەكا... كەمال، من قەتم دەريا نەدىبوو، پىم واپوو باوھشى كەس لە باوھشى داىكم، لە باوھشى خۇم، لە باوھشى تۇ گەورەتر نابى... كەمال ئەوكاتە دەريا باوھشى بە ئالاندا كىرد ھەموو باوھشەكانى دنيا تەعبىرىيان گۇرا كەمال! كەمال... كەمال... كەمال... ئالان بەجىماوھ كەمال... ئا؟ كەمال ئەتۇ؟ خۇم لى ون مەكە كەمال دەنگت دەناسمەوھ، دەزانم ئىرە دىوى من و تۇ نىيە كەمال، ئەمە لەو دىوھ دەبووين كە پەنجەرەكەى روو بە ھەوشەى مالاكەمان بوو و دارە

تەواو كەم؟ با بچىتە چىشتخانە، لەوى دزىك، يان سىبەرىك، يان مشكىك، يان ھەرچى، با يەككىك لەوانە ئەركى چىرۇك راپەرىنى. -دەى جا كە چى؟ كچى وەرە بنوو چاوت بو كى كوئىر دەكەى؟ رىپوار، خەوم ناي... لە كوئىدا ملبوو؟ ئەھا گوئى لە دەنگىك... كىتووپر دەنگىك لە چىشتخانەوھ ھات، نەختە ترسىكى لىنىشت، راست بووھ. بە يىدەنگىك سەندەلىكەى كىشاندەوھ. ئەو سىبەرى گەورەيەى خۇى كە چىراى موتالاكەى لەسەر دىوار بوى نەخشاندەوھ، بە كرتەيەك كووژاندەوھ. ھەرا كە بە راھرەوھ كەدا دەچوو بۇ لاي چىشتخانەكە، دووسى جارى دىكەشى گوئى لە دەنگەكە بوو، بە زۆر تەرابى گەرووى قوت دا، وەك ئەوھ كە شتىك بشكى لە گەروويدا. دالى لە ناو سىگىدا پەرى ھەلدەوېشت، تا دەھات چاوى زەقتەر دەبوو و ھىزى ئەزىزى كەمتر. گەبىشتە كىن چىشتخانەكە لە كىن ئۇپىنەكە راوھستا. تارمايى كەسكىك خەرىكبوو بەوپەرى تامەرزۇبىيەوھ لە چىشتى ئەو قەبلەمەيەى دەخوارد كە شەوئى لە بىرى چووبوو لە يەخچالى نى، ياخودا! بەشەوقىكى زۆر كىز كە لە چىراى زەرد ھەلگەپاوى كۆلان رابە پشت پەردە كەدا دزەى دە كىردە زۆرى شتىك بەھال دەبىندرا. بوونەوھەىكى داچەماو كە لە سەر كاشى چىشتخانە دانىشتىبوو بەزۆر دەمى خۇى دەگەياندە نىوقەبلەمەكە. سەرورچى ھەتا سەر چۆكى ھاتوون و دەستو لاقى بە باشى ديار نەبوو.

بۇگەنىوئىكى تىز ولائى داگرتبوو. دەگەل ھەموو جوولانەوھەيەكى قىچەقچىكى لىدەھات. دم و لووتى بە باشى ديار نەبوو، بەلام جووتىك مەمەكى داچۇراوى ھەست پىكرد و بە ئەستەم دەردەكەوت كە دەپى پىرئىزىكى برسى بى. لەپ قەبلەمەكەى فرىدا و ئاوى دايەوھ، برواى بە چاوهكانى نەدەكرد، پشت سەرىشى سىماى پىرەپىلويك بوولەشيوھى خۇى چلكن وقژن... ئەو جار ئەو، سەرى بەقەبلەمەكە داگرت... دەستى بە ئۇپىنەكە گرت. خەرىكبوو بە لادا بى كە لىنى وەدەنگ ھات! -لە خۇرا ئەم ژىستەم بۇ مەگرا! بۇترس نابم و ئەتۇش قەت ترسەنۇك نەبووى... دەنگى، دەنگوت لە شوپىنىكى دىكەوھ دى. دەگەل ئەوھدا كە زۆر بە ئەسپايى قسەى دەكرد، دەنگى دەدايوھ.

-ئا قەت ترسۇك نەبووى. ئەوانەى كى ئىستا سەبارت بەو ترسەت باسى دەكەى، ھەمووى درۇن درۇ! تۇ درۇزىكى مەزنى و پىت وايە ئەكەر درۇ نەكەى نابى. ھەھەھەھە... ھاھاھاھاھا... ھەھەھەھە دەگەل ھەموو ئەوانەشدا، بۇت تەواو نابى، نا... ھەھەھەھەھە... ھاھاھاھاھا... ئەو چاوانەت بۇ وا زەق كىردۆتوھ، ھەر دەلىلى قەتت نەدىوم؟ خودا غەززەب لىگرى دەترسىم! ئاكام لىبوو چۆن ھاتى و لە جىنى خۇت وىشك ھەلاتى، چىە نامانسا؟ ئەمنى ھەمىشە برسى و تىنوو، بى دەرەتان و پىر بەلا و فەتا، بى ئەوھى سەر بە ھىچ كات و شوپىنىكەوھ بم، نە دەزانم بۇ ھاتووم، چىم بەسەر ھاتووه، نە دەشزانم برپارە چ بىكەم؟ ئاخىر بە منىش دەلىلى كەسايەتى؟ سەرى سوورا و كابرا دەنگى ھەلىئا:

-بەم كەش و ھەوا بۇگەنىو و لىل و ناديارە، دەلىلى تىم؟ مەبەستت لەم گەمە قىزاوېانە چىە؟ پىرېوون بە دەس تۆوھ، پىر... سوورا پەوھ... پىم وانىيە ھىچشتىكت بۇ تەواو بى... پىنووسەكەى لە دەستى بەر بووھ...

ژنەكە لەپ خەبەرى بووھ. كاتزىمىر دووى نىوھ شەو بوو، بۇ چىركەيەك بىرى لەوھ كىردەوھ بۇ راپلەكەيوھ؟ دەنگىك لە چىشتخانەوھ ھات، بە بى وازى رووى لە دىوارەكە كىرد و پەتووهكەى كىشاپە سەر خۇى...

سىبەرىك لە رۇحى ئەو

ئەودەم كە بەوپەرى تامەرزۇبىيەوھ، خۇم گەياندە بن دارە ھەرمىكە، پىم وانەبوو ھىندە نامەرد بى كە تاقە دەنگىكەم بۇ نەھىلىيەوھ، لائىكەم دوو دەنگت لەسەر گەلايەك بۇ لە بن دارەكە دادەنام. ئەى ھوار ھەى! نەمرى بۇ ھەرمى! پەلەى بىكە دەپى برۇين... لەسەر ئەو كاسەبە كە چىنچىن مىوھى بۇ پەزىرايى لەسەر

زېره که که ی خوم که نهویش دس دهبزئوی، دنا لهوانه یه بلیتمان وه گیر نه کهوی! سهد نهوهندی دی سهرم لیشیوا، تنیا بؤ چهند وشه ههر چوئیک بوو زارم داچرا و پرسیم:

- بؤ کوئی دهچین؟

حک بؤ خوت به خیر بیتهوه تازه دهلیی بؤ کوئی دهچین؟ مه گهر قهرار نهووو بچینه پیشانگای که رهسه کانی ماموستا ههژار و هیمن؟ ئیدی نهمزانی چوئن راست بوومهوه و راست چوموه بهر ناوینه که، وهک شیتانم لی هات، نهوهی لهو بهری ناوینه که را چاوی لیده کردم ههر به راستی یهک دایه خانمی سهر سپی و به سالداچوو بوو! تازه لیم حالی بوو که بؤچی هیندهم پشت و لاق دیشا، نهمن کی بووم؟ یانی نهو خانمه تارای کچمه گهوره بووه و نهومش میرد و منداله که یه تی؟ ناخر کهنگی، به کوئیدا؟ به لام ههر چیه که بوو بیدهنگ بووم و تمام گرت هیچ نه لیم تا بریکی دیم شت بؤ روون بیتهوه، شکم لهودا نهما که به راستی نهمن یهک دایه خانمی خوین شیرینی ئیسک سووک بووم، به لام نهوم ههر بؤ چی به چی نهدهووو که بچینه پیشانگای که رهسه کانی ماموستا ههژار و هیمن!

که له مال وهدر کهوتین سواری ماشینیکی زور لؤکس بووین و نهو شوقامه پاک و خاوینهانی پییدا دهرویشتین به کهم جار بوو پییدا دهرویشتم! گهیشتینه بهردهرکی پیشانگایه کی زور بهشکو، دوو کهس به یونیفورمیکی یهک رهنگهوه، کراواتیکی سووریان بهستبوو و زور بهرپزهوه خه لکیان بؤ وهژور کهوتن رینوینی ده کرد. کهس پهله ی نهده کرد و کهس وه پیش کهس نهده کهوت، ههموو هیمنایه تییان به روخسارهوه دیار بوو! له پیش سالونه کهدا چهندين به یکه ره ی گهوره گهوره له ماموستا ههژار و هیمن ساز کرابوون که له چوار دهوری پایه که یاندا هیندیک له شیعره کاننیاان ههلقه ندرابوون و به گول پهرینیاان بؤ ساز کرابووا ناوماکان جوانی هه موو کانیاوه کاننیاان له حهوشه کهدا به گالته گرتبوو و هیندیک توریست خهریکی وینه هه لگرتنهوه بوون!

له سالون وهژور کهوتین، کوره که ئیستا ئیدی نهوهی من بوو دهستی گرتبووم، له پشت ویتینه کاندازور به ریکوپیکی، هیندیکی که رهسه و نووسراوه... لیبوون و چهند خانم که به چهند زمان لهسهر نهو که رهسه سانه شیکردنهویان بهرپوه دهربر، له نیو میوانه کان وا دههاتن و دهچوون: نهو کهواو و پاتوله ئی ماموستا ههژاره له تمه نی چل و دوو سالییدا له بهریدا بووه و به ههشتا میلیون دؤلار له ههولیرهوه راگوئیراوه تهوه ئیره! نهودهست وخه ته، ئی خودی ماموستا هیمنه که شیعری ئارهق و تینی نووسیه تهوه! نهه شه به حهفتا و دوو میلیون دؤلار له سوله یمانیهوه راگوئیراوه تهوه ئیره!

- نه و پینووسه ئی خودی ماموستا ههژاره که به بیست و دوو میلیون دؤلار له شاری که رهج راگوئیراوه تهوه ئیره!

نهوه کهم رابوه شاندم:

- دایه خانم نهو پینووسه بؤ ده کړی؟

- نه و دهرسه یه، ئی خودی ماموستا هیمنه که زور لیکن و چلمن بووه و لووتی پی نهستریوه، نه و لینگه کهوشه کونه ئی خودی ماموستا ههژاره که به ماموستا هیمنی داداوه، نهو عینه که شکاوه، ئی خودی ماموستا هیمنه که ماموستا ههژاره به ئانقهست پی لیناوه و دوا ی نهوه ماموستا تووشی چاوتیشه دئ و قهت چاک نابیتهوه.

ههر میکه شمان لی دیار بوو... ئیره زور سارده کهمال... ومره باوهشمان پییدا گرهوه کهمال... ئالان سهرمایه تی کهمال، نهمن سهرمامه... نهوانه بؤ حالی نابی... - کاکه به خاتری خودای نهوه به کجار زوره له کوئی بینم؟

- دهی باشه نهدی تهزمینیک شتیک؟ نهو ژن و منداله م؟

- کاکه؟... کاکه؟ کاکه گیان، کهمال گیان...

- نهوه تهی کوچ هه یه، کوچ نه کهم! نهوه تهی گر هه یه، دسووتیم! نهوه تهی ناو هه یه، دهخنیکیم! نهوه تهی تیغ هه یه، قوربانیم! نهوه تهی خاک هه یه، دار هه یه، شاخ هه یه، ناوارهم....

- کهمال دنگت دناسمهوه کهمال! کهمال گیان... چیدی مهره، مه گهری ئالانیشم دپتهوه کهمال! نهمسال تهرسهاله و داره ههر میکه وا وه بهر هاتووه مه پرسه! ههر میکان ههموو لاگووینکیان سوور هه لگه راهه هینده یان ناو تیتزه یوه ههر دهستیان لیدنه ده تلیستینهوه....

خویندنهوهی تیکه لگیشی دوو ههوا!

لهسهر جیگای خوم دانیشتبوم که کورپکی حهوت ههشت سالانه

لیم وهژور کهوت!

- دایه خانم ههر ساز نهو بوو؟

دایه خانم؟ دهگه ل کبیته تی؟ نهو کوره کبیته؟ بریار بوو بو کوئی ساز بم؟ لهو دهمه شدا خانمیکی زور جوان و رازاوه هاته ژور و رووی له کوره که کرد و گوئی: - کوری من! نالیم دایه خانم ناتوانی وهک مه زوو ساز بی و پهله ی لیمه که؟ نهی خودایه! نهوانه کین!

هیشتا له گیزه نی نهم برسیارانه دا ههر دسوورام که ناغایه کی که له گه تی جوان چاکیش وهژور کهوت!

- نهدی نهروین؟ کوری من سازه و تارا خانمیش ههره تر، دهمنیتتهوه خهسهوه

که هه موو ئه و شره و برانه به میلیونها دولا لیره و لهوئ کر درابوونهوا نهمدەزانی دەبی چ بکهه؟ هەرچی گوتهام لهوانه بوو پیم بلین شیت بووه یان خهرفاوه. بهلام لهسه رهوهی سالونه که، وینه یهک گهوره کرابوو و له شیشه گیرابوو که بی ئیختیار قیزاندم. خانمه که لهسه ره وینه ده یگوت: ئهوه وینهی دواهمین ههزی ماموستا هیمنه که یه کجار زور به نرخه، وهکی دهزانن شاعیران دلتهرن و تا دواهمین ههناسه به حوکمی که له شیر بوونییان، چاویان هه ره له دووی ژنی جوانه، وهکی له و وینه یه شیدا ده بینن ماموستا زور به ئیشتیا دهستی هاویشتوته سه ره شانی ئه و خانمه جوانه و لهوانه یه له زهینیدا خه ریکی هه له به ستنی غه زه لیککی ئه ویندارانه بی و... ئیدی نهمزانی چ ده کهم. به گوچانه کهم وه ره گرام به ره و خانمه که، خانمی نیو وینه که بۆخوم بووم و له "کونه دی" ئه و وینه یه هه لگی رابوو... له و هه راهه رابه دا له خه و راچه نییم!

له سه ره مۆبله که ی هالی خه وم لیکه وتبوو و رۆژنامه ی هاوشاری هه روا به ده ستمه وه بوو. ئه و دوو هه والهی به ناته واوی خویندبوومه وه، ته واوم کرد: - یه کیک له تابلوکانی "وهن گوگ" له پیشانگایه کی ئیر له ند دزراوه که نه وه د میلیون دولا ری قیمه ت بووه!

- ده ست و خه تیککی "ئیر نیست هه مینگوای" له ئینگلیس دوزراوه ته وه و نامریکا به هه شتا و پینچ میلیون دولا رابگواز ته وه بۆ پیشانگای خۆی له واشینگتن!!

برپاره له م چیرۆکه دا "مترسک" ئی بترسی

پئی وتم چیرۆکی بنووسه و له و چیرۆکه دا "داهۆله" یه ک بترسینه. زۆرم بیر لیکر دهم. که سه یری وشه ی داهۆله ده کهم هه یچ ترسیک ناروا ته ناخمه وه. داهۆله، دههۆلم ومبیر ده خاته وه و زه ماون و هه له پهر کئ. به لام مترسک، ترسیکی کوشنده ده خاته ناخمه وه. لاپه ره یه کی پور توو کاو بیته وه له سه ره لاپه ره که بنووسه "مترسک" جا پیته کانی لیک بکه ره وه (م-ترس-ک) پیم وایه ره مزیککی ئه فسووناوی تیدا یه وه کوو بلیی مروقی کله قولا یی میژوو به کی ترسناکه ومقیژنی: "من-ترس-کوشتمی". رهنگه ئه و مروقه ژنیک بی. واتا دلنیام که ئه و مروقه ژنیکه. چونکه ژن ئه قیژنی. سه یری وشه ی "قیژاندن" یه بکه. لاپه ره یه کی پور توو کاو بیته و له سه ره لاپه ره که بنووسه "قیژاندن" جا پیته کانی لیک بکه ره وه (ق-ی-ژ-ن-د-ن). ژان و زن. پیم وایه ره مزیککی ئه فسووناوی تیا به. خه و ئیکم بیر دیته وه. رهنگه خه و نه بی. چیرۆکیکی ئه فسووناوی بی که نه نکم بۆ گیراومه ته وه.

چیرۆکی نه نکم:

"شه ویک زه وی شیت ببوو. له جهنگه ل دا گزه با ده یلووراند و ره شه با هه لیکر دبوو. زریکه یه ک هه موو باننده کانی له سه ره دره خته کان هه لفراند. ژنی ژان گر تبوو. مناله که ی هاته دنباوه. هه موو قالاوه کان قیژاندیان له چا و تره و کانیکه مرده و که وتنه سه ره زه وی. نه ک هه ره زه وی ته نانه ت هه موو ده ریاکانیش ره ش دا گه ران. ژنه که "مترسک" یکی وه دونه هینابوو. که میردی ژنه که گه رابه وه، چاوه روانی کوریککی چاوه گه ش بوو. به دیتنی "مترسک" ه که شه ژا. ناو چاوه کانی گرژ کرده وه و نه راندنی: من ئه م "مترسک" هه ناوی. ژنه و "مترسک" ه که، سه ره ی خویان هه لگرت و بۆ شوینیکی نادیا ر چوو. زۆری نه خایاند بۆ له بۆلج وه گو یاندا هات. له دهنگه که نزیک بوونه وه. زه ماون بوو. بووک و زاوا کر دانیشتبوو. ژنان قژی خویان ده رنی.

دههۆل ژه نی زه ماونه که له ره دبوو. نار دبوو یانه شوین دههۆل ژه نی ئاویی دراوسییان. نه یو ئیرابوو بیت. وتبووی رهنگه ئه گه ره بیم بمرم. بووک ده گریا و زاواش سیه وه سووره کانی پیشیل ده کرد. دایکی زاوا ده یگوت بی دههۆل ژه نی ناوی ئه م زه ماونه بکرئ. بی دههۆل، زاوا ژا و زنی ناوی و بوو که نه ناوی به ژن، ژان نایگریت و منالی ناوی... سه یری وشه ی "زاوا" ش بکه. له سه ره دیوار بی بنووسه زاوا. جا پیته کانی لیک جیا بکه ره وه. به م چه شنه ی خواره وه:

(ز-ا-و) زاو ، ئاو ، زوا ، زوی ، زی ، زا ، و زی...

پاشماوه ی چیرۆکی نه نکم:

"... مترسک" رووه وه دههۆله که رۆبشت. دههۆله که ی کرده سه ره شانی و لئیدا. بالا و روومه تی هیند ره ش بوو که سیان نه یه مبینی. ته نه ا دهنگی دههۆله که بیان ده بیست. هه موویان ریزبان گرت. زاوا دهستی بووکی گرت و که وته سه ره چۆپی. مانگ به تاقی ئاسمانه وه هه لپروو کا. هه تا وه له هات. دههۆل ژه نی (مترسک)، لاویکی بالا به زری روومه ت سپی چاوه گه ش بوو. ناویان نا دههۆل ژه نی. دلنیام باش تیگه یشتی مه به ستم له و دیره ی سه ره تای چیره که کهم چی بوو. مه به ستم ئه م دیره یه: (که سه یری وشه ی "داهۆله" ده کهم هه یچ ترسیک ناروا ته ناخمه وه. "داهۆله" دههۆلم وه بیرم ده خاته وه زه ماوند و هه له پهر کئ)...

پاشماوه ی چیرۆکی نه نکم:

... رۆژیکیان ناو ئاویی بوو به هه راو هوریا. وتیان پۆلی قالاو که وتونه ته ناویی و چی سیه و خوار دوویانه. ژنان و پیاوان شه ژان. وتیان بی سیو عه شق له م وولاته ده روات. کهس کهسی خوش ناوی. وتیان براکان و ئاموزاکان و... له حه فای یه ک ده بنه ها بیل و قایل و یه ک ده کوژن. به دوا ی چاره سه ریکدا گه ران. وتیان دههۆل ژه نی به ناو ولاتا بگه ری و دههۆل لئیدا، به لکوو قالاوه کان بترسن و برۆن. دههۆل ژه نی وایکرد. به لام قالاوه کان نه ته نیا نه ترسان ریزه یان زیاد تریش بوو. دایکی دههۆل ژه نی وتی بۆ ئه و کاره پیوستمان به "مترسک" یکه. که سیان نه یانده زانی "مترسک" چیه. ژنه وتی بۆ خۆم ئه م شه و جیه جینی ده کهم. که شه و داها ت ژنه و کوره که ی له کولانا به ری که وتن. چی قالاو هه ببو قیژاندیان: قار قار قار

بیورن ناوی ئەم چیرۆکه له رووداویکی نەخوازراوا سەری تیدا چوو، ریک له دەسپینکی راگرتنی دوو کات ژمیر.

دەنگی پێی باران ترسینکی کوشەندەری نەخستوو، له بیرم نییه هیچکات تا ئەو رادەیه، وەها دەنگینکی بلاوین و بۆنیکێ تەر و پڕخۆفم رینیشتی... ئەو دەرمانە خواردوووم و له داوی ئەودا نابێ تا دوو کاتژمیر جوولە بکەم، سەیر سەری پێهەلگر تووم... دانیشتوو بەلام هەر جارە بەرو شوینیک غاردە دەم، دوور؟ نزیك؟ نازانم تەنیا ئەواندە دەزانم لێرە نییە، ئەواندە تێگەشتوو له هەموو جیگایەکم و لەهەمان کاتیشدا له هیچکۆش نییە. وادەزانم دانیشتوو شاری سەرمابردوو ئەو سازادەیهەم که کەس ناتوانی خۆشی بوی، ئەویش کەسی خۆشناوی. وادەزانم پەیکەرەیک له سەهۆلم که تانای هیچ جوولەیه کم نییە، بەلام له دەرروندا ناگرێژنیکه که رێی نییە دەر باز بێ و ئەم دژوازییە له ناخ و هەناومدا خەریکه شیتیم دەکا. کچەکم دەستم دەگرێ و دەلێ: -دایە گیان! له دوو کاتژمیر هەر نیو کاتژمیر ماوه. زانی زۆرە، دەزانم بەلام چارت چیه؟

دەزانی بە ژانە و بەلام چارەم نییە. ئەو کچە که له بەرەبەیانێ روژنیکێ ساردی دواهەمین مانگی پاییزدا له شەمەنەفەرکی نێوان خەون و ژانەکانمەوه دابەزبوو، دەلێ چی؟ نیو کاتژمیری دیکه بریارە چ بێی و چ شتیک بگۆرێ؟ بە پێکەنینەوه ئاوانەکەم له پیش رادەگرێ: -چاو له خۆت که، هەر بۆخۆت باوەر دەکەیت نەخۆش بێ!

چاو له ئاوانەکەم دەکەم، ژانیکێ زەهراوی ئەلم دەسوورێتی که تەنانتە له چاوی ئاوانەکەش ون نابێ. کیژنیکێ رۆح سووکی هەژدە سالانە لهو دیوی ئاوانەکەم وەها هەلەدسووری که هەر هۆشم ناداتی... له نیو ئەو هات و هاوار و تەقە و رمبە و هەلات هەلاتەدا، هیچ ناگای له خۆی نییە. کۆلە پشیتیکێ دەرمان پێیە. دەستەکانی خۆیناوی و سەر و کاکۆلی له بن کلاویکی مەرەزی پیاوانە بریک هاتۆتە دەر... له شوێستە ئاوانەکەم دەدەم، ئاویکم لێدەداتەوه و بێ ئەوهی هیچ بلێ له زما زما ئەم کارساتانەدا ون دەبێ و بە داوی تەقینەوه یە کدا کۆتوور ئاوانەکەم چرێک هەلەدگرێ و دەبیتە سەدان کۆت. چەن پارچە یەکی دەپەرێتە سەر دەست و پەلم و برینیکێ کەم هەلەدگرێ... کەسیک خەریکه دەستم هەلەدەستیتەوه. دەقیژنم: ئەو دەرمانە لەو برینە کەمە زایە مە، غارده ئەو مندالە هەلەگرەوه... کچەکم بە سەرسۆرمانەوه چاوم لێدەکا، ئاوانەکەم لادەبا، ناخیک هەلەدکیشی و چاویکی دی له کاتژمیر دەکا.

-پازدە روژ تێپەریوه کچم، پازدە روژ...

ئەو لاقە ی که له بن چۆکیهوه، تەنیا بە چەرمیکهوه هەلواسرا، له سەرەخۆ هەلمپساند و فرێمدا ئەولا. هەموو حەول و هۆشم، راگرتنی خۆینی ئەو لاقە بوو که ساحیبەکە ی وەک کێچ خۆی هەلداویشت: -خۆلە میش... خۆلە میش...

-دوکتور گوتی ماوه بەک وەلات بە رنگی خۆلەمیشتی دەبینی، نیکه ران مەبە! کچەکم بوو دیسان، سەریکی لێ رادەهوشینم و خۆلەمیشتەکی بە برینەکیدە دەکم و له نیو نیوئەنمە کەکاندا که له پیشدا دایکم بۆی ئامادە کردووم، یەکیان بە خامە کەیهوه دەرە کیشم و خێرا له برینەکەم قایم دەکم. لێم دەدات. بە مست و زلزان وەرگەرێتە پشت و سەرم، وستم لەبەر نایا. دایکم که تەواوی ئەو ماوه یە نانی دەکرد و دیهینا بۆ تێمە تا دایه شین، نائەکە ی له عەرز ی دانا و دەستی کورە کە ی گرت و کوتی کچەکمەت کۆشت رۆلە وامە کە! ئەوی دواپەش هەر دوهوشینتی، ئەوی دواپەش، ئەوی دواتریش خۆ بنە ی نایا...

-دایە گیان دوو کاتژمیر تەواو بوو.

-تەواو بوو؟ دوو کاتژمیر له سورانی عەقربە کاندایە دەوام دووپاتە دەبیتەوه و بنە ی نایا!

دوایی هەر هەموویان مردن و کەوتنە سەر خاک. وەلات رەش داگەرێبوو. چەن خەلکی وڵاتە که بە دزیهوه له پشت پەنجەرەوه، له پەنای دیوارە کانهوه سەری ژنە و کورە کە یان دەکرد. کورە که نیستە "مترسک" بوو. هیند رەش بوو، نەدەهاتە بەر چاو. چەن کەسیان شقار تە یان هەلکرد. بە دیتنی "مترسک" بوورائەوه. بە یانی قاو کەوتە ناو وەلات که ژنە و کورە کە ی جندۆ کەن. هەموو کەس له قوولایی میژوو یه کی ترسناکەوه دەقیژاند: کەسیک له گەل ژنە بووه که "من لێی ترسام و ئەو ترسە کۆشتمی". دلنایم باش تێگەشتی مەبەستم لهو دێرە ی سەرەتای چیرۆکە کەم چی بوو. ئەو دێرە ی کە: "مترسک" واتە -م-ترس-ک- "من-ترس-کۆشتمی"

پاشماوهی چیرۆکی نەنکم:

...ژنە و کورە کە ی بە بیستنی هەرا و هوریاکە، سەری خۆیان هەلگرت و بەرەو شوینیکێ نادیار وەرپێکەوتن.

خوینەری بەرێژ چیرۆکی من و نەنکم تەواو. کە یفی خۆتە. گەر دەتەوی بە خویندنی ئەم چیرۆکە شاگەشکە بی ناوی چیرۆکە کە بنی "داهۆل". گەریش دەتەوی له ناختەوه ترس دانگرێ، ناوی بنی "مترسک" تا فارس و تەنی "بە تەتە، پتە بیافتی" بلێی (م-ترسک)، واتە: من، ترس کۆشتمی.

له روژی جیهانی مندالاندا

«روژین» ۵ سالی تەمەن! دایکی سالیکه له زینداندا یه و هیشتا نازانی بابی لەسەر چی بەجنی هیشتوو؟ ئەو نازانی تریاک و هیرویین چیه، بەلام دەزانی کاتیک بە دەستی دایکی نەدەگەشت له تاوان شیت و هار دەبوو! ئەو تیناگا له زیندان و تریاک و هیرویین و بەجی هیشتنی بابی کامییان خراپترن. بەلام تا دەگا، هەمووی هەر خراپ! جاری واشە بە خۆی دەلێ: رننگە هەموو ئەوانە خەتای ئەوهی که مندالم و هیچ نازانم... «حومیرا» سالی تەمەنە، ئەو ناتوانی بیر لە شوینیکێ تر بکاتەوه، چونکه جاری زۆر مندالم، جاری وشە نانسێ تا بزانی قەتل چیه و دایکی قاتلە یانی چی؟ ئەو ژنە شەرانیە دەلێن لەسەر کاری خراپ گیراوه، چونکه دەنگی حومیرای گۆرانیبیژی یی خۆشە ناوی ئەوی ناوه حومیرا و بەدەنگە ناخۆشە کە ی، گۆرانیبەکانی دەلیتەوه. ئەو مندالتر لەوه یه که بتوانی وەلامی ئەم پرسیارە ی دایکی بداتەوه که جار و بار رووی تیدەکا و دەلێ: من تاوانبارم تۆ چی رۆلە چارەڕەشە کەم که هیچکات کەس لیت ناپرسی؟ «ئەسمەر» شەش سالی تەمەنە. ئەو نازانی بۆچی سەرمەرای وهی که بەشە چیشتی خۆی دەخوا، رۆژلەدوای روژی لاوازتر و رننگ زەردتره؟ ئەو نازانی بۆچی هەرکات دەرووبەر یه کەن و تەنانتە دایکیشی لێی توورە دەبێ، پێی دەلێن: «کرمن!» بەلام زۆر لهو کرمە وردانە دەترسێ که له پسیایه کیدا دەجوولێنەوه و لەوانه یه هیلانە یان له زگی ئەودا ساز کردبێ! «شۆرش» بابی زۆر خۆش دەوی هەر چەند که قەتی نەدیوه، نیوژنالی زۆر پێ ناخۆشە، دەگەل ئەوه که هەمیشە له نیو یاندا یه. جەفەنگی ئەو ژانەشی زۆر پێ ناخۆشە که جار و بار دەستی بۆ دینن. تا دەگری دایکی بەوهی ژیر دەکاتەوه که بابی دی له دووی و دیباتەوه بەلام نازانی ئەم بەلینیبە شیرنە ی دایکی بۆچی قەت وەدی نایا؟ ئەوهوش نازانی بۆچی تا بەدەلین: «بیژوو» دایکی دەرە هەلەبێ و دەیکاتە شەر... ئەو روژه «روژین» و «حومیرا» و «ئەسمەر» و «شۆرش» له سەر عەرزه سمیتە که دانیشتبوو و چاویان له شووشە ی تلویزیۆنە که رامابوو که لەسەر وهی بەندە کە یاندا بۆیان هەلواسیبوو. ئەوان لەبەر چەقە چەق و هەرا هەرای ژنەکان و خشەخش و بەفرە کی بەرنامە که چاک حالی نەدەبوون ئەم هەموو خۆشییە مندالەکان له ژیر ئەم عاسمانە شینە و پەرژینی پزدان و فش فشە و خوار دەمەنی دا، لەبەر چیه؟ تەنیا ئەوانە یان له زمان و بۆهری دم بە پیکە نین ی بەرنامە که دەبیست که: «ئەورو روژی جیهانی مندالان!»

راست دهمهوه و دهمهوی برۆمه درئ. باران دهبارئ، باران پيشتر بهردهوام شيعراوی درکردم. بهردیک لهسه رهخو، نهرمتر له نهرمه ماچيکی قاچاغ، له پشتهوه را دهمهنگيوي... هوی کچی مالە قيت مهرو، دهعت ناهيني ئاوریکم ليدهيهوه؟ ده گاته سهرم و چهتره کهی راده گريته سهرسهرم و شهلالی ئاوی باران، پال به خوی و چهتره کهيهوه دنهيم... یو نازانی من هچکات بو باران چهتر هه لئادهم؟ مهوداکه مان به ماچیک پر دهبووه، کهچی وه ک ئاسکيکی سر، خيرا خوُم لادهدم و باوهش به ئاسماندا ده کم. سهرمایه سهرما! نازانم بۆچی ههرچی به لایه له وه رزی سهرمادا دئ. با مزگه وته کان راخهين، گهرمن، ئەمنن... دهست به سهرم مزگه وته کانداه گرين. ههموو شتيکی لييه، ئەمنن، گهرمن، ههر يه کهی شه کهت و ماندوو له لایه ک راکشاه.

داينده بوشم. کهوش و گزوهی قوراوی و دراویان له یی داده کهنم. نینۆکم، لاقی يه کيان درنئ و پيشته کهی، بن نینۆکم کيب ده کا. بهلام ماندوو تر له وه يه چاوی هه لبرئ... بونی مهنجه ليک نيسکينه و هير له ماسی و هيلکهی کولاو به سهر خهوی ئارماياندا ده کشئ. نوستوو تا وايزان نه وهی له ريگا و بان ديتوو يان، نهو چهن ههزار کهسهی سهرما برندی و ههر له ريه ناشتيان، تهنيا خهونيک بووه و هيجی تر. بهلام مناليکه ده زانی خهون نيه. له ويرا که داکی له وهی نه ماوه مهمکی له زاری نئ. نا نا، هيج شتيک خهون نه بووه. دم له مهمکم ده گيرئ. چاويک له دهرو بهرم ده کم و له سهره خو مهمکم دردينم. کچه کهم به نارامی ده لئ. چاودايه گيان گهوره بووم، ئیدی مهمکم ناوی به قوربان! داوايهش بۆم له کراسه کهم رۆده کانهوه. ئەی هاوار، چيتر باران سيحراويم ناکا! ههر چهندی ههوره کان ده گرمين، به چه پۆکان به خوُمدا دم... دلی من و تو هه لقرچاوه. من و تو هه لده له رزين و من نازانم بۆچی مزگه وته کان راناخهين؟ بۆچی ئيتر ده گه ل وهی که گهرمن، ئيشکن، ههموو شتيکی لييه، ئەمن نيه؟ بۆچی ئيتر بونی نيسکينه و هير له ماسی و هيلکهی کولاو به سهر خهوی من و تو دا هه لئاکشي؟ قه مچی برووسکه کان، دادگر ئيته سهر پشتی ههوره کان و باران به گوره م دهبارئ. ئيستا من و تو به پنی په تی چ ده کهين؟ ده گه ل نه وهی که زوی وه خو مان ناگرئ و ئاسمان ره پيچمان ده دا، چ بکهين؟ کچه کهی من، کۆره کهی تو، رن گيان بزراوه... -دايه گيان ئارامت بي، هانی تو تهنيا بنووسه وه، نه وهش نه وی ديکه و نه وانی ديکهش...

رۆله گيان بو حالی نابن؟ نه وانه کاراكتير نين، نا! که سايه تی ناو چيرو که کان نين، ئەفسانه نين، له سه فه په کی تر سينه ری سه مه ره يه که نه من فامی ده کهم نه تو! پيتان وايه من شيت بووم؟ پيتان وايه هۆليکی دوور و دريژم که به مه وادی دوو کاتزمير کس ناو يري سهر به ژوره که مه دا بکا؟ به سم در ماندوا کهن، سهرم له گيزه وه دئ. وا ههست ده کهم ته وایوی عه قره به کانی جيهان، به رده وام له سهر دوو کاتزمير خول ده خو نه وه و من ده دۆز نه وه... ئای له و دوو کاتزميره چۆنی سهر لی شيواندووم...

بابه به فرينه

سۆما له پنجه ره ی ژوره که ی را، ده گه ل تو وانه وهی بابه به فرينه که ی له حه وشه که يان ده گريا. نهو شالگه رده نی که باوکی له ملی هالاندوو، له ملی خوی کرده وه و تا دهستی ده روپی دووری هه لدا. به قامکه کانی چهن جاری بزارد بوی جيبه جی نه بوو. ۱-۲-۳-۴-۵، ۱-۲-۳-۴-۵، ده زانی ده بی بگاته نو به لام نه يده زانی چۆن؟ برا که ی ئاوه لئدوانه ی خوی بوو. ههر دوک دهستی بو کرده وه، ۱-۲-۳-۴-۵، به لام به قامکی ويش ههر پينچ دانه ی بو بزيردا. ده بی نو دانه بی نو! دا يکم کوتی تا نو مانگی ديکه. ديسان به ههردو کيان بزارد يانه وه به لام بی فايد هه هه هه هه تا پينچ ده رو يشتن.

چهن کس به پرتاو وه ژورر کهوتن. ته وایوی مالیان سهروبن کرد. دا يکيان رن گي بزراکابوو و ههردوو کيان به خو يه وه نووسانده بوو. سۆما له بن داوینی دا يکيه وه ده ييزار دنه وه: ۱-۲-۳-۴-۵ به لام نه يده زانی بو نه ژماردنی نه وانی ديکه ده بی چ بکا! نه وانی به چهن کونه کتبه وه هه روا ولاتيان سهر و بن ده کرد که سۆما له بن داوینی دا يکی در په ری و دهستی يه کيان گرت و رايه وشانده، نو دانه نو دانه! جاری ديکهش نايين ييه وه... داو يهش به دم پيکه نينه وه غا ري دا يه حه ساری. که چی به ره له وهی بگاته درئ سی چوار با ی زور توندی ليبو وه که دا يکی بی ئيختيار به پيکه نينيکی بيده نگ وه کول کهوت... پينم وایي هه ممو تان ده توان بوی بچن که چۆن بۆنيک بلاو بو ته وه، نه گه ر شانۆ با کار يکی بو ده کرا ...

ئهنی هه ممو شتزان

که ره ی به يانی له مالی وه درر که و تم و له سه رمای چوار په ل ژير سه ره وه، به ره و ته ور ئيز به تاقی ته نی وه ري که و تم. تاقو لوق نهو که سانه ی پياسه رو يان ده کرد، به ته نيشتمدا تپهر ده بوون. وه لات هيشتا ته واورو ناک نه بوو و کابرای شاره وانی به حه وسه له سهرو چاوی دا پۆشيوو و به خشه خش خه ريکی مالینی شه قامه کان بوو. بارانی شه وی رابردو ليرمه له وی جغه ته ی به ستبوو و چهن سه گی به ره لاش ليره و له وی له برسان ده قرو زانه وه. زور شتی ديکه م له وه به يان ييه دا ديت، نه ويش ته نيا به وه هۆيه که تاکسی ههر نه هات. بونی دوو که ليکی خوش و ته زوويه کی سارد، ليبرای کردم ريک بچمه لای نهو ئاره خو شه ی کابرا يه کی ده سفرو ش که له په نا سيبه ميوه کانی سازی کردبوو. له ته نيشت ئاره که ی را وه ستام و چا وهر وانی تاکسی مامه وه. - بۆ کو ی ده چی؟

تاکسی گه يشته سهرم و له باتی هه ممو جوابيک، دوا ی نه وه ی سوار بووم له پشت شيشه که را به ده ست با يبا يم لي کرد. قهت وانه بووم. دل خور يه يه کی سه ير دا يگر تبوو. قهت بوخوم به ته نی نه هاتبوومه ته ور ئيز و ته نيا نه و نه دم ده زانی له تير مينال ييش را ده بوو ئازانس بگرم و پنی بچمه ومه وه به ردر کی مالی. ده گه ل سواری ئازانس بووم، وام ههست کرد ئهم چا وانه ی له ئا وینه که دا وه کوو چاوی شو فیر ئازانس يک دم ديت، دوو چاوی ديکه بوون. چاودزينه وه کانم بی فايد بوو. وه های له گير خستبووم ده نگوت جگه له و ئا وینه يه و نهو جووته چاوه ناتوانم هيج شتيکی ديکه ببينم. بونی هه وای پيس و دوو که لی ماشين و هات وه واری شاگرد شو فیر کان که به چهن زمان هه رای موسافيريان ده کرد، هيشتا به ته وای نه برابوو، ده ره فتم لی هه لينا و خو م گه يانده نه و به ری ئا وینه که. که چی ئا وینه که ی ده گه ل سو راندم. - هه ره گيتيسه ن خانوم؟

له باتی هه ممو شتيک کوتم را يگره داده بزم و ده ستم بۆلای گيره ی ده ره که که برد. کر ته يه ک هات و ههر چوار ده ره که قفل بوون و له دوا ی ويش پنی به گاز ئوه نا! له ئا وینه ی پيش ده ره که ی پيشه وه، دوو زئم ديت که ده يانه ويست به ره نه وه نه و به ری شه قام، به لام ريگه يان بی نه ده درا. پيش نه وه ی چاوی لي بکه م، له سهر خو کوتم ئاغا ده چمه مه رزداران، شه قامی سه تتار خان. سهرم ده گه ل نهو هه مموه تابلو و عيوان و پر و با گفاندانه ی ديکه که له سهر ته وای پانيل و ديوار و در که و به پنجه ره کانه وه، به په له به ته نيشتمدا تپهر ده بوون و نهو بون و هه و سارد و وشکه، وه ژان هاتبوو. نيگای برسی و گور گانه ی نهو شو فیر مش به رده وام دۆخه که ی قورستر کردبوو. کتوپر به فارسيه کی زور نار يک، دهستی کرد به هه ره شه! پنی گوتم که موسافيريکی کوردی هه بووه به م هۆيه که نه بويستوو هه کر ئی زيادی بدال يديان يکی چاکی له شو فیره که خوار دووه و داو يهش ههر چی پنی بووه ليی ئەستاندوو! زانيم ئا وانی، ئاری گه رووم قوت دا، کيفه که م له شانم در هينا و خو م راست کرده وه و گوتم که وابوو چه ته ی جه نابت؟ زور به مه تمانه وه گوتی: "نه مر هه ممو چه ته ن خانم"

دووباره لي م پرسى چۆن نهو موسافيره کورده دهستی نه کرده وه؟ به ته وسه وه گوتی: "گورد و ده سکر دنه وه؟ نه ويش له شاری خو مان؟ با وه ره که

پیم‌وایی وا باشر بوو کارنکتان کردبا بيمهوه که سابه تیه کی ناسایی که فرم بهسره نه ده بیات و چهک و چول و برین و ریگا و خهون و خولیاوه نهیی! بو وا ده لی؟ کوپرا بهر له وهی چیرۆکه که ده سپیکری خوی و ده ننگ هات؟ ههلبهت بو ئه ناساییه. ئه وه که ههچ شتیکی ناسایی نیه و کاریکی وای کردوه ئیتر کاره که له دهستی خۆم بترای، ده ترسم ئیستا که لیره به هرچی بینوسم، هه وه نهیی و خیرا و ده ننگ بی و تهواو و هدروم بخته وه و ئه وسه هه رکات له سهر چهقی میژووی ئه ده ب راهه ستام، ئامازم پیدهن و به فشه وه بلین ئه وه تا، ئه وه تا چیرۆکنوسه درۆزنه که... ئیتر ئه وان ههچ نازانن، تا بزنان من دهیی به راستی خه یانته به نه ئینی ئه وان و توش بکه م، تا به دهقی خۆم وه فار بيمينه وه. من ناتوانم، ناویرم ههچ بینوسم، ههچ! ئه وکاتی تو له سهر قوولترین گوومی

دنیا پیاسه ده که ی من خه ریکی بژار دنی ئه ستیره کانی ئاسمان ده بم که یه که یه که چاوم لی داده گرن و ده تر یقینه وه. من خه ریکه به دیار رسته یه که وه ژان دام ده گری و توش له گوله به رۆژه کان، لیبی چینه وه ده که ی که له سیله ی چاوت ده گهرین و نایگرنه وه. تو ههچ کات له شه قام و کولان په یاسه ناکه ی و من کورته بالائرم له وهی که بتوانم سهر له هه وران هه لبرم که به درێژایی رنجه کی پیش وینه کانت، ده گرمین و ده بارین. من بریار نییه بيمينه وه. دوو ئاسکه کیوی لغا و ده که م و گوله ئه تله سییه که له بهر یه که ده کیشمه وه و به شوین تودا ده فرم تا بگه مه ته شقی ئاسمان.

بوویه ته برووسکه و قه مچییان داده گزینییه سهر هه رچی هه وری نه زۆکه. ناو رینگی جووله کانت ده ریاده ریا شه پول ساز ده که ن و بوئی ناو، کتوو بر سهر له خۆم و ئاسکه کیوییه کان ده شیوین و دیسان وا هه لده دیریم که تا چه ن چه که یه که ده گه ل ئه وهی که له خه و راهه نیوم،

ناویرم چاوم هه لینم. سه رمامه، له بهر په نجه ره که وه له سه ر موبله که راکشواوم. په توه که م له سه ر لاجوه و په نجه ره که ش کراوه توه. نازلم ده گه ل تو چ بکه م، چونت و ده ننگ بینم؟ دلیم نایه نا، دلیم نایه، هه چکات تو ناسپیرمه ده س که س... ته نانه ت ئه گه ر هه چکات و ده ننگ نه یه یته وه و هه موو شه ویک به هه زاران رۆحی سه ر گه ران، ده وره م ده ن و تیم هه لیبچن که ”بو واز ناهینم؟“ واز ناهینم نا. چونکه تو خۆشت ناتوانی ده س له من هه لبرگی و هه موو شاهیدین تا ئیستا له و رۆژه وه که پچه رچه له ده ست منیان ده ره یانیت و بر دیانیت و ناشتیانیت، هه شتا که س نه گه رابووه که تو خۆت گه بانده بووه ئیره، هه ر له سه ر ئه م موبله پانه ی تابه ت به خۆته و رپی دوور و نزیکی منیشه. ئیستا له و رۆژه وه تو لیره ی و په رده کان دادرانه ته وه و که س ئه م بریاره ی من ناسه لمیننی که هه چکات مر دن زه فهر به دنیا ی من و تو نابا. ئه وان ئیتر بو من و تو ناسایی بوون که به رده وام دین و ده چن، ئه ورۆش هاتن رنیک له کاتز میز هه وتی به یانی له کاتی رۆژه ه لات هه موو ده رک و په نجه ره کان یان کردۆته وه. پشتر ده رک که یان داخستبو و په رده کانیشیان دادبووه، ئه وان نازانن من و تو به رده وام له م ژوو ره به چی ده مینن. ته نیا ده زانن بۆن دی. هه رچی له و

له بهر دهستم ده تگوت بیچوهه پشیله به نه یه مویرا هاواریش بکا، شر و درم کرد و دوا بهش ئه وی له گیر فانیدا بوو، درم هینا. پیم‌وایی پینسه دهه زاریک ده بوو، قور به سه ره دیار بوو قه تی پوول نه دیوه وای تا قه ت کرد بوو و له چه ن ده سه ره ی شری ها لاند بوو هه ر پیم سه بر بوو...“ گوتم: ئه دی بوخوی چی لیهات؟ داشبۆرده که ی کرد وه و کار تیکی شناسایی ده ره ینا و گو تی: ”ئه وه تا کار ته که ی، پیم‌وایی تو پاندم، دوا ی ئه وه ی هه چی گیانیم نه هیشته و تالانم کرد، جاله م کرد وه نیو دۆله که ی په نا ئو تووبان، دوا بهش که گه رامه وه تا چه ن رۆژان ده مدیت هه ر له بنی دۆله که ما بووه... دوا ی سی رۆژان دیتم هینا بوویانه وه سه ری و نامبولانسیکیش هات بوو، خه لک هه ر که سه ی بریکی پوولی ورد به که لاکه که ی داده دا، ئه منیش دابه زم سه ت ته منیه کی شرم پیدادا...“ گوتم: ”جا که لاکه که یان برده کو ی؟“

گو تی: ”ئیره قه بر ستانکی لیه، ئه وان ه ی که س و کار یان نیه یان نه ناسراون، له و ی ده یان نین، ئه من نیوم ناوه له حنه ت ناوا!“. پیش چاوم تاریک ببوو، له ده روونمه وه هه لده چووم و داده چووم، دهستم برده نیو کیفه که م، ده مانچه یه ک و چه قۆیه کی گه وره ی تیدا بوو، بی یه ک و دوو چه قۆکه م ده رینا و تا ئه و بزانی چه به چییه رنیک له بن ملی را هه تا سه رشانیم دادری. وه ک مار، له خوی ده خوری و دهستی به برینه که ی گرتوو و هاوکات تور میز یکی توندی لیندا. دهستم به سه ر دمیدا گرت و لیبی چوومه پیشت و هه روا به نارامی گوتم: ”ئه وه به سه ته زمانه بینگومان که سی نه بووه که دوا به هه ر لیبان نه پرسیه ته وه، ده نا چۆن ناوا تیدا ده چوو؟“

چاوی وا ده ره یان دیبوو که ده مگوت تازه قه ت له گلینه کانیدا جیی نابیه ته وه. بو جار یکی دیکه چه قۆکه م به هه موو هیزی خۆم به زگیدا هینا، سه میله زه ره کانی، په نجه نه رمه که می نازا ده دا که هه روا به سه ر دم و لوتیدا دامگرتوو. خۆین چه رۆ که ی به سه توهو نیو لاقه کانی و وه ک کینچیک له بهر دهستم هه لده به زییه وه. چه قۆکه م به په نجه ره که دا فریدا ده ری و گیر فانه کانی گه رام. پینسه دهه زار ته منیک له ده سه ره یه کی شردا وا تا قه ت کرابوو ده تگوت قه تی پوول نه دیوه. ده رمه ینا و ده رکی ماشینه که م کرد وه به پیلایه یه ک فریمدا ده ری.

دابه زم و بهر له وهی له هه لدره که رافر ئیده مه خواری، ده مانچه که شم ده ره ینا و گوتم ”نیکه ران مه به، نامبولانس هه ر ده گانه سه رت...“ دوا به گوله یه کم له ته یلی سه ری راکیشا... به وه ته قه یه کتوو بر له خه و راهه نیم. خه ریکوو و ده رهنگی ده که و تم. ئه ورۆ ده بوو بچه ته ور ئیز. ده نگی نازی ری نامبولانس له دوور وه ده هات...“

ئه وان زوو زوو دینه خهونی من و توه

من خۆم چیرۆکم و هه ر له سه ره تا وه ده گه ل ستاندار ده کانی که سابه تیه کی راسته قینه ی ناو کۆمه لگه کاند رنیک نه که و توه مه ته وه،

ژووره بوو بردیانه حساری و شوران و وهبر تاوی حساریان دان، که چی دیسان کەس تۆی نەدیت کە لەسەر موبله پانه کەت راکشایوویت. تۆ گوتت "نهیینه کی نەدر کاوت ههیه و واباشه من بیزانم". دەی باشه ئەو هه مووه ساله بیده نگیه بهس نهیه؟ من بەدر لهو به لینییهی تۆ له میژ بوو ره خنهم کردبووه نیو باله خانه کی زهینی تۆ و هه موو شتم خویندبووه. دوایهش به دهیان شیواز و فۆرمی جوور به جوور نووسیمهوه، بو توشم خویندبوونوه. بهو نیو نیشانهی هه موو جار یک ده کهوتیه گریان و له باوه شتم ده گرتی... هه موو جار نکیش دهنگوت "چهن جوانه! ده لئی له دلی من دای!" دەی ده مگوت "ژوره ته، توش شتیک بلی... پی م خۆشه له زاری خۆت هه موو شتیک بیسمهوه. ده رکە ی دیوه کەت داده خەنەوه، چر اکە ی قەت هە لئاکە نهوه و په رده کلنیشیان داداوه تهوه و توش به رده وام بیده نگیت و گویت بو دوا هه مین چیرۆکی من له خستوه... ئەوه ندهش ده لئی "بەس نه بوو ئە توش وه ک ئەو جه نازانه که سایه تییه کی ئاسایی نه بووی، ده نا من ئیستا به بی تۆ چم ده کرد؟" هه لبه ت ئەوه ندهش نالیی، ئەوه خۆم کە وه ک هه میشه دزم کردوه ته باله خانه ی زهینت...

ئێمه هه موو به ک مالن

ئەو بانکه کانی خۆش نە دەویست و ئەوهش شتیک سەمەرە نەبوو. سەری مانگ کە دادەهات، دەبوو داها ته که ی بیژریت و به شیک زۆری بی شه که شی بانک بکات. به لام هه موو جار یک که قیستی تەواو دەبوو، خیزانی داوا ی شتیک تازە ی لیده کرد. ئەو جار هه ده گە ل دوا هه مین قیستی دایه وه خیزانی دەستی پیکرد:

دەبی ریسویتری ما هواره که مان بگۆری ناغا گیان!

چی؟ جا بو ئەوه ی خۆمان چیه ته ی خانم گیان!

هیچی نییه، به لام ئە گەر نه یگۆریت، تازە فیلمه کانی جیم نایینیه وه ناغا گیان! دە ی جا باشتر عەزیزم. له کۆل ئەو فیلمه بیتامانهش ده بی نه وه خانم گیان! چی؟ فیلمی بیتامی چی، به خودای بیتوو نه زانم ئومید گیان - به قوربانی بم - چی به سه ر دیته وه، هه ر شیت ده بم، ماله بابم و ده رو جیرانیش هه موو گۆر یو یانه ته وه، ناغا گیان!

کابرا ده ره لبوو و نه ران دی!

- ئومید کتیه خانم گیان!

- شیت مه به! - ئومید دۆستی "دافنه" یه له فیلمی ئەوینی به کری گیراودا. نازانی

چهنده فیلمی چاکه ناغا گیان!

- ئەمن ئەو کتیه کتیه م پیناکری... شیت بووم ده گە ل قیست دانوه، دنیا ش خراپ بی، نایکرم خانم گیان!

ریسویتر کردرا و قیستی شەش مانگە ی دیکه کهوته سه ر دهستی

ناغا گیان. ته مای گرت تا کار یک بکا که به هه ر جوور یک بی ئەو قیستانه له

کۆل خۆی بکاته وه و بیخاته ئەستۆی خه زووری. له به ر ئەوه ئیواری که کەس

له مالی نه بوو، له حه مامی سه ری پاک پاک تاشی و دوایهش بی ئەوه ی

خیزانی ئاگادار کاته وه سواری مینی بووس بوو و خودا نه بی کەس نه یزانی چوو

بو کوی. ماوه به ک به سه ر چوو و هیچ وه لات نه ما لئی نه گه رین، به لام هه ر

ده تگوت بو ته دلۆپیک ئاو و له عەززی رۆچوو. لهو نیوه دا، خه زووری نیو نیوه

ده چوو و له هه ر چی بو مالی پیویست با، له وه به ری ده ست و دلئاوای دا، ده ی کری و بو

کچ و نه وه کانی دادەنا. سه ری مانگ انیش قیسته کانی بو تیده کردوه.

له ولان را، زلواکه ی له ئاوا ییه کی دووره ده ست، خۆی به نه خۆش

و بیکه سو یه نا ناساندبوو و دیوکیان دابوو و هه ر که سه ش به خیری خۆی،

پاروو منانیک بو دهر د. لهو ماوه یه دا، حه ولی ده دا که زۆر نه خوا و ته واو خۆی کز

کرد. دوا ی شه ش مانگ که زانیی دوا هه مین قیستی درا وه ته وه، ماله ئاوا یی له خه لکی

دی کرد و کز و بز کاو، گه رایه وه شه ره کی خۆی. پی ش ئەوه ی بچیته وه مالی، له

سه ر تاشخانه دووباره سه ری تاشیه وه و لاره مل، گه رایه وه مالی. ته واوی خزم که س

و ماله خه زووران و ده ر و جیران، تیی هالان. خه زووری رووی تیکرد و گو تی:

- ژوله گیان، بۆمان بگێره وه، بزانی چت به سه ر هات؟ بو کوی چووی؟ بو ئاوا

هه موو لایه کت بی خه به ر هیشته وه، کوری خۆم؟

کابرا گو تی:

- جا چت عەرز کەم مامه گیان، وه لاهی دل م نه هات و له رووم هه ل نه هات

کەس ناگە دار کە مەوه. تووشی نه خۆشیه کی سه خت هاتم و بو داو ده رمان

یه کسه ر چوو مه نه خۆش خانه ی شاریکی دیکه. له وی کەس نه یه نا سه م و له

رووم هه ل نه هات له سن دو قی خیرات سه ده ده قی ده رمان وه ر بگرم. ئەوه شه ش

مانگه ده رمان ده کەم و ئەمه رۆکه، بریک چاکتر بوومه وه و به ر پیمان کردمه وه...

هه موو شو کری خودایان به جی هینا. میوان له وه به ری ریزه وه، به زیاری

باشیان لیکرا و رویشتن و خه زووری مایه وه و ژن وه منداله که ی. خه زووری لئی

چوو ه پی ش و بریکی بوول له تووره که یه کدا بو وه بن سه ری نا. کابرا گو تی:

- مامه گیان تۆ و ئیمات له وه زیاتر شه ر مندنه و رووره شی خۆتم مه فهر موو. ده زانم

ئەو شه ش مانگه، هه موو زه حمه تی مال و مندالم که نو تووته ئەستۆی جه نابت.

دوا یه ش به ری دایه دهستی خه زووری ماچ بکات.

خه زووری دهستی کشانده وه و گو تی:

- ئەو قسانه چیه رۆله گیان. ئەری وه لالا لهو ماوه یه دا بوو یه وه یه ک مال، هه ر چی

بو خۆمانم ده کری، بو ئیره شم ده کری و قیسته کانیشم هه مووی بو تیکرد یه وه،

شکو ره نه جاتی هات. ئەو بوول هه ش هیچ مه نه تی نییه و پاشما وه ی بوولی خانو وه که ی

خۆته، بۆم فرۆشتی و ئەو کارانه م پێ راپه راند. تا سه مانگی دیکه ش ده توانی لیره

به مینییه وه. ده گە ل کوری جیرانه که شه مان که ره ئیسی بانکه، قسه م کردوه و به لینی

دا وه وامیکت بداتی. ئەو به ره به ره شی له سه ر دان، و ئاپار تماتیکی بچکوله ی پێ بکروه.

کابرا زانی چ په ندیکی به سه ر خۆی هینا وه، دوو چه پوکی به خۆیدا دا و گو تی:

- خانو وه که ته لی فرۆشتم؟؟؟

- ئەی رۆله گیان بۆخۆم توو کی سه رم قیسته، له چوار بانکان قه ر زار دم، چم کرد با؟

خیزانی، چایه کی تازە ی له پی ش دانان و گو تی:

- هیچ نه قه مو ماوه، ئەز قه زالا له میژ بوو ده موویست داوات لی بکەم ئەو خانو وه به فرۆشی

و ئاپار تماتیکی بکری. ماله نه سرینی ره فیقیشم وایان کردوه. ئەو مالانه مۆدیان

نه ما وه ئیتر ناغا گیان!

کابرا نه یه زانی ده بی بلی چی؟ هه ر وا له به ر خۆیه وه به ناله نال گو تی:

- یانی ده بی بۆ چهن سالی دیکه ش ده س بکه موه به قیست دانته وه؟ ئەی هاوار،

به دهستی خۆم چم کرد له خۆم خانم گیان!

ئیدی گو تی له دوا هه مین وه ته ی خه زووری نه بوو که به ره له وه ی به روا، گو تی:

- گه ر دنم نازاد که کورم! دوو قیستی خۆشم لهو بوول هه تۆ دا وه ته وه، تیشه لالا

هه بوو ده ته ده موه، ده نا ئەوه مالی من و تۆ هیشتا به ش نه کرا وه!

«هیچ کەس ناوێری»

ئەوه لوی کتیبیک بوو که ناوی نووسه ره که ی زۆر به لامه وه گرینگ

نه بوو! نازانم بو، ره نگین له به ر هیندی رو داوی دیکه بی که به جوور یک پیوه ندی

به کتیبه که وه هه بوو، تا راده یه ک که ته نا نه ت ناوهرۆکی کتیبه که ش هه ر که وته

ژیر کاریگه ری ئەم رو داوانه. به چه شنیک که ئەوی رۆژی دیسان داوی ئەو

هه مووه ساله که کتیبه که م له نیو کونه رۆژنامه و ده ست نو سه کانی بابمدا دۆز یه وه،

هه موو شته کانی ئەو سه ر ده مه م وه بی هاته وه، جگه له ناوهرۆکی کتیبه که وا بابم

چهن جارن له کاتی خویندنه وه دا له کن مامه کانم ئاماره ی پیکردبوو. که ده ست م

دایه، برووسکه یه ک له راره وه تاریک و هه زار توییه کانی زهینمدا، بیرمه ر یه کانی

زۆر دووری منی رووناک داگیرساند و گه راندم یه وه بو ۳۵ سال له مه وه به ر! دوو

وینه ی ره شو سی به مه ماله ییش، ئیتر ته واو یار مه تی ئەم گه رانه وه بیان پیدام: دایه

خانم و با پیرم له حساری له سه ر سه ندله ی دانیش بوون و به ده یان نه وه و

نه تیجه ده وره مان دابوون. چهن جاری پیداهاتمه وه تا خۆم ناسییه وه، مندالیکی ۹

سالانه ی سه ر قزی خوین شیرین، به کراسیکی چیتی کۆنی گۆل ورد که داوینی

چين درابوو و هتا خوار چۆكى دريژ و به شيوهى هونهريشه هيندييه كاني نهو سهردهمه، قامكى ئيشارهى دوستى راستم له سهر كولهم دانابوو. دوستى راستى باپريم له سهر گۆچانه كهى و دهسته كهى ديكهى له سهر شانى من دانابوو. با نهوشه بلنم لهوسهردمانه دا، تهنا به بۇنه به كى تايهت، وئنه گرئىكى حيرفهيبيان دههينا و وئنه ههله گيرانهوه. وهك ئيستا دوررين بۇ ههر كونوكه له بهرئىك وه گهر نهده خرا. له پشت هم وئنه يهش نوسرابوو: (ميواندارى نازادبوونى نهحمده و منتهقيم له زندانى قهسرى تاران: ۱۳۴۷/۷/۲) وئنه كهى ديكه: گورائى بيژ و دهسته و دايره كهى بوو كه له نيو ميوانه كان دانيشتيوون و خهرىكيوو گورائى دهگوت و بلم به كۆت و شهلوار و كراواتيكي پانهوه، وئراى ميوانه كان له تهنيشتيان دانيشتيوو و له پشت هم وئنه يهش نوسرابوو: ماملئ، كاكه رحمان، سهيد رحيم جعفرى، عزيز شاروخ، هاشم كهريمى، نهحمده و منتهقيم و جعفر... كه له پشت هم وئنه يهش ههر ههمان ريگهوت دانرابوو. ههر لهو رۆژاندا بوو كه رۆژئىك بلم هاتهوه و به پيى عادهتى ههميشه پيى خوى، دوو كتيبي كرپوو. ”هيچ كس ناوئيرئى“ ناوى به كيك له كتيبه كان و ئارمى CIA و وئنه پلينگيگ له روبهرووى را، له سهر زمينه به كى سورو، روبهريگى كتيبه كه بوو. من نهو سهردهمه نه زمانى بۇچى ناوى كتيبه كه نهوه بوو بهلام نهو شتهى سهرنجى منى بۇ لاي نهو راکيشا، كيشه به كى هاوبهش بوو كه له نيوان خۇم و ناوى كتيبه كدا ههستم بيكرديوو. واته منيش نهمدوئرا چۆن به بلم بلنم كه ۷ تهژديدم هيناوه تهوه! خوئندنهوهى كتيبه كه له لايهن بامهوه هاوكات دهگهل دلهره كهى من دهچوهه پيش و من چاوهروانى دهرفتهيك بووم كه به بههرجۆريگ بئ رايگه نيم و نهجاتيم بئ، رۆژئىك ههروا كه چاوم له بلم بوو كه له سهر دۆشه كه له كهى پالى دابوو به دوو سهنيرهوه و خهرىكى خوئندنهوه بوو، دهگهل دهسته بۇ چايه كهى برد ليم پرسى: -بايه! بۇ چى كس ناوئيرئى؟ -ههموو كس دهئى بوئيرئى، ترس بئ مانايه! -ئهى بۇچى وا نوسراوه؟ -ئوه هيچ نيبه، نهز قهزا نهو كتيبهش ههر باسى نهوه به كه دهگهل ههموو ههر شه به كى كه بۇ هه به ئيتر كس نهوئيرئى، مرؤقى ليهاونو دهرفتهى پيويست دهقواز يتهوه و كارى خوى ده كا..

سهرزاد دهست ههلتاگرى بهخودا، ههر نهو كچانه ماوه تووش بن! دايكم بوو كه نامازهى به هاوچۆى بئ برانهوهى ساواك و گيرائى مامم و ناموزاكانم ده كرد و هيشتا نارقهى ميواندارى نازادبوونى مامه كانمى لئ وشك نه بؤوه: -ههسته كچم بهخوداى وا به كس ناوئيرئى! بهلام لهوده مه دا نهو و ته بهى دايكم بۇ من بئ كه لك بوو، دهگهل بلم تيدابووم و دهبوو منيش دهرفتهيك بقوازمهوه... و ههر به زووه بۇم ههلهكوت و ريك نهوده مهى بلم و دايكم بارگه و بهنى سهفهريبيان تيكهوه پيچابوو و خهرىكيوو مالتاواييان ده كرد و ئيمه له روبهروويان ريچكهمان بهستبوو و بريار نهبوو هيچكاممان بهرن، به پهله گوتم: -بايه ۷ تهژديدم هيناوه تهوه!

بلم بيدهنگ بوو چاوپيكي له دايكم كرد، منداله كاني ديكهش كه ديتيان ههليتتى و بلم له ههل و مهر جيگاندا نيبه كه تووره بئ، به كودوو ههلتاندا: -ئهنيش ۲ دانه... -ئهنم ۳ دانه... -ئهنم ههر به كدانه!

برا چكوله كهم بوو كه پيدهچوو چاوهروانى خه لاتيشى هه بئ! -ئهنم تهژديدم نيبه و مه عدلم ۱۰ هاووه تهوه!

سهر جهم ۱۴ تهژديمان بۇ بژارد و به كيشمان رهد بؤوه! ههناسه به كى ئاسوودهم ههلهكيشا و ئيتر زۇرم بير لهوه نه كردهوه

زوودپهزه كهى مالى مريم خانم

روداوه كه ريك نهو كاته دهسته بيكرد كه وه كوو رۆژان، دواى نهوهى ههموو كاره كاني كرديوو، واته ههموو وهلات خاوين ببؤوه و كوليرهى گهرم وه گيرابوو، سهامور قولتهى دههات و بوئى چاى تازه و تاغه كهى پر كرديوو؛ دهگهل پالى دايهوه و بينى به به كهم چايهوه نا، دهسته دابوو كتيبه كمش و خهرىكيوو دهگهل بهركوتى بهياني دهسته ده كرد به خوئندنهوهى ”بالنده كاني بهر با“. بهلام دهگهل ههستايى دنگى فهسى زوودپهزه كهى، كه نهويشى پيشتر

وہسەر نابوو، وہبیر رووداوی ئەو رۆژە کەوتەوہ کہ جیرانہ کەیان داواوی زوودپەزە کە ی لیکردبوو... کتووێر بە بۆنی گوشتی سووتاو، لەم بێرەمەرییە راست بۆوہ. کتیبە کە ی بە پەلە وەلانا و زوودپەزە کە ی پردایە و لە بن شیرە ی ئاو کە رایگرت، داوی ئەوہ ی فسە ی لیبرا، ویستی سەرە کە ی ھەلگرتی، بە لام ھەرچی کردی و کراندی نە کرایەوہ. تەقەتەقی رێی رۆژیک دەرویشت. کچە کە ی لە دیوی خۆی ھاتە دەری و گوئی: خۆ بیتوو ئەوسال لە کۆنکور دەر نەچم و لە تەقەتەق و شلپە شلپی بە یانانی تۆ، نەجاتیم نەیات، ھەر شیت دەبم!

کەچی ھۆشی دایکی ھەر لەسەر زوودپەزە کە بوو کە ئەوجار بە چە کوچ و پێچ گوشتی خەریکی بوو. باجە ھاجەری جیرانیان ئەوجار لە دەر کە ی دا و بی ئەوہ ی راوہستی دەر کە ی لیبکەنەوہ نەرانندی:

ئە ی ھاوار مێشکی سەرمان چوو، بابە بۆخاتری خودای ئەو زوودپەزە ی فرێدا بۆخۆم یەکی تازەت بۆ دەکرەمەوہ.

ئەو قسە ی مێردە کەشی وەبیر ھاتەوہ:

زوود پەز نامیری زنی تەنبەلی ئەوڕۆ!

دەر کە ی کردەوہ :

لە باتی ئەو بۆلە بۆلە وەرە بزائە نایکە یەوہ!

پە ککوو چەندەشم بۆنی گوشتی سووتاو پیناخۆشە.

ھەر چۆنیک بوو کردیانەوہ و شوژدرا و جینگایەکی نیسک تیدا وەسەرنا. ھەناسە یەکی ھەلگیشا، دەگەل دەستیدا یە چا ساردە کە ی، کتیبە کەشی ھیناوە پێش خۆی: "بالندە کانی بەر با..."

بە بۆنی نیسکی سووتاو راست بۆوہ کە ھەموو ئاپارتمانە ی ھەلگرتبوو.

کتیبە کە ی بە پەلە وەلانا و دەرک و پەنجەری کردنەوہ، مائە کە ی ھێچ لەو مائە

نەدەچوو کە مێردە کە ی بە ناوای بوو و بە دەیان جار پێی گوتبوو کە چۆن بە بۆنی

عەتری رۆن و پیواز و شوژباوی دایکی کە لەسەر عەلادین ورد ورد دەگە یشتی،

رۆژیان دەست پیندە کرد. تەنیا یە کجار جوابی مێردە کە ی دا بۆوہ و گوتبووی:

بلی دایکت قەت بیری لەو رۆژە کرد بیتەوہ لە مائیکدا چیشتی لینی کە دەرک

و بانە کە ی ببیتە ئاپارتمانیک کە ھاوکات شازدە مائی تیندای و جیرانە کە ی بە

قەلەمبازیک بگاتە کنی و لە خۆیان زیاتر گوئی لە سورت و خورتی مائی بی؟

مێردە کەشی پێی گوتبوو:

لەو قسانە گەری مال ئاوەدان بۆخۆت عەلادینیک بکرە و ئەو زوودپەزە ی فرێدە،

خۆ لەبەر کتیب و رۆژنامە کرین ھۆشی مائیت نیە!

پری دایە زوودپەزە کە و بریدیە خوار کە کاک رەحیمی کۆنەفرۆش،

ھەرای دە کرد و لە بەر پێی داینا، کاک رەحیم گوئی:

بۆ دە یفرۆشی؟

نامەوێ.

بۆ لەبەر چی؟

ناکریتەوہ.

ھەر لەبەر ئەوہ کە ناکریتەوہ؟ دادە ی بزائم!

ئەویش ملی لەبەر ملی زوودپەزە کە ی نا و ھەر بە زۆوہ، تەقەتەق و ھات و ھاواری

باجە ھاجەر دەستی پیکردەوہ:

خودا لیت ھەلنە گرتی، مێشکی سەرمان چوو، ئەو زوودپەزە ی مریەم خانم

لیمان بۆتە تاوون و بەلا، ئەو وازی لێ ھیناوە، نۆبە ی تۆبە کاک رەحیم؟

چوو بۆ سەری و تازە سەری نابۆوہ سەر کتیبە کە ی کە لە دەر کە یان دایەوہ، ھەلبەت

کاک رەحیم چون نەیدەزانی کامە زەنگ مائی ئەوہ، ئەو زەنگە ی لیدابوو کە ئی

ھەمووان بوو و ئیستا ھاوکات ھەموو مائە کان سەریان لە پەنجەرە ی ھینابووە دەری.

بۆوڵە کەم بۆ بێنەوہ خانم نا کریتەوہ!

کۆرە دە نایەوێ نا فرینی دە خودات بە گژ داچی!

پوولە کە ی بە غاردا بۆ ھینا یەوہ خوار و زوودپەزە کەشی لەوێ لە پەنا زبەلە کان دانا.

گەر پەوہ سەری، شو کرێکی خودای کرد و دانیشتەوہ چایە کی گەرمی تیکرد و دەستی

دایەوہ کتیبە کە ی کە بە دەنگی ئەو زەنگە ی ئی ھەمووان بوو، راست بۆوہ. شازدە سەری

دیکە سەریان ھینابوو دەری. زوودپەزە کە بە دەست کابرای زبلییەوہ بەرز کرابۆوہ:

ئەوہ ئی کێپە تانە؟

یەکی لە نیو چوانی راکیشا و کتیبە کە ی داناوہ، باجە ھاجەر قیزاندی:

چت بەوہ ی داوہ؟ فرێدراوہ ئیدی! نا کریتەوہ نا! مریەم خانم دەستی ھەلگرتووە،

ئەو عالەمە دەست ھەلناگرتی!

ئە مریەم خانمە؟ بە خودای تا بۆی نە کەمەوہ دەس ھەلناگرم.

شەقە شەق دەستی پیکردەوہ تا خۆی گە یاندە خوار کە نە ھیلنی، دەرنگ

ببوو، باجە ھاجەر گە یشتبووہ خوار و شەرە جنیو و قسە ی سووک

گە یشتە لیکراسان، ھەموو دە یانزانی نیوانی باجە ھاجەر و کابرای زبلی چەن

ناخۆشە. دەنگی ئازیری ماشینی پۆلیس کە کاک قادری تەبەقە ی دوو

زەنگی بۆ لیدابوون، ھەموو وەلاتی بیدەنگ کرد. پۆلیسە کە پرسی:

چ یاسە؟

ئەو کابرایە لە باتی کاری خۆی بکا و زبەلە کە ی فری پدات، ملی لەبەر ملی ئەو زوودپەزە ی

ناوہ و مێشکی سەری بردووین. بە خودای رەزایە تیشی نادەمی، ھێچ گیانی نە ھیشتووہ.

ئاغای پۆلیس بە بی سیمە کە ی، خەریکبوو راپۆرتی دەدا بە ناوہند:

زوود پەزیکە نا کریتەوہ، ھەللائی لێ سازبوو! بەلێ بەلێ بەسەر چاو.

دوایەش پرووی لە باجە ھاجەر کرد و گوئی:

ھەر لێرە زایەتی بەدیتی باشە دەنا دەستووہ ھەر دوکتان بەرم.

رەزایەتیان دا و پۆلیسە کان ھاتن برۆن یەکیان ئاوری دایەوہ و گوئی:

جا باشە بۆ دەبی نە کریتەوہ؟

ئەویش ملی لەبەر ملی نا و بە کە لەبەجە کە ی، ھەولیدا بیکاتەوہ،

کەچی کە لەبەجە کەش گیری کرد. ناچار زوودپەزە کە یان لە ماشین ھاویشت و

بە ئازیر لیدان رۆیشتن. باجە ھاجەر قاقایە کی کیشا.

ئە لەھەملای زوودپەزە کە قۆلەست کرا، وەلات ھەسایەوہ!

ھاتەوہ سەری بۆنی نیسکی کولاو و رۆن و پیواز ھەموو ولاتی پر

کردبوو، پالی لێ داوہ و دەستی دایەوہ کتیبە کە ی: "بالندە کانی بەر با"

ئەوان ھێچ رینگایەکی دیکە یان بۆنە مابوو

ئەوان لە داوی ئازار و ئەشکەنجە ی زۆر، یە کە یە کە ناوی

یە کتیریان در کاندبوو، بە لام ھێچ کامیان ناوی ھەسە نیان بەسەر زاردا

نە ھاتبوو. تەنیا لەم دوایەدا نەبی، یەکیان خۆی نە گرتبوو و ئیستا

ھاو ریکە یان ھەسە نیش پیوہ ببوو و بە دواز دە سال زیندان تاوانبار کرابوو.

لە دیویکی شەش لە شەشی نارێکی شیداردا، بە تاقە دە لاقە یە کی چکۆلەوہ

کە لە سەرەوہ ی دیوارە بلیندە کان، ھەلگەوتبوو و وە ھایان نەردە پز کردبوو

کە ئەو تیل درووانە وا، کە لاف کە لاف دەوری دیواری ھەسارە کە یان داوو،

بە حال دە بیندران. لە داوی ئەو ھەمووہ یادگاری و جنیو و شیرانە ی بە

نارێکی لەسەر دیوارە چلکنە کە نووسرابوون، تەنیا تەختە کۆنیککی بە ک

بستی لیبوو کە بریک بە وەسواسەوہ بزمار پز کرابوو و لەسەری نووسرابوو

قوبلە. ئەوان دە یان زانی چیان لێقە ملوہ و ئە گەر تا ئەو کاتی نیوی ئەویان

نەدر کانبوو، ھۆکارێکی زۆر گرینگی ھەبوو. ھەسەن چلکی ناو قامکە

گەورە ی لاقی خاوین کردەوہ کە لە گۆرەویە دراوہ کە ی ھاتبوہ دەری:

خەتای خۆتانە، خەتای خۆتانە! ھەموو تان من دەناسن، نە دەبوو

نیوم ببین!

ویکرانەراندیبیان:

بۆ بە خیری خۆمان بوو، بۆ پیمان خۆشبوو...؟

ھەسەن سەریکی راوہشان و گوئی:

دەبجا منیش پیم خۆش نییە و بە خیری خۆشم نیە...

هه‌موویان هه‌ر چی وه‌به‌ر ده‌ستیان هات له‌بالنجی چلکنه‌وه بگه‌ر تائه‌و
جلانی له‌ساکه‌ کانیاندا بوو، پیناندا و نه‌ویش سه‌نگه‌ری گرتوو له‌هه‌مان کاندانه‌رانی:
- ئاگر!

هه‌ر دوا به‌دوای ئه‌و ئاگر دانه‌دا ده‌نگی چه‌ن ره‌گبار به‌ دووی یه‌ کدا
هات و هاوکات بوگه‌نیویکی هاوشیوه‌ی گازی خه‌رده‌ل هه‌موو سلوولی داگرت.
هه‌موویان ده‌ستیکیان به‌لو تیناندا گرت و ده‌ستیکیشیان به‌نیشانه‌ی راده‌ستی هه‌لینا.
قازی به‌ سه‌یره‌وه ده‌یره‌وانیه هه‌موویان:

- دلنیان له‌و شتانه‌ی له‌ به‌ر گرنامه‌ کانوودا نووسیوتانه، پاشگه‌ز نین؟ ئه‌وانه‌ ده‌توانی
بو چه‌ن سالی دی لیره‌تان رابگری!

له‌ دیویکی هه‌شت له‌ پازده‌ میتریدا که چه‌ن په‌نجه‌ره‌ی گه‌وره‌ی به‌ره‌و
حه‌وشه‌ ده‌کرایه‌وه و قازی و دوو که‌سی دیکه‌ له‌ ته‌نیشتی، له‌لای سه‌ری، له‌سه‌ر
سه‌ندلییه‌ راحه‌تییه‌ کانیان پالین دابووه‌ و له‌لای خواریش بنه‌ماله‌ی زیندانییه‌ کان
له‌ژیر چاوه‌دیری چه‌ن چه‌ کدار، چاو به‌ فرمیسک چاوه‌روانی دواه‌مین حوکمی
قازی بوون. هیچ زیندانییه‌ کی لینه‌بوو تا له‌ قسه‌که‌ی خوی پاشگه‌ز بیته‌وه...
دواروژ له‌ دوا‌ی بارینی به‌فریقی قورسی شه‌وی، له‌ به‌سته‌له‌کی چواری
رینه‌ندان، کاتز میر دوازده‌ی روژیکی گیراوی سپی‌رێژدا، له‌ دبووی
کوئروالی ته‌له‌یفوونه‌کان، هه‌موو لیدوانه‌کانی بنه‌ماله‌ کانیان بیست:
- کویره‌کان به‌ دوازده‌ سال زیندان شه‌رمه‌زار کران و حه‌سه‌ن ترکه‌نیش، به‌ هوی
بیتوانی، هه‌ر له‌ومانگه‌دا نازاد ده‌کری...

دانیشتوانی شاری ئه‌رواح

له‌ بیرته‌ جارێک لیت پرسیم خه‌لکی کوئی؟ گوتم دانیشتووی
شاری ئه‌رواحم، چه‌نده‌ به‌ من پیکه‌نیت، ده‌ی ئیستا ده‌لئی چی؟ له‌بیرته‌ هیچ
روژیکیان، به‌ بی سه‌ربرینی ئه‌و کوتره‌ جوانانه‌ی چلیکیان زه‌یتوون به‌ ده‌مه‌وه
بوو، به‌سه‌ر چوویی؟ له‌بیرته‌ هیچ روژیکیان، به‌ بی کرانه‌وه‌ی ئه‌تله‌سییه
نه‌خۆشه‌ زه‌رده‌کان ده‌ستی پیکردبی؟ یان ئه‌م کرمه‌ رزیوانه‌ی له‌ جه‌رگ و

هه‌ناومان جینیان خۆش کردووه‌؟ له‌بیرمه‌ جارێک پیکه‌وه، نه‌چه‌مان خۆینده‌وه
که‌ له‌ سه‌ده‌ی پێشوویدا هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێشینی کردبوو. ئه‌وده‌میش هه‌ر پینی
پیکه‌نیت و گوتم ئه‌و کابرایه‌ شیت و ماخولیا، ناتوانی شتی چاک بلینا!
ناخ... تو به‌ خه‌وی شاری گوله‌ سوپسه‌ کانه‌دا، هه‌لگه‌رابت و

هیچکات هاوشینی من نه‌بووی تا بزانی چۆن هیچ ته‌رازوویه‌ک نه‌بوو به‌ نامیری
داده‌ره‌ی و له‌ کاتی دانیسانی هه‌موو چرا سووره‌کان، پینان به‌ گازه‌وه‌ ناو و له
کاتی چرا سه‌وزه‌کان راوه‌ستان. کونده‌کان ناوازی و پیرانه‌کانییان ئه‌چرییه‌وه و
هه‌موو شه‌ویک ته‌واوی ئه‌رواحی ئه‌م بیتاوانه‌ی قه‌ت هیچ ده‌ریکیان له‌ هیچ
شتیکدا نه‌بوو، به‌سه‌ر په‌رده‌کان و دار و دیواری شاردا، ئه‌له‌رینه‌وه‌ تا خه‌وی هه‌موو
تاوانباران به‌ تالان به‌رن. من زۆر ده‌گریم له‌ کاتی وادا و زیاتر ده‌گریم، کاتیکی
ده‌بینم زۆریه‌ی ئه‌و سکالاجییانه‌ ئه‌و گولانه‌ن که هه‌یشتا به‌ ته‌واوی نه‌پشکووتوون.

من ئیستا دانیشتووی شاری ئه‌رواحم، ئه‌ری! خه‌ونی ئه‌و فرۆکانه‌ی
هه‌موو شه‌ویک بیستانه‌کان به‌ شین‌بوونی جه‌نازه‌کان وه‌به‌ردینن، هه‌نده
دووایته‌ بووه‌ته‌وه‌ که ئیتر خه‌ون نین! یانی نازانم ئه‌وان دینه‌ خه‌ونی منه‌وه
یان ئه‌منم ده‌چه‌ خه‌وی ئه‌وان، به‌لام ئه‌وه‌ هیچ گرینگ نیه‌. گرینگ ئه‌وه‌یه
ته‌نیا له‌ یه‌کیک له‌ خه‌ونه‌کانمدا که پازده‌ شه‌وو روژی پینچوو، هه‌شت سه‌د
گولم ناشت و هه‌زارانم ساریژ کرد. ئه‌تۆش له‌وئ بووی، له‌بیرته‌ گولله‌یه‌ک له
لای راستی رانت، کوناودیو کردبووی، وا بو پیلته‌ کیشانی من راوه‌ستا بووی.

ده‌تگوت خه‌ریکم ئه‌ندازه‌ی جلی بوو کینیت پیده‌گرم. سه‌روپرچت به
شوولیکی ته‌ری شیلان، هه‌نده‌ جوان هونییووه‌ که ده‌مگوت ئه‌وه‌ شاکاری
تابلویه‌کی بی‌وینه‌یه‌ که که‌لکه‌له‌ی کبیره‌کی نییه‌. کوته‌ کاغه‌ز یکت پینوو که
له‌ودا رووداوی خه‌ونه‌کانی من شه‌رمه‌زار کرابوو. ئه‌تۆ به‌ ته‌سه‌وه‌ ده‌تگوت:
ته‌نیا شه‌رمه‌زار! ئه‌وانه‌ی خۆیان بی هه‌والنیری ناشتییه‌! من ئیتر عه‌شق
ناناسم، جوانی شک ناهم، به‌م ئا‌یرانه‌وه‌ عاسیم که بو میوانداری فرۆکه‌کان
گویم لیده‌ی. تو باوه‌ر به‌ من ناکه‌ی، من که پرمه‌ترسیتین قوناخ‌ی ژبانم
تیپه‌راندووه‌، ئه‌ویش کو‌تایی شه‌ر بوو. ئادی پرمه‌ترسی بوو چونکه‌ له‌و روژه‌وه
ئیتر هیچکات نه‌ژیام. له‌و روژه‌وه‌ که لاو‌لای به‌ژنی تۆیان و نجه‌ر به‌ونجه‌ر ده‌کرد

و دایکم له‌ کو‌ری ده‌رویشه‌کاندا، جه‌زبه‌ ده‌یگرت، بو
تۆ بو براکه‌م، بو براکه‌ی دیکه‌م، بو من و دیسانیش
بو تۆ... ئاگات لینه‌ قسه‌ی ئه‌و کابرا شینته‌ چۆن وه‌دی
هات؟ به‌شه‌ر ده‌بیته‌ وه‌حشیتین بوونه‌وه‌ری سه‌ر
زه‌وی؟ کارم به‌و کابرا شینته‌شه‌وه‌ نه‌ما، چی له‌و پیریزنه
زیاتر بوو که به‌ رووتی، به‌ چله‌ی زستان، ده‌گه‌را و
به‌ لاله‌په‌ته‌یی چیرۆکی کو‌زانی گوله‌به‌ر ژژه‌کانی، به
هه‌موو کو‌لانه‌کانی شاری ئه‌رواحدا ده‌گی‌را؟ نا، تازه
مردوو یان زیندوو ئیمه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌،
تۆ، ئادی تۆ! تۆ ته‌نیا دیارده‌ی جیاوازی ئه‌م جیهانه
شیواوه‌ی منی که نازانم له‌ کویندا جیت بو بکه‌مه‌؟!

“خه‌ونی منالانی ده‌ریا”

دیی، هه‌موو روژیکی دئی...

له‌ خۆم ده‌گه‌رپیم، له‌و روژه‌وه‌ که تۆ منت دۆزیوه‌ته‌وه،
هه‌موو روژیکی من ده‌بم و هه‌ررو شه‌ریک ترور له‌یک ئه‌م
دۆزیته‌وه‌ و هه‌موو شار له‌ خه‌و راست ده‌کاته‌وه. هه‌موو
روژیکی ئه‌و وانه‌یه‌ی له‌ ره‌تکیکی مه‌یله‌وسیندا، داوتمی،
ده‌ینوو سمه‌وه‌ و ئا له‌م شوینه‌ نامۆیه‌دا، کتوو پر من ده‌بمه
کچی خه‌ونه‌کانی ئاسمان و وانه‌که‌ ئه‌بیته‌ دوو پاته‌یی هه‌موو
لاپه‌ره‌کانی دنیا! له‌ گوتمدا ده‌ز رینگیته‌وه‌ و ده‌ز رینگیته‌وه.

شونى خەونى من و خەونى تۆش، كە وا ھەستمان بە كەماپەسىيەك دە كرد، بە كەم دانائىك، بە كەم گرتنىك، بە كەم كردنەوھەپەك...

ھەموومان ون ببووين لە زمانەنای ھاتوھوارىكى تىژتپەردا. وەرپانەگرتىن، ھەزار جار كوژراين و ھەموو خۇمان لە بىلبىلەى چاوى پەكتردا دەدیت كە بووینتە كىل و بەرد، يان ھەلواسراوين... دايك دەيگوت شەر مەكەن، كەچى بە ھەزاران شىوھ شەرمان كرد. بەلام واش نەبوو كە ھەر كەس كوژرا، ئىتر مردوو! نا، ئەوھىيە خۇمان گەياندووھتە وەرزی ئىو. ئەو وەرزی ئىمەى بەكەم دانا. خەتای من نىھ و نازانم بۇ ئاوا گەيشتووھە ئىرە. بەم جەنازە جىماو و ونجەبونجەرم، تا سەر نەبەرم و چنگ لە دلتن رۇ نەكەم و بىن بە شادەمارتانەوھ نەئىم، تىر ناچ. من تازە لەو وەرزی تپەريوم و بلاو بوومەتەوھ. جا پىت خۇشە پىم بلئ ”زامىى“، دەنا ئەوھ ھەر پىم بلين داعيش و ئا! خۇشەويستەم، لە كوئى؟ من ئىستاش تۆم ھەر خۇش دەوى!

دەزانم لەم شوئە كە تەنووھەكان ئەيانسووراندم، بووكە بچكۆلانەكەم، ھاوارى منى بەرز كەردوھ. ھاوارىكى نەدر كاو كە لە دواى ئەوھو، خۇلياي سەفەرئىكى ئەبەدیت بۇ گەيشتن بەدەر ياگرتەخۆ و تۆش بووى بە كورى دەريا! تەنيا تۆبووى و بەردەوام توى... دىم، ھەموو رۆژئىك، ھەموو مانگىك، ھەموو وەرزیك، ھەموو سالىك، دىم. دەبە بەشئىك لە نىگای كىژۆلەپەك كە لە پەنا ھەموو رووبارەكانى دنيا ھەلكورماو. ئەو بەردەوام دووپاتەتى دەكاتەوھ و تۆش بەردەوام خۆت لە خەونەكاندا رەسم دەكەپتەوھ. ئىستا ئىدى بەشئىك ماسىيە و بەشئىك تەعبىر ”خەونى منالانى دەريا“... بووكەكەم لە شەرۆلەبى ھاوارى خۇيدا جەجىمىنى نىيە و تەنيا كە دىمە سەر رووبار و مەمكەم لەنىو زارى دەنتىم، خەو دايدەگرئ... دى، ھەموو رۆژئىك، ھەموو مانگىك، ھەموو وەرزیك بەدواى مندا دى، باوھش بەرووبار ددە كەپت و ئەمجارەيان، تەنيا تۆدەزانى لەم شوئە، بوئەتەناپەبەجىماوم...

وەرزی پىنجەم

چاوى لە چى دەكەى گەوجە؟
لەتۆ؟

بەرۆ، بىھووھە سەبرى من دەكەى! تۆ ھىچكات ناتوانى بوى بچى كە چ دەبىنى كەرەشىتى بەررەلا!

رووت بووھتەوھ. وەرزی ھاوینە وابزانم، بەلام بۇچى ھىندە ساردە؟ لەسەر ھەموو جىگە ناسكەكانى لەشى، كىل و بەردى قەبرى لىبوو، وەك لەھەر كام لەم شوئەنە كەسىكى ناشتەن. چاوم لە چاوى برى، كەچى لە ھەردوك چاويدا، دوو كىل و بەردى دىكەم دىت! ئەمن كەنگى مردووم؟ دەستم بە تاتە بەردە پانەكەى سەر سىنگمدا كىشا. ھەستىكى نامۆ و سارد لە دەروونمدا چەكەرى دا و چاوم لە چاوى برىبەوھ. خەرىكبوو لە پەنا كىل و بەردەكەى خۆم، بە ھەزاران شكۆفە دەكرانەوھ. نەك ھەر كىل و بەردەكەى من، بە تەواوى گەى لەشيدا و ھەموو

كىل و بەردەكانى دىكەشىدا، ھەر گول بوو، چەكەرى دەدا و بە بەژن و بالايدا ھەلدەگەر! لەبەر برووسكەى ھەتاو، دەدرەوشايەوھ و منىش چىتر ھەستەم بە قورسايى تاتە بەردەكەى سەر سىنگم نەدەكرد. كتووپر ھەوا گۆرا، رىك لەو دەمەى خەرىكبوو پرسىارىكى لىبەكەم، زارى كەردوھ و تەپومژئىكى سەبر لە زارى ھاتەدەرى. دوابەدواى ئەوھش، كلووكلوو بەفر دايدا، تەواوى گولەكان ھەلۆھرىن و چەق و چۆ دايگرتەم. لە ماوھەكى كورتدا ھەموو كەوتىنە ژىر بەفرىكى قورس و ئىتر و ھەا دەم كىپ بوو كە وئەدەچوو تا تەوانەوھى بەفرەكان بتوانم ھىچ بلئەموھ. وەرزی پىنجەم كە داھات، ھەول دەدەم خەونىكى خۇش بىينم. چش لەوھى كە كەسىك ھەبى، بكرئ وەلامى پرسىارىكى من بدانەوھ. رووت بوومەتەوھ و ھەرچى بە پەنامدا تىدەپەرى، ناوئىرئ چاوى لە چاوم بىرپت، ناخر كئ بى پئى خۇش بىن، جەنازەى ھەلپەسىردراوى خوى بىينى؟ وەرزی پىنجەم گەيشتووھ! ئەم وەرزی لە مئژ بوو دەستى ئىمەى پىرانەدەگەبىشت. زۆر جار ھولمان دا بگەبە ئەم شوئە و وەرزی نەكرا. تىلدرووى سەر سنووھەكان ھەموو لاق و لەتەريان ھەل دەبىن، مینەكان دەیانتەفاندینەوھ، لە پىشت مەخزنى ماشىنە گەورەكان، كە دەیانشاردینەوھ، جارى وابوو سئ رۆژمان زياتر پىدەچوو. زۆر بەشمان ئاوا دەخنكائىن؛ لاقم لەسەر سنووھەكان، چاوم لە سىرە گرتەكان، دەستم لە ئەشكەنجەگاكان، مەمكەكانم لە شەرەكاندا و مىشكىشم لە شىتخانەپەك بەجىما. تەنانەت رۆچى من و چەن كەسى دىكە كە سواری كەشتى درۆزەكان دەبووين وا ھەمىشە لە دوورونزىكى وەرزی پىنجەمدا، دواى ئەوھى كچە جەوانەكانيان داگىر دەكرد، كەشتىيەكەيان دەخنكاند و ھىچكات نەدە گەيشتەنە ئەو وەرزی. ئەو وەرزی شوئە پشووئەى بەكجەرەكى ھەمووان بوو،

تەۋاۋ بوۋ ئازىزم، تەۋاۋ بوۋ...

تەۋاۋ بوۋ سەفەر، تەۋاۋ بوۋ پايىز، تەۋاۋ بوۋ سەرماكانى ئەم دوايىانەى مرۇف، تەۋاۋ بوۋ دەرد، تەۋاۋ بوۋ دەنگەدەنگ، تەۋاۋ بوۋ داستان... تەۋاۋ بوۋ بەھانە بىچ بەھانەكانى بەرەى پەشۋكاۋى من لەو غەيبەتە پر لە بوغزە كە بە ھەزار ھۆكار، بەسەر بەرەى بەورئاساى تۆ، داينسەپاند و ئىمە ھەرگىز ئەمانزانى. ھەرگىز ئاگامان لە خۇدزىنەۋەكانت نەبوۋ كاتى زەمەھىر، خۇت دەخزانە قوزبىنە تارىكەكانى جىھان و بە تەردەستىبى زانايانە، زارۋكانى بى پىشتۋىپەنا، زىندانىبى نىزىك لە ئىعدام، ژنانى بى ئەنوا و ئەژمار و گرفتارانى جەھلى دىرېنى قوزبىنە مرۇقدزەكانت، دەر دەكىشا و دەبوۋىتە ھۇى ئەھوۋىبى وشە، ئارامشى رەواپەت... تەۋاۋ بوۋ تىكچوۋنى كىتوپرى و دلئەنگىبى ھەفالانى كۆ، تەۋاۋ بوۋ سەرگەردانى لە پەناى تاشبەردەكانى دەررەى قاسملوۋ و ھەست بە بى بنەمايى كردن لە ھەرەتى ئىۋارانى مەھاباد و جىقە جىقى ماشىنەكانى دەۋرى مەيدانى چوارچرا... تەۋاۋ بوۋ ئازىزەكەى من، ئازىزەكەى داستان، ئازىزى وشە...

ئەرۋى ئۇغر!

تۇش زوۋ يادەرەنگ بە جىت دەھىشتىن، بەلام باسى ئەۋمىزۋوۋ پر لە بەئسە، باسى ئەۋھەموۋبزوۋتەنەۋەبى بەرەكە نوشوستىيان ھىنا، باسى ئەم ھەموۋ ھەر جومەر جەى دنياى پەر ئىشانى ئىمە، بۇمە لائىكى ئاسمان نەكەى باسى ئەم بى پەرى ۋە تىۋىبەى كورد، ئەم ئەنجامەشكەستبار، نەكەى لاخوا... تەۋاۋ بوۋ ئازىزەكەى كورد...

تەۋاۋ بوۋ كوردبوۋنى ئەستەم، تەۋاۋ بوۋ كوردستانى چوارمىخەكراۋ، شوناسى قەلبى داسەباۋ... تەۋاۋ بوۋ خەۋنى كەسكى سەرپەخۇبى، مۇتەكەى خوينىبى بەكگرتن... تەۋاۋ بوۋ خەۋنە پەمەبىيەكانى ئازادى كە تەنھاخوينى بۇرژا و چىتر. تەۋاۋ بوۋ چاۋانى راۋبى ھوجام و ختوۋتى گريۋى ئەندامى ماريا كە بەرى مائەۋەى تۇيان، تا كۇتايى بەسەرھاتەكە گرت و نەيانھىشت چىتر بىمىنيتەۋە لەگەلمان و بۇمان بگىرپتەۋە... فرىابوۋنسى

تېكىران كائىمە

- ۲۸ رۇمان و ئەقېن / دوكتور ھاشم ئەحمەدزادە
- ۳۴ فەلسەفەى سېى و ھەقىقەتى سېھەم / د. محەممەد رەھىمىيان
- ۴۱ مەسعود محەمەد: ھىزاندىكى لە خاكى حاجى قادىرى كۆبى / ھەندىرىن
- ۴۹ كارىگەرى دەرووناسى لەسەر چىرۆك / سۇران محەمەدى
- ۵۳ پىنگە و قۇناغەكانى ئەدەبى كوردى لە كرماشان و ئىلام / شەرىف فەلاح
- ۵۷ پەيقىنى دەقى ئەدەبى و لىكدانەوھى پەيقىنى رەخنەبى / جەلال پوور ھەسەن
- ۶۰ بۇچى مېش كرىچى ناوشە كردان نەبىت؟ / غەمگىن بۆلى

رۇمان و ئەقېن

خويىندىن ۋە يەك بۇرۇمانى "سەردەمى گىرمانى ئەلقىس"

نورسىنى جەبار جەمال غەرىب

د. ھاشىم ئىحمەد زادە

پىشەكى

رۇمانە نوپىيە كەي جەبار جەمال غەرىب، سەردەمى گىرمانى ئەلقىس، لە درىژەي نۇرۇمانى پىشوو تىرىدا، ديار يىپەكى بەنرخە بۇ كۆمەلگە ۋە ئەدەبى كوردى. لەم نووسىنەدا ھەلى خويىندىن ۋە يەك كى ناۋەرۇكى ۋە شىۋاز بىيانەي ئەم رۇمانە دەدەم ۋە لە ھەمان كاتدا چەند ئامازە يەك كى گىشتىش دەكەم بە ديار دەي ئەقېن ۋە پەيوەندىيە چىرۋەپەرەكەي ئەو ديار دە ۋە چەمكە لەگەل گىرمانە ئەدەبى، بە گىشتى ۋە گىرمانە ۋە رۇمانىيە، بە تايەتەي. سەردەمى گىرمانى ئەلقىس بە بەراۋەرد لەگەل رۇمانە كانى تىرى جەبار جەمال غەرىب، پەيوەندىيە كى زۇر راستە ۋە خۇيانە تىرى ھەبە بە ژيانى كۆمەلەيەتەي ۋە سىياسىي مەرقى كوردەۋە. بە واتايەكەي تىرى، غەيرى چەند جىگا كە بە شىۋە يەكەي زۇر خىرا ۋە رىگوزەرەنە، ھەلبەت زۇر بەجى ۋە شىۋە، چەند دىمەنى رىئاللىزىمى جادوۋىي خۇيان دەردەخەن، شىۋازى زالى گىرمانە ۋە كە رىئاللىستىيە ۋە خويىنەر خۇي لە گەمارۋى كەسايەتەي ۋە روۋداۋگەلى تەۋاۋ واقىيەدا دەپىنەتەۋە.

رۇمان ۋە ئەقېن

مىژۋىي خۇشەۋىستى ۋە ئەقېن بە بەردەۋامى شادەمەرى ئەدەبىيات بوۋە. خۇشەۋىستى ۋەك تايەتمەندىيەكەي سەردەمى گىرمانى ئەلقىس ئەدەب كە دىدى ئەدەب كە دواجار بەسەر كوردەۋە ھەست ۋە بوۋى مەرقە، ۋەلا بىر تىرى. ئەفسانە كۆنەكان ۋە كىتەبە ئايىنىيەكان ھەرگىز لەم پەرسە غافل نەبوۋنە. لە رەۋتەي گەشەي ئەدەبى نوپىدا دەۋرە يەك بەرچاۋى مىژۋىي ئەدەب نازناۋى دەۋرە رۇمانىيەكەي پىشەخىرا. ئىتر لەۋە دەۋرە يەك سەدان ۋە بگرە ھەزاران رۇمان تەرخانى ھەستى خۇشەۋىستى ئىۋان مەرقەكان دەكرىن. پىشترىش ئەدەبى رۇمانس ۋەك دەۋرە سەردەمى ئەدەبى ھەماسى، ۋە ئىتر كەرنى ھەلبەت مەرقەكانى بەي ئەقېن ۋە خۇشەۋىستى بۇ چارەسەر نەدەكرا. لە شىۋازە جۇراچۇرەكانى ئەدەبى كلاسىكدا ھەزاران غەزەل، قەسىدە، مەسنەۋى ۋە چوارىنە تەرخانى خۇشەۋىستى كران. لە رۇمانى نوپىدا كەم نىن ئەو نوۋسەرەنەي كە پەيغىبەكەي لىكىندراۋ لەگەل "ئەقېن" ۋەك تەنبا يەك ۋە شە ياخود بەشىكە لە ناۋى رۇمانە كانىيە ھەلبەت بىر رۇمانى خۇشەۋىستى (beloved) تۇنى مۇزىسۇن تەنبا نەمۇنە يەكە لە سەدان رۇمانى لەم چەشەنە. ئەم نەرىتە ئىتر بە بەر ھەمى مۇدبىر نىستەكانى ۋەك فېر جىنبا ۋولف، جەبمىس جۇيس ۋە ماركس بېرستېشدا ھەر درىژەي پىدراۋە ۋە پەرسى ئەقېن بەشىكە سەردەمى گىرمانە ۋە كانىيە پىكەپىناۋە ئەگەر رۇمانىيەكەي چەمكى ئەقېن ۋە خۇشەۋىستى ۋەك تىمى سەردەمى گىرمانى پىشەكەشى خويىنەرەنەي بىكات، ئەۋە ئىمە لەگەل بىنئازىرىك روۋبەرۋو دەپنەۋە كە دەكرى بەسانايى نازناۋى رۇمانى ئەقېندرانەي بەدەيىن. ھەلبەت ۋە ئىنچىت ھىچ رۇمانىيەكەي سىياسى ۋە كۆمەلەيەتەي بىتوانىت بە شىۋە يەك لە شىۋەكان ئاۋرىكە لە پەرسى خۇشەۋىستى نەداتەۋە. مادام كاراكتىر تۇۋىكى بىر پارەدەي

رۇمانە، مەرقە ناتوانى باۋەر بىكات رۇمانىيەكەي سەردەمى گىرمانى بىتوانىت خۇي، لائىكەم بە ئامازە يەكەي بىت، لە پەرسى خۇشەۋىستى بىۋىر تىرى. ۋەدە چىت ھەر لە سەردەمى گىرمانى ئەلقىس ۋە ھەنەرەۋە، ئەقېن ۋەك تىمىيەكەي سەردەمى گىرمانى ئەلقىس، ئەفسانەكانى مەرقە بىيانەي پۇتانى كۇندا بەردى بىناغەي پەتۋى پەيوەندىيە خۇشەۋىستى لەننىۋان مەرقەكاندا داندرا ۋە بۇ نەمۇنە ئۇدىسەكەي ھومىر لە ھەنگەمەي ھەممو زەحمەت يەكەي سەفەرە پەرمەتسى ۋە درىژە كەيدا لە جادوۋى ئەقېن بە ھەرەي ۋە رەدە گرت. لە راستىدا ئەقېن ئەۋ خەزىنە لەبىننە ھاتوۋەي ۋە فادارى ۋە خۇشەۋىستىيە بوۋ كە مانايەكەي تايەتەي بە چاۋەرۋانىيە كوشەندەكەي پىننىلۇپى دەبەخشى ۋە دوۋ دەيە ژيانى پەرسە ۋە جەغارى ئەۋى لە پەرجوۋى ھىۋا بىيەرى نەدەكرد. شازنى ۋەلاتى ئىتاكە تەنبايە ۋە مېردەكەي ديار نەماۋە ۋە ئىتر دۋاى تىپەر بوۋى چەند سال ھەممو ھاتوۋنە سەردەمى گىرمانى ئەلقىس دەپى ئۇدىسە نەمايەت. بەلام پىننىلۇپى ھەر ھىۋا بەر نەداۋە ۋە بە سەدان فېل، ھەممو ئەۋ خۇزىنەنەي لە چاۋەرۋانىيە دىلپىتەۋە ۋە دەللىت كە ئەۋ بۇ بىر پارەدان ۋە ھەلبەت زىنە يەك لە خۇزىنەكانى پىننىلۇپى بە بىر كەرنەۋەي زىتەر. پىننىلۇپى بۇ خاڧلاندى خۇزىنەكانى ۋە بەلا رىئاللىزىمى خەرىكى چىننى پارچە يەكە گەۋرە يە ۋە دەللىت كە تا خەزۋورى ماۋە ئەۋ دەپى چىننەكەي تەۋاۋ كات. رۇزەنە دەچنى ۋە شەۋنە ھەلبەت ھەلبەت فرمىسكىش ھەلبەت ۋە نىت. كاتىك دۋاى سى سال يەك لە خەزمەتكارەكانى، ئەۋ نەپىيەي لى لەقەۋ دەدات، پىننىلۇپى ھەمىدىسان بەھىزى ئىرادە ۋە باۋەرى خۇي خۇزىنەكان لە چاۋەرۋانىيە دىلپىتەۋە. تىللىماكۇسى كورى كە ھەرگىز باۋكى خۇي نەدەيۋە، بەشۋىن باۋكىدا مال جى دەللىت ۋە دۋاى سالاتىك باۋك دەدۇزىتەۋە ۋە دواجار باۋك لە جىلۋەرگى سۈلكەر يەكدا دەگەرپتەۋە مال ۋە لە پىشەپەرىكىي ھاۋىستى تىرىك بەننىۋان دۋازە ئالغەدا، سەردەمى گىرمانى ئەلقىس ۋە نوۋكى تىرەكەش دە نەردى دەچەقنىت، دۋاتر كىلاراي سۈلكەر كە ھەمان ئۇدىسە يە، خىلى خۇزىنەكان دەكۆزىت ۋە لەگەل پىننىلۇپى بە يەك دەگەنەۋە. بەمجۇرە پىننىلۇپى دەپتە چەمكى ۋە فادارى بە ھاۋسەرەكەي ۋە سەردەمى گىرمانى ئەلقىس سال چاۋەرۋانى، ھەرگىز ئۇدىسە لە ياد ناكات ۋە لە چاۋەرۋانىيە ھاتەنە يەكدا بە ھەممو ۋە سەۋە يەكەي خۇزىنەكان رەنگاۋرەنگەكانى دەكات. تىكەپەرىكىي جۋانى ئەدەبىيەنە لە ئەفسانەي ئۇدىسەدا سەگە پىرەكەي ئەۋە بەننىۋان ئارگوس (Argus). كاتىك ئۇدىسە دۋاى بىست سال لە جىلۋەرگى سۈلكەر يەكدا دەگەرپتەۋە، ئارگوس تەنبا بە بىستى دەنگەكەي، دەپنەستىتەۋە ۋە جۋولاندىنى كلك ۋە سەردەمى گىرمانى ئەلقىس خۇي لە ھاتەنەۋەي ئۇدىسە نىشان دەدات. ئۇدىسەش بە بىننىۋان ئارگوس چاۋەكانى پەرسە بەننە ئەۋە دىمەننىكى زۇر تال بە گىرمانەكە دەدات مەردنى ئارگوسە لە ھەمان رۇزدا. ھەست دەكەي ئارگوس ئەۋ ھەممو سالە زىۋاۋە كە بەخىرەنەۋەي ئۇدىسەي خاۋەنى بىكات ۋە بۇ ئاخىر جارى چاۋى پىكەۋىتەۋە. دوۋ ۋە فادارى ھاتەنەۋەي پىننىلۇپى ۋە ئارگوس ھەلبەت دۋىنبايەك مانا ۋە جۋانىياسى ئەدەبىن. ۋە فادارى ئارگوس ھەلبەت

شوخه مەرئالیک که گرهوی چالاکي له ههموو کارمامز یک بردووه توهه. له گهل لیبون لهناو دارستانیکی دهرهوی رووینیدا مادام بوقاری له نامیز ده گری. له سهمای به ویقاری ئاننا کارئیننا و فرۆنسکیدا همدیسان بیوهفاییه کی تر ئەزمون ده کهی و به خۆت ده لئی ئاخو فرهنسه و رووسای سدهی نۆزدهههه سهردهمی وهیس و رامین و لهیلا و مهجنوون نین تا ئەقینیکی رۆمانتیکت پیشکەش کهن. زهمەن گۆراوه و ئیستا له سدهی بیستهمدا له زهین و زمانی پیاویکی ههناورهشدا خهونی زیندووونوه دهیبنرت. ههر ئه و تایه تمه ندیبه سهردهمیانه به که ئیتر چاوهروانی رۆمانس نا، به لکو چاوهروانی دهریای فرمیسیکی دایکه به لقیست بۆ به دیاری دینیت. له نهبوونی ههستیکی ویکچوو له گهل ئیما و ئاننای فلویبر و تۆلستوی رۆژاواایدا پهنا بۆ زینی مەمی رۆژهلاتی ده بی. که ناگیر سییهوه پهنا بۆ دۆلسنییای ههر گیز نهیبندراوی دۆنکیخۆتی له سنوره کانی دوو جهمسره کهی رۆژاوا و رۆژهلات ده بی. دهتهویت له دونهی پالونهی و جوامیری سوار چاکانی سده کانی ناوه راستدا تۆزیک بۆنی رۆمانس بکهی. دهتهویت سهری دونهی بکهی که کوره کانی ئیما و ئاننا ههتیو نه کهون

و نه ئیما خۆی ژهرخوارد و نه ئاننا خۆی باویته بن قورسای شهمنده فهریکهوه. دهتهویت گوزاره ی قیامهتی تاکبروایی و چاره رهشی مالبانه بیهخته کان له نهمانی ئیما و ئاننادا نه بی. ناتهویت دلێ بهره دهردی مریه مه رهش چیت به لقیس بگری نیت. ناتهویت قهلاتی شاره کهت میوانداریکی مپهره بانی سلیمانیه نازاده کهت نه بیت. تۆ که ههموو ئەوانهت بویت و نهویت، حهز به گێرانهوه به کهی که لهو پهری جوانناسیدا ناوه رۆک و شیواز تیکدا بتوینیهوه. پشینهی ئەم کاره له ههر گێرانهوه به کی سهر کهوتودا ده بی. کاتیکی

مارکیز له ئەقین له سهردهمی وهبا و زهمهنی کۆتایی هاتنی خۆشهویستی فیرمینا دازا و فلۆرینتیۆ ئاریزا به وهسواسیکی زۆر وردهوه دهستنیشان ده کات و ده لیت که ریکهوتی ئەقینی ئەو دوو کهسه ده گهریتهوه بۆ ”په نجا و به ک سال و نۆ مانگ و چوار رۆژ“ بهر له ئیستا، بهر له ههر شتیکی سرنجی خۆینەر بۆ به شتیکی سهره کی له کهسایهتی فلۆرینتیۆ راده کیشیت. ئەمه، له راستیدا، زمانیکی شاعیرانهی ناراسته وخۆی به هیژه بۆ گوزاره کردن له گرنگی ئەقینی فلۆرینتیۆ به فیرمینا. ئەو شیوه دهر برینه دیاریکراوه، بهی هیچ زیندەرایی و زۆربله ییه کی ئازاد دهرانه، خۆینەر له گرنگی ئەم ئەقینه بۆ فلۆرینتیۆ ئاگادار ده کاتهوه. مارکیز دهیتوانی له وهسف و پیداهلگوتنی ئەو ئەقینهدا زۆری له سهر رۆیا، بهلام نهیتوانیا به ئەندازی ئەو زهمنه دهستنیشانکراوه کارتیکهری له سهر خۆینەر دانابویه. ئاخو کاری نووسهری سهر کهوتوو به پلهی یه کهم نیشاندانه نه ک گوتن. ئەم زمانه شاعیرانه یه قولایی ناخی کهسایهتی فلۆرینتیۆمان بۆ دهردهخت و دهررونی دهردهدار و پر پهژاره ی ئەومان نیشان ده دات که سهره رای ئەو ماوه دوور و درێزه، تۆزی فهارمۆشی له سهر ئەقینه کهی نهیشتوو. سادق هیدایتیش له بوموی کوپردا ههر ههمان تیکنیک ده کار دینیت و زهمهنی تیپه رپوو به سهر دوادیداری خۆشهویسته ونبوو و

له دهستچوهه کهی، لهوپهری وردییدا، به مانگ و رۆژ دهستنیشان ده کات و ده لیت ”سی مانگ - نا - دوو مانگ و چوار رۆژ بوو که شوینیتی ئەوم ون کردبوو“. بهمجۆره خۆینەر تام و چێژیکی تاییهت لهم شیوه دهر برینه وهرده گریت و ئاستی کارتیکهری دهررونیانهی دوادیداری له سهر کاربای عاشق، زیاتر لا روون ده بیتهوه. جهار جهمال غریب به یزانهوه به کی شاعیرانهی سهردهمی گریانی به لقیس درێژدهری ئەم نه ریتیه. سهردهمی گریانی به لقیس رۆمانیکه که تییدا ئەدهب و ئەقین و نووسهر و وه رگر و کهسایهتی، به یه کهوه تیکهه لکیش ده کرین و ئەقین له گێرانهوه دا ده پیشکۆیت و لهو دیو سنووری تمه نهوه خۆشهویستی ده بیت به مهره می سارنژکه ری تنیایی و تیپه لچوونهوه ی چمنان باره بۆ زیان و چۆکییدانی نه هامة تیبه کان. به خشانی سهردهمی گریانی به لقیس په خشانیکی شاعرانهی و ئەمهش ئیتر بووه به شتیکی جیا نه بووه له شیوازی نووسینی جهار جهمال غریب. بهلام ئەم شیوازه تایه تمه ندیبه ک ده دات به دهقی گێرانهوه یی که سهره رای ریئالیستیوونی، تۆنکی حه ماسی به خۆیهوه ده گریت و ئەمهش سهره رای ئاههنگینبوون و له دم و دل خۆشهاتن، تاراده یه ک له گهل کار کردی زمان له ژبانی رۆژانهی مروفه کاندای بگانه یه. ئەم نامۆیه له هیندیک شویندا هینده له بهر گیکي بالا پۆشانهی خوازه یی داده خه ملیندرت که تۆههست به خۆیندنهوه ی غه زه لی نالیانه و سالمیانه ده کهی. ئەمه له نیگای یه کهمدا ناتوانی کیشه ساز بیت و بگره چێژیکی خهستیش به خۆیندنهوه ده به خشیت. بهلام که قسه دیته سهر مالاوایی رۆمان له رۆمانس و ههر بهمجۆرهش که باس دیته سهر دونهی ناوهوه ی زهینی کاراکتیره کان و ژبانی پر له چه ره سه ری و رووبه روو بوونوه یان له گهل ههزاران پرس سهردهمیانه، ئیتر لایه نی شیواز ناسیانه و ناسۆی چاوهروانی خۆینەر به در دۆنگیهوه له هیندیک بهشی ده که دهروانیت و حهز ناکات ئەم کراسه بکاته بهر ئەم جهسته یه. ده کری له سهر ئەو چهشنه ئەقینه و هاومانابوونی له گهل مهرگ زۆر قسه بگریت. یه ک له لایه نه گرنکه کانی دونهی رۆمانه کان ئەوه یه که مروف ده توانی به شیوه یه کی بهر فراوان له سهر رووداو و کهسایه تیبه کان بدویت و جیهانی رۆمانه که وهک هیمایه ک بۆ ژبانی راسته قینه بیینیت و بی ترس و دلپراوکی ههولی شیکردنهوه ی ههموو بواره کانی ژبانیان بدات. له ژبانی راسته قینه دا ئەسته مه مروف بتوانیت و بویریت و بۆی هه بیته ژبانی خه لکانی تر ئاوا به وردی هه لسه نگی نیت. ههروه ها ئەو ژانرییه هه مه لایه ن و چه ندره هه ندیانه ی که مروف له سهر کاراکتیره کانی رۆمانه کان هه یه تی له ژبانی راسته قینه دا هه رگیز دهستی ناکه ون. هه ر لهم روانگه یه وه ده کریت ئەقینی سه ره ور و نیان بگریته بنه مایه ک بۆ لیدوانی هه مه چهشنه له چه مکی ئەقین و په یوه ندی خۆشهویستی له کومه لگه ی ئەمرۆی کوریدا. ئایا ئەقینی سه ره ور و نیان ئاماره یه ک نییه به کۆتایی ئەقینگه لی لهم چهشنه؟ گهلۆ نا کری گریانی له کۆتایینه هاوتوی به لقیس شیوه نیک بیت بۆ مهرگی ئەقینی مهر گاری؟ به واتایه کی تر ئایا نا کریت بلین ئەم گێرانه وه یه و به تاییهت به شه حه ماسییه کانی، جاری کۆتاییه اتنی ئەزمون کردنی ئەمجۆره ئەقینه بیت؟ په یوه ندی نیان و سه ره ور و هه لسه کوه تی بنه ماله کانیا ماریالیکی بیوتنه ن بۆ خسته نه بهر باسی په یوه ندی خۆشهویستی له کوردستان. ئەم رۆمانه به شیوه یه کی مه جازی دهر فه تیکی زێرینمان بۆ دهره خسینیت که بویرین پرسیا رگه لیک ئاراسته ی خومان و کومه لگه که مان بکه ین که له هه لومهر جی ئاسایدا بۆمان ئالویت. بۆ نمونه ئیمه ده توانین سهر تاپای ئەم په یوه ندی به یه نه ژیر پرسیا ر و بلین گهلۆ ئەگه ر ئەم خۆیندکارانه دهر فه تی به زانندی هیله سه وره کانی کومه لایه تیبا هه بویه، تراژ دیدیای نهمانی سه ره ور و نیان رووی ده دا؟ ئیمه له رازی خۆشهویستی سه ره ور و نیان باش تیناگه ین. ئازان، له دهره وه ی وستی گیره وه بۆ وینا کردنی ئەقینیکی ئاوا قول، چ هۆکار گه لیک ئاوا کاریان کردوه ته سه ر نیان که تا ئەو راده یه سه ره ور خۆش بویت؟ ئایا ئەمه تنیا وستی هه بوونی پیاویکه که دهر به ست هی تۆ بیت و بۆت به مریت؟ باشه ئەگه ر سه ره ور دهره تانی ئەوه ی نه بیت که بتوانیت ببیته خۆشهویستی کچیکی تر، خۆ ئەم ئەقینه زۆر هه لقولایوی ئیراده ی ئەو نییه. مروف ده توانی تیبگات

ئەم دياردەيە راستە و قسە كۆرگەن لە ھەز و سەكس بوو تە تابوو. لەم رۆماندا نەمۆنەيەكی زۆر جوانی ھەز و خۆشەويستی دەبينین و دەبينین كە دەكری كار كۆردی كۆمەلایەتییان زۆر بە ئەرنی بۆشكێتەو و ئیتر كوران و كچانی كۆرد پێويست نەيی بۆ چێژوەر گرتن لە جوانی دەقیكی رۆمانییانە مەبلەو ئیروۆتیک، تەنیا پەنایان بەرھەمگەلی ھەك پێكەنین و فەرماوشی میلان كۆندیرا بیت.

شۆپن و زەمەن

شۆپن و زەمەنی سەردەمی بەلقیس دەتوانی ھەلگری باسوخواستی زۆر چێژبەخش و فێرکەرەنە بیت. سەردەمی گریانی بەلقیس رۆمانی شارە. رۆمان و شار پەيوەندییەكی نەچراویان بە یەكەو ھەيە. رۆمان لە شاردا سەر ھەلدەدات و ئەگەر باسی گوندیش بکات بە نەفسەكی شارییانە دەوێت و ھەك ئەو مەرقە شارییە وایە كە سەردانی لادی دەكات و شتەكان بە چاویلەكی شارەو دەبينیت. لە بەرھەمی زۆر رۆمانووسدا ئەم پەيوەندییە دیمەنی شار و رۆحی كاراكتیرەكان تێكھەلکیشی یەكتر دەكات. جەمیس جۆیسی ئیرلەندی، چارلز دیکینزی ئینگلیسی، مۆندیانووی فەرەنسی، پامۆکی تورکیایی، ئەحمەد مەحمودی ئیرانی و نەحیب مەحفوزی میسری، نەمۆنی سەرکەوتوی تێكھەلکیشانی كەسایەتی و شارن. لە رۆمانەكانی ئەم نووسەرەندا شەقامەكانی دابلین، مەنچێستەر، لەندن، پاریس، ئیستامبول، ئەھواز و قاھیرە بە جوانی وینا دەكرین و خۆینەر بە كۆلانەكانی ئەم شارەندا شۆر دەبیتەو و چا و دەبیرتە دیمەنەكانی شار و مەرق

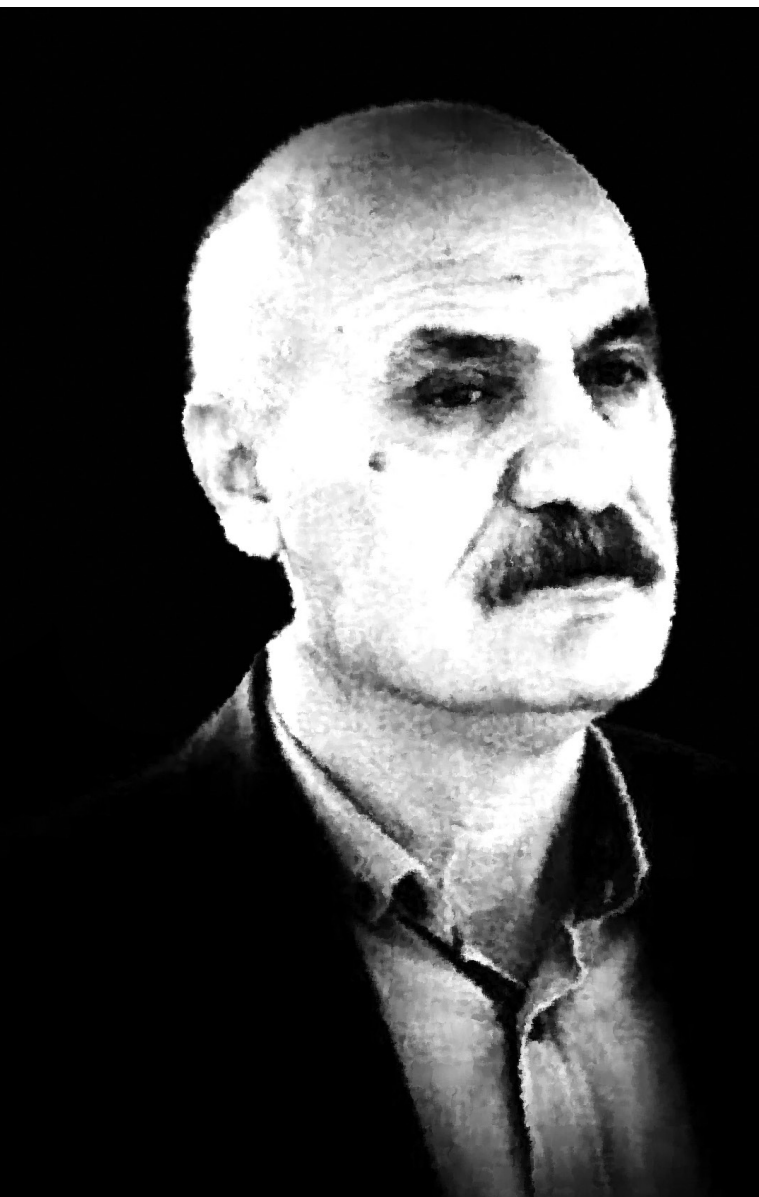
كە سەرور راست دەكات و دەیووت بەراستی بۆ نیان بمریت، بەلام خۆ نیان دەتوانی بژاردە تری ھەبیت. ئەو جوانە، دەلەمەندە، خۆیندەوارە و كەسەكی سیاسی و ئایدۆلۆژیکیش نییە كە بە ئەنگیزەي باوهر و بیس سەرورە خۆش بویت. كەسایەتی سەرور و رەوتی گەشە و پێشوەچوونی ئەو ھەمدیسان ھەلگری كۆمەلەك پرسیارە. ئێمە دەزانین ئەو دواي رۆداو ھەتکەرانەكەي سینەماكە تووشی چ تێكشكانیكی گەرە دیت. دەزانین ئەو زۆر ناھەزە و دەموجاویكی نارێك و پەر لە چالوچۆلی و كونجی ھەيە. دەشرانین زۆر كتیپ دەخۆینتەو و گۆشەگیرە. ئەقینی نیان بۆ ئەو ھەك رۆداوێكی لەناكاو و ھەك ئەوێ لوتوی بۆ دەرچوویت و دەستیكی عادیلانەي سروشتی یان لەوانەي بانسروشتی قەرەبووی ھەموو نەھامەتیەكانی بۆ بکاتەو. ئێمە ھەرگیز باش تیناگەین ئەو كارەساتەي بە منالی لە سینەماكەدا بەسەری ھات چەندە لە ژانی ئیستایدا كاربگەرە و جگە لە ویناكردنی رەشی جیھان لە نامەكانیدا، نیشانەي تری بەرچاوە كەسایەتی ئەو نایینن. باش تیناگەین بۆ لەگەل سەردار ھاورییە و نازانین خاوەنی چ بێرۆباوێكی سیاسی و كۆمەلایەتی و فەلسەفییە. لە خۆیندەوێ سەردەمی گریانی بەلقیسدا خۆینەر ھیندیكجار ھەست بە ونبوونی سیمبۆلەكان دەكات. ئەمە لە كاتێكدايە كە لە گێرانەوێ عاشقانەدا سیمبۆلەكان دەبن بە بەشكی بەرچاوە لە پێكھاتەي گێرانەو. كە كاتێك ئاننا كارنينا لە مۆسكۆرا دەگەریتەو لە شەمەندەفەرەكەدا خەریكی خۆیندەوێ كتیپكە. كتیپ لیرەدا دەتوانی سیمبۆلیكی بەرچاوە بیت لە ناساندنی ئاندا. خۆدی شەمەندەفەر و دەرکەوتنی چەندین جارە لە زەینی ئەودا خۆشكردنی زەمینیە بۆ دوا بیری ئەو و خۆكۆشتنەكەي و خۆ ھاویشتنە بەر شەمەندەفەرێك. لە مادام بوقاریشدا سروشت و رووتبوونەو ھاو ھاوتەریب باس دەكرین كە بێوفاييەكانی مادام بوقاری زۆر زەق دەبنەو و چاكرت خۆیان دەرەخەن. لە ئەقین لە سەردەمی وەبادا ئیتر كار كۆردی سیمبۆلەكان دەكاتە لوتكە. بەلندە، گۆلی سوور و سپی و ئاو و وەبا ھاو تێكەلای خۆشەويستی و ئەقینداری دەبن كە مەرق لە خۆیندەوێبان سەرەست دەبیت. ھەم فلۆرینتینۆ و ھەم فیرمينا لە كاتی عاشقبوونیدا ھەست دەكریت كە تووشی نەخۆشی وەبا بوونە. مەرگ و ترس لە پیربوون بە بەردەوامی لە گۆی كاراكتیرەكاندا دەزرینگیتەو. ھەر لە سەرەتای رۆمانەكەدا ھاوڕییەكی نزیكی دكتور ئورنیو بەر لەوێ تەمەنی بگاتە شەست سال، خۆی دەكوژیت. ھۆكاری خۆكۆشتنەكەي تەنیا و تەنیا ترس لە پیربوون بوو. ماركیز بەم كارەي، دەرگای كۆمەلەك باسی فەلسەفی و ھەستیناسانە لەسەر خۆینەر دەكاتەو. وێكچوووییەكانی ئەم رۆمانە لەگەل ئەقین لە سەردەمی وەبادا، جۆرێك لە تێكھەلکیشانی نیواندەقییانە دەدات بە سەردەمی گریانی بەلقیس. مریەمە رەش و ترانزیتۆی دایكی فلۆرینتینۆ زۆر وێك دەچن. ئەگەر مێردەكەي مریەم بەدەست پیاوێ رژییم كۆزراو، ترانزیتۆ ھەرگیز مێردی نەبوو و كۆرەكەي ئەنجامی پەيوەندییەكی ئەو و دۆستە كۆریكی بوو كە ھەرگیز دان بە بابوونی خۆیدا نایت و دواجار فلۆرینتینۆ بە ھەتیوی لەلای دایكی گەرە دەبیت. باس لە سەكس و و دیمەنگەلی جوتبوون لەم رۆماندا زۆر رەچەشكینانەي. بۆ نەمۆنە كاتێك میدیا باسی ژوانیكی خۆی لەگەل سەردار بۆ پەریخان و نیان دەگێریتەو، گێرانەو كە تا ئاستیكی بەززی جوانناسانەي پەرەست بەرز دەبیتەو و ریتمی لیدانی دلی بەردەنگەكان دەگەيەنیتە گۆی خۆینەر و بەشداری گێرانەو كە دەكات. ئامازە بە ھەستگەلی سەكسی، ھیندیكجار تەنەت لە سنووری پەيوەندییەكانی ژن و پیاو دەرەچیت و خۆ لە قەرەي چێژوەر گرتنی كچانیش لە یەكتر دەدات. بۆ نەمۆنە پەریخان بە میدیا دەلیت كە ئەو لەگەل كچە بەسراوییەكە، ھەدیل، برادرییەتی ھەيە و چێژ لێك وەر دەگرن و لێو و مەمكی یەكتر دەگەزن. لە كۆمەلگەيەكی داخراوی ھەك كۆمەلگەي كۆردیدا ئەمە بوێرێكی زۆری دەوێت و رەھەندیكی زۆر رینالیستییانە بە گێرانەو دەدات و تابووكان دەمشكینیت. لە كۆلتوری فۆلكلۆریك و لادییانەي كۆردیدا باسكردن لە لەش و لاری ژنان شتیكی زۆر ئاسایی بوو، بەلام لە سەردەمی نوێدا ھەست دەكەي پێچەوانەي

ئەمچۆرە لە رۆمان ساموئیل ریچاردسونە کە لە رۆمانگەلی پامیلا و کلاریسادا کاراکتیرەکان لە ڕینگە نامەو لە گەل یە کتر پەيوەندی دەگرن. ئەم شیوازە دوواتریش و هەتا رۆژگاری ئەمرۆش ھەر بەردەوام بوو و لە ھیندیک رۆمانی نوێدا پەيامگەلی تەلەفۆنی و ئیستیمتسی و ئیمەیل جیگای نامەیان گرتوووە. ئەم سەردەمی گریانی بەلقیسدا نامەکانی سەرور و سەردار شوینییەکی تاییبەتیان ھەیە. بەداخووە کچانی رۆمانە کە لەم بارووە بیدەنگن و ئیمە چ نامە یەکیان لێ ناینین. ویکچووویەکی لەنیوان سەردەمی گریانی بەلقیس و ئەفین لە سەردەمی وەبادا، تا ئەو جیگایە دەگەرێتەووە سەر نامەنووسین دەبیندێت. ئەم ویکچووویە نەبوووە ھۆی لاساییکردنەو یەکی دەستکردییانە و نامەکانی سەرور نزیکەتییەکی تەواویان لە گەل کەسایەتی ئەودا ھەبە و پیداو یستی کەلکۆەر گرتن لەم شیوازی پەيوەندییە خاوەنی رەسەنایەتیەکی بەرچاو و پاساواھەلگر. گێرانەوێ ئەفینداری، وەک سروشتی پیکھانەییانە خۆی، زۆر جار کەلک لە کەس یان کەسانیک لە دەروە پەيوەندییە دوو جەمسەرییە کە خۆشەووستی، وانا عاشق و مەشوق، وەردەگریت و رەوتی گێرانەووە کە بە ھاتنی کەس یا کەسانیک تر بۆ جغزی پەيوەندییە کە ئالۆزتر دەکات. ئەگەر لە ئانا کارینینا، مادام بوفاری و ئەفین لە سەردەمی وەبادا ژنەکان ھەر یە کە بەجۆریک یە کەم یاری خۆیان بەجی دێلن، ئەو لە سەردەمی گریانی بەلقیسدا بەجیھێشتنیک لەگۆرندا نییە و کەسیکی وەک سەردار ھەر لە سەرەتاوە ئەفینی فیدای سیاسەت کردوووە و ھەرگیز خۆی بە پیاوی شیوازی خۆشەووستی و وەفاداری دانەناو. دوواتریش سەرور و نیان ھەر مۆلەتیان پینادریت بای ئەوئەندە بژین کە کەسیکی تر بێتە ناو ھاو کیشە ی ئیان و بالانسی ئەفیندارییان بشیونیت.

کۆتاییەکی شیوا

چارەنووسی نیان و سەرور و شیووەی کۆتاییپێھێنانی رۆمانە کە زۆر سەرکەوتوانە وینا کراو. لەراستیدا ئەگەر دەسپیک رۆمان بۆ نووسەرە کە ی کارێکی قورس بێت، ئەو کۆتاییپێھێنە کە ئەستەمترین و گەرەترین ئالنگاری و تاقیکردنەو یە بۆ ئاستی سەرکەوتووی گێرانەو یە ک. خالیکی سەرکەوتووی سەردەمی گریانی بەلقیس لەباری تیکنیکییەووە کارکردی وەستایانە ی ھەلواسین (-suspension) و ھیشتنەو ی خۆینەر لە چاوەروانی بەردەوامدا. ھەر لەسەر تاووە کە مەحمودی برای نیان شوینییە بەلقیسی ھەلگر توووە و بەدزییەووە دوای کەوتوووە و لە مالی مریەمە رەش بەخۆی و چە کە بەووە ھەر شە ی کوشتن دە کات، مروف نیگەرانی قەومانی رووداویکە. خۆینەر سەمپاتی لە گەل دوو ئەفینداری بەستە زاماندا ھە یە و ھەست بە مەترسی لەسەر ئیان دە کات. ھەر شە و گور شە ی ھەموو ئەندامانی بنەمالە ی نیان و ھاو کاریان تەنانت لە گەل کار بە دەستانی ئەمنی حکومەت لە بەغدا بۆ دۆزینەو ی شوینی مانەو ی نیان و سەرور، ئاستی مەترسی لەم دوو مروفە بیگونانە زیاتر و زیاتر دە کات. ھەو لە کانی سەردار بۆ رزگاری ھاو ریکانی، نیگەرانییە کانی بەلقیس و مریەمە رەش، بە بەردەوامی زەنگی مەترسییە کە لیدەدەنەووە. تەلەفۆنە بەردەوامە کان بۆ زوو رە کە ی نیان و سەرور و بیدەنگی و بیوہ لایمیە کە کوشەندە، قسە و باسی شەو ی پشتری سەرور و نیان لەمەر خۆکوشتن، شووشە ژەھرە کە ی سەر میژە کە و دوواتر شکاندنی دەرگا و نەدۆزینەو یان لە زوو رە کە دا خۆینەر تووشی ھەناسە برکی دە کەن و پششەرتی بەردەوامی لە خۆیندەووە بە چێژکی زۆرەو دەستە بەر دە کەن. بەشداریی چالاکانە ی خۆینەر دە رەوتی رووداوە کاند یار مەتیدەر نابیت بۆ ھەلئان و کردنەو ی کە لافی ئالۆزبووی رووداوە کان و پششینییە کان دروست دەر ناچن. ھەمدیسان دوای خۆیندەو ی نامە کە ی سەرور و گوئنی ئەو یە کە خۆیان لە دیجلە داوین، گەر یکی تر بە چاوەروانییە کان دە بەخشرتەووە. ھەموو ھوروزم دە بەن بۆ کەناری دیجلە و سەر پردە کان و ھەمدیسان مانگیک دە گوزەر یت و ھەواییک و شوینییە ک لە عاشقە کانی ئیمە نییە. دوآجار کەس نازانیت ئەم دوو مروفە عاشقە چیان لیدیت. لە ئیوارە ی پەروانە ی بەختیار عەلبدا ئیمە شاھیدی بەردەباران و کوشتنی پەروانە

و میدایین و خەمبار دەبین. لە گرو ی بەختی ھەلە ی عەتا نەھایدا ھەلە ی پیکراو بە خەنجەری تۆلە ی باوان لەسەر تەختی خەستە خانە لە گەل مردن دە جەنگیت و خۆینەر لە مردنی خۆی دلنیا ناکاتەووە. سەردەمی گریانی بەلقیسی ناتوانی بەھانە ی گریان بەنەر بکات و پیمان بلێت فەرموون ئەمەش مە یی ئەم دوو عاشقە و ئیتر تیر بگرین و دوای ماو یە ک فەرامۆشیان بکەن. نا ئیستا ھەموو براکانی نیان دیار نەمان، مریەمە رەش بیست سال دە بیست مردوووە. سەردار بەخۆی و بە سمیلە کە یەو لە دەروە گەر او تەووە. بەلقیس ھیشتا دە گری و دە لیت "ئەوانە ی من ھەموویان چوون، تەنھا ئەو کچەم ماو." ئەمەش کۆتاییە کە سیمولیکە کە وەک دوای رستە ی رۆمانە کە بەردەوام لە گو ی خۆینەر دا دە زینگی تەووە. بەم کارەش گێرەو ی سەردەمی گریانی بەلقیس، تراژیدیای مەرگی ھەزاران کور و کچی ئەم ولاتە ی بۆ ھەمیشە زیندوو را گرتوووە و بەلقیسی کردوو تە نوینەر ی ویزدانی نوستووی کۆمەلگە یە ک کە ھیشتا فیری باو مەرگ تەووە بۆ عاشقە کانی نەبوووە. با لە کۆتاییدا ھیواخواز بۆ بە گەشە ی زیاتری رۆمانی کوردی و ماندوو نەبوونی لە جەبار جەمال غەریب بکەم و تۆیش خۆینەر ی نازیز، ئەگەر حەزت لە گێرانەو یە کە زەرفی پرهەستی ئەفینیکی تراژیدیانە ی کور و کچیکی ناکام و ھەناسە ساردی کوردە، نابێ کات بە فیرۆ بە ی و ئەم کتییە نەخوینییەووە. خۆیندەو یە کە خۆش و رۆژگار یکی گەش!

فلسفای سی و حقیقتی سیهم

خویندنی رۆمانی «شاری مۆسیقار» سپیکان» نووسینی بختیار علی

د. محەممەد راجحیمیان

«هەموو تیکستیکێ گەورە هەمیشە کۆمەڵیک دوژمنی گەمژەیی هەبێ»
«عەلی شەرەفیار»

زۆر ئاسایی ناچیت و پاش راسپاردەیک بە نووسەر (عەلی شەرەفیار) کتووێر غەیب؟ دەبیت و دواوی نووسەر ئەو یادداشتانەی کە جەلادەت لە ژبانی خۆی بە جێی هێشتووە دەکات بە رۆمانیک. گەرچی نووسەر وردە وردە تیکەل بە کات و ساتی رۆمانە کە دەبیت بەلام شیوازی رەواپەتە کە لیمانی دەر دەخاکە ئەوی دەگێردێتەوه جیهانیکە کە لە سەر بیرەوهریک خولقاوه، واتە نووسەر لە یەکەم دێرەوه دەزانێ کە سەر و بنی رووداوه کان چیه. شیوهی گێرانەوهی حە کایەتە کەش ئەوەمان لێ روون دەکاتەوه: «... دەبیت لە نەقیب سامیری بابلیهوه دەس پێیکەم، ئەو پیاوهی چەند سالتیک دواتر من بە دیلی بەرەو شاره کەیی خۆم ... خستەمە پیش خۆم» (ل ۶۵)، «... کە جەلادەت چیرۆکە کەیی بۆ دەخوینەوه، مژی لە جگەرە کەیی دەدا و وای دەکوت» (ل ۲۸۴)، «سالانیک دواتر کە لە پیشی ماشینە کەمدا دادەنیشت، بی ئەوهی هیچ لە شوفیری بزانیت ...» (ل ۲۹۵)، «... ئەوه یەکمەین و دواهەمین ماچی ژبانی بوو ...»، «سالانیک دواتر بە منی دەکوت: عەلی شەرەفیار سەیرم بکە ...» (ل ۳۱۶)، «ئەو کاتەیی لە گەل رەوشەنی مستەفا سەقزیدا چووین بۆ لای لە ژووڕیکی سارد و ... دەژیا» (ل ۳۲۰)، «من دواوی تیروانینیکێ ورد لە هەموو ئەو کاغەزو دەست نووسانەیی جەلادەت خستیه بەر دەستم ...» (ل ۳۴۱). ئەم رستانە بەینابەین و مەبەرمانی دیننەوه کە ئەمەیی کە دەخوینەوه بیرەوهریکە کە روویداوه و کۆتایی پێ هاتووه و گێرێکی هەموو شت زان بۆمانی ئەگێرێتەوه. واتە ئەمانە بیرەوهریکە کانی نووسەرێکی ئاگادار بە شیوازی رۆمانە کە بە هەلکەفت تووشی چارەنووسی «جەلادەتی کۆتر» دەبیت و قەدەر وایە کە بێتە جیکاتخوانی ژبانی «جەلادەت». خوینەر لە باری فۆرمەوه لە گەل گێرانەوهی جیهانیک رووبەر و دەبیتەوه کە هەموو شتیک لەویدا رووی داوه و کۆتایی پێ هاتووه. قەدەری کەسەکان هەر ئەوهیە کە لە بیرەوهری و دەست نووسەکان دا گونجاوه. ئەم فۆرمە لە چەند لایەنەوه سەرنج راکێشه:

۱-۱- دەرخیستی ماهییهتی رەوایی بابەتە کە بە ئامازە بە یادداشت و دەسنووسەکان و بیرەوهری بوونی بابەتە کە، پێ داگری لە سەر ئەوه ئەکرێ کە «شەرەفیار» وەک بگێرێک، کاری گێرانەوهی رووداوه کانه و هیچی تر.

۱-۲- دەرپیری مەودای نیوان رووداو وەک یادداشت یان وەک رۆمان (قەوارەیی ئیستاتیکی رووداو). خویاکردنی ئەو واقیعه هونەرە کە هەر رووداوێک گەرچی زۆر گرنک و سەر سوڤهینەر یان موعجیزەش بیت تاقەوارەیی هونەرە بە خۆوه نەگرن دەفەوتی.

۱-۳- هاوتەریبی قەوارەیی رۆمانە کە لە گەل ناوهرۆکە کەیی. لە ناوهرۆکی رۆمان دا جیهانیکێ متافیزیکال دەخولقی. ئەو جیهانەیی کە بە سەر چارەنووسی مروف پەلی داکیشواوه و مروف بیجگە لە گێرانەوهی ئەو قەدەرە بە ئاکار و کرداری خۆی دەرەتانیکی تری پێ شک نایەت. لە فۆرمی رۆمانە کەشدا جیهانیک کە دەگێردێتەوه پیشتر خولقاوه و تۆ چاره یەکت بی چگە لە سەلماندنی کەسەکان و رووداوه کان نیه. جیهانیک کە لە گەلی روو بەرووی دەبیتەوه ئەو جیهانە رەواییه نیه کە لە گەل کات و زەمەن بیچم بگرنەوه خۆی بە لکوه جیهانیکە پیش خولقاوه لە بەر دەمتدا کە دەبی ئاوا کە هەیه بیسەلمینی. رەنگە ئەم تەبا بوونەیی ناوهرۆک و فۆرم لایەنیکێ سەر کەوتوانەیی «شاری مۆسیقار سپیکان» بیت، بەلام خەسارێکی

بەدوای «مەرگی تاقانەیی دووهەم»، «ئێوارەیی پەرمانە» و «دواهەمین هەناری دنیا»، «شاری مۆسیقار سپیکان» چوارەمین رۆمانی «بەختیار عەلی» کە لە نیوان واقع و خەیاڵدا، جیهانیکێ دەرەستیی بە شیوازی «ریالیزی جادوویی» پێ تاقی کراوه تەوه. «شاری مۆسیقار سپیکان» لە سالی ۱۹۹۸ لە فڕۆکەخانەیی «سخیپهۆل» ی ئالمەنەوه بە دەرکەوتنی تەجەللی ئاسای کەسیک بە ناوی «شارۆخی شارۆخ» لە «عەلی شەرەفیار» کە نووسەرێکی کوردە و ئەیهوێ بگەرێتەوه بۆ کوردستان، دەس پێ دەکات و لە قەوارەیی پینچ کتیبدا تا ۶۲۵ لاپەرە بەرەوام ئەبێ. لە کتیبی یەکمەدا «عەلی شەرەفیار» راسپەردە کەیی «شارۆخی شارۆخ» کە فلوتیکێ ئەفسووناویە لە کوردستان دەگەیهنیتە کچیک بە نیوی رەوشەنی مستەفای سەقزی» و ئەمجا لە گەل «جەلادەتی کۆتر» کەسی سەرەکی رۆمانە کە ئاشنا دەبی و دواوی لێ دەکرێ کە ژبانی «جەلادەت» بە شیوهی رۆمان بنووسیتەوه. «عەلی شەرەفیار» کە خۆی وەک باشترین نووسەری زەمانە لە لاین خەلک، پیمان دەناسینێ داخواری «رەوشنی مستەفا» و «جەلادەت» بە چەند مەرچیک دەسەلمینی و دەس دەکا بە گێرانەوهی حیکایەتی «جەلادەتی کۆتر». ئەم بەشه تا و بنوونی جەلادەت لە شاریکێ خەیاڵیدا، بە حیکایەتخوانی «عەلی شەرەفیار» و بە شیوهی سیهم کەسی تاک دەگێردێتەوه. کتیبی دووهەم لە سێ بەشدا لە لاین خودی «جەلادەت» هوه بە شیوهی یەکم کەسی تاک رەواپەت ئەکرێ و هەر لەم بەشەدا «نەقیب سامیری بابلی» کە جەلادیکێ بە عسیه ژبانی خۆی لە زمانی خۆیهوه بۆ «جەلادەت» ئەگێرێتەوه. لە کتیبی سیهمەدا «عەلی شەرەفیار» چیرۆکە کە لە «جەلادەتی کۆتر» دەگرنێت و لە گۆشه نیگای سیهم کەسی تاکەوه، لە سێ بەشدا بۆمانی ئەگێرێتەوه. وه گێر یان بە بلین حیکایەتخوانی کتیبی چوارەم «عەلی شەرەفیار» و «جەلادەتی کۆتر» ن. ئەم بەشه لەو یوه دەس پێ دەکا کە «شەرەفیار» و «رەوشنی مستەفا» لە هۆتیلێکی سووتا و وێران دا دەچن بۆ لای «جەلادەت». ئەمە چاوپێ کەوتنە ئەو بەلینەیه کە «عەلی شەرەفیار» لە لاپەرەیی ۱۲ ی رۆمانە کە پێی داوین کە دواوی باسی ئەم چاوپێ کەوتنەمان بۆ بکات. ئەمە دوامی زەمانی ئیستیاتی ئەو کاتەیه کە «عەلی شەرەفیار» رۆمانە کەیی یان بە بلین بیرەوهریکە کەیی خۆی لە فڕۆکەخانەیی «سخیپهۆل» وه دەس پێ کرد. «شەرەفیار» لیرەوه چیرۆکە کە دەدا تەوه بە دەستی «جەلادەتی کۆتر» و خۆی کۆتەنی بە شیوهی کێ فیلزاتانە مالاوایمان لێ دەکات و «جەلادەت» بۆ خۆی کتیبی چوارەممان لە سێ بەشدا بۆ ئەگێرێتەوه. دواوین کتیب دیسان لە لاین «عەلی شەرەفیار» هوه وه دەگێردێتەوه کە مالاوایی لە قەقتەس دەکا و رۆمانە کە کۆتایی پێ دێ.

۱- فۆرمی رەواپەت

«شاری مۆسیقار سپیکان»، بەرەمی بیرەوهری نووسەرێکە کە رۆژیک لە فڕۆکەخانەدا لە گەل گەنجیکێ سیی پۆش رووبەر و دەبیت کە هەلس و کەوتی

گهوهی لئ کهوتوتهوه ئه‌ویش ئه‌ویه که کهسایه‌تی «جهدلادتی کوتر» نه‌ک به پئی دینامیکی ره‌وایی و ره‌وشتی رۆمانه‌که به‌لکوه به پئی ویستی نووسهر که به فیله‌وه خۆی له‌ دالده‌ی یاداشته‌کانی «جهدلادتی کوتر» په‌نا داوه، پچم ده‌گری. ۱-۴- زانایه‌تی گشتی وه‌گبیر سه‌باره‌ت به‌ روداوه‌کان. وه‌ک چۆن بگبیری بیره‌وه‌ریک پئیش گبیرانه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌که‌ی ناگاداری روداوه‌کانه‌ وه‌موو لاینه‌کانی دهناسی، بگبیری رۆمان پئیش ناگاییه‌کی لانی که‌مه‌لدارشتی سه‌ره‌تایی چه‌کایه‌ته‌که‌ی خۆی‌هه‌یه. ۱-۵- نزیک بوونه‌وه له‌ شیوه‌ گبیرانه‌وه‌ی حه‌قاییه‌تی فۆلکلۆری کوردی. حه‌قاییه‌ت‌خوایی حه‌قاییه‌ته‌ کوردیه‌کان له‌ کاتی گبیرانه‌وه‌ی حه‌قاییه‌ته‌که‌ جاری وایه له‌ په‌له‌ و خولییای بیسه‌ری حه‌قاییه‌ت سه‌باره‌ت به‌ چۆنیه‌تی داهاتوو و چاره‌نووسی که‌سه‌کان تی‌ده‌گا و به‌لئینان ده‌دانی که‌ له‌ داهاتوودا هه‌موو شتیکیان بۆ ده‌گبیرته‌وه: «هئیشتا زۆر زوه‌ه‌ چیرۆکی چاوپه‌ی که‌وتنی خۆم و جه‌لادتی کوتران بۆ باس بکه‌م، که‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان ده‌که‌وتیته‌ ناواراسنی ئه‌م رۆمانه‌وه» (ل ۱۲) ۱-۶- پاساوێک بۆ تیکه‌لاو کردنی خه‌یال و واقع له‌ گبیرانه‌وه‌ی یاداشته‌کان دا. به‌رده‌ بناخه‌ی رۆمانه‌که‌ به‌وه‌ دانه‌روه‌ که‌ یاداشتیکیان یان با بئین زینیک بکریته رۆمان به‌ له‌ به‌رچاوه‌ گرتنی مه‌ودای نیوان یاداشتیکی بیوه‌ری له‌ خه‌سه‌له‌تی هونه‌ر و رۆمانیک که‌ له‌ توخیکی ئه‌سه‌ته‌تیک له‌ پانتای زمان دا ده‌خولقی. «نووسینی کتیبیک شتیکه‌ و گبیرانه‌وه‌ی یاداشتیکی تره‌ . . من‌ عه‌لی شه‌رفیام، که‌سیکم به‌هه‌ری نووسینم تیدایه‌، چیرۆکیش مانای ئه‌ویه‌ه‌ بریک له‌ حه‌قیقه‌ت دور بکه‌وتیته‌وه» (۳۲۳) کیشی حه‌قیقه‌ت و خه‌یال و پینگه‌ی جوانی له‌م پانتایه‌دا چه‌مکیکی سه‌ره‌کی رۆمانه‌که‌یه‌. یاداشته‌کان وه‌ک هیمای حه‌قیقه‌ت «ئه‌وه‌ رۆژه‌ دوا‌ی کۆنسترتیه‌که‌ باوه‌شم به‌ جه‌لادتی کوتر دا کرد و گریام، ئه‌وه‌ له‌ گه‌لم‌دا نه‌گریا، به‌ ئارامی باوه‌شی پیا کرده‌مه‌وه‌ و گووتی: من پیم گووتی، ده‌بیت حه‌قیقه‌ت بنووسی، حه‌قیقه‌ت و هه‌یچی تر» (ل ۶۰۸) و رۆمان وه‌ک هیمای خه‌یال مملانیه‌کی له‌ نیوان جه‌لادت و شه‌ره‌فیار ناوه‌ته‌وه‌ «ئه‌وه‌ی منی وا لئ کرد به‌ هه‌موو توانای خۆمه‌وه‌ پچمه‌ ئه‌م جه‌نگه‌وه‌ ئه‌وه‌ شه‌ره‌ سه‌خته‌ بوو که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ من و ئه‌وه‌ له‌ گه‌ل یه‌ک رامان‌گه‌یاندا، شه‌ر له‌ نیوان چیرۆک و ژبان‌دا» (ل ۵۹۷). بۆیه‌ پادارگرتن له‌ سه‌ر یادداشت و ده‌روه‌ست بوون به‌ ماهیه‌تی یادداشته‌کان له‌ باری فۆرمه‌وه‌ پنیوسته‌ و رۆمانه‌که‌ش هه‌ولئ داوه‌ له‌م شیوه‌ گبیرانه‌وه‌یه‌ زۆر دور نه‌که‌وتیته‌وه‌. گه‌رچی ئه‌م پرسیاره‌ش دینه‌ گۆزی که‌ ئایاکوو ده‌روه‌ست بوون به‌ شیوه‌ گبیرانه‌وه‌ی بیره‌وه‌یه‌کان یان «خاتره‌ه‌وایی» وه‌ک پنیوسته‌به‌کی فۆرمی و ناوه‌رۆکی، داهینانیک له‌ باری گبیرانه‌وه‌دا لئ که‌وتوته‌؟ که‌ به‌ داخه‌وه‌ ولامی من به‌م پرسیاره‌ «ئه‌ری» نیه‌. ۱-۷- تیکه‌لاویک له‌ گبیرانه‌وه‌ی یادداشت و کورته‌گوزارشت. سه‌ره‌به‌وردی «جه‌لادت» هه‌لی سه‌ره‌کی رۆمانه‌تی رۆمانه‌که‌یه‌ که‌ له‌ ته‌نیشته‌ ئه‌وه‌دا که‌سه‌هایه‌کی تریش دینه‌ ناو کایه‌که‌وه‌، ئه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ به‌ پئی گرینگایه‌تیان له‌ ناو کایه‌که‌ ناسنامه‌یه‌کی کورت و خیرایان لئ گوزارشت ده‌کری: «ئومۆ فه‌زل»، «شاناز سه‌لیم»، «حه‌مه‌دی فیرده‌وسی» له‌وه‌ که‌سه‌نه‌ن که‌ به‌م شیوه‌ ناگاداری ژبانیان ده‌بین و پینگه‌یان له‌ ناو رۆمانه‌که‌ دهناسین. له‌م به‌شه‌ گوزارشتیاندا به‌ هۆی به‌ کار هینانی کرده‌وه‌ (فیعل) ی رابردو و خیرا خیرا، ره‌وتی گبیرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌ و ئه‌وه‌ زمانه‌ نه‌رمه‌ خوو پئیراوه‌ ده‌شوی: «. . . حه‌مه‌دی فیرده‌وسی به‌ جۆریک شه‌بدای ئه‌وه‌ که‌چه‌ ده‌بیت هه‌موو ژبانی ده‌گۆزیت و له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا هه‌موو نامه‌ دلداریه‌کانی بۆ . . . ده‌نووسیت. . .» (ل ۳۶۴). «برایه‌کم . . . خۆی کوشتبوو. . . خوشکیکم له‌ سه‌ر شه‌رف سه‌ر بر‌دا بوو. . . زه‌وی و باغه‌کانیشمان ته‌فرروتونا بووبوون» (ل ۱۷۲). «له‌وه‌ شه‌وه‌وه‌ شاناز سه‌لیم . . . حه‌ز له‌ دره‌ختی پرته‌قال ده‌کات. . . سه‌ی سه‌لیمی سه‌ی رۆسته‌م. . . ده‌کوژریت. . . سامانیک گه‌وره‌یان بۆ ده‌مینیتته‌وه» (ل ۳۸۹) دواتر رۆلیکی ترسناک له‌ چاره‌نووسی مندا ده‌گبیری (۳۹۲) - له‌ داهاتووی رۆمانه‌که‌ قسه‌ ده‌کات. (۲۷۹)

۲- زمانی ره‌واییه‌ت

جیاواری به‌ره‌تی شیواز و قوتباخانه‌ ئه‌ده‌بیه‌کان له‌وه‌ به‌ستینه‌دایه‌ که‌ بۆ زمانی

تابین ده‌که‌ن. رۆمانتیزیسیم، رئالیزم، سورئالیزم، رئالیزمی جادوویی و هتد هه‌ر یه‌ک شیوازیکن که‌ به‌ پئی توانست و پیتانسیه‌له‌کانیان بارودۆخیکێ تازه‌ بۆ زمان ده‌خولقینن و زمان ده‌خه‌نه‌ کایه‌ بۆ تاقی کاری توانست و ئیمکانه‌کانی. زا‌راوه‌ی «رئالیسمی جادوویی» یه‌که‌م جار له‌ لایان هونه‌رمه‌ندی ئالمانی «فرانزۆ»، به‌ ئه‌وه‌ ئاسه‌واره‌ هونه‌ریه‌ کوتر که‌ به‌ تیکه‌لکاری واقع و خه‌یال جیهانیکێ ته‌ماوی و نیمه‌ واقع و نیمه‌ ئه‌سه‌نه‌یی ده‌خولقینن. ئه‌وه‌ ئاسه‌واره‌ی که‌ «فرانزۆ»، ئه‌م زا‌راوه‌یه‌ی خسته‌ به‌ریان، واقع‌گه‌ری سونه‌تیان له‌ گه‌ل به‌ستینیکێ سورئال و خه‌یالی، تیکه‌ل ده‌کرد. له‌ روانگه‌ی ئه‌وه‌دا شیوازی نه‌قاشیه‌کانی «نیوان ئالبرایت»، «پۆل کادموس» و «جۆرج تاکی»، رئالیسمی جادوویی بوون. شیوازی رۆمانی شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان له‌ «رئالیسمی جادوویی» دا ئه‌گونجی. به‌م پێیه‌ ئه‌م رۆمانه‌ له‌ پاوانی خۆیدا به‌ستینیکێ تازه‌ی بۆ زمانی کوردی خولقاندوه که‌ به‌ تیکه‌لکاری خه‌ون و واقع و خه‌یال، رووبکا‌ته‌ ئه‌زموونیک و بواریکی نوی تاقی بکات و توانسته‌کانی خۆی بخاته‌ روو. «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان» ئه‌زموونیکه‌ بۆ گبیرانه‌وه‌ی جیهانیکێ تازه‌ که‌ ته‌نیا له‌ به‌ستینن زماندا ده‌خولقن

و سه‌رکه‌وتن و شکستیشی دياره هه‌ر ده‌چیته‌وه سه‌ر رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی له‌ گه‌ل زمان‌دا له‌ «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان‌دا» لاینه‌کانی واقع و فه‌لسه‌فه‌ فانتازی، له‌ فۆرمیکێ ره‌وایی‌دا بیچمیکێ زمانیان گرتوته‌ خۆور به‌وه‌ هۆیه‌ که‌ له‌ جوغرافیای کوردستان‌دا، به‌ تی‌په‌رین له‌ جه‌سته‌ی فانی، لاینه‌ شارائت و نه‌مه‌رکانی مروف بنوینن گه‌ر مروفی کورد له‌ جیهانی واقع‌دا هیمایه‌ک بی له‌ فه‌ن په‌زیرترین بوونه‌وه‌ریک که‌ له‌ سه‌ر میژووی پاکتاری و سه‌رینه‌وه‌ و له‌ ناوچوون‌دا ژباوه‌، به‌ پروای رۆمانه‌که‌ لایه‌نیکێ نه‌م‌ری هه‌یه‌ که‌ هه‌تاهه‌تایه‌ ده‌زی ده‌بووژیته‌وه‌ و «ئه‌وی ده‌مریت و به‌ سه‌ر ده‌جیت زمان‌ خۆیه‌تی» (رووبه‌رگی رۆمانه‌که‌)

کاره‌سات گه‌رچی ره‌نجیکێ زۆر بۆ مروف پیک دینن له‌ لایه‌که‌وه‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ بۆ ده‌رخستنی لایه‌نه‌ شاراووه‌ و پیرۆز و نه‌مه‌رکانی مروف. ئه‌مه‌ش جیهانیکێ تازه‌یه‌ که‌ رۆمانه‌که‌ له‌ هه‌ولئ ده‌ربرینیه‌تی به‌لام غیایی دارشتیکێ داستانی به‌ گشتی پئیشی به‌ پینکه‌هاتنی ئه‌وه‌ جیهانه‌ گرتوه‌ و ئه‌وه‌ی که‌ پینکه‌هاتوه‌ پتر له‌ ره‌واییه‌تی بیره‌وه‌ریه‌کی ئه‌زه‌لی ده‌چی تا جیهانیکێ داستانی که‌ له‌ سه‌ر دارشت و زمان و زه‌مان واته‌ ره‌واییه‌ت چی کراییت. «عه‌لی شه‌رفیار» که‌رسته‌یه‌که‌ به‌ ده‌ستی «جه‌لادتی کوتر» و ئه‌ویش ئامرازیکه‌ به‌ ده‌ستی «به‌ختیار عه‌لی» بۆ ئیفشای جه‌لاد و ده‌ربرینی واقیعی به‌عس و پاکتوویی و دژایه‌تی له‌ گه‌ل حیزبایه‌تی و ره‌خنه‌ له‌ شه‌ری ناو‌خو و راگه‌باندنی مانیفیستی هونه‌ری و فه‌لسه‌فی و فیرکاری شیوه‌ی چیرۆک نووسین و تاییه‌تمه‌نده‌یه‌کانی ره‌خنه‌ و ره‌خنه‌گر.

دیاره‌ جیهانی ره‌وایی جه‌مه‌سه‌ری زمان و زه‌مانه‌. ئه‌وه‌ فۆرمه‌ زمانیه‌یه‌ که‌ به‌ پئی زه‌مان قه‌واره‌ ده‌گری و جیهانی تاییه‌تی خۆی ده‌گبیرته‌وه‌. شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان له‌ شوین و زه‌مانیکێ واقیعه‌وه‌ ده‌س پئنه‌کا که‌ سالی ۱۹۹۸ و فرۆکه‌خانه‌ی سخپیه‌هۆله‌، له‌ نا‌کاو که‌سیک عه‌لی شه‌ره‌فیار ئه‌دوینن و شتیکی پئ ده‌سپیری، که‌ چی دوا‌ی لیمان روون ئه‌بیتته‌وه‌ که‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ «شارۆخی شارۆخ»-ه‌ و ئه‌وه‌ دم‌ که‌ وه‌نۆنراوه‌ له‌ جیهانیکێ متافیزیکاله‌ وه‌هاتوه‌. ئه‌م رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی «عه‌لی شه‌ره‌فیار» و «شارۆخی شارۆخ» سه‌رتای گری خواردنی جیهانی واقع و ئه‌وه‌ جیهانه‌ سورئالیسته‌ متافیزیکاله‌یه‌ که‌ «شارۆخ» لئ دایه‌زبوه‌ته‌وه‌ سه‌ر عه‌رز، لێره‌وه‌ به‌ستینیک بۆ زمان ده‌خولقی که‌ بیچته‌ که‌ش و هه‌وایه‌کی ناواقیعی و خه‌یالیه‌وه‌. ۱-۲- ده‌سپیکێ رۆمانه‌که‌ (دواهه‌مین ده‌رکه‌وتنی شارۆخی شارۆخ)، وه‌ک سه‌ره‌تایه‌ک تیشکیک ده‌خاته‌ سه‌ر گشتایه‌تی رۆمانه‌که‌ و له‌ فۆرمیکێ بازه‌بیدا نووسه‌ر (شه‌ره‌فیار) ده‌یگبیرته‌وه‌ که‌ چۆن که‌وتوته‌ فه‌زای ئه‌وه‌ داستانه‌وه‌. زۆریه‌ی رسته‌کانی ئه‌م به‌شه‌ گوزاره‌ که‌لینیک کورتن و له‌ هه‌ولئ ئه‌وه‌دان که‌ مه‌وقه‌عیه‌تی نووسه‌ر و ئه‌وه‌ رووبه‌رووبوونه‌ گرینگه‌ له‌ گه‌ل پیاوینکی رازناک به‌ ناوی «شارۆخی

شاروخ» بگيرنهوه. باری زمانی ئەم بەشە راست وەك گيرانهوهی بیرهوهريهك دهچي كه به لهحنی پياویکی به سالاجوو و لهخۆبايي به نووسين و قسهی خۆ، دهگيریتهوه. گوزاره كانی ئەم بەشە دهكړی له باری زمانی «خاترههوايي»هوه لهو بهشدا كه له لايان «شهرفيار» دهگيردیتهوه، گهلی سهر كهتوویی تيدا بي، بهلام كه باسی «شاروخ» دهكا زمان ناسره كهتووه به شیوهیهك كه ئەو زمانه تهوسيفیه به هيچ كلوجيك له خوينهري روون ناكهتهوه كه رننگه «شاروخ» كهسیکی نااسایی بي كه له عالهميكي متافيزيكالهوه دابهزیهته سهر عهرز: «كۆريكي گهنج بوو، سهر تاپای جلی سپی بوو، تيشيرتيكي سپی. . .» (ل ۷). «شتهكان كهمنيك ئالۇز و نارينگ هاتنه بهر چاوم» (ل ۷)، «زهرفيكي سپی دامی و كوتی : ئەگهر به ئهرك نايیت. . .» (ل ۸)، «گوتی من و تو ههر گيز يه كتری نابيينهوه، من دهچم بۆ شاریكي تر، ئەمه دواهمين چاویی كهوتنی من و تۆيه. . .» (ل ۹). . . دلشكاوترين نهی ژهنی دونیا تا رۆژی قیامت» (ل ۹). «كه رۆيشتی ئيتر نامبينهوه» (ل ۱۰). . . كه وهك شیت و شهوير هاته بهر چاوم»، «به گشتی پيم وابوو ئاغای شاروخ يه كيكه لهو كورده بهدبهختانهی سهفهري درێژ و . . . شیتيانی كردوه» (ل ۱۰). ههر وا كه باس دهچیته سهر ناسياوه كانی «شاروخ» وەك «جهلادته» و «شهونمی مستهفا» كه تۆريك له جماعهتی متافيزيكالی نيوان زهوين و ئاسمان، له باری زمانی و لهحن هيچ جياوازيكيان له گهله «عهلی شهرفيار»ی نووسهر نيه، به چهشنیک كه تا خويندنهوهی بهشكانی تر بۆ ناچی كه ئەوه خهريكه روهبرووونينك له جيهانی رهوايهتا له نيوان جيهانی رئال و سورئالدا بیچم ئهگرئ و دووجيهانی جياواز خهريكه تیکهله دهبي. لهم بهشدا زمانی تهوسيفی هينده كزه كه تهنانهت تععلقيكيش بيك ناھينی كه بلتي «شاروخ» و «جهلادته» و ديتران كه هاتوونهته سهر ريگای «شهرفيار» و ويستی نووسين يان ليني

وهك له ياد كړدن و يادوهو، وهك سرپنهوې خوټ و ههشاردنهوې واقیعی خوټ، وهك له ناوبردن و جاویدانهگي، وهك گه‌یشتن به تشقی ته‌جهللی و نغزو بوون، وهك عیشق و نفرت، جیهانیکي پارادوکسیکال و سر کهوتوتو ترین به‌شی رومانکه له باری زمانی و گپړانهوه و تها بوون له گهل لاینه روابه‌ی کانی جیهانی داستان و هیماسازی داستانی و قوول بوونهوه له هه‌ناوې که‌سه‌کانه. ۲-۴- رومان شانویه‌که که هه‌ر وشه‌یه‌ک دموری تاییه‌تی خوټی هه‌یه. بو‌گپړانهوه‌ی که‌ش و هه‌وا واقیعی و ناواقیعی‌ه‌کان زمانه که توانستی خوټی ده‌خاته گهر و وینه داستان‌یه‌کان نه‌نوینئ. زمانه شیعریه‌که‌ی «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان»، نه‌وه‌ک تیکه‌لکاری‌یه‌کی خوټ‌لینه‌رانه له زمانی رومان و شیعری بیت به‌لکوو هه‌ر کات دهره‌فته‌ی گپړانهوه‌ی زه‌رافته و بوونی شت و که‌سه‌کان نایه‌ت روو ده‌کاته وه‌سفیکی شاعیرانه و بگره له زمانیکي رومانسپیش نریک ده‌بیته‌وه: «بلئ شاروخ شاروخ، شاروخ مه‌هدی شاروخ. . . دلشکاو ترین نه‌یژمنی دونه‌یا تا قیامت» (ل۹)، « . . به‌ره به‌یان نریکه و که‌میکی دی که‌له‌شیر ده‌ خوینیت و عه‌ندلیب به‌یانی دپته‌ زمان، ته‌بیعت هاتنی سو‌بیحیکی دی راده‌گه‌یینت» (ل۱۷۷)، «ناه دالی خو‌شهو‌یسته‌ خه‌یالیه‌که‌م، خو‌شهو‌یسته‌ نه‌فسانه‌یی و نا‌وومیده‌که‌م، نه‌ی ئەشقیک که هه‌میشه‌ لیمه‌وه نریکیت و به‌نه‌ندازه‌ی دوور ترین نه‌ستیره‌ش لیم دووری. . .» (ل۲۹۷)، «ناه دالیا بو‌ برینه‌کانی منت تیمار کرد، بو‌ لئ نه‌گه‌رایت بمرم بو‌ له بری گولله‌یه‌ک هه‌زار برینی ترت کرده روجم. . .» (ل۳۱۴). . . جه‌لاده‌ت نامه‌یه‌کی له هه‌وادا ده‌گر ته‌وه و ده‌وه‌ستا و ده‌یخوینده‌وه، نامه‌یه‌ک بوو له سهر لم، له سهر مردن، له سهر خنکان له ژیر نه‌ستیره‌دا، له سهر بیده‌نگی. . .» (ل۵۶۵)، «ئوقیانووسی هاوار»، «فریشته‌ی لم» و . . . یان نه‌وه‌ که‌سه‌که‌ بلوورین و شووشه‌یانه که به‌رگیکی شاعیرانه‌یان له به‌ر کراوه بو‌ نه‌وه‌ی بی سئ و دوو که‌سایه‌تیه‌کانیان له خوینهر روون بیت و خیرا به‌ سهر به‌رده‌نگدا به‌سه‌پیتړین: «جه‌لاده‌تی کوټر، جه‌لیلی باران، جه‌میلی پرؤشه، جه‌سه‌نی توفان، عه‌بدولای تهرزه، نووری به‌فر». گهرچی به‌ هوټی هه‌لپه‌سارده‌یی نه‌م که‌سانه له نیوان واقع و خه‌یالدا رنگه‌ نه‌م ناوه تیکه‌لکارانه تا راده‌یه‌ک سروشتی بنوینئ، به‌لام نه‌وه‌ توازن و هاوت‌ریه‌یه‌ گرینگه و باوه‌ره بریار کراوه که خه‌سه‌له‌تی رومانیک له چه‌شنی رئالیسمی جادووییه، تیک ده‌چی. گهر «کوټر» پاشگریکی له‌بار بیت بو‌ «جه‌لاده‌ت» که له نیوان زه‌وین ناسمان‌دا له هاوتو چوودایه، باران و پرؤشه و توفان و به‌فر و تهرزه له هیچ یه‌ک له که‌سه‌کان ناوه‌شیتنه‌وه. دپاره نه‌ک هه‌ر زمانی ناسایی به‌لکوو زمانی ئیسته‌عاریش بو‌ دهربرینی مه‌به‌ستی خوټی مه‌وقعیه‌ت و باری تاییه‌تی خوټی ده‌وی. هیچ چه‌شنه‌ کرده‌وه و فه‌زایه‌کی نه‌ واقیعی و نه‌ فانتزیک بو‌ «جه‌لیلی باران، جه‌میلی پرؤشه، جه‌سه‌نی توفان، عه‌بدولای تهرزه، نووری به‌فر»، تابین نه‌کراوه بی‌جگه له‌وه‌ی نه‌م جوړه پیناسانه لایه‌نیکی کلیشه‌یی و شوغاری چی ده‌کهن و که‌سه‌کان له به‌ستینیکي دینامیکي دوور نه‌خهن و له تفنگه‌زه‌یه‌کی وه‌ستاودا قه‌تسیسی ده‌کهن. له لایه‌تریسه‌وه نه‌م چه‌شنه‌ ناولی نانه به‌ هوټی دوویانه‌ بوونه‌وه‌ی بو‌ هه‌موو یان زوربه‌ی که‌سه‌کانی نیو رومانکه، ده‌بیته‌ تاییه‌تمه‌ندیه‌کی شیواز (سه‌بک‌ی) که ئیتر له لای خوینهره‌وه به‌ جد ناگیردرین. نه‌ من دل‌نیام که به‌رپژر «به‌ختیار عه‌لی» مه‌ودای زمانی شیعری و رومان و فه‌لسفه و مه‌ودای نیوان واقع و هونهر باش ده‌ناسی به‌لام به‌ داخوه له شیعردا به‌ زمانی فه‌لسفه و له رومان‌دا به‌ زمانی شیعری نه‌دوئ.

۳- غیابی داریشت

دهربرینی حقیقه‌تی قوربانی توله‌یه‌که له جه‌لا، بو‌یه مژه‌ی «جه‌لاده‌تی کوټر»، وه‌ک روټی «هاملیت» ی باوک ده‌نیشیتنه‌ سهر «عه‌لی شه‌رفیاز» و داوای توله‌ی لی ده‌کات. «جه‌لاده‌ت» به‌ دهربرینی بوونی خوټی توله‌ له نه‌وه جه‌لادانه ده‌کاته‌وه که پینان وا بوو به‌ کوشتن له ده‌ستی زرگار نه‌بن هه‌ر وه‌ک هه‌ر روابه‌تیکي فانتزیک رنگه توله‌یه‌ک بیت له‌وه‌ واقیعه‌ تاله‌ که بی به‌زیانه‌ مرؤف هه‌لده‌پیچی. بناخه‌ی چه‌مکی رومانی «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان» له سهر نه‌وه‌یه بلئ که گپړانه‌وه‌ی کاره‌سات روچنه‌به‌که بو‌ تیشک خستن به‌ سهر لاینه‌ نه‌مه‌ر کانی

مرؤف. واته کاره‌سات گهرچی رهنجیکي زور بو‌ مرؤف پینک دینئ له لایه‌که‌وه سهره‌تایه‌که بو‌ دهرخستن لاینه‌ شاراووه‌وه و پیروز و نه‌مه‌ره‌کانی مرؤف. نه‌مه‌ش جیهانیکي تازه‌یه که رومانکه له هه‌ولئ دهربرینی‌ه‌ی به‌لام غیابی داریشتیکي داستانی به‌ گشتی پینئ به‌ پیکهاتنی نه‌وه جیهانه‌ گرتوه و نه‌وه‌ی که پیکهاتوه پتر له روابه‌تی بیره‌وه‌یه‌کی نه‌زله‌ی ده‌چی تا جیهانیکي داستانی که له سهر داریشت و زمان و زه‌مان واته روابه‌ت چی کرایت. «عه‌لی شه‌رفیاز» که‌رسته‌یه‌که به‌ ده‌ستی «جه‌لاده‌تی کوټر» و نه‌ویش نامرازیکه به‌ ده‌ستی «به‌ختیار عه‌لی» بو‌ ئیفشای جه‌لا‌د و دهربرینی واقیعی به‌عس و پاکتاوی و دزایه‌تی له گهل حیزبایه‌تی و رخنه‌ له‌ شه‌ری ناوخو و راگه‌یاندنی مانیفیستی هونهری و فه‌لسه‌فی و فیکراری شیوه‌ی چیروک نووسین و تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی رخنه و رخنه‌گر. «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان» پتر له‌وه‌ی که جیهانیکي داستانی نه‌سته‌تیک بیت، نامرازیکه بو‌ دهربرینی هه‌لو‌یسته‌ سیاسی و فه‌لسه‌فی و نه‌ده‌بیه‌کان. به‌م پینیه‌ له زور به‌شی رومانکه‌دا و تار و رسته‌ی زور له چه‌شنی و تار و رسته‌کانی «به‌ختیار عه‌لی» به‌ خو‌یایی ده‌بندرئ: « . . . داپه‌روه‌ری نه‌وه‌یه به‌ر له دو‌ژمنه‌که‌ت تو ده‌ستت بگاته‌ زه‌ویه‌کانی تر و سهر‌دمه‌کانی تر. . .» (ل۱۹۷)، «حقیقه‌ت له‌ هونهر‌دا وه‌ک حقیقه‌ت نه‌ له ژياندا. . .» (ل۲۰۹)، « . . . له ئوتیلینکی سو‌وتاو و ویران‌دا بوو له ناوه‌راستی شارد، که چه‌ند سالیکی دواتر، گو‌ردا و له بنه‌وه تازه‌ کرایه‌وه، بوو به‌ شوینئ نه‌وه وه‌فده‌ بیغیشانه‌ی له‌مسهر و له‌وه‌ سهری دونه‌یاوه روویان له کوردستان ده‌کرد. . .» (ل۳۲۰). «نا نازیزان پالوان له حیکایه‌تخوان گرتگره نه‌وه من بووم نه‌وه روژه تاریکانه‌م بیینی نه‌وه‌ک عه‌لی شه‌رفیاز. . .» (ل۳۴۲). جیهانی واقیعی و واقیعی فانتزیکي رومانکه‌وه و که‌سه‌کان و هه‌موو چه‌مک و فه‌زاکان نو‌یژه‌ی «به‌ختیار عه‌لی» ن که به‌ هیزیکي دیکتاتوربانه‌وه له ژیر چنگی خوټ‌دا باره‌وباریان ده‌کات و کورته‌ کاتیکیش به‌ بی وستی نه‌وه جه‌لا‌د و نه‌ قوربانی مافی بوونیان نیه. جیهانی رومانکه‌که قت وقایم به‌ زنجیری زانایی و له خو‌رادینی نووسر چلو‌دیزی ده‌کری. لیره‌دایه‌که جاری وابه‌ درپژه‌ پی‌دان و دو‌یو‌پاته‌کردنه‌وه‌ی بی‌که‌ک، رومانکه‌ی تووشی حه‌شف و په‌تک‌کردنه‌وه‌ ده‌کات. «تابلویه‌ک که دهرمیت بو‌ هه‌تاهه‌ تایه‌ دهرمیت. . . توانای مونا‌لیزا له سهر مانه‌وه هه‌زاران جار له توانای ئیمراتوورپه‌ته‌ گه‌وره‌کان له سهر ژيان و به‌رده‌وامی درپژه‌تره، میژوو دهروات به‌لام مونا‌لیزا هه‌ر له‌ویپه. . . هونهر ته‌نیا هه‌ستکرده‌ نیپه‌ به‌وه شتانه‌ی که نایابینی نه‌وشتانه‌یه‌ که ده‌بیت بیبین. . . ته‌نیا هونهری شیوه‌کار نه‌وه دهرفه‌تمان بو‌ دهره‌خسینیت نه‌به‌دیعت بیبین» (ل۲۶۳). نه‌م ده‌مه‌ته‌قه سه‌بارت به‌ نه‌مری هونهر چه‌ند پات و چه‌ندپات نه‌بیته‌وه نه‌ویش له حالیکدا که به‌رده‌باخه‌ی رومانکه‌ش هه‌ر له سهر نه‌مری هونهر‌دایه. بلئ «به‌ختیار» دل‌ه‌راوکیی نه‌وه‌ی هه‌بوه که لاینه‌ی داستانی رومانکه‌که، که مؤسیقای وه‌ک هیمایه‌ک له نه‌مری و ئیشراق و به‌رده‌وامی هونهر نه‌گپړنه‌وه، برستی دهربرینی نه‌م چه‌مکه‌ی نه‌بی و به‌رده‌نگه‌ گه‌مزه‌کانی تیکسته‌ گه‌وره‌که‌ی لی‌ی تی نه‌گهن؟! زوربه‌ی روابه‌ت و چه‌مک و فه‌زا و که‌سه‌کان، له شه‌وه‌تی وتنه‌وه‌ سهر‌چاوه‌یان گرتوه تا پی‌ویسته‌یه‌کی داستانی. نه‌م شاه‌وته که به‌وه هه‌موو چه‌ندپاته‌کاربه‌ تیر نابیت، دان به‌ دانه‌مرکانی خو‌یشی دانه‌نیت: «من له‌وه داوه‌ت وناهه‌نگه‌ سه‌یرانه‌دا ده‌یه‌ها شرم بیینی که باسکردنیان کتیبیکي گه‌وره‌ گه‌وره‌ی دمویت» (ل۴۸۷). . . به‌ رای جه‌لاده‌ت نه‌پنی قوولی نه‌وه‌ شاره، وه‌ک نه‌پنی جوانی شتیکه‌ وه‌سف ناکریت. مرؤف ده‌توانیت وینه‌یه‌کی له سهر دروستکات، به‌لام ناتوانیت ده‌ستیخاته‌ سهر دوا مانا و دوا جه‌وه‌ری» (ل۵۶۸). نه‌وه داریشتی رومانکه‌که نیه‌ که «عه‌لی شه‌رفیاز» تووشی «جه‌لاده‌تی کوټر» و «جه‌لاده‌ت» ییش تووشی مؤسیقا و ئیسه‌حقی لیوز‌پین و شاری پرتقال‌سپیه‌کان و جیهان‌ی؟ ناو رومانکه‌که ده‌کات، به‌لکوو سهر‌له‌به‌ری نه‌م رووداوانه‌ ویست و پیشازیه‌ینی «به‌ختیار عه‌لی»-ه و هه‌موو که‌سیک له ژیر ده‌مامکی نه‌وه‌وه، وه‌ ده‌نگ دیت. واته «شاری مؤسیقاره سپیه‌کان» نه‌ک له پی‌ویسته‌یه‌کی داستانی‌ه‌وه به‌لکوو له پیش‌ئاگایی و وستی زالی نووسر (به‌ختیار) هوه‌ سهر‌چاوه‌ی گرتوه.

کیشی رۆمانه که له وه دایه که ده ره قهتی دیاری کردنی سنووری هه لۆیستی رهوایی و رهوایه تی هه لۆیست، نه هاتوه واته ده ره وهستی و لایمی ئەم پر سیهاره نه به که نه یاد ره بایسی رهوایه تی هه لۆیسته کانه یان نه به وێ به هه لۆیستیکی رهواییه وه روو بکاته جیهان؟

۴- حه قیقه تی سپی

«شاری مۆسیقاره سپیه کان» ده ره بهستی رهوایه تی حه قیقه تیکی سپیه. ئەو حه قیقه ته سپیه نه نوو سهراوه یه که له پال حه قیقه تیکی موته عه یین و رووقایم- که بی به زیانه واقیعی مرؤف و مهرگی لێ ده که وێتوه- له هه ولی نهمری مرؤف دایه. بۆ ده ره برینی ئەم حه قیقه ته سپیه هیلیکی سپی له سه ره تاوه تا کۆتایی کیشراوه و فورمی رۆمانه که ی له سه ری بنیاد نهراوه. هیلیک که هیمایه که له جیهانی ئەو حه قیقه ته سپیه و ههر کهس و ههر رسته به که ده چیتوه سه ری، درۆشمییکی سپی پێوه یه: «سه رتا پای سپی بوو، تی شیر تیکی سپی، پانتۆلیکی سپی، جووتیک پیلاوی بریقه داری سپی»، «زرفیکی سپی دامی»، «فلوتیکی سپی»، «ده ستیک بیجهمی سپی»، «مالیکی سپی»، «رۆحیکی سپی»، «پرتقالی سپی»، «کراسیکی سپی»، «میزیکی سپی»، «عه با سپیه که ی»، «ئه سپی سپی»، «شاراده ی سپی». . «کۆتری سپی»، «خالولیه کی سپی»، «شاری مۆسیقاره سپیه کان»، «فریشته سپی پوشه کانی ئاسمان»، «پالتۆیه کی درێژی سپی». . . «تیپی مۆسیقای که شتی سپی». ئەم نیشانه سپیانه وه که توخمییکی نه گۆر، به نووساندنی جیاوازیه رووبنه مایه کان، یه کیتیکی ساختاری پیک دینن. ئەم یه کیتییه رووخانیه، له سه ر ژێرخانیکی پارادۆکسکال دا پیک هاتوه. پارادۆکسی گه یشت به هه رمان و ستایشی مهرگ. «شاری مۆسیقاره سپیه کان» شاریکی نهمری پر نه هینییه و ره مزی مانه وه و هونه ر. لایه نی هز ره مند ی هه بون و مه یلی هه رمانی مرؤف و جیهان به لām ده روازی ئەم شاره مهرگ و نه مانه. ته نیا به ئەزموونی مهرگه که درگای ئەم شاره تی لێ ده که ریتوه. به مهرگی «سه رمه د تاهیر» ه که فلووته سپیه که وه که میراتیه کی پر نه یینی و ره مزی جاویدانه گی ده گاته «جه لاده ت». «جه لاده تی کۆتر» به هۆی ده ره چوونی له کاره ساتیک که بیوه هۆی مردنی هه موو هاوریکانی، لای خه لک بیرمه وه ری مهرگ بوو. «مردنی هه موو هاوریکانی ناوبانگیکی زیاتری بۆ جه لاده تی مندال دروست کردبوو که تا که که سیک بوو له سه رزه مینی مردن گه راپوه وه» (ل ۱۷). سه ره تانی نزیک بوونه وه ی «جه لاده ت» له مۆسیقا دوا ی ئەو کاره ساته وه دس پێ ده کات و وه که بلیی هاوریکانی ناماده گی رۆیشتیان بوه و ئەم هیشتا نه که گه یشتوه ته پله ی چوون به ده روازی مهرگ و نۆقره گرتن له سه رزه مینی هه رمانی شاری مۆسیقاره سپیه کان. «دوا ی ئەو رووداوه پله ی ته نه یایی و غوره تی ئەو منداله گه یشته ئاستیکی ترسناک له وه کاته شه وه به جوړیکی سه یرتر ژبانی بۆ مۆسیقا نه رخا ن کرد. . .» (ل ۱۶). رووداوه مهرگ ئاساکه ره نگه تیشکیکی ئەو شاره ی پیشانی «جه لاده ت» دابیت و موعجیزه یه کی پێ به خشی بیت که روو بکاته مۆسیقا و هه ر موعجیزه ئاسا زۆربه ی ئامیره کان فیر بیت و شه و رۆژ له تۆماریکی بچو که وه گوئی له سۆنات و سه مفو نیاکانی دونیا بگریت و هه موو مۆسیقاره گه وه کانی دونیا و ئاوازه کانیان له دووره وه بناسیتوه» (بروانه ل ۱۶). «جه لاده ت» که بریندار ده بیت «نۆم وه فزل» خوازی تپ و نۆز نه جاتی دها و ده یگه یینیته «تیا تری پرته قالی سپی»، لیره شدا جار یکی تر «جه لاده ت» به شیوه یه که مهرگ ده ئەزموونی. وه که بلیی کات له گه ل کات جه لاده ت له ئەزموونی مهرگ دایه. له «تیا تری پرته قالی سپی» دا به جوړیکی تر جوانیه کانی هه ناوی جه لاده ت ده کووژن، کوشتنیک که به جوړیک ره مزی راگرتنی جوانیه. ئەمه ش قۆناخیکی تر له مهرگه که جه لاده ت ده یی تپیه پێنی. له وی دوکتوو «مووسای باهک» پێی ده لی: . . . که ئەو شه وه تۆم به خوینه وه بیی، تیگه یشتم ئەوه ی که ده توانیت نه یینی ئەم مۆزه خانه بپاریزیت، ده بیت یه کیک بیت خۆی مردنی بی نیییت و له تاریکستانی مهرگه گه رابیتوه، ته نیا ئەو که سه انه ده توانن بین به پاسه وانی ژبان که مردنیان بی نیوه» (ل ۱۱۴). «جه لاده ت» به مۆسیقا ته نه یر ده کړی و ده گاته ئیشراق و دوا یی له لایان ئاسایشه وه ده کوژری و هه موو نه یینی هه کانی شاری مۆسیقاره سپیه کان و هاوریکانی به چا و ده بیینی. ئەم کوژرانه ته شقی ئیشرافی «جه لاده ت» ه

و گه یشتنی به هه موو نه هینی هه کانی ولاتی هه رمان. رۆمانه کهش به به شی مالاوایی قه قته س کۆتایی پێ دئی و «جه لاده ت» وه که قه قته سینک ده نوینی که به مردن و ژبانه وه ی دووباره و دووباره له نیوان جیهانی مان و نه ماندا له هاتوو چو دایه. ئەوه ی له م پیکهاته پارادۆکسیکاله ده که وێتوه ستایشی ئەو مهرگه سپیه به که مرؤف ده گه یینیته جیهانیکی جاویدان. گه رچی رۆمانه که له هه ولی رزگاری قوربانیه کان له نه مان و فه وتان دایه به لām له لاینکی شه وه به وه ی که کلیلێ ئەم جاویدانیه گی به مهرگه و مهرگیش به دهستی جه لاده وه یه، ناراسته وخۆ جه لادیش ستایش ده کړی. «ئیسحاقی لیوژپرین» که «جه لاده ت» و «سه ره نگ قاسم»، به ره و باکوور ده بات پێ جگه له مهرگ رووی له چ سه رزه مینیکیه؟ «ئیسحاق» پاش ماوه به که که ئەو دوو منداله - که له ته شقی؟ مۆسیقاری دان - له مالی خۆ راهه گری وه که پیری خانه قا فیری پالاوتنی رۆح و هه لۆیشتنی مۆسیقایان ده کات، روو به شوینیک ده یانبات که مهرگ و به عس کۆتایی سه فهره که یانه. گه ر مهرگ نه یایه، گه ر جه لاد نه یایه ئیسحاق به چی خۆی ده خسته ئەو دیوی مهرگ و جه لاده تی به شانی جه لادیک وه که «سامیری بابلی» ده گه یانده پرته قالی سپی؟ له بیرمان بیت که سه ره تانی پیغه مبه ریته ی مۆسیقای «جه لاده ت» به خۆ کوشتنی «سه رمه د تاهیر» هه وه دهستی پێ کرد. به م چه شنه ستایشی مهرگ لایه نیکی بن واته یی رۆمانه که یه و ئەمه ش رۆمانه که ده خاته ئەو تنگزه پارادۆکسیکاله ئاینیه وه که هه م هه ره شه ی دۆزه خ بۆ جه لاد ده کا و هه م به ستایشی مهرگی قوربانی، مزبانی به هه شتی ده داتی. ئایا کوو مهرگ و جه لادیش وه کوو هه موو شتیک له لای ئیماندارانی شاری مۆسیقاره سپیه کان، مهرگی سپی و جه لادی سپیه؟ ئەگه ر نووسین ره مزی هه رمان بیت له لای «شه رفیار» رینگایه که به ره و مهرگ: «به لām هیدی هیدی نووسینم وه که رینگایه که ده یینی به ره و مهرگ» (ل ۱۱)، ستایشی نووسین وه که ره مزی هه رمان برۆای قوولی «جه لاده تی کۆتر» یشه، چونکوو کاتیک که خوازیاری نووسینی خۆیه تی مهرگ و هه رمانی وه که ئەزموونیک تاقی کردوه ته وه و به م قه ناعه ته گه یشتوه بۆیه ستایشی نووسین ستایشی مهرگه و ئەمه ش له سه ره تانی «شاری مۆسیقاره سپیه کان» هه وه دس پێ ده کات.

۵- هه لسه فه ی سپی و حه قیقه تی سپیه م

نووسه ری مه کزیکی «کارلوس فونتنس» ده لی: «ئیمه له شوینیکدا ئەژین که ئەه یی هه موو شتی له سه ر را بکوژیتوه، به لām ئەه یی شیوه ی ئەم کۆتوه به بی نییه وه»، کوردستان به هۆی میژووی تابه تی خۆی و روو به روو بوون له گه ل گه لیک دیارده ی تراژیک و کاره سات، شوینیکه که باه ته گه لیک تاز و شیاوی گێرانه وه ی بۆ جیهان هیه، له واقیعه میژوویی و کۆمه لایه تیه کانیه وه بگره تا لایه نه سیاسی و ترس و هۆمید و ته نیایی و زیندان و خاپووری و بی ده رتانی و گۆری به کۆمه ل و مهرگ و ئەنفال و حه له بچه، هه موو ئەو باه تانه ن که به هونه ر کردن و گێرانه بیان پێویسته یه کی حاشا هه لئه نگره. دیاره کات و ساتی وا هیه که بی جگه له هونه ر به هیچ کلوجیکی تر ناگێردیتوه. هه ست و کاره ساتی وا له نیوان جه لاد و قوربانیه کان دا هیه بی جگه له حه کایه ت بۆ کهس ناگێردیتوه. له م شوینه دا که هه بوون شالا و دراوه و هه زاران بیرمه وه ری فه وتاوه و هه ر کاتیک بوون له مه ترسی دایه، ره وایه ت و گێرانه وه و وه بیر هینانه وه ته نیا رینگا چاره ی رزگار بوون له نه بوونه. «هانانارت» ئەلی: «مانای هه بوونی ئینسانی هه ر ته نیا هیژی داگۆران و زال بوون به سه ر جیهان دا نیه، به لکوو توانستی به بیر راسپێران و وه بیره اتان و مانه وه له قسه یه کی ره وایی و بیرمه وه ره کان دایه (زندگی در دنیای متن ل ۷۲). رۆمانی «شاری مۆسیقاره سپیه کان» ده ره بهستی ده ره برینی هاواری قوربانیه کانی دیکتاتۆریه و به ره نگاری مه به ستی دیکتاتۆر که سه رینه وه وه و له ناو برنده یه کیک له چه مکه سه ره که یه کانی «شاری مۆسیقاره سپیه کان» له سه ر ئەم مه به سته دانراوه: . . . له ماوه یه کی کهمدا ولات پر ده بیتوه له حه قیقه تی دۆزراوه، له هاواری ئەو مرؤفانه ی له ته پ و تۆزی جه نگه کاند خه ریک بوو یاد ده چوونه وه. . .» (ل ۶۰۰). به لām ئایا کوو رۆمانه که به و نامانجه ی خۆی گه یشتوه؟ به پێی قسه که ی «کارلوس فونتنس» که له سه ر کۆتوه وه شیوه ی کۆتوه ی شته کان

پێ داگری ئە کات «بەختیار عەلی» وەک ئەرکێکی هونەری یان رۆشنسێرێه هەست بە کۆتەنەوه دە کات بە لām شێوهی کۆتەنەوهی لانی کەم لەم رۆمانەدا ئامانج نایێکی.

«بەختیار» لە دارشتنی ئەم رۆمانە چەند مەبەستی سەرەکی هەیە: «گێڕانەوهی مرۆف لە تەنگانەیی بوون و نەبوون دا؛

«گێڕانەوهی کورد لە تەنگەزی پاكتاوی دا؛

«بە نەمرکردنی شوناسی کورد بە هۆی هونەری رەوايه تەوه؛

«کەلکومەر گرتن لە شێوه رەوايه کوردیه کان وە ک خاتەر رەوايه و نەقالي و حیکایه تخوانی؛

«ئاور دانەوه لە ئەفسانەیی کوردی و ئۆستورە کانی؛

«بە مۆدێرن کردنی شێوه رەوايه کانی کوردی؛

«لاکردنەوه لە پۆست مۆدێرن و ئەوه بێرۆکەیهی کە هەرچی تۆ تێی بگهیت ئەوه حەقیقەتە؛

«راگرتنی شوین پای نووسەر لە دێر بەدێری رۆمانە کە؛

«رەهاگەری و سنوور دانەنن بۆ دەرکوتەکانی زەین؛

«بە شوناس کردنی کارەسات و بە کورتی گێڕانەوهی لایەنیکی نەناسراوی مرۆف بە گشتی و کورد بە تابیەتی.

کە بۆ کۆتەنەوهی ئەم مەبەستانە دنیا به کی متافیزیکی نيمه ئایینی و نيمه ئۆستورەيهی درووس دە کات کە بۆ خۆی هەلگری تابیە تەمەندیە کانی جیهانیکی ئایدۆلۆژیکە ئەویش لە لایان «بەختیار عەلی» موه کە بە پوختی و پاراوی چەندین بابەتی لە سەر ئایدۆلۆژیا و خەسارە کانی نووسیه.

کیشەیی عەین و زەین، کیشەیی سۆز و ئابزە، کیشەیه کی گەورەیی فەلسەفی میژووویی بوو کە لە تەمسیلی «مۆسول» ی ئەفلاتوون کەوتەوه. تەمسیلیک کە مرۆفی لە واقیعی ئێرەیی و جەستەیی خۆی خافلاند و چاوی بریه رۆچنەیی متافیزیکی. رۆچنەیه کە تیشکی تیزی متافیزیک ئیزنی چاوی هەلپێنانی پێنەدا و لە ولامی پرسیارە کانی تاوانی گیلی و گەمزەیی وەبەر کەوت و فیر بوو لە بری دیتن و پرسین، گوێگریکی باش بی و بەوهی کە دەبیسی سەر مەست بی و لە ژێر تاوی متافیزیک بە مەدەهۆشی بتاویتەوه.

ئایا «شاری مۆسیقارە سپیه کان» یان شاری وەهەمە کانی زەینی شیزۆفرنیکی جەلادەتی کۆتر کە بۆ خۆی ستایشی متافیزیکە، دەرەقەتی دەر برینی واقیعی کورد دیت؟ ئایا پێی دەر کرئ کارەسات و میژوو بکا بە شوناسی کورد؟ گەر بلین ئەمانە داخوایە کی نەشیاو و بی پێوهندیە لە رۆمان، دەلین ئایا ئەم شارە ئەتوانی شوناسی کورد بگێریتەوه؟ گەر ئەمەش بە ویستیکی نەگونجاو بزانی ئە پرسین ئایا ئەوه جیهانە متافیزیکیالە پرستی ئەوهی هەیه وینەیه ک بی و جوائی ناسی رەوايه کوردی بە هەموو خۆشی و ناخۆشی و بوون و نەبوونە کانیهوه؟ ئایا ئەم جیهانە ئایدیالۆگە بۆ خۆی جیهانیکی تازەیی داسە پاو نیه؟ « ئەوانە ژمارەیه ک خەلکن پەرۆش و شیفتەیی جوانین. هەنیکیان لە تاریکی دا دوائی جەلادەت دە کەون و ناتوانن بیگرن. . . ئەوه پەيامهینی زمین و زەمانیکی تره، نامەیه کی نەپێنی پێیه، کە دوائی تپه رینی سالان و مانگاتیکی زۆر ژمارەیه کی کەم دەتوانن شفره کانی بشکینن و بگهنه نەپێنه راستەقینه کەیی و بین بە پاسەوان لە زەریای جوانییه کوزراوه کاند» (ل ۵۹۸) رۆمانە کە ئیدعای ئەوهی هەیه کە جیهانیکی دە گێریتەوه کە لە حەقیقەتی ئەم جیهانە ناگونجی و لە جیهانی لاھوتیش ناچی و شانازی بەوه دە کات کە جیهانیکی سێهەمه و بە حقیقەتیکی تازەوه بە تیکە لکاری واقیع و فانتازیا لە سەر بنەمای هونەر ساز کراوه. ئەم جیهانە کە خۆی بە نایلاھی و ناایینی دناسینی و هاوکات لە گەل ئەومەش ئیدعای مەعنەوییه ت دە کات، بۆخۆی پراو پر جیهانیکی ئایین ناسا و ئایدۆلۆژیکە.

جیهانی «شاری مۆسیقارە سپیه کان» کە دايم لە نەپێنه کان ئەدو و بە راز و رەمز پاساوی هەموو شتە کان ئەداتەوه و هەموو چەمکە کانی سەلمینراو و حەقیقەتی حاشا هەلنەگر و کەسە کانی پالاوتە ئەنونی و تاوانی نەزانی و تێنەهیشتن دەخاتە بەر بەردەنگ و لە باتی وە لām دانەوه هەر پرسیاریک دەبانەوه سەر نەزانی و تێنەگەیشتن و باوهر پێنەهینان، ئایا جیهانیکی داخراوی ئایدۆلۆژیک نیه؟

« بە لām دەیزانی نەپێنه کی ون هەیه ناتوانیت بیدر کینیت، نەپێنه ک دە کەوتە تە دەرەوهی سنووری زمان . . . نەپێنی هەرە گەورەیی شاری مۆسیقارە سپیه کان لە شەقامە کان و کوچە کان و گەرە کە بەرینە کانییا، نییه، بە لکوو ئەوه نەپێنییه لە مۆسیقا کان و تابلۆ و نامە کاندایه کە لەویوه دە گەرینەوه بۆ جیهان» (ل ۵۶۹). دياره ئەم شێوه دوانە سەبارەت بە شتە کان، بیجگە لەوهی ئیدعای رازی قوول و نەپێنی بی بگار دە کات هیچ شتیکی بۆ ناگێریتەوه بگره هەر چەشنە رەخنە و پرسیاریش بخاتە ئەستۆی نەزانیین و تێنەگەیشتن. لە سەرە تاشدا «عەلی شەرەفیار» کۆتیبووی هەر تیکستیکی گەورە دوزمینی گەمزەیی هەیه، واتە دوزمینیکی کە بە هۆی لئ حالی نەبوون دوزمنايه ت دە کات. عەرەب دەلیت «الناس عدو ما جهولا». کیشە کە نەک لە سەر مەبەست و چەمکە کان کە لە سەر شێوهی کۆتەنەوهی ئەم چەمکانیه. کەسایەتیه سوپیرمەنە پالاوتە کەیی سوڤیه کی وە ک «جەلادەتی کۆتر» و وەنواندنی جیهانیکی بارگای و پرنه پێنی وە ک شاری مۆسیقارە سپیه کان تا چ رادەیه ک واقیعی ئەستاتیکی و رەوايه کوردی پێوهیه و تا چ رادەیه ک مرۆف لە واقیعی خۆی تێی نەگەیی؟ کەسایەتی «جەلادەت» بیجگە لەوهی کە لە حەقیقەتی قوربانی بمانخافلانی لە واقیعی هیچ قوربانیە کمان نزیک ناکاتەوه. «میلان کوندر» لە رۆمانی «هەرمان» دا کاتیکی کەسایەتی «ئەگنیس» و «لورا» بەر اوارد دە کات دەلی: «لە جیهانی ئیمەدا، کە بیچمگە لیکێی زۆر و وە ک بە کچووی تیندایه، زۆر ئەستەمه کە مرۆف باشاری سەقام گیری شوناسی خۆی بکات و قایل بە تاقانەیی خۆی بی. بۆ پەروراندنی تاقانەیی خۆت دوو چەشتن لە بەر دەم دایه: چەشتنی پێ زیاد کردن و چەشتنی کەم کردنەوه. «ئەگنیس» هەر

شتیک که لایه‌نی دهره‌کی هه‌یه و دسه‌وامه له خۆی کهمی ده‌کانه‌وه تا چیاپهت(ماهی‌هت)ی په‌تی خۆی لی روون بیته‌وه. شیوازی «لورا» به‌پیچه‌وانه‌یه: ئەو بو ئەوه‌ی که خودی خۆی فره‌تر به‌ره‌چاوی و شایانی تی‌گه‌یشتن و به‌ل بکانه‌وه، دايمه سفته‌گه‌لیکی زۆری پی دنوووسینی و تی‌ده‌کوشی خۆی له گه‌ل ئەو سیفه‌تانه‌یه‌ک‌خات.(کوندر، ۱۳۲، ۱۳۷۹) که‌سایه‌تی «جه‌لاده‌تی کوتر»ی هه‌فده‌ساله که برپاره که‌سایه‌تی و شوناسی کوردیک له ناو مه‌رگ و ژبان‌دا بنوینی، هینده نکۆلی له واقیعی دهره‌کی و بوونی واقیعی خۆی ده‌کات، ئەه‌یته که‌سیکی ئاسمانی و ئەو سوپیرمه‌نه که له واقیعی کورد دوور ئە‌که‌وه‌پته‌وه و ئە‌گاته ئیشراف و ته‌قوايه‌کی مۆسیقاییه‌وه: «مرۆف که مۆسیقای لی نه‌دا، ده‌توانیته به ئاسانی درۆیکات» (ل، ۱۴۷). . . . سووسه‌سه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانی ده‌هاته‌وه یاد» (ل، ۲۸۲) گه‌رچی جاری وایه خودی رۆمانه‌که‌ش دان به ناته‌وانی جه‌لادته داده‌نیته: «. . . نایته شوو دره‌نگ به‌م شاره‌دا بگه‌ریته، تۆ له‌وه منداڵتری سه‌یری ئەم شتانه بکه‌یت» (ل، ۲۱۵) به‌لام جه‌لادته ورده ورده سیمای پیغه‌مبه‌ریک به خۆوه ده‌گرێ و بارگای ده‌بیته ئەوه‌نده‌ی که هه‌موو که‌سیک به خیتاییکی ئاسمانیه‌وه نه‌یدوینی: «. . . نه‌ینییه‌کی گه‌وره‌م هه‌یه بته‌ده‌می، نه‌ینییه‌کی که ده‌بیته تۆ خوه‌نی بیت، تۆ ئەمی منداڵی نه‌جیب» (ل، ۲۹۴). «ئه‌می منداڵی نه‌جیب من و تۆ زۆر شت له نیوانماندايه . . .» (ل، ۲۹۵). «ئه‌می منداڵی نه‌جیب تۆ چۆنت ده‌وی با وای . . .» (ل، ۳۱۷) به‌م چه‌شنه جه‌لادته ده‌کرێ به پیغه‌مبه‌ریک که موعجیزه‌که‌ی مۆسیقایه و ئەرکی ئەوه‌ی له سه‌ر شان که له مردن رزگارمان بکات: «تۆ ده‌بیته به پیغه‌مبه‌ری مۆسیقاره مردووه‌کان» (ل، ۴۰۱) جه‌لادته که له سه‌ره‌تاوه به بی‌لۆژیکیکی داستانی بو ئەرکی پیغه‌مبه‌ری خۆشه ده‌کرێ، به‌لام پیغه‌مبه‌ریکی ناسه‌رده‌م و به‌جیمو له قوناغی ئیستا که شیوازیکی تاقی کراو و په‌ک‌ه‌وته هاته‌وته گۆره‌پانی رزگاری که‌سه‌کان و ئەو موعجیزه‌یه که پنیه‌تی نه‌وه‌ک که‌س له مردن ناگه‌رینیته‌وه به‌لکوو به‌و ئی‌دعايه‌ی که به هه‌رمانیان ده‌گه‌یته‌ت به ستایشی مه‌رگ هه‌موان له مردن نزیک ده‌کانه‌وه. «جه‌لادته» بۆرزگاری کام‌ئۆمه‌ت هاته‌وته؟ ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ ناسه‌رده‌مه که له‌عالمیکی ئینتزا‌عیه‌وه دنه‌ده‌دری و دا‌ئه‌به‌زیته کۆمه‌لگایه‌ک که بارگای بوون و نووسان به په‌روایه‌ته‌کان کیشه‌ی گه‌وره‌ی واقیعی میژووبی و کولتوربه‌تی‌وله‌خۆی بارگای‌ترن. «جه‌لادته»‌ی مه‌رگ‌نوگر، چ مژگینییه‌کی پییه بو کۆمه‌لگای ناخنیوه به مه‌رگ. «جه‌لادته» و موعجیزه‌که‌ی که له کاره‌ساته‌وه هه‌لایساون هه‌یچ چه‌شنه رامان و شیکاریه‌کیان له پیناو کاره‌سات‌دا نیه و ئەمه‌ش دان‌پیناوانی سه‌یری خودی رۆمانه‌که‌یه: «مرۆف مۆسیقا لیده‌دات چونکه له نیوان چاوه‌روانی کاره‌سات و کاره‌سات‌دا هه‌یچی نیه بیکات» (ل، ۳۰۹). دیاره که «جه‌لادته» و مۆسیقا ئەو مۆسیقارانه به‌هۆی به ئاسمانی کردنی خۆیان له پیناو واقیعیکی زه‌ونی هه‌یچان پی‌نایی که بیلین. سه‌یره که «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» له هه‌موو بواره‌کان ئەدوی به‌لام له به‌رانبه‌ر کاره‌سات‌دا و ئەو واقیعه‌ تاله بو کردن و وتن هه‌یچی پی‌نیه؟! «جه‌لادته» له ته‌مسلیبک‌دا که بو «محمه‌دی فیره‌دوسی» و «جه‌لیلی باران»‌ی

ئه‌گه‌ر پته‌وه باسی باخیکی خه‌یالی ده‌کات: «. . . باغیک هه‌یچ مه‌خلوقیک ریی تینه‌که‌وتیته، رۆژیک دهرگا و په‌نجه‌ره‌ی گۆلسازییه‌که‌ی خۆی داخست و له‌دیوه‌وه که‌وته درووس کردنی ئەو باغه‌ خه‌یالییه، . . . که ده‌یویته بگه‌ریته‌وه بو ناو گۆله‌کانی خۆی، ده‌یویته باغه‌که‌ی خۆی بدۆزیته‌وه، نازانیته چۆن، نازانیته کومه‌یه‌ گۆله‌کانی ئەو له ناو ئەو باغه‌ جاویده‌دا، ساتیکه هه‌ست ده‌کات ئەو باغه هه‌مووی ئەو دروستی کردوه، ئەو به‌شیکه له باغیکی گه‌وره که به‌شه‌کانی په‌کتر ته‌واو ده‌کهن. باغی یه‌ک که‌س نییه، به‌لکوو باغیکی جاویده . . .» (ل، ۴۴۰) ئەم باغه که په‌رومه‌دی رۆحیکی گشتی «هه‌یگیل» په‌وینه‌یه‌که له شاری مۆسیقاره سپیه‌کان به رۆحیکی گشتی و جاویدان نارمانیه‌وه که له ته‌متوومانی میتافیزیکی‌دا واقیعی مروفی لی ون ده‌بی و له‌وه په‌ری حه‌قیقه‌تی ئیبرایی مروفه‌وه ئەدوی. به‌و هۆیه که «به‌ختیارعه‌لی» به‌بویرییه‌وه نه‌یوسته‌وه خۆی له تۆی رۆمانه‌که به‌شاریته‌وه و نازایانه رسته به رسته خۆی دهربریه‌وه، رۆمانیکی متافیزیکی‌که که مروفی جیهانی ئەمرۆ ئەوه‌نده له واقیعه‌ دوور ئەخاته‌وه و به جیهانیکی خه‌یالییه‌وه سه‌رقالی ده‌کات، «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» بو «به‌ختیارعه‌لی» گۆفاری ره‌هه‌ند، خودکۆزیه‌کی فه‌لسه‌فیه‌یان ویستوویه‌تی له ره‌هه‌ندیکی هونه‌رییه‌وه خه‌سه‌ره‌کانی نوقم بوون له جیهانیکی ئارمانی و متافیزیکی‌که بنوینی؟ جیهانیکی که قوربانی و جه‌لال له ژیر په‌رده‌ی رۆحیکی گشتی‌دا و له داد‌گایه‌کی ئارمانی‌دا کۆ دهن بی‌ئوه‌ی هه‌یچ مه‌عریفه‌یه‌کیان له خۆیا یان له په‌کتری هه‌بیته. ئەو جیهانه‌ی که به‌کهم باه‌خ گرتنی جیهانی پر کاره‌ساتی واقیعه، بوون و مه‌عریفه‌ی لی ده‌سپریته‌وه و ده‌یخاته ئەو په‌ری تی‌گه‌یشتن و شیکارییه‌وه: «جه‌لادته ته‌واوی ئەو سه‌فه‌ره‌ی وه‌ک خه‌ونیکی ده‌گریابه‌وه که مرۆف له ناو ته‌م و دوو‌که‌ل و ره‌سه‌ب‌ادا بیبینه‌ت، سه‌فه‌ریک که ناگه‌رینیته‌وه، هه‌ولی گه‌رانه‌وه‌شی هه‌یچ نییه جگه له هه‌لشاخانیکی گه‌مژانه به‌کارینی ئەسته‌م و نه‌کرده‌دا» (ل، ۳۱۷). کیشه‌ی حه‌قیقه‌ت و رۆمان له ده‌قی رۆمانه‌که‌شدا ئاما‌زه‌ی پی‌کراوه: «. . . ده‌مویست دواچار ئەو هه‌سته قووله له خۆم‌دا بکوژم که من حه‌قیقه‌ت ده‌گه‌رمه‌وه نه‌وه‌ک رۆمان دنوووسم. . . ئاخر بیرتان نه‌چیت دواچار من رۆمانوس بووم نه‌وه‌ک خزه‌ته‌کاری حه‌قیقه‌ت» (ل، ۶۱۷). به‌تیکرا به‌و ئاکامه ده‌گه‌ین که به پیچه‌وانه‌ی بوچوونی «عه‌لی شه‌ره‌فیار»، ئەو خزه‌ته‌کاری دا‌کوکی له سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌تا رۆمانووسیک که حه‌قیقه‌ت بکات به رۆمان و له په‌نجیره‌ی رۆمانه‌وه تینی بروانیته. وه‌ک دوا‌یین وته پیم وایه خه‌ساری بنه‌ره‌تی رۆمانی «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» له‌وه‌دایه که نه‌وه‌ک له هه‌ست و پیوسته‌یه‌کی هونه‌رییه‌وه به‌لکوو له ئەرک و پیوسته‌یه‌کی رۆشنبیره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه.

ژنده‌ر:

- ۱- ریکوره‌پل، زندگی در دنیای متن، ترجمه‌ی بابک احمدی، تهران: مرکز، ۱۳۷۳، ل، ۷۲
- ۲- کوندر، امیلان، جاودانگی، ترجمه‌ی حشمت‌اله کامرانی، تهران: علم، ۱۳۷۹، ل، ۱۳۲

مەسعود محەممەد ھەزرىتىنىڭ لەڭگىرلىك قەدىرى كۆيى

ھەندىرىن - مامۇستاي زانگۇي سۆزلىك

نەيزە سەمەد - زانگۇي سەلىمانى -

پىشەكى

مەسعود محەممەد (۱۹۱۹-۲۰۰۲)، دەنگىكى زايەلەدارى رۇزگارى خۇي بۇ: ئەو نووسەرى بابەتە چكۆلەكان نەبوو، بەلكو ھەلكۆلئىنەرى بابەتە گەورەكانى رۇزگار: زمانسازى، كولتورسازى، نەتەوسازى و ھەزرسازى، بوو. بەلام ئەو بەرىگەى بابەتە "بچكۆلە و تەوانەكراوكانەوە بابەتە" گەور" ئەنى دەخوئىندەو. . مەسعود محەممەد لە كۇتايى شەست، حەفتا و ھەشتايەكانى سەتەى رابردوودا ھەرچەندە ھولى دەدا بە نووسىنەكانى نەخشەبەك بۇ زمانسازى، كولتورسازى، خاكىكى ھەزرىي ھەلبكۆلئىت و بەمەش كورد بتوانىت بىنىت بە بوونى خۇي و بە بوونى خۇيەو لە جىھاندا ئامادە بىت بەلام ھاوكاتىش دەيزانى لەو دۇخە پەرتەوازى بوونى كوردىدا، ئەو پۇتانسىيالىتىتە ناوەكىيە (زۇرخانە ھەزرىي و تىوانستە مەزىيە) لە زۇيانى كوردىدا بوونى نىيە، بۇيە، وەك مەروفيكى ئاۋەزخواز (راشئالئىزم)، بۇ ئەوئەى ئەگەرىك لە ئومىد نىشانىدا، روو لە خاك، يادەوھەرىي پەرتەوازى زەمان، لەوانەش خاكى زەمانى شىعەرى حاجى قادىرى كۆيى دەكا. ھاوكاتىش ئەوھەرچەندە پۇتانسىيالىتىتەى كورد بىئىئومىدە، بەلام بۇئەوئەى رۇشنگەرىيە شىعەرىيەكانى حاجى قادىرى كۆيى و مەلاى گەورە بىئومىد نەكا، ئەو رەمە شىعەرىيە رۇشنگەرىيەى حاجى قادىرى كۆيى ھەلدەگرىتەو و بەرەو ھەزرىدىن دەيفرازىنىت: "بە شىر و خامە دەولەت پاپەدارە ئەمن خامە ھەيە و شىر ناديارە"

"دىوانى حاجى قادىرى كۆيى"

لە ناوہراست و كۇتايى سەتەى نۇزدەدا لەگەل بلابوونەوئەى ھەزرى رۇشنگەرىيە بە جىھاندا، حاجى قادىرى كۆيى بە ھۇى تاراۋگەبوونى لە ئەستەنبول و ئاشناپوونى بە ئەزمونى ئەحمەدى خانىيەو، تىدەگا كە تەنيا ھىزى ئاۋەز و ئاۋازخوازىيە كە كورد لەو دۇخە دوۋبەرەكى، قەدەرى بىندەستىي و ئاۋازىز بوونەى بە دىندارىيەكى نەرىتىي و نەخوئىندەوارى، رزگار دەكا. دەخوازىن لەم توئۇئىنەوئەدا بە خوئىندەوئەى كە ھايدىگەرىي، كە پىئى واپە فەلسەفە لە دەستپىكدا شىعەرىي بوو. بۇيە، بە راى ھايدىگەرى، شىعەر بۇ فەلسەفە دەچرىنىي و بە پىچەوانەشەو. ئەم توئۇئىنەوئەى ھەلدەدا ئەو رىونىكاتەو، كەچۇن مەسعود محەممەد بە خوئىندەوئەى شىعەرى حاجى قادىرى كۆيى، رەوانىيىيەك لە زمانسازى، كولتورناسىي؛ نەتەوسازى و ھەزرىدىكى كوردى سازاندوۋ. مەسعود محەممەد ھەزرقان، زەمانزەن و ھەزركارىكى كوردە. لە رىگەى نووسىن، گۇتار و كىتەبەكانىيەو، لەرىگەى ئىشكرىن لەمەرىبوون، ھەزرى، زەمان، ئەدەب و شىعەرى كوردىيەو دەيوئى كورد لە نەھامەتى، كىشە، نەخۇشى لەبىرچوونەوئەى بوون، گەندەلكردنى زەمانەكى ئاگادار بىكاتەو. بەرىي گەرانەوئەى بۇرەگ و پىشەى زەمانى كوردى، بەرىي گەرانەوئەى راقەكردنى شىعەرىكانى حاجى قادىرى كۆيى، نالى، مەھوى، كولتورنىكى ھەزرىدىن دەسازىنى. ئەم توئۇئىنەوئەى، ھەلدەدا خوئىندەوئەىكى بوونناسىي (ئۇنتۇلۇزىيانە) پەيوەست بە ھايدىگەرىو بۇ ئىشكرىن و نووسىنەكانى مەسعود محەممەد بىكات. ھەرۋەك چۇن ھايدىگەرى بە ئىشكرىن لەمەرىبوون، ھەزرى، زەمان و شىعەرىكانى ھۆلدەرلىنەو، كولتورنى خۇرئاۋايى بىلدار دەكاتەو لەبىرچوونەوئەى بوون. مەسعود محەممەد پىشەى بەرىي ئىشكرىن لە زەمانى كورد، ھەزرى كوردى و شىعەرىكانى حاجى قادىرى كۆيەو، دەيوئى كورد لە

داگىر كوردنى بوونەكى و لەبىرچوونەوئەى بوونەكى بىلدار بىكاتەو، تاكوو لەم رىگەىيەو كورد بەئاگالىتەو و بوونى خۇي بىسەلمىنى و بوونى خۇي بىنىتەو ياد. ئەم توئۇئىنەوئەى سەرەتا لەتەك ھايدىگەرىدا خەرىك دەبى تاكوو بىنەمايەكى تىۋرىي بۇ توئۇئىنەوئەكى بىنەبەرىيى و پاشان لەسەر ئەم بىنەمايە خوئىندەوئەى بۇ ئىشەكانى مەسعود محەممەد بىكات.

ھايدىگەرى، زەمان و ھەزراۋە

ئىشەكانى ھايدىگەرى بەسەر دوو قۇناغدا داپشە دەكرىن، ئىشەكانى سەرەتا كە پىتر خۇي لە كىتەبى "بوون و كات"دا دەبىنىتەو و ئىشەكانى درەنگىتر پىتر لەبارەى زەمان، ھەزراۋە و ھەزرىن، كە ئەو قۇناغەى دوايى ھايدىگەرى لە بوارى فەلسەفىيەدا، بە ۋەمچەرخان لە بىر كەردەنەوئەى ئەو نادىر دەكرىت. لەئىو ئىشەكانى ھايدىگەرىدا لە ھەردوو قۇناغەكەدا زەمان رۇلى پىكەوئەبەستىنى قۇناغەكان دەگىرىن. زەمان بىرىتەى لە پردى پەيوەندى نىۋان فەلسەفەى سەرەتا و كۇتايى ھايدىگەرى. ئەو زەمان ۋەك ئامرازى ئاشكرىكردنى بوون شىرۇفە دەكات. لە سەردەمى مۇدىرنىدا بەھۇى تەكنۇلۇزىيەو زەمان پىتر ئامرازىندىراۋە، بۇيە ھايدىگەرى داۋا لە ھەزرقان و شاعىران دەكا زەمان بەھەند ۋەرىگىن. لە رۋانگەى ھايدىگەرى، زەمان بوونەوئەرىك نىيە لىرەبوونى ھەبىت، بەلكو زەمان بوون دەبەخشىت. زەمان نوئىنەراپەتى ناكرى و ئۇزۇكىتەكى نىيە پىشان بىرى، بەلكو زەمان ئاملايەى ھەيە. زەمان تىشەكى نىيە راست بى، بەلكو خۇي ھەقىقەتە، ئاسۋى واتاپە كە ھەموو تىشەكى تىيدا دىياردەخرى (Keamey, ۱۹۹۶). ھەزرىن لە ناۋەرۋكى مەروفا پەيوەندىيەكەى لەگەل بووندا بەتەواى دادەمەزرىنىت. ھەزرىن پەيوەندىيەكەى لە بوونەوئەى ۋەردەگرى. لەئىو ھەزرىندا زەمان دەكەوتە نىو بوونەو. زەمان مالى بوونە. مەروفا لەئىو ئەم مالادا نىتەشەجىيە. ئەوانەى لىدەھەزرىن و وشە دادەھىنن، پاسەوانى ئەم مالىن. ھايدىگەرى لە چوار خالى سەرەكىدا باسى كىردوۋە: **يەكەم:** زەمان لە بىنەرەتى (بوونناسىي) ئۇنتۇلۇزىي بوونى مەروفايە. مەروفا لە بىنەرەتەو خاۋەنى زەمان، چۈنكە دەھەزرىت. ئاۋەل لەبەرئەوئەى ۋەك مەروفا نەزرى و ھۆشەندىنەى، بۇيە خاۋەنى زەمان نىيە. ئەمەواتاى ئۇنتۇلۇزىيانەى زەمان، نەك دىياردەناسىي (فىنومىنۇلۇزىيانە). گىزىك نىيە فىنومىنۇلۇزىيانە مەروفا بە چ زەمانىك دەدوئىت، كوردى، ئىنگلىزى، بان غەرىبى، ئەو ئۇنتۇلۇزىيانە بىزەمان نىيە و دەبى زەمانى ھەبىت. **دوۋەم:** ھەمىشە ھەزرىن روو لە "بوون" دەكا و بەرىي زەمانەو راسىتەيەكەى دىيار دەھىننى. زەمان دەبىت بەم مالى كە "بوون" خۇي تىدا دەردەخات.

سىيەم: مەروفا، ئۇنتۇلۇزىيانە دەھەزرى و زەمانى ھەيە، بەلام مەرج نىيە زەمان بۇ دەرخستى راسىتى "بوون" بەكار بىنى. **چوارەم:** مەروفا داھىنەر دەتوانىت رەسەنە بىت بە خاۋەنى زەمان و مالى بوون؛ پىان مەروفاى رەسەن داھىنەرەنە، زەمان بۇ دەرخستى راسىتى "بوون" بەكار دەھىننى (كەمال، ۲۰۱۷).

ھايدىگەرى لەو گۇتارەنى درەنگىترىدا، كە لەئىر ناۋى "ھەزراۋە، زەمان، ھەزرى"، "رىگەى بەرەو زەمان"، "دىسكوز لەبارەى ھەزرىن" كۆكرانەتەوئەى ئازگومىنى ئەو دەكا زەمان شىعەرىيەنە ۋەك "مالى بوون" كرايى دەنوئىنى. ئەو دەرىپىنەى ھايدىگەرى پەيوەندى بە رەجەلى تەكنىك و خانوۋ، مالاۋە ھەيە،

مردنیهه که په یوه سته بهو چوار گوشه یوه، به تایبه تیش که بهند بیت به "تشت" هوه. (رېنگه "D. Brinbaum och Sven Olov Wallenstein," Heideggers väg هایدیگره) ۱۹۹۹-ل. ۱۴۵-۱۴۴.

له دیدی خویندنه وهی هایدیگره هوه خودی زمانه، هوه پرسپاره ناوه لا ده کاته وه که چوڼ ئیمه خویمان له زمان نزیک بکه یه وه؟ زمان چوڼ بوونمان بینراو ده کا و بانگمان ده کا؟ دواچار زمان چوڼ دموی؟ هایدیگره دمبیزئ ئیشی هونه (شاعیر) هوه یه گوئیگرئ و وهلامی "زرینگه ییډهنگ" ی زمان بداته وه. هونراوه به شداری ده کا له یاده وهی و بیر هاتنه وه یه کی کویه کی له "کوکردنه وهی خه لک پیکه وه". هونراوه ی رسمن دتوانی بیر کوملگه که ی بخته وه که هوان له ترادیسوئی رابوردوی خویمان وه دهرنران، بویه گهره که بهدوای مال و نشینگی خویندا بگرېڼ و دووباره بیدوزنه وه. هوله دهرلین دمبیزئ هونراوه ریگه به ئیمه ده دا دووباره بگرېڼه وه مال. هونه بؤ خوی ناتوانی هم هاتنه وه ماله وه یه کارا بکا، به لکو پیویستی به وه یه که هوانی دیکه گوئ له زمانی به هندنور گرتنی بگر و له لایهن خوینده وه کارای بکن (Keamey, ۱۹۹۶).

هایدیگره له "رېنگه یی به ره وه زمان" پنی وایه هونراوه زمان ختوکه ده دا و هوه زوویه له نامیز ده گری، ههروهک خوی له زه ویرا هاتیبت. به ممش هونراوه زمان به ناوه لای، بیستراو و بینراو ده هیلیتته وه. له ویندا په یقه شیعریه کان دهنه زمان که زمان دتوانی دور له نه وایه کانی له بهر انبهر خویدا، ههست به خوی بکا و خوی بیستی. به وانی هایدیگره یانه: په یف وهک کاکله ی ههستکردن به خوی دتوانی له نیوان زوی و ئاسماندا یاریه کانی ناسو کراوتر بکا. ناسو له ریگه ی زمانه وه دتوانی ناوه لا بیته وه، له ناوه لا بوونه وه یه دا، شوینیک به مروف ده به خشیت که تییدا بؤی. شوینیش کوئی زوی و سهره تان ئاسمانه، وانا مالی جیهانه. هایدیگره له ههستکردنه وه به ناخی زوی ههولده دا پاتایی سروشت: بهرد، درخت، بوشایی و هوه نه وایه ویلانده ی که پرن له دمنگ چرېکانه وه. هه مانه هه موی، له روانگی پرشنگی زمانی هایدیگره وه، جوړه خه لوه تیکه له سیمای ژاندا. چونکه بهر له هه موی تشیتک شیعریه یه له ریگه ی توانستی به ناو کردنی په یقه وه زمان روونده کاته وه، هوه توانسته به سهر شاعیر و زماندا داده باری و شیعرا ندیش ئاستی هوه توانستی به ناو کردنی پایه دار تر ده کا. به وانی کی تر، هایدیگره بهم جوړه هه مه شروفه ده کا: "روخساری سروشتی زمان هه میشه بؤ ئیمه، ته نانه له کوئیای زمانیشدا بیت خوی به بینراوی دهنوینیت، هه نا هوه کاته ی که ئیمه به شیوه یه کی ته و او خویمان بهو بیر کردنه وهی که ئیمه پیشت له سهری ناخوتن دواوین و هوه ی که و تراوه نابه ستینه وه." (رېنگه ی به ره وه زمان، لاپره ۱۲۱) هایدیگره دمبیزئ ته نیا بهرېی هزانندی شیعریه وه هواسنگی و هارمونی نیوان هر و بوون روښن ده کرتته وه. بویه شاعر توانست به فله سفه ده دا تا کو بگرېته وه بؤ بهر ته کانی خوی که له هه هزاننده دا فله سفه هوه یه یه ونده له گه ل ناخوتنی لوگوس. بویه هزانندی شیعری له نیو ره گی فله سفانندی ره سنده یه، جوړیکه له په یقینی گونجاو له تهک بووندا، په یقینیک گونجاو له تهک خودی زمان خویدا. لوژیکی شیعری، نوینه رایه تی بوون ناکات به وشه، به لکو بوون وهک وشه هه نو وه کی ده کا و دیارده هینی. وانا وشه بوون دبه خشی. بهرېی هه لوه شاننده وهی کارایی ته کنیک و سوود گه رای زمانه وه له بهر ژوه ونندی په یقی شیعری، هایدیگره وشه ی له بیر کراوی بوون ده گه رېښته وه و ده هیښته وه یاد (Keamey, ۱۹۹۶). هایدیگره ده یه وهی پیشانی بدا که چوڼ زمان بوون دبه یقینی بهرېی دهر برېنی له نیو جیهان بوونی ئیمه وه. بؤ هه مبه سته هایدیگره چوار مودی سهره کی زمان دیاری ده کات.

۱. زمان وهک جهختی (برباری لوژیکی)

هایدیگره دمبیزئ له فله سفه ی ترادیسوئیډا هه ولده درې زمان کورت بکرتته وه بؤ دهر برینیکي فورمال (شیوه کی) یان په تی (هه ستراکت). لیره دا زمان رازه یه کی سی لایه ی ده کا ۱. پوینکردن (هه متشته لیره یه)، ۲. دیارکردن (هه متشته ی لیره یه، سییه)، ۳. په یه ونندی (نالو گوړ کردنی زانیاری سه بهارت بهم پوینکردن و دیارکردنه). زمان ده ی به که ره سه ی برباری لوژیکی که نوینه رایه تی جیهان ده کا و پویندی ده کا. وشه کان بؤ نوینه رایه تیکردن و نه خسه کیشانی راپلېتی به کارده هینرن.

که هایدیگره له کتیبی "ره چه له کی ته کنیک و تیزه کانتیر (Heidegger, 1981, "Teknikens väsen och andra uppsatser, 1981), M, داسی ده کات. هایدیگره له ره چه له کی ته کنیک و نزیکایه تی نیوان چه مکی "Itiko, واته "خانوسازکردن" و "techne", وانا "ته کنیک، که ههردو چه مکه له زمانی گریکی کوندا، نمایشکردن، یان "ره خساندی-تاماده بوون" ده گه یه نین نهک بهو واته ی چیکردن و بهو مه کیته بوونه ی که له م سهرده مه بالاده سته ی ته کنیکدا له نارایه. له کن هایدیگره، هوه دوو چه مکه په یه ونندی به بیر کردنه وه ته کنولوژی په کانه یه نییه، به لکو مه به سستی گه وهری خانوو چیکردن، "مه یسه کردنی ژبان، بوونه"، به نامده کردنی شوین و سازکردنی ده فیه یکه بؤ نیشته جیبوون. هایدیگره له په یه ونندی به زمانی شیعریانه وه وهک "مالی بوون"، ده گه رېته وه بؤ ره چه له کی "خانوو کردن، ژبان، بیر کردنه وه"، که به ممش باس له دؤخیکی واقعی، سهره تان سالی پنجاکان، دوا ی شه ری جیهانی دووه ده کا. له ویندا هه لمنا نییه کان به ده ست ته نگزه ی خانوو و بیمالییدا ده بان نالاند. لی هایدیگره له روانگی ته کنیک و نه یلیزمه وه هوه دؤخه ی بیمالییه رافه ده کا. مه به سستی هایدیگره له و رافه کردنه دا هه فراندنی فله سفه یان جوانناسییه کی ته لاسازی نییه، به لکو تا کو مروف رووبه رووی پرسپاره گه لی له م چه شنه مان بکاته وه: چوڼ له سروشتی نیشته جیبوون له مالدا تیبگه ی، بهو مانایه کی که خانوو کردن بهنده به نیشته جیبوونه وه؟ هه کاتیش خانوو کردن و نیشته جیبوون پیکه وه چتو رولیک له بیر کردنه وه ده یین؟ هوه ده فیه ی هایدیگره بریتیه له هری هوه و ره چه له کی زمان که له نووسینه کانی دوا ی هوه ده هه میشه دووباره ده بیتته وه. هه کاتیش هایدیگره له وه ده فیه ی هزرین له زمان وهک "خانوو، مالی بوون"، مه به سستی دؤخیکی کونکریتی تایبه ته، مه به سستی هوه بیمالییه یه مروفی هه لمنا نییه که دوا ی خه رباتی شه ری جیهانی دووه و رمانی رژی هه هیتله روه گیروده ی بوو بوو. بهم جوړه هایدیگره ده لی، له ره چه له کدا خانوو کردن و نیشته جیبوون له زمانی هه لمنا نییدا بؤ کرداری "bin"، هه بوون: "هه بوون" مانای "بناغه دانان، خانوو کردن" و "نیشته جیبوون" وهک بوونه وه یکی "مردنی"، ده گه رېته وه. بویه ده یی سازکردنی خانوو ره کان ره گی له نیشته جیبووندا داکوتا بیت و خوی به یه کیتیه کی ره سن له زمو ی و ئاسمان، خو و نندی و مردنیه ییدا گریند ابیت که هایدیگره هوه هوه چوار گوشه یی (das Geviert) ناودر ده کا. بهم جوړه نیشته جیبوون شیوه ی

وشه كان وهك بوونهوهرى بچووكى بيزيان بو ئهستراكتاندنى رباليتى بهگهدهخرين. ليرهدا وشه كان بهكاردههينرين بو پيناسه كردنى رباليتى وهك كوكراره ئۇزۇنكىنگهلى "بهردهست/پيش-دهست" (Bradatan, ۲۰۱۵) (present-at-hand).

۲. زمان وهك ديسكوزى راقه كردن

ليرهدا زمان ومها دهبيرى كه رهگه كانى لهنيو ليره بوونى رۇزانه نيى مروفدايه، لهنيو جيھاندا وهك راقه كردنى بوون: توانست به ئيمه ددها شت راقه بگهين وهك تشتيك كه پهيوسته به پرۇزى لهنيو-جيھاندا بوونى ئيمه. ديسكوزى راقه كردن به سانايى راقه يەردناكات كه ليره يه (پولينكردن)، يان خاوهنى زنجيره يه ك تاييه تمه مندئى ئۇزۇنكىتقيقيه وهك كيش، رنك، پانى، هتد (ديار بكردن). بهلكو ديسكوزر زور بنه رتيانه راقه يەرد ده كا وهك تشتيك كه بو ليره بوونى من به سووده يان واتاداره. بهرده كه لهنيو ئيكزيستينسيالى رۇزانه نيى خۇيدا وهك تشتيك راقه ده كرى كه ده توارنى لهلايهن منوه وهك چمك، بهردى پهيكه، بلوكى ته لارسازى يان ههر تشتيكى ديكه به كار بهيرى. ئەگەر لۇگيكى جهختىيى وهك ئۇزۇنكىتى بهردهست/پيشدهست رەفتار له گەل تشته كان بگات، ئەوا ديسكوزى راقه كردن تشته كان وهك ئامرازى دهردهست/حازردهست (ready-to-hand) دهناسيت. به كورتى، ديسكوزى راقه كردن تشته هه بووه كان له رووى شيمانى خزمه تكاريتى منوه ئاشكرا ده كا. هايديگه ر جياوازيه كى گرنك له نيوان فۇرمى رهمسن "خۇيى" و نارهمسن "ناخويى" ديسكوزى ئيكزيستينسيال ده كا. ئەو به فۇرمه رهمسنه كه ده لى "پهيف/گوتن"، هايديگه ر ئيمه به توانستى ئيمه بو مانوه به بهر پرسيارى بهر انبهر پهيفه كانمان ديارى ده كا بهر ئى به بيدهنگى مانوه بوئوهى گوى له دننگى بوون بگرين و رهمسنانه وهلامى بدبينه. به فۇرمه نارهمسنه كهش ده لى "چقه چقه ق/قسى پووج". هايديگه ر ئيمه به زور بلىيى و چقه چقه ديارى ده كا (Keamey, ۱۹۹۶).

۳. زمان وهك چقه چقه ق/قسى پووج (راى گشتىي)

زمان وهك گمغو گو له گەل_ئويدى ده توارنى بهئاسانى بى به قسه ي پووج و چقه چقه ق. له چقه چقه قدا وشه كان دهن به ستراتىژىك بو هه لاتن له خۇمان؛ ليرهو رتيانمان هيچى ديكه لهلايهن خۇمانهوه ناز بىندرى، بهلكو بۇمان ده ژيندىرى لهلايهن ناكهس "مرو" (ئەوان) وه (Das Man) كه لهبرى ئيمه بريار ددها. بويه ئيمه بو پر كردنوهى بوئاشيه كانى نيو خۇمان چهنه ليدهدين و به گويهرى ريساكانى مرو چقه چقه ق ده كين. قسه به تال يان "قسى مرو" بوونمان له گەل_ئويدى به شيوه يه كى نارهمسنانه راقه ده كا، لهبره ئوهى جيھان ومها دادنرى كه هيه، نهك لهبره ئوهى من وا ده ليم، بهلكو لهبره ئوهى مرو ومها ده لى. قسه به تال ههموو كه سيك لىي تيده كا وهك هايديگه ر ده بيزى "چقه چقه ق" نه گه رى تيگه يشته له ههموو تشتيك به يى ئوهى پيشتر تشته كه ت گرتى و كرديت به هى خوت. چقه چقه ق تشتيكه ههموو كه سيك ده توانى بيكا لهبره ئوهى ئەو كهسه نازد ده كا له ئهركى تيگه يشتنىكى رهمسنانه.

۴. زمان وهك پهيف (شيعر)

هايديگه ر لهمهر زمان ده بيزى "زمان رهجه له كى شيعره، واتا ئەوه نه توهيه كه بوون ده شيعرىنى. به پيچه وانهش ئەوكاته شيعرى مه زن دهستپيده كا گه ليك به شيوازى زمانه كى له ميژوودا به ديار ده كوى. گرئيكيه كان به هوى هوميرسوه وه شيعره تهبان ئەفراند و تاقيردوه. زمان وهك دابرايىك له بوون زيانى ئەوانى، وهك ويناندنى دهستپيكيك له بوونايه تى، خه ملاند و نيشاندا. "گورگى شتايهر، دهروازه يه ك بو هايديگه ر"، له پهره: (۷۲) شيعراندن ئەو شتانه بيزار ده كا كه له زمانى رۇزانه دا په نا دهرين، ئەو زمانه ي كه خه لك بو دهر بيزى خوى وهك كه رهمسيه ك به كارى ده هينيت. وشه له بهرهمه ينانى شته كاندا توناداره، ئەو توانستش له زمانى كه رهمسدا نييه، به واتا مالارمى: ئەوه شيعراندن كه شته كان به ديار ده خا، ههروك ئەوهى بو سهره تاي سهره لئانئى بگه رپته وه. ههروك ئيمه بو يه كه مجار بيت كه ئەو شته مان بينييت. ئەم گۇرانهش بهوه بندن نييه كه شته كان له گەل وشه دا به ديار ده كون، بهلكو بو ئەوهى له سهره تاهه توانستى خوى بدوزينه وه، ويجا ريگا به ئاوه لا بوون ددها.

ئەو چەشنه وزه به له خه يالى ناوه كى شاعيره وه هه لئاقوولئى بهلكو ئەو وزه به لهو به ديار خستنه سه رچاوه ده گرى، كه بهر له وهى زمان بيدهنگ بيت، زمينه يى بو خۇشده كرى. كهواته مروف له ريگه ي زمانه وه، بو پهيفه كان خوى ئاوه لا ده كاته وه. ئەو پهيفانهش بوونى مروف. كاتيك مروف دهستپيكرده به چيكردى وشه و زمان ههروا له رينه وهى بوونيش دهستپيكرده. واتا، به دهر بيزىكى ديكه ي چرت: كاتيك زمان ده پهيفى ئيمهش له ههمان كاندا گويمان له دننگى بوون ده ي. بهمجوره گهوه هرى مروف له زماندا، كه مالى خۇبه تى، ئاشكرا ده بيت. مروف، به لاي هايديگه ر، گوى بو بوونى خوى راده ديزى و بهممش له سه ر ئەو بوونه وشيار ده بيته وه. هاوكات مروف له ناخافتندا بوونايه نييه كه ي دادهمرزىنى، ئاوه لا ده كاته وه. ليره دا ئيمه ده توارين بلىين كه زمان ميژووه، ههروا به پيچه وانه شه وه. چونكه مروف له رهجه له كى خۇيدا ناخافتنه و له ريگه ي ناخافتنيشه وه خوى به ديار ده خا. بهمجوره ميژوو دهستپيده كا ها تاكوو له ناو زمانى مروفا بى. به واتا هايديگه ر: "چونكه ريگه ي ميژوو بهرو زمان ديار يكاره، ئەممش هه ر ته نيا له دهسته واژه كانى زمان وهك خۇيدا نييه، بهلكو زياتر به دهسته واژه گه ليك له هه ولئان ديار يده كرى بو ئەوه ي پيناسه ي كى ميژووى له تهواوى ميژووى فرازانى ههمه كى روو حانيه تى مروف و ههروا تاگه رايه تيه كه ي پى به خشى." (ريگه ي بهرو زمان، لاپهره: ۱۱۸) له روانگه ي هايديگه ر، بو زمان، زمان ده بيته ماليك، ئەممش واتا بورايىكان بو ئەو بوونه راستينه يه ئاوه لا ده كاته وه. بوون ئەفرانديكه بو ئەوه ي مروف بتوانيت ميژوو دامه رزىنى. هه ر بويه وشه، وهك زماناس پيناسه ي ده كا، برىتى نييه له دننگ و هيما، بهلكو وشه بو نيشته جى بوونى مروف له سه ر زوه يدا سه رچاوه يه كى ره ه ندييه. له گوشه نيگى ديدى خه مخۇره انه ي هايديگه ر، يانه وه بو زمان، زمان ده بيته رهجه له كى شيعراندن، كه جياوازه كانى نيوان جيھان و شته كان، ئاوه لايى و كۇتايه كان و ههروا له نيوان خه شاردار و ئاشكرا كراهه كان له خۇيدا كۇده كاته وه. چونكه ئەوه: "له سروشتى زماندا بو ئەوه ي دلنيا بيت، كه خودى زمان له ويندا تيگه يشتوانه ئەو دلنيا يه ي دهستبه ر كرووه، بهلام دهستبه ر كردن له تيگه يشتنى شتىكى تره له وهى كه زمان خوى بيت." (ريگه ي بهرو زمان، لاپهره: ۱۱۹) له روانگه ي هايديگه ر، زمانى شيعرى رهمسن ترين شيوازى بوونمانه له گەل ئەوانيدى. شيعر ريگه به زمان ددها كاراييه هيرمونيوتيكه كه ي خوى وهك راقه كردنى جيھان وهك تيكستى دهرخستنى پرۇزه ي بوونمان ئاشكرا بكا. ليره دا جيھان وهك ئاسويه ك به سه ر گريمانه كاندا ئاوه لا ده ي، هه ر يه كيك له گريمانه كان وهك ئەگه ر يكى بوون، سيمبولى بوون يان شفه رى بوون دهاخش. بهلام ئەگه ر شيعر ره گيتى و ريشه ي زمان له نيورهمسنيتى بوون له نيو-جيھاندا ئيمه به ناسيتنه وه، ئەو شيعر هافر كيتي ئيمهش ده كا له رايلازه كردنى ئەوه دا كه بوونى ئيمه ره گى له نيو مهر گدايه، له نيو نه بووندا يه له روانگه ي هايديگه ر، مروف به تهواوى له نيو زمانى شيعر يدا ره گى داكوتا وه "زمان هه بووه كان ئاشكرا ده كا بهر ئى پيدانى توانست به مروف بو ئەزمونكردى بوون". ئەم ئەزمونكردنه كاتيك رووده دا كه زمانى شيعر وازى له به كار هينانى وشه كان وهك ئامرازى لۇگيكى يان سوودگه ر هينايى. شيعر ئامرازىكى تايه ته بو ئاشكرا كردنى ئيمه بو خۇمان وهك بوون رووه مهرگ. بو ئەوه ي بيرمان به ينيته وه كه ليره بوونمان دوا جار كۇتايى ديت. بوون خوى شيعر يانه بو ئيمه دهاخفى بهر ئى ناگاييمان له بمرىتى خۇمان. له شيعر دا بوون به ههموو ئويديه كان يه وه ئاشكرا ده ي. هايديگه ر ده بيزى شيعر توانست به ئيمه ددها تاكوو "هنگاويك له تشته كان دوربكه وينه وه"، ليره وه ئيمه جيھان به ريگه يه كى نوى ئەزمون ده كين. شيعر و هزاندن له به تنگه وه بوون و مشور بو وشه زور له يه ك دهجن (Keamey, ۱۹۹۶). شوين له ناخوتنى مروف؛ له زماندا يه. لئى زمان بهو پهيفانه ي كه ده گوترين دننگ بلاو ده كاته وه. زمان ئەو وشانه ده بيزى و به ديار يان ده خا، بيدهنگيه كان رووتده كاته وه. ئەوجا بيدهنگى روو ده كانه ناخوتن. دها له گەل هايديگه ردا كۇپله ي هه شته م له شيعرى هؤلدربلن بخوينينه وه:

"زيتر، له سپنده و بهردو امييه ك،

چونكه ئيمه ناخوتن بووين و گويمان له به كتر ده بوو

مروقاتیایه تی لهوه فییر بوو؛ لی هەر بزانه بووین به گوزانی؟“ (ریگه به هرهو زمان، له پهره: ۱۳۵)

هونراوه له نیوهندی زماندا خوی دیاردههینی، ناخر بهی زمان ناتوانی ههبت، چونکه هزرین بیزمان نییه و لهنیو زماندا روودهدات. لیره دا پیکهوه گهری هزرین، زمان و هونراوه مان ههیه. هزرین لهم راقه کردنه داوهک زمان به پیشمه جیکی ئونتولوگی بووونی مروفا دادهنی. مروفا رهسه نه کان هونه رهنندان و شاعیران. هۆلدرلین ئهوه مروفا رهسه نه به بهنیگه رانییهوه داهینه رانه په یوهندییه که له گهل بووندا چی ده کات و راستی بوون بوئییمه دیاردههینی. هایدیگه ر بوودوه مه بهست هۆلدرلین، وه کو شاعیریکی رهسه نه هۆلدرلین بوو و له بهر رۆشایی هونراوه کانیدا مه بهستنه کان شیده کانهوه؛ **یه کهم:** له ریگه هۆلدرلین هوه له ناوه رۆکی شاعر تیده گهین، هۆلدرلین پیمان دلهی شاعر چیه و چ ناوه رۆکیکی ههیه.

دووهم: پنیوستی مروفا سهردهم بو شاعر به تاییه تی و هونه به گشتی له شاعر کانی هۆلدرلیندا درده که مویت. ئەمه گرنگی شاعر، وه کو به رهنکار بوونهوه به ره جسته ده کات (کهمال، ۲۰۱۷).

هایدیگه ر لهمه ر ئهوه ده بیژێ: ”مان ره چه له کی شاعر وانا ئهوه نه ته وه به که بوون ده شاعرینی. به پیچه وانهش ئه و کاتهی شاعیری مه زن دهستی ده کا گه لیک به شتیاوی زمانه که له میژوودا به دیار ده که وئ. گر تکییه کان به هوی هومیرۆسه وه ئهوه شاعر به ته بیان ئه فراند و تاقیکردوه. زمان وه ک داپراتیک له بوون ژیانی ئهوان، وه ک ویناندنی دهستیکیک له بوونایه تی، خه مآند و نیشاند (گۆرگی شتیا، دروازه یه ک بو هایدیگه ر، لاپه ره: ۷۲). ئهوه زمانه ی راستی بوون درده خات و ده بیبت به مالی بوون، زمانه ی بوونی رهسه ن و داهینه رانه، بو هایدیگه ر زمانه ی (شاعیری-هونراوه) یه، بو روونکردنه وه ی پیناسه که بو زمان، هایدیگه ر به نه رته ی وشه ی شاعر له زمانه ی گریکی (-Poi tikos-Poiesis) درده خات، وشه ی (Poiesis) به گریکی واتای (داهینان و به ره مه هینان) ده گه به نی. بو گریکییه کان شاعر داهینان و شاعیر داهینه ر بووه. بو هایدیگه ر ته نیا مروفا رهسه ن ده توانیبت داهینه رانه بژی و لهم به نهمایه وه، شاعیر بوونیکی رهسه ن و داهینه رانه ی ههیه (کهمال، ۲۰۱۷). له روانگه ی ئونتولوژییه وه، هونراوه په یوهندییه کی راسته وخوی به زمانه وه ههیه، زمانه ی مالی بوونه و شاعر راستی بوون درده خات. دره برینی راستی بوون ده بیبت به چیه تی، یان ناوه رۆکی شاعر. شاعر، وه کو هزرینی فلهسه فیانه له شتیاوی رهسه نانه ی بوونی دازایندا ئه رکی درخستنی راستی بوونی پیدهدریت، ”هه موو بیر کردنه وه یکی فلهسه فی، به تاییه تی ئهوانه ی قولترین، له نیو خویاندا شاعرین، به لام هیشتا نابن به هونه ری شاعر. به هه مان شیه به ره مه ی شاعیری، وه کو سروده کانی هۆلدرلین، خاوه نی هزری به رزن، به لام فلهسه فه نین.“ شاعر و فلهسه فه بناغه یه کی هاویه شیان ههیه، ده یانه وئ داهینه رانه راستی بوون دربخهن. هۆلدرلین له شاعر نیکییدا به ناوی (نان و شهرباب) دنوووسی:

لهم کاتی نه هاهمه تیه دا

چی پنیوستیه کمان به شاعیرانه؟

سهردهمی له بیر کردنی بوون، کاتی نه هاهمه تی. هۆلدرلین ئهوه پرسیا ره ده کات، داخو پنیوستیه کمان به گه رانه وه ی مروفا رهسه ن بو بوون ههیه، یان ده می به رده وه می به سهردهمی نه هاهمه تی به دین (کهمال، ۲۰۱۷).

نیستنا

ناگر وهره

ده مانه ویت به ره یاتیک بیینین.

لیره دا، هایدیگه ر رۆلیکی جیاوازه شاعیر ده دات، وه ک هزرقان ده ی بینی. شاعیر، له لایه که وه، ئهوه مروفا رهسه نه یه روو له بوون ده کات و راستیه که ی دیاردههینی، له لایه کی دیکه وه، خاوه نی هزرینی داهینه رانه، ”بوون به شاعر له کاتی نه هاهمه تیه دا واته: ئاماده بوون و گوزانی گوتن له جیگه ی خاویه هه له هاتوه کان، بویه شاعر له شه ی تریکی جیهاندا ده بیبت به مروفا پیرۆز و هۆلدرلین گه نه تی شه وه که پیرۆز ده کات.“

هایدیگه ر سه باره ت به په یوهندی نیوان شاعر و فلهسه فه ده بیژێ هزرین شاعیرییه، واتا هزرین له باره ی بوون ناوه رۆکی سهره کی شاعر. لیره دا زمان دیته گۆری، چونکه ناوه رۆک وهره گری. هزرین ئهوه درده خا، که راستی بوون ده ی سه پینیت. مه بهست له په یوهندی هاویه شی نیوان شاعر و فلهسه فه، قوربانیدان به هیجان نییه، هه روه دوو کیان وه ک خویان ده میننوه، به لام ناوه رۆکی راسته قینه ی زمان درده خهن. لهم په یوهندییه دا شاعیر و فلهسه فه ده بن به پاسه وانا کانی مالی بوون (کهمال، ۲۰۱۷).

مه سعود محمه ده: زمان، بوون و هزری کورد

بو مه سعود محمه ده په یوهندییه کی پته وه له نیوان بوون و زماندا ههیه. زمان بوونی هه لگر تووه و مالی بوونه. ئهوه له نه خۆشخستنی زمانه ی کوردی و بیره چوونه وه ی بوونی کوردی تیگه یشتوه، بویه ده یه وئ له ریگه ی هه لدا نه وه ی توپکله گه نده لئه بووه کانی زمانه ی کوردیه وه، بوونی کوردی هه لدا نه وه. مه سعود محمه ده له کتیبی ”زمانه ی کورد“ دا به داوه ی هه لدا نه وه ی توپکله یه که مه یه کانی زمانه ی کوردیدا ده گه ری. لهم ریگه یه وه ده یه وئ بوون (وجود) ی کورد، ئونتولوژی کورد له نیو زمانه ی کوردیه وه هه لدا نه وه و ئاشکرا ی بکات. چونکه زمانه ی کورد بوونی کوردی هه لگر تووه، زمانه ی کورد مالی بوونی کورده. مه سعود محمه ده به گه رانه وه بو زمانه ی ئافیس تا و (زمانه ی شاعیری) گاتاگان شاعیری ته ی زمانه ی کوردی زیندوه ده کانه وه، ده گه رپته وه بو رگ و ریشه کانی زمانه ی کوردی، تا بوون به ریگه ی زمانه وه خۆکه ی هزری کوردی، بوونی کوردی بدا. مه سعود محمه ده له سهره تای کتیبه که بدا باس له هۆکاری خۆ خه ریکردن به م باه ته و نووسینی کتیبه که یه وه ده کا، ده بیژێ ”به نیکیه شه پۆلیکی خاوی گومان به ناو نووسه رانی کوردا ده گه ری و هۆیه که شه ی ئهوه بوچوونه یه گوایه به کارهینانی وشه ی کوردیه ی هاوشیه و هاوته رحی وشه ی فارسی له نووسینی کوردیه ی سهردهمدا، بوی هه یه خزه مه تی ئه ده بی فارسی بکا (... وام ههست کرد ئه رکی من ده گاته ئاستی واجبی نه ته وه بی و نیشتیمانی بو ئه وه ی چرا کزه که ی خۆم پئ بکه م و تیشکیک، ئه وه منده ی هه یه، بخه مه سه ر هۆکاری ئهوه گومانان، ئه وه شه به پنی ئاگاداریم له سه رچاوه ی کوردی و فارسی و زمانه ئاریاییه کانی تر، له سانسکریتییه وه بگره تا ده گاته په له وه ی و هی دی“ (مه سعود، محمه ده ۲۰۰۸: ۸). له لایه که وه، خه م و په رۆشی مه سعود محمه ده بو زمانه ی کوردی و بو کورد، له لایه کی دیکه شه وه به هۆی شاره زا بی و ئاگاداری له زمانه کان وه ها له ئهوه ده کهن، ئه م ئه رکه له ئه ستو بگری. تاکوو له ریگه ی ئه م کتیبه وه بوونی کورد رۆشن بکاته وه، که ئه م رۆشنکردنه وه یه شه به هۆی زمانه وه ده کات. له لای مه سعود محمه ده زمان ته نیا ئامراز نییه بو په یوهندیکردن و ئالو گۆری زانیاری به کار به یئرن، به لکو زمان په یوهندی به بوونی مروفا وه هیه و بوونی مروفا له خویدا هه لگر تووه. بویه ده کری له ریگه ی زمانه وه ئه م بوونه رۆشن بکرپته وه و دیار به یئرن. مه سعود محمه ده له کتیبی ”زمانه ی کورد“ دا ده یه وئ بوونی کورد له نیو مالی زماندا نیشته جی بکا و لهم ریگه یه وه کورد بیئته نیو جیهانه وه تاکوو وه ک بوونیکی سه ره خۆ بیته نیو میژووه وه. مه سعود محمه ده لهم کتیبه دا به هه مان شیه ی هایدیگه ر توپکله کانی زمان هه لده داته وه و به شیه وه یه کی هه لکو لین (ئارکیولوژی) ی زمان و نیشتیمولوژی ئیش له سه ر زمانه ی کوردی ده کا، مه سعود محمه ده ده بیژێ ”ئه وه شه بو من هاندانیکه بو هه لکو لینی رابردوو و به ده سه پینانی به لگه بو سه ره خۆیه ی زمانه ی کوردی به رگ و ریشه ییه وه (... خاوه ندریته زۆر له وه وشه هاویه شانیه که له نیوان خوی [زمانه ی کوردی] و زمانه کانی تر دا ههن، کوردین و تهانه ت ئه وه شه به دلنیاییه وه بو ئاشکرا بوو که به هۆی بی خاوه نی و بی توانایی و مالیو ئاریاییه وه، له ماوه ی بیستوشه شه س ده ده دا، زۆر له وشه کانی تووشی ئالو بپروزی زۆریش بوون“ (مه سعود محمه ده، ۲۰۰۸: ۱). مه سعود محمه ده له ریگه ی ئهوه توژی بته وه و توپکارییه وه ده یه وئ خاوه ندریته یه له زمانه ی کوردی بکات و بو خاوه نه رهسه نه که ی خۆی که کورده بگه رپنتیه وه، ئه وه وشانه که لئی ئالانکراوه و لئی براوه جاریکی دیکه بیئته وه ئامیزی زمانه ی دایک. هه روه ها مه سعود محمه ده ده یه وئ کورد به ئاگا بیئته وه و بوونی کورد له نیو زمانه که یه وه بیدار بکاته وه و ئازادی بکات. مه سعود محمه ده له ریگه ی ”زمانه ی کورد“ وه ده گه رپته وه بو میژووی کورد و

هه‌لدا نه‌وه‌ی توێکله‌ی یه‌که‌میه‌کانی میژووی کورد بو‌ئوه‌ی کورد له‌ژێر ده‌سته‌یی و کۆپله‌یی بیدار بکاته‌وه، تا‌کو کورد له‌ بوونی خۆی، له‌ نه‌خۆشی له‌بیر چوونه‌وه‌ی بوونی خۆی به‌ئاگا بێته‌وه و هه‌ول و خه‌بات بو‌ ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی و سه‌لماندنی بوونی خۆی بدات. مه‌سه‌ود محهمه‌د باس له‌ ئاڤیستا ده‌کا وه‌ک ده‌قیق، وه‌ک زمانیک که‌ بوون و میژووی کوردی له‌ خۆیدا هه‌لگر تووه. ئه‌و باس له‌ هیز و ده‌سه‌لاتی زمان ده‌کا که‌ هاوسه‌نگه‌ به‌ هیز و ده‌سه‌لاتی ئه‌و گه‌له‌ی قسه‌ی پێده‌کات "ئه‌وه‌ش روونه‌ که‌ هیزی زمان له‌ گه‌ل هیزی ئه‌و مه‌یله‌ته‌دا که‌ قسه‌ی پێ ده‌کا هاوسه‌نگه‌ و سه‌رچاوه‌ی هیزی ده‌سه‌لات و ئایینه‌ چونکه‌ ئایین، له‌ سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کاندا که‌ له‌ پوور و فه‌ره‌نگی به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی له‌ خۆ ده‌گرت." (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۱۸) بۆیه‌ ئه‌و باس له‌ کاریگه‌ری ئاڤیستا ده‌کا له‌ سه‌ر فه‌ره‌نگی گه‌لانی ئێران "من بو‌ ئه‌وه‌ چووم که‌ ئاڤیستا رو‌لی گرنگ و کاریگه‌ری له‌ سه‌ر قالیبه‌ندی که‌ له‌ پوور و فه‌ره‌نگی ئێراندا هه‌ب، (...). ئاڤیستا هه‌ر وه‌ک حه‌قیقه‌تیکی گرده‌بر و وه‌ک به‌هیزیترین کاریگه‌ر له‌ سه‌ر زمان و فه‌ره‌نگ و ئایین و ژبانی هه‌موو ئێرانییه‌کانی پێش په‌یدا بوونی ئیسلام ده‌مینیتوه‌" (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۱۹-۲۰).

شێعرییه‌تی زمانی مه‌سه‌ود محهمه‌د

زمانی مه‌سه‌ود محهمه‌د کوردیه‌کی ره‌وان، پاراو، ورد چنراوه. له‌ رووی ئیستیتیکیه‌وه‌ به‌ شیوازیکی جوان دارپێزراوه و چێژمه‌نده‌ جۆریک له‌ شێعرییه‌ت له‌خۆ ده‌گری. ئه‌مه‌ش وه‌های کردووه‌ به‌ لای زۆر له‌ خۆینه‌ران و نووسه‌رانه‌وه‌ زمانی مه‌سه‌ود محهمه‌د قورس بێت؛ به‌لام ئه‌م قورسییه‌ مه‌به‌سته‌منده، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و بو‌ هه‌موو که‌س نانووسی. ئه‌و زمان وه‌ک ئامرازێ گه‌یاندنی بیروبو‌چوونه‌کانی نابینی، له‌ لای مه‌سه‌ود محهمه‌د زمان په‌یوه‌ندی به‌ هۆش و ئاگامه‌ندی بوونی مرۆفه‌وه‌ هه‌یه، زمان زاده‌ی هۆشه. بو‌ ئه‌و زمان ته‌نیا بو‌ په‌یوه‌ندی له‌ ته‌ک ئه‌ویدیدا نییه، مه‌سه‌ود محهمه‌د نایه‌وی خۆی له‌ پشته‌ی زمانه‌وه‌ به‌شاریته‌وه، ئه‌وه‌ زمانه‌ به‌رپێ مه‌سه‌وده‌وه‌ ده‌دوێ، ده‌په‌یقێ. ئه‌و له‌ ریگه‌ی زمانه‌وه‌ له‌ بوونی خۆی هه‌لنایه‌ت، به‌شێوه‌یه‌کی ناره‌سه‌نانه و ناخۆبیانه‌ زمان به‌کارناهیینی، به‌لکو ئه‌و به‌رپێ زمانه‌وه‌ بوونی خۆی رۆشن ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سه‌نانه و خۆبیانه‌ زمان ده‌په‌یقینی. مه‌سه‌ود محهمه‌د ده‌گه‌ر پته‌وه‌ بو‌ توێکله‌ی یه‌که‌میه‌کانی زمانی کوردی، ئه‌و توێزآله‌ی که‌ له‌ لایه‌ن ناخیه‌ره، نووسه‌ر و رۆشنییری کوردیه‌وه‌ گه‌ندهل نه‌کراون. ئه‌و به‌ته‌نگ وشه‌کنه‌وه‌یه‌ و به‌رپرسیارانه‌ په‌فتاریان له‌ گه‌ل ده‌کات، ئه‌و مشوری بو‌ وشه‌کان و بو‌ زمانی کوردی هه‌یه. مه‌سه‌ود ده‌گه‌ر پته‌وه‌ بو‌ ره‌گ و ریشه‌ی زمانی کوردی، تا‌کو

هه‌لدا نه‌وه‌ی توێکله‌ی یه‌که‌میه‌کانی میژووی کورد بو‌ئوه‌ی کورد له‌ژێر ده‌سته‌یی و کۆپله‌یی بیدار بکاته‌وه، تا‌کو کورد له‌ بوونی خۆی، له‌ نه‌خۆشی له‌بیر چوونه‌وه‌ی بوونی خۆی به‌ئاگا بێته‌وه و هه‌ول و خه‌بات بو‌ ئازادی و سه‌ربه‌خۆیی و سه‌لماندنی بوونی خۆی بدات. مه‌سه‌ود محهمه‌د باس له‌ ئاڤیستا ده‌کا وه‌ک ده‌قیق، وه‌ک زمانیک که‌ بوون و میژووی کوردی له‌ خۆیدا هه‌لگر تووه. ئه‌و باس له‌ هیز و ده‌سه‌لاتی زمان ده‌کا که‌ هاوسه‌نگه‌ به‌ هیز و ده‌سه‌لاتی ئه‌و گه‌له‌ی قسه‌ی پێده‌کات "ئه‌وه‌ش روونه‌ که‌ هیزی زمان له‌ گه‌ل هیزی ئه‌و مه‌یله‌ته‌دا که‌ قسه‌ی پێ ده‌کا هاوسه‌نگه‌ و سه‌رچاوه‌ی هیزی ده‌سه‌لات و ئایینه‌ چونکه‌ ئایین، له‌ سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کاندا که‌ له‌ پوور و فه‌ره‌نگی به‌ شێوه‌یه‌کی گشتی له‌ خۆ ده‌گرت." (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۱۸) بۆیه‌ ئه‌و باس له‌ کاریگه‌ری ئاڤیستا ده‌کا له‌ سه‌ر فه‌ره‌نگی گه‌لانی ئێران "من بو‌ ئه‌وه‌ چووم که‌ ئاڤیستا رو‌لی گرنگ و کاریگه‌ری له‌ سه‌ر قالیبه‌ندی که‌ له‌ پوور و فه‌ره‌نگی ئێراندا هه‌ب، (...). ئاڤیستا هه‌ر وه‌ک حه‌قیقه‌تیکی گرده‌بر و وه‌ک به‌هیزیترین کاریگه‌ر له‌ سه‌ر زمان و فه‌ره‌نگ و ئایین و ژبانی هه‌موو ئێرانییه‌کانی پێش په‌یدا بوونی ئیسلام ده‌مینیتوه‌" (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۱۹-۲۰).

مه‌سه‌ود محهمه‌د له‌ ریگه‌ی هه‌لکۆلینه‌ زمانه‌وانیه‌یه‌وه‌ میژووی کورد و بوونی کورد هه‌لده‌داته‌وه. توانستی به‌رگری، مانه‌وه و بووناسیی (ئۆنتۆلۆژی)ی کورد دیار ده‌هێنێ، زمانی کوردی به‌ پێست ده‌چووینی له‌ پاراستنی کوردا، چۆن پێست گوشت و ئیسکه‌کانی داپۆشیوه‌ و ده‌یان پارێزی، به‌هه‌مان شێوه‌ش زمانی کوردی وه‌ک ئه‌م پێسته‌ بوونی کوردی داپۆشیوه‌ و پاراستوویه‌تی. "ئه‌گه‌ر سه‌رنجی زمانی کوردی به‌دین که‌ پێناسه‌ و ده‌فته‌ر نفوس و جنسییه‌تی [کورده‌] و وه‌ک پێست، گوشت و ئیسکه‌کانی داپۆشیوه‌ و ده‌پارێزی، سه‌رمان له‌وه‌ سه‌ر ده‌مینێ که‌ چۆن وه‌ک زمانیک به‌ زووپی ماوه‌ته‌وه‌ و توانای گه‌شه‌کردنی هه‌یه‌ و که‌ره‌سه‌ی ته‌واوی دربرینی هه‌یه‌ و توێشه‌ به‌ری قه‌موس و رێزمان و په‌یوه‌ندی وای تێدان که‌ بو‌ په‌ره‌سه‌ندن له‌ رووی رۆشنییری سه‌رده‌م ئاواله‌ بێ" (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۴۰-۴۱).

مه‌سه‌ود محهمه‌د له‌ ریگه‌ی هه‌لکۆلینه‌ زمانه‌وانی و ئیتمۆلۆژییه‌کانیه‌وه‌، ده‌په‌وی زمانی کوردی ئازاد و سه‌ربه‌خۆ بکا و جیای بکاته‌وه‌ له‌ زمانه‌کانی دیکه‌ و وشه‌ تالانکراوه‌کانی بگه‌رینیته‌وه، له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه‌ ده‌په‌وی بوونه‌ داگیرکراوه‌که‌ی کورد ئازاد بکا و مرۆفی کورد له‌ کۆپله‌یی، خۆبه‌که‌مزانی و ژێر ده‌سته‌یی رزگار بکا. "زمانی کوردیش که‌ داوای مافی میژوویی و میراتی خۆی ده‌کا، له‌ رووی هه‌ستکردنه‌وه‌ به‌ بوونی خۆی و به‌ ئاشکراکردن و راپه‌رین دژی داگیرکردن نه‌ک پارانه‌وه‌ و ده‌رژه‌کردن و سووکایه‌تی و وروژاندنی گومان." (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۴۴).

"ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی که‌ به‌ پشتشکاندن تییه‌رین و به‌ که‌رامه‌ت و بوون و زمان و زه‌مینی خۆمان نر‌خمان دا، مافمان ده‌دنه‌ی و هه‌ست به‌و ئه‌رکه‌ ده‌که‌ین ئاڤیستا بکه‌ینه‌ به‌لگه‌نامه‌ و "ئاپۆی کوردی" و خاوه‌نداریتی خۆمان بو‌ هه‌ر وشه‌یه‌کی که‌ له‌ ئاڤیستادا هه‌یه‌ و فارسی زه‌وتی کردووه‌ و له‌ دادگای میژوودا ده‌ستی به‌ سه‌ردا گرتووه، به‌سه‌لمینین. ئیمه‌ خاوه‌نی ئه‌و زمانه‌ین که‌ قسه‌ی پێ ده‌که‌ین و ده‌سه‌رداری نابین که‌ هاوشیوه‌ و هاوواتایان له‌ فارسیدا هه‌یه‌ چونکه‌ ئه‌و لیکچوون و هاوشیوه‌یه‌ ته‌نها له‌ زمانه‌ ئێرانییه‌کاندا نییه‌ به‌لکو له‌ نیوان زمانه‌ ئێرانییه‌کان و سانسکریتی و ئه‌وان و زمانه‌کانی ئه‌وروپاشدا هه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌ندوئه‌وروپی که‌وتوونه‌ته‌وه. (...). ئیمه‌ خاوه‌نی زمانی خۆمانین و هه‌رچییه‌کی له‌ ئاڤیستا و ئایینی زه‌رده‌شتدا هه‌یه‌ په‌یوه‌ندیان له‌ گه‌ل زمانی ئیمه‌ نیزیکتره‌ و له‌ ویزدانی پیاویکی کورده‌وه‌ هه‌لقولاوه‌ و ئه‌و نارازیبوونه‌ی که‌ لاملیک ده‌ریده‌برێ گوايه‌ خۆبه‌سته‌نه‌وه‌ به‌ زه‌خیره‌یه‌ک که‌ یه‌کلائی نه‌په‌وته‌ کاریکه‌ ره‌تکراوه‌ته‌وه، چونکه‌ رازیبوون به‌وه‌ راگه‌یاندنی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌ و هیز زمانیک نییه‌ ئیستای یه‌کلائی کرابیته‌وه، له‌ کۆنه‌وه‌ یه‌کلائی بووبیته‌وه‌ و عه‌ره‌ب و کورد و ترک و عه‌جه‌م له‌م لایه‌نه‌وه‌ یه‌کسان" (مه‌سه‌ود محهمه‌د، ۲۰۰۸: ۴۱-۴۲).

مه‌سه‌ود محهمه‌د له‌ ریگه‌ی زمانی کوردیه‌وه‌ که‌ هه‌قیقه‌تی کوردی له‌ خۆیدا هه‌لگر تووه‌ میژووی کورد رۆشن ده‌کاته‌وه. "کوشنده‌ترین شت له‌ میژووی کوردا ئه‌وه‌یه‌ ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له‌ چنگی فارسی به‌ نرخێ چاره‌نووس ئه‌نجام درا که‌ ۲۵ یا ۲۶ سه‌ده‌ درێژه‌ی کیشا. ئه‌مرو‌ش

لەم رینگە یەوێ زمانی کوردی بووژنییەتەو و زیندووی بکاتەو، لیرەوێ چارەسەرێک بۆ نەخۆشخستنی زمانی کوردی لەلایەن بەکارهێنەرانی زمانەکەو بەدۆزیتەو. لە لای مەسعود محەمەد زمان چەقەچەق نییە، زمان قەسە بەتال و پووج نییە، کە کەسان لە پشتمیوێەو خۆیان دەشارنەو. زمانی مەسعود محەمەد زمانیکی بالایە، زمانیکە ناستی زمانی چەقەچەقی رۆژنەو و رای گشتی تیپەراندوو. زمانی مرۆ (ئەوان)ی تیپەراندوو. ئاخەر ئەو بەشێوەیەکی خۆیی و رەسەن زمان دەپەیفینتی. ئەو بە زمانیک نانووسی لەبەرئەوێ هەمووان پیتی دەنووسن، کە دەپێ هەمووان لێی تیپگەن، بەلکو بە زمانیکی خۆیی و رەسەن دەنووسن. ئەو بە زمانیک دەنووسی کە هارمۆنی و هاوسەنگی لە نیوان بوون و هزر رۆشن کردۆتەو.

هزراندیک لە حاکی شیعرییەتی حاجی قادری کۆبییدا

مەسعود محەمەد بەرپی شیعەرەکانی حاجی قادری کۆبی، نالی، مەحو، هتد بوونی کورد، کولتوری کورد و هزری کوردی بە ئیمە ئاشنا دەکاتەو. بۆ ئەو شیعری رەسەن دەتوانی یەکییتی گەل بنافرینی، دەتوانی گەل بیدار بکاتەو، پیکەو یادەوێ بیان ببزوینی. ئەو لە رینگە شیعری حاجیەو خەم و پەرۆشییەکانی بۆ کورد ئاشکرا دەکا، لەم رینگە یەوێ دەپەوێ کۆلی، نەخۆشی، و داگیرکراوی بیری کورد پەینیتەو. دەپەوێ بیری چوونەوێ بوونی کورد بە یادێ کورد پەینیتەو. مەسعود محەمەد لە رینگە شیعەرەکانی حاجی قادری دەپەوێ کورد بگەرێنیتەو بۆ نیو مالی بوون، کورد پیکەو کۆبکاتەو، کورد لە گەل خۆی ئاشت بکاتەو، ئەو لە خۆ نامۆبوونەو کۆتایی پەینیتەو. مەسعود محەمەد لە رینگە شیعەرەکانی حاجی قادری داوا لە کورد دەکا بە دواي مالی بوونی خۆیاندا بگەرێن، ئاخەر ئەوان لە ترادسییۆن، لە مێژوو و مالی خۆیان و دەهزران، داگیرکراو، بۆیە دەپێ ئەم مالی بوونە بدۆزێو و بگەرێنەو مال. بۆ مەسعود محەمەد تەنیا زمان و شیعری بوونی کوردیان هەلگرتوو و پاراستوو، بۆیە بە رینگە شیعەرەکانی حاجی قادر، نالی، و هەلکۆلییە ئیتمۆلۆژی و ئارکۆلۆژییەکانی بۆ زمانی ئافیسنا دەپەوێ کورد لەم نەخۆشییە بیدار بکاتەو و بوونی خۆی بناسیتەو و بگەرێتەو مالی بوونی خۆی. مەسعود محەمەد پێشەنگی هزراندنی زمانە، ئەو زمانی هەر تەنی لە ناستی زمانەوانیدا مشتومال نەکرد، بەلکو رەهەندیکی بوونسازی و هزریشی بە زمانی کوردیی بەخشی. بەمەشەو مالیکی زمانی بۆ بوونی کورد ئاوەلا کردەو، کە ئەو ماله زمانییە، وەک خانوویەک لە نیتشەجیبوونی بوونی کورد، بە هۆی هێرشێ رژیی بەعس لە کۆتایی حەفتا و هەشتایەکاندا بۆ سەر زمان و مالی کورد، کۆل و وێران کران بۆیە مەسعود محەمەد، تاکوو ئەو زمانی مالی نیتشەجیبوونی بوونی کورد بسازینیتەو، بە دواي یادەوێ زمانی کوردییەو دەگەرێت، بەمەش بە دەمرێو بەرەو زمان، رۆچووێ ناو بنەبانی خاک، کانییەکانی زمانەو کە مالی بیری کردەو و بوونی کورد. لەوێو لە نیو زایەلێ زماندا، لە گەردوونی شیعری بێرندەکانی حاجی قادری کۆبی و هۆزانە رانانگەرەکانی نالی، مەحو بوونی کورد بەدیار دەخات. ئەوھا گەرێوێ مەسعود محەمەد بۆ زمانی حاجی قادری کۆبی هەر تەنی کاریکی رەخنەسازی ئەدەبی نییە، بەلکو بیریانییەوێ زمان-بوونی کورد کە لە رۆژگاری ئەو، وەک لە ئیستاشدا دەبیین، خەریک بوو لە ناستی چەقە چەق، ئاخافتنی بەتال کوردەکریتەو. هەر وەک گەرێوێ مەسعود محەمەد بۆ شیعری حاجی قادری کۆبی، وەک گەرێوێ هایدیگەر بۆ هۆلدەرلین، کردیە کە لە هزراندنی بوونی کورد، کە مەسعود محەمەد، وەک پاسەوانیکی زمان، ویستی بە زایەلێ شیعرییەو ئەو فەرمانۆشکردنەو هزر لە زمانی کوردیییدا بیدار بکاتەو. بەمجۆرە بە ئاکامگیرییەکانی لە هەلکۆلییە زمان؛ لەراندنەوێ زایەلێ زمان، ژانیکی نوێ؛ بە بە بوونی کورد دەبەخشی. بە تیپەراندووێ وەک لە دەقە ئەزموو کراوێ کان؛ بە راقەکردنیک لە حاجی قادری کۆبی؛ بە سەفەرێک بەرەو حاکی شیعرییەتی زمان، بوونی کورد بە گۆدینیت. کاتیکی جیهانی "حاجی قادری کۆبی" دەخوینیتەو، لە گەل رۆچووون لە ئاوازی پەیف و رستە لیکچنراوێ کانییەو دەبیینە هاوسەفەری زمانیکی چێژەخشی شکۆمەند، کە لەوێدا ئەو زمانە لە سەفەرە بێن درێژە کە یەوێ لە غەمی

ئەو دەبا دەنگ و رەنگی پەرتەوازی بوونی کورد کۆبکاتەو و لە ئێرە، ئیستادا نامادە ی بکا. لیرەوێ خویندەوێ بوونناسییە کە مەسعود محەمەد لە شیعەرەکانی حاجی قادر هەر تەنی لە خۆدی رەسەنی و کارامەیی لە کۆزانیار (ئییستیمۆلۆژی)، راقە کاری و بیروکە لیکچنراوێ کانییا نییە، بەلکو لە لیرەوێ بەهاریەکانی زمان، بووناندنی کوردییە. خویندەوێ کراوێ کە ئەو لە گەردوونی زمانی حاجی قادری کۆبییدا ئەو یەو، تاکوو بە رینگە شیعەرەکانییەو بگات بە زمان. بەمەشەو بوونی کورد بەزینیت، بەمجۆرە بە زمانیک لە هزر، بوونی کورد رابگەرێت. ئەو لە کێ مەسعود محەمەد، خۆ کردنە بە سینتەری بوون لە زمانیکی هزریدا، واتە راکە یاندنی ئەو بوونە نادیار، نەپەیفیوێ کورد. ئەمەش خۆ نیشانان یان خۆ بەراوردکردن نییە لە بەرانبەر نەبوونیدا، بەلکو هەلێاردنی ژانیکی لەناو زماندا؛ خۆ مانیکی لە زمانی کوردیدا، یان دۆزینەوێ گەوهری بوونە لە زماندا، یانیش بانگکردنی زمانە، تاکوو رەواندەوێ ئیمەیه لە بێرندەوێ بوونماندا. خویندەوێ سەلیقەدار و پەژارە ئامیزەکانی ئەو بۆ حاجی قادری کۆبی، جەختکردنەوێ کە لە خۆلیای ئەو گفتوگۆیە دۆستانە و بوونایەتییە هۆگرێ ئەو لە هاووبوونیکدا، هاو زمانەکانی خۆیدا. گەرێوێ مەسعود محەمەد بۆ دیمانی ئەو شاعیرە تراژیدیائەفرینەر، حاجی قادر، واتە راکە یاندنی پەرۆشی ئەو بۆ نیشمەنی لە بوونی زمانی ئەو، کە ئەمەش دانیابوونەوێ لە حەقیقەتی بوونی خۆی. بە دەریپینیکی دیکە، دواندنی مەسعود محەمەد لە گەل زمانە شیعرییە کە حاجی قادری، غەمیکی بۆ بیدارکردنەوێ یادەوێ فەرمانۆشکراوی زمانە کە؛ لەراندنەوێ دەنگ، زایەل و زامە نادارییەکانی بوونی کورد لە گەرۆی شیعەرەکانیدا، تاکوو لەوێدا، بە دیوێکەو، بوونە کە لە بوونایەتییەکی پیکەفیدا لە یادەوێ زماندا جینیش بکا، بە دیوێکی دیکەش، تا ئامادەیی بوونی کورد؛ زایەلێ رەوشی ژانی کورد بە رۆشناپیکە لە یادەوێ زماندا لە هەنووکەدا بەیفینتی و نیتشەجی بکا. مەسعود محەمەد لەنیو زمانی شیعەرەکانی حاجی قادری "حەقیقەت" یک تام دەکا و دواچاریش بە دواندن و هەلکۆلیی ئەو "حەقیقەت" ئەو، بوونی حاجی قادریکی دیکە لە بوونیک ئاوەلائی ئاویزە کراوی زمانە کە یادا جینیش دەکا: "یەکیکی وەک من بێ تەرەفی بێ لایەنگیری کە مەبەستی گوتنی حەقیقەت بێ هەرچیەک بێ با بێ و پێی وەتەنگ نەبێ... حاجی لە شیعەرەکانیدا دەروونی خۆی کردۆتەو و هەست و بیری دەربەرێو. تا فیکری تیی بر کردی بە دلیکی پاک و قەناعەتیکی تەواوێ و بێستەوێ خزمەتی کوردەواری بکا. ئەگەر فیل لە خۆمان نەکەین تا ئیستا زۆرەوێ بیریەکانی حاجی هەر لە کاردان رێپیشاندەری خەباتن بۆ کورد. چونکە هەمان گیروگرتی ئەوسا هەبوون لەبەر هەنگاوی کوردا ئەمرۆش هەن و بە قەدەر رۆژگاری حاجی ئیستاش هەرەشە لە حازر و دواوێ کورد دەکەن. لە باری ژیان و ئاویزی و گۆرانی مادیشەو کەمیکی کەم نەبێ لە سەرەسەری کوردستاندا ئەو گۆرانی رۆی نەداو بێتە بێکە بۆ گۆرانیکی قوول لە بیری و ئامانج (مەسعود محەمەد، ۱۹۷۳).

لیرەدا بۆ ئەوێ بنەمای ئەو فەرمانۆشکردنەو بوونایەتییە لە زمانی کوردیدا لە کێ مەسعود محەمەددا تیپگەین، کە سەرچاوەی ئەو فەرمانۆشکردنەو مالی بوونی کوردییە، با پیکەف ئەو کۆپە رۆشکردە مەسعود محەمەد بخوینیتەو کە بۆ پێشەکی کتیپە بەهاردار و لە یادکراوێ کە "زارەوسازی پێوانە" ئانوسییوێتی: "بابی زمانان و پسیپۆری ریزمان و دەنگناسی و فەرھەنگنویسی بە هۆی خنکانی لە گۆمی خویندەوێ کانی دا بە درنەگەوێ هەناسە لە مەزرای بەرەللائی زمانە دایکراکەوێ خۆی هەل دەکیشی چونکە دەستورەکانی ناو کتیبان ریی بێ دەگرن و خۆیان بەسەر هۆشی ئاگا و ونیدا دەسەپینن کە ئیتر لەوانە یە زاراوێ دەستوری و یاسایی وھا دابریژێ چ خزمایەتی بە زمانی خۆیەو نەبیت و خەلق بە بیستنی گۆی قوت بیت." (مەسعود محەمەد، ۱۹۸۸)

له کن مسعود محمەددا چۆننیه تی گوکردنی زمان؛ نمایشکردنی بوونی کوردە، وهک ئەوهی که ههیه، ههروا بوار رهخساندنه بۆ ئاماده کردن و راگهیايدنی ئەو ماله بوونشینهی کورد، که ئەمەش به گهراڤهوه بۆ بێرکردنهوه له زمان مەیسەر دەبیت. ئەم تاتیبه تەمەندیهش له کن ئەودا، پهپوهندی به بوونی سهراچاوهی هزریکی سهراپهوه؛ تیگه یشتن له گهوههری زماندا ههیه، که ئەو له غەمی ئەودا بوو، نه تەنی به بێرکردنهوه زمانیه کهیهوه بێنووسیتهوه، بهلکو خودی خووشی بکات به بوونیکي هه مەش ههز کههوهی ئاماده له زماندا. بۆیه ئەو ناچارمان دهکا سهرنجی بدهین؛ لهنیو فەرماوشیی بێرکردنهوهدا بهمانووژینی یان به پهراوهه یادى بکهینهوه. بهمجۆره مسعود محمەد به ئاکامگیریهک له ئەزمونە ئیکۆتاتیبه کهیدا، سهرنجان بۆ بوونیکي بهرپوه و زايله دار راده کیشیت. ههروهک وینهی رهزوانیکي بناری لووتکه و دۆلا و دۆلی جیاپیه کی کورد، بێدنگ به سهفهری گفتوگۆ نووسینه کانییهوه؛ بهچانندن وههلهگۆلینی زمانه کهیهوه، دنگه بههرهوشینه کان؛ شاعیر و پشپهاته ئەزمونیه خسه کانی له یادوههری زمانه کهیدا موتوربه کرد و خهملاند.

مهسعود محمەد به رۆچوونه کانی بهناو خاکی زمانه راساوه کهی حاجی قادری کۆبیهوه توانی ههم بۆشایی؛ پهناپیه کانی بوونی کورد لهناو زايلهی شیعره کانییدا رۆشنگهاتهوه. ئەو خو ترخانکرده؛ خویندنهوه هزرییهی مسعود محمەد لهو شیعره هزر ورورۆژنه کانی حاجی قادردا، به دنگهینانی بوونی کوردیه. بۆیه ئەو گهراڤهوهی مسعود محمەد، له پهراوشخۆری هایدیگه له گرفتى فلسفهى نوپاوى رۆژئاوا دهچى، که به رای هایدیگه هزر له سهردهمی تەکنیکدا لهمدیوی بوونایه تی ناهزری و بهمش بوونایه تی فەرماشکردوه.

بهمجۆره مسعود محمەد به گهراڤهوه بۆ بهناو شیعره کانی حاجی قادری، خووشی دهکا به مایک له بوونیکي زمانیدا. ئەو به گهراڤهوه چر و سه مهسته کهی بۆ ناو گهردوونی حاجی قادری کۆبیهوه، به دنگیک له شیعیر و به زايلهیهک له هزرهوه بهره ئیستا و داهاوو دهگهڕیتهوه. دواجاریش خووشی دهکا به وینهی هزر فانیکی خوکرد. ئەو گهراڤهوهی مسعود محمەد، وپرای جیاوازه کان، گهراڤهوه کهی مارتن هایدیگه مان بۆ هۆلدرلین، تراکل به یاد دینیتهوه. مسعود محمەد، وهک هایدیگه، پنی وابوو حاجی قادر له کاتیکی زوودا ئەو تشتانهی گوت که ئیمه ههتا ئیستاش به دهستپانهوه گرفتارین یان ئەوهوارانهی ئیمه تهنیا پهراویز گهلیکن له ئامازه هزریه کانی ئەو، بهلام مسعود محمەد بهو ئامازه هزریانهی حاجی قادروه، مایک له زمانیکي زیندوو له ئیستادا ئهولاده کاتهوه. ههز چۆنیک بیت، مسعود محمەد بهو دهربرین، هزراندنهی زمانهوه، گهردوونی شیعری حاجی قادری کۆبی چر دهکاتهوه و دهلی نهگه:

”بهراوردیهک بهکیت له نیوان فلسفهى سه به کوردايه تیهوه لای خانی و شهرفخانی بهتلیسی و حاجی قادری دوا پلهی ژبانی له ئەستیمبول دهبینیت خانی له زانایی و ههستیاریی خویهوه پهرووش دهخوات له نهبوونی حکومه تیکی کورد و نارهبوایی حاله تی ئەوتۆی: لهوه شدا نهکوته سه بارى پلان دانان بۆ پیکهینانی دهولت بهلام ههميسان به قوناغ پيش رۆژگاری خووی کهوتیهوه، بهتلیسی له روانگی مهسله حهت و دژ وهستانی بهراڤه شیعره گهری ههولیکي دا. ... حاجی قادر له دیوی کوردستانی ئێران ههستی سونیه گهری و دژه شیعیهی که له تعه سووبی قاجاره کانهوه سواری ههستی دهبوو، قهلهمه کهی ده بزوات، ههسته کهشی له گهلیدا ژیا تا ئەوهی تۆمەتی بێزووه تی دههینیته ناو ههلبهستی له رنی (متهوه) که بهلای سوننهوه حهرامه (سهیری دیوانی بکه). {حاجی} ئەو دوو بهیته دنهوسى، کاتیک له کوردستانی ئێران دهخویند:

”یا رهب بهقهدهر حهرفی سیوطی یهک یهک رهحهت له ”مصنف“ و له قاریی گهلهک ئەمما عهجم و ئەو کهسه چاپی دانا بیباته جهه نهم به عذاب و به کوتهک“

دواتر له ئەستهنبول کهوته سه فکری کورداپه تی بهو شکلهی وهها

ناشته که دهزانیته. (مهسعود محمەد، ۱۹۹۷)

ئهو بهو رۆچوونایه بهناو خاکی شیعریه تی زمانی راساوی حاجی قادری کۆبیهوه، له رینهوهیه کی هزری له زمان، یادوهری؛ میژووی دم کوتکراوی کورد دهقهومینی. لئ بهر لهوهی مسعود محمەد بهو هزریه خویه کییه؛ خوکردهی خویهوه ئەو له رینهوهیه دهربرین، لهوئ خودی ئەو له رینهوهیه له خاکی شیعره کانی ئەو شاعیرانه زايله دار بوو. بهلی، ئەمه به مهرج و ئەرکی کردە هزر فانی خوکردهی فەرماوشکراوی کور، مسعود محمەد. لئ پرسیار ئەوهیه: چۆن حاجی قادری کۆبی لهو رۆژگاره دا خاوهنی ئەو له رینهوه بوونایه تیه بوو؟ مسعود محمەد دواي گهراڤ و سوورانیکی ئەفیندارانه به دواي ژبان و سه رهات و نهینی شیعره کانی حاجی قادروه، ئەوهه حاجی قادمان بۆ وینه دهکا: ”تا من دنگ هه لێنم له خویندنهوهی دهفته ری ژبانی حاجی له غهریبی و نیو بیگاناندا دنگم خو نانوتنی له تەک نهعه تهی قاره مانانهی دلیرانهی پالهوانانهی حاجی... ژبانی حاجی له پله ییکی ئەوتۆی شهرفه ته قهر زدار دهکاتهوه له مهیدانی بی عهیی و فیداکاری و نیشتمانه رهپیدا، گلهی ئەوه شیان دینیته سه کهوا دهیان سال تیپه ری به دوا خهباتی ئەودا بی ئەوهی یه کیکی دیکه وهک خوئی لهناو کوردا په ییدا بی و خو بکا به مهشخه لی دهم به دوا چرا کهی حاجیدا.“ (مهسعود محمەد، ۱۹۷۳: ۷۱).

بهمجۆره پهراوشخۆری مسعود محمەد به گهراڤهوه بۆ شیعره کانی حاجی قادر، بۆ ئەوه بوو تا ههم بههای ئامازه شیعریه ریکردوه کانی حاجی قادر بهره بوون له ئیستادا دووباره بکاتهوه و هه میش کوردا له بوونایه تیه فەرماوشکراوه کهیدا، مێر زمه ی بندهستییدا راجه ل کینی. بهمجۆره مسعود محمەد به گهراڤهوه بۆ حاجی قارد دهخواری پرۆژهی رینسانسیکی کولتوری ئاماده بکات. ههز چفند ئەو گومانی له وزه و ویستی ئەو رینسانسه له هاو زمان، هاو بوونه کانی ههیه، بهلام ئەو له ههلهگۆلینه زمانیه شیعریه ی حاجی قادروه، دهخواری به زمانیک له هزر زهمینه سازیهک بۆ هاو زمانه کانییهوه درێزه به ههمان پرۆژه شیعریه رینسانسه کهی حاجی قادری کۆبی بدات. ئەوه تا به گومانیک له زمان دهلی: ”پۆبوستوونی رینسانسیکی کوردانه بۆ پیکهینان و هیز و بینا و کیان و کهینوونه ییکی کوردي... ئامانجی وهها نه ریس توکرات و بهرز که زۆر دوور دهسته بۆ ئیستاکه ی کورده... وهک له بههاردا به تهمای میوهی هاوینه بیت... ههروه هاش رینسانسی کورد که هه بوونیکي potensial به خویهوه دهیینی یان به جارئ ناییینی... با بلین وهک جهینی یهک مانگی له یزدانی دایکیدا نموو دهکات، ئەگهز خیراییت لی کرد به سی مانگی و چوار مانگی مرده زاد دهبیت، لهوانه یه دایکه کهشی پیوه بهریت... ههروه زی کوردانه بۆ رینسانسی کوردانه، ههلهگه ری وهک له سه رهتای پایزدا قوتایی دهچنهوه بۆ فیرگه کانیان، ئەویش قول و باسکی لئ ههلماییت و به بهر یهوه دانیشیت... پیمان ناکری؛ پایسکلیک دروست بکهین، تاکه یهک شه قالممان به فهنی کورد قیرتاو نه کردوه... ئەوهی پیی دهگوتری ”ژیربنا-ژیرخان“ به مهفهومی سه ردهم جارئ له ناوماندا نهزاوه... ههزچی ئەسهبابی پیوه ژبان و گهزهرانه به حازری له دووره ولاتهوه بۆمان دیت، ناشزاین چۆناوچۆنی مامله ی له گهله دایکهین و چهندی لهو ئەسهبابانه هی حکومهت بیت به مالی تالانی دهزاین: یا دهیدزین یا تیکی دهدهین...“ (مهسعود محمەد، ۲۰۱۱).

ئهو تهزه کولتوری بێرکردنهوهیه له فلهسه فها، به تابه تیش له فلهسه فهی ئەلمانییدا تابه تهنه دی خوئی ههیه. بۆ نمونه لای نیشته دا کردە گهراڤهوه بۆ گرێکی کۆن، جهختکردنهوهیه که بۆ بههای ئەو ”دووباره بوونهوه ههاته تایی“، نیتشه له کتیبی ”له دایکبوونی تراژیدیا“ دا جهخت له سه ر ئەوه دهکاتهوه که پلاتۆن فلهسه سووفیکی شیواژ تیکدهر بوو، چونکه چهندان شیواژی سامناکی تیکه لای یه کتر کرد. له کن نیتشه شیواژ دهربرینی مهزجه کانی بوونی نووسه ره. ههز بۆیه به لای نیتشه وه شیوازه ئۆقره نه گرتوه کهی پلاتۆن و گۆزینی تراژیدیا له لایهن ئوریبیدیه سه وه، سه رهتای ئاوابوونی گرێکی کۆن و سه رشاری دهستی بکردنی میژووی رۆژئاوا به وهک نیهلیمیک. به رای نیتشه ره تکرده وهی شیواژ لای پلاتۆن ده گه رپته وه بۆ کاردانه وهی عمق لخوازییه کهیه وه، تاکوو به دژی بوونه کهی خوئی؛ هونه ره کهیه وه بوه ستیتیه وه؛ که بهمش ئاگابانه مهیل، جهسته؛ خودی ژبان ره تبه کاته وه.

ھاوکاتیش ھایدیگەر له گەرانهوه ھەمیشەییە کە بەدا بۆ سەرچاوەی تەکنیک وە ک ھونەر سازایی و نامادەیی ئەو بوونایەتیە ئایدیالە لە جیھانیینی فەلسەفەیی گریکیدا، بە تاییە تیش لە ھونەر و جیھانیییە فەلسەفییە کانی پارامیئیدس و ھیتراکلیتوسدا، بۆ ئەو بوو تا گریکی کۆن دووبارە نامادە بکاتەو و بەمەش رۆژئاوا بان ئەلمانی لەو دارماندا رزگار بکا، لە روانگەیی نیشتە و ھایدیگەرەو لەو رۆژگارە تراژیدیایە گریکدا ھزرینی فەیلەسوفە کانی پینش سوکرات ئەنیا غەمیان ژبان، رووحی دیونیسستی بوو. لەویدا ئەو پارامیئیدس و ھیتراکلیتوس بوون کە ھونەر بان دەھینا نەک میتافیزیک. ئەو شیعەرە کانی پارامیئیدس بوون کە بە وشە، میوزیک، سەما زەویان رازاندەو تا ئەو زەویە لە ژبانی مرفیدا بلەر، ئەو بەیستری، بە بروای نیشتە گریکییە کۆنەکان "شیوازکی مەزن" یان ھەبوو، بەمجۆرە تا ھەموو تشتە پەنپان و ئاشکرا بەکان بێنە گو. بەلام گەرانهوهی مەسعود محەمەد بۆ حاجی قادری کۆبی، گەرانهوهیە بۆ ھەلکۆلینی یادەویری کوردیی. ھاوکاتیش بە ھەمان شێوە خویندەو و شەرقە کاربێیە کانی مەسعود محەمەد لە نالی، حاجی قادری کۆبی، مەحووی و بگرە لە بابەتە ھەمەتەر زە کانی دیکە شیدا، یە کەسەر زەینمان بۆ کایە کانی شیوازاندنی زمان و ھزرینی ئەو دەچی، کە ئەمەش بە نۆرە خۆی پرسی چۆنیەتی رافە کردنمان بۆ قوتدە کاتەو. کاکلەلی رافە کاربێیە کانی ئەو لە شیعەرە برنە کانی حاجی قادری کۆبی و نالی لەویدا بەر جەستە دەبنەو کە لە یە کاتدا ھەم زرینگی ھزرین و پینشینییە کانی ئەوان نامادە دەکاتەو و ھەمیش ژانە کانی بوونی کوردیی بە گۆ دینتیت، ئەو پینی وایە کە ئەوانە زیاتر بەر لە سەتەیک نەک ھەر در کبان بە کۆمەلێک پەنامە کی برد، بەلکو دەستیان خستە سەر کاکلەلی گرتفە کانی بوونی کورد، کە تا ئیستاش کورد بە دەستیانەو دەنالیین. ھەر بۆیە مەسعود محەمەد لە خویندەو کە بۆ شیعەرە کانی نالیدا سەرنجمان بۆ بەھای سەرچاوەی کولتورویی خۆبە کی رادە کیشی: "لەم سەردەمدا کە سەردەمی پشت لە کەلەپور کردنە، بە تاییەتی لە نیوان میللەتی کەساسی وە ک میللەتی کورد، گەنجان وە ک پەروانە لە تاریکایی رابردوو ھەلدین بەرەو گەشایی ئەدەب و ھونەری نەوایۆی ئەوروپا، نالی قەد و قامەتی بەرزی ئەدەبە کە لە جەرگەیی سەدەیی نۆزدەمەو وە ک فەنار بەسەر دەریای سەدەیی بیستەمدا گەردەن کیل دەکات و گەشتی دەریانەو رانی شیعەر و ئەدەب بۆ تیشکە گەشە کەیی رادە کیشیت. /.. ھەر دەلئی خاسیەتە نەمرە کانی بە پینی برابری یاسای سروشت، کە خوشتامەدی لە ھەموو ھیزیکی خۆ نوپکەرەو دەکات." (مەسعود محەمەد، ۱۹۷۶: ۷). ھەر بۆیە مەسعود محەمەد بە کردە کردنی ئەر کە کولتوروییە کە یەو، توانی گەوھەری توانست و ویستی بیر کردنەو لە یادەویری زمانی کوردیدا بلەر، تینتەو و بەمەش بۆ ئەووی بیربە کە یەو، بۆشاییە کانی ئیستای زمانی کوردیمان بە یاد بەنیتەو یان راتابجەلە کینیت. بەلئی، مەسعود محەمەد لە رافە کاربێیە کانی پارامیئیدس و ھیتراکلیتوسدا، بە گشتیی و بە تاییە تیش لە رافە کردنە کانی بۆ شیعری نالی و حاجی و مەحووی دا، ئەقینداریکە سەری خۆی بە دوای پیناسیە کی ئەقیندارییە کەیی خۆی ھەلگرتووە، لئ لە کانگەیی ئەو سەر ھەلگرتنە پان و پۆردا نەک ھەر بەو مرازە ناگا، بەلکو پیناسیە ئەو ئەقینە پەنامە ک نامیز تر دە کا، ھەر ئەمەش و اما نلیندە کا بە پەژارە یە ک لە ئەقین یادیک لە مەسعود محەمەد بکە یەنەو، بەمەش ھەو لە بری ئەو بەرەو زمان لە رازاندنەووی مالی زمانی بوونمان ریبکە یین. بەلئی، گەرانهوهی ئەو بەرەو گەردوونی ئامازە شیعرییە کانی حاجی قادر و ئەوانیدە کە دا، جینشیکردنی بوونی کورد لە زماندا، ئەمەش کتومت ئاوینە بوونەو ئەو تیکە بشتەیی خۆبەتی لە بەھای "حەقیقەت" کە کانی زمان و خودی نووسەری "حەقیقی" ییش. مەسعود محەمەد ویستی بە خویندەووی ئەو شاعیرانە، وینە یە ک لە جوانناسیی شیوازاندنی زمانە کەیی، مالیکی ھزری بۆ بوونی کوردی بسازینتی. لئ ئەو دە یزانی کە فەرماؤشکردنی ئەو لە لایەن ھاو زمانە کە یەو، بەشیکە لەو فەرماؤشکردنە کورد لە بوونە تالانکراوە کەیی، کە ئەو تا لە ژبانیدا بوو پەرۆشی ئەو بوو کە بە زمانە کەیی، دابرائیک لەو قەدەرە بەدکارە دروستیکا، کەچی بە حەسەرەتی ئەو ھەو سەری ناہو. گوتمان مەسعود محەمەد دەخواری سەرنجی خوینەر بۆ ئەو بوونایەتیە پەنپانەیی کە لەم دیو زمانی شیعەرە کانی حاجی قادرەو ھە یە رابکیشی و بەمەش سەرداویک لە کلافەیی بوونایەتی بەدانە دەستی خوینەر تا بەناو گەردوونی دەقە کانی؛ ھزرینە

خۆ کردە کە یەو ھەلکیشی بکا. خودی ئەمەش پرسیاری گەوھەری ئەفراندن و نھینی بوونە. لەبۆیە ئیمەش لە ھەوولی ئەو دابوویی کە بەو نووسینەو، رینشاندری خوینەر بەرەو پەرۆشی مەسعود محەمەد بۆ بوونی کورد بکە یین، تاکوو پاسەوانی لە مالی بوونە زمانییە کە دا بکات. لەوەشدا پەرۆشی ئەو نووسینە بەخشینی ئاکامگیرییە کی حازر بە دەست نییە بە خوینەر، بەلکو پەرۆشی ئەو نووسینە ئەو یە کە خوینەر بەو مالا زمانییە مەسعود محەمەد ئاشنا بیت، بەمەش لەویدا لخواینەر دەتوانی بە مەیلی خۆی ئاقاریکی تری بەرەو رۆچوون بەناو ئەو مالا زمانییە ھەلبێژ پیرت؛ بە خۆی بیر بکاتەو.

دەر نەجام

لە ئەنجامی ئەم توێژینەو یە دا بۆمان دەردە کەوێ کە مەسعود محەمەد بە ھەمان شیعوی ھایدیگەر لە تە ک بوون، زمان، ھزر و ھونراو دا خەریکە، بەلام بیکومان مەسعود محەمەد پە یووەست بە کوردەو ئەم خەریکەر ییە دە کات. چۆن بۆ ھایدیگەر زمان گرنگە و مالی بوونە، بۆ مەسعود محەمەدیش زمان گرنگە و بوونی کورد لەنیو زمانی کوردیدا یە. مەسعود محەمەد لە رینگەیی زمانی کوردەو دە یەوێ کورد لە نەخۆشی لەبیر چوونەووی بوونی کورد و گەندە لکردنی زمانە کەیی بیدار بکاتەو. چۆن ھۆلەدرلین بۆ ھایدیگەر گرنگە بە ھەمان شیعوی بۆ مەسعود محەمەدیش حاجی قادر گرنگە و لە رینگەیی شیعەرە کانی حاجی قادرەو دە یەوێ کورد لە ژبەرەستەیی، لە داگیر کردنی بوونە کەیی، لە بێمالی بە ناگا بێنیتەو. مەسعود محەمەد بە گەرانهوه بۆ شیعەرە کانی حاجی قادری کۆبی، رینسانسیکی شیعری - ھزری بسازینتیت، بەمەش دەخواریت ئەو ھەمان بە یاد بەنیتەو کە بوونی کورد ھینتاشا خاوەن ئەو بوونە نییە کە حاجی قادر سەتەیک زیاتر بەر لە ئیستا بە تەنیا خۆی بۆ تەرخانکرد. بۆیە ئەو گەرانهوهی مەسعود محەمەد بۆ حاجی قادری کۆبی، بیدار کردنەووی بوون و زمانی فەرماؤشکراوی کورد

لیستی سەرچاوەکان:

- .Bradatan, Costica (2015) Dying For Ideas. London: Bloomsbury
 Heidegger, M, "Teknikens väsen och andra uppsatser, Övers. R. Matz (Lund: (Doxa, 1981
 D. Brinbaum och Sven Olov Wallenstein, "Heideggers väg, Tales, 1999, S. 144-och 145
 .Dialoger, en åretstidskrif, (2005), s. 45-46
 Heidegger, M, "Teknikens väsen och andra uppsatser, Övers. R. Matz (Lund: (Doxa, 1981
 Heidegger, Martin 1982. "On the way to language", translated by Peter D. Hertz
 .Harper San Francisco
 Heidegger, Martun 1996. "Brev om humanismen", översättning av Daniel Brinbaum och Sven-Olov Wallenstein, Bokförlaget Thales. Stockholm
 Kearney, Richard (1996) Modern Movements In European Philosophy: Second Edition, Manchester: Manchester University Press
 Steiner George. 1994. "Martin Heidegger -En introduktion". Lund: Daifalos
 محەمەد کەمال (۲۰۱۷) فەلسەفەیی ھونەر، سلیمانی دەرگای چاپ و پەخشیی سەردەم، مەسعود محەمەد (۲۰۱۰) زمانی کورد، لە عەرەبییەو حە کیم کاکەوە بس، سلیمانی، چاپخانەیی ششان.
 مەسعود محەمەد (۱۹۷۳)، "حاجی قادری کۆبی"، بەغدا، چاپخانەیی کۆری زانیاری کورد.
 مەسعود محەمەد (۱۹۸۸)، "زاراوسازی پینوانە"، بەغدا، لە چاپکراوە کانی ئەمیندارییەتی گشتی رۆشنییری و لاوانی ناوچەیی کوردستان، چاپخانەیی سومر.
 مەسعود محەمەد (۱۹۹۷)، "لە پەرۆشە کانی ژبان"، چاپخانەیی کتیبی ئەرزان.
 مەسعود محەمەد (۱۹۷۶)، "چەپکیک لە گۆلزاری نالی"، بەغدا، چاپی کۆری زانیاری کورد.

كاريدگري دەرۋونناسى لىس چىرۈك

لىكۈلېنەۋەدا پىئوھندى زانستى: چىرۈكى كوردى

سۇرات محمدى - سقز

پوختە:

باسى زانست و چۈنپەتى پىئوھندى زانست لەگەل ھونەر، ئەدەبىيات و سەرچەشنى بەشەكانى دىكەى زانستە مروقى يەكان بەردەوام ھۆكرانى خۇى ھەبوو. لەم لىكۈلېنەۋەدا پىئوھندى زانستى دەرۋونناسى لەگەل چىرۈك تاوتوتى دەكرى و وا پىشان دەدات ئەم پىئوھندىيە لە چوار بەشدا خۇى دەگرېتەۋە، يەكەم: رەخنى دەرۋونناسانەى چىرۈك، دووھەم: كەلك وەرگرتن لە چەمكى دەرۋونناسى وەكوو بابەتى چىرۈك، سېھەم بەش: كەلك وەرگرتن لە تەكنىك گەلى دەرۋونناسى بۇ شىۋەى دارشتن وەكوو فۇرمى چىرۈك و دوابىن بەش حەكايەت دەرمانى. كە بە وردى لە خوارەۋە پىشكەش دەكرى.

وشە سەرەكەبەكان: دەرۋونناسى، چىرۈك، بابەتى چىرۈك،

شەپۇلى لىشاۋى زەين، حەكايەت.

پىشەكى:

دەرۋونناسى يەكى لە زانستە مروقى يەكانە كە سالى ۱۸۷۹ بە فەرمى لە دىكەى زانستەكان جودا بوو يەۋە و سەر بەخۇى راگەياند. يەكەم كەسى كە بە پال پىشتى زانست و ھزرى تايبەت خۇيدا لە قەرەى شىكردەنەۋە بەرھەمە ئەدەبى يەكان زىگمۇند فرۇيد بوو، ئەو بە بۇنەى تىھەلچوون لەگەل نەخۇشە ھىستېرېيەكان بۇى دەر كەوت دوو زەين و دوو بەشى جوداخواز لە ناو يەك زەيندا ھەن، يەكيان مروقى پىنى ناگادار بوو، ھەر ئەو ناگەھىيە فەلسەفەيە كە لە زەمەنى دىكار تدا وەكوو رازەيەكى حاشاھەلئەگر پەسەند كرابوو، بەشەكەى دىكەش كە زەينى تاك - واتە خاۋەنى ئەو - لە ناوەرۈكى بى ناگا بوو، مەكوئىكى شاردرائە لە يادى فەرامۇش كراو و كۇمابەستوو كە ھەبىر نەدەھاتنەۋە و ناۋى نابوو "ناھوشيار" يان خودى نابەناگا. بەرەنگارى كۇمەلگەى سەدەى بىستەم لە ھەمبەر دەرۋونشيكارى، نەك لەبەر جەختى فرۇيد لە سەر جنسىيەت يان گرېى ئۇدېپ، بەلكوو زىدە بەرەنگارىيە لە ئاست پەسەند كردنى نەست و خودى نابەناگا بوو. لە نامادەبوونى ناگەھىدا عەقلى ھاوتەراز بوونى ھەيە. بۇ خەلكى ئاسايى بەم شىۋە بوو كە ناھوشيار يان بە ماناى نەزان بوون دادەنا يەۋەكوو بە شىتبان دەزانى، - دەنا كەسېك كە بالق و عاقل بىت نەدەكرا ناگا بى - خودى نابەناگا بە ماناى نەزانى بوو.

بەنا تىئۇرى يەكان و لىكەنەۋە:

خودى ناگا زمانىكى ھەيە بە پىكەھانە و وشە و مانايىك كە زمانى رۇزانەى ئىمەيە. بەلام خودى نابەناگا زمانىكى جىاۋازى ھەيە، زمانى وىنە و پىكەى خوازە و ھىماكان - كەۋايە دوو زمان ھەيە و دوو شىۋە خويىندەۋەش دەبى بىى - يەكيان بۇ وەرگرتنى ماناگەلى روالەتى كە لە نىو ناگەھى دان و ئەوى دىكە بۇ وەرگرتنى واتاگەلى قوول و حەشاردراو كە لە نىشانەكانى خودى نابەناگادا ھەن. لەبەر ئەۋەى كارى نووسىن لەخۇيدا چەشنى لە رەفتار و رەۋشە، كەۋابوو داھىنابى ئەدەبىش شتىكى تايبەت و جىگەى شىكردەنەۋە وەكوو دىكەى ناچارەكانى مروقى خەون ھەلگىرى دوو پاژى "ناوەرۈكى ئاشكرا" و "ناوەرۈكى حەشاردراو" ھە بەرھەمى ئەدەبىش بە چەشنى رەنگەنەۋەى بەستىنى دەرۋونى نووسەرە؛ نووسەر لە كاتى

تەدارەكى بەرھەم لە دنەدانى ھەناۋى خۇى بىخەبەرە و دەتوانىن بلىين ھەر وەك زمانى خەون ھەلگىرى دوو مىكانىزمى كەلەكەبوون و جىگۇركى يە كەۋاتە ئەۋەى كە لە قەسەى فرۇيد دا سەرنجى رادەكىشا زمان بوو، نەك تەنيا ماناى تازە، بەلكوو زمانىكى تازە كە دەيتوانى زمانى يەكەم، شىكارى و شروفا بەكات. (مەھمەدى، ۱۳۹۳) فرۇيد يەكەم لىكەنەۋەى تەسەلى لەسەر چىرۈكى گرادىۋاى وىلھېلم جىنسىن ئەنجام دا و جگە لە ناوەرۈكى چىرۈك، ورېنە و خەۋنەكانى كەسايەتى چىرۈكىشى شروفا كرد. بە شۆين ئەۋەدا فرۇيد لەگەل نووسەرى چىرۈك پىئوھندى گرت و داۋاكارى ئەۋە بوو كە ھەنى لەو گرېمانانەى كە پىنى ۋابوو لە ژبانى ناو بەنمالمە و قۇناغى مندالى نووسەردا روويداۋە پىنى لىبىنىت كە ھەلبەت جىنسىن رەفى كرددەۋە، بەلام فرۇيد كۇلى نەدا و دەستى دا بە شىكارىي بەرھەمەكانى شىكسپىير و داستاۋىفسكى بە تايبەت برايانى كارامازوف و لە وتارىك بە ناۋى داستاۋىفسكى و باوك كوژىدا، رايگەياند كە نىشانەكانى فىنى (سرە) كەسايەتى ناو رۇمان، دەر كەۋتەى ترسى نووسەر لە كوشتنى باوكە (ئىدل، ۱۳۷۴). ھەر وەھا شاگردىكى فرۇيد بە ناۋى مەرى بۇناپارت كىتتىكى تىر و تەسەلى لە سەر ئىدگار ئالين پۇ، شاعىر و چىرۈك نووسى ئەمرىكى، نووسى و داھىنابى ئەدەبىي پۇى گرىدا بە مەرگى داىكى لە مندالىدا. (پاھەندە، ۱۳۹۰) بەم چەشەنە فرۇيد يەكەم ھەنگاۋى بەرەۋ رەخنى دەرۋونشيكارانەى ئەدەبىيات ھەلگرت كە ھەلبەت لە خۇيدا رەخنى لەسەر بوو لە بەر ئەۋەى لەم چەشەنە شىكردەنەۋەدا بە بۇنەى دەقەۋە لايەنە شاردرائەكانى داھىنەرى دەق ديارى دەكرا كە زور جار كىشەى لى ساز دەبوو و دەبوو ھۇى ئەۋەى نووسەر لەحەزەمت دانەپالى راقەى كەسايەتەكەى بە ترسەۋە قەلەم ھەلگىرى. تەننەت شارنل مۇرۇن، بەشىۋەى ديارى كردنى تەداعىە دوويات كراۋەكانى بەرھەمى نووسەر كە دەبنە ئۇستورەى تاكەكەسى ئەو و لە دوايى دا بەرۋارد كردنى ئەم ئۇستورە تاكەكەسىيەى نووسەر لەگەل واقىعى ژبانىدا ھەندى گۇرانتارىيە بە رەخنى دەرۋونشيكارانە دا بەلام دىسان ھەر ئەو كىشەى سەرەۋەى لە سەر بوو. وەكوو دووھەم قۇناغ شروفاى دەرۋونشيكارى دەق، رەۋتى تازە بوو كە ژان بىلمەن نۇئىل لە سالى ۱۹۶۰ پەرى پىدا و وتى دەتوانىن دەق شىكارىشى پىنى بلىين، نۇئىل بەردى بناغەى كارى خۇى بە جىئى نووسەر لە سەر دەق دامەزاند، ئەو ھەر لە سەرەتاۋە وتى: "شروفاى دەرۋونناسانەى دەق واتە رەۋتىك بۇ خويىندەۋەى شىكارانەى دەق. واتا دەق ساز بوو بۇ ئەۋەى بە شىۋازىكى سەربەخۇ لە ھەر دەقىكى دىكە بخويىندىتەۋە، نۇزەن كردنەۋەى دىسكۇرسى ھەزى دەرۋونىيە بە بى ھىچ گەرانەۋە بەو شتائەى كە لە رابردوى داھىنەر دەيزانىن، بە بى كار تىكردنى دىكەى بەرھەممانەكانى كە دىتە بەرچاۋمان و تەننەت بە بى رچاۋ كردنى تايەتمەندىەكانى تاكى خويىنەر...". (نۇئىل، ۱۳۹۳) ديارە لەسەر ئەم قۇناغە دووھەمە لە ئەدەبى كوردىدا چەند رەخەنگر كارىان كرددەۋە بۇ نمونە يەقۇوب خزرى كە بەتايبەت لە سەر ئەدەبىياتى مندالان چەندىن وتارى نووسىۋە و سالىج سوۋزەنى كە لەسەر رۇمانى كوردى وتارى بلاۋ كرددەۋەتە. بۇ نمونە سالىج سوۋزەنى رۇمانى تەمى سەر خەرنەدى شىرزاد ھەسەنى جگە لە شروفاى دەرۋونناسى دەق، بە روانگەى رەخنىە يۇنگى و بە پىنى ئاركى تىپ و سىبەر... شروفا كرددەۋە. لىرەدا بەشىكى كورت لە دەقى

سالیح سووزمەنی وە کوو نمونەنەیک لە شروڤەیی دەروونشیکاری دەق ئەهینمەهه:

”شیرزاد حەسەن لە رۆمانی تەمی سەر خەرنەدا دیسان لە ناو بازنەیی بەستراوی تۆتیم و تابۆ و دەسلالاتی زالی باوک لە روانگەیی فرۆیدەه دەخولیتەوه، نووسەر راستەوخۆ بابەتی ئەم رۆمانە لە حیکایەتەکانی ”ئەنی“ دەئالۆزکینێی کە هینمای زمانی حیکایەتەکانە و رۆلی ئارکی تیپ دەگیرێ، ”فەرهاد“ کەسایەتی سەرەکی چیرۆک کە لە هەناوی تەمی سەر خەرنەدەه گەراوەتەوه و ”بزنە شیت“ کە سەمبۆلی رۆحی یایخی مروفایەتی و نوینەری خودی نابەناگایە، رۆحیک کە نایەوی هەمبەری یاساکانی تابۆ مل کەچ بێ و چۆک دابنات و بەرنگاری ”ئەنی“ دەبیت. بێگومان ئەنجامی شیرین و فەرهادەکان لە ”شۆین و ناشۆین دا“ بە مەرجیک کە لە سەر کەشی دەسلالاتی باوکدا بژین، هەر ئەم دۆخەییە: ون بوون لە تەمی سەر خەرنەد و بزنە شیتیش لە خەرنەد هەلەدەدێرێ. ترس، دلەرۆکی، مەرگ و ئازاری بێرەویەکان، کەشی سەرەکی ئەم چەشنە چیرۆکانەییە و هیچ مەودایەیک بۆ دوور کەوتنەوه و نووسین بە جۆریکی دیکە بە دەستەوه نادات...“ (سووزمەنی، ۱۳۸۲)

قونای سێهەمی رەخنەیی دەروونشیکاری نۆرمەن هالەند دايمەزراند، ئەم رەوتە تیکەلێکە لە ”رەخنەیی لە سەر بنەمای پەرچەکرداری خوینەر“ و دەروونشیکاری، سەرنجی رەخنەگر نە بە نووسەر راکیشراوه نە بە کەسایەتییەکانی چیرۆک، بەلکۆو رەخنەگر لە خوینەر دەروانی. لەم پێوەندییە دوولایەنەدا تەنیا دەق نییە کە شی دەکرێتەوه بەلکۆو خوینەریش لیکدەدرێتەوه؛ کەواتە مانا تەنیا لە دەق سەرچاوه ناگری بەلکۆو دەسکەوتی تیکەلێبونی دەق و خوینەرە. هەلبەت ئەم رەوتە جیاوازه لە رەخنەیی ”لە سەر بنەمای پەرچەکرداری خوینەر“، کە لەم رەخنەدا دەق بایەخ و رەسەنایەتییەکی نییە و ئەو رەخنەییە کە خوینەر ئاراستەیی دەکارەسەن و بایەخدارە. لەم رەوتەدا دەمانەوی بلێین کە بۆ چی خوینەرە جۆراوجۆرەکان لە چیرۆکیکی یەکسان، چەندین شروڤەیی جیاواز بەدەستەوه دەدەن. بەلام لە رەخنەیی قونای سێهەمدا هەم دەق گرینگە و هەم خوینەر. لەم شیوە رەخنەدا دەلێن کە راقەیی ئەدەبییی چەشنی فام کردنە و لەبەر ئەوەی ئەم تیکەبێشتنە راستەوخۆ لەگەڵ شوناسی مروفدا پێوەندی هەیە، کەوايە چەشنی رەوشتە. هەر بەم پێیە بۆ ئەوەی هۆکاری خویندەنەوی تاییەتی خوینەر لە سەر بەرھەمی ئەدەبیی مان بۆ دەرکەوی، دەبی شوناسی خوینەر تاوتوێ بکەین. بۆ روون کردنەوی زیاتر دەبی بلێین کە خوینەر لە کاتی خویندەنەوی دەقیکی ئەدەبی ئەو بەشەنەیی لێ گولبێژر دەکات کە لە بەرژەندی مەبەستی ئەودایە. ئەو مەبەستەیی کە لە ژێر کاریگەری کەسایەتی و شوناسی دان. شوناسی هەر تاکیک وەکوو کۆرپەرییەیک وایە کە بۆ بەرنگاری دەروونی لە خۆی بەکاری دەهینێ. کە وایە ”ناوەرۆکی شوناس“ ی هەر خوینەریک دەبێتە هۆی سەرینەوی هەندێ لە ماک و پاژەکانی دەق یان زیاد کردنی بابەتیکی تاییەت و ئەم دوو کردەوه (سەرینەوه و زیاد کردن) لە تیکەبێشتنە هەلەبێزاردەیی خوینەرەوه سەرچاوه دەگرن. هالەند پێی وایە شیوه خویندەنەوی هەر خوینەریک، پێشاندەری کەسایەتی هەر ئەو خوینەرەیی و جیاوازی خویندەنەوهکان بە هۆی جیاوازی شوناسی خوینەرەکانەوهیە. هەر بۆیە دەلی هیچ راقەییەکی تاقانەیی درووست، بوونی نییە و کاری ئیمە لە رەخنەیی ئەدەبی دا سەلماندنی درووست یان هەلە بوونی شی کردنەوه کە نییە، بەلکۆو دەبی دیاری بکری کە خویندەنەوی هەر خوینەریک لە دەق چۆن لەگەڵ شوناسی ئەو دا دەگونجی یان لە واقعیدا چۆن لەو شوناسەوه سەرچاوه دەگری. (پایەندە، ۱۳۹۰)

بەم پێیە یەکەم پردی پێوەندی نیوان دەروونناسیی و چیرۆک، لە رەخنەیی دەروونناسیی دا خۆی دەبینیتەوه. کە لە قونای یەکەمدا جەخت ئەکاتە لە سەر نووسەر، قونای دووھەم لە سەر دەق و لە دواییین بەشدا جەخت ئەکرێتە سەر خوینەر. بابەتی هەر چیرۆکیک وائایە کە کە چیرۆک لە سەری دەنووسری. ئەگەر وەک پیکھاتە چاوی لێیکەین؛ بابەت یەیکەرێکە پێوەندی نیوان ئەندامەکانی دیکەیی چیرۆک ساز دەکا و رووداوهکان راستەوخۆ و ناراستەوخۆ بە چەشنی لەگەڵ بابەتی چیرۆک لە پێوەندی دان. ئەم وائایە زۆر جار ولامیکە بەو پرسیارەیی کە چیرۆک باسی

چی دەکات؟ کە وایە هەر چیرۆکی بابەت یان بابەتگەلیکی لە خۆ گرتوو، ئەم بابەتگەلە دەتوانن وائایەکی سەرەکی و چەندین ژێر کۆماریان هەبیت. (مەستور، ۱۳۷۹)

دووھەم پردی پێوەندی نیوان دەروونناسیی و چیرۆک، کەلک وەگرتن لە چەمکی دەروونناسیی وەکوو بابەتی چیرۆک. فرۆید لە کتیبی تۆتیم و تابۆدا باس لەوه دەکات کە سەرەتا مروفەکان لە تاقیم و مینگەلی بچووکدا دەزیان کە بریتیبوون لە چەند می و یەک نیری بەھیز یان سەرۆک کە رینگە بە جوت بوونی دیکەیی نێرەکان لەگەڵ مێکان نەدەدا و لە رانی دوور دەخستەوه. رۆژیک برا دەرکراوهکان کۆدەبنەوه و باوکیان دەکوژن و دەبخۆن و بەم کارە مینگەلی باوکیان لە ناو برد و ئەو تەکووزی بە رووخا، بیگومان ئەو باوکە تووشەیی سەرەتا، بوو بە سەرەمشق بۆ تەواوی براکان کە هەم لێی دەرتران و هەم ئێرەییان پێ دەبرد، ئەوان بە خواردنی باوک تۆنیان خۆیان وەک ئەو لێ بکەن و هەر کامیان بەشیک لە دەسلالاتی ئەویان بەدەس هینا، بە شۆین کوشتن و خواردنی باوک و دەس تیکەل کردن لەگەڵ ژنەکانی، کۆرەکانی تووشی پەشیمانی و پەشۆکان بوون، بەم بۆنەوه بە قەدەغە کردنی کوشتنی ئازەلی تۆتیم کە جینشینی باوکیان کردبوو و قەدەغە کردنی جوت بوون لەگەڵ دایکان و خوشکان وەکوو تابۆیەک، وێستیان بۆ هەمیشە ئەم شۆرشە نەگریسە و هەستی پاشگەز بوونەویان تاهەتایە لە یاددا بمانێ، بە وئەیی فرۆید ئەم دوو تابۆیە چاوی ناکاری مروفایەتین. (ئیدل، ۱۳۹۳)

دەکرێ وەکوو نمونە بۆ ئەم چەشنە نووسینە شاونامەیی ”ھاملیت“ ی شیکسپیر یان ”کافکا لە رۆخدا“ لە نووسینی ھارۆکی مۆزاکامی ناو بەرین، ھەلبەت رۆمانی ”ژنە قۆسورە کە“ نووسراوی ئۆرھان پامۆکیش زۆر بە روونی لەم شیوە کەلکی وەرگرتوو، لە ئەدەبی کوردیدا دەتوانین چیرۆکی ”حەسار و سەگەکانی باوکم“ وەکوو نوینەریکی باش بۆ ئەم قونایە ھەلەبێژین، لە خوارەوه چەن نمونە لە دەقی چیرۆکە کە شیرزاد حەسەن دەهینمەوه کە دالغەکانی کەسایەتی ناو چیرۆک و ھەستی پەشیمانی وەکوو ئەفسانە کە تۆتیم و تابۆ بە جوانی پێشان دەدات: ”لە زمانی باوکەوه: ”لە دەرەوی ئەم حەسارە و دوور لە چاوانی من کەستان نازین، ئەو کۆرەشی کە لە من ھەلەدەگەرتەتەوه مۆستەحەفی سەربرین و خەساندنە، ئەو کچانەشی کە وێستیان سەرم شۆر بکەن و رەدوو کەوتن کردنە خۆراکی قەل و دال، دەستی من ئەوەندە درێژە داکاتە بنی دونیا...“

لە زمانی کۆرەیی بکوژی باوکەوه: ”من وتم دەیکۆژم و ئیدی ئازاد دەبم، سەر بەست و بەرەلا، تف لە رابردوو، وەیی لە داھاتوو، ئیتر کەس نامینێ بەسەرمدا بنەرتن، تم لێ بکات، دارم لەسەردا بشکینێ و قامچی رابووشین، جگەرە لە نیو لە پمدا بکوژنیتەوه، وتم دەیکۆژم و لە فەرمايشتەکانی قونازم دەبی، لە قەرچۆکی و دەستە نووقاوەکانی، تۆ بلەیی جگەرە لە من، لەم دونیایەدا کۆرپک نەبووی باوکی خۆی کوشتی؟ من دەستەپاچە بە چی بوم؟ ئەمەیان گۆمەزی سەر گۆری باوکەم یان شاری سەگە بەوفاکانی، دەنیو گۆری ناو گۆمەتیک ساردوسر ھاوار دەکەم: خوشکانی بێ مروەتم... دایکانی سیلە و فریودەرم زرگارم کەن، ئەوە تام لێر، سەگەکانی باوکم ھەراسانیان کردم... تا ماوم ناحەسێمەوه لە مەزاری باوک کوشتە و کولانەیی سەگەکانی، من خۆم بوومەتە گۆرستانیک کە جگەرە لە نالینی ئافرەتە رەشپۆشەکان و سەگۆمەری سەگە ھەوەسبازەکان ھیچی دیکە نابینم و نابێستم...“ (شیرزاد حەسەن، ۲۰۰۱)

سێھەمین پردی پێوەندی نیوان دەروونناسیی و چیرۆک، کەلک وەگرتن لە تەکنیک گەلی دەروونناسییە بۆ شیوەی دەرستن وەکوو فۆرمی چیرۆک؛ کە ”شەپۆلی لیشاوی زەین“ گرینگترین یانە. دەروونناسی ئەمریکی ویلیام جەیمز لە سالی ۱۸۹۰ وتی کە ناگاہی مروف تیکەلێکە لە تەواوی ئەزمونەکانی رابردوو و ھەنووکە و ئەم ئەزمونانە لە زەینی مروفدا بەردەوام لە حالی گۆران و شلەژاندان و قەت قەتیس نامیننەوه، جەیمز بۆ رەنگدانەوهی پر بە پێستی ئەم وائایە وتی: ”دەبی لە خوازی چۆم یارمەتی وەربرم، دەبی کاتی قسە کردن لەسەر ئەم رەوتە بە شەپۆلی لیشاوی زەین ناوی بەرین.“ (بەیات، ۱۳۸۷)

لە ئەدەبی جیھانیدا ”ھەرا و توورەیی“ فاکتیر یان ”خاتوو دەلوئی“ لە

نووسینی ویرجینیا فۇلف بەم شیوہ نووسراون، زۆرییە چیرۆکەکانی
 ھووشەنگ گۆلشیری و عباس مەرووفی لە زمانی فارسی دا ھەرۆتەر.
 تاییبەتمەندییەکانی چیرۆکی سیلاوی زەین زۆرن کە بە پێی مژاری ئەم وتارە

ھەندیکیان بریتین لە:

1- "مۆنۆلۆگی دەروونی": چەشنی لە گێرانەوێیە کە تێیدا ئەزمونەکانی خواست و عاتیفە دەروونی کەسایەتیەکانی چیرۆک لە پازەکانی جۆرەجۆری زەینی و لە قوئانگی "پیش لە گەشت" دا دینە گو. قوئانگی پیش لە گەشت ئەو توێیە لە ناگامییە کە ناگەنە پێوەندی (چ ئاخافتن، چ نقیسار)، لە لایەنی گەشتدا تەکووزی ناوێ و لۆژیک و شوێن و یەک کەوتنی رووداوێکان بە پێی کات بەرچاو و زۆر جار ناوئاخنی زەینی تێدا سانسۆر دەکری، بەلام لە توێی پیش لە گەشتدا، رابردوو و ھەنووکە و داھاتوو یەکیارچەن، نە گوزارە قوول و بنەمای پێوەندیارنەتی تێدا، نە تەکووزی لۆژیک و نە سانسۆری تێدا بەدی دەکری و پڕن لەو ھەست و سۆزانیە کە بەزاردا نایین و لێوانلیون لە ڕەستەتی ناپۆزمانی، پچوانەکردنی رێسای سینتاکس و خۆپارێزی لە دانانی ھیمای ڕەستەکان، واتە لە رۆڵەتدا وادەردەکەوی بە شوێن زانیاری دان بە خۆینەردا نیین. (بەیات، 1387) **مۆنۆلۆگی دەروونی** خۆی دەکری بە دوو بەشەو یەکەمیان **مۆنۆلۆگی دەروونی** راستەخۆ کە تێیدا نووسەر، بوونی نییە و ئەزمونەکانی دەروونی کەسایەتی چیرۆک بە شیوێ ڕاستەخۆ لە میشکی کەسایەتیەو دیتە ئاراو. دووھەمیان **مۆنۆلۆگی دەروونی** ناریستەخۆیە کە نووسەر لە چیرۆکدا بوونی ھەیە و ھاورێ لە گەل **مۆنۆلۆگی دەروونی** کەسایەتی رینگە دەبرێ و زەینیاتی کەسایەتی بۆ خۆینەر دەگۆزێتەو. (بەیات، 1387) ئەم ھۆکارە بە گەشتی دینیە ھۆ ئەوێ خۆینەر لە گەل ناوئاخنی زەینی کەسایەتیەکان رووبەر و بیتیەو و نووسەر نەتوانی ھزری کەسایەتیەکان لیکباندەو، کە زۆر جار ئەم ساز بوونی لیلی و ناروونییە و کوو تاییبەتمەندییەکی سەر بەخۆ ناو بێژر دەکەن، دەتوانین بلیین لیلی و ناروونی دوق، ھەولێ نووسەر بۆ نێزیک کردنەوێ زمان لە پیکھانەتی میشکداو، کوونموونەبەشی لە چیرۆکی "پشیلە" نووسراوەی عەلی غولامەلی دینمەو: " ... ئەگەر مەردم چی؟ بێیە سەر گۆرە کەم و بە گۆرم پیکھەنی! ... چ... پیت نالییم. تۆ ئالمانی نی؟ گەووادا! ئەو عالەمەتان بۆ کۆشت؟ بۆ قسەت بۆ بکەم؟ ئەو لیباسە سپییە چییە لەبەرت دایە، نەکا دوکتەر بی؟ حای... خیزانی منیش ئالمانییە، ئەو دەمەدی ھەزم لێدەکرد وام پێ دەکووت. قزێ زەردە و چاوی شین... ئای خودایە چەندە جوان پێدەکەنی. پیم دەکووت خودا بە دەستی خۆی پیکھەنی خستۆتە سەر زاری تۆ! رەنگیشە ئەو پیکھەنێ جوانە، یادگاری ماچیکێ خودا بی! خودا عەبدی خۆش دەوی. ما ماچیشی بکا، بی نییەتە! نا، نا، گوناح نییە. بۆ و گۆیت داومەتی؟ نەکا بەتەوی تۆش ماچی بکە؟ گەووادا! ... تۆ چا و ئەو قالدۆنچە چەن گوناحە. دوو رۆژە لاقیکیم بریوئەتەو. نەمەر بیایەو، دەمرد. حالی ھە، سەرەتانیەتی! نەکا بنەرێتی. دەرئەسێ گوناحە!... خۆ من دەزانم سەرەتانی نییە و ناشرم، بەلام ئەو دوو کەرانی! ھەر لە خۆو دەلێن وەللا سەرەتانتە! سویندیشم بۆ دەخۆن، بۆیە باوەرم پیکردوون. ئەرێ بانگی عەسری داو؟ دەبی دەسنوێژ ھەلگرمەو. لەوێتی باسی ئەو نەخۆشییەیان لا کردووم. زوو بە زوو دەسنوێژم دەشکی... ئەو بۆ چاوت دەدرەوشیتەو، وەرن ئەو بێشەرەفە لایەن، ئەو تەماحی لە نامووسم کردووا! ئەو گەوادە بە تەمایە من بمرم و تیخزی... ئەی ھاوارر...". (غولامەلی، 2007)

2- "لە مەر خۆ قسە کردن (حدیث نفس)": کەسایەتی چیرۆک، بێر و ھەستەکانی خۆی دەرئەبرێ تا لە مەبەستی تیبگەن، دیارە ئەم شیوہ دەرپرینە لە بنەرەتدا ھی شانۆنامە بوو، ھەلبەت جیاوازیەکی بەو مەرجەییە کە لە شانۆدا، کەسایەتی چیرۆک بۆ وتەکانی خۆی بەردەنگی ھەیە، بەلام لە ھەدیسی نەفسدا کەسایەتی لە بوونی بەردەنگ خافل و بێ خەبەر، جیاوازییە لە گەل **مۆنۆلۆگی دەروونی** نییە ئەوێ لە **مۆنۆلۆگدا**، راکووزانی شوناسی زەینی و ژبانی دەروونی لە میشکی کەسایەتی یەو دیتە ئارا، بەلام "لە مەر خۆ قسە

کردن" دا ئەم راکووزانە لە گەل گەلەلی چیرۆک پێوەندی ھەیە و پتەو بوونی دەقی زیاتر پێو دیارە و وێدەچی بە دەنگی بەرز قسە ئەکات. (بەیات، 1387) لێرەدا وەکو نمونە بەشی لە چیرۆکی "خونی پەپوولە پاییزە" نووسراوەی عەزیز مەحمود پوور دینمەو:

"... رۆژ بەردەوام لە ھەلکشان بوو و جار لە گەل جار پتر ی جارەزی دەکردم. ھەستم دەکرد خواردی ئیسکانیک چا لەحالیکدا ھالوای شیاکەت لی ھەلەدەستی، تەجرەبە یەکی تاقانە یە. ھەر بۆیەش بێرەم دا ھەر ئەوئەندە دایکم ھات، داوای لی بکەم چادانیکم چا بۆ بینی. بەلام وام نەکرد و لە گەلکوو دایکم ھات، پرسیم ئەو مندالە مندالی کییە و ئەو بی دەنگییەکی بی ھۆی بەسەردا باراندم. وەختایەکیش کوتم کورە یان کچ، ئەو لەبەر خۆیەو دەستی کرد بە پرتەوولە و لە لیواری ھەوزە کە دانیش، فرمیسکی دادەبارین. دیار بوو قسە یەکی لە دلایە و نازانی چۆنی بدرکین. پاش تاویک وەک ئەوێ جندی بووبی لە قاقای پیکھەنی دا و رۆیش، پیکھەنیکی ھیندە بە سام و ژەنگاوی کە تەواو دلنای کردم دایکم لەوێ لی گۆدراو. (مەحمود پوور، 1394)

3- "زمان": زمان شیوێ ئاخافتنی نووسەرە لە چیرۆکدا. کە دەکری ھەم لە لایەنی بگێر و ھەم خودی نووسەری چیرۆکەو بە کار بەینری و بە کورتی ھەموو گۆشە نیگاکی چیرۆک ئەگرێتەو. لە چیرۆکی لیشاوی زەیندا زمان لە لۆژیک و ناوێ بێیەرییە و چەشنە ماکیکی شیعیری پێو دیارە، بە کەلک وەرگرتن لە گەمەیی زمانی، بانگەپشتنی دەنگیی و واتایی، ھینانە ئارای خوازە و نیشانە و ئیماژ ئەم چەشنە چیرۆکە دەچیتە ئاستیکی شیعیری، وەکوو نمونە بەشیک لە کورتە چیرۆکی "ئەو دیو دیوار" نووسینی فریا یوونسی دینمەو:

" تەبەق تەبەق تاریکمان دەکەن و لە جۆگەکانا، ورد و پرد، تەلیس تەلیس فریمان ئەدەن کە بگێرینەو. من ھەر تەنھا خۆم باویشیک وینەیی مەلوونم تێدا زیندوو و نا، مەلێن چونکە رەنگی دەرگای عیمارەتییکی ھەا، ماوێیە کە لەو چلکێی بە خلاس بوو و رەنگی جلەکانی ئەو سەرپازانە و ھەا روو ھێور بوونەو و زەیتوونە، ئیتر ئەتوان رەحەت بکەن، رەحەت بخۆن، رەحەت بخەون... و رەحەتیش بمرن. نا. من بەم نەختە گیانەو، بە دەرگای زووریکێ ئەو مەدرەسەو بووم کە کردبوویان بە زیندان و لەو زیندانە، پینوسم بینیو کە چۆن بە خالبازی ملی خاوەنەکی کردووە بە پەتەو و ھەتتا رفیقە زەنگاوییەکانیشم کە لەو تەوێ ھەن نەردە بوون، شاھیدن... (یوونسی، 1394)

4- "کات": ھەر چیرۆکی لە شوێنیک و سنووریک کاتی دا پیکھە خۆی دیاری دەکات کە دواتر جیی خۆی لە چیرۆکی مۆدێرن دا ئەداتە کات/ شوێن. چیرۆکی لیشاوی زەین بە بۆنە گرنگی دان بە کات زۆر جار بە چیرۆکی کاتی ش پیناسە دەکری، لەم چەشنە چیرۆکەدا گێرانەوێ رووداوێکان نەک بە شیوێ کرۆنۆلۆژیک، واتە یەک بەدوای یەکدا و بە پێی کاتی "کاتژمێر"، بەلکوو رابردوو و داھاتووی کات وەلا دەنری، ھەتا داھینان و ئافراندن لە ھەنووکەدا بێتە گۆری، لەم حالەتەدا ریزبەندی کات، شوێنی خۆی ئەداتە تیکەل بوونی چروپیری بێرەو رییەکان، کە لە زەینی کەسایەتیەکانی چیرۆکدا نە لەسەر پاش و پیش کەوتنی کات، بەلکوو لەسەر ئەندازەیی پانتای ئەزمونێ کەسایەتی دادەمەزیت و رابردوو و ھەنووکە و داھاتوو بەتەواوێ تیکەل بە یەکی دەین و جیگۆرکێ بەردەوامیان پێدەکری. (بەیات، 1387). لە خوارەو وەک نمونە بەشیک لە چیرۆکی "ھەشتەمین رۆژی ھەوتوو" لە نووسینی محەمەد رەمەزانی دینمەو:

"بەریزیکێ تەواو، پاشەو پاش دەکشیمەو. وردەوردە دادەگەڕیم. نازانم بۆ، بۆخۆشم لیم حالی نییە، کە ئایا دیمەو ئەم شوێنە یان نا. نازانم چەند رۆژە بە رپو،

بۆ ديارى كوردنى نەخۇشيشە دەروونى يەكان بەكار بەھنرىت. (ئەرىكسۇن، ۱۳۹۳) وەكوو نمونە حەكايەتتەك ئاراستە دەكرى كە پيشان دەدات چەندە بەستىنى كۆمەلەيتى، شىئەى پەرورەدە و كارىگەرى لاسابى كرنەوئەى رەوشى دەرووبەر دەتوانى لەسەر بىر كرنەوئەى مرؤف كاردانەوئەى ھەبىت و ھەلسووكەوتيان بگۆرى. چەندە زەينى داھىنەرەئەىيان وشك بكات و ھەر ئەمەش دەتوانى مرؤفەكان لە توانستەكانيان دۈور بختەوئەى و لە گەشەى بخت. ھەرورە ھائەم حەكايەتە وەكوو كرنەوئەى دەرمانى بۆ ئەو كەسانەى تووشى نزم بوونەوئەى ئەنگىزە و لاوازى بەخۇداپەرمين ن ئەين، دەرىدەخات تەننەت ئەگەر لە رابردوويشياندا تووشى كەمايەسى ھاتىتەن، كات بۆ جوولان و بزووتن درەنگ نىيە، ھەرچەند لە ناو كۆمەلگەى كە بى بەرىي و بەشخوراودا زەيان بەلام دەتوانن بە گۆرپنى شىوازى بىر كرنەوئەى و كارا كرن و كەلگ وەرگرتن لە بەھرمەندىيەكان بەرەو ئاسوئى سەر كەوتن ھەنگاۋ بئىن: ”گابرايەك ھىلكەى ھەلۋەك ئەدۆزىتەوئەى و دەبختە كولانەى مريشكەوئەى. ھەلۋە لە گەل دىكەى جووچكەكان سەر لە ھىلكە دەردىنى و گەرە دەبى، ھەلۋە لە تەواۋى زىياندا ھەر ئەو كارانەى دووپات دەكرەوئەى كە مريشكەكان دەيانكرد؛ چىنەى دەكرد، ھەلۋە كورما و قرتەقرتى دەكرد! سالانىك تىپەرى و ھەلۋە پىر بوو. رۆژىك بالندەبەى كى پرشكۆى بە تاقى ئاسمانەوئەى بىنى لە شەقەى بالان ئەدا و شابالى بەسەر ھەرەكاندا راکىشاوئەى. ھەلۋە بە سەر سوورمانەوئەى پىرسى ئەو كىيە؟ دراوستى وتى: ئەو پىنى دەلەين ھەلۋە، پادشاي بالندەكانە. ئەو بەشى ئاسمانە و ئىمەيش لە زەوى داين. ھەلۋە وەك مريشك زىا و وەك مريشك مرد؛ لەبەر ئەوئەى بىرى دەكرەوئەى مريشكە!“

كۆبەندى باسەكان:

لەم وتارەدا پيشان درا كە دەروون ناسىي چلۆن پىئەندى لە گەل چىرۆك ديارى ئەكات. پيشان درا كە ئەم پىئەندىيە دەتوانى ھەم لە رەخنەى چىرۆك، ھەم لە بابەت و فۇرمى چىرۆك دا خۇى بىيىتەوئەى. بە پىچەوانەشەوئەى دەكرى ئەم كارىگەرىيە ھەلگەرپتەوئەى و كارىگەرى چىرۆك لە سەر دەروون ناسىي بىيىن، كە بەم شىئە حەكايەت دەرمانى دپتە ئارواھ كە باسى لە سەر كرا. ديارە ئامانجى سەرەكى ئەم وتارە كرنەوئەى كەلەننىكە بۆ بەروارد كرنى زانستى دەروون ناسىي و ئەدەبىيات بە گشتى و چىرۆك بە تايبەتى. بەرچاۋە كە ئەدەبىيات كوردى ھىچى لە ئەدەبىي گەلانى دەرووبەر كەم نىيە و بۆ ھەر شىوازىكى ئەدەبىي چەندىن نمونە دەقمان ھەن كە بۆ رەونكرنەوئەى وتار ئەكرى كەلگى لى وەرەبگىرى.

سەرچاۋەكان:

- حەسەن، شىرزاد (۲۰۰۱). حەسار و سەگەكانى باوكم، سلىمانى، تيشك.
- رەمەزانى، محەمەد (۱۳۷۷). مەزگىنى، سەقز، چاپمەنى محەمەدى.
- غولامەلى، عەلى (۲۰۰۷). پادشاي تەنىيالى، سلىمانى، سەردەم.
- مەحمودپوور، عەزىز (۱۳۹۴). خەونى پەپوولە پايىزە، سەقز، گوتار.
- يوونسى، فربا (۱۳۹۴). كۆمىنىمالى ”دەرەنگان“، تاران، ئارىوچان.
- ارىكسۇن، مىلتون (۱۳۹۴). قەسە دەرمانى، تەرجمە: قراچە داغى، مەھدى، تەھران: انتشارات دايرە.
- ايدل، لىون (۱۳۷۴). قەسە روان شناختى نو، تەرجمە: سەردە، ناھىد، تەھران: شىلويز.
- بىيات، حەسەن (۱۳۸۷). داستان نويسى جريان سىيال ذەن، تەھران، انتشارات علمى فرەنگى.
- پايندە، حەسەن (۱۳۹۰). گەتەمان نەقە، تەھران، انتشارات نىلوفەر.
- سوزنى، محەمەد صالح (۱۳۸۲). مە بر فەراز درە، نەشرىە گلستانە، شماره ۵۳، صص ۲۳-۲۰.
- محەمەدى، سوران (۱۳۹۳). سەمىنار ”ارتباط ادبىيات و روانكاۋى“، دانشگاه آزاد اسلامى واحد علوم و تحقىقات كرەستان، سەندىج، چاپ نەشە.
- مستور، مصطفى (۱۳۷۹). مەبانى داستان كوتاه، تەھران. مەركز.
- نوبل، ژان بلمن (۱۳۹۳). تەھلىل روانكاۋانە متون ادبى. تەرجمە: نزا محەمەد وحىد، تەھران: افراز.

شەو ھىندەى پىئە نەماوئە. لاي بەيانى دەگەمە باغىكى چكۆلە، لە ھەموو چەشەنە گول دەبىنم. دەچمە نىو باغە كە. گولكى زەرد و گولكى سۈور لىدە كەمەوئە. لە نىئەراستى باغە كەوئە، دەنگى نەرمين و نەسرین دى، كە ئاوازىكى ئاسمانىي بە دووقۆلى دەلەين. دەچمە پىشەوئەى. ھەر دوو كىيان لە بەر پەنجەرە كە راوئەستان، بەرمالىيان بە شانەوئەى نىيە. نەسرین كەلەشئەرە كەى بە باوئەشەوئەى. كەلەشئەرە كە دوو گولى بە دندوۋ كەوئەوئەى: يەكئى سۈور و يەكئى زەرد. دەيدا بە نەسرىنى خوشكەم. دەچمە ژوورى، شوكرى خوا بە توئى كراس و دەربى نىم. پۆك و پۆشتم. گولەكانى دەستەم دەدەم بە نەرمين. بوومەتە كەلەشئەرە وام لە باوئەشى نەرمين. نەرمين و نەسرین بە دوو قۆلى ئاوازىكى ئاسمانىي. پاشان بىدەنگى. دوايى دەنگى خوئىندى دوو كەلەشئەرە. پاشان بىدەنگى. ئاوازى ئاسمانىي نەرمين و نەسرین بە دووقۆلى... ..” (رەمەزانى، ۱۳۷۷) دوايىن بەشى پىئەندى چىرۆك و دەروون ناسىي شىوازى حەكايەت دەرمانىيە. ئەم چەشەنە گىرەئەوئەى لەبەر ئەوئەى تەكنىكى چىرۆكى تىدبايە و تۆپىن لە ھىما و دەربەستى كات نىن، دەكرى بە پىناسە نوئى كانى چىرۆك وەكوو چەشەنى لە شىوازەكانى چىرۆك خوئىندىتەوئەى. تەننەت ئەگەر كەسايەتىي مرؤف يان شت و ئاۋەلىش بن، ھەر رەوشت و ئاكارى مرؤف ئەنۆپىن. حەكايەت و حەكايەت بىژى بە درىژايى مېژوۋى مرؤف دەورى خۇى گىراۋە، بە شىئەبىك كە مرؤف زىانى خۇى لە چوارچىۋەى حەكايەتدا كىشاوئەى، رايگوزراۋە و گۆرپوئەى، دەتوانىن بلىيىن حەكايەتەكان، وئىناكرندى خۇمان لە خۇمان و ئەزمونەكانمانە. زۆر جار لە ناوەرۆكى حەكايەتدا وانەى ئاكارىي دەست دەكەوئى كە بۆ رىكخستى ئەزمونەكانى زىان بەكار دەھىنرى، بەم بۇئەوئەى ئەگەر حەكايەتەكان ھەلگىرى كرنەوئەى و كاردانەوئەى رەوشت بن، دەبەنە ھۆى گەشەى ئاكارىي. لەم چەشەنە حەكايەتەكانە لە كنىيە ئايىنى و پىرۆزەكاندا ھەن و نمونەيان لە ئەدەبىي كۆندا زۆرە وەكوو ھەزاروئەك شەو... ئىستائىش بە فۇرمى نوئى داھىنەئەى تازەى لەسەر دەكرى. ھەندى لە دەروون ناسەكان وەكوو جروم برۆنەر و جەكسوان پەرەيان بە ”حەكايەت دەرمانى“دا. ئەوان پىيان وابوو كە لە رووى گىرەئەوئەى نەقل و نەزىلە، پەندى ناوەرۆكى حەكايەت بە بىسەر يان خوئىنەر پيشان دەدرى ھەتاكوو بەرەو چاكەكارىي ھانى بەدات يان لە كارىكى خراپە _ ھەلبەت چاكە يان خراپە بە واتاى دەروون ناسانە _ دەورى بختەوئەى و دەرفەتتىكى دىكەى بۆ توانست يان دەسپىشخەرى بۆ ئەنجام دانى كارىك بە پىنى وىستى بىسەر برەخسىنىت و تەننەت دەكرى وەكوو ئامرازىك

پێگ و قوناغەکانی ئەدەبی کوردی لە کرماشان و ئیلام

شەریف فلاح

دیکە یێوهندیار بەم پرسەوه، لەم وتارەدا دەخەینە بەرباس و تاوتوێیان دەکەین. ئەگەر لە روانگە میژوووبیەوه لەم بابەتە بروانین، بە جوانی دەردەکەوێت کە لە هەلکەوتەمی جوغرافیایی دوو پارێزگای کرماشان و ئیلامدا، هەر لە چاخە کۆنەکانی میژوووه، زاراوهی کۆنی گۆران (هه‌ورامی)، لەکی، فەیلی، لوری، کەله‌پوری، ئیلامی کۆن لەناو پێکهاتەمی هۆز، تایفە و عەشیرە جیاگیاندا، زمانی ناخوتنی جەمەومەری کوردی ئەو دەقەرانی بووه و کۆنترین دەق و بەلگەمی نووسراوی کوردی بە زاراوهی گۆران دۆزراوهتەوه کە دەربەری بوونی ژباڕ و شارستانیەتیکی کۆن و دێرنە لەو ناوچانە.

گەلێک بەلگە، دەسنووس، بەیاز و دەقی حیماسی، چیرۆک و ئەفسانە و ئوستورە لە کرماشان و ئیلام سەریان هەلدان کە نیشانەمی دەولەمەندی و بەهێزی زاراوه جۆراوجۆره‌کانی ئەو ناوچەیه. ئەدەبیاتی دەولەمەند و پڕ ناوهرۆکی زارەکی، فۆلکلۆر و پەند و قەسە پێشینان کە چەند سالیکیە لەسەر دەستی نووسەر و لیکۆلەرانی ئەم بوارە کۆ کرانەتەوه و ئیستا لەبەر دەستان، دەربەری بوونی پاشخان و خەزێنەیه‌کی ئیجگار دەولەمەند و پڕ ناوهرۆکی کولتور و ئەدەبی نەتەوبیه‌ لەو ناوچانە.

جیا لە کورد بوون و پێکهاتە و تاییەتمەندییە هاوبەشە نەتەوبیه‌کان، لەلایەن حکوومه‌ته‌ یەک لە دوا‌ی یەکەکانەوه کار بۆ ئەوه‌ کران کە کرماشان و ئیلام لە ناوچه‌کانی دیکەمی کوردستانی ئێران جیاکەنەوه‌ کە دەتوانین لە چەند خاڵدا ئاماژەیان بکەین بەکورتێن:

- ۱- بوونی مەزھەب، ئایین و ئایینزای جیاواز.
- ۲- گرتنەبەری سیاسەتی هەلاواردن و دابرا و بەرینتر و زەق کردنەوه‌می جیاوازییە فەرھەنگی و ئایینیەکان لەگەڵ ناوچه‌کانی دیکە لەلایەن سیستمی دەسه‌لاتەوه.
- ۳- هەولدان بۆ گۆڕینی دیمۆگرافیای سیاسی و فەرھەنگی و ئاسیمیلاسیۆنی زمانی و فەرھەنگی.
- ۴- لەخستە بردنی زمانی کوردی و قەدەغەکردن و نامۆ و ناشرین نواندن و گالته‌کردن بە زاراوه‌کان.
- ۵- هەلاواردنی مەزھەبی، ئایینی و پیشگیری لە بەرئێوه‌بردنی بۆنە و رێزۆسمە مەزھەبییەکان و پەرەدان بە ناکوکی و ئازاوه‌ لە نێوان مەزھەب و ئایینی جیاوازه‌کان.
- ۶- دنەوه‌اندانی کوردی ناوچه‌کانی دیکە بۆ بەگژدا چوونی کوردی کرماشان و ئیلام و جیخستنی جۆرنیک تێروانیی چەواشەمی وەک زەرە کورد و کوردی رەسەن و نارسەن.
- ۷- رواندەنەوه‌می دەرتان و دەرفەتە فەرھەنگی و ئەدەبییەکان لە کرماشان و ئیلام و دوورخستەوه‌یان لە چەقی رەوتە زمانی و ئەدەبییەکانی کوردستانی ئێران.
- ۸- زال کردنی کولتوروی غەیره‌ کورد

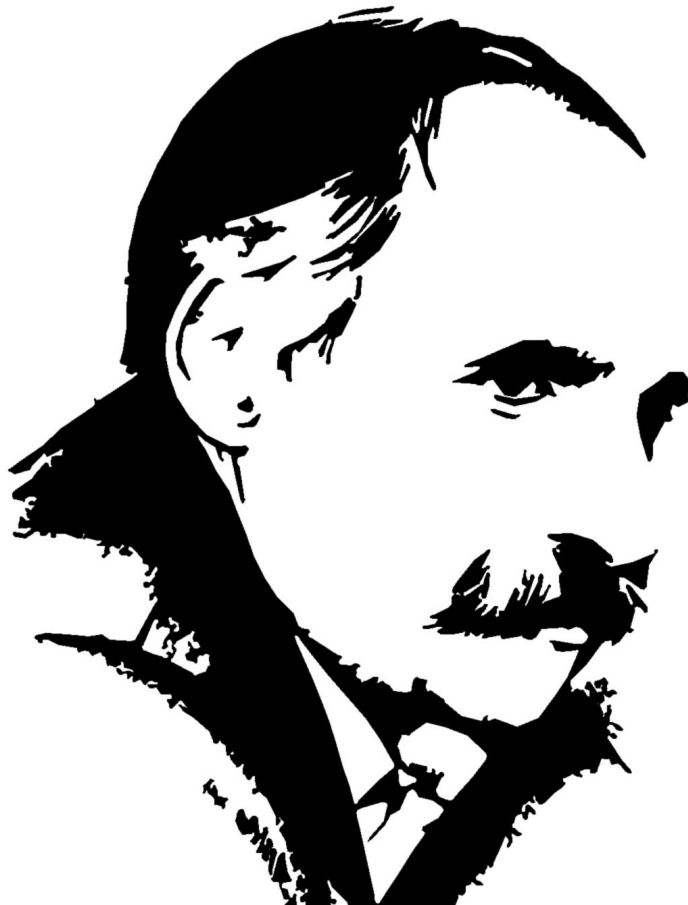
کوردستانی ئێران کە پێکهاتوو لە چوار پارێزگای ئیلام، کرماشان، کوردستان و ئازەربایجانی رۆژئاوا، نەتەوه‌می کوردی تیندا دەژی کە بە زمانی کوردی و بە زاراوه‌ و دیالیکتە جۆراوجۆره‌کانی قەسە دەکەن. بە درێژایی میژوو ئەم نەتەوبیه‌ لە مافە فەرھەنگی و سیاسییەکانی بێبەش بووه‌ و لەلایەن حکوومه‌ته‌کانی زال بەسەر ئێرانەوه‌ بە فەرمی ئیزنی خویندن و نووسین بە زمانی کوردی نەدراوه‌ کە ئەمە یەکیکیە لە گرفت و ئاستەنگە فەرھەنگی و سیاسییەکانی نەتەوه‌می کوردە لە کوردستانی ئێران.

زمانی دایک وەک یەکمەمین دیاری و تووشە کە هەر لە سەرەتای مندالییەوه‌ لە دایک و باب و لە داوینی بنەمالەوه‌ لە رینگای دابونەت، هەلسۆکەوت، خواردن، ناخوتن و... بۆ مندال دەگوازێتەوه‌، هەوین و جەوهەری پەرورەدە و قالب گرتنی فکر و جیھانییەتی تاکە. پەرورەدە بە زمانی دایک و خویندن و نووسین بەو زمانە یەکیکیە لە سەرەکی و ئاساییترین مافە سروشتییەکانی هەر مروفقیکە.

زمان وەک کۆلەکە و شادەمار و رۆحی نەتەوه‌ لە پرۆسەمی فەرھەنگسازیدا دەورنکی ئیجگار گرینگ دەگێرێت. لە رینگای زمانەوه‌ مروّف سەرەتا پیناسە و شوناسی فەرھەنگی و نەتەوبیه‌می تاک و مەردەگریت و لە سنوورنکی بەلاوتر و لە کۆمەلگادا شوناسنکی دیکەمی کۆمەلایەتی و فەرھەنگیشی پێ دەمەخشیت.

ئەوه‌می لەم وتارەدا دەمەوه‌می هەلۆستەمی لەسەر بکەم، وەلامدانەوه‌ بە چەند پرسنکی گشتیە لەمەر زمان و ئەدەبی کوردی لە دوو پارێزگای کوردنشین لە کوردستانی ئێران، ئەویش کرماشان و ئیلام. مەبەست لە هەلبژاردنی ناوچه‌ و جوغرافیایەکی تاییەت بۆ تاوتوویی ئەم بابەتە ئەوه‌یه‌ کە دوو پارێزگای دیکەمی کوردنشین ئێران (کوردستان و ئازەربایجانی رۆژئاوا) رەوشت و بارودۆخی فەرھەنگی و زمانییان بە نێسبەت ئیلام و کرماشان جیاوازه‌.

ناخۆ پرسنی خویندن و نووسین بە زمانی کوردی لە کوردستانی ئێران لە هەر چوار پارێزگاکە وەک یەکن؟ ناخۆ زاراوه‌ جیاگیانەمی زمانی کوردی شانەشانەمی یەک گەشەیان کردوو؟ هۆکاری لاوازی و نەبوونی دەرفەت و دەرتانە فەرھەنگی و ئەدەبییەکان لە کرماشان و ئیلام چین؟ قوناغە جۆراوجۆره‌ فەرھەنگی و ئەدەبییەکان لە کرماشان و ئیلام لە کەیه‌وه‌ دەستیان پێکردوو و ئیستا لە چ دۆخیکان؟ ئەم پرسنارنە و چەندین پرسناری

له ههموو ئاسته‌كان و سه‌پاندى به‌سەر جهموهر و هيئەتی هيزی ئابووری و ئيداریی ناخوچیی له‌باتی خەلكی خوچیی.

۹- په‌ردان به‌ناكوچییە تايه‌یی و عه‌شیره‌ییە‌كان له‌دریژایی لاواز كردنی هه‌ستی نەتەوه‌یی و به‌هه‌ند نەگرتنی به‌ها و بايه‌خه‌ نەتەوه‌ییە‌كان له‌لای خەلك و سه‌رقاڵ كردنیان به‌پرسی لاوه‌كییه‌وه.

۱۰- داتاشینی تۆمه‌تی جیایی خوازی، ئازاوه‌گێری و هه‌روه‌ها هه‌ژمۆنی زالی تیروانینی ئەم‌نیەتی بۆ ناوچه‌كانی كرماشان و ئیلام.

ئەو دە خالە و زۆر هۆكاری دیکه‌كەش، دۆخێکی وایان خولقاندووه‌كه‌ زۆر به‌ی قوناهه‌ سیاسیه‌كانی ئەم سەده‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می به‌ده‌سته‌وه‌گرتنی ده‌سه‌لاتی خوێبانا، له‌ دوو پارێزگای میژووی و كه‌ونارایی كرماشان و ئیلام، دوو ده‌قه‌ری ده‌وله‌مەند و به‌پێز له‌ باری میژوو، زمان، فه‌ره‌نگ و ئەده‌ب و كه‌لتوری كۆمه‌لایه‌تی، په‌راویز به‌رخین و له‌ ره‌هه‌ندی میژووی سیاسي و فه‌ره‌نگی كوردستانی ئێراندا بۆ چەند قوناه‌گێك له‌بیر بكرین و له‌باتی كه‌لتور و زمانی ره‌سەنی خۆمالي و گریدان به‌ ناوچه‌كانی دیکه‌، كه‌لتوری هه‌یره‌ كورد و جیه‌انبینییه‌کی دیکه‌ زال بووه‌ و كاریکی كوردووه‌ له‌ چوارچێوه‌ی نووسین و داھینان و به‌ره‌مه‌هێنانی زمانی و ئەده‌بیدا، ئەم شوناسه‌ كه‌مه‌رنگ بێت و خه‌ون و خولیا و ئاواته‌ نەتەوه‌یی و نیشتمانیه‌كان به‌ زمانی فارسی به‌پێننه‌ سه‌ر كاغه‌ز.

ناكری ئەم پرسی وایك بديته‌وه‌ كه‌ دوو پارێزگای كرماشان و ئیلام كه‌ به‌پێی ئاماره‌ فه‌رمیه‌كان دوو له‌ سه‌ر سه‌ حه‌شیمه‌تی كوردی كوردستانی ئێران پێك ده‌هێنن، به‌ده‌رن له‌ نووسه‌، ئەدیبه‌، داھینەر و لیکۆله‌ر. به‌لكوو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ كه‌سانێ پسیۆر، لیکۆله‌ر، داھینەر، كارامه‌ و هه‌لكه‌وته‌ له‌ دوو پارێزگای ئیلام و كرماشان و شار و شارۆچكه‌كانی ده‌رووبه‌ری له‌ چاو پارێزگاکانی كوردستان و ئازهربايجانی رۆژئاوا گه‌لیك زۆرن. نووسه‌ران و داھینه‌رانی كرماشان له‌ژێر هه‌ژمۆنیی ئەو كەش و دۆخه‌ زالی كه‌ هه‌بووه‌ و له‌به‌ر ئەو هۆكارانه‌ی كه‌ باسمان كرد نه‌یان‌توانیوه‌ به‌ زمانی دایکیی خوێان وا ته‌ گۆران، كه‌له‌پوری، له‌کی، لوری، باجه‌لان، گه‌هواره‌یی و فه‌یلی، خۆ ده‌رخه‌ن و نه‌ ناچاری په‌نایان بردۆته‌ به‌ر زمانی فارسی و وزه‌ و تواناییه‌ هه‌زیه‌كانیان له‌ پانتایی ئەو زماندا ده‌رخستوه‌ و خه‌م و ئازاره‌كانی نیشتمانیان باس كوردوه‌ و ویستویانه‌ له‌و رۆچنه‌یه‌وه‌، سیما و ئەندیشه‌ و فه‌كری كورد بخه‌نه‌ روو كه‌ وه‌ك دیاره‌، هه‌وین و جه‌وه‌هه‌ری زۆریك له‌ نووسراوه‌كانیشیان كوردین.

بێگومان ئایین و مه‌زه‌به‌ له‌ كوردستان به‌ك له‌و پرسیانه‌ بووه‌ كه‌ رۆل و كاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌ سه‌ر فه‌ك و ئەندیشه‌ و به‌ره‌می نوخه‌كانی كورد هه‌بووه‌، ئایینه‌كانی زه‌رده‌شت و یارسان له‌به‌ر ئەوه‌ی جهموهر و لایه‌نگریکی زۆریان له‌ هه‌ورمان، كرماشان و ئیلام هه‌بووه‌ و ئیستاش هه‌یه‌، بوونه‌ته‌ ره‌وت و رێچكه‌یه‌کی ئەده‌بی و گه‌لیك شاعیر و ئەدیبه‌ی ناوداریان تیا هه‌لكه‌وتوون كه‌ له‌ قالیی ئەده‌بی میلیی- مه‌زه‌به‌یدا زۆر شاكاران به‌ زاراوه‌كانی گۆزانی كۆن، له‌کی، فه‌یلی و كه‌له‌پوری لێ به‌جیه‌ماوه‌ كه‌ ده‌واتین ئامازه‌ به‌ كه‌لام ده‌فته‌ره‌كانی یارسان و كه‌سانیه‌کی وه‌ك: ”بابا سه‌ره‌نگی ده‌وان“، ”سه‌ی یاقووب ماھیده‌شتی“، ”په‌ریشان دینه‌موری“ له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می زایینی، ”باوه‌تاهیر هه‌مه‌دانی“ له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایینی به‌ زاراوه‌ی له‌کی، ”مسته‌فا بيسارانی“ له‌ سه‌ده‌ی شانزده‌یه‌می زایینی به‌ زاراوه‌ی هه‌ورامی، ”محهممه‌د كه‌نوله‌یی“ له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌ی زایینی، ”خانای قوبادی“ له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی حه‌فده‌یه‌می زایینی، ”سه‌ره‌نگ ئەلماس خان“ و ”میرزا شه‌ره‌ف دینه‌موری“ له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌می زایینی، ”شه‌یدا هه‌ورامی“ له‌ كۆتایی سه‌ده‌ی حه‌فده‌یه‌م و هه‌روه‌ها ”محهممه‌د وه‌لی كرماشانی“ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، ”وه‌لی محهممه‌د ئومیدی“، ”غولام‌ه‌زا ئەره‌ك‌ه‌وازی“ و... بکه‌ین.

زۆریك له‌ لیکۆله‌ر و توێژه‌رانی بیاقی زمان و ئەده‌بی كوردی له‌و باوه‌ردان كه‌ گه‌لیك ده‌ق، حیاكایه‌ت و چیرۆکی حیماسی و ئەده‌بی زاوه‌کی له‌ كرماشان و شه‌ره‌كانی ده‌رووبه‌ری خولقاون و به‌پێی به‌لگه‌ی سه‌لمینراو كه‌ ئیستا له‌به‌ر ده‌ستان شانه‌می كوردی به‌ ناوه‌رۆکی جیاواز له‌ شانامه‌ی فارسی، به‌ زاراوه‌ی گۆران و به‌ چەند گێترانه‌وه‌ی جیاواز ئیستا له‌به‌ر ده‌ستایه‌ و له‌ زۆر باردا شان له‌ شانی شانامه‌ی فیردوسی ده‌دات. یان له‌ به‌ره‌مه‌كانی دیکه‌، ده‌كری ئامازه‌ به‌ ”رۆسه‌م و زه‌نون“ شاكارێ به‌رخه‌ی ”ئه‌لماس خان كه‌نوله‌یی“ بکه‌ین. هه‌روه‌ها دوو هه‌ونه‌ری شاكار خولقیی ناوچه‌ی ئه‌یوان: ”شاکه‌“ و ”خان مه‌نسور“ جو‌و و شیوازیکی تره‌ له‌ ئەده‌بی میلیی كوردی كه‌ ده‌گه‌من و بێ وێنه‌ن. یان ”بزره‌نامه‌“ وه‌ك ده‌قی حیماسی كوردی به‌لگه‌یه‌کی گرینگه‌ له‌ بوونی ره‌هه‌ند و ره‌وتیه‌کی به‌رین له‌ ئەده‌بی حیماسی و میلیی له‌ كرماشان و ئەو ده‌ق و چیرۆكه‌ میلیی و میژویانه‌ به‌ چەشنیک رۆچونه‌ته‌ قوولایی ژبان و كه‌لتوری خەلكی ناوچه‌

جیاچیاكانی ئیلام و كرماشان، كه‌ بوونه‌ته‌ به‌شێکی جیا نه‌كراوه‌ له‌ پێكه‌اته‌ و شوناسی فه‌ره‌نگی و نەتەوه‌ییان. ئەو كه‌سانه‌ی كه‌ له‌م باره‌وه‌ گه‌لیك به‌ره‌میان خولقاندووه‌ بریتین له‌: ”سه‌ی سالح“ و ”سه‌ی یاقووب ماھیده‌شتی، ”میرزا ئەلماس خان كه‌نوله‌یی“، ”ته‌قی خان ئازاد“، ”تر كه‌میر“، ”مه‌لانه‌جف“، ”كه‌یخوسرو“، ”په‌راره‌“ كه‌ به‌ره‌مگه‌لیکی وه‌ك: بزره‌نامه‌، زوحا و كاوه‌ی ئاسنگه‌، رۆسه‌م و زه‌نون، رۆسته‌م و زۆراو و شه‌یرین و فه‌ره‌اد، به‌شێکی به‌رچاوان له‌ ئەده‌بی حیماسی ده‌وله‌مەند و به‌پێزی كوردی. له‌ بواری هه‌زه‌ چرین و ئاواز و گۆزانیه‌ میلیی و فۆلكلۆریكه‌كانیش، كرماشان و ئیلام مه‌له‌بەندی سه‌ره‌هلدان و راچه‌نینن كه‌ به‌رچاوترین هه‌زه‌چر، ”عه‌لی نه‌زه‌ر“ه‌. نووسین و داھینان به‌ زمانی كوردی له‌ كرماشان و ئیلام له‌ رابردوودا به‌هۆی بارودۆخی سیاسي و كۆمه‌لایه‌تی هه‌چكاته‌ به‌ شیوه‌ی ره‌وت و گروپ و به‌رنامه‌ی دارپێژاو نه‌بووه‌، به‌لكوو له‌ چوارچێوه‌ی كاری تاكه‌كەسی و به‌ هه‌ستکردن به‌ خه‌مه‌تی زمان و ئەده‌ب و له‌پێناوه‌سه‌ت و دلسۆزیدا بووه‌، به‌لام كاریگه‌ریی خویشیان له‌ سه‌ر جهموهر به‌جیه‌هێشتوو.

– ئەده‌بی هاوچه‌رخ له‌ كرماشان و ئیلام:

له‌ سالانی ۱۳۳۰ی هه‌تای به‌ره‌و ئەملا له‌ سه‌ر ده‌ستی كه‌سانیه‌کی تر و نه‌وه‌یه‌کی تر، شه‌پۆل و ره‌هه‌ندیکی دیکه‌ له‌ نووسین و داھینانی ئەده‌بی و به‌تایبه‌ت ژانری شیعری له‌ كرماشان و ئیلام سه‌ر هه‌لده‌دن و ده‌بته‌ ئایینه‌ی بالاتوینی كۆمه‌ل و له‌باری فه‌ره‌نگیه‌وه‌ پێشه‌نگایه‌تی ئەو قوناهه‌ ده‌گه‌رنه‌ ئه‌ستۆ. له‌م قوناهه‌دا ئیدی فه‌ره‌نگی ئەده‌بی نويساری، چاپ و بلاو كردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئەده‌بی و هه‌ونه‌رییه‌كان، شانه‌هانی رۆداوه‌ سیاسي و كۆمه‌لایه‌تییه‌كانی ئەده‌می ئێران و كوردستان به‌ ئاسانی جیگیر ده‌بن و جیگای خوێان له‌ ژبانی خەلكدا به‌ ئاسانی ده‌كهنه‌وه‌ و هه‌ر رۆژه‌ به‌ر بلاوتر ده‌بن. ئەوه‌ی گرینگه‌ و ده‌بی هه‌لوێسته‌ی له‌ سه‌ر بکریت و هۆكاره‌كانی روون بکرینه‌وه‌، ئەوه‌یه‌ هه‌رچەند بزوتنه‌وه‌ سیاسیه‌ نەتەوه‌ییە‌كانی ئیلام و كرماشان به‌هۆی بارودۆخی سیاسي ناوخوازی و ناوچه‌یییه‌ نه‌یان‌توانیوه‌ وه‌ك پێویسته‌ به‌ شوێش و رابهرینه‌ سه‌ر کیه‌كانی ناوچه‌كانی دیکه‌ی كوردستانه‌وه‌ گری بدرین، به‌لام ده‌بی دان به‌و راستیه‌دا بنری كه‌ هه‌وین و بناغه‌ی فه‌كری نەتەوه‌یی، ئاگایی و شوناسی نەتەوه‌یی له‌ كرماشان و ئیلام شوێشی فه‌ره‌نگی و ئەده‌بی بووه‌ و له‌ سه‌ر كۆله‌كه‌یه‌کی قورس و قایمی فه‌ره‌نگی ده‌واری ئاسۆی نەتەوه‌ بنیات نه‌راوه‌ كه‌ به‌دوور بووه‌ له‌ توندوتیژی و شه‌ر و شیوازی خه‌باتی چه‌كدار و به‌ره‌نگاریخوازانه‌.

له‌و قوناهه‌دا شیعری وه‌ك گوتاری زالی كۆمه‌لگای كوردی و به‌كەم تریبونی هاواری راچه‌نینی ژان و برک و ئازاره‌ كۆمه‌لایه‌تی و ئینسانیه‌كان، دیته‌ مه‌یدانه‌وه‌ و به‌ره‌هه‌ندیکی كۆمه‌لایه‌تی، سه‌روشتی، كریکاری و تیکه‌ل به‌ بییری چه‌پ به‌ جوانی خۆی ده‌ره‌خات.

به‌رچاوه‌ كاریگه‌رترین شاعیرانی ئەو قوناهه‌، سه‌ره‌تا ”شامی كرماشانی“ و دواتریش ”په‌رته‌و كرماشانی“ و ”ئه‌حمه‌د عه‌زیزی“ و ”گه‌رمه‌زا كه‌رمی“ ن‌ كه‌ به‌ زاراوه‌ی شه‌یرینی گۆران و كه‌له‌پوری، ده‌ره‌ تاریکی ده‌دن و پێناسه‌ و سیمایه‌کی دیکه‌ به‌ شه‌یرێ كوردی جێبووی كوردستانی ئێران ده‌به‌خه‌ن كه‌ هه‌تاهه‌ تا به‌ رۆل و كاریگه‌رییان ده‌مێننه‌وه‌. شانه‌هانی ئەم ره‌وته‌ له‌ ئەده‌بیاتی كوردی له‌ كرماشان و ئیلام، به‌هۆی بارودۆخی تايه‌تی سیاسي و ناوچه‌یی كۆمه‌لیك نووسه‌، شاعیر، چیرۆك‌نووس و رۆمانووس سه‌ر هه‌لده‌دن و له‌ژێر كاریگه‌ری هه‌ژمۆنیی بییری چه‌پ، زۆلم و سه‌تمه‌ی قوناه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و فیوډالیزم و فه‌ك و تیروانینی زالی ناوچه‌یی، شیواز و رێچكه‌یه‌کی ئەده‌بی به‌ناوی ئەده‌بیاتی داستانی ناوچه‌یی بنیات ده‌نن، به‌لام هه‌موویان به‌ زمانی فارسی ده‌نوسن.

له‌ په‌خشان و میژوونووسیدا كه‌سیکی وه‌ك ”شه‌ید یاسمی“، له‌ بواری شیعردا كه‌سایه‌تییه‌کی ئەده‌بی و سیاسي وه‌ك ”ئه‌بولقاسم لاهووتی“، كه‌ ته‌نانه‌ت به‌ په‌كێك له‌ رچه‌شكینیانی ره‌وتی نوێی شیعری فارسی دیته‌ ئەژمار، به‌لام به‌هۆی تیکه‌ل بوون به‌ جه‌ریانه‌ سیاسیه‌كان وه‌ك پێویسته‌ به‌ردوام نه‌بووه‌ و له‌ ره‌وته‌كه‌ لای داوه‌. له‌ بواری ئەده‌بیاتی داستانی چیرۆك و رۆمانووسگه‌لیکی وه‌ك: ”عه‌لی شه‌یرازبوور“ ناسراوه‌ – شه‌ین په‌رته‌و-، ”عه‌لی محهممه‌د ئه‌فغانی“، ”مه‌هشه‌ید ئەمه‌رشاهی“، ”عه‌لی ئەشه‌رف ده‌رویشیان“، ”مه‌نسور یاقووتی“ و ”لاری كرماشانی“، حه‌زوریه‌ی چالاك و ئەكتیفیان له‌ ره‌وتی بنیاتیانی ئەده‌بیاتی داستانیی سه‌رانه‌ریی ئێراندا هه‌بووه‌ و له‌ نه‌وه‌ی په‌كەم و دووه‌می چیرۆك‌نووسانی ئێران دیته‌ ئەژمار.

به‌رای خاوه‌ن را و شه‌ره‌زایانی ئەده‌بیاتی داستانیی ئێران، كرماشان له‌ناو شه‌ره‌كانی رۆژئاوا ئێراندا له‌ بواری فه‌ره‌نگ و ئەده‌به‌وه‌، لایكەم له‌ کاتی له‌دایك بوونی رۆمانی ”شوه‌ر آهو خانم“ له‌ نووسینی ”عه‌لی محهممه‌د ئه‌فغانی“ كه‌ به‌ په‌كێك له‌

شاکاره ئەدەبىيە کانی ئىبران دیتە ئەژمار، لە ھەمووان دەولەمەندتر و چالاکتر. لەناو ئەو نووسەرانی شادا کە ناومان ھینان "عەلى ئەشرف دەرویشان" و "مەنسور یاقوتى" لە ھەمووان بەرچاوتر و حزوروى چالاکترین ھەبۆو و بەناوبەنگترینى ئەو کەسانە بوون کە لە دوو رەھەندەو کەتوونەتە بەر رەخنە و بیرورای جیوازان لەمەر ناوەرۆک، شیواز و جیھانبینیان ھەبە. یە کەم لە لایەن کۆمەلگای کوردستانەو ئەو رەخنەیان بە توندی رووبەرۆو کراوەتەو کە بۆچی ئەو ھەموو بەرھەم و شاکارانەیان بە زمانى کوردی نەنووسیو؟ چونکە ئەو بەرھەمانە بە پێى پێوھە زمانى ئەدەبىيە کان، ھەرچەندە ناوەرۆک و جەوھەرى زۆریان کوردین و خەم و ئازارە کانی کۆمەلگای کوردستانیان وروژاندوو، کەچی لەبەر ئەوێ کە بە زمانى فارسى نووسراون، ناچنە خانەى ئەدەبىياتى کوردیيەو

رەخنە یە کى دیکە کە رووبەرۆوى نووسەرانى کوردى فارسى نووسى کرمانش بوو، تەو، گشتییە و ھەم لە لایەن بەرھەنگانى فارس و کورد و رەخنە گرانەو رووبەرۆویان بوو، تەو، ئەویش پێوھەندى بە شیوازى نووسین، گرتەبەرى رێچکەى ریاڵیزمى سۆسالیستی، گوزارشت ئاسا، سیاسى و چریکى بوونى ئەدەبىياتى نووسین، ھاوشیوھى و ھەرھەا زال بوونى فکرى چەپ، چینی کرێکار و گرینگی دان بە ئەدەبىياتى گوند و دوور کەوتنەو لە کۆلتور و ئەدەبى شار، خۆ دوور خستەو لە گری و خەون و خولیاکانى تاک و گرینگی دان بە خەمە گشتییە کان و فیدا کردنى ھونەر و لایەنى ئەدەبىيەتە بەرەمبەر ناوەرۆکدا.

جیا لە ھەموو ئەو رەخنە و گزندانى کە رووبەرۆوى ئەو جۆرە لە ئەدەبىياتى داستانى نووسەرانى کوردى کرمانش بوو، پیکھاتە و جەوھەرى ئەو ئەدەبى، خەم و دەردە کانی ئینسانى کوردن و ھاواری راچەبنى نەداری، زولم و ستمى چینی چەسواو کۆمەلە کە لەژێر تەوژمى سیستەم و کۆمەلگای فیوڈالیزم و نابەرەبەردا چەسواو تەو کە دەکرى وەک بەشیک لە ئەدەبىياتى بەرگری و راپەرینخوازانە لە قەلمى بەدین.

قوناغى پێوارخىابى ئەدەبى کوردى لە ئیلام و کرمانش:

لە دەبەى ۵۰ بەرھە ئەملاھەتا سەرەتای دەبەى ۷۰ کە جۆریک لە کرانەوێ سیاسى و فەرھەنگى لە ئىبران و کوردستان دەرخسێ، لە کرمانش و ئیلام جیا لە کارى دەگمەن و تاک و تەرا و ناوبەناو، جموجۆلیكى ئەدەبى و فەرھەنگى ئەوتۆ بە زمانى کوردى بەدى ناکریت. واتە ۲۰ سال بە جۆریک بیدەنگى و پەراویزخران و بەدوور بوون لە رەوتە فکرى و روشنییریە کان، بال بەسەر ئەو دەفەراندە دەکیشى و ئەمەش بۆتە ھۆى دواکەوتن و تەریک کەوتنەوێ ئەو ناوچانە و تیکەل نەبوون لەگەل ناوچەکانى دیکەى کوردستان وەک: پارێزگاکانى کوردستان و ئازەربایجانى رۆژئاوا و جۆریک لە نامۆبى، دزدونگى و لیک تینەگەیشتنى رووکەش لە ئیوان روشنییراندە بێتە ئاراو کە دام و دەزگا ئەمنیەتى و فەرھەنگیە کانى دەسلەتیش پەرهەیان بەم رەوتە داو و بە قازانجى خۇیان کەلکیان لى وەرگرتوو کە بە زەرەرى زمان و ئەدەبى کوردى شکاوتەو. ئەم لیک تینەگەیشتنە لە ئاستى ئاخاوتنى ئاخیوهرانى ئاسایشدا بە جوانى خۆى دەرخستوو.

نەبوونى پێوھەندى فەرھەنگى قوول و لە گشتى گرینگتر زمانى پێوھە (بەنگرتووى) نووسین کە گرینگترین ھۆکار و پردى پێوھەندى کۆلتور و زاراوھە جیا جیا کانی ھەر زمانیکە، یارمەتییە بە لیلی و شەپزەبى و بى ئاسۆبى زمان و ئەدەبى کوردى لە کرمانش و ئیلام، داوھ کە ھەلبەت لە بنەرەتدا دەگەریتەو بۆ ئەو تیروانین و سیاسەتە قەدەغە و ھەلاواردنە سیستەماتیکەى کە حکوومەت لە ھەمبەر زمان و فەرھەنگى کوردیدا گرتووبەتییە پێش.

قوناغى سەرھەلدانى ئەدەبى مۆدێرنى کوردى (دەبەى ۷۰ ھەتاو):

ھەر وەک پێشتریش باسمان کرد سەرەتای دەبەى ۷۰ ھەتاو قوناغى گرینگ و گەلیک ھەستیارە لە مێژووى زمان و ئەدەبى ھاوچەرخی کوردى بە گشتى لە کوردستانى ئىبران و بەتایبەتەى لە کرمانش و ئیلام. لەم قوناغەدا کە ھاوکاتە لەگەل شەپۆلى بیری فەلسەفى و ئەندیشە و جیھانبینیى مۆدێرن، ئەم قوناغەى ئەدەبى کوردى لە کرمانش و ئیلام لەژێر سببەرى زالى فکر و قوناغە مۆدێرنە و پیکھاتەشکینە کانی ئەدەبى فارسى کە لە ریگای وەرگىراتى دەقى بیانییەو ھاتوون، خۆى دەردەخات و لەلایەک دەبەوێ بە تیروانین و ئاراستەبە کى نوێ پیناسەى کۆمەلگا و ژبان و مروف بکات و لەلایەکى دیکەشەو لەناو بازنەى نەرىت، ئەدەب و زمانى کلاسیک و خۆمالى و ناوچەبیدا دەخولیتەو. لەم قوناغەدا نەوہە ک

دەبیتە رچەشکین و جلموى کاروانى داھینانى ئەدەبى دەگریتە دەست کە دوو خولیاى سەرەکی ھەبە و ھاوکات دەبەوێ بە دوو زمانى جیاواز خەم و ئازار و کەتوارە کانی دەفەریکى گرینگ لە کۆمەلگای کوردى لە دووتوونى ئەدەبدا بختە روو.

نەوہى داھینەرى ئەدەبى مۆدێرنى کوردى لە کرمانش و ئیلام ئەزموونى شۆرشى گەلانى ئىبرانى ھەبە و نەوہە کى خۆبندەوارن و زۆریکیان خاوەنى برانامەى زانکۆ و خۆبندنى بالان و کەسانىکی جیددى و کونجکۆلن و بە تیروانینىکی زانستى و ئاکادیمیانەو لە پرسى نووسین و ئەدەبى دەروان و بەرپرساریتییى ئەدەبىیان لەلا، گرینگترین خەونە. نەوہى نوێ ھاوکات لەگەل گرتەبەرى شیوازى نووسینى نوێ و خۆ گونجاندن لەگەل ئەدەبى مۆدێرن و پوئست مۆدێرن، لەلایەکى دیکەشەو خولیاى ئەزموون نەکردنى قوناغە کانی پێش خۆى و تیبەرىن لیبان لەبارى زەمانیەو، بۆتە کەلکەلەى و دەبەوێ ھاوسەنگییەک لە ئیوان ئەم دوو فکر و خولیا بەدا دروست بکات. بۆیە چالاکانى ئەدەبى و رەخنەگرانى شیعەر و ئەدەبى ھاوچەرخی ئیلام و کرمانش، لەو باوھەدان کە ئەدەبى کوردى لەو دەفەراندە لە قوناغى پوئست مۆدێرنیدا لەداک بوو، بۆیە ئەرکیکی مێژووبى دەکەوتتە سەرشانى کە لەلایەک دەبى قەرەبووى ۲۰ سال نەبوونى حزور و دواکەوتن لە رەوتى گشتییى ئەدەبى کوردى بکاتەو، لەلایەکى دیکەشەو کەلکەلەى داھینان و حزوروى چالاک لەناو کۆمەلگەى ئەدەبى کوردستان و ئىبران بەشیک لە ھزرى داگیر کردوو.

بەرھەمى ئەم نەوہە کە خاوەن و ھا تیروانینیکە، ئیستا گوتارى زالى ئەدەبى کرمانش و ئیلام و بەرەبەرە خەریکە رێچکە، پیناسە و فۆرمى تاییبەت بە خۆى دەستەبەر دەکات. ئەم نەوہە کە زۆرەیان زمانى کوردى، واتە زاراوھە کانی (گۆران، کەلھورى، لەکی، فەلیلى و بن زاراوھە کانی دیکە) دەزانن و بەرھەمى پێ دەخولقینن، ھاوکات بە شیوہى زانستى لە زمان و ئەدەبى فارسى دەزانن و زۆرەیان لەناو کۆمەلگەى ئەدەبى فارسیدا حزوروى چالاکیان ھەبە و ھیندیکیان خاوەن دەنگ و سەنگى تاییبەت بە خۇیان.

بەشیکى زۆرى نووسەر و ئەدیبانى کرمانش و ئیلام و شار و شارۆچکە کانی دەرووبەرى

بههۆگهلی جۆراوجۆروه، نیشتهجیی تاران و شاره فارس نیشینه کانی دیکه ی ئیتران بوون و بههۆی دورور بوون له جوغرافیای شوینی له دایک بوونیان و زال بوونی گوتاری زمان و ئهدهبی فارسی بهسه ژبان و نووسینیاندا، بهههمه فارسییه کانیان له کوردی زیاتره، که ده توانین ئاماژه به کهسانیکه وهک: رهشید یاسمی، دوکتور محهممهده علی سولتانی، عهبدوولجهبار کاکایی، محهممهده رها کهلهپور، فرهیا کهلهپور، جهلیل سهغه ره بهیگی، دوکتور میرجه لاله دین کهزازی، فرهیاد شیریی، فرههاد حهیدرهی گۆزان و... بکهین.

له بواری شیعری کوردیدا لهناو نهوهی نوینی نووسهرانی کرمانشان ده توانین ئاماژه بهم کهسانه بکهین که ئهمرۆ له مهیدانی ئهدهبیادهنگیکه دیاریان ههیه، کهسانیکه وهک: فرهشید یووسفی، کههرمهزاکهره می، محهممهده شه کهری، ئهحممهده عهزیزی، ئهحممهده جهلالی گۆزان، سولیمان داوهند، ئهمانوللا خان رهشیدی، وهلی رهزایی، عهلی ئهسهغه ره زهغههرانی، که یوومهرسه عهباسی قهسری، عهبدووللا مورادی (دلهرش مایهشتی)، میرزا یووسف تالاندیشی، که له نووسهران و چالاکانی ئهدهبی دهیه کانی ۵۰ و ۶۰ عه ههتاوین و چالاکانی دهیهی ۷۰ شه بهرمو ئهملابریتین له: جهلیل ئاههنگه نژاد، عهلی ئولفهتی، فرهیاد شیریی، سهعیده عهباده تیان، عهلیزه زاکانی، عهلیزه زاکه شهسیدی، عهباس جهلیلیان، شیردل ئیلپور، ئهدهشیر کهشاورهز، کوورش ههمهخانی، سهلاحه دین قهرتهپه، ئیره ج قوبادی، بیهروور ئیبراهیمی، رهزا مهوزوونی، پهرویز بهنهفشی، رهزا یهغهوویی، ئهمنین کهجهری، مهوهوش سولیمان پور، پهرویهش مهله کهشاهیان، عهلی محهممهده محهممهده، میهرههه محهممهده، ئهمروللا عهزیمی، مهمنووجیه کههری، عهزیزی، ئاههز پهیک، فهتاحیان، جهلیلیه کانی، شیرزادی، تهقی رهشیدی، یه دووللا لورنژاد، سهید محهممهده پهروه و... له پارێزگای ئیلام و شار و شارۆچکه کانی دهووربهیری کهسانیکه وهک: زاهیر سارایی، ناهید محهممهده، کامران رهحیمی، عهبدوولجهبار کاکایی، مستهفا بهیگی، ئیبرج خالسی، ئیسلام ئهسناری، فره، سهید محهممهده درهخشهنده، عهلی شههبازی، حهبیوللا بهخشوده، دوکتور عهلی سههامی و...

لهسه دهستی نهوهی نوینی شهپۆلیکی بهرین له شیعهر، چیرۆک، و بهتایبهت نووسینهوه و ساغکردنهوه و کۆ کردنهوهی ئهدهبی فۆلکلۆر و زارهکی به زاراوه جۆراوجۆره کانی زمانی کوردی و فرههنگنوووسی له ههریمه کانی کرمانشان و ئیلام، سهری ههلاوه و ده توانین وهکوو قوناغی زبیرین له بووژانهوهی زمانی ئهدهبی نووساری ناودێری بکهین. لهناو زانیه ئهدهبییه کانه وهکوو نهیری باوی گشت کۆمهلهگای کوردی، ژانری شیعهر، گوتاریکی زاله و ریژهی دهقی نووسراو و چاپ کراوی شیعهر له ژانره کانی دیکهیه وهک چیرۆک، پهخشان، رهخنه و لیکۆلیهونه زیاتره و ههر بهم بۆنه شهوه ئهوه شهپۆله نوێخوازی و گهشه سهندوه، زیاتره به سهیما و قهلافتی ژانری شیعرهوه دیاره و بیرورا جیاوازه کان زیاتر خۆیان له قهره شیعهر داوه و شاعیرانی ئهوه دهقه خهریکن به روانینیکه دیکه و بهرینتر له رههند و فکری ناوچهیی، لهناو کایه زمانی و ئهدهبییه کانی جیگای خۆیان دهکهنهوه.

ههروهک له شار و شارۆچه که کانی دیکه کوردستانی ئیتران ئهنجومهنه ئهدهبی و فرههنگیه کانی له رهوته شیعری و ئهدهبییه کانی رۆلیان ههبووه، له کرمانشانی ئهوه دیاره دهیه ههبووه و له پهله یه کهمهدا ئهنجومهنی ئهدهبییه سروه له ئیسلامابادی رۆژئاوا و دواتر ئهنجومهنی ئهدهبییه قهلم له گیلان غهرب و پاشان ناوهنده فرههنگیه کانی شاره کانی ئیلام و کرمانشان، بهتایبهت لهناو زانکۆکان، رۆلی بهرچاویان له گۆرانکاری و شهپۆلی نوێخوازی ئهدهبییه مۆدێرنی کوردی باشووری کوردستانی ئیتراندا ههیه و بۆ یه کهم جار بهیاننامهی شیعری مۆدێرنی کوردیی کرمانشانی (کهلهپوری) له ئهنجومهنی ئهدهبییه سروه سهریههلهنا و ناوچه کانی دیکه گرتهوه. بهلام بههۆی نهبوونی رهخنه ئهدهبییه چالاک و بنیاتنه که لهسهر بنههه ئهدهبییهت و لایهنی هونهری دهق بهههمه کانی ههلهسهنگینی، ههتا ئیستا لایهنه بههیز و لاوازه کانی ئهدهبییه کوردی باشووری کوردستانی ئیتران دهرنه کهوتوون و ئههمش بۆشاییه کی مهنزه لهناو بازنهه کۆمهلهگه ئهدهبییه کرمانشان و ئیلامدا.

گرفت و کیشه بهکی دیکه که بهرۆکی نووسهران و ئهدهبیانی کوردی ئیلام و کرمانشانی گرتهوه، مهسهلهی رینووس و ئهلف و بیی نووسینه که ههتا ئیستا نهیان توانیوه له شیوه

رینووسیکه باوی زاراوهی سۆرانی کهلک وهر گرن و ئهوه ههموه بهههمه ئهدهبییه که سالانه چاپ و بلاو دهبنهوه، زۆربه یان له گهله گرفتیی رینووس بهرموورون. ئههمش دوو هۆی ههیه: یه کهم بهیپی فۆنۆتیک، ریتیم، ماگ و شیوازی گۆ کردنی هیندی پیت و دهنگ له زاراوه جۆراوجۆره کانی ئهوه دهقه ره پیوسته هیندی نیشانه یان بۆ دابنری که له گهله رینووسی سۆرانی ناگونجین و دووهه میسه ده گهریتهوه بۆ ئاشنا نهبوونی نووسهرانی کوردی ئیلام و کرمانشان له گهله رینووسی باوی کوردی که ئهم پرسه ههم بۆ خۆینهر و بهر دهنگی ئهوه ناوچهانه و ههمیش شاره کانی دیکه کوردستانی گرفتیی ساز کردوه.

لهم وتاره ههول درا جیا له خسته رووی گۆشه یهکی کهم له رهوشتی فرههنگ، زمان و ئهدهبی کوردی و قوناغه جیا جیا کانی له کرمانشان و ئیلام، هاوکات هۆکاره سیاسی و کۆمه لایهتی و ناوچه ییه کانی که ههم له گهشه کردن و ههم له لاواز کردنی زمان و ئهدهبیدا دهویران گێراوه، بهرینه بهرباس.

ئهم وتاره زیاتر رهههندی مێژوویی، سههرهتای سههرهلهدان و قوناغ بهندی و هیندی سیماکان و بهشیک له خاله بههیز و لاوازه کانی خسته روو. بهر دوامی ههر رهوت و شهپۆلیکی ئهدهبی و فرههنگی له ههر کۆمهلهگایه کدا، بهستراوه تهوه به کۆمهلهیک هۆکار، دهرهتان و فاکتهری گرینگ که بهرای من له کرمانشان و ئیلام ئهوه دهرهتان و هۆکارانه، یان بوونیان نیه، یان ئه گهریش ههین ههین لاواز و بهر تهسکن که نه یان توانیوه ئهوه شهپۆله بهرینه فرههنگی و ئهدهبییه که له ئاستی تاک و نوخه کاندای سهری ههلاوه، بکهنه رهوت و شهپۆلیکی بهرین ههتا به نهیتیهتهوه و کاربگهری له سهر گشت کۆمهلهگای کوردستانی ئیتران هه بیت و پیناسه و مۆرکی تایبهت به خۆی پین بدریت که ئهوه پیوستی و هۆکارانه بریتین له:

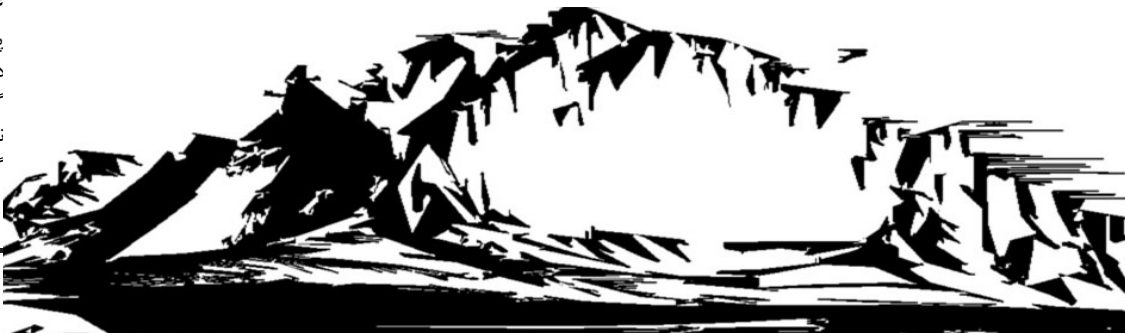
- ۱- نهبوونی ناوهندیکی جیدی فرههنگی و ئهدهبی و ئهنجومهنی و سههنه ریکی بهر دوام که نووسهر و ئهدهبیان له دهویری خۆی کۆ بکاتهوه و به بهرنامه و پرۆژه وه کار بکات.
- ۲- نهبوونی رۆژنامه گهریی چالاکي ئهدهبی و گۆفاری تایبهت و پسیۆرانهی ئهدهبیات.
- ۳- گرفتیی چاپ و بلاو کردنهوه و کیشهی مالی و بیدهره تانی نووسهران.
- ۴- نهبوونی بهریرزی لهناو کۆمهلهی ئهدهبی و نووسهراندا که هۆکاره لاهه کیه کان که لکیان لهو بۆشاییه وهر گرتهوه مانا و واتایه کی تر یان به بیرورا جیاوازه ئهدهبییه کان بهخشیه.
- ۵- جیاوازی و بهر فرههیی زاراوه و بن زاراوه و ئایین و ئایینزاکان، که له زۆریک له کۆمهلهگای نیشانهی دهوله مهندی و شارستانیتهت، بهلام بههۆی دنهدهی دهسلات، زۆر جار لهو دهقه رانه بوونه ته هۆی کیشه و ناکوکی.

سههره ی بوونی ئهوه ههموو کیشه و ئاستهنگانهی که رو بهرووی داهینهر، شاعیر و چالاکانی فرههنگی دوو پارێزگای ئیلام و کرمانشان بوونه تهوه، له کهش و دۆخیکدا که رۆژنامه و گۆفار و نامیکه و راگه یه نی سه رهخۆ، بوونی نییه و سانسۆر و سه رکوت و زهر و زهنگ سه رپای کۆمهلهگای ته نیوه: له دۆخیکدا که نووسهر و قهلم به دهستان راوه دوو دهنرین و حوکی زیندان و بیهش بوون له نووسینیان به سهردا ده سه یی: نووسین و داهینان به زمانی کوردی له ماوهی چهند سالی رابردودا له ههموو قوناغه کان زیاتر بووه و کۆمهلهیک کیتی جۆراوجۆره له ههموو ژانره ئهدهبییه کان چاپ کراون و ئهم رهوته ههر به دهوامه و له فهزای ئینتیرنیت و مهجازیدا چالاکیه کان بهرچاوتر خۆ دهنوین و کاروانی داهینانی زمان و ئهدهبی کوردی له کرمانشان و ئیلام خهریکه بیته پردی پیوهندی نیوان به شه جیا جیا کانی کوردستان.

سه ره چاوه کان:

- ۱- گۆفاری زریبار، فایلی تایبهت به ئیلام و کرمانشان.
- ۲- فرههنگی باشوور، عهباس جهلیلیان.
- ۳- وتووێژی نووسهری وتار له گهله ”عهلی ئولفهتی“ و ”فره یاد شیریی“ دوو شاعیری هاوچه رخی کرمانشان.
- ۴- وتاری شاعیرانی عهشق و رهنج و بهروو له نووسینی جهلیل ئاههنگه نژاد.
- ۵- مالهیری بهلووت فرههنگ و هونهری رۆژئاوای ئیتران.

- ۶- وتووێژی ”محهممهده باقر پیری“ له گهله ”عهلی ئهشرف دهر ویشیان“ نووسهر و رۆماننووسی گهره ی کرمانشان، له وهر گێرانی نووسهری ئهم دێرانه که له ژماره ۱۱۳ گۆفاری راماندا بلاو بووهوه.

پهيقيني دهقي ئىككىنچى دەقىمى ۋەلىكەن دەقىمى ۋەلىكەن دەقىمى

جەلال پورجەسەن

پوختەى وتار:

نوسراۋەبەك دەنوسرى، لە بەگ كات دا سى كىردەى پىئوھىندىلار روو دەدەن:
ئەلف: كىردەى قىسەى، كە ۋەك كىردەى بناغەى ھەر بەشە پەيقارىكە، ھەمان بەرھەمھىنەنى رىستە لە جۇرى وشەى، رىزوشەى، نەحوى و ئاۋاى.
ب- بىزەر يا نوسەر بە گوتن و نوسىنى ھەر بەشە پەيقار يا رىستەبەك جگە لە كىردەى قىسەى مەبەستىكى تايبەتەش دەخۋازى كە زۇر جارن ئو مەبەستە لە گەل كىردەى قىسەى ھاۋجۇر نىيە و لە دەرەۋەى توۋزى زمانناسىيە. لە راستى دا پەيام لە نىو دەق دا شاراۋەى، كە دەق تەنبا دەستىن و سەرەتايەكە بۇ گەپشتن بە ۋاتا مەبەست ناسىيە، بە ۋەھا كىردەى دەلىن: كىردەى مەبەست ناسانە و كاربردناسانە.
ج- جگە لە كىردەى مەبەست ناسانەى بىزەر يا نوسەر، كىردەى سىيەھمىش لە گۇرى داىە ئوھىش كىردەى كارتىكەرىيە، لەو شىۋەى كىردەى پەيقارىيە دا، بەرھەمھىنەى دەق جگە لە دوو كىردەى باسكراۋ بە شىۋىن بەرپوھەردىنى بەلاغى يا دەستورى يا رەوانناسانەشە. تا بە شىۋەبەك پەيقارىيە خۇى تىفتىفە بدات كە بتوانى شىۋىن لە سەر بەردەنگى خۇى دابنىت. يانى پەيغ باشتىن كارتىكەرى بىت. بەو شىۋەبە دەلىن: شىۋە و زانرى چتۋى قىسە(اقاگل زادە، ۱۳۹۰)

ئەو سى كىردەى بە كاتى نوسىن دا نوسراۋە نىشان دەكەن، نوسراۋە ھەمىشە بەستىنەكە بۇ ۋەبەرىك كەوتنى لە لاىەك خۋاستى نوسەر لە لاىەكى دىكە نىشانەگەلىك كە دەق لە تەك رەھەندى رەھا دەكەن و لەو لاشەۋە خۋىنەرىش لە رىگەى كارتىكەردوۋىيەۋە دەبىت بە بەشىك لە پەيقىنى ئەدەبى.

ھەلبەت نوسەر لە رىگەى سەبىك و شىۋە بەيانى خۇى، پەيامى مەبەست دار و نىشانەكرامى خۇى لە چۋارچىۋەى بەياتىكى ئەدەبى دا دادەرىزى بۇ ئەۋەى لە لاىەكەۋە سەرىكى دەق گرىندراۋى ھەمان بەيان و ئىدۇلۇزىگەلى زامانى بىت كە بە شىۋەى عەقلى سەلىم و باۋەر پىكرەۋە باپتەكە پەيگەبەندى دەكەن بۇ ئەۋەى زىاتىن شىۋىن لە سەر بەردەنگەلىك دابنى و پەيغ تەۋاۋاۋاۋە پىكرەۋە بىت، ئەگەر چى زۇر جارىش نوسەران ئەو باۋەر پىكرەۋەبە ئاسايى سىپتەۋە دەكەن ئەۋەش ھۇكارىكە بۇ ئەۋەى پەيغى ئەدەبى بۇمان نائاشنا بىت و چەھانى ئەدەبى بىت بە بەشىك لە خۋاستمان كە ھەر كات حەۋلى ئەۋە بەدىن لە چەھانى راستەقىنە و كىردارە كاتى رۇزنامەن بۇ ماۋەبەكى كاتىش بىت دوۋرە پەرىز بىن روۋى تىبەكەن. بەلام ئەو ئاسايى سىپتەۋەبەش لە نەپايت دا دەكەۋىتە زىر چۋارچىۋەى لىكەنەۋەى پەيقىنى رەخەبى، ھۇكارەكەشى ئەۋەبە ئەگەرچى ئەو ئاسايى سىپتەۋەبە لە لاىەن نوسەرى بەرھەمھىنەۋە ئەنجام دەدرى عەرسە و مەيدان بە لادانى ئىدۇلۇزىيەك چۆل دەكات بەلام لەۋلايشەۋە دەرگا بۇ ھاتنە زورۋى پەيقارىكى دىكە دەكاتەۋە ئەۋەش لە بەستىنەكى نىۋان دەقى دا دەكرى، نىۋان دەقتى پىرسى زمان لە كاتىكى تايبەت و دۇخىكى تايبەت دا نىشانە دەكات بە شىۋەبەك تىكچندراۋى ھەلكەۋەبە رىگە بۇ ئىدۇلۇزى گەلىك دەكاتەۋە كە لە بەستىنە پەيقىنى كۆمەلايەتى دا حوزوربان ھەبە، كە ھەمىشە دەقەكان ئەگەرچى جىگە بە ئىدۇلۇزىيەك تەنگ دەكەن لە ھەمان كاتىش دا رىگە بۇ ئىدۇلۇزى دىكە دەكەنەۋە، من لىرەدا لە جىنى چندراۋە لە تىكچندراۋى(بە ھم تافتە) كەلك ۋەردەگرم ھۇكارەكەشى دەگەرپتەۋە بۇ ئەۋەى دەقى ئەدەبى دەقتىكى چەند دەنگىيە(پولى فونىك)، لە چەند دەنگى دا بە ھۇى ئەۋەى كاراكتىرەكان لەۋانەبە ھەر كەمىان سەر بە پەيقىنەك تايبەت و ئىدۇلۇزىيەكى تايبەت بن دەقى ئەدەبى دەقتىكى تىكچندراۋە، دەقى ئەدەبى دەقتىكە كە پەيوستە بە دىترى خۇبەۋەبە، ئەو

لەو وتارە دا حەۋلى ئەۋە دراۋە كە سەرەتا ئەدەبىيات بە ھۇى ئەۋە چۋارچىۋە چندراۋى ھەلكەۋەتەبەبە كە ھەبەتى ۋەك كىردەبەكى كۆمەلايەتى باس لى بىكرىت، ئەدەبىيات خاۋەن توۋزىكى زمانىيە لە زىر ئەۋە توۋزە زمانىيە ئىدۇلۇزىيەگەلىك ھەن كە پىيوستە بىكەۋە بەر لىكەنەۋەى پەيقىنى رەخەبى.

رەخەنگەرى ئەدەبى دەتوانى ۋەك توۋزە رىكى پەيقارى، دەقى ئەدەبى بدانە بەر لىكەۋىنەۋە تا ھەم حەقىقەتى دەقى ئەدەبى ئاشكرا بىكرىت ھەمىش لە رىگەى لىكەنەۋەى توۋزى زامانى و ناۋەروكى دەق بىگاتە ئاستىك تا باۋەر و ئىدۇلۇزىيەنى ئەۋە زمانە كە لە دەقى ئەدەبى دا نواندراۋەۋە دەستىنەش بىكات.

بۇ ئەۋە لىكەنەۋەبە چەند مەكانىزىم پىشنىار دەكرى، ۋەك تەۋسىفى دەق بۇ روۋنكرەنەۋەى گوزارەكان و پىگەكانى ئىدۇلۇزىكى دەق، راقە(تەفسىر) دەق، بۇ نىشان دانى ھاۋپوھەندى نىۋان دەق و بەستىن، شىۋە(تەبىن) دەق بۇ شىۋىن دانانى دوو لاىەنى پىكەتەكان بە سەر پەيقىن دا و پەيقىن بە سەر پىكەتەكان، بەو سى شىۋەبە دەكرى دەقە ئەدەبىيەكان و دىترى پەيقىنەكانى نىۋ كۆمەلگا بىكەۋە بەر توۋزىنەۋە و لىكەۋىنەۋە رەخەبى.

كىلىل وشەكان: پەيقىنى ئەدەبى، لىكەنەۋەى پەيقىنى رەخەبى، تىكچندراۋى ھەلكەۋەتەبەى و بەستىنە دەق پىشەكى:

ئەدەبىيات بە تايبەت شىعر، چىرۋك و رەخەنى ئەدەبى بە ھۇى ئەۋەى پەيقىنەكى كۆمەلايەتى ۋە فرەنگىن دەكەنەۋە خانەى كىردەى كۆمەلايەتەۋە، ئەدەبىيات ئەگەر چى خاۋەنى گوتارى خۇبەتى بەلام بە سىرچ بە چندراۋى ھەلكەۋەتەبەى(باقت موقىيەتى) كە ھەبەتى بەردەۋام شىۋىن لە كۆمەلگا، فەلسەفە و سىياسەت ۋەردەگرى و بە ھەمان نىسبەتەش شىۋىن لە سەر ئەۋان دادەننەۋە. ھەر بۇبە چۋارچىۋەبەكى پەيقىنى لە خۇ دەگرىت فىر كلاف دەلىت: “من پەيقىن ۋەك كۇگايەكى لىكەندراۋ لە سى توخمى پىركىسى كۆمەلايەتى، پىركىسى پەيقىنى(بەرھەمھىنە، باۋا كىردەۋەبە كارھىنەنى دەق) و دەق دەزەن، لىكەنەۋەى پەيقىنەكى تايبەت، لىكەنەۋەى ھەر سى لاىەن و پىئوھىندىيەكانى نىۋانباۋە دەخۋازى. باۋەرى ئىمە ئەۋەبە لە نىۋان تايبەتەندىيەكانى دەقەكان، ئەو جۇرائەتى كە دەقەكان پىكەۋە پىئوھندى دەگرىن و تەعبىر دەكرىن و ماھىيەت و چىيەتى پىركىسى كۆمەلايەتى پىئوھىندىيەكى واتادار ھەبە(فر كلاف، ۱۳۷۹: ۹۸)

ئەدەبىيات ئەۋە چۋارچىۋە پەيقىنە لە خۇ دەگرىت بۇبە دەكرى بىكەۋىتە زىر لىكەنەۋەى پەيقىنى رەخەبى، تا ھەم لە دالى ئەدەبىيات ئەۋە لاىەنە ئىدۇلۇزىيەكىنەى لىك بەدرىنەۋە و لەۋلايشەۋە ئەۋە كارلىكەرىيەى دەپداتەۋە بە كۆمەلگا و سىياسەت و رەۋانناسى ھەلسەنگىندىرى.

وتار:

بۇ ئەۋەى بىزانىن لە ئان و ساتى بەرھەمھىنەنى نوسراۋەبەك چ روو دەدات و چۈن پەيغ ئەۋە شىۋىنەى كۆمەلگا و پىئوھىندىيەكانى سولتە بە شىۋەى ئىدۇلۇزى و ھىزموۋى ۋەرىگر توۋە لە دەق دا رۇبان دەننەۋە دەبى سىرچەكانى خۇمان بۇ سى ئاستى كىردەكانى پەيغىن ئامادە بىكەن. “لە ھەر بارودۇخىك دا كاتىك پەيغىك دىتە گۇ يا

دیتریه دهخواری بهردوام دهقی ئهدهبی و کهسایهتی نووسەر له دیالکتیک بیت له گهل کۆمه‌لگا و بهشه‌کانی تری جهان، له‌ولاشوه به شیوهی بازخوردی ر‌ه‌خه‌بی بهردوام خه‌ریکی گۆران بیت و خوی به‌رۆژ بکاتوه. شیوهی عه‌ق‌لی سه‌لیم له دهقی ئه‌ده‌بیش دا به‌یرو ده‌کری ئه‌گه‌رچی له‌وێن دا ساز و کاری قسه به شیوه‌یه‌ک له نواندنه‌وه، محاکات و ته‌قلید که‌لک وهرده‌گریته که ههمووی ئه‌وانه بچهنه‌وه ژێرخانی ئیستاتیکا و لایه‌نی جوانناسانه‌ی ده‌ق.

به‌لام ئه‌و لایه‌نی جوانناسانه چۆن له دهقی ئه‌ده‌بی دا جیگیر ده‌بی؟، ”خولقینه‌ری دهقی ئه‌ده‌بی له خه‌لقی زمانی به‌رهمی خوی له تکنیک و سه‌نایه‌عی ئه‌ده‌بی و ئیستاره‌کان و یا هه‌رچییه‌کی که لایه‌نی ئیستاتیکا ئاشکراو نهانی ده‌ق له خۆ بگریته که‌لک وهرده‌گریته تا هاوکات له گهل واتای واتاناسنه و واتای مبه‌ست‌ناسانه له گهل بکه‌ره‌کانی دهره‌وه زمانی په‌یوه‌ست به خه‌لقی به‌رهم په‌یوه‌ندی بگریته، به‌رهم‌هینه‌ران به‌ردوام له گهل حاله‌تیکه‌ی ره‌وانناسانه به‌رورون.“ (افاگل‌زاده، ۱۳۹۰) به‌رهمی ئه‌ده‌بی به‌ستی‌نیکه‌ی زمانناسانه‌یه که کاری نووسین له‌و به‌ستی‌نه به ئه‌جم ده‌گات هه‌ر بۆیه پێویسته نووسەر ئاگادارییه‌کی ته‌واوی به سه‌ر زمان و بونیانه‌کانی زمانناسانه‌ی زمانه‌که‌ی خوی هه‌بیت، چوون هه‌ر زمانیک خاوه‌نی ئیمکان و به‌رهبه‌سه‌گی لایه‌نی خۆیه‌تی. ئه‌و بونیانه زمانناسانه به‌و شیوه‌یه‌ن: ”ئاوا ناسی، دا‌رشت‌وشه‌بی، سه‌رف و نه‌حوی واتاناسانه و مبه‌ست‌ناسی.“ (افاگل‌زاده، ۱۳۹۰)

نووسه‌ران له سه‌رده‌می ئیستا دا به که‌لک وهر‌گرتن له نه‌زه‌ریه‌کانی پیکهاته‌خوازه‌کان، پاش پیکهاته‌خوازه‌کان، مه‌رگی مولفی بارت، واگریی دریدا، تیکه‌ل کردنی حاشیه‌وه و ده‌ق، نایه‌کجاره‌کی و ناوه‌ند سه‌ری پۆست‌مۆدێرنه‌کان، ده‌ستووری زمانی زایشی هه‌لیده‌ی، زمانشناسی گه‌شتاری و ... له ده‌قه‌کانیان دا ئاسۆیه‌کی دیکه‌یان به‌روروی خۆینده‌وه کردۆته‌وه، ههمووی ئه‌وانه‌شیان له جو‌ری گێرانه‌وه‌یی شیع‌ر و چیرۆک دا جیگیر کردوه. ”ئه‌ده‌بیات له رینگه‌ی گێرانه‌وه‌ی خوی ر‌ه‌وایی ده‌به‌خشی به کرده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هه‌ر بۆیه گووته‌ی گێرانه‌وه‌ی له پێوه‌ندی وهاور‌یه‌تی فه‌رازاده‌کانی فه‌ره‌نگی و چینی واتاداری ئه‌وان له لایه‌ن نووسه‌ره‌وه وهرده‌گیری و نووسه‌ر ئه‌وانه به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت یا سه‌به‌کیکی جیاوازی له نیو زمان ر‌ه‌مز‌گوزاری ده‌کاتوه. ر‌و‌لی خۆینهر زگار کردنی واتایه له دلای ده‌ق، هه‌ر بۆیه خۆینهرانی ده‌قی ئه‌ده‌بی پێویسته گه‌نجینه‌یه‌ک بن له زانستی میژوویی، یا زانستیک له باوه‌ر و باخه‌ فه‌ره‌نگیه‌یه‌کان که له هه‌ر دهره‌یه‌کی میژوویی له که‌لام و گووته دا خوی نمایش دایه‌ته‌وه یا ئه‌و په‌یغاره‌ی که ده‌ق له‌و په‌یغینه تاییه‌ته‌دا نا نووسرایه‌ت، به‌و شیوه‌یه‌ ده‌کری په‌یوه‌ندی نیوان نووسه‌ر و خۆینهر په‌یوه‌ندییه‌کی واتادار و هیواخوازانه بیت بۆ گه‌یشتن به توانستی ئه‌ده‌بی.“ (افاگل‌زاده، ۱۳۸۶) توانستی ئه‌ده‌بی له هه‌ر دهره‌یه‌کی میژوویی که ده‌ق تیییدا به‌رهم دیت له گهل پێش خوی و دوا‌ی خوی جیاوازه. توانستی ئه‌ده‌بی هه‌م به‌ نسیه‌ت نووسه‌ر له سه‌رده‌می تیییدا ده‌زی بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی له ژێر توپکی زمانی دا واتا بخاته هه‌ناوی ده‌ق و خۆینهر له رینگه‌ی ئه‌و توێژه‌ زمانیه‌ بتوانی بگاته هه‌ناوی ده‌ق و واتای مبه‌ستداری لێ دهر‌ب‌دات به‌و شیوه‌یه‌یه که حه‌قیقه‌تی ده‌قی ئه‌ده‌بی خوی به‌روروی خۆینهر دا ئاشکرا ده‌کات، به‌لام ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ له گهل چێژ‌بردنی لایه‌نی ئیستاتیکا هاوکاتیه‌ له گهل باری ئیدۆلوژیکی ئه‌و زمانه له لایه‌ن به‌کاره‌ینهرانی له سه‌رده‌می خوی دا، هه‌ر ئه‌وه‌شه زمانی له ته‌عیون و یه‌کجاره‌کی بوون دووره‌ په‌ریز ده‌کات و په‌یغینی ئه‌ده‌بی به‌ردوام له زاو‌زی واتایی دایه.

”پرسی زمان، ئیدۆلوژی، دنیایی و هیز که له چه‌مکه بونیادییه‌کانی په‌یغینی ر‌ه‌خه‌یین، له لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان دا به‌کاره‌ینرون، بۆیه نا‌کری ئه‌ده‌بیات جگه له ئیستاحی ئیدۆلوژی پیناسه بکری. له راستی دا موتالای عیلمی و ته‌وسیفی ناتوانی خه‌ساو و بی لاگیری بیت. چوون هه‌لکه‌وته‌ی کۆمه‌لایه‌تی فه‌ره‌نگی توێژه‌ ده‌خواری که ته‌وسیف و لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌کان هاوکات له گهل ده‌خیل بوونی کرداره سیاسییه‌کانی ده‌قی ئه‌ده‌بی وه‌ک به‌ستی‌نیک بی بۆ کرده فه‌ره‌نگیه‌یه‌کان که لێور‌ژن له‌بابه‌تگه‌ی ئیدۆلوژیکی.

میژوو به‌ستی‌نیک بۆ ئه‌ده‌بیات نییه به‌لکه ئه‌وه ئه‌ده‌بیاته که به‌ستی‌نی فامی میژوویه. له روانگه‌ی په‌یغینی ر‌ه‌خه‌بی ئه‌ده‌بیات لێور‌ژ له درو‌گه‌لیکه که حه‌قیقه‌ته له پشت

ئه‌وانه‌وه هه‌شاره و میژوو پر له‌بابه‌تگه‌لیکی راسته‌قینه و مه‌کتووبن که له پشت ئه‌وانه‌وه درو‌ شارواوه. ئه‌وه به‌رهمی ئه‌ده‌بیه‌یه که به‌نمایشی نیمیکی کرداری و کۆمه‌لایه‌تی سه‌نه‌دیکه‌ی میژوویی ئه‌ژمار ده‌کری و ده‌کری نیوی میژووی کرا و زیندووی لێ‌بنیین.“ (افاگل‌زاده، ۱۳۸۶)

تا ئه‌و به‌شده‌ی وتاره‌که باسی سێ لایه‌نی نووسه‌ر و ده‌ق و خۆینهرمان کرد که له چ به‌ستی‌نیک دا ئه‌و سێیه ده‌که‌ونه چوار‌چۆیه‌ی په‌یغینی کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌نگی. به‌لام ئایا ده‌کری ر‌ه‌خه‌گری ده‌قی ئه‌ده‌بی وه‌ک توێژه‌ری په‌یغینی ر‌ه‌خه‌بی ناو‌ده‌ بکری یا خیر؟

ئه‌گه‌ر ئیچی ر‌ه‌خه‌گری ئه‌ده‌بی بگاته سێ ئاستی ته‌وسیف، ر‌افه‌(تفسیر) و شرو‌فه‌(تبیین) ده‌قی ئه‌ده‌بی ده‌جێته‌خانی لیکدانه‌وه‌ی په‌یغینی ر‌ه‌خه‌بی.

به‌لام با بزاین ئه‌و سێ ئاسته به‌چ شیوه‌یه‌ک له لایه‌ن ر‌ه‌خه‌گروه‌ نیشان ده‌کری. بۆ ئه‌و باسه‌ پێویسته ر‌ه‌خه‌گر ده‌ق توێژ بیت، ده‌ق توێژی ئه‌ده‌بی بۆ یه‌که‌م جار له روویکه‌ردی زمانناسی ر‌ه‌خه‌بی به‌کار هینرا بۆ لیکو‌لینه‌وه‌ی باری ئیدۆلوژیکی ده‌قه‌کان، ”له چوار‌چۆیه‌ی زمانناسی ر‌ه‌خه‌بی په‌یغینی توێژی شرو‌فه و لیکدانه‌وه‌ی پیکهاته‌ و واتا‌گه‌لیکه‌ که باری ئیدۆلوژیکیان هه‌یه. هه‌ر کات بمانه‌وه‌ی به‌و پرسه‌ ولام به‌دینه‌وه که په‌یغینی چۆن واتا به‌جی ده‌گه‌یه‌نی؟، هه‌م به‌ شیوه‌ی هاوکاتی و هه‌م به‌ شیوه‌ی له‌کاتی(درزمانی) به‌و پرسیاره‌ش ولامان داوه‌ته‌وه که کۆمه‌لگا چۆن واتا به‌جی ده‌گه‌یه‌نی؟“ (مکرایک، ۱۳۸۵: ۱۶۰) هه‌میشه‌ بۆ ر‌ه‌خه‌گر پێوه‌ندی نیوان ده‌ق و کۆمه‌لگا پێوه‌ندییه‌کی دوو جه‌مسه‌ریه‌یه، هه‌ر وه‌ک له پێشتر باس کرد، ده‌ق ئه‌وه‌ی له کۆمه‌لگا و به‌شه‌کانی دیکه‌ وهر‌یده‌گری به‌ شیوه‌ی ده‌قیکی ئیسته‌تیک ده‌یداته‌وه‌ به کۆمه‌لگا، ر‌ه‌خه‌ی ئه‌ده‌بی وه‌ک زمانناسی ر‌ه‌خه‌بی به‌ واتای ده‌ق توێژییه، ”ده‌ق توێژی ئۆستوره‌ سترینه‌وه‌یه‌ له به‌ر هه‌م‌هینان و وه‌ر‌گرتی ده‌قه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان. ده‌قه‌کان هه‌میشه‌ پیکهاته‌یه‌کی ئیدۆلوژیکیان هه‌یه و پیکهاته‌مه‌ندی ئیدۆلوژیکی زمان و ده‌قه‌کان به‌ ساکاری ده‌کری پێوه‌ند بده‌ینه‌وه‌ به‌ پیکهاته‌ و جو‌له‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌یه‌کان که بناغه‌ی پیکه‌یاندنی ئه‌وه‌ده‌قانه‌ن.“ (مکرایک، ۱۳۸۵: ۱۶۰)

۱- لیکدانه‌وه‌ی ته‌وسیفی ده‌ق

(روونکردنه‌وه‌ی گوزاره‌کان و پیکه‌کانی ئیدۆلوژیکی ده‌ق):

له‌و به‌شه‌ دا به‌ سه‌رنج دانی وشه‌کان، ئاوا‌ی قسه، شیوه‌ی ده‌ستووری نووسین و لیکدانه‌وه‌ی زمانناسیانه‌ی ده‌ق، به‌شوین ’باخه‌ته‌جره‌به‌کراوه‌کان‘، ’باخه‌پێوه‌ندییه‌کان‘، ’باخه‌به‌یانییه‌کان‘ ی ئیو ده‌ق که فیر کلاف ئه‌وان به‌باخه‌ توێژ کالییه‌کان نیو ده‌بات، ده‌گه‌ریین. پێویسته لێره‌دا ئه‌و سێ باخه‌ لیک جیا بکریته‌وه، هه‌لبه‌ت بۆ ئه‌و به‌شه‌ له‌بۆچوونه‌کانی فیر کلاف که‌لک وهر‌ده‌گرین.

فیر کلاف ده‌لێت: ”له نیوان سێ جو‌ر باخه‌یک که له‌وانه‌یه تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی توێژی ببیت، ده‌بی جیاوازی دابننن.“ (فر کلاف ۱۳۷۹: ۱۷۱)

فر کلاف، ئه‌و جیاوازیانه به‌سێ شیوه‌ باس ده‌کات:

ئه‌لف: باخه‌ی ته‌جره‌به‌یی: ”شوین پێ و ده‌ستی‌ن له شیوه‌یه‌ک ده‌داته‌ ده‌ست که له‌و دا ته‌جره‌به‌ی به‌رهمه‌ینهری ده‌ق له جه‌انی سروشتی یا کۆمه‌لگا دنوینته‌وه، باخه‌ی ته‌جره‌به‌یی له گهل ناوه‌رۆک، زانست و باوه‌ره‌کان به‌رهورویه.“ (فر کلاف ۱۳۷۹: ۱۷۱) به‌وشیوه‌یه به‌روانین له پیکهاته‌ی ر‌سته‌کان و ئاوا‌ی وشه‌کان و هه‌روه‌تر شیوه‌ی چینی ر‌سته‌کان و باس کردن له شته‌کان ده‌مانه‌وه‌ی به‌وه‌ بگه‌یین تا بزاین ئه‌و ده‌قه چی دنوینته‌وه و نووسه‌ری ده‌ق چۆن له جه‌انی خوی ده‌روانی؟ جه‌انبینی و روانگه‌ی ئه‌و چۆنه؟ به‌ سه‌رنج به‌وه‌ی که زمانه زه‌بن چی ده‌کات به‌ردوام پێوه‌ندی خوی به‌ ر‌ابردووی به‌کاره‌ینهرانی ئه‌و زمانه و دیتری په‌یغینه‌کانی خوی گری ده‌داته‌وه. باخه‌ی ته‌جره‌به‌یی ده‌قه‌کان له گهل باوه‌ر و زانست به‌رهوروون و ئیمه‌ له گهل جو‌ری دنیا بینییه‌کانی وه‌ک سیاسه‌ت و فله‌سه‌فه‌ ئاشنا ده‌کات.

ب: باخه‌کانی پێوه‌ندی: ”باخه‌کانی پێوه‌ندی شوین پێ و ده‌ستی‌نیکه له جو‌ریک پێوه‌ندییه‌کانی کۆمه‌لگایی که له رینگه‌ی ده‌قه‌وه ده‌خزێته ناخی ده‌قی په‌یغین، باخه‌ی پێوه‌ندی باسی پێوه‌ندییه‌کان و هه‌موو جو‌ره‌ پێوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تییه‌یه‌کان ده‌کات“ (فر کلاف ۱۳۷۹: ۱۷۲) باخه‌کانی پێوه‌ندی جیگه‌ی و پیکه‌ی که‌سه‌کان

له چوارچینوهی په یقین دا دباری ده کات، بو نمونه نیو لینان، شیوهی قاو کردنی کهسه کان (وهک هؤ، بهر پیز، سر وک، گهروم، خاتوون)، نوبت گرتنه وه له قسه کردن، دیالوگی کارگر و کارفرما، شیوهی دواندنی به کتر و راسپاردن، شیوهی لیندوانی کهسیکی سیاسی، جوړی تیر لیندانی روژنامه بهک، دست پیکردنی گیرانه وه به کی چیروکی و کو تابه کی، به کار هینانی جوړی زمان له شاعر دا له شیوهی غنا یی، حیماسی. له وانه هممویان باس له جزو و باخی پنهوندیبه کانی کهسان ده کهن له چوارچینوهی په یقین کان دا، په یقین هم له جوړی پنهوندی دوو یا چند کهسی راسته خو یا ناراسته خو وه که به ردهنگ و خویندر له خو ده گریت.

ج: باخی قسه یی: " شوین پی و دستبندیکه له باخیبندیکه کانی بهرهمه پنهون له بهشیک راسته قینه که پنهونیدیان بهو تابه تمه ندیبه بیت. باخی قسه یی سرنجی له سر بهر کهر کان و پیناسی کومه لگای کؤ ده کاته وه (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۱۷۲) بکه ره کانی کومه لگا لهو شیوه به دا باخیگه لیک بهر جهسته یا رد ده کهنوه، له وانه به بو بهشیک له په یقار باخی نهرینی و بو بهشیک له په یقار کانی کومه لگا باخی نهرینی قایل بن، بو نمونه چه په کان باخیکی نهرینی بو مؤدخواری و مه سره فگه رای قایلن و هممیشه له پنهوندیبه کانی کومه لگا دا نهو جزو لیندوانه ناراستی بهشیک له کومه لگا ده کهنوه که له دیدی له وانه وه سر مه یار یا لایه نگرانی نهوان حساب ده کرین. له دیدی کهسیکی دیموکرات شیوهی حوکمرانی پاشایه تی جوړیک دیکتاتور ییبه هه بویه له فخرهنگی نهو دا دیکتاتوری دبینه چه منکیکی نهرینی و زورینه ی رها ده دبینه بابه تیکی نهرینی.

۲- لیکدانه وهی راقه (تفسیری) دهق

(نیشان دانی هاو پنهوندی نیوان دهق و کانتیکست)

" راقه کان خویان تیکه لاوینکن له ناوهر وکی خودی دهق و زهینی توپزه، باوهری من له سر دووهمی زانستیکی بهستیینه که توپزه له راقه دهق که لگی لپوره گری. نیمه ناگادارین که له روانگی رخنه گره وه نهو تابه تمه ندیبه توپزیانه دهق له راستی دا وه که بهستیینکن که توخه کانی زانستی بهستیینه زهینی رخنه گر کارا ده کهن. راقه بهرهمی پنهوندی بهر ابر و دیالکتیکی نهو دستبندیکه و زانستی بهستیینه زهینی مروقی رخنه گره.

زانستی بهستیینه یا نهو تدبیر و تمهیدانه به که ده توانین پی بلین تفسیر. " (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۵) هه لیه ته نهو زانسته گریخواردوی بهشیک لهو پیش فخر و نهو داوهر یانه به که له زهینی رخنه گر دا هن، قهز او ته نهو له راستی دا هه مان قهز او ته کومه لگایه که له ری نهو پیش فخر و داوهر یانه وه رخنه گر به کومه لگای خوی پنهوند خورادوی، رخنه دهق نه گه رچی خواستی رخنه گر له بهجی گه یاندنی ویسته کانیته له هه مان کات دا بهجی گه یاندنی ویست و داخواری کومه لگاشه، هه بویه کومه لگا له ریگه رخنه گره وه باشرین جوړی پنهوندی به دهقه کانه وه ساز ده کات. " له نه ساس دا باسه که له سر نهو بهی که رخنه گران چون چندراوی هه لکه وه ته یی راقه ده کهن به شیوه بهک که گریبدر یته وه به زانستی بهستیینه و به چ شیوه بهک نیشی نهوان ده توانی نهو په یقینه دست نیشان بکات. " (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۶) په یقار گه ران به پینج شیوه ده چنه سوزای دهقه کان و راقه یان ده کهن: " لیکدانه وهی توپزی په یق، واتای په یق، هاو به کگرتووی لایه نی، پیکهاته دهق و گیان مایه. " (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۶) هه لیه ته لیره دا به سرنج بهوهی تمه مبهستی نهو وتاره ناساندنی نهو سی شیوه بهی لیکدانه وهی نهو کاره جی ده هیلین بو وتاریکی دیکه.

۳- لیکدانه وهی شروقه (تبیین) سی دهق

(شوین دانانی دوو لایه نهی پیکهاته کان به سر په یقین دا و په یقین به سر پیکهاته کان) مبهس له شروقه، لیکدانه وهی په یقین وهک بهشیک له پروسه کومه لایه تیه، شروقه په یقین وهک کرده به کی کومه لایه تی وهسف ده کری و نیشان دهری که به چ شیوه بهک پیکهاته کانی کومه لایه تی په یقین عینیت دبه خشن (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۲۴۵) و بو نهو عینیت بهخشیبه پیوسته سره تا په یقاری بهر رخنه نراو وهک توپزه بهک سر بهر بگری که له نه یاهت دا کار کرده کومه لایه تیه کانی

نیشان بدرین، بویه لهو بهشه دا کاری رخنه گر کارکی مبهس تانسانه به. " شروقه نیشان دهات که په یقینه کان ج شویندانه ریبه کی بهرهمه هینانه وه یان له سر پیکهاته کومه لایه تیه کان به جی ده هیلن، شویندانه ریبه کی که ده بینه هوی راگرتن یا گوران لهو پیکهاته ده... پیکهاته کومه لایه تیه کان که زانستی بهستیینه چی ده کهن و هه نهوش پیکهاته نهری په یقینه کانه، په یقینه کانیش یا زانستی بهستیینه راده گرن و یا ده یگورن. لیره دا مبهس له پیکهاته کومه لایه تیه کان هه مان پنهوندیبه کانی دهسه لاته، شروقه یانی چاولی کردنی په یقین وهک بهشیک له بهر خودانی کومه لگه یی له چوارچینوهی په یوهندی دهسه لات دا. " (فر کلاف، ۱۳۷۹: ۲۴۵) هه لیه ته له بهشی شروقه دا ناکری هممو بهشه کانی په یقین شروقه بگری به لکه بهشیک له دهق شروقه ده کری که کهوتیته ژیر چوارچینوهی نهو بونه و به زمانیکی دیکه باری ئیدولوزیک هه یی یا نهوهی که هیژموونی سیاسی یا ناووریان به سره وه بیت. بویه شروقه ی دهقه کان هممو ناسته کانی دهق له خو ناگریت و له سه تی به توپزه کردن دا تمه یا نهو لایه نه ای په یقین شروقه یان بو ده کریت که خسلت و تابه تمه ندی ئیدولوزیک و هیژموونیکان به سره وهی و نهوش نهرکی توپزه و رخنه گری دهقه کانه که نهو ناستانه به سرنج بهو بهستیینه نهو په یقینه ی بهرهم هیناوه لیک بده منوه.

دهر نه جاج:

لهو وتاره دا حول درا به دست نیشان کردنی نه ده بیات وهک کرده به کی کومه لایه تی ناسه ته کانی دباری بکرین، سی ناستی کرده (کرده ی قسه یی، کرده ی مبهس تانسانه و کرده ی کارتیکه ری) کومه لایه تیه کانیش باس کراو، کرده ی قسه یی جوړیک له کرده کومه لایه تیه کانه که په یوهست به توپزی زمانه وه به. کرده ی مبهس تانسانه کرده یی کومه لایه تیه که مبهستی نووسه یا بیژر دهرده خات و کرده ی کارتیکه کرده یی مبهس تی لئی ناستی شوین دانان له سر بهر دهرنگ یا خویندره.

نه ده بیات به هوی نهو تیکچندر اویبه ی که هه یه تی په یوهند ده خوانه وه به بهستیینه بهرهمه هینانی خوی، واتا لهو بهستیینه دا که دپتری په یقینه کانی دیکه له نارا دان و نه ده بیاتیش له بهستیینکی نیوان دهقی پیکی دیت که سرنج دهرخه سهر سی لایه نی نووسه، دهق و خویندر، زانستی بهستیینه باشرین شیوهی فام کردنی په یقاره کله.

بهلام رخنه گری نه ده بی به سی شیوه ده توانی پهقی نه ده بی بدانه بهر رخنه: تهوسیفی دهق، راقه دهق، شروقه دهق.

له تسیفی دهق دا توپزی زمانی ده کهوتی بهر لیکدانه وه بو نهوهی باری ئیدولوزیکی دهقه که روون بگریته وه. له راقه دهق دا بهستیینه دهق و زهینی رخنه گر تیکه ل دهن. لهو شیوه به لیکدانه وهی دا رخنه گر له ریگه بهستیینه کومه لایه تی بهستیینه دهق تفسیر ده کات. له شروقه دهق دا ناستی کارتیکه ری په یقاری نه ده بی له سر پیکهاته کانی کومه لگا و پیکهاته کانی کومه لگا به سر نه ده بیاتنه وه هه لده سه نگرندری و دهرده خری که چون په یقین ده توانی شوین له سر کومه لگا دا بنیت و کومه لگاش چون شوین له سر نه ده بیات دادهنیت.

رخنه گری دهقی نه ده بی نه گه ربتوانی لهو سی شیوه به بو لیکدانه وهی دهقه نه ده بیبه کان که لک وهر گری نیشه که ی نهو ده چینه خانی لیکدانه وهی په یقینه ی رخنه یی.

سهر چاوه کان:

۱- فر کلاف نورمن، (۱۳۷۹)، تحلیل انتقادی گفتمان، تهران، ترجمه فاطمه شایسته پیران و ... مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه ها.

۲- مکاریک ایرنا ریما، (۱۳۸۵)، دانش نامه نظریه های ادبی معاصر، انتشارات آگاه، چاپ دوم.

۳- آقا گل زاده فردوس، مجله ادب پژوهی شماره اول بهار ۱۳۸۶

۴- آقا گل زاده فردوس، نامه نقد ۱۳۹۰، مجموعه مقالات نخستین همایش ملی نظریه و نقد ادبی در ایران تهران خانه کتاب چاپ اول

بۆچى مىش كرىچى ناوش كىردان نىپى؟

بەرەكەتلىك بولۇپ

غەمگىن بولۇپ

نەشیاوانەى بە زۆر ئاخىراونە تە قورمى نووسىنە، بەرسم، ئىمە لە رىگەى پىرسار كىردنە، دەتوانىن بگەىن بە بنەماى گىفتوگۆپەى كى قول و دوور لە برىبارى پىشەختە، نەوەك تەنیا قسە ھەل رىشتن و گۆنەدانە كەسى بەرانەر و تەنیا ھەر خۇمان قسە بگەىن و ھەر خۇمان خاوەن دىدگەپەى كى دروست بىن. ئەمە ھەمان پىرسىپى بەشېك لە مامۇستايانى ئايىنىپ، كە بەردەوام قسە دەكەن و گۆى بە بەرانەرە كانىان نادەن و تەنیا خۇيان بەراست دەزانن و ھىچ دەرفەتېك بۆ بىر كىردنە و قولبوونەو ھەل نەو.

۲

مىتۇدى باشە و خراپە

ئەمچۆرە گوتارە كە دەق بە پىوهرى باشە و خراپە ھەل دەسەنگىرت، ئەو نە ھىچ بەھايەك بۆ كارى رەخنەسازى دەھىلئەتە، نە حورمەتتىكىش بۆ بەھاي دەق. ئەمچۆرە زمانەى بنووسىش كە گوتارە كەى پىن نووسىو لە ھەناو ھەمان مىتۇدى خراپە ھاتوتە بوون. ئەمچۆرە گوتارانە لە خزمەت ئەو سىستەمە دەكات كە دەشېت بە سىستەمى سىپنەو ناو پىنن، كە ئامانچ لەو سىستەمە ھەتكردنى زمانى رەخنە و ئەدەبى كوردىپە و ھەمىش خزمەتكردنە بە زمانى راگە ياندنە كانى حزب و گوتارە كانى ئانى لە رۆژى ھەنىدا. ئەو ھەل دەگەرئەتە بۆ ئەزمونى كارى رۆژنامە گەرى بنووس كە لە رۆژنامەى (ھەولېر) بەناو (ئارام كۆشكى) پەو كارى ھەوالئووسىن و راقە كىرتىپ و راپۆرتووسىن دەكات. ئەمچۆرە نووسىنەش درىز كراو ھەمان ئەزمون، ھەل بە قەبارەى زياتر و خەسار كىرتى لاپەرەى زياتر. ھەر ھەل قالدانى چەندان ھەوال و بابەت و راقە كىرتى كىرتىپ لە قاوغى ھەمان گوتارى سوا و گوتراو پىشەختە. ئەگەر سەبرى كۆى نووسىنە كانى بنووس بگەىن دەگەپە ئەو حەقىقەتەى كە لە كۆى نووسىنە كانىدا ناگەىن بە شىتېكى تازە، واتە ھەك خوينەرىك ۋەبەر بۆچونىكى تازە و دىوېكى شاراو ھەقە كانى شاعىرىكمان نىشان نادات. لېرەدا بە پىوستى دەزانم پىرسم، ئايا لەم نووسىنەدا كام مىتۇدى تازەى ئەدەبىيات بەكار ھىناو؟ ئاخىر مىتۇد بەر لەو پىرۆزەى نووسىن بىت، پىرۆزەى بىر كىردنە و خوينەنەو جەدىپە، ئايا بەو جۆرە مىتۇدە خوينەر دەتوانىت بىر لەو چەمكەنە بگاتەو؟ ئاخىر ئەو ھىزى مىتۇدە وامان لى دەكات زياتر بىرىكەپنەو و بۆ ھەر پەرەگرافىك زياتر قول بىپنەو و بۆ ھەر چەمكىكىش زياتر بگەرىن. ئايا بنووس لەم گوتارە سواو بەدا ئەو كىردو؟ ئايا ئەمچۆرە نووسىنە جگە لە دروست كىردنى ۋەھمى شاعىرىكى دېكە و دروست كىردنى درۇى رووت، چى بە خوينەران بەخشىو؟ ئايا نووسىن دەبىت لە پىناو نووسىن بىت، يان لە پىناو زمان و بىر كىردنەو؟ نووسەر دەبىت ئامانچى بەكەمى زمان بىت و لە رىگەى ھىزى زمانەو قول بىپتەو و ئازاد بىت، دواترىش ۋەبەر شتى تازە بگەوت و ئەزمونىان بگات، نەوەك ئامانچى تەنیا نووسىن بىت لە پىناو نووسىن. ئەمچۆرە لە زمانى نووسىن، زمانىكى پەرش و بلاو و خۇى بە ھەموو شىتېكدا دەكات و باسى ھەموو شىتېكىش دەكات، ھەل لە كۆتايىدا خوينەرى ھۆشيار ھىچى لەلا بەجىنەمىنئىت. واتە گوتارىكە ھەموو گوتراو ئامادە و پىشەختە تى دەئاخىرئىت و ھىچ نالىت شىواو گوتن بىت، چۈنكە ئەمچۆرە گوتارە لە روخساردا وادىارە ھەموو شىتېك دەلئىت، كەچى ھىچىش نالىت. چۈن ئەمچۆرە نووسىنە باسى ھەموو شىتېك دەكات

۱

ھەمىشە مافى ئەو ھەمان ھەبە پىرسار بگەىن

ئەگەر لە دىدگەى (رۇلان بارت) ھەو لە پىرۆسەى دەق بروانىن، ئەو ھەسەرەختى نووسىن و بلاو بوونەو دەقدا نووسەرى دەق دەمىرت و تەنیا دەق نووسەر دەمىنئەتە. بۆپە ئەو ھەو دەدوئىت دەق بەردەستە، يان دوورتر بروانىن زمانى دەق، ۋەلى ئايا نووسەر (شاعىر) ئەو كاتە مافى ئەو ھەو نىپە خوينەرى بىت و ھەك خوينەرىك لە بارەى گوتراو كەن لەبارەى دەقە كەپەو پىرسار بگات؟ منى خوينەرى مافى خۇمە دەستىپكى گىفتوگۆپەى كى كراو و قول لە رىگەى پىرسار كىردنەو دابمەزرىنم. ۋەلى بە پاساوى بى بنەما و دوور لە پىرسىپى كارى ئەدەبى و بەبى ئەو ھەو گوتارە كە بىپن و بىخوينەو، گوتارە كە بۆ بلاو كىردنەو لە گۆفارى (شاعىر) رەتكراپەو. ئايا دەلوئىت گوتارىك بەر لەو ھەو بىخوينەرىتە، بلىپن: بلاو نايستەو؟ ئايا ۋەك پىرسىپكى ئەخلاقى نەدەبوایە گوتارە كە بىخوينەرىتەو لەلاپەن ئەو ستافەو و داوى تاوتوئى كىردن لەبارەپەو ئەو كات برىبارى بلاو بوونەو و بلاو بوونەو ھەسەر بىرت؟ لەبەر ئەو ھەو بەردەوام برىبارى پىشەختە دەدەن لەبارەى ئەزمونى شاعىرانەو، ئەمەش درىز كراو ھەمان ئەو ئەزمونە ناشرىنەپە. ئايا دەشېت پىرسىن: پاساوى بلاو بوونەو ھەم گوتارە چىپە؟ ئايا كەسېك گوتارىكى نەخوينەرىتەو، دەتوانىت برىبارى لەسەر بەدا؟ ئايا ئىو چۈن برىبارى بلاو بوونەو تاندا؟ ئايا برواتان بە رەخنە ھەپە، يان ئەو تە تەنیا برواتان بە گوتارە كانى خۇتان ھەپە؟ ئەگەر كەسېك رەخنە بگىرت، دەبىت برواى بە بوونى رەخنەش ھەبىت، ئەى ئەگەر برواتان بە بوونى رەخنە نىپە و رەخنە قىوول ناكەن و دەرفەتى بلاو بوونەو بۆچونە كانى ئەو دىكە نادەن، ئايا ھەبوونى رەخنە كاتنان لە كۆى داپە؟ ئايا مافى شاعىر نىپە لەو شۆپنە (گۆفارە) ى لەسەرى دەنوسرىت، ۋەلام بەتاتەو؟ ئەى ئەگەر نووسەرىك باپتېكى رەخنەپە لە بارەى نووسىنە كاتنەو نووسى، بلاو دەكەنەو؟ ئەگەر ۋەلامەكە (بەلى) پە و پىرسىپى كارى گۆفارە كەتان ھونەرى رەخنەگرتە، ئايا بۆچى ئەم گوتارە تان بلاو كىردەو. ئايا بۆچى ناتوان ئەم گوتارە بلاو كىردەو؟ جگە لەو ھەو ئەو گوتارىكى رەخنەپە نىپە، بەلكو گوتارىكى پىرسارىپە، ئايا دەتوان لە خۇتان پىرسن: ئايا بۆچى ناتوان ئەم گوتارە بلاو كىردەو؟ لە ژمارە شەشى گۆفارى شىعدا بەناونىشانى (بەرەو وىرانەپە كى شىعەرى، سەبارەت بە شىعەرى "غەمگىن بولۇپ") بە پىنووسى بنووس (ئارام سەدېق) لەبارەى ھەردووك كىتېبە كەمەو نووسراو. (۱) جىگەى ئەو پە چەندان پىرسار رووبەرۋو بنووسى گوتارە كە بگەپنەو. لەبەر ئەو ھەو كە رەخنە لە ئەزمونى شىعەرىم گىراو، بەلكو لەبەر ئەو پە كە چىتر بەناو رەخنەى ئەدەبىپەو قسەى سوا و دوور لە مىتۇدى رەخنەپە و بنەماى زانستى ئەدەبى فرىنەدرىنە ناو بلاو كراو كوردىپەو. لېرەدا دەبىت ددان بەو ھەدا بىتېم كە بۆ ئەم گوتارە سوودم لە چەند گوتار و نامەپە كى نووسەر و رۇمانووس (كاروان عومەر كاكەسوور) ۋەرگرتو. ئەمچۆرە نووسىنەپە سەرەتا ھەر لە رىگەى (كاروان عومەر كاكەسوور) ھەو ھاتە ناو ئەدەبىياتى كوردىپەو و لە رىگەى چەند گوتار و نامەپە كى تاپەتېپەو. ئەمچۆرە نووسىنە ھىندەى مەبەستى دامەزاندنى پىرسىپى پىرسار كىردنە، ھىندە عەودالى ۋەلامەنەو نىپە. بۆپە لەم گوتارەدا ھەك خوينەرىك ئەو مافە بەخۇم بەرەو دەبىنە كە پىرسار بگەم و لەبارەى ئەو چەمك و قسە سوا و گوتەى ناتاوا و

تەنیا بابەتی بەرباس نەبێت، یان باسی ھەموو شتیک دەکات و حەقی تەواو بە ھێچیشیان نادات. چۆن ئەمجۆرە زمانە درێژکراوی فیکری زمانی کادیرانی حزب، ئەو زمانەی کە ھیندە ئامانجی ئیھانەکردنی بەرانبەر، ھیندە ئامانجی دامەزراندنی بنەمایەکی رەخنەیی نییە. ئەمجۆرە زمانە ھیندە لە گوتاریکی ھەر شەھەرێک نزیك دەبیتەو، ھیندە گوتاریکی ئەدەبی نییە. نایا لە کوئی گوتاری ئەدەبیاتی دنیادا ھەبوو، رەخنەگریکی ئەدەبی جێبو و ھەر شەھەرێک لە نووسەری دەق بکات؟ نایا ئەو ھەمان فیکری گوتاری سیاسی کوردی و ئایینی نییە؟ ئەگەر نییە دەکرێت بنووس پێمان بڵێت: چییە؟ گوتاری ئیستای سیاسەتی کوردی، ھیندە گوتاریکی تیکدەر و رووخینەر و تۆمەت دروستکردن، ھیندە گوتاریکی بنیاتنەرانی و پاک نییە. بنووس ئیستایش بە فیکرەبەکی سواو ھەو بە میتۆدی باش و خراپ دەق ھەلەسەنگێت. لێرەدا دەپرسم، نایا ھەلسەنگاندنی دەق بەمجۆرە لە ئەدەبیاتی کوردیدا نیوسەدە زیاترە کاری پێ دەکرێت؟ نایا دەکرێت ئامازە بەو میتۆدە بەدیت کە بەو میتۆدە دەق کانت ھەلسەنگاندبێت؟ نایا بەجددی بروات بە زانستی رەخنەسازیی ھەبە؟ نایا میتۆد بەلای تۆو چییە و چۆن کاری پێدەکەیت؟ نایا ئەو کاری چی رەخنەگریکە رێنمایی ئەدەبی دەبکات؟ نایا لە دنیای ئەدەبیاتدا، شتیک ھەبە بەناوی رەخنەیی رێنمایی؟ بنووسێک کە سالانە کتیب دەخاتە ناو کتیبخانە کوردییە، دەلوێت بە نووسەرێک بڵێت بێرئە کەرەو و دواتریش راقە لەبارە شتێرییەکانیەو بکات؟ ئەگەر پڕۆسە بێرکردنەو بوونی نەبێت، نایا بوونی دەق لە کوێنایە؟ نایا دروستە لەبارە (دەقی شاعیری بێرئە کەرەو، ٢) بنووسین؟ ئاخر دەبێت بەر لە نووسین بزائین ھەموو دەقی بە پڕۆسە بێرکردنەو تێدەپەرێت و ھێچ دەقی بەدەر نییە لە بێرکردنەو. بنووس نووسیویەتی: ” بنووستمان بە نەرتی رەخنەییە بۆ خوێندنەو شتێری کوردی و دەستخەینە سەر ئەو کوپیکارییە ھەلەبە... ” (٣) نایا دەکرێت بزائین نەرتی رەخنەیی چییە؟ ئەگەر کەسێک سالانیک خۆی بە کاری رەخنەییەو ھەلواسیبێت، ناشیت چەمکی بەبێ بێرکردنەو و قوولبوونەو لێی فرێ، بداتە ناو نووسینەو! ئەگەر مەبەست لە کولتوری رەخنەیی بیت، ئەوا جیاوازی لە نەرتی رەخنەیی... نایا لە ئیوان یەقی نەرت و کولتوردا جیاوازی دەکەیت، یان ھەر دووکیان ھاوواتان؟ نایا ھەر بەرئەست لەلای تۆ نەرت چییە؟ نایا ھەر بەرئەست نەرت کولتور؟ نایا چۆن لە نەرت تێگەشتووت؟ نایا دەتوێت بە ” نەرتی رەخنەیی ” چی بڵێت؟ ھەر لەسەر ئەو رستەیدا دەوێستەم. بنووس ھەر دووکی وشە ” کاریگری ” و ” کوپیکاری ” تیکەل دەکات. نایا ئەوانە لە رووی چەمک و چینیەتیەو یەک مانایان ھەبە؟ دواتر ئەگەر پێوێرێک لەم نێوئەدا ھەبێت و زانستی بیت، تیۆری کاریگری و زانستی دەقناوێزییە. نایا لێرەدا زانستی دەقناوێزی بوونی نییە؟ نەرتی زانستی دەقناوێزی بەلای بنووسەو مانای ھەبە و چی دەگەنیت؟ نایا بنووس چۆن لە چەمکی کاریگری تێگەشتووت؟ نایا کاریگری بە وشەبەکی یان بابەتیک روودەدات؟ نایا دەتوانین بە شاعریک بڵین ئەو بابەتە لەم شاعیرە بردوو و تۆ لە ژێر کاریگری ئەویدا دەنووسیت؟ نایا بابەت دەبیتە مولکی یەک شاعیر؟ نایا کاریگری لە رێگە بابەت و وشەبە، یان لە رێگە زمان و رستەجینیەو؟ باسەیری ئەو رستەیش بکەین و دواتر لە بارەبەو بپرسین: ” ئەو دەقەکانی رامبو و بۆدلیر و مالارمی بە ئیمە گەیانوو، قەتیسبوون نەبوو لە میتۆدیەکی دیاریکراو. ” (٤) نایا دەکرێت ئامازە بە سەرچاوی شتێرەکانی ئەو شاعیرانە بکەیت، یان مەبەستە بە خوێنەرانی بڵێت: ئەوانەیش دەناسیت؟ ئەگەر مەبەست تەنیا ناو رێز کردنی ئەو شاعیرانە نییە، بفرەموو چەندان کوپەلە لە شتێرەکانی شاعیر (مالارمی) مان بۆ بنوسە. نایا بە شتێری مالارمی ئاشنایە، یان ئەوەتە بە تەنیا بەناوی مالارمی؟ نایا کلمە کتیی لێی شتێری مالارمی خوێندووتەو؟ نایا کلمە کتیی شتێری مالارمی کراوە بە کوردی؟ بنووسی بەرێز ھەر بەو شەو نەو ستاوە، چونکە ئەو دەبەوێت ھەموو شتیک بئاخێنە ناو نووسینە کەبەو بۆ ئەو قەبارە نووسینە کە گەرە بێت و لاپەرە زیاتر خەسار بکات. ھەر بۆبەش زۆری بەی پێشەکی گوتارەکانی گوتاروی ئامادەن و سواون و بەردەوام لە کوێ و سیمینار و بابەتی بلۆکراوە و نووسینی ئەدەبی کوردیدا دووپات دەبنەو. ئەگەر سەیری ئەم پەرەگرافە بکەیت زیاتر ئەو گوتارەمان بۆ رووتەر دەبیتەو. ”

ئەگەر لە ئەزمونەکانی شتێری کوردی وردبێنەو، لە شاعیرانی کلاسیکەو تا روانگە و شاعیرانی دوا راپەرین، ھێچ کەم لە شاعیرانە بە شتێریەکی دروست و بەدیدیکی رەخنەیی فراوانەو دەقەکانیان ھەلسەنگێنراو. ” (٥) نایا ئەو قەسە رەخنەگریکە کە سالانە چەندان کتیب بە ناوی رەخنە ئەدەبیەو بەخاتە ناو کتیبخانە کوردییەو؟ نایا ئەو جگە لە گوتارویکی سواو و چەندانبارە ناو ئەدەبیاتی کوردی چیتەر؟ نایا ئەو قەسە ھەموو خوێنەریکی شتێری نییە؟ نایا شتێری تازە لەم پەرەگرافەدا ھەبە و خوێنەر بۆ بەکەمجاری بیت بیخوێنیتەو؟ نایا بنووس دەبەوێت چی بڵێت و تازە بیت؟ نایا بەجددی ئەو لۆژیکی زمان و فیکری ئەدەبیاتە کە ئەو شتانە بەردەوام بڵیتەو کە بە بەردەوامی گوتراون، یان ئەو لۆژیکی خودی ئایینەکانە؟ ھەر وەتریش، ئەگەر ئەم گوتارە سواویش وەرگرین بەدەر نییە لە پرسیار کردن. نایا قەسە کردن بەم شتێر ھەبایە بۆ کاری رەخنەگری دروستە؟ نایا ئەگەر شاعیرێک لە گروپی (روانگە) وەرگرین، بۆ نمونە: (شتێر کو بیکەس)، نایا بەدیدیکی رەخنەیی دەقەکانی تائیسناش ھەلسەنگێنراون؟ نایا کام شاعیری کورد ھەبە، ھیندە شتێر کو بیکەس دەقەکانی بەر رەخنە ئەدەبی و دیدی جیاواز کەوتبیت؟ نایا ئەو جگە لە قەسەفرێدان چیتەر؟ بنووس لەبەر ئەوەی مۆدیلی باش و خراپ بەکار دەھێنیت و خواون دیدگەبەکی رەخنەیی قوول نییە و ناتوانیت لەناو چەمکەکاندا بێر بکاتەو، بۆبە روو کەشانی سەیری دەق دەکات و لە گوتارێکدا سەدانجار گوتارە سواوکان دووبارە و دووبارە دەکاتەو. نووسەر و رەخنەگری ئێرانی (بەراھەنی) لە کتیبی (خولیا نووسین) دا دەلێت: ” ئەو کەسانە کە نووسەران بە دووبەش دادەنن و دەلێن: نووسەران رەشین و گەشین، زەبووترین و بەدرەوشرین خەلکی رۆژگارن. دەبیت ئەو جۆرە کەسانە لەسەر ناخوری ئەخلاق بەستییەو، تاکوو دەست بکەن بە کلۆژی چاک و خراپ. ” (٦).

٣

نایا شتێر خۆی دزەسیستەم نییە؟

ئەم بنووسە ھەمیشە ھەبوونی شتێر دەگەرێنیتەو بۆ دزە سیستەم و بەردەوام لە ھەموو گوتارەکاندا ئەم وشەبە وەک ھەوینی نووسینە کە پاتە دەکاتەو و وشە (سیستەم) ی کردۆتە بنیشتەخۆشە سەر زمانی، بەبێ ئەوەی تاقە جارێک لە خۆی بپرسیت، سیستەم چییە و منی بنووس باسی کام سیستەم دەکەم؟ نایا شتێر لە کوئی سیستەم دایە؟ نایا شتێر دەتوانیت بێتە بەشیک لە سیستەم؟ ئاخر بنووس بێناگایە لەوەی کردە شتێری، کردەبە کە خۆی دزێ سیستەمەکانە و شتێری نەمەر ھێچ سیستەمیک لەو سیستەمانە لە خۆیدا کو ناکاتەو. ئەگەر زیاتر بەناو ئەو رەھەندەدا شۆر بێنەو، ئەو دەگەینە ئەوەی ھونەری شتێر دزێ سیستەمی قەسەکردن، واتە ئەم ھونەرە شتێر لە قاوغی قەسەکردن دەباتە دەروە و دزێ ئەو سیستەمە دەوێستتەو. ئەگەر ھیشتانیش ورتەر بێنەو، ھەمدیسان شتێر پابەندی بنەماکانی رێزمان و زانستی زمانەوانی ناییت و زۆرجاران ئەوانە تیکدەشکینیت کە وەک سیستەمیکی رێزمانی و زمانەوانی بەسەریدا سەپێنراو. ئەو قەدەری شتێری راستەقینەبە کە ئەو چوارچێوە بەندییە تیکدەشکینیت و خۆی تەسلیمی ھێچ سیستەمیک ناکات. ھەر وەھا شتێر ھەر خۆی دزێ سیستەمی مانای رووتە و زۆرجاران لە بۆتە شتێردا مانایەکی دروست دەکات لەگەل مانای رووت ناریک دەکەوێتە و وەک گوتارویکی سەیر و قوێ دیتە بەرچاو. بۆبە ھەمیشە ئەو جوانناسییە لە بۆتە شتێردا شاعیر وێنای دەکات و دەیسازین، جوانییەکی ناریکە لە واقعی رووت، وەلئ واقعی رووت جیاوازی نییە لەگەل واقعی فیکر و فەزای نووسین. بەختیار عملی لە کتیبی (جوانییەکانی ناریکی) دا لەم بارەبەو نووسیویەتی: ” ناریکی لێرەدا بریتی نییە لە خواستیکی شەبانی بۆ کاولکاری، بەلکو بریتیە لە خواستیکی توند بۆ دوزینەو دەرگایەکی لەو قالبانە دەرمابکات کە ئەقڵ و تیراوانیمانی تیندا دیلبوو ” (٧). لێرەدا ئامازە بە گوتارویکی کاک ئارام سدیق دەکەم دواتر نمونە شتێرییەکان دەخەمەرۆو. کاک ئارام نووسیویەتی: ” بنووس شەرم لەو ناکات شتێر و کو قەسە ترۆھات بێنیت، چونکە بەشیک زۆر لەوانە بەناوی شتێرەو چاپیکردوون، لەقەسە ترۆھات زیاتر نین. ” ئەو بەش نمونە شتێرییەکان کە بەلای بنووسەو قەسە ترۆھات:

- ناو سگم پر قسه يه و خهريکي نووسينسشم.
- بۇچى بېدەنگى فلسفەفەى گوتن نەبىت؟
- بۇچى كرم مالى لەناو شووتى نەبىت؟
- بۇچى ژيان مردنئىكى سەرۋىن نەبىت؟ (۸)

دروسته بەبى خستەرۋوى دەقى ھەردووک شاعىر، باسى كارىگەرى بگەين؟
 نايابۇچى ئامازەت بە نمونە شىعەرىيە كانى عەباس عەبدوللا بوسف نەكردووه؟ ناياب
 دەكرىت بەبى ئامازەدان تۇمەتى وا ۋەك گوتراۋ فرى بدەين؟ ناياب ئەگەر نووسىن
 چووه ناو ئەو قاوغەو ۋە بەبى بنەمايەكى مەعريفى ۋ رېيازىكى زانستى رەخنەو،
 جياۋازى چىيە لەگەل گوتارى سىياسى حىزبى؟ ناياب لەنيوان ھەردووك گوتاردا ئامانچ
 لەوھ دروستكردى بوختان ۋ قسەى بى بنەماى مەعريفى نىيە؟ ناياب لەنيوان ئەو
 جۇرە گوتارە ۋ گوتارى كادىرىكى حىزبى، ئامانجى يەكەم شكاندەنەوئى ئەوئى دىكە
 نىيە؟ ناياب لە كوئى ئەدەبىيات ۋ رەخنەى دونىادا ھەبووھە بلىين: ئەو شاعىرە لە ژىر
 كارىگەرى ئەو شاعىرەدايە ۋ بەبى ئەوئى ئامازە بە دەقى لىچوۋى ئەو شاعىرە بگرت؟
 ناياب دەكرى لە ئىستائوھ تا سالىكى دىكەيش نمونە شىعەرىيە كانمان بۇ بنووسىت؟

۴

گوتارى جۇگەرى

ئەمچۇرە نووسىنئە لەبەر ئەوئى گوتراۋ ئامادە كراۋن ۋ بۇچوونە كاتىش بەدرىژاى
 مېژوۋى رەخنەى ئەدەبى كورد ھەبوونە، گوتارە كان يەك قالب ۋەردەگرن ۋ خاۋەن
 يەك دىدگە ۋ يەك بۇچوونى. بۇ نمونە: دەكرىت ھەموو ئەو گوتراۋە سۋاۋانەى لەو
 گوتارە نووسراۋ لەبارەى ئەزموونى شىعەرىم، بۇ شىعەرى شاعىرىكى دىكەيش بىن.
 واتە تەنيا ناۋى شاعىرە كان ۋ نمونەى شىعەرىيە كانىيان بگۇرېن، ۋەبەر ھىچ جياۋازىيەك
 ناكەوين. ئەمچۇرە گوتارە ئەگەر بشىت، ناۋى بىن: (گوتارى جۇگەرى)، گوتارىكە
 بۇ ھەموو ئەو شاعىرانە دەبىت كە دەكەنە خانەى مېتۇدى خراپەو. ئەگىنا ئەگەر
 سەبرى ئەو شاعىرانە بگەين كە بنووس لە بازەى (مېتۇدى باشە) ناۋى رىز كرددون
 لە گوتارىكى بەناۋى (كۆكردەنەوئى دژەكان) نووسىۋەتە: ” ئەگەر لە ئەزموونى
 شىعەرى ھاۋچەرخى نوئى وردىنەنە ۋ نمونەى ھەر يەك لە (دلشاد عەبدوللا،
 ھاشم سەراج، ھىۋا قادر، جەمال غەمبار، سەباح رەنجەر، كەرىم دەشتى، دلاۋەر
 قەرداغى، كەزال ئەحمەد، دلسۇز حەمە، قوبادى جەلى زادە...) ۋەرىگرىن دەبىن
 تارادەيك بەر ئەزموونى جياۋازى شىعەرى دەكەين.“ (۱۰) ناياب ئەگەر لە خوئىنەرانى
 ھوشيار بېرسىم: ايا ئەو بۇچوونانە ۋ قسەرىزكردەنە ھى سالانى حەفتا ۋ ھەستەكان
 نىن؟ ناياب ئەزموونى شىعەرى ئەو شاعىرانەى كە بنووس لە گۇفارى (شىعەر) لەسەريان
 دىننوسىت ۋ بە ناشاعىريان دەزانىت، بە بشىكى ئەزموونى شىعەرى ئەو شاعىرانە
 تايبەتتر ۋ جۋانتتر نىن كە بنووس ناۋە كانىيانى رىز كرددون؟ (خوئىنەر دەتوانىت سەبرى
 ژمارەكانى گۇفارى ” شىعەر “ بكت). ناياب ۋەكوو پىرسارىك بۇ خوئىنەرانى بەجىھىلەم
 ۋ بلىيم، ناياب دەبىت لە ژمارەكانى داھاتوۋى گۇفارى (شىعەر) ھەمان ئەو شاعىرە
 جياۋاز ۋ ھاۋچەرخەى ئەدەبىياتى كوردى، بە ناشاعىر ۋ كۆيلە ۋ كۆلەۋار نەزانىت؟
 ئەگەر زۇر دورور نەكەوينەو ۋ ھەر لەسەر ئەو ناۋانە بوەستىن كە ئامازەى پىداۋن،
 بنووس ئەمجارە لەبارەى ئەزموونى شىعەرى شاعىرىكان (قوبادى جەلى زادە) ۋە،
 نووسىۋەتە: ” رەنگە قوبادى جەلى زادە نمونەى دىبارى ئەو شاعىرانە بىت، كە
 بېيەرە ۋ راشكاۋانە گوزارشتى لەو چەپاندە سېكسانە كر دوو، كە سالاتىك پىۋەى
 ئالاندوۋىتە ۋ ئىستا لە نىۋ دونىاى شىعەرىيە كەپدا گوزارشتى لى دەكات. واتە شىعەرى
 نەكر دووھتە دەلقەيەك بۇ تىرامان لە بوون ۋ مروف ۋ ئەو پىشەئاتانەى روۋبەرۋوى
 دەبىتەو، بەلكو شىعەر دەبىتە جىگەبە بۇ خۇبە تالكردەنە“ (۱۱). ناياب ئەو دوروۋىيەى ناو
 نووسىن چى ناۋىكى لى بىن: كەسىك سەروكارى لەگەل دونىاى فىكر ۋ مەعريفەدا
 ھەبىت، چۈن دەلوئىت جارىك ئەزموونى شىعەرى شاعىرىكى (قوبادى جەلى زادە) پىن
 جياۋاز ۋ تايبەت بىت ۋ جارىكىش ئەزموونى شىعەرى ئەو شاعىرەى پىن جىگەيەك
 بىت بۇ خۇبە تالكردەنە؟ ناياب ئەو لۇژىكى رەخنەگرتتە؟ كەسىك خاۋەن چەقىكى
 فىكرى بەھىز نەبىت، بەردەوام توۋشى ئەم ھەلانە دەبىتەو ۋ بەخۇى خودى خۇى
 بە درۆ دەختاۋە ۋ بەردەوام خۇى تەرىق دەكاتەو، بۇيە زۇر جارەنە ۋەستان لە نووسىن
 گرنگتەر لە نووسىن، چۈنكە پىۋىستمان بەوئى بە كەردەى خوئىنەنەوئى كى چى ۋ پىر
 ئەو چەقە فىكرىيە لە ناۋەوئى خۇماندا دروست بگەين. بۇيە بەشىك لەۋانەى خەرىكى
 رەخنەگرتن خاۋەن ئەو چەقە فىكرىيە نىن ۋ ھەۋلىش نادەن بۇ دامەزراندنى ئەو

ئەم رىستانەى سەروھە بەلاى كاك ئارام سەدەيقە قسەى ترۇھانت، قسەى بىمانان،
 قسەى ھەلىتوئە لىتەن! ئەگەر بېرسىن: پەقى (ترۇھانت) بەلاى بنووسەو چى واتايەكى
 ھەبە؟ ناياب ئەو جۇرە لە قسەكرىن دەشىت ناۋى بىننى گوتراۋى رەخنەى ئەدەبى؟
 ناياب ئەو دەشىت گوتراۋى كەسىك بىت، كە سەروكارى لەگەل ئەدەبىيات ۋ فىكرىدا
 ھەبىت؟ ئەو رىستە شىعەرىيە بەلاى بنووسەو لە خىيال ۋ تىفكرىنى ئەوئە ناۋىك
 ۋ ناۋا ۋ بىمانا ۋ ناشىعەر كەتوونەتەو، ئەو ھىزە شىعەرىيەى كە بەكرى ناۋ شىعەرىش
 پىن دەدوئىت، پىرسارى بى بنەما ۋ بىمانان بەلاى بنووسەو، دەروژىنىت. ئەگەر
 لە بنووس بېرسىن: ناياب ئىستايش بىرۋا ۋايە ئەو دىرە شىعەرىيە بىمانا ۋ قسەى
 ترۇھانت؟ ئەگەر بە ھەمان فەزا ۋ كەرسەى نووسىنى تولىت بېرسەو، ناياب ئەو دىرە
 شىعەرىيە خزمەتى سىستەم دەكەن، يان دژى سىستەم؟ ناياب ھەموو كەردەيكى
 قۇر ۋ تۇرەھات دژى سىستەم نىيە؟ ناياب سىستەم سادەترىن پىناسەى ئەوئە نىيە كە
 مەبەستى رىكخستى ھەموو ئەو كەردە ۋ شتانەيە كە لە دەروۋبەرماندا ھەن؟ ناياب
 ۋەك خوئىنەرىك دەتوانم داۋاى ئەوئە لى بگەم گوتارىك لەبارەى چەمكى (ترۇھانت)
 بنووسىت؟ ناياب ترۇھانتووس ۋ شاعىرى بىرەنەكەرەو ۋ ناشاعىر بەلاى تۇۋە چى
 مانايە كىان ھەبە؟ دەتوانىت ناۋى يەك تاقە رەخنەگرى دونىام بۇ بنووسىت كە لەبارەى
 دەقىكى ناشىعەرىيە نووسىبىت، يان لە بارەى ئەزموونى ناشاعىرىك ۋ شاعىرىكى
 بىرەنەكەرەو ھەزاران وشەى نووسىت ۋ دواترىش گوتىتەى ئەو دەقەنەى لەبارەى ئەوئە
 دەننوسم، شىعەر نىن؟ ناياب ئەگەر يەككىك خۇى بە رەخنەگرىكى جددى ۋ ھوشيار
 بزانىت ۋ ھەموو سالىك كىتەپ لەم بوراۋە چاپ بكت، گوتراۋى ئاۋا فرى دەداتە ناۋ
 نووسىنەو؟ ناياب خوئىنەرىكى ھوشيارىش قسەى وا دەكات ۋ بلىت: ئەو دەقەى قسەى
 لەبارەو دەكەم، شىعەر نىيە؟ ناياب ئەگەر جىباتى بنووس لە خوئىنەران بېرسىم، ناياب ھىچ
 كەردەيكى شىعەرى ھەبە بگەيۋىتە دەروھى ماناۋ، ھەتاۋەكو ماناى نەبىت؟ ھەرۋەتر،
 ئەگەر شىعەرىك ماناى نەبىت، رەخنەگر چۈن دەتوانىت لەناۋىدا بىر بكتاۋە ۋ ھەزاران
 وشەى لەبارەو بنووسىت؟ بۇيە دەمەۋىت كاك ئارام ۋەلامى ئەوئە بداتەو، ناياب ئەگەر
 دەقەكان ناشىعەرىن، چۈن تۋانىت ئەو گوتارە درىژدارەى لەبارەو بنووسىت؟ بنووس
 لەبەر ئەوئە خاۋەن رېيازىكى رەخنەى نىيە ۋ بنەمايەكى جىگىرى رەخنەى نىيە
 بىكتاۋە بنەماى كۆى گوتارەكانى، بۇيە زۇر جارەن لە گوتارىك بۇ گوتارىكى دىكەپدا دژى
 خۇى دەمەستىتەو، لە گوتارىكى بەناۋىشائى (شىعەر ۋ دۇخى بە لىۋىكېۋون) دا تەۋاۋ
 دژى ئەم گوتارەى خۇبەتەى، چۈنكە لەۋىدا پىۋاىيە نارىكىش دەشىت جوان بىت، لەناۋ
 كەردەى ناشىرېنىشدا جوانى بدۇزىنەو، واتە خۇى دژى خۇى دەمەستىتەو ۋ دوروۋىي
 ۋ دووقاقىيەتى نووسىنى خۇى مانىقىست دەكات.“ دەكرىت تابلۇيەكى جوان چىزى
 ھەبىت، ھاۋكات دەكرىت تابلۇيەكى ناشىرېنىش بەجۇرىك لە جۇرەكان چىزى خۇى
 ھەبىت“ (۹). ئەو رىك پىچەۋانەى بۇچوونەكانى خۇبەتى ۋ ھەموو ئەو گوتراۋانەى
 ناۋ ئەو گوتارەى خۇى دەختاۋە بەردەم پىرسار ۋ گومانەو، ئەو جۇرە دوروۋىي ۋ
 دووقاقىيەتەى ناۋ دونىاى نووسىن دەمانباتە سەر ئەو ھەقىقەتەى، كە لە كولتورە
 خىلەكىيە كەنەدا ھەبە ۋ ئەو جۇرە بنووسە خىلەكىيە بەردەوام لەبەردەم ئەو كولتورە
 روۋكەشگەر اىيەدان ۋ خۇبان لەناۋ بۇچوونەكانى خۇبان تەرىق دەكەنەو، بەبى ئەوئەى
 دركى پىن بگەن ۋ بوەستن ۋ بىرىكەنەو، تىپەزىنى بنووس لەمچۇرە گوتارانەدا ئەۋەمان
 بۇ كەشف دەكات، كە بىن ئاگايەكى ئاقلانە ۋ ئاگامەندانە خۇى بە درۆ دەختاۋە ۋ ۋەك
 نووسەرىكى ساختەكار ۋ خىلەكىيە پىش ۋ ھاۋخۇى نىشان دەكات كە راستى ناشارېتەو.
 بنووس بەۋەش ئەۋەستاۋە ۋ دواتر ئامازە بەۋەش دەكات كە ئەۋانە لە ژىر كارىگەرى
 شىعەرى (عەباس عەبدوللا بوسف) دا نووسراۋ. ئەگەر لىرەدا بېرسىن: (لەم گوتارەدا
 ئامانچمان دامەزراندنى پىرسارى گىتوگۇبە، بۇيە دەبىت بۇچوون ۋ گوتراۋە كانمان
 ۋەك پىرسار ئاراستە بگەين) ناياب دەكرىت ئامازە بەو شىعەر ۋ دىرەنەى عەباس عەبدوللا
 بوسف بگەيت، كە ئەم دىرە شىعەرىيەى لە ژىر كارىگەرى ئەۋدا نووسراۋ؟ ناياب

دو نیا باینییه تاییه تییه یان. بۆیه بهردوام له گوتیههک بۆ گوتیههکی دیکه و له گوتاریک بۆ گوتاریکی دیکه دژی خوی دوهوستیتوه. به جوریک بی سهروبه دهیبت، که دواجار خوی سهر له خوی دهرناکات. ئەو دووقایهته له گوتاری سیاسی حیزبی نزیکه، نهوهک له گوتاریک به پیهوهندی به دونهای ئیستاتیکا و معریفهوه هه بیبت. ئەگەر ههر لهسهر ئەو کۆتیکستهدا بیهوستین، ئایا شاعر جیگهیه که بۆ خۆبهتالکردنهوه؟ ئایا بنووس له خوی پرسیهوه، کام بهتالکردنهوه؟ کهسیک ئەگەر خۆینهریکی هۆشیار بیه، بیت، جاریک نالیت ئەو شاعیره، یه کیکه له شاعیره تایهت و جیاوازه کانی شاعری کوردی و دواتریش بلیت، ئەوه ناشاعیره و شاعر له لای ئەو جیگهیه که بۆ خۆبهتالکردنهوه. له گوتاری (کۆکردنهوهی دژه کان) بنووس ئامانجی ئەوه نییه جیاوازی دژه کان رافه بکات، بهلکو ئامانجی تهنیا ناورێزکردن و رازبکردنی ئەو شاعیرانه که دهکونه ناو بازنه میژدی باشهوه. بۆیه به پیهوستی دهرناک ئامازه بهچهند گوتراویکی ئامانج و قسهی سوای ناو گوتاره کانی بکهه، که ئەمجۆره له قسه ههه لێشتانه بهردوام له چایخانه و شقام و دانیشتی خۆینهران دووباره و دووباره دهبنهوه. ئایا پهنسیپی کاری رهنهگر ئەوهیه ئەو گوتراوه دووباره بلیتهوه که ههموو خۆینهریکی شاعری دهیانلتهوه، یان شتیکی دیکه دهلیت که پشووهر نهمانزانیوه؟ ئەگەر جددیتر بپرسین، ئایا ئەو لۆژیکی فلسهفه و فیکر و ئەدهبیاته که ئەو شتانه وه که رهنه بگوترینهوه، که پشووهر و بهردوام گوتراون و گوتراونهوه؟ لێره دا ئامازه به چهندان گوتراویکی سوای ناو گوتاره کانی بنووس دهکهم، بۆ ئەوهی گوتراوه کانمان نهکونه بازنه گومانهوه و خۆینهر وهها ههست بکات گرێهکی دهروونیمان ههیه لهو گوتاره دا. بنووس له گوتاریکی بهناوینیشانی (سروشنگهرا، یان دژه سروشنگهرا) دا، نووسیویهتی: ” بهشیک له توێزه رهوان لایناویه به کاربردنی زمانی نووسین به گشتی و زمانی ئەدهب به تایههتی له شیوه ساده کهیدا به دروست نازانن، بهلام به پهنچه وانه شهوه بهشیک له نووسهران و شاعیران ههر بهردوامن لهسهر به کاربردنی زمانی ساده و نزیک له زمانی رۆژانهی هاو لاتیانهوه” یان له په ره گرافیکی دیکهیدا دهلیت: ” ئەگەر باس له دهست پیک بکهین دهیینین دهستپیک شیعره که تارادهیه کی زۆر به دهستپیکیکی لاواز دهستی پیکردوه” (۱۲). بنووس له گوتاریکی دیکهیدا بهناوینیشانی (ناموونی خود له بهردهم بووندا) چهندان گوتراوی سووا و ئاماده کراو فریده داته ناو گوتاره که یهوه وه کوو: ” ئەگەرچی تا ئیستا سیمای دهنکه نوپکانی شاعیری نوئی کوردی به تهواوی دهر نه کهوتوه، بهلام له نئیو ئەو دهنکه نوپیا نه دا هه ندیک دهنک و شاعیری نوئی دهیینین. ئایا ئەوه قسهی رهنه گر یکه که سالانه دوو سی کتیب بخته ناو کتیبخانهی کوردیهوه، یان قسهی ههموو خۆینهریکی ناسایی شاعیری کوردیهوه؟ ههر به جددی کاک ئارام سدید ههست ناکهیت ئەو گوتراوه په زۆر تهقلیدییه؟ ئەم گوتراوه به جیده هیلین و ئەمجاره دهه چینه سهر گوتراویکی دیکه، ئەمجاره یان نووسیویهتی: ” زمان که رهستهی به ره تی شاعیره و بهی زمانیکی تۆکمه و جیاواز ناتوانریت شاعیریکی نهمر و چینه به خش به ره هم پهنیتریت. ئایا گوتاری رهنه خهتی ئەدهبی کوردی له وه تهی ههیه ئەمهی دووباره و دووباره نه کهوتوه؟ باشه ئەگەر ئەو رستهیه هی من بیت و تۆ خۆینهری ئەو رستهیه بیت، ئایا هیچ خه یال و بیر کردنه وهت وه بهر هیچ شتیکی تازه ده کهویت که له پشوو دا نه ترانی بیت؟ ههر لهسهر ههمان گوتاره دوهوستین و ئەمجاره بیه بنووس نووسییهتی: ” شاعیرانی نهوهی نوئی زیاتر له شاعیرانی نهوه کانی پشووهر کاربگهرن به مؤدیرنه و دهر کهوته کانی ئەم دنیا تازهیه” (۱۳). ههمیشه رهنه گری میلی پشت بهو گوتراوه ئامادانه ده بهستیت که ئەوهی خۆینهر بیت دهیرانیت. واته ههمان قسهی رۆژانه ده گوازیتهوه ناو پرۆسهی نووسینهوه، تهنانهت ناتوانیت قسهی رۆژانه بیه تیبه پهنیت. بنووس له گوتاریکی دیکهیدا بهناوینیشانی (شاعر و دخی به لیبو کبون) دهنووسیت: ” به کیک لهو رهنه خهتی له مهر شاعیری نهوهی نوئی بهردوام بهر گویمان ده کهویت ئەوهیه که شاعیری بهت له دهقه کانیاندا نییه و شاعر لای ئەم نهوهیه بۆته قسه هه لێشتن. له مرستانه دا تهواو دهرک بهو ههقیقهته ده کهین که بنووس، قسهی رۆژانه و گوتراوی سووا به زۆر ده ناخینته ناو نووسینه کانیهوه. گوتیهی ” بهردوام

بهر گویمان ده کهویت” ئامازه دانه بۆ ئەو ههقیقهته.

یان له دژهی گوتاره که دا دهلیت: ” به کیک له خهسته ته کانی شاعر نهوهیه که لادانی زمانی و ونهیی بخولقینیت.”

ئایا لهوهی ئەدهبیاتی کوردی ههیه، ئەو گوتیهه نییه؟ ئاخ بنووس لهوه راهاتوه چهندان گوتیهی سووا لێره لهوی پهنیت و بهی ئامانج و مه بهست بیانخاته ناو باسه کانیهوه. ئەمجاره له ههمان گوتاره نووسیویهتی: ” بهی چینه شاعر جوانی که مده بیتهوه. پیهوایه ئەوه گوتیهه کی گه لیک سواوه، ئایا ئەوهی چوار کۆمه له شاعر بخۆینتهوه دهنوانیت گوتیهه کی وهها بلیت؟

ههر لهسهر ههمان گوتاره دهنووسیتین و ئەمجاره بنووس چونکه بریاری داوه به بوون و نه بوون ههر دهی و ههر دهی بنووسیت، دهنووسیت: ” شاعر نهیتوانیه تۆکمهیی تهواو له شاعیره که دا بهرجهسته بکات. بهر له ههموو شتیکی تۆکمهیی تهواو مانای چیه؟ ئایا تۆکمهیی ناتهواو بیه ههیه؟ ئەگەر شتیکی تۆکمه بیت، دهشت تهواو یان نا تهواو بیت؟ ههر کردیهک تۆکمه بوو، ئەوه گومانی تیدا نییه که تهواو، دواتر، ئەوه ئیسی رهنه گری راسته قینهیه پهنیمایی دهر بکات و بلیت، نهیتوانیه وهها بکات و دهباویه شاعر نهوهای کردبایه – نووسیایه – ئەوه جۆره قسه کردنه لهسهر شاعر دهمانباتهوه بۆ سه ره تای شهسته کان و حهفتا کان. بنووس ههم بهردوام دهیبت له قسه هه لێشتن و ههمیش بهی بیر کردنه وهیه کی قوول ههمان ئەو گوتانهی له ژبانی رۆژانهی ههر خۆینهریکدا بهر گویمان ده کهون و دوویات دهبنهوه، دهنووسیت: ” درێز کردنهوهی شاعر به شتی زیاده” (۱۴). پیهوا بیهت ئەوهیش هینده روونه که هیچ گوتیههک له خوی هه لئاگریت، وهی ئەگەر ههر کات کاک ئارام سدید حهزی کرد و وستی ئەوه ئامادهی ئەوه دهیبت گفوکوی جددیانه و بهی بریاری پشوه خته لهسهر ئەم گوته و لهم باره یهوه بکهین، جا چی به نووسین بیت، یان به شیوهی زا ره کی.

خواهن چەقئىكى بىر كوردنەھەي رەسەن نەبىت. ئەو جۆرە بنووسانە بەردەوام دژى خۇيان دەھەستەنەھە و بەدر ئىزابى مېزۇوى ئىشكردىيان خەرىكى خۆ تەرەققىدەنەھەن. ئەگەر چى نمونە كان زۇرن، وەلى ئىمە ئەو نمونانەھەمان ھەلبەزاردوھە كە دەكەونە ناو فەزای ئەو نووسىنەھە. لىرەدا بېزائىن "ئارام سەدىق" بىناگايانە دژى خۇى قسە دەكاتەھە. بنووس لە گوتارىكدا بەناونىشانى (درؤ و مۇدبىرنە لە شىعېرى حەقىقەتە شاراھەي گۇران رەسول) دا نووسىويەتەي: "يەكئىك لەو خالانەي لە شىعېرى نەھەي نوپدا سەرنجەم رادەكئىشەيت قسە كوردنە لەسەر ئەو دونيا تازەيەي رۇژانە ھەموان بەرى دەكەوبىن. دونيايەك تا دىت ئالۇزتر دەبەيت و مروققە كان لەنىو ئەو ھەممو ئاسانكارىيەي تەكنەلۇزىيانى نوى بوى دەستەبەر كوردون، بەلام ھىشتابە زيان راناگەن. شىعېرى نەھەي نوى زۇر بە باشى گوزارشتى لەم (دۇخە كرددوھە) و دەكرىت لە شاعىرانى ئەم نەھەيە ئامازە بە (داستان بەرزان، عومەر جەلال، پشتىوان عەلى، غەمگىن بۇلى، بەشدار سامى، ئارىيان نەبۇبەكر، رىبىن ئەحمەد خدر و گۇران رەسول □) چەند شاعىرىكەش تىرىش بگەين، بەلام ئەم شاعىرانەي ناومان ھىنان تونايوانە دونياي نوى لە تىكستەكانيانا بتونىنەھە و خوينەر ھەست بە نوپوونى تىكستەكە بگات. بە جۇزىك شىعەر لەبرى نەھەي وئىناكردىنى دونيايەكى خەيالى بىت و پىشاندان و دووبارە كوردنەھەي ئەو دونيا خەيالىيە نىو شىعېرى كلاسىك بىت، شىعېرى نەھەي نوى وئىناكردىنى دونياي نويىيە وەكو خۇى. واتە ئەمە ئەو نەگەبەنەيت كە شىعېرى نەھەي نوى كار لە خەيالىدا ناكات و تەنھا واقع دەنوسىتەھە، نەخىر، بەلكو شىعېرى نوى كار كوردنە لەنىو خەيالىدا بۇ نووسىنەھەي واقع، واقعىك كە مرؤى نوى بەرى دەكەوبىت و ئازارى بەدەستەھە دەخوات و شىعېرى نەھەي نوى پىشاندانى ژيانى نويىيە بەبى دەمامك و ئەو لىكەوتانەي تاك لەم سەردەمە نوپىدا بەرى دەكەوبىت. ھەر بۇيە دەبىنن زۇرجار موفردەكانى دونياي نوى لە شىعەرەكاندا بەكار دەبىرن. واتە ئەگەر شىعېرى نەھەي نوى خاھونى زمانىكى تايبەت بەخۇى نەبەيت بۇ گوزارشت ئەوا ناكرىت بلەين موفردە و دونيايىنى تايبەت بە خۇى نىيە. بوونى موفردەي نوى و رنگدانەھەي دونيايىن و بەركەوتنى شتەكان بە جۇزىكى تر، ھەنگاويكە بۇ دۇزىنەھەي زمانىكى نويى شىعېرى" (۱۷).

ئەھەي خواروھەيش پەرەگرافىكە لە گوتارى (بەرە وئىرانەيەكى شىعېرى) كە ئەمجارە نەك منى پى شاعىرىكى نوپگەر نىيە، بەلكو جارىك پى شاعىرىكى بىرنەكەرەھە و جارىكەش پى تروھاتنوس و ناشاعىر و كۆيلە و ھەند. ترم. "غەمگىن بۇلى نمونەي ئەو شاعىرانەيە، كە لەبرى نەھەي لە شىعەرەكاندا پىرسارى قوول و فىكرى بختەرەو، جۇزىك لە كۇمىدىا و قسەي بىماناي بەرھەمەنپانەھە، كە نە دەچىتە خانەي شىعەرەھە، نە دەچىتە خانەي ھىچ جۆرە دەقىكەھە، كە بنووسەكەي كەسىكى بىر كەرەھە بىت، بەلكو دەچىتە ئەو خانەيەھە، كە بنووسەكەي تەنيا ھەلۇشتى وشە دەزانىت" (۱۸). بەراورد كوردى ئەو دوو پەرەگرافە ھىندە سادەيە كە ھەممو جۆرە خوينەرىك دركى پىندەكات. ئەو جۆرە دوورويىيە بنووس منى خوينەر دەخاتە بەردەم كۇمەلىك ئەگەرەھە، يەككىش لەو ئەگەرەھە ئەھەيە، دەشەيت پىشوتتر (منى شاعىر) لە بازەنى مېتۇدى باشەي ئەودا بووبم و ئىستايىش (منى شاعىر) لە مېتۇدى خراپەي ئەودام. ھەرەترىش ئەو رىك ھەقىقەتەي گوتارنوسانى كوردمان نىشان دەدات، كە بەپىي مىزاجى كەسىپىتى كار لەسەر دەق دەكەن. واتە دەقى نووسەر گرنگ نىيە، بەلكو نووسەرى دەق گرنگە. ئەو جۆرە ھەقىقەتە پىمان دەلىت: (تۆ كە وەك من بىرت دەكردەھە، شاعىرىكى باش بوويت، بەلام كە وەك من بىرت نەكردەھە، شاعىرىكى خراپەي). ئايا ئەو جۆرە نووسىنە دوورويىيە، پىمان ئالەيت بنووسەكەي خاھون چەقئىكى بىر كوردنەھەي رەسەن و مەرىغەيەكى قوول نىيە؟ ئايا ھەمىدىسان نمونەي ئەو دوو كۇنتىكستە، پىمان ئالەيت ئەھە لە فەزای گوتارى سىياسى لە داپكوبوھ؟ ئايا فىلكرن لە خوينەران، فىلكرن نىيە لە خودى خۇى؟ ھەر نووسەرىك ھەولى ئەھە بەلات لە رىگەي گوتارە كانىەھە دوورويىيە و فىل بنووسىتەھە، باشترىن سزاي خوينەر ئەھە بە نەخونىتەھە. چونكە ئەم جۆرە بنووسانە مادامەكىنە دوورونە لە گەل خودى خۇيان و چەندان دەمامكى رەنگاومنگ دەبۇشن، باشترە رووى

بنووس لە گوتارىكى دىكەيدا بەناونىشانى (درؤ و مۇدبىرنە لە شىعېرى حەقىقەتە شاراھە) دەنوسىت: "لەنىو دونياي مۇدبىرنە ھەممو شتەكان گۇرانىان بەسەردا دىت، ھەر لە پەيونەدى تاكەكانەھە تا دەگاتە ھەممو ئاستەكانى تىرى پەيونەدى" (۱۵). ئايا ئەو گوتاروانە قسەي ھەممو خوينەرىكى شىعېرى كوردى نىن؟ رەخەنگرى راستەقىنە كەشقى دونيايەكى دىكەمان بۇ دەكات لەناو كۇنتىكستە شىعېرىيە كاندا، كە خوينەرى ئاسايى دركى پىناكات. ئەگەر ھەمان ئەو گوتاروھە مىليانەي لە چايخانەكاندا لەبارەي شىعەرەھە دەگوترىن، بنووسىنەھە! پىرۇسەي نووسىن وەك نەنوسىنە، چونكە شتىك ناگوترىت، شىواي گوتن بىت؟ بۇيە يەككىك لە ناسىنەھەي خەسلەتەكانى رەخەنە بەزمانى مىللى ئەھەيە، كە گوتەي ناو گوتارەكان لە يەك دەچن و كۆي گوتارەكان يەك قالب و چوارچىوھەندى وەر دەگرن و دەشەيت ناو لەمجۆرە گوتارە بنىن، گوتارى جۇگەرىي.

۵

دوورويىيە ۋەك ۋەھمى نوپگەرىي

لەم چەند سالى داويدا رۇژنامە و گۇقار ھىندە زۇربوون، كە بۇ ئەھەي لاپەرەكان پىر بىنەھە ھەممو گوتار و بابەتتىك بلادەكەنەھە. زۇرجارن نووسەران ناچار دەكەن بنووسن، بەبى ئەھەي ئامادەي نووسىن پىناكەيت. ئاخىر ئەھەي گۇقارى (شىعەر) پىش درىژ كراھەي ھەمان ئەو دەر كەوتە پەر تەوازى بوارى راگەياندن و بلاو كوردنەھەي كوردىيە. ئايا ئەگەر ئەو گوتارەھەي بەناوي رەخەنەھە سەپەر شىتارىنى ئەو گۇقارە دەينوسن، كەسىكى دىكە بىنوسىت بلارى دەكەنەھە؟ ئايا ئەگەر ستافى ئەو گۇقارە بابەتە ۋەر گىتر دراھەكان لاپەرن و تەنھا خۇيان لەناويدا بنووسن، خوينەران تاكوو چى ناستىك پىشوازى لى دەكەن؟ ئايا ئەو جۆرە گوتارە رووى ئەھەيە ھەيە ۋەر بگىتر دىنە سەر زمانىكى دىكە؟ ئايا مەبەست چىيە لە دانانى ئەو جۆرە گوتارە لە پال نووسىن و گوتارى بىر مەندانى جىھانى؟ ئايا ئەھە ماپەي مەزەمەتتىكى گالتەجارىي نىيە، شاعىرىك بە (تروھات - تروھاتنوس - كۇلوار - كۇيلە - كۇپىكار - ئەحمەق ھەند). ۋەسەف بگەيت و بەرھەمەكەت پى ھىچكى وئىرانە بىت، كەچى لەبارەھەھە بنووسىت؟ ئايا كاتى رەخەنگرى راستەقىنە و دوور لە دەمارگىرى لەبارەي بەرھەمى لاوازەھە بىھەيت بنووسىت، چى ۋەك نووسىنكى قوولەين بە دەستەھە دەدات؟ ھەمىشە كارى رەخەنگرى جددى لەسەر رەھەندە ھەبىزەكانى دەق دادەمەزىت و رەخەنگرى جددى بە ھۇشيارىيەكى فرەھەندەھە بە بالاي فانتازياكانىدا ھەلدەزىت و لەناو ئەو دەقدا زمانى نووسىن گەشە دەكات و خەيالى زمان درىژ دەبىتەھە، ۋەلى ئەگەر دەقىك ھىچ و ئىران بىت، ئايا خەيالى زمانى نووسىن چى بەرھەمەدەنەيت؟ باشە ئەگەر شىعېرىك خالى بىت لەو رەھەندانە، تۆ ۋەك (رەخەنگر) چى تىدا دەدۇزىتەھە كە شىواي نووسىن بىت؟ بۇيە بنووس چونكە برىارى داوھ بە مېتۇدى خراپە بنووسىت، نووسىتەي: "سادەي ئەم وشانەي غەمگىن بۇلى بە جۇزىكە، ناكرىت ناوى شىعېرىان لى بىرت" (۱۶). ئايا شىعېرىك بە نووسىنكى شىوا نەزانىن، دەكرىت نووسىنكى شىواي لەسەر بنووسىن؟ ئەي ئەگەر شىعەر نىيە بۇچى گوتارىكى شىعېرى لەبارەھەھە دەنوسىت؟ سەپەر ئەھەيە تۆ بەدەمى خۆت بلەيت: ئەو ئەھە شىعەر نىيە و ئەو بەرھەمە ھىچ نىيە، كەچى گوتارىكى چەندان لاپەرەي لەبارەھەھە بنووسىت؟ ئايا ئەھە دوورويىيە ناو نووسىن نىيە؟ دوورويىيە ناو نووسىن لە دەرئەنجامى ئەھەھە سەر چاھە دەگرىت، كاتىك نووسەر خاھون پىگەيەكى قوولى مەرىغەي نەبەيت، يان بەمانايەكى دىكە ئەو نووسەرە

راستەقىنەيان نىشانى خوينەر بدرېت. ئايا يەك رەخنەگرى دۇنيا ھەبە رېنگە بە خۇى بدات لە گوتارە كانيدا دورووبويى وە کوو وەھمى نوپگەرىيى و ھەقىقەت مانىفېست بىكات؟ ئەو جۇرە بنووسانەي وە کوو كاك ئارام سەدىق تووشى وەھمى فەيسبووك و سەر شاشە بوونە، ھەمىشە ھەولەندەن وەك پالەوانىك دەر كەون، وەلى بىئاگا لەوئى كە ھەمىشە وەك پالەوانىكى دەمامكدار خۇيان نامىش دەكەن، چۇن دۇنيائى تەكنەلۇژى پرە لە ماسكى درۇزانە. بۇيە بىئاگا يانە دىسان بە نووسىنىكى خۇى دزى خۇى دەوەستىتەو و دەنووسىت: ” زەمىنەى درۇكردن لە دۇنيائى تازەدا ئاسان بوو، بە جۇرىك ھەر لە تۇرە كۇمەلايەتتېو ھەكەنە تاتۇرە كانى مېديايى، ھۇكارن بۇپە خىشكردىن درۇو كۇرىنى سىماي مروفەكان و بەر ھەمەينانى درۇو لە پالېشىدا شارەندەو و كەنار خىستنى ھەقىقەت“ (۱۹).

۶

لە زامانى زېرەو، بۇ زامانى ھەرپەشە

ئەوئى ئىستا لە ناوھندى رەخنەى ئەدەبىياتى كوردىيدا دەگوزەرېت، جىگەى ھەلۇمەستەيەكى قوولە، چۇن گوتراوى ناو نووسىنى بەناو رەخنەو، ھىندە دېتە خواروھ تا ئاستى گوتەى ناو چايخانەكان و زۇر جارائىش گوتەى مىللى. ئەمجۇرە لە بنووسانە چۈنكە ناچارن بە مېتۇدى چاكە و خراپە كار بگەن، بۇيە ھەرگىز ناتوانن شىتېكى نوى بە خوينەر بلىن. كاتېك بەم مېتۇدەيش دەقىك رەتدەكەنەو و بە ھىچ ھىسابى دەكەن، كەچى ھەوت تا نۇ ھەزار وشەيش لەبارەى ئەو بەرھەمەو دەنووسن. كارى رەخنەگرى راستەقىنە ئەو نىيە قسە فرېدات و بەجىي بېئىت، ئاخىر ھەموو وشە و رستەيەك باجى دەوېت و دەبىت ئامادەيىمان تېدا ھەبىت بۇ ئەو باجە، ئامادەيىمان ھەبىت بۇ گفۇگۇ لەبارەى ئەوانەى گوتوومانە. ئايا كاتېك قسەفرېدەين و ئامادەيى ئەوھەمان نەبىت گفۇگۇ بگەين و ھەمان ئەو گوتراوانەى خۇمان پى پرىسارى مندلائە و بىمانا بېت، نايىت بوەستىن و خۇمان لە خۇمان بېرسىن: بۇچى پرىسارى كرىن گرنگ نىيە لامان؟ ئايا ئىمە لە رېنگەى پرىسارى كرىنەو نىيە دەكەينە وەلامى نوى و لە دەرئەنجامى ئەو گفۇگۇ بەدا پرىسارى تازە بەرھەم دېت. نووسەرېك ھونەرى پرىسارى كرىنى لەلا گرنگ نەبىت، نايىت لە خۇى بېرسىت: بۇچى دەنووسىت؟ ئەمجۇرە گوتراوانە وەك تەفەكرەنە بە ئاسمانى سەر سەرمانەو و بىر لە ھاتنەخواروھى گوللەكان بۇ تەپلەسەرمان ناكەينەو. بنووس چۈنكە مېتۇدى تەنيا دولاينە و كە ئىمە ھەمان مېتۇدى ئايىنە و بنووسىش بەھەمان مېتۇدى ئايىنى كار دەكات، كە مېتۇدى چاكە و خراپەيە، مېتۇدى دۇزەخ و بەھەشت، مېتۇدى رەش و سېى...ھتد. ئەمجۇرە لە كارى رەخنەسازىي بە درىزائى مېزۇوى ئەدەب و فەرھەنگى كوردى ھەبە و تا ئىستائىش لەلاين ئەوانەى خۇيان بە كارى رەخنەيەو ھەلۇاسىو، بەردەوامى ھەبە. ئاخىر لە كوئى ئەدەبىيات و رەخنەى دۇنيادا ھەبە رەخنەگر بە دەقنوس بلىت: ” كۇيلە، ئەھمەق، كۇلوار، تروھاننوس، نامىشكار، تروھات،...ھتد.“ لىرەو ئەگەر پرىسارى بگەم: ئايا ئەو بە يەقە جىنوئامىز و ھەر شەئامىزانە، وشەى ناو گوتارى رەخنەى ئەدەبىن، يان وشەى ناو رۇزنامەى (ھەولېر)؟ ئايا ئەو ھەر شە و تۆمەت دروستكردناھە كارى كەسىكە كە سەر و كارى لە گەل فېكرەدە ھەبىت، يان كارى كادىرىكى حزىبىيە؟ ئايا ئەو جىنوئانە دەشېت كارى كەسىك بېت كە خوينەرېكى ھۇشيار بېت، يان ئەو زەمانى بەشېك لە پىلوانى توندروى ئايىنېيە؟ بۇيە لىرەدا بەر ئەو ھەقىقەتە دەكەين، كە ئەو وشانە چەندە ھىي (ئارام سەدىق)ن، دوو ھىندەيش ھىي (ئارام كۇشكى)ين.

ناچارم ھىشتا پرىسارى بگەم، ئەرى خوينەرەن ئىستە ئەو جۇرە لە ھونەرى جىنوئان لەناو سىياسىيە بىر تەسكە كانىش باوى ماو؟ باشە ئەگەر كەسىك لەسەر شەقام ئەو وشانە بەرانبەر كەسىكى دېكە بە كار بەئىنېت، چى روودەدات؟ لىرەدا دەكەينە بەر دەم دوو ئەگەرى كرلەو: يەكەم: بەزەي پىداھاتنەو! چۈنكە مروف گۇشت و خوينە و ئەگەرى ھەبە تىكچووبېت. ئەگەر وەك نووسەرىش وردىنەو، ئەو زادەى شىكسى دەروونىيە دووھ: گوتراوى مىللى بە گوتراوى مىللى. واتە كۇى

ئەو قسانەى گوتراون لە پەرەردەى خىزان و كۇلائى مىللىيەو ھاتوون، بەو ھۇبەشەو لەبەرانبەرەدا مىشتىك قسەى زىر رەوانەى خۇى دەكرېت. (جاك لىنھارت) لە گوتوويۇنېكىدا كە نووسەر و بىرمەند (ھاشم سالىج) لە گەلى سازىداو، دەلىت: ” نووسەر كاتېك كارېكى ئەدەبى دەنووسىت بەتەنيا خۇى دەنووسىت، نەك بە بىر كرىنەوئى ئەو گرۇپە بىنووسىت كە نووسەر يەكېكە لەوان“ (۲۰). باشە ئەگەر بېرسىن: جىلوازى لە نىوان گوتارەكانى سەرپەرشتىارنى گۇفارى (شېعەر) دا چىن، ئايا دەتوانىن جىلوازىيەكان نىشان بگەين؟ ئەى ئەگەر ناوھەكانىيان ئالوگۇر پىبىكەين، ھىچ جىلوازىيەك ھەبە؟ مەن وەك خوينەرېك دەپرېس: ئايا ئەگەر ناوھەكان بەسەر گوتارەكانەو لادەين، ھەست ناكەين يەك كەس نووسىوئەت؟ ئەگەر بۇ گوتەيەكى دېكەى (جاك لىنھارت) بگەر يىنەو كە كاتېك لەبارەى ئەمجۇرە گرۇپانەو دەدوېت و دەلىت: ” ھەلەى ئەمانە لەوھدا بوو، نەپاندەزانى كارى ئەدەبى زىاد لە رەھەندىكى ھەبە و پىويستە لە يەككاتدا ئەو رەھەندە جىلجىايانە تاوتوئى بكرىن.“ (۲۱).

۷

ئايا باھەت دەبىتە مولكى شاعىر؟

ھىچ كاتېك ئەو ئىشى رەخنەگرى ھۇشيار نىيە، كە بەزۇرى و زۇردارى ھەندىك دېرە شېعەر بىخانە ناو گوتارەكەيەو، لە جىيانى ئەوئى ھەلۇمەستەيەك لەسەر چەمكى كارىگەر بوون بىكات و پىناسەكى پوخت و زانستىئانە بۇ تىزورى دەقناويزانى و چەمكى كارىگەر بوون بىكات، لە سەرەتاي ھەر بەشېكى پەرەگرافەكانى پىشەكېيەكى بى بەنما و دوور لە باھەتى بەرپاس نووسىو، كە ھىچ پەيوئەندى بە باھەتەكەو نىيە و تەنيا مەبەست درىزادەرى و خەسار كرىن لاپەرەبە. بۇيە ئەگەر لە بنووس بېرسىن، ئايا مېتۇدىك ھەبە بە ناوى مېتۇدى دەقناويزانى؟ ئايا ھەر بەرەست كارىگەرى بىرتىيە لە كۇپىكارىي؟ ئايا رەھەندەكانى كارىگەرىي چىن؟ ئايا ئەو كارىگەرىيە لە ناناگايىيەو سەرچاوى گر توو، يان لە ئاگايىيەوئە؟ ئايا لەلەى بەرېزتان شىتېك ھەبە بەناوى ھونەرى دەقناويزانى؟ ئەى وشەى (كۇپىكارىي) لە فەرھەنگى كامە رەخنەگرەو ھاتوو؟ ئايا كۇپىكارى فېكرەيە يان باھەت؟ ئايا فېكرە دەبردېت، يان باھەت؟ ئايا فېكرە مولكى گىشتىيە يان باھەت؟ ئەى باشە دەشېت شاعىرىك لە ژېر كارىگەرىي شاعىرىكى دېكەدا بېت، تەنيا لەبەر ئەوئى ھەردووك شاعىرەكە باسپان لە (خۇشەويستى و پارە) كر دوو؟ (۲۲) ئەى ئەگەر بنووس ئاگادارى ئەزموونى شېعەرى كوردى بېت، شاعىرانى دېكەى وەك (ئەحمەد ھەردى) يىشمان نىيە لە دەقى (ست فاتىمە)دا باسى ھەمان باھەتى كر دوو؟ ئايا ئەگەر شاعىرىك باسى باھەتېك يان چەمكىكى كر، شاعىرانى دېكە ماڧيان نىيە باسى ئەو باھەت و چەمكەنە بگەنەو؟ ئەگەر سەبرى ئەدەبىيات و دراما و فىلم و شانو...ھتد بگەين، ھەزاران باھەت لەبارەى (خۇشەويستى و پارە)وھ نووسراون و كر اون. بۇيە ئەگەر بېرسىن، ئايا منى شاعىر لە ژېر كارىگەرىي (عەبدوللا پەشېو)دام؟ كەوايە بۇچى دەيان نموونەى دېكەت رېز نە دەكرد بۇ ئەوئى گوتە سواوھ كانت نەبە نوكتەيەكى بىيەماى ئەدەبى؟ ئايا دەكرېت نموونەگىلكىمان بۇ دەستىنشان بگەيت لە نىوان كىتېبە شېعەرىيەكاندا؟ وەك ئەوئى كە وەك نوكتەجىيەكى خراپىش لە گوتارەكەى دەردەكەوېت و نوكتەكەى (بەرناردشۇ) دەگىرېتەو، وەلى ئەوئى سەپرە زۇر بەخرابى دەگىرېتەو و تەنانتە ئامازە بە سەرچاوى ئەو گوتەيەى (بەرناردشۇ) ناكات. ئايا ئىستا دەكرېت بزائىن سەرچاوى ئەم گوتەيە لە كوئى ھاتوو؟ لىرەدا (منى نووسەر) وەك خوينەرېك خۇم پىشكەيش كر دوو و تەنيا دەمەوېت پرىسارى بگەم،

۸ گۆرائىيەكى شىن

نووسىن چەندە بەرپر سيار يەتى بىت، ھىندەش ئەخلاقە. ئەخلاق ۋەك رېچكە نا، ۋەك ئامانەتى زانستى. ئىمە ئەگەر بىر يار ھەر بنووسىن و بنووسىن، ناشىت دەستكارى گوتارە كەسائى بەر لەخۇمان بىكەين و بەھەلەيەكى ساختەچىيەتى جۆزىكى دىكە نىشانى خوينەر بدەين. ئەۋەش تەنيا لەبەر ئەۋەى گوتارە كەمان لاپەرەى زياتر خەسار بىكات و شۈنى درېژدادرېش نەمايىتەۋە. باشە ئەگەر بەر پىزت باسى (كۆپىكارى) دەكەيت، ئەى بۇچى ئامازەت بەۋەشت نەداۋە كە گوتارى (شەير لە بۇتەى فۇرمى گراند) لە ژىر كارىگەرى گوتارە كەى من (گۆرائىيەكى شىن) دا نووسىۋە، كە ھەر دوۋك گوتارە كە رەخنە گرتنە لە ئەزموننى شەيرى شاعىر (ئەنۋەر مەسىفى). بۇ ئەۋەى قەسە كائمان بەيى بەلگە و رووت نەمىننەۋە، ئىستا تەنيا ئامازە بە پەرە گرافىك دەكەم، ۋەلى ئەگەر پىيوسىتىكر دە داھاتوۋدا بۇى دەگەر ئىمەۋە و وردتر ھەلۋەستە لەسەر ئەۋە دەكەم. بنووسى بەر پىز ئارام سەدىق لەبارەى ئەزموننى شاعىر (ئەنۋەر مەسىفى) بەۋە لە گوتارى كىدا بەناۋىشائى (شەير لە بۇتەى فۇرمى گراند)، نووسىۋەتى: ” ئەۋەندەى من لە ئەزموننى شەيرى ئەنۋەر مەسىفى وردىۋەتەۋە بەتايەت ئەۋ قۇناغەى ناۋى فۇرمى گرانى لىناۋە ئەۋەندە لە ھەلى ئەۋەدايە كە دونىاي باۋ تىيەر ئىت، ئەۋەندە مەبەستى نىيە دونىايەكى نوۋى شەيرى بونىاد بىت، خۇ ئەگەر بونىادىشى بىت ئەۋا دونىايەكە بەسەر خۇيدا داخراۋە و ۋەك كوشكىكى بىن دەرگا و پەنجەرە ۋەھايە و بە تەنھا بەك دەلاقەى ھەيە ئەۋەش نووسەر لەۋنۋە دەچىتە ژوررە و ئىتر نە دەنگى بە (خوينەر لورگر) دەگات و نە ھىچ ئاسۋىەكى نوۋش لەبەر دەمىدا دەكاتەۋە. “ (۲۶). ئەۋەش پەرە گرافىكە لە گوتارە كەى من: ” زۇر جار شاعىرى ناۋبراۋ بەھۇى جۋابەز نووسىن و خۇلادان لە فۇرمى باۋ، شەيرى تەى خۇى لە ناۋ شەيرە كائىدا كوشتوۋە. بۇيە پىماۋبە ئەنۋەر مەسىفى ۋەك تەكنىك و فۇرم بەرەۋ ئاسۋى جۋان ھەنگاۋى ناۋە، ۋەلى ۋەك كار كىردن لە ناۋەۋەى شەيرى تەدا لە ئاستى خۇلادان لەۋ فۇرمى سۋاۋەدا نىيە، ياخۇد بىناى شەيرە كائى بىن دەرۋازەن و ئەۋ دەرۋازانەى ئەگەر شەير ھەين، داخراۋن! دەقى داخراۋى بە چە شەنەش فەزا شارۋە كائىشى دەكۆزىت و كۆدە كائى دەبنە ۋەلامى مەتەلىك. ئاخىر مەتەلىش بەرشەقى بىر كىردنەۋەى تىدا دەمىننەۋە، كەچى بەشى زۇر لە دەقە شەيرى كائى ئەنۋەر مەسىفى بەرشەقى بىر كىردنەۋەشيان تىدا نىيە. “ (۲۷). ئەم گوتارە لە كىتەبى (گۆرائىيەكى شىن) دا ھەيە و لە سالى (۲۰۱۲) چاپ و بلاۋ كراۋەتەۋە و سالىك پىشتىرىش لەسائت و رۇزنامە كان بلاۋ كراۋەتەۋە. كەچى بنووس لە سالى (۲۰۱۶) دا نووسراۋە. باشە ئەگەر كەسەك ھەمان كىتەبى ۋەك سەرچاۋەى گوتارە كەى بە كار ھىنايەت و لەۋ ۋەھمە ساختەچىيەتتەش چۈبۈتتە دەرەۋە كە كىتەبە كەى نەخۇندىتەۋە، ئايا فىل لە خۇنەر دەكات؟ ئايا بنووسىك فىل لە خۇنەر بىكات، فىل لە گوتارە كان و دەقە كائىش ناكات؟ ئەى چۈن ساختەچىيەتە لە گەل ناۋەۋەى خۇشىدا ناكات؟ ئەگەر بەھەمان فەزائى نووسىن و گوتارە كائى ئەۋ بەرپىسەۋە، ئايا ئەگەر ئەۋە كۆپىكارى نەبىت، چىترە؟ كەسەك بە بەر دەۋامى قەسەى سۋاۋ لەبارەى رەخنەۋە بىكات، ئايا شىۋە بىرۋەكەى گوتارىك لە نووسەرىك بەرىت و دواترىش ئەۋ نووسەرە بە كۆپىكار و تروھات و بىرنە كەرەۋە بزانىت؟ ئايا ئەگەر ئەۋ نووسەرە كۆپىكار بىت، بەر پىزت بۇچى كۆپىكارى كۆپىكارىك دەكەيت؟ ئايا بۇچى لە گوتارە كەتدا (شەير لە بۇتەى فۇرمى گراند) ئامازەت بەۋە نەداۋە كە سوودت لەۋ گوتارەم (گۆرائىيەكى شىن) ۋەر گرتوۋە؟ ئايا كەسەك باسى كۆپىكارى بىكات، خۇى كۆپىكارى دەكات؟ (گۆرائىيەكى شىن) ناۋى كىتەبى رەخنە و راقە گەرى ئەدەبى مەنە و سالى ۲۰۱۲ لەلايەن بە كىتەبى نووسەرائى كورد، لىقى ھەلۋىز چاچراۋە (۱۴). بنووس لە گوتارە كەيدا خۇشەختانە ئامازەى بەم كىتەبە داۋ و لە پەرۋىزى گوتارە كەدا نووسىۋەتى: ” غەمگىن بۇلى لە كىتەبى گۆرائىيەكى شىن، لە گوتارىكى بەناۋى (شەير پىشەكى بۇچىيە؟) ناۋى چەندان شاعىر رىز دەكات، كە خۇى پىشەكى بۇ نووسىن و تۋانۋىيەتە لەۋ پىشە كىنووسىنا ئەدا رېچكەى پىشە كىنووسىنى تەقلىدى شىكىنىت. “ (۲۸) بنووس يان لە گوتارە كەم تىنەگە شىتوۋە، يان ئەۋەتە بە دىدگەيەكى ساختەچىيەتتەۋە ئەۋە لە پەرۋىزدا بنووسىت. ئەۋ گوتارەم (شەير پىشەكى بۇچىيە؟) رېك

ۋەلى ئەگەر پىيوسىتى كىرد لە داھاتوۋدا ئامازە بەسەرچاۋەى ئەۋ گوتەبەش دەكەم. ئايا كەسەك خۇى پى (رەخنەگر) بىت بە تاقە نمونەبەك ۋاز لە بابەتتىكى ۋەھا كارىگەر دەھىنىت؟ بنووس بەۋەش ناۋەستىت، چۈن ۋەك لە بەشى يەكەم ئامازەم بۇى كىرد نووسىنەكەى پەرەشۋىلاۋ و بىنەمايە. جارېك مى شاعىر بە كۆپىكارى (عەبدۇللا پەشىۋ) و جارېك بە كۆپىكارى (عەباس عەبدۇللا يوسىف) و جارېكىش بە كۆپىكارى (ماردىن ئىبراھىم) دادەنىت؟ ھەرۋەتەش بە كۆپىكارى (قوبادى جەلى زادە) و (ئەنۋەر مەسىفى) و (جەمال غەمبار) ىش. بنووس چۈنكە ھىچ بابەتتىكى ھاۋەشەى لە نىۋان شەيرى (مى شاعىر) و ئەۋ شاعىرانە نەدۋىزىۋەتەۋە، تەننەت ئامازەى بە تاقە دىرېكىش نەكردوۋە. گوتارە كەم ۋەك خۇنەر يەكە بۇيە دەبىت زياتر پىسار بىكەم، ئەگىنا يەك بە يەكى رستە كان و پەرە گرافە كائى ۋەلام دەدەمەۋە، ۋەلى ئەگەر لە داھاتوۋدا پىيوسىتى كىرد بۇيان دەگەر ئىمەۋە و لەبارە يانەۋە بە وردى ھەلۋەستە دەكەم و دەنووسم. ئايا دەكرىت بنووس بىست دىرە شەيرى كارىگەر بوۋ بەۋ شاعىرە بنووسىت؟ ئايا ئەۋە جگە لە قەسەرىدان ھىچ مانايەكى دىكەى ھەيە؟ تۇ بەيى ئەۋەى ئامازە بە دەقە كان بىكەيت و قەسەيەكى لەمچۈرە بىكەيت؟ ئاخىر بنووس لەۋە بىناگايە كە ھەموۋ ۋەشەيەك باجى خۇى ھەيە، ۋەك چۈن ھەموۋ كىردەيەكىش ھەيەتى. ئايا ئەۋە ناچىتە ناۋ ھەناۋى گوتارى سىياسى كوردىۋە، كە لەسەر بىنەماى قەسەى فوودراۋ و درۋى رەنگاۋەنگى كادىرائى حىزب و بوختان و تۇمەت دروستكردى رايگە ياندىنە كائىنەۋە ۋەستاۋە؟ بنووس لەبەر ئەۋەى خاۋەن دىدگەيەكى روۋنى رەخنەيى نىيە و زۇر خىلە كىانە و بە زمانى گوتارى سىياسى و زمانى گوتارى ئايىنى دەنووسىت، بۇيە ھىشتا خۇى يەكلاۋە كىردۋەتەۋە لە نىۋان ۋەشەى (بنووس) و (شاعىر). بنووس جارېك مى تەنھا پى بنووسىكە و جارېكىش مى پى شاعىرە. ۋەك ئەۋەى بنووس نووسىۋەتى: ” لاي ئەم بنووسە - كاتىك بنووسىك خەمى شەيرى نىيە - ئەم بنووسە - بنووس شەرم لەۋە ناكات - جارېك شەير لاي ئەم بنووسە - ئەم بنووسە بەردەۋامە - بەلام لاي ئەم بنووسە - بەلكو شەير لاي ئەم بنووسە - ئاستى زىاندۋستى ئەم بنووسە - ئەم بنووسە - ئەم بنووسە ئىستىقە - ھى بنووسىكە. ھەتدا “ (۲۳) ۋەلى لىرەدا بنووس توۋشى پارادۇكسى بۇچۈنە كائى دەبىت و لە ھەمان پەرە گراف و بەشدا (مى بنووس) دەبىتە (مى شاعىر). ۋەك: ” غەمگىن نمونەى ئەۋ شاعىرانەيە - جىۋاۋز بۇۋنى ئەزموننى ئەۋ شاعىرە نىيە - غەمگىن بۇلى لەۋ شاعىرانەيە - ئەگەر بەوردى سەرئىچىدەنە دەقە كائى ئەم شاعىرە - بەلام لاي ئەم شاعىرە - بەلكو دەرېرى ئەۋ پايەندىيەى شاعىرە - شەيرى ئەم شاعىرە ھەلگىرەتى - لاي ئەم شاعىرە. “ (۲۴). ئەگەر بە سادەترىن پىسار لە بنووس پىرسىن: ئايا ئەگەر شاعىر نىيە و بنووسىكى تروھاتنوۋە، ئەى ئەم گوتارە شاعىرانەيە بۇچىيە؟ ئايا رەخنەگرى راستەقىنە بە بنووسىكى تروھاتنوۋە دەلىت: شاعىر؟ ئايا ئىستا ئەگەر خۇت يەكلاۋەيتەۋە، كاميان ھەلدەبىزىت؟ بنووس ھىندە كۆمىدىيە و بەمە ناۋەستىت، ۋەك ئەۋ سەباق ترومىيەلى كە سوۋكانە كەى لە دەست ۋەرى گرتىت و دەنووسىت: ” دەيەۋىت لاسايى شاعىرائى رۇزھەلات بىكاتەۋە. “ (۲۵) ئىستا دەكرىت بنووس بۇمان بنووسىت، مى شاعىر لە ژىر كارىگەرى كامىانم؟ ئايا ئەگەر ئەۋە قەسەرىدان و جۆرىك لە بوختانى گوتارى سىياسى نەبىت، بۇچى ئامازە بە بەناۋى ئەۋ شاعىرانەى رۇزھەلات نەكراۋە؟ ئەگەر تەنيا مەبەست ناۋرۇز كىردن و نمونەى تىنەگە شىتوۋش بىت، گىرنگە ئامازە بەناۋە كائىان بىكەيت. ئايا ئەۋ شاعىرانە كىن؟ نمونەى شەيرە كان كلمانن؟ ئايا ۋەشەرىدان بەناۋى رەخنەۋە، باجى ناۋىت؟ ۋەلى ئەۋەى سەيرە بنووس پەيىقى (دەيەۋىت) ى نووسىۋە، ۋاتە بنووس ھىشتا خۇى دلنىا نىيە كە (مى شاعىر) كەۋتومەتە ژىر كارىگەرى شاعىرائى رۇزھەلاتەۋە يان نا. ئايا فەرمانى (دەيەۋىت) رابردوۋە، يان رابردوۋە؟ ئەگەر بە پىۋەر و لىدانەۋەى ئەۋ ۋەشەيە (دەيەۋىت) بىت، مى شاعىر (دەمەۋىت) ۋابىكەم، ۋاتە لە ھەلۋەدام و ھەلۋەدەم و ھىشتا نەمكر دوۋە و كىردەى كارىگەر بوۋنەك نەكراۋە، ۋەلى بە پىشەيى بنووس لە داھاتوۋدا ئەۋ كارىگەر بىرە روۋدەدات. ۋاتە بنووس رۇلى سىحر بازىك دەبىنىت و پىشەيى دەكات، يان ۋە كوو فالگرەمىك فالگرەم تۇتەۋە و لەۋانەيە و بەيى سىحر و نەيىنى ناۋ ئەۋ فالدا، لە داھاتوۋدا (دەيەۋىت - دەمەۋىت) لاسايى شاعىرائى رۇزھەلات بىكەمەۋە.

پنجهوانه‌ی بۆچونه‌کانی بنووسه و لهم گوتارهدا رەخنەم له خۆم گرتوو، نه‌وه‌ک بانگه‌شە‌ی رێچکە‌شکینی پێشە‌کینووسین بکەم، ئەو چەند نمونە‌یه‌ له گوتاری (شێعر پێشە‌کی بۆچییه؟) وه‌ک پرسیار ده‌خه‌مه‌روو بۆ ئەوه‌ی بۆ خوێنه‌ران روون بێته‌وه. ”من ده‌میکه‌ گه‌یشتومه‌ته‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که‌وا شێعر نووسینی پێشە‌کی پێویست نییه‌ و کتییی شێعری هیچ پێشە‌کیه‌ک له‌ خۆیدا قیوول ناکات.“ (۲۹) هه‌ر له‌ درێژه‌ی ئەو گوتارهدا نووسیمه: ”گه‌لیک چه‌پله‌ی نێونووسینم له‌ پێشە‌کی نووسین بۆ شێعری چرووک لێداوه، به‌هوشه‌ی بریقهدار سینگه‌ی لافی گه‌وره‌بوونم ده‌ر په‌راندوو.“ (۳۰) ئەگه‌ر بپرسین: ئایا ئەوه‌ رەخنە‌گرتنه‌ له‌ خۆم، یان لافی ئەوه‌م لێداوه‌ که‌ رێچکە‌کی پێشە‌کینووسینی ته‌قلیدیم تیکشکاندوو؟ ئایا ده‌کریت له‌ بنووس بپرسین که‌ ئەو گوته‌یه‌ی هه‌وینی چیه‌؟ ئایا له‌ کوئی ئەو گوتارهدا باسی رێچکە‌شکاندنی پێشە‌کینووسینی ته‌قلیدی کراوه‌؟ ئایا ده‌کریت نمونە‌کان به‌خه‌یته‌روو؟ بنووس له‌به‌ر ئەوه‌ی بروای به‌ ئامانه‌تی زانستی نییه‌ و په‌راویزه‌کان به‌ ئازە‌زووی خۆی دنوووسیت و ده‌ستکاریبیان ده‌کات، ئەمجاره‌یش ئامازە‌ی به‌ گوته‌یه‌کی هایدگه‌ر کردوو، ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ناوی هایدگه‌ر هاتوو، واته‌ گوته‌که‌ ده‌ستی دووه‌ و نووسه‌ریکی عه‌ره‌ب ئامازە‌ی به‌ گوته‌که‌ کردوو له‌ کتییی (چیه‌تی زمان و فه‌لسه‌فه‌ی ته‌ئوول) که‌ له‌ نووسینی (د. سعید توفیق) و له‌ لایه‌ن نووسه‌ر و وه‌رگێر (عه‌بدولموتە‌لیب عه‌بدوللا) کراوه‌ته‌ کوردی. بنووس به‌ی ئەوه‌ی بۆ سه‌رچاوه‌ی ره‌سه‌نی گوته‌که‌ به‌گه‌ریت و بزانیته‌ هایدگه‌ر چی گوته‌وه‌ و بۆچی وای گوته‌وه‌ و له‌ کوئی وای گوته‌وه‌؟ ته‌نیا له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوی هایدگه‌ر هاتوو و له‌ناوی هایدگه‌ره‌وه‌ تووشی وه‌مه‌ی ناو بووه. ئەم‌جۆره‌ بنووسانه‌ هه‌میشه‌ به‌دوای ناوی گه‌رمه‌ن، نه‌وه‌ک ناوه‌رۆکی گه‌وره‌ هه‌میشه‌ وه‌مه‌ی ناویان هه‌یه‌ و هه‌ز ده‌کە‌م زۆرتین گوتراوی نووسه‌ر و بیره‌مندان له‌ناو گوتاره‌کانیاندا هه‌بیت، به‌ی ئەوه‌ی بپرسن: بۆچی؟ بۆیه‌ بنووس نووسیه‌تی: ”کاتیک هایدگه‌ر له‌ به‌ری شارە‌زایی شێعری ده‌دویت، ئەوه‌ له‌ پله‌ی به‌که‌مدا مه‌به‌ستی شارە‌زاییه‌ له‌ بیره‌کردنه‌وه‌ی شێعری، که‌ له‌ هه‌موو هونه‌ریکدا وه‌ک یه‌که‌، هه‌موو بیره‌کردنه‌وه‌یه‌کی ره‌سه‌نیش واته‌ کرده‌ی کیشکردن و ده‌رخستنی بوون بۆ (کرانه‌وه‌). که‌واته‌ هه‌موو هونه‌ریک به‌ مانا به‌رفراوانه‌ جه‌وه‌ریه‌یه‌ که‌ی شێعره‌، یان ده‌بیت به‌ شێعر، وه‌ک چۆن هه‌موو هونه‌ریک زمانه‌، به‌ مانا جه‌وه‌ریه‌ به‌رفراوانه‌ که‌ی زمان.“ (۳۱) لێره‌وه‌ ئەم پڕۆه‌ی نووسینه‌ ده‌هه‌ستینم و هه‌ر کات پێویستی کرد، بۆی ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌ و درێژه‌ به‌به‌شه‌کانی دیکه‌ ده‌مه‌مه‌وه‌ و ئەو خالانه‌ی به‌ کورتیش باس‌م کردوون، دووباره‌ به‌ وردی و درێژی له‌ سه‌ریان هه‌لوه‌سته‌ ده‌کە‌م. هه‌ر بۆیه‌ ئەم‌نووسیه‌ به‌شی کوتایی.

په‌راویز و سه‌رچاوه‌کان:

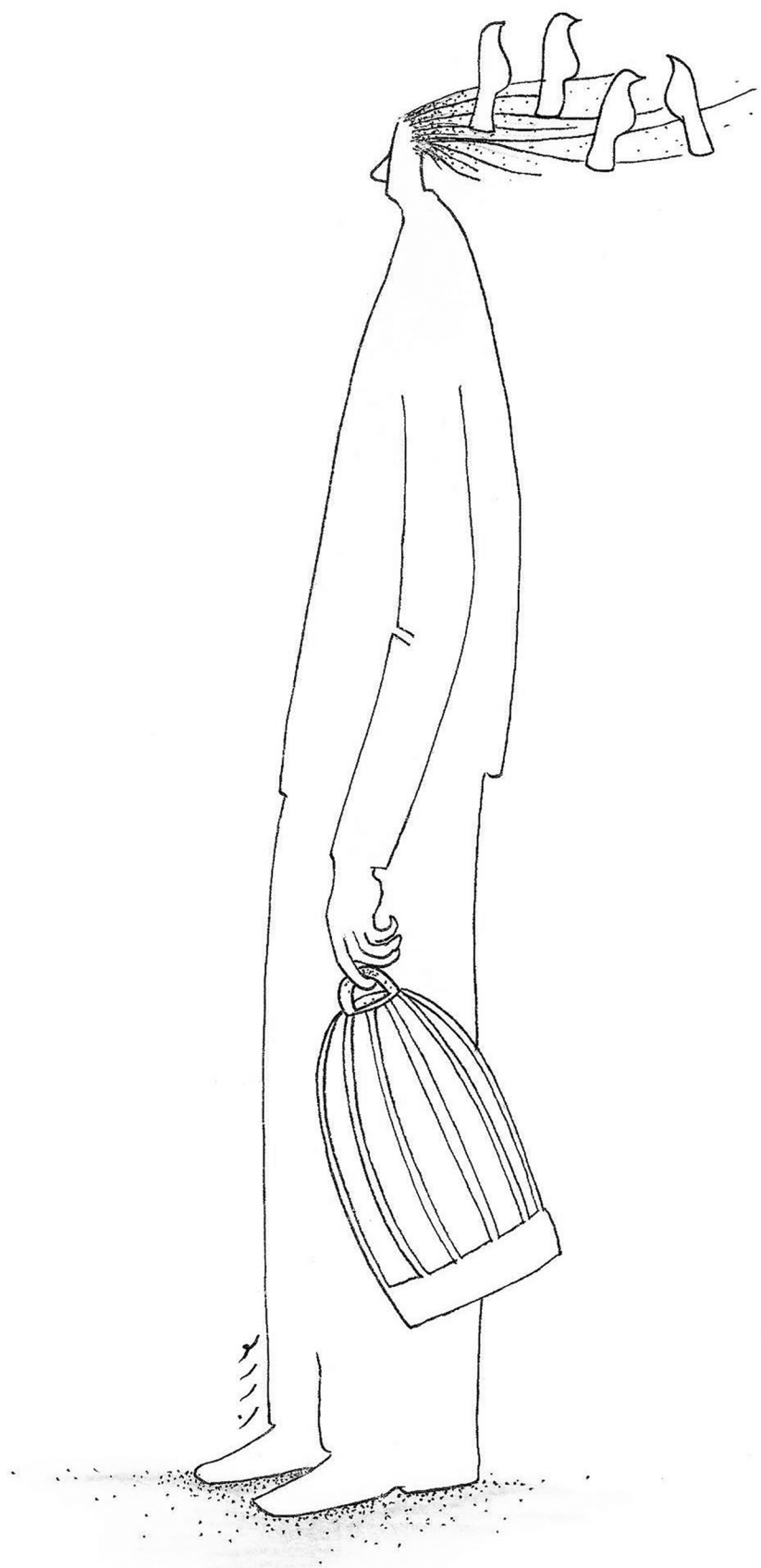
- ۱- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۷۵.
- ۲- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره ۱۷۷.
- ۳- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره ۱۷۶.
- ۴- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره ۱۷۶.
- ۵- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره ۱۷۶.
- ۶- خولیای نووسین، ره‌زا به‌راهه‌نی، وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه‌، ئەمین گه‌ردیگلائی، بلازوکراوه‌ی موکریان، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸، چاپخانه‌ی (خانی) ده‌هۆک- زنجیره‌ (۲۹۰).
- ۷- جوانیه‌کانی نارێکی/به‌ختیار عه‌لی/ کۆمه‌له‌وتار/ بلازوکراوه‌ی ناوه‌ندی رۆشنییری و هونه‌ری ئەندیشه‌ - چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۵. لاپه‌ره ۹۸.
- ۸- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۸۸-۱۸۷-۱۸۰.
- ۹- کۆکردنه‌وه‌ی دژه‌کان، ئارام سه‌دیق- سایته‌ دهنگه‌کان: dengekan.info
- ۱۰- شێعر و دۆخی به‌ لیبوکیوون/خوێندنه‌وه‌یه‌ک بۆ شێعری ”لیبوکیک له‌ ژوورنکا بیره‌ ده‌کاته‌وه‌/ئارام سه‌دیق/ هه‌مان سه‌رچاوه‌
- ۱۱- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۸۷-۱۸۶.

- ۱۲- سه‌روشتگه‌را، یان دژه‌ سه‌روشتگه‌را / ئارام سه‌دیق / سایته‌ دهنگه‌کان
- ۱۳- نامۆبۆونی خود له‌ به‌رده‌م بووندا- خوێندنه‌وه‌یه‌ک بۆ شێعری (ساره‌ بۆ من ئەم دنیا تازیه‌)ی داستان به‌رزان - ئارام سه‌دیق / هه‌مان سه‌رچاوه‌
- ۱۴- شێعر و دۆخی به‌ لیبوکیوون/خوێندنه‌وه‌یه‌ک بۆ شێعری ”لیبوکیک له‌ ژوورنکا بیره‌ ده‌کاته‌وه‌“ی شاعیر داستان به‌رزان- ئارام سه‌دیق / هه‌مان سه‌رچاوه‌
- ۱۵- حرۆ و مۆدیرنه‌ له‌ شێعری حه‌قیقه‌تی شاراوه‌ی (گۆزان ره‌سول)دا/ ئارام سه‌دیق/ هه‌مان سه‌رچاوه‌
- ۱۶- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۸۵.
- ۱۷- حرۆ و مۆدیرنه‌ له‌ شێعری حه‌قیقه‌تی شاراوه‌ی (گۆزان ره‌سول)دا/ ئارام سه‌دیق/ سایته‌ (دهنگه‌کان).
- ۱۸- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۷۹.
- ۱۹- حرۆ و مۆدیرنه‌ له‌ شێعری حه‌قیقه‌تی شاراوه‌ی (گۆزان ره‌سول)دا/ ئارام سه‌دیق /سایته‌ (دهنگه‌کان).
- ۲۰- ره‌خنه‌ی ئەده‌بی، هونه‌ری هه‌لسه‌نگاندنی ده‌قی ئەده‌بی. کۆمه‌لیک نووسه‌ر. وه‌رگێرانی: چهند وه‌رگێرێک - زنجیره‌ی دۆسیه‌کانی سه‌رده‌م (۲۶). چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۷. چاپخانه‌ی سه‌رده‌م. - لاپه‌ره ۸۶.
- ۲۱- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره ۷۹.
- ۲۲- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۸۲-۱۸۱.
- ۲۳- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره‌کانی (۱۷۸- ۱۸۹-۱۸۸-۱۸۷-۱۸۷-۱۸۶-۱۹۲-۱۹۱).
- ۲۴- برۆانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو. لاپه‌ره‌کانی (۱۹۲-۱۸۶-۱۸۶-۱۸۵-۱۸۴-۱۸۰-۱۷۹-۱۹۳).
- ۲۵- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۸۳.
- ۲۶- شێعر له‌ بۆته‌ی فۆرمی گراند (ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی وه‌ک نمونه‌). ئارام سه‌دیق. ژماره‌ دووی گوڤاری شێعر، سالی ۲۰۱۶. لاپه‌ره ۲۴۴.
- ۲۷- گۆزانییه‌کی شین ره‌خنه‌ و راقه‌ی ئەده‌بی، غه‌مگین بۆلی. له‌ بلازوکراوه‌کانی یه‌کتییی نووسه‌رانی کوردالقی هه‌ولێر. زنجیره‌ی چاپ (۱۵) چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۲. لاپه‌ره ۸۴.
- ۲۸- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - وتاری (شێعر پێشە‌کی بۆچییه؟). لاپه‌ره‌کانی ۵۷ تا کوو ۶۳.
- ۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - وتاری (شێعر پێشە‌کی بۆچییه؟). لاپه‌ره ۵۸.
- ۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - وتاری (شێعر پێشە‌کی بۆچییه؟). لاپه‌ره ۶۰.
- ۳۱- به‌رمو وێرانه‌یه‌کی شێعری، سه‌بارته‌ به‌ شێعری ”غه‌مگین بۆلی“. ئارام سه‌دیق. ژماره (۶) ی گوڤاری شێعر ۲۰۱۸. لاپه‌ره ۱۹۷.

* (بۆچی می‌ش کریچی ناو شه‌کردان نه‌بیت؟) ئەوه‌ دێره‌ شێعریکه‌ له‌ کتییی (برینه‌کان گۆزانیانم پێده‌لین). بنووس له‌ گوتاره‌که‌یدا به‌ دێره‌ شێعریکی بێمانا و گوتراویکی سواوی داناوه‌، بۆیه‌ منیش کردومه‌ به‌ ناوینشانی گوتاره‌که‌م بۆ ئەوه‌ هه‌م بنووس دووباره‌ بیه‌خوینیته‌وه‌ و بیره‌ له‌مانا‌کانی بکاته‌وه‌، هه‌میش مانا‌کانی بۆ خوێنه‌ری هۆشیار به‌جیه‌یه‌تیم و بپرسم: ئایا ئەوه‌ دێره‌ شێعریکی بێمانایه‌؟

** (ئارام کۆشکی) ناویکی دیکه‌ی (ئارام سه‌دیق) و له‌ ژێر ئەم ناوه‌وه‌ کاری په‌یامنیری بۆ رۆژنامه‌ی (هه‌ولێر) ده‌کات، که‌ رۆژنامه‌یه‌که‌ سه‌ر به‌ پارتی دیموکراتی کوردستان. خویننه‌ران ده‌توانن سه‌یری ئه‌رشیفی رۆژنامه‌که‌ بکهن، به‌تایبه‌ت لاپه‌ره‌کانی ئەده‌ب و فه‌ره‌نگ، زۆرجارانی‌ش له‌ لاپه‌ره‌کانی کۆمه‌لاهه‌تی و رۆشنییری گشتی، که‌ به‌ناوی ئارام کۆشکی یه‌وه‌ کاری راپۆرتنووسین و هه‌وا‌نووسین و رانانی کتیب ده‌کات.

کوئچک بئقلە

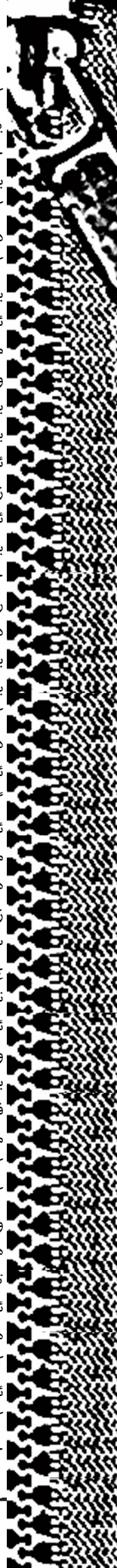
شیخ شیکل

ئەخمەمە رېگەو خۇتان كەيف كەن. مەيژن ئيسە ئەم دووسى گەوجە چلمنە ھانە تەكما چە ئەزانم واسە لە چەكمە كان ھیتلەر و سوئللە تەقلیدگەرەكەى ئەو ھەتیمە ئەردوغانە كە مودەتیکە بووسە مود، گشتى وەك مسال ئەیتیرنەو، تەك چە ئەزانم سەگە كەرەكەى پینووشەى مال رېمياگ، خراوترن كەفتگنە شوئینما خەرېكم نوچە جەمەو ئەكەمەو، نا خوا ئەبزانی. من نیازېكم بەو چتگەلە نېیە و تا ئيسە تەسمیمى وامە نەگرگە كە دانېچم كارى وا كەم. خۇتان ئەزانن من ئەوئەندە سەرم قالە گ رۆژى كئیبى دوان موتالەعە ئەكەم، نۆتبەردارى خۇم ئەكەم، كار جددى فرەيك ھا بە دەسمەو، ئېتر ئەو گشتە سەفەرە لە لاېك بېسى ئەمانمیان لى بړېگم گ رۆژى شار و شار پەردە و مەردەم بې لائان و پەتە و مەتەم تيا با ئان. ھەھەھەھە ئەو مەحزى شوخى بوو، ئەگینا لە مادەر خۇى نەزادگە كەسى گەرەكى بې كار وا تەك ئاپاتانا بكا. بەحسى سەگەكەى پینووشەم كەرد لە خەمەتانا و توم سەگى كەر. جا با تا فەرامۆشم نەكرگە بېژمى ھەر لەم ئەوئەلەو ئیعتراف كەمە خەمەتانا كە لە توول پانایى گەل زەندەگیمما، گەلېك حەیوانم دېتگە كە حەیوانى تر بووگن خلس بزانی. مسلى: جار و بار تعدادى سەگ كە چەنى كەر بووگن، یا فرەيك كەر كە چەنى گوئره كە بووگن، یا ئەو گشتە گوئره كە بۇچە نایژن كە چەنى مەیموون بووگن، یا خەیر، ئەو تعدادە مەیموونگەلە كە ئەم مودەتە پەیا بووگن و گشتى ئەزانن چەنى سەگ بووگن و ھەرچى كار خراوہ ھا لە ژېر سەر گشتیانا. لەم ئاخراشە ئەو ھەزار و یەك و شترە ناھوشیارە كە ئېتر خۇتان ئەزانن چەنى خرس قەھوہى بووگن —كە خۇتان موستەحزەر ھەن ئەم رەنگ قەھوہىیە ھى منە، ئەوہل جار من لە شیعرا ھاور تگمە— كەچى موراقب گشتى

ھاھاھاھاھا... دەى خاس، ئېتر ھېچ مەيژن. بى سەروسەدا دانېشەنە جىي خۇتانا ئاپاتان ھاتگە فەرمایش ئېژى. وەقتى ئاپاتان ھەس يەئنى چە؟ يەئنى ئەدەبىيات تواو ئېتر، كەس حەق ئېزار نەزەرى نېیە لە مەحدودەى منا. مەحدودەى من يەئنى چە؟ يەئنى ئەو فورمە لە ئەدەبىيات كە نە سوارە دەرەقتى ھاتگە نە نەسلى مەلەكشا و چتە و نە ئەم منالەوردەگەلە كە ئيسە پەیا بووگن ئیدعاگەلى عەجیب ئەكەن ناچېتە كەتما. عەجەب و شترگەلېكن ئەمانە لە ئەدبىيات و شیعەر و ئەم بەرە پانە زەریفەى ئیما پەیا بووگن، خواوہ كئیل. ئەدەبىياتى ئیما تا ئيسە ھەر ناوگەلېزمى بووگە، ئيسە ھېنگامى كوعەبېژمە ئېتر، ئەويچ لە حەجیمترین شكلى خۇيا. ئیجازەش بە كەس نام لە موقابل ئەم مەكتەبە زەحمەت لە پایا كیشریاگەى منا، قەد عەلەم كا، لووتى ئەورم، ژنەفتگمە بەرخى دانېشگن منیان مسلى تەھدېدېك بۇ ئەدەبىيات و زمان كوردى بە حساب ھوردگە. وردەو تا بېژمى بۇتان: تازە ئەدەبىيات ھېچ مللەتېك و قارەيك، چتى وەك من بە روخسارپەو ناوینى. دقەتتان نېیە، شعورتان ھا لە خوارەو ئەگینا زمانى مسلى زمان من كە بە جورئەتەو ئەيژم زمانى كاملەن زېست شودەس و ئەتانم بېژم سالگەلى بسیار دانېشگم لە پای ئیجىای ئەو زمانا، وەختم سەرف كردگە و لە سەر واژە بە واژەى حەساسەو بووگم و جوملە بە جوملەیم بە خوین دل ئینتخاب كردگە كە خوانەخواست بوى نەك ھەر زمان فارسى، كە ھېچ زمانى تری لى نەبى؛ تا ئيسە كام شاعیر و ماعیرتان دېگە لەم جورە زمانە بە كار بگىرى؟ گشت دنیاى ئەدەبىياتان كروووتە بەرەبەنى و دەسەبازى، ھەرچى مۇھر خۇتانى پېوہ نەبى، ئەيژن ئەوہ ئېتر ھېچى نېیە. دەى خوا وەكئیل منیچ لەمە بەدوا دەسەبازەيك

ئەو دەسە كەسەفانە ھەم كە شەو و روژ مەشغول دەسسەبازىن لە پشت سەر ئاباتانا كە نەيلن قوللەى بىلدى ئەدەبىيات خسوسەن لە شەيرە بە دەس منەو فەتە بگرىي. ئەچن بەو وشترگەلە كە عالم ئەزانى خرس قەھوہى و بەزى وەقتەلەيش خرسى پاندان، ئىژن ئەمانە كوعەيبن. دەى خوا خاستان بۆ نەكا تا ئىسە لە كوينا منتان دىگە روو كەمە ئەو گشتە دووربين و مايكە كە لە گشت خەبەرگوزارىكەو بۆ پەردەلادان لە سەر كارە تازە كەم كە ۶۶ نوسخەم لى چاپ كرديوو - چونكە كورد ھەر ئەونە خوینەرى ھەس - ئىلتەماس كەم لىيان بىژم گيان دايكتان زوو زوو عە كسى من بگرن و فيلم لى مونتهشر كەن با گشتى بوين چەم بەسەر ئەدەبىيات كورديا دەر ھاور دگە. بىژم ئەم تەرەف و ئەو تەرەفم گشتى بگرن، خسوسەن نۆچە تيويە كەم فراموش مەكەن تا پەنچەرەو نەبووگن، دەى دلم زەرىي كردي. خوتان ئەزان ھەر ئەونە ئەو گشتە خەبەرنگارە مەيموونە، دەست ئەبەن بۆ شاتىرى دووربينگەلە كەيان، ئىژى دەست ئا لە گون شاترەملاوى باوكى زەيدوون ھاوساى مال باوام. ئەخە ئەكەم، ئەيچە چون ئەخەم ناكەم؟ كە بىژن تەرەف فرەى حاليە و ئەونە كارى ھەس، واسە ھەواپەيما؛ نەفرى، نەترى وەقەر باوك ساحەو ئەو مئيلووانەى ھانە ريگاي دانشگا كورسانا بۆ شرەت لە سەمكوزىمى ئەدەبىي كوردى. چە؟ سەم چە؟ سەمبوزىم... چە چە؟ دەى خاس ھەر ئەو و تو ئەژى سەمبوزىمە ھەرچى... بەزى ھاتگن ئىدعا ئەكەن ئەژى ئەم جۆرە چتگەلە ئىتفاقي جەدبە لە ئەدەبىيات ئىما كەفتگە. ئەو ئەلەن با ھەر ئىسە بىژى: لازمە خاس بىزانن و بىيئە مەغزتانەو كە گشتى ئەو ئىتفاكەلە لە ژىر قول منەو تىنە دەر و كەسيك حەق ئەوہە نىيە بىژى غەيرە من، ناو ئەم ئەدەبىياتا، خەوەرنگە. ناھەيك بە گشت عەكس و ویدیۆگەل ئەو مەراسمانا بکەن، ئەوین ئەو كیە ھا لەو پشتمەو كۆنترۆل وەزەكە ئەكا. ئەيچە ئەسپا! ئەوہ تويى ھىچنەك لى حالى نىيە و نافامى، بەدجۆرى خەرىكە وەقتمان ئەگىرىي ئەم بەچەگەلە نایلن كار بکەين و مانەى جەدى ئافەرىنشگەل ئىمەن، ئەرى، بەدجۆرى موزاحم ئاباتانن. ھەرچى من ئەژى چتەك ئەكەن تى، كە خراو، خراو خراو... بەزى شايدە گەرەكەيان نەوى ئىما واكوش نیشان بەين ئەویش چە: دەقیقەن واكوشنى بە وەزنى ئەو چتە كە ئەوان ئەيکەن تى و فرە فرە خراو، ئەرى: "گوو"، ئەلبەتە مەزەرتى فرەم ھەس لە خەمەتانا، مشتى بى ئەدەب گەل دىھاتى تروەقەر باوك ساحەوانا بارياگ، منىچيان بى ئەدەب كركە. ئەگىنا لەو ساوہ كە بەھاران بووگەسە بەرتەرىن شارەك خاوەرمیانە و مال ئىمەيچ - خوتان كە خاس ئەزانن - ھا لىنە، بە گوو ئەژىن مەدفووع و بە گيان ئابرام ئەمە بەك ئەو ناوہ بوگەنە بىتە سەر زمانما. بچىنەو سەر بەحسە كەى خومان وەقتى، مەجلىس بەو جۆرە قسەگەلە نەگىرن خاسترە. مەردم ھاتگن چتە فىر بن. ئەمىژا كە ئاباتان چ حەرەكەتگەلى جەدى لە ئەدەبىيات كورديا دروست كركە كە گشتى ئىتفاق گەلى بوون كە تازە روخ نايەنەو. بچنە سەر شەير و تواسا كەن گيان دالكتان خوتان قەزاوەت كەن بزەنن چون ئەو گشتە بەرەباز بەم تەواو كورد و بە كنىيە كە چ ئىتفاقي مەھوم بوو لە ئەدەبىيات بەرەى ئىما كە خوتان ئەزانن ناويچى "گىر" بوو، گشتىم ھەلگىراوہ بەلای خوما و گشتىانم دەست خالى ھىلاوہ. ناگوشتە نەمانەد من ھەمىشە و تگمە - حەتە لەو كنىبە - و ئىسەم ئىژم: ئەگەر شەير چە و تەن بى، ئەوہ ئا كە پەھان ھاوساى مال باوام كە چون لەوساوە باوام عومرى داگە بە ئىوہ، ساپەى ھا وەھان سەر مامو و عەمەمە كەنەمەو و روژ تا ئىوارە روو لە دەرگای مالى باوام ئەوئىسى تەبزانى كارىكەيان ھەس بۆ مەمان باوكى ئەنجام با و ھەر بە شەير دىت و ئەرى كارەكان مال باوام ئەنجام ئا؛ ئەتوانى ئىدعا بكا كە چە؟ ئەرى، كە شاعىرم و راسىش ئەژى بەنەى خوا، شاعىرە. بەلام لە دەورەى رەزاو بۆ ئەمبەر... ئەوہ چەس لە خووە گەرەكەنە بىكەيتە نۆچەى ئەو ھەر كەس و ناكەسى لە پشت كنىفە ھاتگە، مەنزور من رەزا بەراھەنىيە! ئاغا رشتەى بەحس لە دەسم خارج مە كە خوايشەن. وەللا... ئاخەر ئەوئەندە مۆتەھەممان كركە بە نۆچەگى ئەم و ئەو، گ رايك مەجبورم ئەكەن بىژم مەنزورم بەراھەنى بووگە واسە ئەو ھەتیمە یدە روئىايە ئىژى ئەم گوشتارە جەدبىيە زىست شەودەى خوم كە خوین دلم لە پایا

خوارگە، لەوم دزىگە. دەى ئابرا گيان يەكئى بى ئەم تارىخچەى شەير حەجمە موشەخسەو كاتەو بۆ مەردم بەنەى خوا حەقيانە بزەنن حەجم لە ئابراى خوتانەو دەسى پىكر و ئەم مەسەلەيشە حەرەف و حەدىسى فراوانى ھەس كە ئەگەر ئىجازە بەن لە سەرى وەقتىكى خاسا ئىژمى پوتان. وەلى ئەوئەندە بىژم كە گشتى رەبىتى ھەس بە ئىمەو كە تەك ئابرا گەرەكەم ئەم چتەمانە رى خست. ئەوہختە كە تەك خوما ئابرام ئەمبەردە كافەكان و ئەموت لە دەم دەرگا بىسە ھەر كە رەدى منىو كورد مىسلى شاعىرى حەجم و شاعىرى فرە ئاوانگاردى بان بەرەى خوار، بى ژورەو پوسيان بقرنە. يا ھەر كە وتى ئەو كنىيە قەشەنگە وا لە شەستوشەش نوسخا چاپم كرد، لە كورەكانم دزىگە، بى، پەدريان دەر بىرا كە دەقەتر فەرنەون ھەر ئەم خوزەبەلات گەل مەنە نەسبەتەو بەن بە كەسى ترەو كە ھىچى لە خوزەبەلات حالى نايى. بەلى خوزەبەلاتىش فەرنەى ھەس و ئاباتان تا ئىسە گشتى ئەو فەنن و فووتەى دەورەو كوردگەسەو. بوہ ئەژم كەس حەق ئەوہە نىيە بى دەست بنىتە سەر چت ئاباتان. مەنزورم چتە ھۆى... من ئەونە بى ئەدەب نىم حالى بە. ئەو چتە وا من ئىژمى چتەكە وەراى گشت چتەكان و ھەر لىنەو شەير حەجم شروخ ئەوى... دەى ئىسە خوا قەززانن خوتان بىژن حەجم ئابرا یدەى دروسى كرد يا ئىما و ئابراى عەزىزمان كە تەمامى ئەم مودەت گەلە وەك كنىفە و بىسپا بوو لە پشتمانەو موزاقبەتمانى ئەكرد كە رىگە كە خاس دروسەو بى؟ بچىنەو سەر مەزوعە فرە فرە مەھىمە كەى خومان. ئەرى. ئەمىژا: لىنا بووین كە ئەرى. ئەگە شەير ئەمما چون وتن بى، ئەوہ ھەر من و ئابام شاعىرىن و ئەو دووسى مەشەنگە ھا ھەمىشە ھانە شوئىنەمەو بەو كەواپان تەولە دىھاتىانەو فرەتفرەت خەرىكە عەكسەم تەكا ئەگرن كە بچن خوتانى پىوہ فەش كەنەو بىژن ئەرى ئىمە كەى تەك ئاكوەبە عەكسەمان گرتگە و بىژن لەوساوە ئىمە ھەر نۆچەى بوگىن و لە رىكفىا كەسى فەزىمان كركە؛ دەى خاس با ئەوانىچ شاعىر بن. ئەم ئىتفاقە قوربانى گەرەكە و ئەشى كەسانىك بکەینە قوربانى ئەو چت... دواوە مەغز نەخوش ئىوہ چوہو بۆ لای چت. نا ئابا. ئەو خەوەرەنە نىيە. دىتان ئىمە چەنى خاستر و جەدبەتەر تەنانىن لەو ھەتیمگەلە كە خەرىكەبوون ئەدەبىياتىان كافەبى ئەكردەو، كافە ئەدەبىياتى كەینەو؟ ھا لە يادتانا كەى بوو ئەمىژا؟ ئىسەم ماگە تەنانەن بچن لە ساپتەكانا بىوین و بىخوینەو. چتەكە ئەوسا لە ترس ئابام كە بە روژا لە بەردەستيا كارم ئەكرد تا مەردم پىم نەيژن بەرەللا و لات و چتە؛ بە ناو مۆستەعارەو مۆنتەشرم كرد. وەلى چەن واژەى فرەفرە كلىدیم تيا دانىاگە كە يەكەيان تارائە، ئەھا چەن دەقە تەكرارەو بوگەسەو. تاران ھى مەنە لە شەير. كەس حەقى نىيە بە كارى بوات، خوا ئەبزانى ئابرامى بۆ بانگ ئەكەم شل شل كوتەكى بات و بە چەقو لە بان پىشانىيەو بنووسى "كوعە". ئەرى. ئەمىژا: ھەر بەو تارائەكەلا بزەنن كە ئەو دەق و تارەى من كە لەوختا بۆ ئەو مەسخەرەبازى گەلا كە ناوى نابوو خەلات بوو جايزە بوو چە، مۆنتەشرم كرد و لىنا بە وزوح ئىشارەم بەم فرەفرەنگە موزەخرەفەى كافەداریيە كرد كە خەرىكە ئەدەبىيات - خسوسەن شەير كە ئىتر خوتان شىرفەھمەو بووگەسەو كە مولى كىنەس و خسوسەن بەرەى بان خوار كە ئىتر ئەشى تەوا تەوا حالى بووبىتن كە تەنیا من حەقم ھەست بىژم ساختە و پەرداختەى دەس خوم و ئابام و مال باوامە لە ئاغەزەمان و ئىتر باقىە كەى گشتى مشتى مۆھمەلاتە و - مۆنحەرفى ئەكەن و عەمەلەن تەبدىلى ئەكەنە چتەك كافەبى كە واى بە حالىمان بو دواروژمان. دەى من ھاتم چەم كركە؟ دەقیقەن لەو تەجاروہە زىست شەودەى خومە ئىستفادەى بەھىنەم كرد و ھىنەكەم دەورى پىداوہ و كردم بە خوما. ئىم ئىم ئىم... خراو حالى مەبە ئاغابى مۆحتەرەمى كە لەو گووشەو دانىشتگى و خەرىكى رىژە رىژە ئەكەنى پىم، وا ئەزانى حەواسم پىتەو نىيە. مەنزورم ئەوسە كە ھاتم كافەم بردە ناو ئەدەبىياتەو. ھەر ئەم تەغىبىر و تەحەولە بووہ باعس ئەوہى كە گشت كورەكانى رۆمان و شەير و داستان و موسىقى و سىنما و عەتەماتەو عەرەبى سەتتا و ئەو جۆرە چتگەلە كە تا ئىستا مەردم ئەچوون بۆ كافەى پال رەسەدىان ئەكرد، لىرە جەمەو بىنەوہ و كارى بکەن مەردم بچن لە سىنما و رۆمان و شەير و داستان و نەقاشى و ئەو جۆرە چتگەلا،

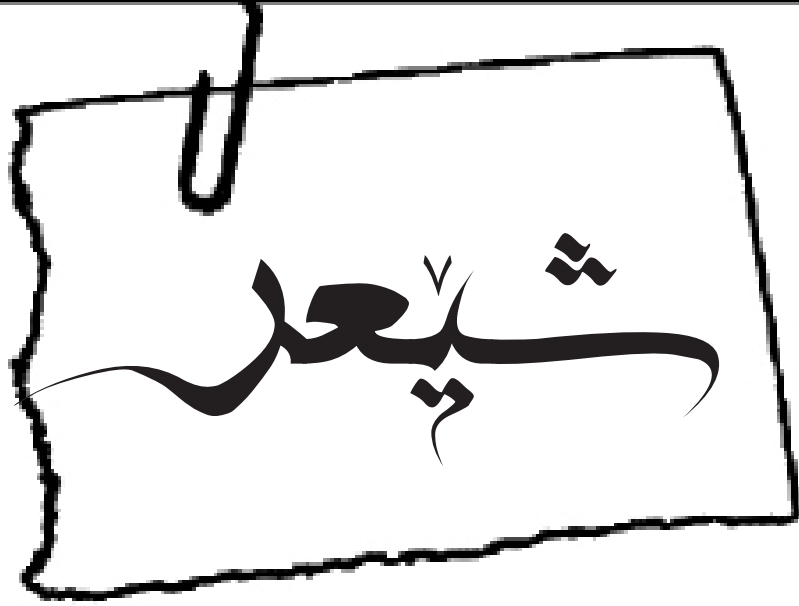
کافه کان بویننهو بو نومونا له رۆمانی کافکا که خهریکه قهسری کهشف ئەکا، یارۆ دانیشی لهولاو چایی قاوهیک چتی بخواته. یا مهردم ههس ئەزانی چهنی حمزی لههوسه بچینه ناو فیلمی نامیر کاستاریکا نهقشی ههر چهن موخته سه ریشی بو. دمی ئیمه هاتین له گوشهیک له فیلمه کان کاستاریکا و چتا جیگهی کافه کهمان کردوه و یارۆمان برده ئینه له حهین ئیتفاقی زیرزمینیا، خۆی دانیشی پهنگهیک و هاتچاکلیت بخواته و بعد نهیچ بچی بیژی که ئهری ئیمه لهو کافا که جهیدهدن له فیلمی زیرزمین کاستاریکا، یا له قهسری کافکا، تهئسیسهو بوو که، چتی وامانه خوار دگه. ئەویچ چ کافهیک. کافه کهی ئابرام که له دوو تهرفهو ئات. ئهئوئوئوئو... ئەوه چه تانه ئیوه؟ موهئنه سقم بۆ زبهنی مونهرفه که ههستان. مهزورون من دهقیقهئنه ئەهوسه که کافه کهی ئابرام له دوو تهرفهو تهعمی ئەدهبیات و هونهر و چته ئات. ئەویچ ئەدهبیاتی به ته جاروب زیست شوهو که نه گهر بتانن بیهیتره و یادتان ئەو زمانه بۆ بایکوت کردنی جایزه گهل ئەدهبی کوردی، من بووم بۆ ئەهولین دهفه ئەو چتمه مهترهه کرد و شار به شار نامهه به کهسگهل موهیم ئەدهبیات ئیمزا کرد که نهری ئیتر، تکرار موکه مهرا نه ههر بیژمی تا سو. نهئشی زبهنی تیز زوو ئەو چتگهله بگری و خۆی دهر یافتی کا ئیژم چه. ناخر قهسهه متان نام به ئەو گشته ههباسه هانه ئەم شارا که به گشتیانهوه ههباسه ناھینن، ئاوه کار بوو ئەو دهسته لهو وهختا به دهسه باز یی معمموول خۆیانو نهئجامیان ئەدا؟ ناخر جایزه ی ئەدهبی ههینته علمی بۆ چهس؟ یان کافه ئەدهبیاتی بۆ چه گهره ک بی؟ راستتان ئەکر د بۆ ئەو گشته ههینته علمیه که چهن روز پیش ئەز ئین له دانشگاه کورسان دانهی مریخی ئەرزش مادی و معنهوی زیست شوهوی بوو، بۆ چه جایزه یک دانانین؟ یا خهیر و بۆ ئەو گشته ئەدهبیات و چته کافهیک بکه نهو بزائن مهردم چهنی خوشحال ئهون. ئەها من. ئەهونین. جا بیسن بزائن چۆن بووزی کاورا ئەمالمه خاكا. ئەهونین دوا ی سالی دیته بهر دهس خۆم شاگردی ئەکا و دهسمالم بۆ ئەکیشی. منتان نهئسانسیگه. من منال ئاغه زه مان بوگم و ئیسههش که ئەچمهو بۆ مال خۆمان له بههاران، ههر چی سهگی وئلگهر د ئەو مهنته قهس گشتیان دینه ئیستقبال ئیژن توخوا ئابا کوعه بۆ چه نامانویسی؟ گشتی به باوهرو ئیژن. به خوا ههزار و یهک هیدایهت ئەرز شو ههس. خوم ئەزانم چه ئیژن. مهزورویان سایه هیدایهت. وهلی خۆ خومه ناکه مه ساحه بیان. قهرار بی من تهک ههر بهرهللا یکا سهرو کاله بهم ئیتر ناتانم به ئەدهبیاته کهما بگهیم. ئەو چتگهله زه عیقه بوچکه دانهیم بۆ ئەو ههتیمگهله هیدایهت و یهدی و چته با خویانی پنیه و سهر گهرم کهن گوناحیان ههس به نهی خوا گهل. ئەوانیچ دل بیان ههس، خوا ئەزانی چ پله گهلیکی تهرفی مونهتزر ئیمهس زوو بگهیین پنیان و له ناو ئەم مهردمه نهفه هههه بچینه دهره به خوا نهفیس گهل ناخرم ئاکیشم گهره کمه زوو دهر باز به. ئەححوئه جهوهو هووو... مهزوروم ئیوه گهل نیه له قسه کانم بهر داشتی مه نفی مه کهن. وهلی ئیتر به تنگه و هاتگم مهردم، ناتانم ئیره فره تنگه و بوه سهوه بۆم. فهزایی تا بیژی غهیره پروفیشنال که پر به له حاشیه سازی و دارودهسه بازی و گوفتمانی فره نانهجیانه بهرزددی ئەدهبیات دروست بوو که به راسی ئەژم کار من نییه. من ههر گیز خۆم نایه مه قه و ئەو جوژه کارانه. له ههددی منا ئین. من هاهه شوئن کاری جددی و پروفیشنالو ئەو جوژه گوفتمانگهله پهراویز سازیسه دانهنم بۆ کهسگهلی که سهواد ئەهویانه نییه بکهونه دنبا ی دهقهو. کاری من شناسینی دهق و ساختهن شیعر ههجمه بو ئەم ئەدهبیاته بی نهوامانه که ههر نه نهقه مه ری ههلسیگه ئیدعای تی و ئیژی ئەهول و ناخر ئەدهبیات منم و دوا ی من ئەدهبیات تو او ئەوی. ئەری. من چهم داگه لهو دهسه باز یگهله. جا خوه شیه کهی ئەهوسه فکر ئەکهنه و من نازانم چه نه گوز ره یی له دهوروبه رما. تو اشا ئە کهم چهن رۆژیک پله هه هه تیمی. هاتگه دهر گای ئیمه نه گری نازانی من کیم بی ئیژن و ئابرام کییه و منال کوینه یین. خۆ ئەزانم گشتی لهو کافه پهسه ی پال دهسمانه و ئاوه ئەخواته. قسه کانی ئیتیکیت دار بوون و گشتی ههره کانی موهه ندسی شوه بوو. ناخر ههر چاوم کهفت پی هاتم بیژم هه تیمه فرووجه هاتگی بازی بازی ئەویچ به ههسته خورماکانی ئاکوعه یب بازی؟ دهسم راهیلا وتم بیسه تا بزائن قسه ی دل چس

با مهردمه که خۆی گشتیکی بوی موشه خهسهو بیتهو. به گیان ئیوه نا به گیان ئابرام ئەمه قسه ی من بوو. ئەونه به شعور ئەم مهردمه ئیخترام دانهنم که ئەزانم چهنی مهردم ئیسه باسه وادن خسوسه سن ئەوانه وا لهم کافه ی خۆمان روشد و پهروه رشیان کردگه که خوتان ئەهونین دهسه دهسه له باشوور و باکووروه تینه مولاتان ئاباتان که چتی فیر بن. وتم بیسه با شعور مهردمی فرهیخته ی ئینه کار خۆی بکا. هیلام گشت قسه کانی کرد. نازانم ئیمه دیهاتین و سنه یی بی کلاس و ههچیکمان حالی نییه و ناتانین له بهین سره و ناسرا له بهین بهد و بهد تهرا ئینتخابی معقوول و مهنتقیمان بیته و چه و چه... یهک له حزه قاتیم کرد. ههر دیم تهوهین به کهلان شار ی وهک سنه ی خویناوی خۆمانه ئەکا، خوین بهر چاومی گرت. به گیان گشتمان دهسیکم کرده گارد چتم، ئەری... دهسه کهی ترم به علامهت تههدیدوه بهرزوه کردوه وتم گوچیچکه به نفل... ئەهوخته سنه کهلان شار بوو عهزبیزخان رهحمهتی سینی مسی پاره ئەکرد و ئەیکرده دوو شهقهقهو له وهسهت مهیان نازادی تارانای له شهعبان بی موخ، تو و جهد و عبادت له کوینه بوون بوزمه چه؟ ههچ ئەزانی جه ئیژی؟ هۆشت ها به خۆتهو ههر چی نایجاولی پهری ئەکهینه دهره و وا ئەزانی ئەم مهردممش وهک باوک و باوای خۆت له پشت کیفه و هاتگن و ههچیکیان حالی نه؟ ئەم شاره شناسنامه ی ههس، خهفه خون نهگری قسه بکهم - ئەری دیم خهریکبوو لاشی بازی دهر ئەهاورد و شاخ و شوونه ی ئەکیشا بۆ منی که جهد ئەندهر جهدم خه لک ئەم شاره بوو گین له باوای باوامانهو خاک و خۆل ئەنجومه نه مهردم نه هادگه لی که موخالف جهه ربانی ئا و شنایان کرگه، چوگه قورگمانا و ئەوه که ئهییی سهدامان ئاوهسه دووره گه و بوو گهسهو، گشتی هی خاک و خۆل ئەم کهلان شاره دوودی ئیگزوز ماشینه کانیه که ئەهوخته لینه قهرار بوو ئوتوو بوس دوو ته بهقه بیرن تا مهردم له نههایهت فرههنگ و ئیختراما سهف بگرن و سواری بن، له دیهاته کهی ئیوه ئەچوون عهلهفتان له بهر ماشینا دانهیا واتانه زانی پهزه، گهره کتانبوو بچه ری. بیچاره گهل ئیسه واتانه پی هاتگه بهدوبیرا به مهردم ئەم شاره بیژن که نسفی له تاریخ ئەم مله ته ها له زوان و فرههنگ و نهسهت و بهر خاستگهل مهردمیا و ئەو گشته لییاسه جوژاوجوژه ی که ههر یهک به نهوبه ی خۆی خهریک زیندوو هیلان هوی فرههنگی کوردین. ئەری؟ ئیسته وامانه پی هاتگه توپی شوال شهش جیبی که من یارسال ههچی، پیراسال ئەمکرده پام و قهسهم ئەخۆم توی عهوهزی ئیسته یسه نازانی فلهسهفه ی ئەو شواله شهش جیهه چهس که هاتگی خراومان پی بکهیت و ئیمه ههچی نه ئیژن، قهدت عهلهمهو کرگه له موقابلمانا؟ ئەی مهززه بوتوو شوکر خوا گیان. واته پیکر دووین به ناو ئەدهب و فرههنگ و ئیخترامه و ههر بی پهرو مادهری بی ئەسل و نهسهب ههلهئستی خۆی به چتیک ئەزانی و تا له ژیر بوتته دیته دهرهو گیر ئا به ئیمه و دهست ئەخاته ئەههسانه. ئەزانی ئەههسان مههسان نییه گهره کیه ئاوا سککه ی یهک پهولمان بکات و ئابروومان لای دۆس و دوژمن بوات. بیژم چه گیان ها له جیگهیک فره سهختا، بویه دهرناچی. وه گهر نه ئیما ئەهه نین ههر نه نهقه مه ری که ههچ رهبتیکی به فهزای ئەدهبیوه نییه ههلسیگه ته سه رپا، چا و نهو ریته ناو چاوه گه لم بی حورمه تیمان پی ئەکا. ههچی، فره قاتم دا لی، وتم: وردهو موره نی! گویت ها لای منو په سه ری نابووده ی گو مگور شوه؟ ئەزانی چه ئیژم مه رتیکه ی مه حرووم؟ کار یکت کرد بالای بیروم، ئینساننی هه رجا بی! حالی ئەوی، بهر خوردت خاس ئەکه ی، ئاداب و رسوم ئەم کهلان شاره فیر ئەوی، ئەچی ئامووزش نهسهت و بهر خاستی ره سمی و باکلاس ئەهونین، تا دیره و نهوگه خوهت لهم فهزا که سفیه ئەکیشیه دهره ئەچهسپی به زندهگی رووز مه رپهتا خاسه، نه گهر نا سولانه سولانه، رهددت ئەگری و گوژرت گوم ئەکه ی ئیتر نایه یتهو بهم شارا، یاللا! یا نه یژی فلانی ئیدعای کهلان شار نشینی تی و ههچیکه حالی نهوگه، فره موو تشریف بوه ئیسنه پ له دهمی دهر مونهتزه ره یه کسه ر بتوا تا فه یزاوا... چه؟ چه ئیژی؟ گوچیچکم لی نهوو؟ حسابه که ی؟ قهوهو تور که که، که کوللهن میوان خۆمی چونکه منال ئەم شاره نی، مه رتیکه ی هالوو. پوو لی ئیسنه پیش ئابرام ها له بهر دهر گا له خزمهتتا، ههر

ئەو حساوی ئەکا. بېستە بېستە پىي ئېژم لە موشايەعتتانا بى تا فەيزاوا گەرەكى نىيە دەست كەيتە جيبتا ئابام ھەم دەسى ھەس ھەم جيبي فرە گوندى كە پريە لە چتگەلى موهيم، فەقت بېپيا خەت خەتى نەوى، مەرتيگەى لوخت و پاپەتى ئى... بەعد ھەر ئەوئەندە وتەم "ھووووشت" و دەستتيگم بە تەكائى كەمى شەدەد تا نزيك چتەكەى پەرتاب كەرد، بە گيان ئيوە نا بە گيان ئابام، يەكسەر ئەواشا ئەكەم خەجالەتى ناكيشى مەرتيگەى كەمەرەشلى ماموسا خالەقى خۆمان - كە ئەحمەقى وا نازانى ماموستا خالەقى منال نافی ئەم شارەس - خۆى تەر كەردگە و دى بېدددو فەرار تا لا ئەكەمەو گۆر خۆى گوم كەرگە، بەدجۆر، ئەيچە. ئيمە واينە فكر نەكەنەو نازانم لە دەوروبەرما چى ئەقەومىي، ئەونە زيرەك ھەم موو لە ماستا بكيشمە دەرو. عېرقى مېھەن پەرەستى و وەتەن دوستى وا بە پى كەردگين لىنە بمىينەو و بە عيشقى خزمەت دانيشين. ھەر ئەمىچە بووئە دەليلى قانع لە روژ بە روژ زياتر و جدیتر لە فكرى بونيانى ھەجما لە زندەگى روژانا بەم كە بەر مەبنای

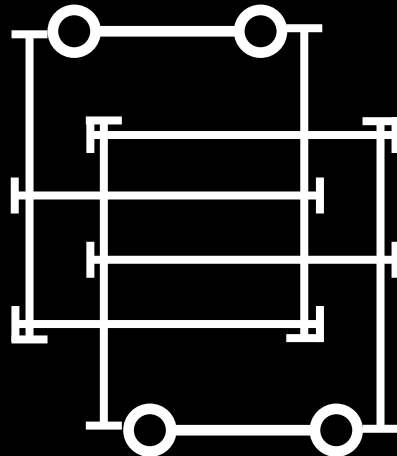
تەجرو بەيك زىست شودە بەنا بنريى. ئەونە بزانت ئەم مەسیر ھەمىچە فرە زەحمەت و مەينەتى ھەس بە گش كەسى ناکريى. ئەشى لى بووررى. ئەشى بەم گشتە نامولایمات و ناخوشیگەلەو كە ھەست، دانیشیتە شار و مال خوتا موراقبەت لە فەرھەنگى ئەم ديارە كەيتەو. رەحمەت لە باواى شاملوو چەنى زەریف ئیژى مەن چیراگەم دەر ئین خانى ميسووزەد. بە خوا ئابرا گيان واسە. بۇ منیچ دەقیق عەينەن جەرەیان ئیدامەى ھەس. بویە ھانگم چەسپیاگم بەم كافەو شەو و روژ خەریكم تەك مەردمى بى سەوادا چانە ئام تا چتتيگيان لە ھەجم حالى بویت و بەكار زندەگى روتينيان بى كە خويان نازانن و شعوربان نىيە، دەور و بەريان پريە لەو ھەجمگەلە، وەلى كەسيكى گەرەكە رۇشنيان كاتەو شيرفەھميان كات كە ئاباتان ھا لەخەمەتتانا... خواييش ئەكەم، شەرمەندە مەفەرموون، بووزورگوار تەشریفتان ھەس، سولتان قەلب ئاباتانن، سەرى تەعزیم دانەوينم بۇ موحەبەت گشتتان، بوچكتم بوچكتم بو...چك...تا...نم...

شعر فارسی:
دو شعر تازه از
علی باباچاهی
رضا آمن
عبدالقادر نیازی

شعری کوردی:
رامان سوڤی سولتانی
فهوزیه سولتانبه یگی
ئه رسه لان چه له بی
ئه نوه رعه باسی (هه رهس)
هه لاله سوهرابی
دیمه ن سوهرابی
سوهه یلا مه بیهه می
سوړان محهمه د سووره
عهدوللا گولابی

«کیفیت چش تو» را حل می کنیم در این شعر
سر می کشیم با این شعر
مست می کنیم از این شعر

.....
و دو متر کفن پوسیده به هر یکی شان رسید!
از سر و کول هم همه با هم
بالا رفتند از همه کوتوله ها
-سر به زمین نهاده
میکروفون از دست هم می قاپند/ از همه واژه فروش گفت به همه و همه...
.....

قدیس / همان واژه فروش بود
و خواهد بود
و هست!
-پیدا پرا نمی شود اینجا کسی
که به ما... جسد ما
تیر خلاص بزند؟
-زدند ولی آن ها به قتل نرسیده خفه شدند دوتا/ دوتا!
پنجره را نیمه باز باید گذاشت
در سرمای زمستان های...
چه هایی سر داده
چه های هایی!

۱۴ شعر

رضا آمن (۱)

جهان در آرواهی ماهی می گوید:
بسم یازده برج دیگر
کژدم می پلاشاند انجمن خرچنگ را
ماهی در دلو ریش سفید است، رازیانه تجویز می کند برای شیر که لم داده از
امتلاء به قوس گاو-
دُم به زمین می کوبد و نعره از معرفتاش می کشد به دیوار ترس.
سنگینی دوشیزه گی ی بز در کفهی ترازو، محرک دوپیکر است بر سر دنبان
قوچ-
که سطور بالا سیاه چاله ی آسمانی نیست
نیست آسمان انگار، انکار می ماندام در خیال فرشته های که پَرآش
پَرآش
از پَر گفتن بود و پرنده و پرباز
اما آسمان، نبود ما لعبتکان و فلک لعبت- باز نبود
هدهد و خَرَد
عُقَاب و عقوبت و سی مرغ گنج
از نهایت نشانی ی گَاف با لهجه ی قومی مقَدَّر در لنج بی که بار فرشته داشت و
سوخت نه

بسم برج میلاد که از کوه کوتاه تر، از آدم بلندتر
بسم قصص
بسم آرواهی نمل که تجزیه می کند زیر خاک
بسم نساء که مرد از حضورش مُعْرج می شود، و اعتصموبه جبل-
بسم تواتر سَنَت و عقب گرد

کام گرفتن از شب
پک زدن از رگ های دست
زده بود رگ های دستش را
کلاهدش را جا به جا کرد:
-تکند جا گذاشته باشم در حمام
سرو گردنم را!
خون های کف حمام را جمع کرد
مالید به صورتش
این فضا سازی ذکر حسین ابن منصور را تداعی کرد و
بوسید تذکره الاولیا را
و صدا زد بیژن الهی را
چر کمرده بود دستکش سفیدم اما
از نخلی بالا می رفتم که به خرما نزدیکتر شوم
و برجینیا می دانست که در زندگی زخم هایی هست که
کنار شیشه می نشستیم همیشه
دوتا/ گاهی سه چار نفری!
رگ دستش زده بود یکی از ما
و کام می گرفت از شب/ عمیق!
پک پک پک!
در باران می دوید بعداً
دنبال مرغ های سر بریده
به سرعت و/ صبح شده بود
دنبال من کسی افتاده بود که هیز نبود
استعاره جمع می کرد
قرار گذاشت با خودش او/ نه این یکی: کار من است این!
و شروع کرد و
-کار من این است!

که خود ارجاع باشد!

واژه فروشها
نه به طور قطع
قدیس شدنشان شدنی ست
به این شکل!
«شکل» گرفتیم و تدارکات و تقدیسات انجام شد و متشکریم!
عصبی شده بود «من» یا «او»
میکروفون از دستشان رپوده بوده
من یا او!
دو متر قد داشتند کوتوله ها
و به تضرع و تقدس مشغول!
گوش مرا کند این یکی از ته
آن یکی از ته خواست ببرد از او
و شما حدس می زنید کدام یکی از اعضایش را!
.....
سلام بر همه الا بر واژه فروش!
-شعار نده لطفاً

عقب‌گرد و گرد در احوال بُرُوج فلک‌زده ما را

آهوپی‌ست بودا

(۴)

حتّا نمی‌دانستم کجای زمین اتفاق می‌افتم،
که شب از چشمان‌ات سُره کرد،
افتادم روی سایه‌ات که آرام‌آرام دور می‌شد

(۳)

در مردمکات یک دیوانه نشسته
به مجنون می‌گوید بید،
سنگ می‌زند پرنده‌هاش ب‌پرتد،
تا لیلی‌ش را ببرد جایی که با صدای نستعلیق شهادت دهند، آن‌که در
مردمکات نشسته دوبار دیوانه است

(۴)

لب‌خندهای پژمرده از عکس‌ها سُره می‌کنند به چشم‌هایی منتهی به تقلید
در متن چهره‌هایی که آزرده شدن را بوسه می‌دهند پیش از نوشته شدن به
تاریخ دیر برخاستن از کَفه‌ی سنگین افسرده‌گی.
لب‌خندهایی بلا تکلیف که لب‌به‌لب شایع می‌شوند.
لب‌خندهایی که روزگاری نه‌دور، هم‌سایه‌ی پنجره‌ها بودند، هم‌سایه‌ی روبه‌رو.
حالا اما سُره می‌کنند از پلک‌هایی که باهم وصلت کرده،
سَرِ جنگ دارند.
لب‌خندهایی که در دل‌شان بوسه می‌تپید.

(۵)

حلقه‌اش در
فیروزه‌هاش لحد

در مستطیل گوشواره‌ات می‌خواهم بمیرم
تا رست‌آخیز انگشتان نازکات،
نوازش‌ای باشد روی طرح مزارم که جای خالی قوس

گوش کن—
صدای گنگ می‌آید

(۶)

تصویر زبان در قاب پرسش

ای تو که تهدیدِ نَفَس
شمارش معکوس بازگشت به هیروگلیف
ای تو توانِ وساطت امید در مصافِ رنج
از تو فلج شده زمان
ای هایِ غایب از شش‌ها

بگو رسم نام‌ات به خط غزال،

چه‌گونه زبان را می‌رماند سوی رام‌ییدن‌یی که برهوت کلمه، حسرت آن را
پیاله می‌کند به استعاره‌ی پلنگ

(۷)

هر بالایی ناگزیر پایین است، مثل نوزاده‌ای که از فرط نوش‌ش شیر، فواره
می‌زند بر چهر مادر. معنایی سخت در این گزاره به چشم‌و چهره می‌پاشد.
معنایی خارج از ذهن، کاملاً عینی از فراشد پیش‌آب.
حضرت بالا هم ناگزیر پایین است (این‌جا کلمه‌ی بالا صاحب شأن‌ای تحمیلی
می‌شود)، چه با تملق، چه بی. تمامت مبتلا به نزول است (این‌جا معنای
معنوی نزول تنزل می‌کند تا ریزش). حالا ظاهر چهره از باطن رضایت مادر
پلید است (صفت تفضیلی از پسوند پلید حذف گردیده، چرا که لاجرم است).
و یمن مسأله هم‌این‌جاست. جایی که چشم خیس است و جهان تار. جهانی
که ناگزیر نبودن است، به ضرورت چشم‌ها موجود می‌شود، و در بسته‌گی
آن‌ها؛ غایب، و این رست‌آخیز است و رست‌آخیزاننده که با قیام مادر به سوی
مَطهر، چرخه‌ی بالا و پایین مکرر می‌شود.
هر بالایی ناگزیر از خود است، ناگزیر؛ مثل فرزند و مادر است، لاینفک و

دیگران دردست ما بود، همه بودیم، از بیخ عارف
او یک تن تنانه از من گریخت به خلاف جهت
من ای که صرفن حضور بود، عین پزنده و پرواز.

(۸)

می دیدم عبارت خرابه را بر کول کاروان، و گرگ‌هایی که در پلک‌زدنی جهان
را سرخ می کردند.

می دیدند خرابه‌ها حضور امواتمان را در قرنیه‌ی کفتارهای خال‌جبین، و
دم‌ای که سگ می جنباند، و زبان زردشت که از دهان یهوه بیرون زده بود، و
طناب‌ای که از خورشید آویزان، و چشم‌ای لوچ بسته به افق.

دیدم هوای حرام و جنبش هوا با حضور حضرت سنگ و زاویه‌ی نرم مُدّه‌بای
اُفتاده در چشم آژ، و اشاره‌ی حلاج به لحظه‌ی پدیداری عزرائیل،

و داس

و تبر

و گل‌هایی سرخ که از دهان لاشه‌خورها می چکید به قاب عینک‌ای که

پشت‌اش چشم نبود.

دیدم از مرگ نمی ترسم، مثل گرگ پیر و شکار
مفهوم شدم که در آستانه نباید ایستاد که محل گذار است، گذر بایست.

حضور ما حکومت اقلیت نبود.

ما حاضر بودیم

من خمس ما، ما اعشار

گفتم: که من را به ما بده که مستوجب‌ایم

گفت: چه قدر مسخره است،

مثل شب‌آویز که نام لطیف جغدی‌ست و حق با اوست.

سپس دیدم ماهیانی که روی آتش به هوا قسم می خوردند، بعد
می خوردیم‌شان.

(۹)

قلم جان سعادش را می گیرد روی کاغذو، جوهرش را متلاشی می کند تا
انگشتی سُر ب‌خورد روی ماشه‌ی تقدیری که روی پیشانی‌ها نوشته: مردن
برای زیستن—

و پس رعشه‌ی زنده‌گی،

لب‌خندهایی که تیر می خوردند

(۱۱)

زنده‌گی یک اختلال روانی‌ست

ما نشانه‌ی اصرار و،

ماشه‌ی خارج از ضامن

(۱۲)

هوای سردِ گرسنه‌گی بود

مردم، سنگ برداشته به سمت بهمین‌ماه پرت کردند.

سرها شکسته بود و،

خون از آری‌ی هر فروردین جاری.

جاری؛ عین مردم گرسنه‌ی سنگ در مشت

(۱۰)

شطحات فی غالیه

دیدم که عشق

سرخورده‌گی از امپراتوری‌ی احساس است و من عارف خودامو،

خود عارف من و ما معروف‌بیمو عرفان از زیر دامن ما بلند می شود رگ‌هاش را

می‌رساند به شلاق آسمان

می‌تپاند به جریان هرآن‌چ هست، (هست تکرار فقدان است، که هست)

هرآن‌چ که عارفانه نکته دارد

(نکته؛ مسلخ نادانی‌ستو، سلاح‌ای

که نام‌اش تردید)

دیدم دستی در دستم به رسم

دوستی گسسته‌بی‌معنی.

معنی از لذت می‌آمد

اگر از هم می‌رفتیم بی‌چاره‌گی اول

معنا می‌شد، سپس نوشته

دیدم خدا هم به اذن ما معروف

است

اتفاق‌ای بود که می‌نداختیم‌اش بالا

تا کسی ما را بلد بشود به کسانی

بگویند که چه قدر، نام ناخوانده داریم

که می‌خوانندمان؛

چیزی که گردیی زمین سخت

محتاج‌اش بود.

ما دست‌به‌دست هم دادیم، دست

(۱۳)

در توحش شهر

من منجنیق آیت است

بنشین به شکل جنین تا پرت شوی

به آنجا که شاید، ختم است

سوی تمدن بدو

مثل کسی که همه‌ی خانه‌های

جهان را زیسته

بی تعصب

زیباست آب روان

چرا که ریشه ندارد

(۱۴)

من؛ رضا، متولد برج عقرب در

دهه‌ی پنجاه تهران، دانشگاه نرفته،

زیسته در خیابان دانشگاه، که

از مقطع شوم تلمذ در دوره‌ی

راهنمایی مجبور به کار بود برای

نان و نیاز، و محروم از ادامه‌ی

تحصیل در مقطع هنرستان رشته‌ی صنایع چوب به صلاح‌دید ناناظم آموزشی، با انگ سرعت از کارگاه رشته‌ی ماشین‌ابزار، و بهانه‌ی ضرب و شتم ناظم انگ زننده.

من، برآیند همین اجتماع‌ای که تلاش کرده بود من را به شیوه‌ی خود تربیت کند و من به شیوه‌ی خود تربیت بنا نهادم، خودساخته شدم، به رسم و شیوه‌ی خود. مترتب شدم با کتاب. کتاب‌ها را چون راز می‌دیدم، و رازها را دوست می‌داشتم، و آداب ادب را، و شعر را که به زعم من، رنج زنده‌گی را کم‌تر می‌کرد در یال خیال‌م. و مغزی چموش و پرسش‌گر که از سرگذشتهام را مدام پرسش می‌کرد، تجربه‌ی جغرافیایی‌م را، فرهنگ نداشته‌ی‌مان را، چیستی‌م را، چه و چه‌گونه شدن‌م را، و ...

فلسفه خواندم، مستقل شدم.
کنیه‌ی متصل به گذشته‌م را در شأن‌م نیافته، پیشوند نامم را هم حذف کردم، چرا که ایجاز دوست‌تر می‌داشتم.
کنیه‌ی آمن سلیقه کردم، نزدیک خود اندیشنده‌م.
شدم **رضا آمن**
نهنویسنده، شاعر، که مکتب‌اش خیابان بود و معلم‌اش رنج و تجربه.
تا هنوز.

ویرگول به روایت بغداد

عبدالقادر نیازی

از ورق که برگشتی
جمهورای / را سنجاق کردم به رنگها و
زنی که در تمام طبقاتم بازی‌اش گرفته بود،
نه‌اینکه تاریخی، اندامش را
در فصل تازه‌ای تجزیه کند
که
از اسمش کم شدم، نام دیگری داشته‌باشد این اتاق...
زن نمی‌دانست از عکس که برش دارم
جمهور بر پیراهنم بخش پذیر است و
از تاریخ، قاب عکس جیغ می‌زند و
من عبور می‌کنم از نمی‌دانم کجای مفعول در این شعر که این بازی را
باخته‌است سراسر

عزیزم:
به تاریخ عکس هیچوقت زل نزن
در آب‌هلی-ناتنی نباش
ساعت‌ها را بگرد مرا در دیوار،
بوی سیاه از موهای زنی بلند می‌شود
که هیچ‌گاه از تاریخ برنگشته و هرگاه گریه کرده، ماه، اثبات تصمیمی بود که
پرچم‌ها گرفته بودند
بین! بین
بخارهای تاریخ در لابه‌لای بوی
وقتی که (زن)
با هزار و یک شب و اسب بخار
از بغداد گذشتندی و
مردی را قاب گرفتندی

باید از ویرگول‌ها نیز مخرج مشترک گرفت

آنگاه که گلوله از آسمان، گریبان همی‌گشود و خواب طلایی پاشید روی حجله زمین، ناگاه زمین ناتنی‌ام، آب‌تنی گرفت و از طهران نارسیستی بیامد و خوابم به‌سان کشتی بر رس گونه‌هایم رها کردی و بارانی آمدستی که همی خوراک تاریخ گشت. آن دمان من بودم و تو، تاریخ همی خوردی و آب شب شدی و عروس بغداد چشم فرو بستی بر ماهی خواب و بین‌النهرین در دیدگانم سر بر آوردی.../

تا واحدمرگ

که تهران را با آزادی‌اش قاب می‌گیرد درانقلاب و

تاریخ را زبان بسته‌تر از دیوار جیغ می‌کشد...

در تمام طول این روایت من تهران بوده‌ام/پس نیستم/

و اسب بخار در چشمانم که اندیشه می‌کرد

انقلاب شدم در زبان و کف و اندوهی که بر باد، بخش‌پذیر بود

حالا مجبورم

اسبی را لایه‌لای عکس رام کنم... بخار هم نداشته باشد به درک/ بستگی دارد

به نظر دکارت از خایه/

از تاریخ که تماس گرفتند

از ویرگول‌ها حرف بزن

و روایت‌ها را کلن از گلوله خالی کن...

برگشته‌ایم دیگر و بومی عکسی شده‌ایم که قابش جیغ دارد، تهران دارد و

اسب بخار

به کدام کلمه برگردیم؟ ورق

دکتر: کجای بغداد درد می‌کند از دکارت؟ :کوفت

لخت شده‌ام دکتر، در اعصابی که تا بود فوکو/ یا/ ما/ را

در تاریخ متمدن می‌کردم...

حالا بزن به تخته‌ای

که جیغش، بیرون قاب مات مانده است و

من که خون می‌چکد از انگشت‌هایم در عکس،

"کیش" م را جا خواهم گذاشت در پایان این شعر...

باید از خود فاصله بگیرم تا تهران را از گلویم دربیآورم و

خواب ببینم از دست قاب، از توهم دکارت و

چند ساعتی به تمدن فحش بدهم که

بر جنگ بخش پذیر است و

تاریخ را روی زخم زنی مالیده، که عکسش برگشته روی دیوار،

که گریه‌اش انگور را می‌رساند و

نمی‌دانست

که قاب، همیشه ساعتها را به نفع خود به‌عقب

بر می‌گرداند

عقب‌تر عقب‌تر جلوتر جلو عقب... مواظب‌تر باش احمدق: تهران را

خط انداختی جلوی چشم دکارت و

در زاویه‌ی بدنی که سهم بخار بود آزاد(ی) شدی از تاریخ

بین خودمان باشد

بیزینس خوبی است زاویه اندام وقتی ساعتی مانده به زن، از انگور

حرف بزنی

در انقلاب گلوله بخوری، در آزادی دفعش کنی

و دین را که بر انسان تقسیم کردی، هر رنگی نام دیگری به خود بگیرد...

لاین آن‌است که رنگ نداشته باشد، زنگ نداشته باشد، تهران نداشته‌باشی...

ساکت بی شعور!!!

آه ای زن‌ها:
زن‌های در تاریخ
زن‌های در جیغ قاب
زن‌های در تمدن و صدا
زن‌های اسب و بخار و بخار اسب توحش
زن‌های لایه‌لای عکس
زن‌های خایه‌دار رولم/ به دیوار
صورت مردی در تاریکی را هرگز نبینید
تاریخ در آزادی همیشه سرخ می‌ریزد و
می‌پاشد روی اندام جنسی انقلابی که
در زخم لای متن، مخدوش شده است،
و در گورهای دسته جمعی کلمه در خاورمیانه آب‌تنی می‌کند و
برمی‌گردد از تاریکی، از روزنامه‌ها که حکایت از بغداد دارند و هزاره‌های یک
شبی را
تجزیه می‌شوند در بوی بدون توتون من
که در تمام کلمات بی اسب بخارم و
نشسته‌ام در عکسی که
خونم را
بدون تاریخ قاب می‌گرفت... تا ته‌اران/ پرچم جمهوری باشد که تن/ لها بر
خودش نیز بخش پذیر نیست...

ئەم ژوورە دەمىكە بېدەنگە!
”مىشترىك مورد نظر“ دەمىكە خامۇشە!

”شەرىكى عاشقانه“

ئەرسەلان چەلەبى

لە دواى تۆ بېوومە بەرەللايەكى ھەتا ھەتايى
بە رۆژ دا ھاوالى سەو و تولەي چۆمى بووم و
بە شەوېش دا لە بەر دەمى بانكىكدا بە لادادەھاتم
لە دواى تۆ
بە چەند مانگ جارى دەچوومە ھەمام و
لە توالتىت دا خۆم نەدەشتەو
مىشۋولەي گەرەكىكىم تى دەھالان و
وەك تەرمىكى بۆگەن لەو شارە دا فرى درابووم!
لە دواى تۆ ھەرەشەم لە گول دە کرد و دركە كانم دەلاواندەو
گۆرانىم بۇ پشیلە دەگوت و شىعەرم بۇ سەگ دەخوئىندەو
كەوشى مزگەوتە كانم دەدزى و
لە قەبرىستانە كان دەسپەرم دە کرد.

لە دواى تۆ ھەموو چەقەچەقى نېوەرۆبەك
لە دەرگاي مالانم دەدا و ھەلدەھاتم
مىزم بە دېوارە كانياندا دە کرد و

پەنجەرە كانيانم دەشكاند
لە ناو بازار قاقا وەك شىت پىدە كەنىم،
ھەندىك جارىش وە كوو مندال بۇي دە گريام
لە دواى تۆ خواردنم سىگار و چا و
ور كەنان و جار نا جارى ھىلكەيەك بوو
گىرفانم سەگ پىنى نەدەوهرى و
نېوچوانم خوئىن و چلم و چەور و چلىكى ئاوەرۆكانى لى دەبارى.
لە دواى تۆ بۇنى توالتىتى مزگەوتە كانم گرتبوو
دايكىشم نەيدەدواندم
لە دوورەو ھۆي ھۆيان لى دە کردم و
بەردىان تى ھەلدە کردم
لە دواى تۆ ھىلاتەي چۆلەكە كانم دەسووتاند و
دارى سەر شەقامە كانم دەبرەو
گووم لە سەر قفلى دووكانە كان دە کرد و
رىكلامى بېلبوردە كانم دەدراند
چراي سەر شەقامە كانم دەشكاند.

لە دواى تۆ شەوانە لە كون و كەلاوھى سەگان دەخەوتم و
بەيانىش لە گەل ماشىنى زېلدانى شارەوانى وە كووچە و كۆلان دەكەوتم
وە سوال كەوتبووم و لە سەر قەبرى خەلكى
بۇ دوو تەمەن قورئانم دەخوئىند
لە دواى تۆ بېووم بە جاش و راپۆرتەم لە خەلكى دەدا
شەرم بە خەلك دەفروشت و رۆژ نەبوو سەد شەقم لە قوونى نەكەوئى
لە دواى تۆ بە شەق بەردەبوومە تەلىفوونە گشتىيەكان
خەركە بەردم دەخستە ناو سەندووقە پۇستىيەكان و
بە پىلاوى قوراوى و چلپاومە دەچوومە پاساژەكان و ھەر ھەموو نەمۇمەكانى
دەگەرام!
لە دواى تۆ بۇنى دەمم بۇنى گۆرەوى ھاوینانى گرتبوو
بەيانىن دوو لىترم رەشاو و خلتە و بەلغەم دەدايە دەرەو
لە دواى تۆ جوايى سلاوى كەسەم نەدەداو!

لە دواى تۆ گول بېووم
بۇنى گووم لى دەھات
باوئىشكى ماندوويىم وەك ھالائى مىز وابوو
لە دواى تۆ بېوومە دەرمانى كوشتنى مار و مىروو و مىشك و سىسرك و
قالئۇنچە!

سەگوەر

ئەنۋەر عەباسى (ھەرەس)

بىرىك تىگەشتىم بەلاتەو بوو
بەدەرەو
من ئەبى ئەم بازە قىراوېيانە فېرى مەچەكى شار...
كە شارنەو شاراوه
ئەگەرچى ھىشتا تۇزى رېنى كانى بە برزائىگىيەو كانىباو
ھەرەھا تەمايەرم

سه پرمان ناکا

دهوهری

دهرموهی چاو، میشکیکه

نامانهزینی

دهوهری

دهرموهی میشک، دانهویه که رزد

نایداتهوه

دهوهری

وهه وهه وهه وهه

تیکه لای بازنه و توپکلی سۆز و هارپن و شار و تۆزی رپی کانی

که تمه ای ره گولئی

وهه وهه وهه وهه

که رهزایه شا و شارها له دوا قروقهدا وهه رپن نهقورسکینی

وهه رپن ئاوی ژینای نۆش

وهه رپن ریگه ی خهباتی خووش

وهه رپن پشت و بهری دیواری بووش

وهه وهه وهه وهه

وهه وهه وهه

وهه وهه وهه

نه سیاسی نه نهفسورده

دهشوا دهشوا دهشوا

کهف بگهن رهنجه کان

جیهان کۆک بی به کاتی کریستال و چایی

فینجانه کان ریزین

چهقو کانیس

زهوی قریشکه ی ژنیگ بی له بهرد

بههیله فنجانه کان بهردهمهوه

پرپرپرپرر ژ

بهسهه تهنیاییه کانت دا

چاوم کهزی له کهشفی ورد بوونه

دهستم کهشفی خوین

له سهه قالیهه مؤدیرنه که

ژیر موبله کلاسیکه کان

بگه ریم بو له تیکت

بو له تیکم

منیکی تر

خوت ههلی بزیره

به چی بتکوژی

چهقوووووووو یانماج

(پیده کهنی و

قلمکت

قامکت قهپ

قامکت له سنوره کان

قامکت قهپ له سنوره کان دهگرئ)

پی ناکهنم و

سنوره کان

سنوره کان شهرم

سنوره کان چرژ

سنوره شهرمنه کان چرژ

له لیومهوه دهست پیبکه مژین

وهک له دۆزه هاتیتمهوه ماچم که

دهست بسوو له تهنیاییم به ریتمیکی نویتتر

ئهه سهفه ره زانیکی ئیش خوشتر

که هیچ شهمنه تابلوی رمانه

به مهسیری ههرمهوه

وا به سهه چناری ئهه مهلافانهدا

راکشان رهنج

که مردن تۆ بووی و ئهه وشانهی

به شی وه دهستمان پی کرد

پال-له بستیک دوورییا- کهوتوومو

ئه لیم خوین

خوین

خوین

دهستت ههریس تر دهلورینی

به هیچ شهمنه کانی ههر تهوه له ئیش وارهدا وهیلان

هه لاله سوهرابی

من نه گهر درهخت بم

بیرم کردووی بالندهیهک

تۆ نه گهر تهناف

خۆم داوه له داری تهماشات

له خهلوتهی موکههینیکا

هاوینتر له سانتیگرادی ئهه عوسیانهی لهشت

پیش ئهوهی رهنج

پازیلی خه-ن جه-ریک-بی له جهستهدا

دلئیک ترنجاوته ئهه عهسهه تهنگ

چاوه رپی بای

له کولانی که قهفس بوو

ههراسی ههه چنیوه به لیوت ماچ

دو مناره خوارتر له خودا

داگه ره به بی تاقه تیم دا

شار درۆیه کی نارنجیتره

تالال شووعوری ههر چی منه نیگه ران

منیک به جی زهرفه کانهوه له دار درا

بۇ بەشىكى نەرم لە مندا
رې -بە كۆلەنە كانی لەشم دا-
كەوتوی
سپیدە كۆدە كە یەوہ

بیرمۆدام
راست لە تەوافی ئەم موسەلەسە رۆدەچی
بیدەنگی حەزیکتە لە دیالوگ و عەسر
وہك چاپەکی كولاوی دەمە و پڑان
دەمەو مژ
دەمەو پڑ
سەرت تا شانم بەردەبیتەوہ
لرفە
لرف
بە ئۆرگاسم و گەرما گالنتە دئ

سانسۆری كە
سانسۆری چی
ئەو وشانە لە شیعرا شوورەبیین
لە منیشدا

كە خوینی گورگ لە دەمارە كانمدا سپی شیت دەلوری
بە یانی بە كاتی ژنیک كۆك دەكەن بە پێوہ مرد بی
پر لە تابوت و تك
تك تك دەتگیبیتە حەوزی بەتالی سەرمەوہ
قەفەسیك نەرم
لە خەلسەى راخراوبی خۇمدا مشت
لە جەنگەى ئەم هەناسە
كە نایە مشت مشت مشت
پال كەوتوی و ئەلیم: خوین
ئایەتیکم نەنوسراو
ئەبەدییەتیکى وەبیبی لان لان لان
بە كۆلى سنوورە كانەوہم
بە كۆلى رەستە كانەوہ مەنگ نەوتراو
دە وەى لئ دە وەى لئ وەبلی وەبلی وەبلاووو
پر لە تابوت و تك
پر لە تابوت و تك
پر لە تابوت و تك

تكا چاوت لە لیوت ئاوت لە سەر پیستم
گەرمی
بئ شەرمی
بەخودا عەوہ:بیت
تۆ راستی و
من رینگا كە درۆنى
دەستم پر بووہ
لە مەیلەو جیھانیكى موزەخرف
حەزم لە شینە
تك
بەم عەسەردا حەشارم دا

لە گۆرینكدا كە نیمە ئاو بمنیژئ
لە ئاكواریۆمى زەمان دا
تا سنووری خنكان نزیكتم
نزیكتم نزیكتم نزیكتم
بە رانبەرى چۆكت
دەستت بیتاقەتە
لیوت "ئەنیا" چزاوہ تە پیستی
ھا قژم تەناف
بە ناحەزی لەشمدایان وەرە خوار
یان بمسورپوہ بە دەوری ئەم قالیە دوولەسیبەدا
گیز بم گیز بی گیز بووین
سوور -سوور سوور- سووور بەربینەوہ
بەربوونەوہ لە دنیا
لیوت گەیشتە سەر ئەژنۆم
چۆك دادە تك
بزانە چۆن لای چەپت دەبیتە ئاگردان

رۆیشتنیک تەعارووف دەكەى بۇ گۆرم
لاقەكانم شوپ دەبنەوہ بی دار
جیھان داغتر لە سەردەمانى هیتلیرە
فینجانى فینكاییم دەخۆبەوہ
فینجانى واج
تف

بەئیلە فنجانە كان بەربنەوہ بەتال
لاى ئیمە سەعاتە كان بە پێوہ دەرەتانن
كە ئاو دەرووخی
شار گۆرانى دەلى
دادەرزین شەقام و
ئەو پیاوہ جلفانەى بییان وایە ژن یانى ژان

ئەمبستا جیھان دەفرئ
بە هەموو حوفرە كانیەوہ
شرولى مۆسیقایەك لە ناخمدای گنخی
دەگنخی و
دەگنخی و
دەگنخی
وہ تۆ نازانى لە دەست چوون دەبئ چۆن بی!
بە ئیستای شارە گمەوہ
چەقۆبەك تا هەمیشە
یان پر قەوارەى ئەم ئى - ش - واریە وەیلان

ئاسمان لە ژیر پیمدا

دیمەن سۆھرابی

تامى شوشەى شكاو دەدەم
بئ رزانی بەرد و

له خورپنكى خۆم گهوزاوم،
 گايهك به من پين دهكهنى و
 شاخ دهدا له خوئينم،
 دهمووچاوم له ژير سمتى زهويدا
 ههر ده كرى بۆنيم گرتى و
 لهو كاتهدا
 مان ههر يهك وشه يه
 هيچ

 له نيوان من و ئاوينهدا
 شتيك هه يه كه دهمترسئينى
 وشه يه كى به جيماو
 لاوئچيک لوج
 بزر بوون و
 ترافىكى مهرگ كه دهمناسيت،
 ترس له جاده سهراوژوور
 بهرمده داتهوه،
 درهختيک ره گى كوتاهه
 له سهرمدا،

له نيوان من و جيهان ههندىك وشه به جيماو
 من، يه كيكه لهوان
 يان مان، يه كيكه تره
 كه دزهى كردۆته خاكهوه و چيتر
 ترسه كانم نامترسئين،
 پئويست به پئويستى ناكات،
 من شاخ له ئاسمان دهدا
 كه هيچ كورسيه ك نايگرته خۆى
 له چكه يه كى سوور ده يگهوز ئينى له نهفامى و
 دهر شپتهوه به سهر رۆژه كاندا،
 قرچه قرچى ئەم جهسته يه، تهنيا
 كۆتاييه بۆ ئاوينه
 بمانه و ئيت يان نا
 روويداوه،
 پيش نهوهى كورسى بباريت
 يان چهقۆ له ئاسمان دا بكات،
 چيتر بروا بهم درۆ ديريته ناكهم
 كه پئويسته ههمووشتيك له جىي خۆى بيت
 پيرۆزه كان
 ريگاكان
 باران
 يان پيلاوه كانم
 كه دا يكرده به سهر ئەم ئاوينه سوتاوهدا

هيشتا ماچيكم ماوه به ليوى ناسهوه

سوهه يلا مه بهمه مى

رۆژيک ديت،
 درهنگ يا زوو نازانم
 به سهر پيکه نينه كانمدا سارد
 داده نيشى

چاوى شهرم داده خهى
 به سپيايى سينگ و مه مكمدا
 ماچه شينه كانت
 ده پرژيئى
 رۆژيک ديت
 زوو يا درهنگ
 به ناميزمدا خۆت هه لدهواسى
 بۆ مهر گترين باوهشت

هيشتا پيکه نينىكم ماوه
 بوسته
 هيشتا سهمايه كى شيتانه و
 مه ستيه ك تا ئاوهنگى كازيوه

بوسته با

كۆ بكمهوه ئم ناوه له خۆم
ئاخر دهستىكم له ههتاوه
تا نهسووتى و
دهستىكم به پهنجهرهى شهودا
تارىكى به سهر ئينجانها كندا
نهرووخى

بوهسته ئهى دووانهى له داىكبوونم
بوئيان ههلمزم
پوليك كوتر دهورووژنين
باخه كانى بى سيبهر

ناميزم نازوهى جاده كان ده گوشى و
چاوم ههورى تاسه
ههلمهوه رينى

دمدمى

سوران محمهد سووره

هيشتا ماچىكم ماوه
به ليوى تاسهوه

تا زرىكهى زهرده پهر ههلكورماوه
به بهر بوونهوهى بهرزاييه كانى مهر گدا
تو كه روئشكه ده كهى و
دواهمين ههنارى ئم دنيايه
داده كهوم

لينگهرى له كراسىكى خهت خهتى
و پهراويزى بيدهره تانى
نهختىك له سهر ليوى نازادى
سروودى بالنده بم

لينگهرى هيشتا
ههلمى ورووژاندى ههناسهى سهر بهستى
بهر روخسارم نه كهوتوه
خۆم به دهستهوه نادهم
من به رهو ئاسۆ
چاوم شه هیده

له دواوئستگه كانى شه مهنده فهرى مهر گدا
داده بهزم
گهروومت پى نادهم
دلپرپيه كالمى پييه

راوهسته خهونه كانم به پرچى
هه تاودا هه لواسم
خاكيش خۆم
ئهوانهى كه دينهوه بهرزخه كانى ولات
هه لگرى هه تاو و
ميرائى خهونه كانم
ئهوانهى ده گهر ينهوه
فهر شى چاوم به پيلاوه شه كه ته كانيان
ههلكورماوه

ئ

جى هيشتين.
رنگه كانيش، به رهو ئه شكهوت هه لده لووشران.
له رنگه كان دابران و
له دابرانيش روئشتن جنده ميني.
ته وژميش، كه هه موو گيانىك ز گپر ده كا
به تيووته ده بى.
شهو درهنگ،
كشانىك به رنگه كانى تارىكى داديت.
له ههر كوئيهك، به لاوه تر له مانگ
دلپييك خوئين ده پرژيته ده موچاوى.
گوست بو ئاگرىك دريژ ده كا
ئاگر نيوانى خوى و
تارمايى دمدميه كانيش له پشته وه رابان * سه ير ده كا.
نيگا له چارهنووس هه لده نووتى،
كه بردوونيتييه نيو تارىكاى "دولى شه هيدان" * سه وه.

ن

ئهوها كايه كان ده سپنده كهن و
پرسيارى هاوړى سهر ما بردووه كهش:
ئاخو ده بى بزائين ده بين به چيى، تا بين؟

ك

ورد ورد پهنجه كان ده كهونهوه مهلهى تارىكى.
گمهى گاله پييك، رنگه ده بيات.
پييه كان؛ پشووى رووحيكى نه حه جميو ئهنگاوته ده كهن و
خهونيش؛ نيوان تارىكى و ههناوى وئرانبوون دهنجنى.
سيبهرى مهوداى نه خو شيبه كى بهر ترس
ده كهوتته راچله كين، كه ميك دواتر،
ناسمان ههناسهى راز * ئم بهر هه لده ميسى.
له نيو هه رسه پينان و دوا نووزه،
به ئهسته م ده بيسترىت، ههوا؛ رنگه ده سپيكر دنه وه به.

ي

لهو سهر خالى رنگه به كى ونبوو،
دهنگى گازىك ده بيستم.
ئهمهش تويه كه ئه نكىدوى بچووك
هه مپشه له خهونه كانمدا ههر به بچووكى

ئهوانهى روئشتن تا كانباوى تينوئى
تا هه لاتنى تارىكاى
ههناسه بوون

به ههمان نازار،

نه خوښييه كې هاومال و سفير ده ژييت.
ده بښم موره له مردن ده كات و
له دهمي زښدووان دهر وائيټ،
باسي نويماليكي تازه ده گير نهوه.

بهره كوښيه؟

رنگه كان؛ نووسراوه ويرانبووه كانن.
رنگه كان؛ ره گي نازاوه يه كي نه ناسن.

ش

دهنگ؛ له خاليكي رنگه وه و
ههنگاوه كان له گهل ناوه ژوو بووي قهده ري شار ري ده كهن.
له غهريبي، ري وه سالكه و تووه كان كه مو* دهن و
به هه زار زمان، بوونم په رته وازه ي تووله ري به كانيان ده كهن.
بوون ده نالوز كښته رووخسار يي ژنيكي دمدمي* به ناو كه و توو و
سه ههنده ييش له گهل تاريخي هاوئا ههنگ سه ما ده كات.
هاوري قهقنه س ناسا كه شم
”نامه ناته مامه كان“؛ ته او دهن و ته او ييش نابن،
ده گهنه جيو ناشگهنه جي؛ ورپته ده كات.

س

خه يالاي سهرم، له هيلاكيم نارونه وه و
به دهم شهري رنگه وه، يه كدهنگ هاوالم لښه كهن:
نه هو شهيتان:

له به ردهم تهنگه زه كان
به بهر چاوي خودا په ر كه مگر تووه كان
رووح به چ بيگونا هيهي كه داده كښيت؟
دهبا قهده ري شار، كوفر ناوه ژووي بكا ته وه.

خ

با قهدهر كوكر دهنوه ي ليكتر ازانه كان بيت.
بو هم قهدهر ته گونا هه نازويه،
نه ي خودا په ريشانه كه م، گونا هه نازويه،
بي له نهسه كښين؛
چ شتيك ختووه كي پښه كان ده دات!

ت

دهنگ له لارې، نيزيك،
دهمخرو شينې. في-دبمه وه.
شهيتان ييش؛ بهر مو پيكراني پښه كران فيتو و لښه دات.
دهنگه كه هاتووه، لي نيزيك به ليكناكو ببون
به خو شه و يستيه كي رقلي بون، دهمتاسيني.
دهنگه كه، من و شهيتان؛ نه خو شه خت ناسا،
له ويناى ”ههشت“ يكد، له تر دده بن و روو بويه كه دهرين.
دهنگه كه، ده چپته باوه شي بوو كه به فرينه كه و
له لاسايي نه وينداره مه ستوبوه كانه وه ستران ده چري:
به بونه ي تووه كه مردين،
چه بكه بيكه نينيكمان له گهل بنيزه.
نه ي تالووه كي ئيروسيم له ناته بابي،
وه چه ي گومرا خواز يك براسي.

د

شه و گهرين و
ههنگاوه كان تيكه هه لنگيوي قهدهر دهن
شهيتان بنليوه و شپزه يه،
ناحه جمى نا.
ثافتيش له بهر خو يه وه:
رنگه هوشه كان، خه يالي لاري بييه كانت نه بوون؟
مه يلى خو خزانده بوونى با،
دلهر او كښي بينين و نوو زه ي قوربان ييه كانت،
له سهر چ رنگه يه ك و به كام ناراسته دا راهيست؟

و

شتانك ميروو نين و
ميرووله ناسا به له شمدا هه لده گهرين.
دهنگيك به نيو سي به ري زاره كانه وه و مرده بيت و
پښه كانم رنگه يه كي كون دده زنه وه.
چيلكو پالي كون له ژر پښه كانم دهن به زنده خشوك.
داهولي روخ هه ويزه كونه كانى شهوين و
مهنگي له مانگر اماوي هه ر كوو* به ك،
به خيراييه كه له خنبيان دهرم.
ناوه دانبي له پشتر دور تر و
تارمايي بهر بار* بوونك وه ك ملي دابيت،
تاديت نيز يكر دهبه يته وه.

ن

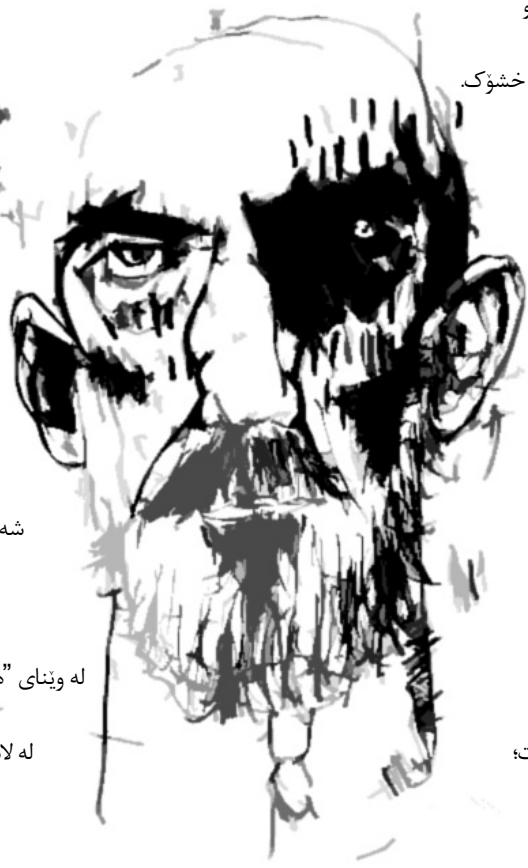
پښ نهنگواو و نه فرتي رنگه كان،
كرم ناسا كه و تونه ته نيو سهرم.
تيراتين ده كهن.
قهده ري بيدوستي ش له پشتمه وه يه.
ته مهن ريكو چي وشه ميرووله ده كا و
مانه وه له گهل پيدار و يشتنيش،
خستووميه تيبه ده خور په ي شهيتاني.

خ

ئيسنا نازانم چپيه ختووه كي راري بييه كانم ده دات؛
بليي دهنكي رابردوي رنگه كان بيت،
گازم بكات، نه هو ي غهريب؛ پيكده گه ينه وه؟

و

شار له سهر قالي نويزه ميگهل ناواده بي و
دهنگيك ناراسته ي رووانيم ده پيكي.
مووي له شم ريز دهبه ستن و
ده كهومه سهر پشتي نه ينييه كي زوو؛

په راويزه كان:

پشته مو رايان؛ له پشته وه يان را، ناخوتني ناوچه بييه. دولي شهيدان؛ دوليكه ده كه و پته چي اي
”هغدرين“

راز: (۱) نهینیبی، (۲) نهو لیواره بهردینهی له شاخ، که چمندمهتریک زیاتر یان کهمتر هاتووته دهرهوه و له دمعی باراندا، پهنای بو دمیردریت، جیلاوازه له بهراک (توانوو)؛ که بهراک واده کات باران تهرت نه کات. *ههر کوو- ۱ هر چون- ۲ په کراست، دستبه جی- ۳ ههر کهو، ههقیو، حهقیو: نهو ناوه به که دواى باران له شاخ دمعیتههوه وشوان ور تبار تینوو به تیمان پندهشکینن. زیاتر ناوه که له بهردا دمعیتههوه. * بهر بار: ۱- نارام- ۲ نهو کهسهی له لای "دیوانه" کان جزیه نهعات، پییده گوتریت بهر بار. فلاهه کهس بهر بار بووه، لیره وهک هه لگهراوه له وشه که روانراوه. * کهمو: وریا و فیلزان. گورگیک که فیل له شوان بکات و له پشتهههرا پهریز بو منیگه له بهریت، یان نهو بزناهی، بههوی تنهبله لیههوه یان نه خوشیبههوه بیت، له دواوهی میگه لههوه برزن. * دمدمی: پیوهست به میژوو، داستانه نهفسانامیز بووه کهی قه لای "مدم" به کار هینراوه.

من دیار یکر اوم بو فیستیواله که
چهن شتیکت وت ههر تینه که یستم

ئهوه تا گوی بگره
ته لانی ته لانی لیکهوه مژ ته لانی
بهر له وهش بیستبووم
دی بی به په کهوه ماچ، سیهر یا

خانم ئیوه برواتان به چاهه مهنی ههیه؟
یانی نه گهر ده ز گایه کی ناسراو
بو دسد ریزی و بگره پیکدانووسان و تنانته سه ماش
تو خوت حزت له چیه
دهی مهمکت نهو شوینه چی
دهی باسکت چون دهره خه یتهوه له پیخهوه که
یانی ههر هه موو ته مهن به کتیب خویندنهوه و دانس

ژماره حهوت کامتان؟!
که ریشتم خاس بروانه لیم
ناویرم
نا
من جهوازه کهم جی هیشتهوه له کوردستان
چی
هاهاهاهاها

له میژوه شهو گاریکی پاراستن له مهنی و شه
له میژوه پولیسگه لیک بونی نارقه و حه شیش
له میژوه سهروسه کوتیکی با با
بابانویرانی منی خاوی ره بهنی
هه لداویم قاچان ده کیشمهوه دهر له ههره گی
وه سهرم باو خه موی دای په رو ش
هه ل... دا ... نهو... چهو
یلئ
بهر که کهم په کهمین هه ناردهی ناواز
مه لی ره گز و پاشکه وتیک له باران
که منال بووم
و نهو ماشینه که به هه لکهوت هی من بوون
ک چایی بوو هه لیک ماسی بو رنگ ده کردم
مه سیکس و کویره وه ریمان به سهردا سه پابوو
حه مامه چیه کان خوشیان نه ده ویستین
شاتره کان لیمان به رقدا ده کهوتن
ده کردین تف له ماستاوی ماموستا کان بکهین
هیانگوت نهوهی شهونخوونه بهختی ده کر یتهوه
بهر جزووی ههنگ دهر کیشینهوه له مامکولان
حه تمهن فیری گریسکاری و نان خواردن بین
رامانده کرد
به شوین مشکدا
به شوین په پوولهدا
به شوین تراکتوردا
دار تپله کانمان قووت دهدا

ژماره حهوت کامتان؟

عبدو نلا گولابی (هونهر)

سلاو خانم
ئیه له ئه میرکا شاعیرن ئه ری؟
یانی به قولای پیشهوه ده بن
یا ریک نیشانهی پرسپاریکه ئه ری لو ۲۰۱۰
یانی کوتریش ده برزین له فرۆکه
بیتوو به په کهوه له سه سهنده لی ک
دانیشین و ئیه پرسپاریکم لیکهن
یانی دهس بخه نه گیر فانهوه چی
دهی هات و کوتتان پیستت سووری
بتکیمهوه پیستت سووری
برشیمهوه پیستت سووری
وه
گهره کم بی هیندیک میزه که بترازین
بو؟
ئاخر له پیشتری یانی بو تو پیک سا
ده گه لم ناخهوی بی برانهوه خوشی به
نازیم
نا
نا
په یوه ندیه کم به میلودیا کهوه نییه
ههر ویستم شیعه که تم له پیشدا بن
یانی به کامه زمان؟
تو چون دهره قسی؟
من ههر له هه وه له وه خه لکی ئیره بو
تو پیستت سووری یا
توشا نه مه به رزی
ئه خو یتهوه؟
ژماره شهش کامتان؟!
هه میسه ههوا داده به رزی کاتی به ژیر
یانی ناویسی دهی تکایه
جوړه به کی

ههناسهمان سوار بوو ههميشه‌ی ههناسهمان يا

تازه کاميرا داهاتبوو
دهسگيرانيكم بوو كور تهبالا
سوورى پى جوان بوو
يانى ساده‌ترين ثابته‌تى ههرمان و حهز
مه‌خلبن
مه‌لى رنوو بوو خهون

خانم ئيوه شاعيرن؟
يانى گهره‌كمه بو ئه‌و ژئانه تووشى شيرپه‌نجه‌ى مهمك هاتوون
مه‌گهر ده‌كرى؟
يانى له‌وينده‌رى شيرپه‌نجه‌ى مه‌مكيش هه‌يه ته‌لانى؟
تۆمهر

يانى ئيوه ده‌هالاوى فروكه‌خانه‌بيدا
ده‌شتوانن رهنگه‌كان ليك جيا كه‌نه‌وه؟
گهره‌كمه
له‌ فيستيواله‌ كه‌ له‌ لاي ياريزانئيكى پاتيناز دانيشم
يانى كۆله‌وار‌ترين حيكايهت خوانى سه‌ر كه‌وتن
ئيوه
زستانيان خوئ ئه‌كه‌نه مل به‌سته‌له‌ كه‌وه؟

ئه‌وه خه‌ونيكه له‌ زه‌رياي ميشدا
له‌ ميشكى گلۆپ
به‌و پسته سووره‌ته‌وه هه‌موو وشه‌ناسيكى پۆرن
ناوكت ده‌خه‌نه به‌ر ليكو‌لپينه‌وه
تۆ ده‌رناچى
يانى پشتيوانه‌كه‌ت ده‌بى په‌نابه‌رئيكى ياسابى بى
هه‌موو جه‌سته‌م ليرى په‌ميه‌ى دايرگر تووه
ليكدا ليكدا ده‌كوخه‌م و باوئيشكم دى
تۆ جگهره‌كه‌ت زۆر به‌له‌ز ده‌خوى
ئه‌وه‌ى راستى پرسيارئيكى ترم نيبه
به‌ تيبينئيوه ته‌يارى به‌و په‌ت و سينگه‌وه شه‌و
هه‌ر له‌ رووم هه‌لنايه سه‌برى ژنى رووت بكه‌م
نه‌خوشيبه‌ كه‌م ئه‌گه‌رى مه‌رگيش نيبه‌ سيبه‌ر

سلاو خانم
س.....لا.....و
كه‌سى نيبه‌؟!

ئه‌و ده‌سته ده‌ناسمه‌وه
كه
راده‌كه‌م به‌ره‌و درگاهه
خلكئيك
به‌ دوامه‌وه‌ن

ئه‌ى تۆ چى ده‌زانى
يانى وه‌ك هونه‌ر و تيكنلۆژيا و بياوكوژى و ئالتيرناتيو
من روژنامه‌وانه‌كانم خوش ده‌وى
هه‌ر له‌خووه پيمخوشه‌ پيناندانووسيم و جيگۆرئيكى هه‌ناسه و به‌له‌ك و لووتيان
بكه‌م

كۆلانه‌كه له‌ دم جۆبارى وئيك هاتووه و ده‌په‌رمه‌وه.....

ئه‌وان خوازپه‌كى تفه‌نگۆكين به‌ لامه‌وه
ناتوانم پر به‌ شارئيكى زبل و خوناوه بياندر كينم
له‌وه‌تى ويستمه له‌ واگۆنئيكدا سه‌ر له‌ رانبان
يانى به‌ په‌روپۆ وه‌ده‌رنانى پاسه‌وان و يانى چووژانم شته‌كه
قسه‌بى تريشم كه‌ شاعيره‌كه‌يه كه‌ زۆر ببووهره
به‌ دوو قۆلى كه‌ پسوولئيك تۆز به‌ روومه‌وه ده‌پژينن
وه‌بهرم دپته‌وه باوكم زستان بوو
هه‌ر بۆنى بالته‌كه‌ى ده‌ لووتمدا ده‌گه‌را
قاچم ده‌ته‌زى
له‌رزئيكم ده‌نيشته‌شان و باسكان

په‌ك و برئيك
كام به‌ره‌ى كالبان
كام له‌وه‌ر و شه‌قلى كولمت ئه‌گه‌ر به‌ ماچئيك نه‌شكاوه
گشتان شاعير
گشتان زه‌نگيانه له‌ هۆزى ون

“ئارام فەتحي” شاعىرىكى ئارامە كە قەت نەيتوانىۋە بە نىسبەت ئەۋ زولم و ناكۆكىانەى لە كۆمەلگەى كوردستان لە پىش چاۋى ھەموومانە، نادەررەست بى. ئارام ھەر لە تەمەنى مېرمندالىيەۋە ئەندامى كاراى رېكخراۋە مەدەنىيەكانى مەريوان بوۋە و دەستى بە كارى نووسىن بەتايىبەت لە ژانرى شىعردا كىردوۋە. لە ھەندىك لە كۆرۈكۆبۈنەۋە ئەدەبىيەكانى رۇژھەلات و باشووردا بەشدار بوۋە و بەشىك لە شىعەرەكانى لە گۇفارى و رۇژنامە ئەدەبى و ھونەرىيەكاندا چاپ بوون. ئەۋ تا ئىستا دوو كىتەبى شىعەرى بە ناۋەكانى “ئەۋەندە بە مردنا تىكلام” و “من غورىبەتم” بە چاپ گەياندوۋە. گۇفارى “شى” بە پىنى ئەۋ بابەتە بەترخانەى لە لايەن شىكارانى بلىمەتەۋە، لەسەر شىعەرەكانى ئارام نووسراون و بۇمان ئاردايوون، دۇسىيەكە تايىبەتى تەرخان كىرد بۇ شىعەر و شىكارى لە سەر شىعەرەكانى ئارام فەتحي... خوينەرى بن!

ئارام: شاعىرى بەرى ئارام

(۱)

گورگیکه باوک
به منا ئهلورینی
به منا، چه پاندن و
وه راندن و
دن و دن و دن ماندووه
مان بگره نهی تابلو!
له تابلو بوونت گهری
تاوئیک چاو به
تاوئیکیش...
_تاوئیکیش پیاو
من له پیاو بوون گهراوم

گهر بووم

له بووم

باوک بوونت گهر بووم

جاری واش بووه تف بووم بۆ ئاوینه
من کورئیک قهرزازی تۆم
تهمه نئیکی، به ههله گه بشتیه من
من گائیک ههله هاتم
کولائیک

کورئیک

ترسیک ههله هاتم

ئهم کورانه له منا نابنه باوک

باوکیه تیت بته قینه و

خوایه یه کیکیان بمره

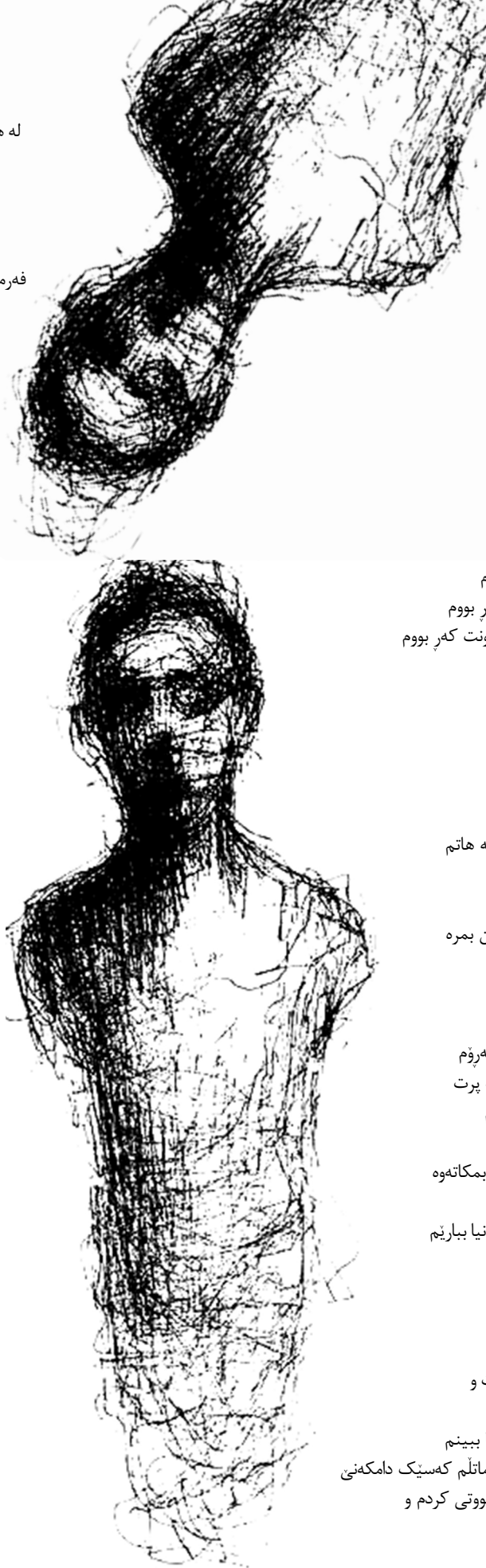
(۲)

ئه گهر دنیا نه وهستی بهر له هاتنت
من سه فهریکم ماوه نه رۆم
برۆم لیره، له زمانی مهرگا کهومه پرته پرت
من له زمانی ئهم زیانه تیناگهم
له زمانی کولان
که ههمیشه بونهست بمکاتهوه
من داکهوم نه گهر له وهرزیکا و
دلتهنگ بم بۆ ئه وهی نهختی بهسه ر دنیا بباریم
بنووزینم ئه گهر به سه گیکا و
دلتهنگی سهگ بوونی کهم
کات شهر من کهم
که له رابردووما نهیتوانی بوهستی
من له رابردووما مائلم کهسیک نهیعت و
چی گۆرانسی دنیا یه لهوی جوین بم
لهوی خۆم له بهر تا ببینم
خۆم له بهر تا مائلم کهسیک دامکهنی
کهسیک شووتی کردم و
من له مهبانه داکهوتم

وهک باوکم له مهبانی مین
له ههر کوئی ئهم زهوییه قهحه یه دایه ره یه ک بوو
من خولامه وه
له ههر کوئی ئهم کراسه گیرفان بووم
کونتان کردم
من کورسی بووم و
فهرموون ئیوهی رۆبشتن، دانیشنتان تاقی که نه وه!
وهک تاقی کردنه وهی من له رهنگیکا
من له تابلوشا موسافیری نه رۆبشتنم
له دلتهنگیشا
ئاوینه یه کهم هاشووری
من ئه ترسم به یانییه ک هه لسم
به دوا ی خۆما بگهریم
به دوا ی خۆما بوهریم
گورگم ئه ترسی به یانییه ک هه لسن
سهگی ئاوینه که بشکینی
بترسم ههر له م شیعره دا مردبیتم و
کهسیکی تر خهریکه بمنووسی
خهریکه تهعارفم بکا به جاده
خهریکه ئه نازم بگری بۆ پهنجهره
یان کهسیک خهریکه به جیی من بمری و
خهریکه... خهریک

(۳)

وهک دیوار، که به زمانی ئاجۆر
پهنجهره، که به زمانی روانین
من به زمانی ته نیایی قسه ده کهم
وهک تۆ! که ماندووی له کچ بوونی خۆت
یان باوکم، که ماندوو بی له باوک بوونی
وهک مردوو یه ک ماندوو له مردنی خۆی
منیش ماندووم له وهی شاعیر بم
کیف له بوونی خۆی ناترازی
سه فهر له رۆبشتنی
منیش له بئیده نگیم
من ترساوم له کورئیک که نیم
وهک ترسی تۆ له پیری
شه هیدیک له فراموشی
مندالیک له تاریکی
بریا ده متوانی له نه بوونی خۆم کول که مه وه
وهک تۆ که قزت
باوکم که پشتوینه که ی
من ناتوانم له گه ل پهنجهره، به زمانی دیوار
له گه ل دایکم، به زمانی پیاو
له گه ل نه بوونی تۆ، به زمانی بوون

قسه بکهم

(۴)

وهها که گه لا پاییز بهجی دینلی

که بۆن گول

ئاوههایه که بهجیم بئیلی

ئیواره کان چۆن بینهوه

پاییزه کلن

که تو هیشتا نههاتیتهوه

ئهوه تا ساله و چاو له تمه نمان نه کات

دهنگه و چاو له قسه مان

تماشاکه شهرا به و چاو له مهستیمان نه کات

تو که خوړه تاو نه خه بته کار

که کات نه خه بته روشتن

که نووستی، جیهان بقوژینهوه

دهست به بارانهوه بگرم نه رزیت

دهست به زه مانهوه بگرم نه پروات

دهست به تووه بگرم تهواو نه بیت

دهست به خومهوه بگرم نه مریت

که دهست له دهستم بهر بیتهوه:

که پاییز له دهستم بهر بیتهوه

که ژیان له دهستم بهر بیتهوه

که مردن له دهستما بمینیتتهوه

که تو له دهستم بهر بیتهوه:

مردن برزیتته دهستمهوه

که تو روژیک ئه رویت و

چی له وهه موو بارانه کهم که باریوه؟

له وهه موو پاییزه که وهه ریوه

به کامه ژیان ولامی ئه وهه لشکری مردنه بدهمهوه؟

که تو نهی:

مردن چ لهزه تیک له ژیان من بیات

وئیل ئه بی گریان له چاوما و

دوو که له قورگما و

وئیل ئه بی مردن به له شما

که تو نهی:

جیهان سه گیکه هار، بمخوات

ههوا یه که پیس، هه لملووشیت

که تو نهی:

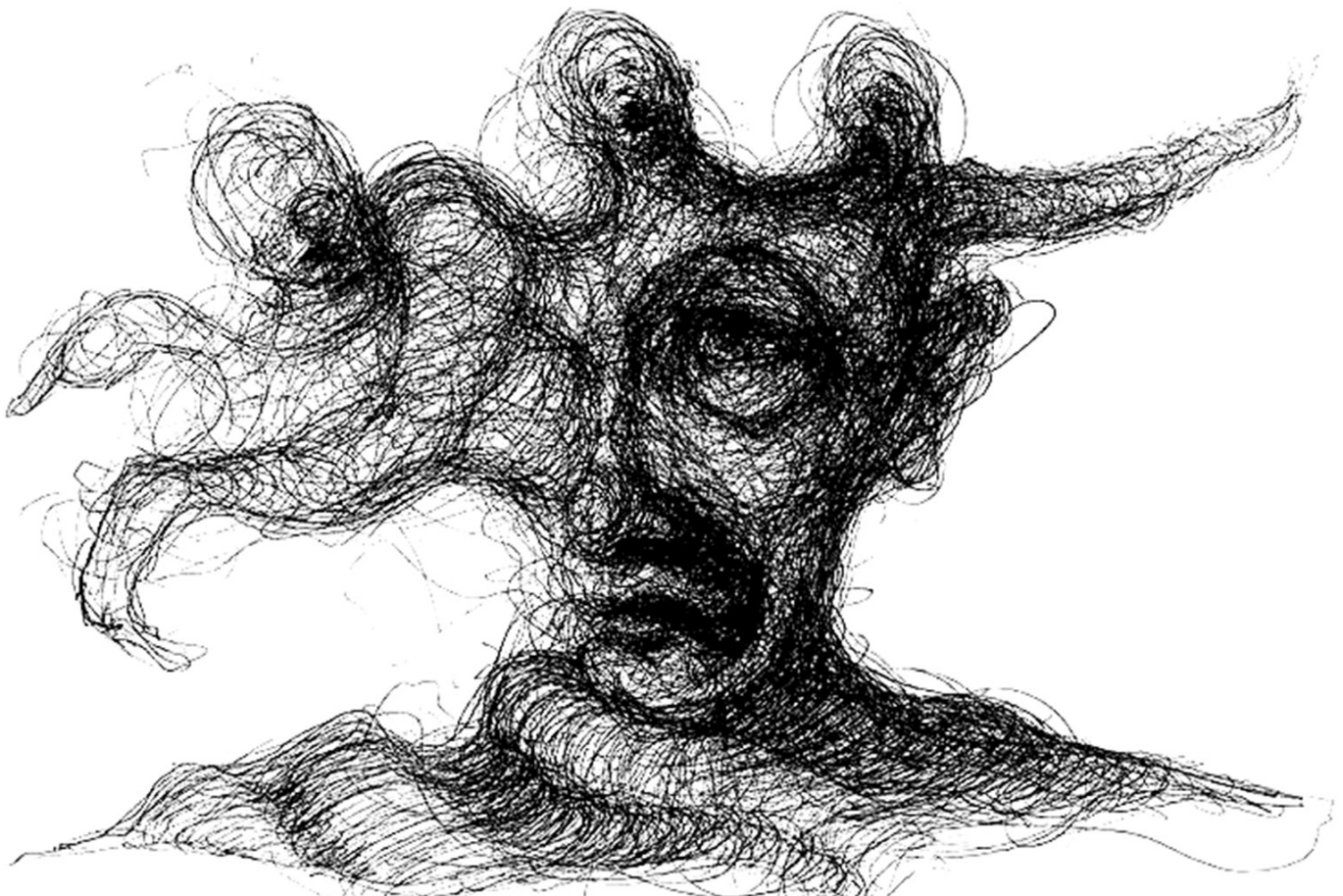
یانی من بو مردن باشم

(۵)

باران به درو باری

دیوار به درو وهستا

با به درو رو

ديوارى فيرى وهستان
كى يه كه مجار مروقى فيرى تهنيايى كرد؟

كى يه كه مجار به بارانى وت بباره
به ديوارى وت بوسته
به باى وت برؤ
كى يه كه مجار به مروقى وت بڑى؟

(۶)

من له بنه مالهى رووان و كه سوكارى داكردى باران و سهوزايى
جهنابت له هوزى برينهوه و
تهورستان و

خزى هره نزيكى داپلؤسين و
داته پين و
ليژايى

من له تايه فهى هه لبرينى هاوار و
كه سايه تيبى ناسراوتان له ره چه له كى نووزه و
سهركوت و
په ره پيندهرى گريان

نامناسى نا، تو ههواى هم بارانه ناناسى كه دهبارم
نابىستى نا، تو هاوارى هم نازاديه نابىستى كه دهوتريم
تو سيمای هم رهنگه نابىنى كه دنه خشينريم

فيرنه بووى بيته رهنك و بيسرئى
فيرنه بووى بيته نواز و بيسرئى
تو سهره تا نه بووى تا دواتره كهى نه بى
تو نه ژياوى تاكوو بمرى
نه ولاميك بووى بو ژيان و نه ولاميك بو مردن

ولامى دهسته كان كه بوو به كه له پچه
ولامى دهنگه كان كه بوو به سكووت
ولامى ژيانمان كه بوو به مردن
شا ئيوه چ ولامده ره وه به كى باشن!

كه سيمای خور بكنيشى شهوگار
كه سيمای ناو بيايان
من باز جووه كه م ناوه ها ده مكيشيتهوه

چ شيعرئكه پشتم، كه شاعره كه م شهللاقيكه درئز
چ نواز يكه دهنگم، كه نواز خويته كه م چوار ديوار ييه كه بتووون
چ بلنده تيه پرېنم، كه رويشتنم كوناوه جهى در گايه كه سلوول
سهرت داخه

شهوى دروشم و به ديواره وه ده ژيم
شهوى نازاديم به به نديخانه وه
شهوى له خهونى باز جووه كه مدا رؤژ نه كه موه
من هه ر شهوى له شوئنيك له داياك له بم كه مردن بى
من هه ر مردنى ده بمه ژيان

ئهو دهنگانهى پهنايان بو گورانييه كان هينا
تا نه فهوتين
ئهو وشانهى پهنايان بو شاعيره كان هينا
تا نه رزين
ئهو بيدهنگيانهى خويان له بهرده كانا شاردهوه
تا نه دؤزرينهوه

جيهان مردنى كه م بوو
تا به حهقيقت بگات

كى ئه توانى چهقو له سيهبرى خوى بدات؟
كى ئه توانى قهپ له تهنيايى خوى بگرئت؟
تف بكا ته ده مى خوى؟
من سهده ها خور نه ناسم په شيمانن له خور بوونيان
سهده ها درهخت نه ناسم په شيمانن له درهخت بوونيان
سهده ها تهنيايى

زورن ئهو سارديبانهى حاشا له بهفري خويان
زورن ئهو سهريزانهى حاشا له ولاتى خويان
ئهو كتيبانهى حاشا له نووسهري خويان نه كه م

كى يه كه مجار په نجه رهى فيرى روانين

من هەر شهوئیک له تاریکیه ک روژ ئەکه مهوه

له تاریکییانهی حەز بکهی ژووری ئەشکەنجەیی شۆرشگیریک تاریکاو بکهی
یان ئەو برسیتیانیە بی تەنگی بە سفرەیی ماله بچوو که کان هه لچنبوه
من دەزانم تۆ پیت خۆشه ئەو نازارانه بی بەشمەینەتیک پیوهی بنالینیی
ئەو بەتالیانیە گیرفانی ئیوارانی کاسبکاریک پر

کانهوه

تۆ پیت خۆشه تۆنی دەنگی ئەو بازجووه بی بەسەرمانا دەقیرینیی
ئەو فیعلانهی زمانی کوردی بی، خبانەت بە رینوس و رینمانی

ئەکا

هیللی ئەو سنووره بی نیشتمانیک داگیر ئەکا

بەلام

که کەس نەما بژیی ئیتر ژانستان بۆ چیه
تۆ و ئەوان پیکهوه بکهریک بن ههولیی جیبه جی کردنی فیعلی مردن له ژيانا
بدەن

ئیمەش ولامی پرسیاریک که قەمغە کرا لەم دەقەدا حوزووری بی

من دەزانم کهی نۆره نازادی دیت:

که هه موو بەندیخانه کان پر بوون له بەندی

من دەزانم کهی دروشمه کان دەردەکهون:

که هه موو دیواره کان بەرز بوونهوه

من دەزانم کهی زنجیره کان دەقرتین:

که هه موو دەستەکان زۆره یان هات

کهی دیتن دەست پێ دەکات:

که هه موو چاوه کان چاوبەن کران

وهک ته قینهوهی دەنگ له گهروودا

وهک به خور داکردنی فرمیسک له چاواندا

وهک بەرز بوونهوهی بەشیک له سه مفاویا بهک

زهق بوونهوهی رینگیک له تابلویه کدا

وهها خیابانەکان پر دەبن له خرۆشان

دەرەختەکان پر دەبن له رووان

وهها بارانەکان دادەکنە باران و

نازادی دەست پێ دەکات

له پەنجەرە کانهوه دەبیتە تەماشاش و

له ههواوه دەبیتە هه ناسه و

له ئەشکەنجەگاکان ئەبیتە حەسەنهوه و

له سفرەکان نازادی ئەبیتە نان

وهها روژیک روژنامه کان دەبنە بەسەر هاتی روژه کان و

رووباره کان دەبنە رینگهی تیبهرینی ئاوه کان

روژیک دەته قینهوه ئەو رووانانە ماتل کرابوون

ئەو ئاوازانهی خهفه کرابوون

ئەو دەستانەیی کهله پچه کرابوون

ئەو نازادپانەیی دیبل

روژیک دەته قینهوه وشەکان

ئەو شاعرانەیی کوژرابوون شیعەرەکانیان دەژین

روژیک دەته قینهوه دەنگەکان

ئەو گهرووانەیی خهفه کرابوون، ئاوازه کانیان دەژین

روژیک دەست پێ دەکاتەوه ژیان

ئەو مروقاتانەیی له سیداره درابوون مروقاتیه تیبیان دەژین

ئەوانەیی دەیانویست دان بە کاره کانما بنیم

ئەوانەیی دەیانویست باسی تاوانه کانم بکهم

ئەوانەیی دەیانویست دانی پیندا بنیم، ئەوه تا دانی پیندا دەنیم:

که دەمو بست شوینی خۆر پیشان بەم

جیگای رووناکای بۆ هه مووان دهر بخرم

کاریک بکهم خه لگی بزانی تاریکی تا کوئی رهنگه کان په لی کیشاوه

من دیواریکم ئیعتراف ئەکه م ئەمهوئی رابوهستم

دەرەختیکم ئیعتراف ئەکه م ئەمهوئی پرویم

من هه ناسه په کم ئیعتراف ئەکه م ئەمهوئی هه ناسه بکیشم

شا چ تاوانباریکم جهنابی بازجوو!

ئەمهوئی خانووه کانێ شار دیواره کانیان له شانێ یهک بدن

ئەمهوئی سفره یی ماله کان، ئاستی پانی و بهرینیان وه کوو یهک بی

شا چ تاوانباریکم جهنابی بازجوو!

ئەمهوئی تامی دەمان وه کوو یهک بی

من دانی پیندا دەنیم که وتوومه بهندیخانه دیلمان دەکات

بیابانیش تینوو

من دانی پیندا دەنیم که وتیبیم هه ندی سفره هیند پان و زلن، جیگای زۆریک

سفره یان تەنگ کردوو

دانی پیندا دەنیم که وتیبیم ناوی تۆ بازجووه و

ئەم چوار دیواره یهش بهندیخانه

شا چ تاوانباریکم که ناوی شته کان دەزانم و من هه ر به زولم ئەلیم زولم

من هه ر به ستمه کار ده لیم ستمه کار

به برینه کانێ سه ر جهسته شم ده لیم ئەشکەنجه

شا چ تاوانباریکم که دەزانم کهله پچه دەستمان ده به سستیته وه و

گولله، ده مانکوژی

ئیمه که سه رمان داناوه ئیوه له سیداره ی بدن

که ده ستمان داناوه ئیوه کهله پچه ی بکهن

که چاومان داناوه چاوبەن

ئیمه که سکمان داناوه برسیمان بکهن

که ژیانمان داناوه بمانکوژن

ئیمه که دامانناوه ئیوه ئەو ته ورانه بن که ده بر نه وه

ئەو فیشه کانه بن که ده پیکن

ئەو خوینانهش ئیمه بین که ده بر ئیژین

تۆ ئەتوانی بیته شنوود و تۆنی دەنگه کان بۆ بیدهنگی و خهفه کردن تۆمار بکهی

بیته هه ندی وشه و وه کوو "وسسس" به لاسه رووی هه ر دەنگیکه وه کپی بکهی

تۆ ئەتوانی بیته ئەنگوستیک په نجه بۆ راپۆرت لیدانی ده سته کان بکیشی

تۆ ئەتوانی به شیک له و ته وره بی که دەرەختەکان پیشانی برانه وه بدهی

جنسیکی باش بی بۆ ئەو تەنەفەیی ئیمه ی پێ بدن له سیداره و نه قرتیی

یان ئەو ههنگاوانه بی که راپۆرتی جینپیکانی ئیمه به دیته دوژمن

ئەو خانووه زه لیله بی له په نا و دالده دانا برووخیی به سه رمانا

ئەو دەنگه کزه که ئەیهوئی بلێ له کام گه روو ئاوازه کان له دایک بوون و کێ

یه که مجار وتی با ئەم سه رووده بخوینین، فاشی بکهی

رهنگی ئاشکرا بوون له نه پینیه کانمان بدهی

تۆ ئەتوانی هه ر هه موو ژبانی ئیمه، له کاسه یهک بلیسیته وه و باش به پینیی

یان له و دەمو پلانە بی فوو له چاپی ئەم و ئەو کهی

له بلووک و سیمانانەیی، بپارێته وه له دیواری بهندیخانه به کار ببری

دەچیتەوه ریزی هەمیشەیی خۆی کە مردنە و
ئیمە سەرەخۆشی لە زۆلم ئەکەین کە تەواو بوو،
لە چەوسانەوه کە مرد
لە ئەشکەنجە کە هەتیو کەوت
لە بەندیخانە کە خاپوور بوو
سەرەخۆشی لە مردن ئەکەین کە مرد

شا من و بازجوووەکەم چەن لێک دەچین، کە دەستمان بە دەلاقە دەگا:
ئەو دەبەوی پێوهی بدا و
من دەمەوی بیکەمەوه

من و بازجوووەکەم شتیکمان هەیه ئەوی ترمان نیهتی:

ئەو تاریکی لە گیرفانییە و من نیهس

من رووناکێ لە گرفنامیە و ئەو نیهتی

ئەو بە دەمیک دەنگ خەفە دەکا

من بە دەمیک دەبێلمەوه

ئەو بە دەستیک دەبێهەستیتەوه

من بە دەستیک دەیکەمەوه

ئەو بە چاویک کوپری دەکا

من بە چاویک دەیکەمەوه دیتن

ئەو خۆر لە گیرفانی دەنی و

من خۆر لە گیرفانان دەردەهێنەوه

ئەو...ئەو... ئەو...

من...من...من...

(۷)

شۆرشیک کە قەرزارە لە میژووا نەمری

مردن کە هەمیشە لە میژووا پرووی داوه و

ئیمە وتمان "ماوه هەر قەوم" ی کە چی بکا؟

کە هەمیشە لە میژووا مردن جوړیکە حەز ئەکا نەمری

رووداو جوړیکە، باوکم بترسی روو بدا

کە باوکم هەواڵیکە میژوو باسی بکا و

کە تیغی پر بوو لە دەنگوباس و

میژوو پر بوو لە مردن و

من، ئەوەتا باوکم نیشتمانییکە پیر

ئەوەتا باوکم هەواڵیکە زامار

تیغییەکان بیخویننەوه

هەواڵەکان کە بە باوکم ئەلین ئاسوودە بمره و

ئاسوودە پیر بە و بهیله قژە کانت سپی بن

هەواڵەکان بە باوکم ئەلین کورد هەر ماوه و تو ئاسوودە بە، لە سروودیک

نەتەوهیی بمره کە ریکەوتی مردنمان لێ تیک نەچی

مردن کە لیرە بەجیماوه

بەجیماوه گیا بنووسیت

چیا بگێریتەوه

مردن کە لیرە بەجیماوه گۆرانی بخوینن

نەوازشی ژیان بکا

رووداو بخولقیینن

مردن کە لیرە بەجیماوه میژوو بنووس

باوکم کە ریکەوتی هەموو مردنەکانی لەبەرە و

کە شارەزایە خوین بگێریتەوه

دەست چۆن بەجیەمینن و

چاو چۆن فرمیسک ئەرێژن

باوکم کە باش ئەزانن ناخ هەلبیکشی

یان دایکم ئەومندە جوان خەم ئەخوات:

کەس نەتوانن بلی کورد نییە و

ئیمە کە بە میژوو ئەلین بمانکەرە بەشی خۆت

کە بە تیغی ئەلین بمانکەرە هەواڵی خۆت

کە بە ریکەوت ئەلین جییه کمان بۆ دانن و

ئیمە کە بە مەرگ ئەلین بمانکەرە مردنی خۆت

ئیمە کە نازانین لە سنووریکا بژین قەدەغە نەبیت

لە ئاوی بخویننەوه پيس نەکراين

خەوی بکەین، دانەچلەکی

ئیمە کە هەمیشە بە رەنگی خوین کیشراوینەوه

بە دەنگی خوین نووسراوین

کە ئیسفالتین بۆ شەقامەکان

خواردنەوهین بۆ میزەکان و

ئیمە کە پەکی مردن ناخەین

میژوو کە ئیستاکە گۆرانییە کە بەدەم باوکمەوه ئەخوینن

کە ئیستاکە بارانییکە باوکم لە ژێریا بخووسی

میژوو کە زۆرجار ترسیکە باوکم تیا یا بتوقی

وهها که کۆتر دواي ئەو هەموو دیلییە چاومروانی فرینی بی

وهها که نوور بخەیتە بەر هەیوانی شەویکی تاریک

کە بە ماسی بلی فەرموو ئاوه کەت

من باوکم ئاوه مانتل بوو میژوو بیت و بلی:

ئەم هەموو خوینە بەناحەق نەرژاوه و فەرموو ولانە کەت

من باوکم پیاویکە نە برسیتەتی برسی ئەکا و

نە تینویتی تینووی ئەکا و

نە پیری پیری ئەکا

بە مەرچن نیشتمانیکی بی بۆ مردن

شەویک بۆ خەوتن

میژوو کە باوکم بەدەستیهوه ئەگری، پری ئەکا لە خوین

کە دایکم بەدەستیهوه ئەگری، پری ئەکا لە ناخ

کە سەرۆکەکانی ئیرە میژوو بەدەستیهوه ئەگرن، پری ئەکەن لە بەلین و

لە

شکست و

کە میژوو پێویستە بە میژوو پر بیتەوه

وهها که درەخت بە درەخت

کە باران بە باران پر ئەبیتەوه

کە میژوو لە دەستما بوو بروانی نەبروانی

هەناسە بکیشی نەیکیشا

کە میژوو لە منا بوو بقۆمی و نهقۆما

باوکم، کە بە دەنگی میژوو نەبی ناتوانی قسە بکا

بە چاوی خوین نەبی ناتوانی بروانی

کە بە قاچی کارەسات نەبی ناتوانی بروا

باوکم کە قژی هی میژوووه هەلی وەرینن

میژوو ئەلێ من گۆرانییەکم، کێ وتی ئەم سەرکردانە بمخوینن؟!
میژوو ئەلێ من تابلۆیەکم، کێ وتی ئەم رووداوانە بمخولقینن؟!
میژوو کە ھەمیشە قسە دەکا و ھیچ نالییت
گۆی دەگری و ھیچ نابیستیت
میژوو کە ھەمیشە دەروانی و ھیچ نابینیت

چاوی ھی میژوو ھەم ھوکمی بکا و
پێستی ھی میژوو چرچی بکات
باوکم کە میژووی خۆش ئەوی
توورەبە کە درەخت تاکە ی فیر نابێ چون برویت
کۆتر تاکە ی فیر نابێ چون بفری و
توورەبە کە ژبان تاکە ی فیر نابێ چون بژی و
ئاگر بۆ ئەزانێ ئاگری بکا؟!
تۆفان بۆ ئەزانێ تۆفانی بکا
مەرگ بۆ ئەزانێ مردنی بکا و
ئەم خاکە بۆ فیر نابێ سیاسەتی بکا!؟

من باوکم پێی وایە گەنم ھەمیشە بییری برسی و
ئاو بییری تینوو و
ئەم نیشتمانە بییری مردووکانی ئەکاتەو
باوکم ئەلێ ناتوانی بە گۆرانی بلێی مەبیسری و
بە تابلۆ بلێی مەبیسری و
بە میژوو بلێی روو مەدە
با رووداویک بیت و بلێت من میژوو چون بنووسم

باوکم کەمتر پیر بیت
دایکم کەمتر خەفەت

بخوات

دراوسیکەمان زووتر

بیتەو لای مندالەکانی
کارەسات بیت و بلێت من میژوو چون بنووسم
خوشکە کەم فرمیسی کەمتر

لە میژوو داوەرینی

نە مردن ھیندە سەرشۆڕ بی

و نە سەرکردەکان

میژوو کە بە زمانی ئەو کانییە وشکەو ھەبووانە قسە ئەکا

بە خوینی ئەو سەربازە قاچ قرتاوانە ئەبیسری و

بە قژە سپییەکانی باوکم و

لە کراسی ئەو ھەموو مردوو ئەژی

من ئیستا کە رووت و قووت لەبەردەم میژوو راوستاوم (وێک مردوو یەک کە
نەزانێ لە کامە گۆرا خۆی بنیژی؛ درەختی کە نەزانێ لەبەر کامە بارانا بوەستی

و

برینی کە نەزانێ خۆی بداتە بەر کامە چەقو

من ئیستا کە رووداویکم رووت، میژوو بمقۆمینی

بە مەرچی باوکم رازی بی لە تەنیشت ھەمان پیری

راپووستی

راستییە کە ی من رازیم بیمە سەرباز

بە مەرچی ئەم سەربازە دەس راگری

بیمە گۆرانی

بە مەرچی ئەم گۆرانییە نەوتری

من رازیم بیمە میژوو بە مەرچی ئیتر ئەم میژوو تەواو بی

کە میژوو دی و بە باوکم ئەلێ مردن ھەر بۆ تۆ باشە و

بە دایکم ئەلێ ون بە و

بە شۆرش ئەلێ بدۆری

کە میژوو دی و گۆی ناگری لەم ھەموو خوینە

“وش” ھاموونوشتي کي ئيم ھامان خويندنوي کتبي “من غورن تم” ل نووسيني نارام فتحی شھلا دوباغي

پيشه کي

ژباني شاعيردا دهنووسري. بهختيار کهريمي رهخنه گري ئهدهبي و کارناسي
حهوزهي ميديا، دانيشتووي ئالمان، پيشترله بابيه تيك له زير ناوي غوربه تيك
نيوان دوزهخي رابردوو و خاپورستاني ئيستا سهارمت به من غوربه تم دهنووسي:

“شاعير ھەر لھسەرھتاي کتبيھ کھدا ئه لئيت: من له شيعردا دھم
به وهی که ھم، له وشھدا دھبمه حھقيقه تي خوم. شاعير ھەر له سھرھتادا
ھوكمي خوي داوه پيويست به لاري چوون ناکا. حھقيقه تي تاكيكي ديارکراو
به ناو نارام نيھ، به لکھو مھلمايني مرؤقه له گھردوون بؤ چھسپاندي حھقيقه تي
بووني. بوونتيکه به ردهوام نه بووني حھقيقي بووه تا کوو بووني. نارام شاعيري کي
کومه لايه تي، به رپرسيار و هزره مندھ که به زماني شيعره وه له گھل گھردوندا ديته
دواندن. پيوندی گرتني وەرگر له گھل به رهھمي من غوربه تم دژوار نيھ، چونکو
زماني نارام، زمانیکی نامؤ و قورس و بيناوه روک و ناحهز نيھ که زهوقي بخوينه ر
تيکيدا و چيتر سه رنجي نه داتي، زماني شيعري به پي شيوزي دارشتن له وشه
و کار و سيفهت و سه رجه م ئيلمانه کاني زمانويدا گوران و نوپه گرايي تيديايه
و هم جوانکار يانه له بهشي ماناي نوي و خولقاني وي ناي نوي به رووني به رچاو
ده که وي. بويه وه کو شاعيري کي نوپه گرا له مھلمايني زمان و مانا و ته کنیکی
شيعري سه رکه وتو بووه. به ردهوام به ردهنگ خوي نامادهي نوپه تيه ک نه کات،
زمان له حھساري رووداو تيپه ريوه، زمان و زمان له مھلمايني بوونتيکه هھ تاي،
گھردوون دپننه سه م، وشه له بالاي مانا به رهو ئافراندني تابلوي گھردوون
سه رکه ش دھي.”

دواتر کهريمي باس له تازه گه ربه کاني شاعير ده کا و چه مکي
“نامؤ کردن يان ئاشنايي سرپنه وه” له من غوربه تمدا دپننه به رياس. به راي
کهريمي “ئاشنايي سرپنه وه” له لاي نارام فتحی به شيوهي “هنجار گريزي
معنايي” رووده دا:

“ته وه کنیکانه ده پيکي که شاعير بؤ نامؤ کردن و دپره رکه وتني مانا بؤ خوينه ر
به کاري ده بات و اتا به کاره ياني توخمه خوازه يه کانه له نيو ده قي ئه ده بي و شيعردا،
به کاره ياني خوازه يه وشه يه کانه سه رنجي زھين به ره و واتا نوپه کان راده کيشن
و واتا ناسياوه کان بي بايه خ ده بن و بزردھ بن تا کوو جيھاني ده ق له به رچاوي
خوينه ران نامؤ بنويني. [...] ئاشنايي سرپنه وه به زوري به شيوهي هنجار گريزي
ماناي رھنگي داوه ته وه. به شي مانا له چاو ديکه ي به شه کاني زمان زور ترين
هنجار گريزي تييدا روو نه دات. هاوونشيني دووهه ستي جياواز له ته نيشت يه کدا
له شيعري مؤدپرن زياتر بؤ رھنگين کردني فؤرمي شيعر ولايني جوانناسيه نارام به
تيکه لاو کردني هه سته جياوازه کان و هاوونشين کردني وشه جؤر به جؤرھ کان که له
يه ک رھگه ز نين هه ست و رھنگ و دهنگي جياوازي خولقاندووه.”

ھوشيارى

ئاندرئيش ئولسون له Ordens asyl باس له وه ده کا که
“گھرانه وه” ي ئوديسه بؤ زيد بریتته له nótos (له ريشه نός) که به
ماناي ئاگهي و هوشيارى و شعوره. ئولسون له سه ر ئه و باوه ربه که ئوديسه

که وتنه ناو گيزاوي غوربه ت به هوي جياوازي وه ک شه ر، کيشه ي
ئابووري، کاره ساتي سروشتي، ده سه لاتي سياسي و تو تاليتا ريسم له ده وراني
باستانه وه تا ئيستا کيشه يه کي وجوودي بووه و باسي کوچ له ريگاي ره وا به ت
و زمانه وه خويندنه وه ي له سه ر کراوه. له ميژووي هاوچه رخ و مؤدپرندا زور
نووسه ري ناسراو له ولاتي خويان بؤ شويني ديکه کوچيان کردووه، هينديک
به خواستي خويان و هينديک به ناچار. نووسه راني به ناوانگ بويينه جويس،
بريشت، کافکا کوچ و نامويي يان نه زموون کردووه و نه و نه زموونه له نووسين
و زمانيان دا رھنگي داوه ته وه. زوربه ي شاعيران و نووسه راني کورديش ده ردي
تاراوگه يان چيشتووه و “غوربه ت” ي خويان هوندو ته وه و نووسيو ته وه. رھنگه له ناو
کوردا به ناوانگ ترين ده قي تاراوگه نالهي جودايي ماموستا هيمن ي:

ساقيا! وا بادموه، وا بادموه
روو له لاي من که به جامي بادموه
مه ي حه لاله بؤ مني وپرانه مال
بؤ مني سه رگه شته و پرووت و ره جال
بؤ مني با برده له ي گرده نشين
بؤ مني دل پر له ناسور و برين
بؤ مني ئاواره و دوره وه تن
بولبولي بي به ش له گولزار و چه من
به ر وه روي، بال شكاوي، دهنگ براو
بي بزيوي، به ش خوراوي، ده ر کراو
پيري زورهاني، که نه فتی، ده ربه ده ر
ديده سوري، دل مه کوي ده رد و که سه ر
[... (ل. ۱۲-۱۶، نالهي جودايي)]

رهنگه بؤ نووسه ريک تاراوگه نشيني گرپدراوي رزگاري له
تو تاليتا ريسم و نه جاتي ژبان بي، بؤ وينه بؤ بريشت، به لام بارکردن بؤ تاراوگه
له لاي نووسه ريکي ديکه ده کري بؤ ناسيني جيھاني ئه و به ر بي. بؤ وينه ئه مين
مالوف نووسه ري لوبناني دانيشتووي فه رانسه سالي ۱۹۷۶ له توو پيژيکدا سه باره ت
به “تاراوگه” باس له وه ده کا که ئه و خوي به په نا به ر نابيني به لکو ئه و وه داوي ئه وه
که وتووه که جيھانيکي ديکه بناسي و ده لي:
“من چه مکي تاراوگه م خوش ناوي، چونکه به رده وامي ولاتي
پيشوويه و به ناچار له شويني ديکه بي ريشه ده تناسيني، نا ئينسان ريشه کاني
له ئاسماندا يه.”

هه لسه نگاندي پيشوو

من غوربه تم به دواي يه که م کتبي (ئه وه منده به مردنا تکاوم)
دووهه مين کتبي شاعيري گه نچ نارام فتحی خه لکي روزه له لاتي کورداستانه.
نارام له نيوان سالاني ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۶ به نه زمووني کوچ دا تيپه رده بيت، له
زيد بؤ ده ره وه ي ولات و دواتر گه رانه وه بؤ ولات. من غوربه تم له وه ده ره يه له

هەست بە غەریبی نەخۆشییە یا نیشانەى کۆمەلگایەکی ناساز؟ چ شتیک دەردى غەریبی دەرمان دەکا؟ رەنگە ولامدانەو بەم پرسیارانە لە تاقەتی ئەم نووسینە بەدەربە، بەلام دەکرێ لە دەلاقەى ئەو تیتۆرى و چەمکانەى پێشتر ئاماژەیان پیکرا خویندەنەو بە کمان هەبێ بۆ من غۆربەتم.

ئارام فەتەحى هەر لەسەرەتای من غۆربەتم تا ئاخى لاپەرەکان خەریکی گواستەنەوئى ئەزمونە لە رینگای زمان. فەتەحى گەنجە بەلام بە ئەزمونێکدا تێپەریووە کە قەدەرى زۆربەى ئینسانى کوردە. هیندیک دەینووسنەووە و هیندیک بەلام کەس نازانى کە ئەوانیش بەشیک بوون لەو هاوقەدەربوونە؛ سەربازیک کە

وەک قارەمانیکى هوشیار لە رینگای بیرەوهرى و زانیارى دەربارەى پێشینەى خۆى بەسەر دنیای تاریکی ژێر زەویى Hades دا زال دەبێ. ئۆدیسە وەک بوونەوهریکى هوشیار کاتیک لە دوورگەى یورا لە گەل هاورى کانى دەچنە جیهانى بن زەوى، دەتوانى لە دەست Polyfemos لادىوێ یەكچاوى ئینسانخۆر کە ئەوانى زیندانى کردبوو، نەجاتیان بێ. کاتیک پۆلیفیمۆس لە ئۆدیسە دەپرسى ناوى چیبە، ئۆدیسە بە زیرەکی دەلى "هیچ/هیچ شتیک". ئۆدیسە ناهیلێ مادە هۆشبەرەکانى ژێر زەوى کاربگەرى لەسەر هۆش و ئاگایان دابنى و بە تیر چاوى دێو کە کوێردە کەن. دێو کە روو بە دێو کەنى دیکە هاوار دەکا "هیچ کوێرى کردم" و دێو کەن حالى نابن "هیچ" کتیبە و ئۆدیسە و هاورى کانى لەژێر زگى مەرۆمالات خۇیان دەشارنەووە و نەجاتیان دەبێ. هۆمیرۆس هوشیارى بەو شوینەى کە ئینسان لىرا دى لەبەر امبەر فەرامۆشى و حەماقەت دادەن. بیرەوهرى واتە ئاگایى بەو کە لە کوێرا هاتوو.

ئەزموون

گادامیر پێیوایە کە "ئەزموون" دیالکتیکى، نینگاتیف و لە هیچە. بۆ گادامیر ئەزموون لە زمان دا روودەدا و پێیوستى بە "ئوالەبى" لە بەرامبەر بەستراویى یە. زمان میدیۆمیکى گەردوونى یە و "تینگەیشتن" لە رینگای خویندەنەووە روودەدا. تەنیا دەق زمان نییە بگرە "تینگەیشتن" یش زمانە. لە ئانتۆلۆگى هیرمۆنیتیکى گادامیردا فۆرم و مانا لیک جیا نین. لە راستیدا دەکرى بلاین کە زمانە ئیمە دەدوى نەک ئیمە بە زمان دەدوین.

مەبەستى گادامیر لەو کە ئەزموون نینگاتیفە ئەو یە: ئیمە شتیک ئەزموون دەکەین کە پێشتر هېچمان دەربارەى نەزانووە و دواتر لە رینگای ئەزموون تینگەیشتنیکى دەربارەى و دەست دەخەین، واتە پێشتر تینگەیشتنى دروستمان نەبووە و ئیستا شتیکى دەربارەى دەزانین. لە راستیدا ئەزمون لە نەفسى خۇیدا ئەزمونە لە هیچ. ئیمە پیمانوا بە شتیک بە جۆریکە و دواتر لە رینگای ئەزموون دەزانین کە وا نییە و بەم جۆرە تینگەیشتن و ئۆبژەى تینگەیشتمان دەگۆردى. ئیدى شتەکان بە جۆریکی دیکە دەبینین و دەناسین و بە حەقیقەتیک دەگەین کە پێشتر زانیاریمان لەسەر نەبووە. حەقیقەتەى ئەزموون بەو مانایە نییە کە نیتەر هەموو شتیک دەزانین بەلکو ئەزموون هەمیشە کراو یە و ئینسان دووبارە ئەزموون دەکاتەووە و بەردەوام فێردەبێ. دیالکتیکى ئەزموون لە تاقە زانیکیکدا کۆتایى نابە بەلکو کراو یە بۆ ئەزمونەکانى دیکە.

من غۆربەتم

ئایا هەست بە غەریبی بەستراو تەو بە کات، شوین، رووداو و کان و پێوهندیەکانى ناو کۆمەلگا یا تاییە تەمەندیەکانى خودى تاک؟ لە کۆمەلگایەکی وەک ئیستای رۆژەهلات ئایا تەنیا دووری لە زیدە کە هەست بە غەریبی مان تیدا و خەبەردىنى؟ چ بلاین سەبارت بە ئەوانەى لە زیدى خۇیان دەژین بەلام دۇخى ژيانان کەوشنیک نییە بۆ ئاسوودەبى هەستەکان؟ پارادایمەکانى کۆمەلگا چن کە تەنانەت لە نیشتمان دا زۆر کەس هەست بە غەریبی دەکەن؟

قاچیکى لەدەست داو، شەهیدیک کە تەنیا مردنى پێ بەخشاو و فەرامۆش کراو گەرچى بەردەوام دەگوترى شەهید نامرى. ژبان چیبە جگە لەو هى رۆژانە دەبینین و هیندیک تاک دەینووسنەووە:

"ژبان چیبە؟! جگە لە قاچى براوى سەربازیک، کە لە هەموو خەونیکیا پیا سەیه و ناتوانى بە هیچ نیشتمانیکەووە بروت؛ یان چاوى زیندووى شەهیدیک، کە تەنھا مردنیکى پێ بەخشاو." (من غۆربەتم، ل. ۶)

ئەزموونکردنى ژبان لە کۆمەلگای ئیمەدا سەختە. زۆربەمان تامى برستى و هەزاریمان چیشتووە، رووداوە کە بە پەنا بەستنى فرۆشیک دا تێپەریوون و دمۆلۆچمان لیستۆتەو، ناھومید بوون، لە هەمووان گرینگتر

مشتیک وشەي قاچاخمان پى بووہ که نه نووسراون، ئەگەریش نووسراپنەوہ ئىزنى چاپيان نەدراوہ:

”زيان چيپە؟! جگە لەوہى مندالیک بەديار بەستەنيپەکی نەسندراوہوہ تا درەنگان دەمى خۆي بليستەنوہ يان وەنەوزى نيوشەوہ بۆ لاڵدەنوہى سەندنى کەوشى پىنج ھەسارە و ئەوہى کە چۆن بەياني کورە دراوسیکەيان رازى بکا دەوریکى پاسکيلە کەي پى باتەوہ. جگە لە ناھوميديبە کاني ميوەفرۆشیک لەو سىفانەي کە ئىواران بەسەر دەستىوہ دەمىنيپەوہ، جگە لە بیدەرە تانيپە کاني نووسەرکە کە ناوئىرئى نووسراوہ کاني بەریتە چاپخانە؟!“ (ل. ۶)

ئیمە مندالی زەمەنيکی سەير و سەمەرەين بە ئەزمونیکى غەریب. زەمەنيک کە ستەمى بە ھەر ھەموومان رەوا دیت. بىگانە ژيان، نىشتمان ئیمەي نەپیک، لەباوہشى نەگرتين و گۆرغەریب بووين. کەوتینە تاراوگە بەلام ئەوہ ئیمە بووين وەفادار ماینەوہ و نىشتمانمان لەبیرنەکرد و بە پىي ”ئەمن ئەي نىشتمان تۆم ھەر لەبیرە“ لە تاراوگەش نەحەساینەوہ و نىشتمانمان وەک دلۆپە کاني خويں لە بست بە بستى جەستەدا ھەلگرت. ئیمە لە ناوہند و لە چاخیکى غەریب دا غەریبانە ژيان، بەلام رانەوہستاین و بەردەوام رینگا بووين. لە ھەر کوي کە بووين و ھەين، ئەشقى نىشتمان داگیرمان دەکا و ھەلمان دەدپرتەوہ ناو کارەساتە کاني ولات و ھەمىسان جگە لە سلاو نازانين.

فەتحي لە ئەزمونى خۆي را ئەوھا باسمان دەکا:

”من خالى وەستەي ئەم غوربەتەم

وەرە بمپیکە ئەي نىشتمان

من ئەتوانم لىرە فووت تیکەم و

تيزالنگیک بە حەواوہ

ھۆشت بى نەتەقم

ھۆشت بى منى رینگا

بۆ بىتاقەتى نام

منى ئاو

بۆ ئاکوارىوم

چى ماسیپە لە بەرمايە

چى کللوہ لە سەر تايە

چى غوربەتە سلاو!“ (ل. ۴۴)

ئەگەر بگەرینەوہ سەر بۆچوونە کەي ئولسۆن دەبارەي سەفەرە کەي ئۆدیسە، دەتوانين باس لەوہ بکەين کە غەریبايەتى و کۆچ بۆ زۆربەي ئینسانەکان ئەو ديوہ يەک چاوہ ئینسانخۆرەيە کە دەبەھوى قوتى بەدا. بە تىپەربوونى ساتەکان وردە وردە زىد فەرامۆش دەکرى. دەپ ئۆدیسە بى تا فەرامۆش نە کەي لە کوپرا ھاتووی. دەپ ھوشيارى و زانايت ھەبى تا بتوانى خۆت لە ديوى غوربەت رەھا بکەي. ھەر کەسيک لەناچارى تاراوگەي ھەلبژاردبى دەزانى کە سالانى يە کەمى تاراوگە تیکە لاويکە لە ژان و چاوەروانى گەرانەوہ بۆ زىد و نىشتمان. کەم نەبوون ئەوانەي کە شەقامە کاني تاراوگەيان بە فرمىسكى خۇيان ئاوپرژين کردوہ. غوربەت ھاسان نيپە، جەرگى دەوى. ھاوکات غوربەت لە دوورەوہ سەرنجراکيشە و ئینسان بانگ دەکا چونکە گادامير گوتەنى تۆ ئەزمونوت نيپە و شتیک لەسەر غوربەت نازانى. تۆ پيشتر غەریبىت نەديوہ. کە ھاتیتە غوربەت ئینجا ئەزمونوى دەکەي و دەيناسى.

بەلام ھەست بە غەریبى تەنيا لە دەرەوہي نىشتمان روونادا. گەلیک زۆرن ئەوانەي غەریبانە لە سەر خاکی خۇيان ھەنگاو ھەلدەگرن و پیردەبن. جار ھەبە وەک ماشينیک لەناو بەفر لە چەقى ژياندا دەوہستى. زەمەن رادەوہستى،

نە دەتوانى برۆیتە پيش و نە دەتوانى بگەریتەوہ و ئەو کاتانە تەنيا رینگاي نەجات نوسینەوہي ئەزمونەکانە:

”من نووسەرى ھەموو پىروونیکم؛ پىروونى وشە، دەنگ، تەنيايى و پىروونى ھەسەرەت. من پىروونى خودى پىريم. تەمەنى خۆزگە و من مالاواييم. من ئەو ساتەم کە عەشق ناگانە سەرەنجام و کات لە بەرپىي خۆي گير ئەکا و ناچیتە پيش. من ئەو ساتەم کە لە نيوان رابردو و ئىستادا وەستاوہ، وەک وەستاي ماشينیک لەبەفردا و ھەر دوو کيان دەزى و دەستى لە ھىچيشيان گير ناييت.“ (ل. ۱۶۴)

فەتحي تاراوگە ئەزمون دەکا. گەرچى خەونى ئاو لە تاراوگە وەدى ھاتوہ بەلام دەگاتەوہ وشکانى. شاعیر دواي ئەزمونى کۆچ دەزانى ئەو خەونانەي کە لە دوورەوہ بانگيان دەکرد سەرايیک زياتر نەبوون و دەزانى کە ئازادى لە ھىچ کوي بوونى نيپە. ھەر بۆيە دواتر دەگەریتەوہ زىد. زەمن و ئەزمون حەقيقەتەکان دەگۆرن. ئینسان تا مندالە دەزانى ژيان چيپە، واتە مندال ئەزمونیکى و ھەي نيپە و زياتر خەریکی کايەکردن و چيژبينيە لە ژيان. بەلام زەمن ئینسان داہەش دەکا و جوانیپەکان دەکوژن. ئینسان، بە و تەي نيچە، ”ھاوکات ھەم ھوى فەنا و ھەم جادەي پيشکەوتنى خۆيەتى. ’خودى والا ئینسان‘، وەک دەنگیکى خولقینەر و بەزینەرى سنوورەکان لە پرۆسەيە کدا دروست دەپى. ’خود‘ ھەوہل دەچیتە دەرەوہي خۆي و دواتر دەگەریتەوہ لای خۆي. ئینجا لە دەورى خۆي سوور دەخوا تا خۆي دوبارە و دەست بىنيپەوہ. سەرئەنجام دەگەریتەوہ نيو و لای خۆي. لەو پرۆسەيەدا ’خود‘ دەگۆریت و ’دگرديسى‘ دەکا. [...] پرۆسەي رەنج دەبیتە ھوى ’دگرديسى خود‘ واتە گەشە کرنى ’خود‘ لە ’ھىچ‘ وە بۆ ’ھەموو شتیک‘. [...] ئینسان لە ’ھىچ‘ وە دیت و ساتیک دەزى و دوبارە دەگەریتەوہ بۆ ’ھىچ‘ ژيان ديار دەبە کى ’شونى- ساتى‘ سنووردارە کە دەگەریتەوہ بۆ ’ھىچ‘ و ئینسان نابى لە مەرگ بترسى:

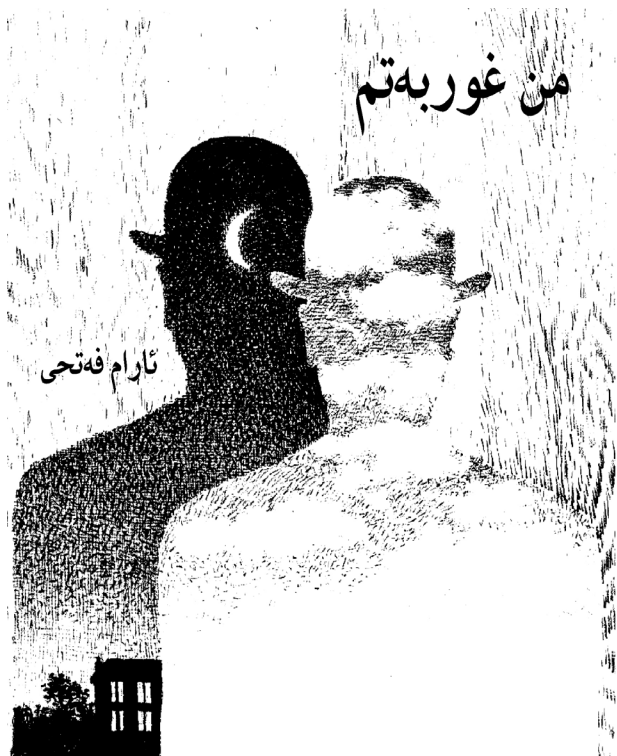
”لە دواي ئەو ھەموو سەرابەي جىم ھىشتوون، ئىستا کە دەستم بە ئاو گەيشتوہ، لە ئاو دەترسم. لە ئاو دەترسم و بروام بە وشکينى ھیناوە. پەیکەرى ئازادى لە ھىچ کوي بوونى نيپە؛ ئەوہى ھەيە زیندانیکە لە ناخى خۇما دامناوہ. کات قاتلى ھەموو شتیکە. قاتلى خۆشەويستى، ژيان، ئازادى. بکوژنیکى بیدەنگ. مروفا ھىچ کات بە نەمرى ناگات. لە کوتاييدا ئەبى خۇمان بسپيرينە دەستى مردن، ھەر بەو شيوہيەي خۇمان سپاردە دەستى ژيان. گەرەبوون لە فامى مروفا بوونى نيپە. ئەوہى ھەيە داہەشکردنى کاتە. ھەموان لە سەرەتايترين پرسيارەکاندا دەمرين؛ ھەموان بە مندالى دەمرين. ئەي ژيانى من، کە روخسارى خۆتم لى تیک دەدەي، بۆ کوئم دەبەي؟ ئەي ژيانى من کە ناتناسمەوہ؛ کە بە مردن شارەزاترم؛ ئەوہندەي مردن گەرەبى پى بەخشبووم، تۆ ھەرگيز! من مروقى بوون و نەبوونم؛ مروقى شەر و مالوئىرئانى.“ (من غوربەتەم، ل. ۱۶۵)

راگواستنى ئەزمون گرينگى يە کى تايەتى بۆ کۆمەلگاي ئینسانى ھەيە. ئەگەر ئەديبان، سياسىکاران و بەرەکانى پيش ئیمە لە کوردستان ئەزمونەکانى خۇيان راستگويانە بە جۆریک بۆ نەوہ کاني دواي خۇيان باس کردبا رەنگە زۆر ھەلە لە کۆمەلگاي ئیمەدا دوويات نەگراپانەوہ. ئیمە دەپ ئەزمونەکانمان بۆ نەوہي داھاتوو بنووسینەوہ. ئەوہ کە شاعیران وەک راستگوترين تاکى کۆمەلگا بە راشکاووى باس لە ئەزمونەکانى ژيان دەکەن دەتوانى رووناکى بخاتە سەر رینگا و ھەلبژاردنەکانمان. گادامير گوتەنى ئەزمون لە ھىچەوہيە و ئیمە رەنگە زانياريمان لەسەر زۆر شت نەپ بەلام دەکرى لە رینگاي نووسين ئەزمونەکانمان لە گەل يە کتر بەش بکەين. ئیمە لە چاخیکدا ھاتووبنەتە سەر گوى زەوى کە پرە لە بیدادى، کۆچ، شەر. ئیمە تەناتەت لە زىد و نىشتمانى

دەتوانی هەلگری چەندان دژایەتی بی. ئەو دژایەتی و کەرتانە ئەو "خود"ەیان پێک هێناوە. خود ئەو بەشانە لە خۆی ئەزموون کردووە و بەو ڕێگاوەدا ڕویشتوووە و ئەو ساتانەی تێپەر کردوو. خود بەرامبەرە لە گەل خود، واتە خود خۆی دا بەش کردوو. دژایەتی واتە دەولەمەندکردنی خود ھاوکات لە گەل پڕش و پلایووونی. خود لە پڕۆسەی ئەزمووندا خۆی دەدۆزێتەوە. ئەزموونەکانی خود لەناو زمان دا خۆیان دەردەخەن و ئەو شتە ی که شاعیر لە دنیای دەرمووە و دەستی ناکەوی، واتە خودبوون، لە شێعدا پێی دەگا. فەتحتی خۆی لە پێشەکی من غوربەتم دا قسە ی خۆی کردوو و ژبانی شاعیرانە ی خۆی ئەوها هێناوێتە بەر باس:

"بچە دەلێت: ببه بهوی که ههیت. من له شیعردا دەبم بهوی که ههه. له وشەدا دەبمە حەقیقەتی خۆم. ئەم کتیبە سێ بەشی شیعری و که خۆی لە چوار بەش پێک هاتوووە بەشیکیش چەند دەقیکی بیتاقەت؛ دوو هەمین کتیبی شیعرمە یان باشترە بڵێم بەشیکێ تر لە حەقیقەتی من یان درێژە ی حەقیقەتمە. لەم کتیبەدا زمان و ڕۆحیکێ یە کە دەست لەوانە یە بوونی نەبیت و شیعەرەکان لە چەند جۆر زمانێ جیاوازا دا دەرکەوتبیتن؛ راستییەکی ئەوە یە که من بروام بە زمانیکێ یە کە دەست بۆ کتیبیکێ شیعەر بەنێسبەت خۆمەووە نییە؛ چونکە منی دەروونم بەردەوام لە گۆران و لە من بوونی تازە یان دیکە دا یە و ئەو منە تازە یە بۆ نووسینەوی خۆی، زمانێ نووسینی خۆی هەلبژاردوو. لەوانە یە لە بریک شوێندا منەکانی ئەم شیعرانە جیاوازییەکی بەرچاویان لە گەل یە کەیدا ببیت و تەنانهت لە دیدی خۆنەردا دژبە یە کیش بن؛ بەلام راستییەکی ئەوە یە که من ئەو منانە ژباوم؛ رەنگە ئیستا ئەوانە نەبم (رەنگە بێشیم). گرنگ ئەوە یە که ئەمانە سەردەمیکن لە ((من)) م."

بەمجۆرە وشە دەبیتە هەموو هەست و نیستی شاعیر. وشەکان دەرد و ژان، رەنج و نەهەمەتی، شادی و گەشە کردنمان نیشان دەدەن. زمان تێگەشتن لە خۆمان و لە جیهانی دەوور و بەرمان فورمولە دەکا. زمان باس لە ئەزموونەکانی ژبانمان دەکا. زمانە که ئێمە دەدوی. بیکت گوتەنی "وشە هەموو ئەو شتە یە که ئێمە هەمانە" و بەهۆی وشەکانی شاعیرە که ئارام فەتحتی دەبیتە ئەوە ی که هە یە.

خۆمان بوونیکێ ئاسوودەمان نییە، ڕاو دەکرین، دەکوژرین، دلتهنگ دەژین و زۆر جار دەپرسین بۆ لەو نوختە یە لە زوی لە دا یک بووین: ئەتەوی چ حە یوانیک بێ ئە ی نیشتمان؟ ڕاو م و، من لە ماسییا ڕاحەت نەرم لە گورگا دژوار ئەژیم و لە خۆتا نەختیک حە یفم بۆ بوون نەختیک حە یفم بۆ نەمردن (ل. ۴۵)

لە دوا ی شاعیرانیکێ وە ک هیدی، هەژار، هیمن، مارف ئاغایی، جەلال مەلکش، ڕامان سو فی سولتانی و تاد، که زیاتر بەو ڕێزمانە دەنووسن که بە ستانداردی مۆکریانی ناسراو، شاعیرانیک لە نەسلێ نوی لە ناوچەکانی دیکە ی کوردستان دەستیان بە نووسین کردوو که زیاتر پێوەندی زمانیان بە ھاو نەسلێ خۆیان و ناوچە ی ژبانی خۆیان هە یە. ئەو دە کرئ جیگای باس بێ که ئایا زمانێ نووسین دەبی یە کە دەست بێ و یە ک ستانداردی نووسینمان هە بی یا دە کرئ چەند ستاندارمان هە بی و نووسەرانی هەر ناوچە یە ک زاراوە ی خۆیان بە کار بێن. دیارە ئەزموونەکانی ژبان بۆ وێنە ئەزموونی غوربەت دە کارن کار یگەری جیاواز لە سەر فۆرم و ستایلی نووسین دا بێن بەلام فۆرم و ستایل نا بی لە سەر پوختی زمان کار یگەری نیکاتی هە بی. شاعیرانی بەرە ی پێش گەر چی لە فۆرم و ستایل دا زۆر گۆرانکاریان نە کردوو بەلام بەردەوام پوختی زمان بە لایانەووە گرینگ بوو. ئێمە لە لا پەرەکانی هەو لە ی من غوربەتم دا زمانیکێ یە کە دەست نابینن، بەلام هەر چی بە لا پەرەکانی ئاخر نزیک دەبینەووە زمان زیاتر بەرەو پوختی دەروا.

بۆ ئەو تاکە ی بەدوا ی حەقیقەتی خۆیدا دە گەری و ئەو حەقیقەتە، چ لە تاراوگە و چ لە زید، نادۆزێتەو، تەنیا ڕێگای گەشتن بەو حەقیقەت و خودە وشە و شیعەر. حەقیقەتی تاکی خودی ئارام فەتحتی، لە ناو رستە و دەقە پچراوەکان دا دروست دەبی. کاتیک کەوشە نیک نییە بۆ فربن و وشەکان قاچاخن و تاک لەو ئازادییە ی که دە یههوی بێ بەشە، دەقەکان یە کە دەست نابن و گاه بیتاقەت دەبن. بەلام هەموو ئەو دەقانە که لە گۆران دان، بەشیکن لە من / خودی شاعیر. "من" یک

”دوكتور ئالى: لىسر مەختابىر لىزىك نەكىتەۋە“ تېبىئىيەتنى كورت لىسر كىتەپى ”مەن غوربەتم“ د. عبدوللا ئىمىنى

ھەر ۋەك دەزىنەن لىسە نووسىن ۋە ھۆنەنەۋەدا دوو خال زۆر گرېنگىن. يەكەم ئەۋەى كە دەمانەھۆىت ”چى بلىئىن“ (ۋاتە ناۋەرک) ۋە دووھەم ئەۋەى كە دەمانەھۆىت ”چۈن بىللىن“ (ۋاتە فورم). دىيارە تا رادەيەك چۈنەتەى وتن ۋە چى وتن پىنۋەندى ھەپە بە ۋە ئاقارەى كە تىدا دەنووسىن ۋە تىدەفكرىن. بەلام بەشېكىشى ھەلدەگەرپتەۋە بۇ شىۋاز يان سەبكى تايەتەى ھەر نووسەرپك. لە بۋارى زانستىدا بەگشتى (زانستە ئەزمۇنەى كان) ۋە لە ھەندىك لە زانستە كۆمەلەپتەپەكاندا زۆر جار چى وتن لە چۈن وتن گرېنگترە ۋە ناۋەرۋك بە سەر فورمدا زال دەبىت (ئەلەپت ئەۋەمان لە بىر نەچىت كە لائىكەم لە زانستە كۆمەلەپتەپەكاندا ھىگل گوتەنى ناۋەرۋك ۋە فورم دوو شتى جىا لە يەك نىن، بەلكوۋ پىكەۋە گرېندراۋن ۋە تا رادەيەك فورم دەرەكوتەى ھەمان ناۋەرۋكە). بەلام لە ئاقارى ئەدەبىيات ۋە وىژەدا ۋە بەتايەت لە بۋارى شىعەردا، زۆر جار چۈن وتن يان فورم زۆر گرېنگتر لە چى وتن يان ناۋەرۋكە. بە زانئىكىتر، شاعر دەبىت گرېنگى ناۋەرۋكە كە لە پىكاي فورمەۋە نىشان بەدات. ئەۋە بە ۋە ۋاتا نىە كە لە شىعەردا شاعر ناپىت چاۋپۇشى لە ناۋەرۋك بىكات ۋە ئاۋر لە كىشە كۆمەلەپتەى ۋە سىياسى ۋە نەتەۋىپەكانى نەداتەۋە.

ھەندىك لەۋ بابەت ۋە تەۋەرەنەى كە شاعرانى بەناۋىبانگ لە چۋارچىۋەى شىعەردا ، زۆرىك لە كەسە ئاساسىيەكانىش دەبىزانن ۋە بگرە رۇژانە باسى لە سەر كەن، بەلام بەۋ شىۋەى كە شاعىر باسى لىكردەۋە ۋە بىرۋىپەتەى قەبارەى شىعەر ۋە فورمىكى تايەتەى پىداۋە ئەۋان ناتۋانن بابەتەكە ۋە ۋادىر كىنن. كەۋابوۋ، شاعىر دەبىت ئەۋەندە لىپاھتۋىبىت كە بە كەلكۋەرگرتن لە ھەست ۋە خەپالى خۇى لەۋ شتە ئاساسىيەنە جىپھانئىكى ناناساى، نامۇ ۋە جىاۋاز بىخولقېنئىت كە بۇ خۋىنەر ئەزمۇنئىكى نوى بىت ۋە ھەست ۋە خاپالى ئەۋىش بوروۋىنئىت. دىيارە ئەگەر بتۋانن شىعەرىكى ھەر شاعرىك لە نىۋ رستە ۋە دەستەۋازەى زمانى ئاساىدا بگۈنجىئىن بى ئەۋەى مەبەستى شاعر نوقم بىت يان رستە ۋە چەمكەكانى بىسرىنەۋە، ئەۋە نىشانەدەرى ئەۋە ۋاقىيەتەپە كە ئەۋ شاعەرە نەپتۋىنەۋە بە بۋارى كايە كەرن لەگەل زمان ۋە وشەدا سەر كەۋتۋىبىت ۋە بە ھەرەگرتن لە خەپالى خۇى ئەزمۇن ۋە جىپھانئىكى نوى بىخولقېنئىت. كۆمەلە شىعەرى ”مەن غوربەتم“ لەم روۋەۋە لە ھەندى شىعەردا سەر كەۋتۋو بۋە ۋە لە ھەندىكىشدا ناسەر كەۋتۋو.

بەنمۇنە: ”داپكەم ئەلى فرە مەسخەرەم ۋەختى پىاۋم“ ئەم رستەپە زۆرتەر لە رستەپەكى ھەۋالەدەرى زىمانى ئاساى دەچىت تا شىعەر. شاىت خۋىنەر بلىت ئەمە بگرەپەكى كورتە لە نىۋ دەقىكى درىژدا نابىت حكومى ۋە بىكرىت لە سەر پاژ، باشتر ۋاىە كە بەشۋازىكى ھىرمىۋىتېكايە پاژە كان لەگەل گشتدا ھەلسەنگىندرىت. بەلام سەبارەت بەم ”شىعەر“ ەى خوارەۋە چۈن دەبىت دادۋەرى بگەن؟

خەرىكى خۋاردنى نانى نىۋەرۋ بوۋىن: تەمانە ۋە بىنج باۋكەم تېقىپەكەى خستە كەنالى خۋىنەكە ۋە وتى: تاماشا توخۋا پىشىمەرگەى داماو لە مەيدانى شەرا خەرىكى خۋاردنى بىنج ۋە تەمانەن. ل ۵۲ ئەم كۆپلەپە ھەرچەند دەلەتلىكى سەمبولىكى ھەپە، بەلام لە شىعەر ناچىت. درووستە نووسەر دەپھەۋىت مەبەستىكى تايەت بگەپەنئىت، بەلام بە پىتى ئەۋەى كە لە سەرۋە ئامازەم پىدا، ئەگەر بىكەن بە چەن رستەى ئاساى ۋە ۋەك پەخشان ئاراستەى كەن چى لە مەبەست ۋە فورمى ۋە تەكانى نووسەر كەم دەپتەۋە؟ ئەگەر

زۆر ئارمانى بىر كەپنەۋە ۋە ۋەك ھەندىك رەخنەگرى بۋارى ۋە ئەۋە بىت كە شىعەرى راستەقىنە ئەۋەپە كە ھىچ كات ناتۋانپ ھەر ۋەرگىرئانئىك لايەنئىكى ون دەبىت ۋە بە ھەر خۋىندەۋە دەردەكەنۋىت، ئەۋا ئەتۋانن بلىن ئەم چەشەنە نووسراۋانە ناۋى ھەر چەند لەۋانەپە ھەندىك ئەۋ پىۋەرە پەسەند نەكەن ۋە ل شىعەر بىروانن.

بەلام لەكەنار ئەۋ چەشەنە ”شىعەر“ ئەندا نىمۇنەى زۆرىش ھەپە ۋە ھەستى مەن، رەنگ ۋە بۋى شىعەر ۋە خەپالىان لىنىشۋە ۋە شا: ئاۋردانەۋە لە ناۋەرۋكدا، لە بۋارى فورمىشەۋە بە چەشەنى تا بئالئىت ۋە پىنەگەلىكى نوى بىخولقېنئىت.

ۋەك: ئاۋىنەپەك پەرە لە كچ ۋە / مەن نازانم بۇ كورم! / ئاۋىنەپە ۋە / ئاۋىنەپەك زورۋەر كەمە. ل ۲۹ نىزىكەم روۋخانم ھەلىۋاسم / لە سوۋچىكا ھەناسەكانت بىرم / مەن ئەتۋانم كۆلان بىم ۋە بونبەستىم كەن / پەنچەرە بىم ۋە پىۋەم بىرا دەمتۋانى لە نەبۋونى خۇم كۆل كەمەۋە / ۋەك تۋ پىشتۋىنەكەى. ل ۵۴ (ۋىنەپەكى جوانە) يان ھەمۇ شىعەرى ”ھەلدەپى لە مەندا ...“ ل ۹۵.

مەن تەم بە ئاۋىنەپەكەۋە بىسرن / بىرەرەم، بە شەھىدىكەۋە پا شەرم، بە سەر كەردەپەكى بلىن. ل ۱۲۰.

مەن بام / كە قۇت نەبۋو بىلاۋىنمەۋە / بۇچى ھەلكەم ئەى روخسارت نەبۋو بە خۇمدا ھەلىۋاسم / بۇ نەروۋخىم ئەى يار! يەكېك لە دەستەۋازە گرېنگەكانى بەختىار عەلى بە) نىمۇنەى ۋا زۆر ھەن مەن تەنھا بە چەند دانە ئامازەم كەرد. بەگ بەشى ”دراۋسى“ زۆرتەر ھەست ۋە خەپالى شىعەرى تىداپە ۋە ن شىاۋتر ۋە درىژترە نە بگرە بگرە. زۆر جار لە نىۋ شىعەرەكاندا، بە: خۋىنەر ھەست دەكات كە لە شىعەرىكا لەگەل چەند ”ھايكۇ“ تاكوۋ شىعەرىكى درىژ ۋە بە ناۋەرۋكىكى تايەتەۋە، ئەم سەرلىش نەبۋونى ناۋى شىعەرەكاندا دەردەكەۋىت.

ھەندىك لەۋ چەمك ۋە دەستەۋازانەى كە شاعر زۆر جار بىرتىن لە پاپىز، كۆلان، دراۋسى، سەفەر، تەنباپى ۋە غەرىپى دېرى شىعەرەكاندا زۆرىش ئاقلاۋاپە، جادە، گان، باۋك، دەر ھتد. شاعر لە ھەندى شىعەردا دەپھەۋىت بە ئەدەبىياتىكى ”پۇر تىكېشكىنئىت ۋە ئەۋ سىۋەرە تارىكانە بەزىنئىت كە زۆر ج دادەپۇشرىن ۋە باسى لىنكەن. لە بەشى يەكەمى شىعەرەكاندا كاتىك كە شاعر خۇى ۋەك ھەلەى گانئىكى باۋكى دەنو بەچەشنىك جىگە ۋە پىگەى سەمبولىكى باۋك لە كۆمەلگە پىسپارەۋە: ”گورگىكە باۋك / بەمندا ئەلوۋرىننى ... / مەن گانئىك يان رۇخى نەسەرەتۋو ۋە رەخنەگرانەى خۇى لە ھەندى شو ئەمە دىرانە: ”مەن پىۋىستىم بە كەسىكە، دەنگى خۇش بى بۇ شانۋىپەك، تەف لە كارەكتەرەكەى خۇى بكا.“ ل ۳۱

له نپو ههندی له شیعره کاندا، به کورتی و به وردی بریک دیر ههن که له قسهی نهستق دهچن و وردیینی و قوولبوونهوهی شاعر له ژیان دهردهخن. بهشی کورتی "ژیان چیهه؟" ل ۶ ههرچهند شاعر نیه بهلام تیبینهکی ورد و جوانه له سر "واتای ژیان" له روانگهی نووسهروهه. نمونه کانیتر: "ئیره گورستانه بۆ کهسی بیهوی نهری" ل ۲۰. "من نهترسم به یانییهک ههلسم به دواي خووما بگه ریم" ل ۳۸. "نهترسی، نهگه ر تمهن تهرجومه یهکی سهقت بی له ژیان" ل ۵۰. "بنهمای مرؤف تهنایی" یه ل ۱۲۲.

بهلام له پهناي ئەمانه پشدا ههندیك "قسهی قوری" (به زمانی خودی شاعر) تیدایه که نهگه ر بیانسرینهوه جیگیان دیار نیه و هیچ کهم و کۆرییهک نایه ته ناروه. له ناکامدا پیوسته نامازه کهم به رنگ و بونی سیاسی ههندیك له شیعره کان که لهوانه یه نهزموونی خودی شاعر بیت له گهل سیسته می دهسه لاتندا، نهو کاتهی که له مهیدانیکی نابهرانبهردا به شیوازیکی مۆنۆلوگیانه نهو دهخه نه ژیر لیبرسینهوه و دهیخه سین و نایه لن به زمان له خوئی دفاع بکات (وهک نمونه بروانه لاپهری ۸۰). نهو رسته گه له قۆرهی که به زمانی فارسی هاتون زمانی دهسه لاتن له گهل ههر تاکیکی نه م کۆمه لگایا، وهک که رهسته یهک بۆ ترساندنن نهوان لهوهی که نابیت بفه کانی دهسه لات تیکشکینن و باس له مافی رهواي خویمان بکهن. به گشتی، ناوه روکی به رهه می "من غوربه تم" نهزموونیکی تایه تی لاپیکه که له داهاتوودا نه توانیت قوولتریان کات و باشتر به شیوازیکی نوی بیانهوئینهوه.

غوربتىك نىوات دۆزەخى راپردوو

خاپورستلى ئىستا

بەختيار كرىمى

ۋەكۆۋىنىياتنەرانى پرۆژە شىئىرى داكار، ئاۋر نەدراۋەتەۋە بەلكو فەرامۇشيش كراۋن. ئەمە خەسارە بۇ ئەدەبىيات و چاۋەروان دەكرىت ئەۋانەنى كارى جىدى ئەكەن مەدارى رەخنەيان بۇ بىنىنى بەرھەمى دىكەى ئەدىبان بەرلاۋتر بىكەن.

شاعىر ھەر لەسەرەتاي كىتەپكەدا ئەلئىت: من لە شىئەردا دەم بەۋەى كە ھەم. لە وشەدا دەبەمە حەقىقەتەى خۇم. شاعىر ھەر لەسەرەتادا ھوكمى خۇى داۋەو پىۋىست بەلارنى چوۋن ناكا. لىرا حەقىقەتەى تاكىكى دىيارىكراۋ بەناۋ ئارام نىيە، بەلكوۋ مەلمەلەتەى مەۋقە لە گەردوۋن بۇ چەسپاندىنى حەقىقەتەى بوۋنى. بوۋنىكە بەردەۋام نەبوۋنى حەقىقەى بوۋە تاكوۋ بوۋنى. ئارام شاعىرىكى كۆمەلەپەتەى بەرپىرسىبار و ھەزەمەندە كە بەزىمانى شىئەرەۋە لە گەل گەردوۋندا دىتە دوۋاندن. پىۋىندى گرتەى ۋەرگەر لە گەل بەرھەمى ”من غوربەتم“ دژۋار نىيە، چوۋنكو زمانى ئارام، زمانىكى نامۇ و قورس و بىناۋەرۋك و ناحەز نىيە كە زەۋقى بىخوینەر تىكېدا و چىتر سەرنجى نەداتەى، زمانى شىئەرى بە پىنى شىۋازى دارشتن لە وشە و كار و سىفەت و سەر جەم ئىلمانەكلنى زماناۋىدا گۇزان و نويگەرايى تىپىدايە و ئەم جوانكارىانە لە بەشى ماناى نوۋى و خۇلقانى وىناى نوۋى بە روۋنى بەر چاۋ دەكەۋى. بۇيە ۋەكۆ شاعىرىكى نويگەرا لەمەلمەلەتەى زمان و مانا و تەكنىكى شىئەرى سەر كەۋتو بوۋە بەردەۋام بەردەنگ خۇى ئامادەى نوۋىيەتەىك ئەكات، زەمان لە حەسارى روۋادا تىپەرىۋە، زمان و زەمان لە مەلمەلەتەى بوۋنىكى ھەتايى، گەردوۋن دىننە سەملا، وشە لە بالاي مانا بەرەو ئافراندىنى تابلۇى گەردوۋن سەر كەش دەپى.

شىئەرى ئارام شىئەرىكى ئازادە، رەھايە لە ھەر چى بەند و زنجىرە. وشە لىرەدا لە قەبارەى دەنگ، لە روۋمەتەى زاپەلەپەكى ئەبەدىيە و چەمك بەردەۋام ماناى نوۋى ئەخولقىنى. لىرا شاعىر نىيە كە شىئەر ئەلئىت، بەلكوۋ ھەممو پىكەتەكلنى كۆمەلگە و بگرە خان بە خانى جەستەى مەۋقە ھاتوۋنەتە دەنگ، بۇيە شىئەرەكلنى شاعىر تابلۇپەك نىن كە چەندىن رەنگ و سوۋزەپان تىپدا حەشەر دراپى؛ شىئەرى ئارام خودى گەردوۋن؛ كە تابلۇ تەنھاللىرا نەخشىنەرى سىماكانە.

شاعىرى ئەم دەقائە ئەپى لە دوو زەمەن و مېژۋوۋى جىاۋاز و ئەزموۋنى دوو جىھانى بەرزوزمدا لىكېدىرەتەۋە ۋانا پىش غوربەت و پاش غوربەت ؛ ھەرچەندە زۆر لە گەل وشەى غوربەتدا نىم و بە برواى من، تەنناتە لە دونىاى پۇست □ مۇدپىرەشدا، بوۋنى نىشتمان شوناسى تۆپە، بۇ ھەست بە بوۋن كەردن لە گىژاۋى دۇخى پىروۋادى ئىستادا؛ بەم بۇنەۋە ئەلئىم مەۋقەى كە نىشتمانى نەپى، تەنناتە لەسەر خاكى زىدى خۇبشېدا ھەست بە غوربەت ئەكات. نىشتمان لىرا ماناى پەساپۇرتىكى ھەپە كە ئىزنى بىنىنى جىھانت پى ئەبەخشى و ناۋىشانت بۇ جەمەۋەرى جىھانى، چىتر نامۇ ناپى و ئەتكاتە خاۋەن كەسايەتتەپەكى پىناسەدار و كاتى ئەلئى ”كوردى“ ئاچار ناپىت خاكى نىشتمانىكى دىكە بەسەردا بەكى تاكوۋ بىتاسنەۋە. باۋەرەم وايە بەرھەمى ھونەرى كۆمەلگەپەكى لەجۇرى ئىمە، خۇنەۋىست رۇخ و رەۋان و زەپىنى ھونەرمەند ئەكات بە زاپەلەى دەربىنى پىكەتە بىدەنگىپەكلنى كۆمەلگەپەكى شلەۋ، ئارام لىرەۋە دەستى پىكرد:

”من مەرىۋام دەپەشا كاتى ژنىكى چاۋكەۋە پىنى وتم؛

Whoher kommen sie?

من لە ۋلاتى تەنبايەۋە ھاتوۋم خاتوۋنى بالاۋبىز

من لە ۋلاتى شىركو و حاجى قادر و نالىيەۋە ھاتوۋم

غوربەتتىك پىنە

لە سوۋچىكى ئەم شارەدا كوزراۋە

ئەتەۋى چىم بىنىنى؟

غوربەتەى كە من بىم

بۇشاپەكە، بە ھىچ نىشتمانىك پىر ناپتەۋە

غوربەت ئەمخا

بۇ كۆى دەچى ئەى سەفەرى ھەمىشەپەى؟!

بەرگەى مەرحەبايى ئەم تەنبايە ناگرم

بەرگە ناگرم جارىكى تر لە دەستى پاپىز بەر بىمەۋە

پىشەنگ

ھاتنى ئارام بۇ ناۋەندى دونىاى پۇست مۇدپىر و ژبان لە پىكەتەى كۆمەلگەپەكى جىاۋاز لەۋەى كە پىشتر تەجرەبەى كىرەۋ، رىكەۋت و روۋداۋىكى مەزىن بوۋ. ئەتەۋام بلىم ئەۋ لە نىۋان مەشتومرەكلنى جىھانى پىش مۇدپىر و جىھانى پۇست مۇدپىر لە ھالى نوۋزەن بوۋنەۋەپەكى گەشاۋەدا بوۋھاتن. ھاتنىكى خۇۋىست نەبوۋ، بەلام گەراۋەۋە بە ئىرادەى ناسىنەۋە بوۋ. ئەم چەشەنە ھاتن و كۆچەرىيە تەنبا بەھۇكارى ھىۋاى گەپىشتن بە كەنارەكلنى ئازادى و بەختەۋەرى نىيە، بەلكوۋ تۇران لە نىشتمان و بىزارى لە خاك و تارىكوۋنى ژبانە و بەچەشنى لەدەرەۋەى ئىرادەى مەۋقەى لە چەشنى ئارام بەھۇكارى رەنگاۋرەنگەۋە روۋ ئەدات.

بەتتەپەپىشتن لەمانا و چەمكەشاراۋەكلنى نىۋ دەق، رەھەندى غوربەت لەپىناسەۋ شىكارىيە باۋەكلنى لە شىئەرى ئارامدا روالەتتىكى دىكە پەپىدا دەكابۇپە ھەممو ئەۋ چەمكەكلنى كە لە زمانى ھونەرمەندەۋە لە فۇرمى شىئەر دىتە ئاستى خولقانىكى ھونەرىۋە تابلۇى سەردەمىيەپەشى لە دۇخى كۆمەلگەپەكى لەم رىگەۋە دەلاقەكلنى ناسىنى رەۋتى فىكرى و فەلسەفەى ھونەر و بەرھەمى ھونەرى دىتە ناساندن.

ناۋىشمانى ”من غوربەتم“ رەخەكار ئەباتە ئاستى كۆلىنەۋە لە رەھەندە ماناىيەكلنى دەرون دەق و ناسىن و شىكارى لە چەمكى غوربەت و شىۋقەپەكى كۆمەلناسانەى زەمىنەكلنى گەشائى ئەۋ چەمكە لە دارشتىكى شىئەرىدا. ئەمە ئەپتە ھۇى سەرنجدان و بىنىنى تەنبا يەك كورتشائىكى خۇپىندەۋەى دەقى ئەدەپى. ئەم ھالەتە لە كىتەپى ئارام بە ھۇى مانىشپىتى سەرەكى كىتەپەكەۋە بوۋنى ھەپە كە ئەتەۋانر ھەم پۇزىتتەپ بىت ھەم نىگاتتەپ. سەر جەم ئەپى مانا دەلاۋەتەپەكلنى دەرون دەق شىبىكرىتەۋە و ھەراۋ زمانى شىئەرى و فۇرم و ناۋەرۋك و تازە گەرىپەكلنى لەم كۆ بەرھەمە نوۋىيەدا بىخوینرەتەۋە.

ئارام يەكەمىن و داۋەمىن شاعىرى كورد نىيە كە ھالەتەى كۆچ و غۇربەت لەبەرھەمەكلنىا رەنگ ئەداتەۋە. پىش ئارام، ”ئەپاز خونسىياۋەشان“ لە كۇتايەپەكلنى دەپەى ھەفتاد و ھەشتادى كۆچى ھەتلاۋى كە لە شارى ”ۋانى“ تۇركيا بۇ خاتوۋنى ئەنوۋسى، بەرھەمىكى شىئەرى نوۋى كە پىرلەنىشائە و ئىماز و دارشتى ئەدەپى و زمانىكى تايەت بە خۇى بوۋ خولقاند. بەلام تاكوۋ ئىستا بە چەشنى جىدى نەتەنبا لە شىئەرى ئەپاز بەلكوۋ شىئەرى ئازاد رۇستەمى، بىزاد كوردستانى، شىبراھىم ئەحمەدى نىا

ئارامى فەتىھى و كوو شاعىرىكى نوڭغەرا ھەمىشە شىئەرەكانى جىنى سەرنەم بوون و زمانى شىئەرى و مانا و چەمكەكانى، زمانى گىرئانەھوى جىاواز كردوھە لە دىكەى شاعىران. بەردەوام ماناى نوى لە فۆرمى پىرسارى فەلسەفى لە شىئەرەكانىدا لەحالى روواندايە. ئارام پىرسارىكى رەھايە كە ھىچ ولامىك ناتوانىت رىنى پىبىگىرئ؛ بۇيە ئەزەلىيەت و ئەبەدىيەت لە شىئەرى ئارامدا ئارام نىيە.

گەرچى شاعىر بەتەمەن لاو، بەلام تىگەيشتىنى لە ژيان و مرؤف، زۆر قوول و فەلسەفى و ئىنسانىيە؛ ساتبەسات مرؤف بەئاگا دىننەتەھە كە دارووخانى كەرامەتى ئىنسان، غوربەت ئەكاتە ھاودەمى ژيانى؛ بۇيە ”مىن غوربەتم“ تەنبا مەبەست دوور كەوتنەھوى فىزىكى شاعىر لە جوغرافىيائى نىشتەمان و دلئەنگى بۇ شاخ و چىكانى كوردستان نىيە؛ بەلكوو نامۇبى و لەگۆرنانى كەرامەتى ئىنسانە بەھۇى دارووخانى بەنما ئەخلاقيەكان. لىرەھە غوربەت بوو بە پىگەيەك بۇ نەرووخان، بۇ راگرتن و رۇح بەخشىن بەھەممو وانا و چەمكەكانى كە سەردەماتىك ژيانمان پىكرد؛ وھ كوو: مرؤفايەتى، ئەخلاق، عەشق، خەبات، مەزنايەتى، ئازادى و...

ھەرچەن، شاعىر لە دنياى واقەدا و لە جەرگەى كۆمەلگايەكى پۇستەمۇدپىندا، لە نىزىكەھە كار تىكردنەكانى ئەخلاقى پىرۇتستانى لە ژيانى مرؤفى رۇژئاوايى بىنى، ئەھوى شاعىر تووشى شلەژان دەكات، نىشتەمانى خۇيەتى كە بى ئەزموونكردىنى ژيانىكى مۇدپىن و بى ھىچ دەسكەوتى، تەننەت عەشقىش لەگۆر دەنن. غوربەتى شاعىر، دوور كەوتنەھوى فىزىكى لە نىشتەمان نىيە، بىبەش بوون لە بىننى دووبارەى روخسارى يار و زىبار و كۆلان و شەقلمەكانى شار نىيە؛ غوربەتى شاعىر، غوربەتى بوون و نەبوونە؛ راستىن ئاوينە و تابلۇى سەرگەردانى و كلۇلى و ھىچ بوونى مرؤفى كوردە لە گەردووندا. غوربەتى شاعىرى ئەم شىئەرەكانى لەدايك ئەبى كە ونبوون و نەبوونى خۇى لە گەردووندا ھەست پى ئەكات:

”ھەنوو كەم ھاتووه گالتهى بى بىكەن

من ھەنوو كەم شوړشى لى ونه

نشتەمانى لى ونه

خىيابانى لى ونه

توى لى ونه

من ھەنوو كەم نازانى كىم

لە چەن دىرى نىزىك بە كۆتايى ئەم شىئەرەدا دەلى:

”دۇخى من ئەمەتام:

من لاشەى داھاتووم

قەيرانى شەر

نەبوونى ئازادىم

بە بىننى جىھاننىكى نوى و رۇلى چەمكەكان لە پىناسەى مرؤفا و روون بوونى پىگەى ئىنسان لە ھەستىدا ئارام چىتر ئارامىي نامىنى، چونكوو ئەمجارە ھەمموى ئەو چەمكەكانى كە سەردەماتىك پىنى واوو راستن، ناراست بوونى دەر ئەكەوى. ئارام ناتوانى وھ كوو ھەفلاتى لە جىھاننىكى ھەمى و خەياللاوى و درۆينەى پىشوو دا بژىت. ئەو ئەمجارە خودى راستەقىنەى بوونەكان ئەبىنى، خودى عەشق، خودى مرؤف. خودى بەردەوامىي رەوتى روونانى ژيان، بى ھەم و خەيال. رۇيشتى ئەھو، رۇيشتىكى فەلسەفى و شەيدايەكى پىرپىسار بوو و گەرانەھوشى، خۇسەلماندنىكى ئەبەدى و بەرپىسارنە بوو. لە واقەدا ئەزموونكردىنى ژيانىكى نوى نەبوو، بەلكوو دەر كەوتنى چەوتى و نارىكىي كىردارى مرؤفى كۆمەلگايەك بوو كە تەمەنت لەویدا لەگۆرنابوو. لە راستىدا دەر كەوتنى رەزالت و خەسبووى و ناپاكي و ناراستىي ئاكارى ئەو مرؤفانە بوو سەردەماتىك پىت واوو مرؤفن و ئەويندارى ئازادى و خۇشەويستى مرؤف و ژيان ھەوتنى ژيانە. گەرانەھوشى شاعىر بۇ نىشتەمان دىسانەھە پىرئازار بوو، بىننىھەمموى ئەودىيى دەمامكى ئىنسانەكان و بەتال بوون و درۆينە بوونى بانگەشەكانىان، شاعىر ئەباتە فۆرمىكى رەخنەگەرانەھە، بۇيە لە خۇيەھە دەست پىدەكات. رۇيشتن و گەرانەھوشى بۇ نىشتەمان، ئەوى كرده خاوەن جىھاننىيەكى راستەقىنە كە بتوانى خۇى وھ كوو مرؤف بناسىتەھە و جەسوورانە برپار بەتات و ئەويندارنە مرؤف بىننى.

وھ ك لەم تىكە شىئەرەدا دەلى:

”ئەوانەى پىيان وايە لە شەھىدا نامرن

ئەوانەى بە ئومىدى تۆوھ چوونە غوربەت

ئەوانەى خويندى بالايان داناوھ بىكوتنەھە بە چاوى مردنا

زۆرن ئەى نىشتەمان

ئەوانەى ماتلن كەسىك لە تۆوھ بىننىنىت

ئەوانەى لە ئاوينەى تۆوھ چاھ لە فىگۆرى خۇيان ئەكەن

تابلۇكانى ئەم جادەيە لە خۇما بوو

دەستەم لە نەبوونى خۇم دا

لە توى بىرەھەرى

من تەنھا لە دوورەھە ژيانى خۇمەم بىنى

لايەنى ئۇمانىستى شىئەرى ”مىن غوربەتم“ لە چاھ كىتەبى بە كەمى نووسەر، زۆر بەرچاھە.

گەرەتەرىن دەغدەغەى ئارام، مرؤف و پىگەى مرؤف لە ھەستىدايە. شاعىر خۇى

بەرپىسار دەبىنى بەرانەر بە مرؤف. ئارام مرؤف ئەبىنى. وھ ك خۇى، مرؤف بى

ويتىرىنى شتەمادىيەكان. لىرا شاعىر رىگاي خۇى زۆر سانا جوى كردوھتەھە. شاعىر

جەستەى نىشتەمانىكى لەكۆل ناوھ كە سەرتاپاي رۇحى دەستدريزى پىكراوھ. بەرپى

كەوتووه، ئەيەوت خودى ژيان بىنى، روخسارى رەنگىنى عەشق بى دەمامك و

راست و روون بىنى. بەلام ئايا دەتوانى؟

ھەولى شاعىر لە ھەممو شىئەرەكانىدا چەمكى ”Verfremdung“ ئەمە گەرەتەرىن

دەغدەغەى ھىگل و ھایدگر و سارتر و ئەوانى تر بووھ... ھەرچەن ئەوان بە ھوى

سەقلمگىرەتى ئازادى و دىموكراسىيەت، سەرچاھەكانى Verfremdung باس

دەكەن؛ بەلام شاعىرى ئەم دەقائە، لەو دۇخەدا بە لىھاتوويەكى فەلسەفى، ئەو بابەتە

ئەخاتە روو. گەر سەرمەيەدارى و پىكەھاتەكەى، مرؤفى رۇژئاوايى لەخۇبىنگانە كرووھ،

خۇ نىشتەمانى شاعىر بىبەشە لە كەرامەتەكانى دنيايەكى لىبرال و سەرمەيەدارى؛ ئەى

ئەم ھەممو نامۇبى و لەخۇنامۇبوونە لە چىيەھە سەرچاھەى گرتووه؟!

من نازانم ئەم ھەممو كۆتايىيە

بۇ لە سەرەتاي ئەم كۆلانەدا راوھستاون

دراوسى، چۆن پىوتە دەم

ئەو كاتەى پەنجەرە بىم و نەشكىم؟

بەم ھەممو چەترەھە

ھىشتا ”تو“ م تەرە و

منى ماسى

بۇزەر بايىت نايىنم؟

لە كۆتەھە تەواو بىم، بۇ دەست بى كىردنەھوى مردن و

دراوسى، من كە مەرگىك قەرزار بىم

ئەم ھەممو گۆرەت لە چىيە؟

من سەفەرم دىوارىكە دارووخا

بەجىھىشتىنى نىشتەمان لەواقەدا بەجىھىشتىنى شوناس و بوونە. بوونى كە نەبوونى

ھەيە. بوونى كە ھىشتا نەبتوانىە چرۆ بكات و چاھ بە گەردونا بگرئ. شاعىر كۆتايى

ئازارە نەبوستراوھكان لە ھەرەكەت و رۇيشتندا ئەبىنى. رۇيشتن بەرەھە ئەو جىھانە پرلە

ئازادى و دادپەرەرى و يەكسانىيە. كاتى لەسەر سفەرەخوئانى ئەو نىشتەمانە پرلەھەواى

ئازادىدا دەگرستىژ رووبەرپروى مەملانەتەيەكى زەينى و دەرۋونى ئەبىتەھەملىرەشا زىندان

ئەبىنى، زىندانىكى پرلەئازادى. لىرا ونبوون و نەبوونى خۇى ئەپىكى. لەھىچ تابلۇيەكى

نىگار كىشى، لەھىچ لاپەرەيەكى فەلسەفى وئەدەبىيە ھونەرى جىگايەك بۇ داکوتانى

حوزوزرى نادۆزىتەھە. دىسانەھە مېژووى نىشتەمانى بە سوپايەكى بى چەك و رەخت

پىاسەكانى لە ولاتى غەربىدا گەمارۆ ئەتات.

”ئەوھتە خەرىكم بە مردنى خۇما دىمەھە ئەى نىشتەمان

بلى لىم گەرىن با ئاسوودە بمرم

با ئاسوودە خۇم تف كەمە دەستەكانى تو

دەستە كاتت لە مردوو بيم نابنەوه

ناوهرۆكى ئەم شيعرانەى ناو ئەم كتيبه، بېگانە بوونە لە نيشتمانى خۆى، شاعير بەدواى ژيان و عشق و ئازادى و مروفايه تيا ئەگەر ئيت، رەنگە كان بى رەنگ ئەبينى، دەنگە كان نامۆ ئەبينى، عشق ھەرزە ئەبىسى، ئازادى و دىلى بوى لىك نادريتهوه. ھەناسە كان، پىكەننە كان، ھاوارە كان نامۆن. دەمامكە كان ئىزنى پى نادەن. دژوارە بى دەمامك لە نيشتمانى پر دەمامكدا بۆيت.

شوقەى تازە گەر پە كانى "من غوربەتم"

نرخ دانان بۆ رۆلى مروف لە گەردوون وە کوو سوژە يە كى دانەر بۆ پىكاندى نامانجە كانى، بەرجستە بوونەوى رۆلى ھزرۆ ئەندىشە مروفى ھزر قانى كۆمەلگای مۆدېرنى كرده تاقەدەر گيرى خاھون دەسلالات لە ھەستىدا كە خۆى دەتوانى چارە نووسى بە پشتىوانى ھزرۆ ئەندىشەى نوى بنووسىتەوه. ئەم پرۆسە نوپىيەى تەواو بارە كانى ژيانى گرتەوه لە ئەدەبىيات و ھونەر و دىكەى بەشە كان رەنگدانەوى ھەبوو. مۆدېرنىتە بە ھەموو واتا و پىناسە و كارتىكر دنە كانى وەكو پرۆسەى نوپۆژەن بوونەوى رۆژئاوا، ژيتر خانە كانى ژيانى رۆژئاوايان دا يە بەر شەپۆلى نوى بوونەوه.

ئەدەبىيات، فەلسەفە، كۆمەلناسى، ئابوورى، سىياسەت... ھەموى كەوتنە ژيتر كارىگەرى بنىاتگۆرېنى پرۆسەى مۆدېرنىتە. شاعيرانى كوردستان لە ژيتر كارىگەرى ئەم رەھەندە نوپىيە بە تايبەت لە بەشى ئەدەبىيات و بگرە شيعر بە رۆھوى نە كردن لە فۆرمە كۆنە كانى شيعر، مودلنىكى نوپى شيعريان دامەزراند رەوتى نوپى شيعر لە كوردستان بە خويندەوهو بىنين و تىگە بىشتن لەو پرۆسە نوپىيە دەستى پىكرد. شيعرى نوى يان شيعرى مۆدېرن لە كوردستان لە چەندىن رۆھوه دە كرى باسېكرىت. واتا پيش سوارە كە گۆران و رەر چەرخانىكى بەرچاو لە بەرھەمى شيعرى لە روى فۆرم و ناوهرۆكو

سەر بېھلدا و بەگشتى سنورى لە گەل شيعرى كلاسېكا ديارى كرد و بوو بە خاوەن پىناسەى تايبەت. بەرھەمى ئەم قۇناغە بە پىنى گۆرانى نوپى سىياسى و فەرھەنگى و كۆمەلەىيەى ئيران و كوردستان لە قەبارەى ناوهرۆكى تايبەتى خویا خولقاو مەوبە چەشنى بىنەرى رەنگدانەوى واتا و چەمكە مۆدېرنە كان لە پىكەتەى بەرھەمى شاعيرانى. لە كۆتايەى كان دەپەى ھەفتاد و سەرەتاكاتى دەپەى ھەشتادى كۆچى ھەتاوى رەوتى نوپى شيعرى كوردى بەدورى گرتن لە ناوهرۆكى ناسیونالیسى تۆخ و گرېنگىدان بە فۆرم و چەمكە مۆدېرنە كان وەكوو: **dafamilirisation** نامۆ كردن يان ئاشناپى سېرئەوه، تاكخوازى **individualism** دارشتى نوى لە چەمكى

مروف، ھەستى، عشق، ژيان، پىكەتە شىكىنى لە شيعر و دەر برىنى رەخنەى فەلسەفى لە جىھانى پرشلە ئانى مۆدېرندا و ... رەوتى نوپى ئەدەبى لە كوردستان لە قۇناغە كانى تر جوى كردهوه. ھەر و ھا ئاماز مەپىكرد تايبەت مەنى و لا يەنە كانى مۆدېرنىتە بەر فراوانن لىرا ناكرى ھەمووى دەسنیشان بكەن بۆيە بە پىنى نياز ئەو خالانەى كە لە شيعرى من "من غوربەتم" بەر جەستە يە باس دەكەن.

(**Dafamilirisation**) نامۆ كردن يان ئاشناپى سېرئەوه:

نامۆ كردن يان ئاشناپى سېرئەوه ئەو تەكنىكانە دەپىكى كە شاعير بۆ نامۆ كردن و دېردەر كەوتنى مانا بۆ خوینەر بە كارى دەبات واتا بە كار ھىنانى توخمە خوازە يە كانە لە نۆ دەقى ئەدەبى و شيعر دا بە كار ھىنانى خوازە يەوشە يىبە كان سەر نىجى زەين بەر وە واتا نوپىيە كان رادە كىشى و واتا ناسىاوه كان بىبايەخ دەبن و بزر دەبن تاكوو جىھانى دەق لە بەر چاوى خوینەر ان نامۆ بنوینى.

"يە كىك لە گرنگترىن خالە كان كە فۆرمالىستە كان لەبارەى فۆرمى دەر برىنەوه ھىنايانە كايەوه چەمكى ناسىاوى سېرئەوه **defamilirization** بوو. شكۆفسكى يە كەمجار ئەم چەمكەى ھىنايە گۆرى و وشەى روسى **ostrannjenja** بە كار ھىنا. پاش ئەو ياكوبسىن و تىنىناوف چەند چارىك ئەم چەمكەيان بە نامۆسازى ناودېر كرد. يە كەمىن ھىماى شكۆفسكى بۆ ناسىوى سېرئەوه لە توپۆزىنەوه كەيدا بەناوى "ھونەر چەشنى شىوازە" دەدۆز رتەوه. بەرەى شكۆفسكى ھونەر، تىگە بىشتى ھەستىارانەى ئىمە دوپارە رىكدە خاتەوهو لەم پىناوھدا رىسا ناسراوو پىكەتە بەر و آلەت جىگىرە كانى واقع دە گۆرى. ھونەر خوو خدە كانمان دە گۆرىت و ھەر شتىكى ئاشنا لە بەر چاومان نامۆ دەكا. نىوان ئىمەو ھەموو ئەو شتانەى كە لە گەلېان راھاتووين. (بۆنمونە كار، جل و بەرگ لە بەر كردن، رازاندنەوى مال، ھاوسەر، ترس لە شەر) مەودايەك دروست دەكا، كەرەستە كان ئەگەر كو (خۆيان لە ئارا دابن) بە ئىم دەنۆپىتو ھەموو شتىك لە ژيتر دەسلالاتى لا يەنى خۆ كرد كە زادەى تىگە بىشتە ھەستىارە كانى ئىمە، رزگار دەكات." (ئەحمەدى، ۴۷، ۱۳۷۰)

بەرواى شكۆفسكى ھونەر تىگە يىنە ھەستاويە كى ئىمە سەر لە نوى رىك ئەخاتەوهو و لەم رەوتەشدا ياسا و رىسا ئاشناكان و بەنما بەر و آلەت ھەمىشە يىبە كانى واقع تووشى گۆرانكارى ئەكات. خووه كانى ئىمە ئە گۆرى و ئەو شتانەى خوومان پىگر توون و چىشتە كان بەو چەشنەى بۆخۆيان ھەن ئەنۆپىتەوه.

لە شيعرى ئارامدا ئاشناپى سېرئەوه بەزۆرى بە شىوہى ھنجار گرىزى مانايى رەنگى داوہ تەوه. بەشى مانا لە چاو دىكەى بەشە كانى زمان زۆر ترىن ھنجار گرىزى تىيدا رۆو ئەدات، ھاوئىشىنى دوو ھەستى جياواز لە تەنىشت يە كندا لە شيعرى مۆدېرن زياتر بۆ رەنگىن كردنى فۆرمى شيعر و لا يەنى جوانناسىيە، ئارام بە تىكە لاو كردنى ھەستە جياوازە كان و ھاوئىشىن كردنى وشە جۆر بە جۆرە كان كە لە يەك رەگەز نىن ھەست و رەنگ و دەنگى جياوازى خولقان دوو وەك ئەم چەند نمونە يە:

(ھانت، تازە چ دەردى لە ھەرسى ئەم جاددانە دەوا ئە كا؟) □ (ھانت، تازە چ دەردى لە ترافىكى ئەبوونم چارە ئە كا؟) ... (دلم تەنگە وە كوو مەيانى ناوپات) ... (سەرم گىژە لە گىژى ئەم پەنجەرە يە و ...) ... (قاچى ئىنسانم ئەوهرى) ... (ببوورن ئەگەر زرىيارم ئەرژى! يان كوردىم ئەشەلى ببوورن ئەگەر ئالودە يەن بە ھەواى وىترىنى بەرتان) ... (من دىوارىكم تا سەبىنى ئەم تەمەنە ئاجۆرىيە) ... (خۆت مەخەرە ئەبەدىيەتى كۆچەوه/ خۆت مەخەرە ھەرسى كات/ پەر اوپىزى شار لە تۆدا گيرە و ...)

تابلۆيۈك لە غۆربەت

خويندۇنەي شىئەرى ئارام فاتىھى

ئارام پزىشكىيان

تابلۆيۈك لە غۆربەت (ئارام پزىشكىيان)

“من غۆربەتم” دىيارىكە. دىيارىكە كە خىشتە كانى لە بېتاقىتى، دلئەنگى، بىزارى، وەرەزبۇون، غۆربەت و لە ھەمموى گرېنگىر باھەتى بوون وەك “دازاين” يىكى مارتىن ھایدگرى دروست بوو. كاتىك دەلىپىن دازاين، شىوازى بوونى خۇمانمان مەبەستە. ئىمە ھەمموى دەرۋىنە نىو و جودۇپكەو كە تايىبەتە بە ھەستى خۇمانەوم. وا دەكەۋىتە بەر چاۋ كە باسكردن لە “دازاين” وانا لە بارەى خۇمانەوم زور ئاسانە، بەلام ئەم خەيالە جگە لە وھەم زياتر نىيە و بە پېچەوانە پىشەۋە ئەبىت بلېين كە ئىمە بەردەوام ئەسبىرى دلەخورپىنى تىگەيشتنى خۇمان لە ھەلسوكەوت لەگەل بوونەورانى ترداين كە پىكەۋە پىئوئەندىمان ھەيە و لە راستىدا ئەوانن كە دۇنيای ئىمە دروست دەكەن، بىج ئەۋەى ھەستى پى بگەين لەگەلىندا زور جىواوزىن. كەۋانە ئىنسان لەگەل ئەۋ شتائەى پىئوئەندى ھەيە زورتر و زياتر لە خۇى ئاگايە.

ھەمموى ئەۋ شتائەى ناۋ چىرۆكە شىئەرى “من غۆربەتم” بەرچاۋ دەكەن جۆرىكە لە “دازاين” كە لە رۋانىيىكى ھایدگرى دا دازاين جۆرىكە لە بوون كە باھەتگەلىك وەكۋو كەس، مردن و ھەمموى ئەۋ پارادوكسانەى كە لە پىئوئەندى لەگەل كەسان و شتائى تردا دەردەكەن و لە ئاكامدا ھەست بە تەنىابوونىك ئەكەين چۈنكوۋ تىدەكەين كە ئىمە بوونەورەككىن كە فرى دراۋىنەتە نىو ھەبوون. گىرەۋە لە سەرەتاي دەسپىكردنى بۇمانى باس دەكات كە چۈن توۋشى ئەم ھاتنە ھاتوۋە “پىكەۋە خەۋتتى بە ھەلەى دوۋكەس”. دواتر دەستدەكات بە پىسارى و گەران بە دۋاى ولامىندا. ئەۋ باس لە دىيارىك دەكات بۇمان، دىيارىك كە خىشتە كانى لە شتائىك وەك باۋك، دايك، دەسەلات، نان، سفەرى بچۈۋكى مال كە لە ئاكامدا ھەمموى ئەمانە و شتائىكى زۆرى تىش دىيارىك دروست دەكەن بە نىۋى غۆربەت. گىرەۋە گىرەۋە كەى ئەكاتە دوو بەشى جىواوز؛ يەكەم گىرەۋەى ئەۋ كاتەى توۋشى غۆربەتى جوغرافىيى بوو و لە نىشتىمانى دوورە و دووھەمىش نۇستالۇزىيەكى جىواوز؛ كە لە كاتى گەرانەۋەى و لە نىشتىمانى خۇيدا توۋشى ئەبىت، جۆرىك لە غۆربەتە كانى ‘مالۋى سامۋىل بىكىت’ كە سەرگەردان و وىل بە دۋاى شتىكدا ئەگەرپىت كە ولامى پىسارىە كانى بىت.

نمونەگەلىكى زۇرمان لە مەنفا لە ئەدەبى جىھاندا بوو كە دەسپىكى بە ‘ئۇقىد’ لە سەدى ھەشتەم و لە كىتپى ‘نامە كانى غۆربەت’ بوو. ئەگەر ئۇقىد لە نىۋ نامە كانىدا بەخىلى بە وشە كانى دەبات كە دەرۋنەۋە بۇ نىشتىمان و دىدارى دەكەن، لىرەدا گىرەۋەى “من غۆربەتم” ھەلسوكەۋتى سوۋزە ئىنسانىيە خەساۋە كانى نىشتىمانى خۇى باس دەكات “پىكىكى تر بە يادى ئىستانباين، ئەم بەرە و ئەۋ بەرە، كىتپ رشاندەۋە و فەلسەفە پزىمىنى مرقۇفە كان، ماندوۋوۋونى كچ لە كچ بوونى و ...” و ۋەھى بەسەر دىت كە دەبىتە كەسىكى تر “من خەرىكم كەسىكى تر دەزىم” و لە پال ئەۋ گىشتە ھەستى غۆربەتەيدا ژبانە بى كەلكە كانى نىشتىمان ئەكات بە تابلۆيۈك و نىشتىمانى ئەدات، تابلۆيۈك كە لە نىۋىدا ھەزارەھا شت دەرتەكەۋىت و ھەلىشى ئەۋاسىت بە دىيارى غۆربەتدا و دواتر تىدە كۈشىت لە رىگەى وشە كانىيەۋە سەرەراى سەختىيە كان قسەى دلې بگەينىتە “يار”. ئەم قسەى دلە ھىچ نىيە زياتر لە غۆربەت كە لە “شۈين” يىكى غەربىدا توۋشى بوو. بۇ نمونەگەلىكى لەم چەشنە باھەتە لە ئەدەبى كلاسىك و ھاۋچەرخى كوردىدا دەتۋانين نامازە بەدەينە ئەزمونۇ گەلى مەنفاى حاجى قادرى كۆپى، نالى و ھەرۋەھا شىرۆكۋ بىكەس كە ھەر كەمەيان بە جۆرىك روۋبەرۋو و كاردانەۋەيان ھەمبەر ئەم ئەزمونە بوو. ئەگەر

حاجى قادرى كۆپى لە مەنفا ئەبىت و ھەر لەۋ دوورەۋە وشە كانى ئەدۋىن و بانگەشە بۇرۇش بوونەۋەى بىرى مرقۇفە كان ئەكەن كە لە نىشتىمانى خۇياندا سەرەبە خۇبى ساز بگەن، لەملاۋە شاعىر “ئەگەر وشە بىت ھىچ نالىت” و داۋا دەكات “با مۇسقىاى ئىمە دەس پىبىكات” و “با تەنبايى ئەۋ بىروا بە عەزمەتەى خۇى”. ئەگەر نالى ئەبىتە قوربان با و خۇلى شازەۋور و لە لايەكى تىشەۋە توۋشى نۇستالۇزىيەكى مەزھەبى بوو و ئامۇزگارى ئەۋانى تر دەكات، لىرە و لەم دەقەدا ئەم توۋشى مەنفايەكى دەرۋونىيە لە خۇيدا و ئاگايە و “ئاۋمىدە لە نىشتىمانىك كە نالى بان تەنھا لە غەربىدا خۇش ئەۋى” و “بىتر دلئەنگى خۇى ئەبىت”. ئەگەر شىرۆكۋ ئەترسا كە دارستانە كانى مەنفا يەك پەلك خەفەتى نەناسن و ئەترسا كە كورسىيە كان حەز نەكەن كە لە سەرباندا دانىشىت و ئىتر ئەھاتەۋە لاي پايىزە ئازىزى خۇى لە نىشتىمان، بەلام لىرەدا شاعىر تەنھا بىتاقەتە كە “سەرگەردانە پايىز لە بوونمان و رنجىش لە ورە” و حەسەرەت بۇ شتائىكى تر ئەخوات.

سەرەراى ھەمموى ئەمانە يەك شت ئەم لە گىشت ئەۋانى تر جىا ئەكاتەۋە و ئەۋىش ھىچ نىيە جگە لە تەمەن. ئەم دەپھەۋىت خۇى دەرناز بكات بە گۆرپىنى خۇى و بوون بە كەۋەگەرىك. شاعىر لە سەرەتاي دەسپىكى پىسارىگەلى گىشت سوۋزە ئىنسانىيە كاندا دەرۋانە سەفەرە و لە مەنفا دا لە سەرەتاۋە لىكەنەۋەگەلىكى روۋكەشپانە ئەكات، بى ئۇقرە ئەبىت، ھەۋل بۇ فېرېۋون ئەدات و لە ئاكامىشدا لەم سەفەرە بۇ يەكەمجار خۇى ئەناسىت و دواتر لىكەنەۋە كانىشى قوۋل دەبن. لىرەدايە كە ئىتر “خۋايە يەككىمان بمرە” ئەبىتە “من دابراى بەردم لە بىدەنگى” و بۇ نمونە “كوپرايىم بەرگەى شەقىكى تر ناگرىت” جىنى خۇى ئەدات بە “راپەرىن لە مەرگى مەۋە دەس پىدەكات”.

بەلام ئەم مەنفا جىيە كە سوۋزەى “من غۆربەتم” توۋشى ھاتوۋە؟ مەنفايە لە دوور بوونى لە نىشتىمان؟ غۆربەتە لە غەرب بوونى لە دۇنيادا؟ غۆربەتە لە ناعەدالەتتە كان؟ يان غۆربەتى بىدەنگى شاره؟ ولامى ئەمانە و ھەندىك پىسارى تىش دەرتەكەۋن كاتىك كە شاعىر بە ‘زمان’ نوۋاندى باھەتى بىر بوونى خۇى تارادەبەك دەكات. ئەۋ بەردەوام ئەبىتە سوۋزەيەكى ناسىن و بەدۋاگەران و ئۇبۇزە كانى خۇى ئەناسىت. ئەۋ ئىستە گەراۋەتەۋە و لە شارى خۇبەتى و بەلام توۋشى غۆربەتتىكى تر. ئەم جۆرە غۆربەتەى دوۋە ئىتر ھۆكارى ‘شۈين’ و لەۋانەپىشە ‘زەمەن’ ئەبىت و سوۋزە بۇ يەكەم جار خۇى دەناسىت. لىرەدا سوۋزە دىنگ پىچەۋانە دەكات و ۋەك چۈن زاك درىدا جىگەى بوون و نەبوون دەكاتە نەبوون و بوون، ئەمىش ئەۋ دىنگى مەنفا كە شاعىرانى پىش لە خۇى ۋەكۋو پىغەمبەرانىك لە ئاسمانەۋە ئەبانەۋەدا ناۋ سوۋزە ئىنسانىيە كان ھەلدەگىرپتەۋە و لە سەر زەۋى حەقىقەتە كانى زەۋى بۇ ھەمموى عالمە و جىھان دەنپىرپت. سوۋزە خۇى ئەناسىت. لىرەدا ئىتر “ئارام” ئارام ناگرىت و نايەۋىت لە راستىيە كان دەرپىت و خۇى لە ئارام بوونى ۋەھمدا ئۇقرە بەدات. ئەۋ ئىتر بۇى دەرتەكەۋىت كە غۆربەت غۆربەتى نىشتىمان نىيە و باھەتتىكى تر. لىرەدا ئىتر سىستەم دەناسىت، قازى دەناسىت، خودا و دەسەلات و كەسە كان دەناسىت و بىرى ئادۇر نۇمان ئەخات كە روۋنى كەۋە كە لە دۋاى سەدەى بىستەم و بە ھۇى ئەزمونى تۇتالىتاربايىز گەران بە دۋاى مال و شۈين كارىكى بېھوۋەدە، بۇيە “ئارام” سىرپەنەۋى غۆربەت لە باش كرىدى دۇخى خۇى و دۇخى ھەبوۋا ئەبىنپت. ئەۋ تىدەكات كە لە لايەكەۋە مانەۋە لە نىشتىماندا يانى خۇى يەكەرەنگ كرىدى لەگەل “تابلۆيۈكى بى

عەدالەتی دا و لە لایەکی تریشەووە هیچ شیوازیکی تەنانەت بە بوونی "ئومید" یەشەووە
ئەم غۆریبەتە چارەسەر ناکات، واتا بەردەوام خۆیشی خشتیکە لەم دیواری غۆریبەتە و
وێ کوو دیواری مۆسیقای 'پینک فلۆید' ئەبێتە "دەنگی مانوویەتی"، ئەبێتە "نارەزایەتی"
و داوا لە شار دەکات بێدەنگ بیت چونکوو هەموو سووژە خەساوەکان ئەیانەوێت
بدوین و شار ئەوەندە تریخەسین و سەرئەنجام ئەبێتە "کۆماری هەستانەووە" و ئەبێتە
"گەردووە گەر" و خۆی نادانە دەستی خەسان. بۆیە سووژەیی شاعیر خۆی ئاویتە
مەتەلەکانی کۆمەلگا ئەکاتەووە و ئەبێتە خۆیشی بەشدار بیت لە چارەسەر کردنیاندا.
"من غۆریبەتم" حیکایەتی هەموو ئەو ئینسانانەیی وێ کوو 'وات ساموئیل بکیت' کە
سەرگەردانن و بە دواي تیکیتی یە کسەری شەمەندەفەردا ئەگەڕین کە بۆ هەمیشە
ئەم هەبوونە خەساو و بی کردەوانە بە جی بیلن بەلام "ئارام" وا ناکات.

بە نان بلین بیتە ئیرە
نەبوونی خۆی ببینی
بە پارە بلین

لە هەر شوینیک ویزدان کوژرا
مەرگی لیبە
لە هەر شوینیک خوین رزرا
زولم

من نەبوونی عەدالەتم
ئەي چەک

کێ دەبێکی؟

من یاساشکینم

جەنابی قازی

کە بکوژی نان لە یاساوە تەقە دەکا

من دەنگی مانوویەتیم

جەنابی وچان

کە لەم شارە دەس ناکەویت

من نارەزایەتیم

جەنابی بێدەنگی

کە نوێنەری دەنگیش دەکەي

بێدەنگ بە شاری مردوو

بەرێز شەرافەت ئەیەوی بدوی

بێدەنگ بە دەولەتی بی کلادو

چەکی هەلخەتاو

یاسای دزراو

من کۆماری هەستانەووم

چال

مەنسور یاقوتی

وه قونداق تهنهنگه گه وا دانه پيشت ملج ک کهفته ناو خاک خوهل، فرمانده وه لهقه داده بان دهنهئ، وه پوتین داده ناو دهمی، دپانی شکیا و شورهئ خوون رژیا ناو دهمی. فرمانده دستور دا: بوهسینهئ ک بخه پیمهئ ناو چال... فرمانده وه رانهنده گره پیدر دستور دا: پر بانئ خوهل بکه. ناسر ترسیاد، هیز گرد و نالی: غهلهت کردم! چه بوی یه؟! ئرای چه دهنه لیم؟؟؟

-دهنگت بورا ئهوله ئی منافقه بخه پینه ناو چال...

ناسر نالی: وه سوئال کردن مهنزوریگم نهوی، ئشتبا کردم، من ژن و منال دیرم، غهلهت کردم

فرمانده وه قینه و هت: جانور! مه گهر نازانی یهئ ئمشه و نهباس چون و چرا بکهی و کهر و کور و لال بوود؟؟؟
-ژانستم وه بان چهو...

چهفت بوی ک دهمس فرمانده ماچ بکاد، فرمانده هت: یهئ کهم کار کردی گورت گوم بکه...

ناسر له پيشت فرمان نیشته. فرمانده وه ناو گوش پپای تهنهنگ وه کوول چیشتهئ هت و بهعد وه ناو تاریکی گوم بوی، پچه پچ فرمانده وه چهو ناسر دورر نهمن، ترسیاد، وه لای خوهئ نالی: یا خودا خودا برهسه دادم، وه گهر زندگی خوهم بازی کردم...

وه چال گه ورا و تاریک و دریژ تماشا کرد و گیانی. لهز زیاد و هناسهئ سهردی کیشا سه ساعت وه نیمه شهو چوی و بیشتر وه یهئ ساعت حق نیباشتن کار بکردان، وه گهرد چهو هیل بهسریا وه ئهوره دورر بویان، بهعد سوار تیارهنا کردیان و سهد فهرسهخ دورر تر وه ولات خوهئان بردیانه یان. ناسر وه لای خوهئ هت: ئه گهر نه هیوام وه ناو ئی چاله، چالم ئه کهن، ئهو پچه بیخود نهوی.

یهئ کهم ئیلا و ئهولا تماشا کرد و هت: یه سهرارژی بولڈزر ول ئه کهم و ئه هیوام

من منال شاخ و کیوم، وه شهو تاریک زاتم ناچید...

بولڈزر برده نوا. یهئ ئان دهنده خهلاس، ومانا تاریکی پپیه خوار و هیسته فرار فهره دورر نهوی ک پيشت سهر بهک ره گبارئ خالی بوی و نورر ئه فکه نیان وه شونئ چهرخ خواردن...

وای تیز پاپیز وه ناو ئهو دهرهئ بی بن و تاریک، خوهل وه گهللول کردیا و تاشهیل چای ئه کوتیانور چرائ لودرهیل و گره پیدرهیل و بلڈزرهیل و کامیونهیل وه ناو یهک چهرخ ئه خوارد، رانهندهیل دهمچاو خوهئان وه گهرد «ئاغابانو» یا چهفیه داگردوون و ههولیان بوو ههرچی زووتر چال گهورایگ بکهن و دوررو بون و بچن و نه پرسن ئرای چه چال ئه کهن و ئرای چه ومانا شهو تاریک و پر ترسه تا روز ناتیته مهنموریهت خوهئان تلوو بکهن. ناسر رانهندهئ بلڈزر، پپای سی ساله بک بوو وه گهرد بازوهیل کلفت، سینه پان و قولڈر، مل وه کسئ نیه خه فان، ومانا جهنگ تا هفت پيشت خوهئ بهستیمو. ساحو چهن مغازه و ساختمان و ماشین بوو، رهشه بازار شار ئهو ئه چهرخان، ریش و سوئل مهلا پهسن هیشتهو و چهن کلکوانهئ عهقیق وه کلکی بوو، ههرچی وه لای خوهئ فکر ئه کرد ک ومانا ئهو شهو تهنهنگ تاریک دورر وه شارهو ئابادی، ک وماناوی رووی و چهغه ل و گورگ هات و چو کردیان، ئهئ چال گهورا ئرای چه ئه کهن، عهقلئ وه هیچ کورهئ نیه ره سیاد. وه یهئ نه فر ک وه پيشت تاشئ گل خوار دیا، پرسید:

وهئ ریئه کهتیه سه ده پيشته؟

کسهئ جواوی نه دا، ناسر وه گهرد خوهئ هت:

وه تهنهنگ کوولئ ئه نازید، شوانه زا تا کامیون تره ک بارگیری بکاد، وه یهئ

نه فهر ک تهنهنگ وه کوولئ بی پرسئ:

مانئ نهوید براگیان، سیار کیشید؟؟؟

یارو وه گهرد برووی جواو "نه" دا. ناسر پرسئ: منال کوورید؟

یارو تهنهنگ وه کوولئ جیا کرد، زانو دا، گهله تهنهنگ کیشاد و کلک نیاده بان ماشه، ناسر ترسیاد، ههله گهر دیا و چوبه ناو ئوتاق بووچک بولڈزر وه، هت: گمه کردم باوه...

وه ناوژگی دشمنی داد و لای خوهئ هت "من ناناسی، زرانی بیه زوو، لابد توای یهئ رگبار وه بان من خالی بکهید؟ باوگد بایه درارم. تیغهئ بولڈزر یک سپهر کیشاده بان و چوی بهرهو پپای تهنهنگ وه کوول، دهنگی هیز گرد: چه توای بکهئ ئه حمهق؟

دهنگ فرمانده بوی ک دهمچاوی داگردوو و چهو هیلئ دیار بوی، ناسر هت: -توام کار بکهم چه بوی یه؟

-چو بهرهو ئهولا، حهواست بو

-خه تا بکهئ یهئ گوله ئه نهمه ناو موخت

-تو؟

-به لئ، من

ناسر، بولڈزر خاموش کرد، پیاده بوی، هت: بچو روشنی بکه. خهفه، بیدهنگ بو، بچو روشنی بکه سات سر!

ناسر دا مل فرمانده هت:

خوی ره، مهنزهت بتوا

فرمانده دهمس برد بهرهو کوولتی، ناسر مچ دهمسئ وا فشار دا ک وه زرانوی درات

وهئ مهو قهع حس کرد لووله تهنهنگی نیانهسه پيشتهئ، تواس هه لوی گهردی،

چہمیگ ول خویاں پیدہ مات کے پروم رس بدل دے

کردنی لہوائی دو مینس م ئی باسہ کردم ئەر کەسی لہو سەر دہمہ روایتہ تی بنووسیاد
ہہ تمنئای ہہ تمنن یہوو لہ ناو ئہو روایتہ تہ جیہو نہ کرد و کەسی نہو ئیرس ناوی بوہئد
لہئ روایتہ تہ ئیش بوو ئینگ ئەر بچیمہ و سەر ہور مان ئہو سەر دہمہ یہووہ
تہ نیادای تیمار کەر ناوی بوو ہہ ہمیش عرووسہ یل ناوی یہوور مژ یہسان و فہرہ کارہ یل تروو
توام یہ بووشم ئی پیا و ژنہ لہ سەر دہم خویاں ناولار و کارا بوونہ یہ نہوہ تم پیا
بہ نایش بوو لہ رووژینگ ہہوسلہ بیتاشتاد و وەر دہسہئ فرہئ ژیرخان و بالاخانئ درس کرد
شہوانہ ہہنای چراخ تووری لہ ناو وەرہ یوان رووشن کردن باوہر کەن
ناویاگہ و ہ کولی کردہ رووژ رووشن تازہ ئہوہل رادوونیش یہوو ہاور دووہہ ناوی
لہ یہ کی شہنہفتم وت: ئیمہ ئیواران لہ وەرہ یوان جہمہو بوومن
رادوونہ گہ چہ کتیم تا عملی نہزہر خودا بیمارز ئارمان دپرووقہئ بچریہ روولہ زانی ئی
ہوورہ چریشہ لہ جوانی مرد و بوویہ خویگ ئہو رووژ نای.

بوہخشین جارمہوق خومیش لہ روایعت ئہسلئ دوورہو کفہم زانین
ہہ ئی ہوورمانہ لہ ہوورمہو نہچوود و گہا خومیش بہشی لہئ روایتہ ہووم
و پیا و ژنہ ک ہہ پیایگہ ئیرنگہ گیان کەئید باپیرم و ژنہ نہنگم و یارو ہہ لہئ
روایتہ دہر چوود، چوودسہر ہہلا ہہلای خویہ، خالووہم.

باس سەرہ کی زانین لہ کووہو دہس و ہ پی کرد؟، لہو ساتہ
ک کوہر فراری و ژنہئ سہنگ یہزیدی دان لہ قہو ہاور دہنہ یانہ شار.
فہرہ شہوہ نیہ کەم و تہنیا یہیشہ ئووشم سالیگ مہلوویہ واروود ہا
ہوورئیان و ئووشن ہہ چمائی دوویہ کە ہوو و ئووشن فہرہ سالہ یل تریش کیسہل
ناویامان نا خہری و چہن جار قتی روو نا لیمان و ہہمیش لہ تیول راوہن گیان
دہر کردیم ہیمای ہہسہمان تا دوا و ہہالئ بکہیم و چہمیش ہا لہ تاف دہو.
م خومیش لہ کفتہ وارین مہ تہلہ یل بگنہفتم و بان گہ پیگ لہ سہرئ
ئیمان فہرہ شہوہ نیہ کەم و کەسایہ تہ گانم شہ کەت نیہ کەم، توام باس ئمرہو بکہم ئہو
گہورامالہ ہاتنہسہ شار لہ ناو مال بووچگی ئہویش لہ پەر شار و لہ ناورئ قہورسان.
نہنگم و ہت ئیرنگہ ددی ئی خودا رامہ تی بکہد و ہت روولہ
ئئ قہورسانہ خہوفنہ کدراہ فہرہ شلخ پلخہ ہہ دارہ گائیش چوو دار نین
و لہ جی و ہلنگ درگ و دہرزی گردنہ، روولہ لہئ شارہ ہناسم قت ہوود و ئی
خباوانہ یل قیلنیہ قرووژئدہم، مالہ گہ زندانینگہ م کەئ نادمہ و ہئ کولانہ دیرم.
و ہ ہہر کەنیا رەسی یقہئ گرد لالکیاد: رووژینگ مردہم، لہ
قہورسان ناوی چالم بکن یہ تہنیا و ہسیت منہ.

باپیرم دایم دیم لہ بان پلہئ دہر ہسارہ گہ دہسہوئجی نیشوود
و قووق داوودہ مل قہم گوچانہ گہنیا و چہو ہروودہ دارہ یل ناو قورسانہ گہنیا.
زانین و ہ خودا قہسہم نہ تہنیا م، ہیچ کەس تریش لہ دہمی گہ پی لہ بارہئ
خوہئ نہشہفت و ہیمای کەسیش نہ زانی چہو ہا ناو دلئ. ئی یارو خوہئ ئہو دہس
نیہئد و لہئ روایتہ ہووچ نیہشوئد ہا لہ چرپ چاپ خوہئ و مہنہ یری فرار کەئد
یہ ہوو دکتہریل فرہینگ لہ دہرمانئیان ناجز مہنن و سہرئیان سہر
مہن. لہ پیرہ ئی کەسایہ تہ ک لہ دہسم فرار کرد و منی گومی کردم یہئ ئیواران
گشتیمان لہ مالئیان کوو بوومن و نہنگم دہمہو بان نلاژ یاروود و تہنیا م زانسم و ہ
وہار ناوی فکر کرد، لہ پسای لہ دلہو عہرووسینگ لہ ناو و یارگہ رزی و مہردم
فرہینگ لہ دہوری خومشی کەن و چہم کوتن. یہ باس دو سی رووژ لہ بہومرہ و
ئمرہو ئیوارہس باپیرم دہمہو بان خہفتیہ و چہوہ یلی زناقہ دانہسہ قہئ سہقف
و تاقہ گہنیا چراخ تووری شہوق داریگ لہ خیالی لہ ناوی رووشنہ و لہ پسای ژیرخان
بالاخان نہنومہ تیگ درس کەئد تا خوہئ و ژنہئ لہ ناوی جیہو بگرن و بچنہ ئہو
رووژہیلہ و کەسی جرئمت نہ کەئد بان نیہئدہ ناو روایتہ تیگ و مردارئیانہو بکہئد
زانم ہہنای بچمہو دیارئیان ہانہ ژیر خہرواری خہری و بانئیان
دو سہنگ گران قہیمت داپووشاس لہ ناو قہورسان گہورایگ ک دارہ گانئ دار
نین لہ پسا تک تک بوونہ ناو و چن بریشہنہ ناو راوہن.

سال وارین مہلوویہ لہ ہوورہو بوہن و سالہ یل قت قران کیسہل
فہرامووش، نا نا چن بریشہنہ ناو راوہن.

سہختہسخت، نوورسن و ہنایہمیگ ہا لہ ہال گیان کەنسن. و ہ یہئ
ہناس ہہردو پای سہر ہوود و ہناس تر تا ناوشان، ہناس گہورایگ لہ
قورن دلا بکیشئد و من و نایمہگان و ہ دورئیمہ و شکمان بوہئدہو!
ہہ بیلا لہ ئہوہلا بووشم سہئ نہفہر ہانہ ناو ئی روایتہ تہ دالگ و باوگ و کوہر،
یہیشہ بزانی ئی دالگ و باوگہ ہہ یہئ کوہر نہ یرن دادوانزہ دوویہت و کوہر دیرن، ئمجا یہ کوہر
بووچگہ و ئووشم کوہر بووچگہ، لہ یہوو بووچگہ تریش دوو سی دوویہت ہمس و گشتئیان
ہانہ سہر زنیہ خویاں ئی کوہریشہ ژن دیرئد و دالگ و باوگی ہانہو سہرہئ یہوو.
شرووع باسمان لہ ناویاگہ دہس و ہ پی کەئد، ناویاگہ چہمیگ و ہ دورئیا
خلیف خوار دئیہ لہ شہوہ گیان و ہار ہلہ پیرن ماسی و ہ سہرئیمہ و جلیق فلیق دان
خویاں ہہنای سفیدی ژیر زگیان کەئد لہ خومرہ گہ و بریق باق کەئد شیت نایم
کەئد. ئووشن ہەر ماسی لہو پاپہرنگہ بیہرئدہم، تہ یئدہ زیق و لنگ، چہمہ گہ نیمہرروان
تاوسان ہوودہ گولہ مہلیہئ، منالہ یل وورہ جی لہ یہ ک کەسی بیہرئدہم ناوی یہ کی مشتئ
خہری برنگ دہئدہ ناو چہمہ گہ و ہ ہوار ئووشی (مہل موورت و ہ شہوم و رووژ) ئی ناویاگہ
مردئیہ یلیانئیش ہہ لہئ چہمہ لہ بان چیتہ کولی قوسل دہن و ناوہ گہئ ئر ازان تہوہر کہ.
چہمہ گہنلوی رومنہ شوون پای لہ ناو کولی مہ تہلہ یل ننگم ہمس خویہ ئووشی ناو چہمہ گہ چوو
گیان لہ ناو لہش مہردم ناو پایہ خشوہ بوویہ ہوچ کاممان تاوشت دوور یلہئ چہمہنہ یرمین.
م لہئ گہ پہ خاس نہرہ سیمہسہو ہرئ لہ مہردم و ہتن راوہن یہئیراس
رشیدہ بہہہیشت. چہن نہفہرنگ لہ ناوی مردارہو بوون و و ہتن راوہن نایمہگان
پالوئد و ناوی لہ پیسی زرگار کەئ، نیہ زانم ئمجا ئی گہ پہ کەمی زوونہس م لہ پیرہ
کفتمہو ہوورم لہ پسا دوورہو ہووم چہم ہا لہ تاف خوہئ بیلا لہ ئہوہلا بووشم لہئ
روایتہ تہ کەسایہ تی دالگ و باوگ پیر بوونہ و کوہر ہا لہ جووش جوانی، ئہوان
خوہشیان تہئد لہ ناو ئی روایتہ گہ پہ لیان بیہرئدہم زانی ئہوان فکر کەن ناردہ یل
خویاں ہہر پینہ، کوہر جارئ ہا لہ جووش جوانی، ہہلا ہہلا و ہاومالی کردن و ہل
ہەر گیانہوہر دوپایگا، تہنباں و ئرس میرات فرہینگ ہا ژیر دہسئ؛ لہ ہووچ جایگ
ماوای نیہ گریئد ہەر و ہ ساتئ فلنگہ کەئد و لہئ روایتہ تیشہ دہئدہم دہیشت. م و ہ
زوور بہجہری کەم یہیشہ بزانی لہ ہرس دان، ئی ولاتہ و ہ کولی تیرئ نیہ کەئ.
جن و ملائکەت لہ پاپہرنگ ناوی جی گردوون و ئرائ خویاں ہسار
و ماوای داشتن. لہ سالیار دوور و ہتن کلای مامہ ناویگ یہئ شوہ لہ ناو
سوورئیان بوویہ و کەسیگی دہسیگہ لئ نہوہشانیہ و جہماعہت کارہو پی
نہباشتنہ، ئرائ بان سہر عرووسہ گہ ہاتنہ سہرومن لہ مال خان بردنہ.
ئہوسا ہہنای کلای گہ پہ لئ داس، کەسہ پی باوہر نہ کردئیہ ئہووش
و ہ تہیہ ہہ لہو سوورہ چہقہئ مووشکہ کفتمہسہ پەر سہروہنہ گہنیا بچن بارنہئ،
مہردم جہم بہساوون و و ہ چہو خویاں کونای دوو قوروشی لہ جز سہرومنہ گہ دوون.
لہوساوہ کەسی و ہ گووش خورہ ناو لہئ پاپہرنگہ نہ پەر یہسہ، نہ ک بال پەر پیگ بتلئید!
گہ پم لہ سہر کوہر ہوو لہ ہرس دان ئی شارہ و ہ کولی تیرئ نیہ کەئ، شار
ئووشم ئیرنگہ ہانہ شار، ناشانئ من و ہل یانہ پارہ رسیدہ سہردہمیگ قردینگ منال ہووم و
و ہ مال یانہ ہامشوو کردم. ئووشن ہوور منالی تیژہ زانین و ہ زوور و ہ ہوورم تید ہہ ئی
نایمہ ک لہ ئہوہل و ہتم ہا ہال گیان کەنسن و ہ جوانی، جوانی ئووشم گہا چل پہنجیا
سالان دیمہئ، ناگریگ ہوو لہ ناسمان کەفتوودہو خوار ہوورہو بوون چہوہ یلی زہئ
زہلئدار درئ، لہ مہردم شہنہفتم سہر تہر یہ بوویہ کوہر و ہ دلاوہری یہوو لہئ ولاتہ لہ دالگ
پنیا نہووویہ و نیہوہ، و ہتن لہ کوناج کەنایا گوور داسہو بان و چہن جار خاومن مال لہ ناو
تہوولہ و کەنای بہسلسو. کلاو دہسما لہ گہئ و ہ سہرئیمہ ہوو و دایم سہر خہری کرد، ری

دیاری میزگ جننگیل هری هری ژیار جهانگرد

دوای چهن سال شهر، ژنهفتن وشه‌ی ناگره‌س، ئرا هر که‌سیگ فره‌گران بوو. نه‌ویشه ئرا ئیمه که له ناو قولتیسسه‌ی ناگر و له به‌ره‌ی نوا بوومن. ئمیدمان به بوو که تلیماریگ فره‌تر له زوی دژمن داوریمن. دوای ئی گشت ساله، خهبات ئرا سهربرزکردن ولاتیگا، وه زوان‌هاوردن وشه‌ی ناگره‌س و ناشتی، هومله‌ره خسه‌وگیانمان، ته‌کان گهنیگ دا وه فرمانده. ئارام و قهرار لی بربوود. له به‌ره‌ی شهر ژاو هلاوردیم و خر خواردیمن. سهر بردیمه‌ی یه‌کا و ناشاسه لیمان بریابوود. پامان نه‌و بان زه‌وی نه‌هات، مینسیمنه مامر سهربریای. من و سهرباز تره‌ک ک سالان فره‌یگ بوو له ته‌رک‌ش فرمانده بوومن. جار تر وه دقته گووش له فرمانده ته‌کانیمن. راسی بخوزاین، شهر بووده به‌شیک له ژیمانمان. ئیوارانیگ ک دهمان له خوون نه‌ره‌زیاد، نان نه‌و بان زوانمان نه‌چی، دی فره‌خ نه‌کرد چ خوون دژمن بووانا یان خوون هلوقه‌تاره‌یل خوه‌مان. تا فرماندهر ومت تن و سه‌فه‌ر وه‌گهرده‌ما بان، نه له زوانمان نه‌بوو. ئیمه له ناو ئی چهن ساله، وه چشتیگ تر بیجگه له شهر فکر نه‌کردیمن. نه‌سلن باهر نه‌کردیمن، رووژیک بی‌ته‌فه‌ی ته‌فنگ بوه‌یمنه‌و سهر یاگر بژه‌یمن. موویگ له گیان فرماندهر رازی نه‌بوو ک دژمن وه به‌رزه‌ک بانان ده‌ریچوو. له سهرین تا وه پا له قه‌یقه‌تار و شه‌نگ وشک بوومن. هر جووره ته‌فنگ و ته‌قه‌مهنی وه‌گهردا بردیمن. تا له ناو نه‌و دوای سهرباز و مه‌رده‌مه‌گه بوومن، ته‌فه‌لا کردیمن ک رووخه‌شیک نسبه‌ت وه ناگره‌س و ناشتی نیشان بده‌یمن. همنای ره‌سیمنه لیو چه‌م. چه‌ومان که‌فته ئی له‌پ ناوه ک ئی هممه‌گه ماسیه‌ی وه‌ل خوه‌یا به‌ی، بی‌یه‌گ که‌سیگ ری نیشانیان بده‌ی، ته‌نانه‌ت وه ده‌لقرچی خوه‌یان چنه‌وژئیر، نه ته‌نیا فرمانده له‌کوو ئیمه‌یش تا نه‌ندازه‌یگ له جامه‌ی خوه‌مان ده‌ر کردن. فرمانده دس و پا هه‌لمالی و وه‌ر نا له ته‌نکی و بیار. وه زوان خوه‌ش له ماسیه‌یگان لالکیاوه: "ئیمه خوه‌شمان نیه‌تی ئیوه بوونه خوه‌ر‌د‌اش که‌سانیگ ک سالان فره‌یگ له هممه‌ر ئیمه پادانه‌سه‌گه‌ز، نه‌ته‌نیا پاوه‌گه‌زدان، یه سالان فره‌یگه له ئیمه کوشن. ئیسه خوه‌شمان نیه‌تی وه زوان تره‌ک وه‌گهرده‌دانا بووشیمن. ئیمه توایمن ئی گیجه‌ل گه‌ورا چاره‌سهر بوو. هاتی ئیوه نه‌ره‌سونه‌و، گاه‌سپیش وه روو ناگاهی بوود، ک ئیوه له‌یوا خوه‌دان خه‌ینه باوه‌ش..." ماسیه‌یل گووش نه‌ته‌کانن، به‌شیک له وجود چه‌م بوون. هر کام لیان دیرووکیگ له نئسانه‌یل ده‌ور وه خوه‌یان زانستن، نه‌وانه‌یشه ک زاروو بوون و ئمرییان، شهر نئسانه‌یل نه‌وود، داپیر و باییریان، ئیواران هورود باریک تاریخ ئی گیانه‌وه‌ریل دوقوله ئرایان واژگفت و شیه‌وکردبوون. ره‌نگ سه‌فه‌ر له فرماندهر زهر‌دتر بوو، منیش تا ته‌نانه‌تیگ زهر‌دتره‌و بووم. ئیمه هر سی، خوه‌مان هلازانیمنه ناو و بیار چه‌ما، وه چنگ وه له‌پ، وه پا، وه زگ، وه قه‌پ نوای ماسیه‌یل گرتیمن. هیچ ماسیه‌یل گووش نه‌ته‌کان، گاه‌سپیش هر هه‌وال نه‌رسوون. وه ژیر هه‌نگلمانا، وه ناوگه‌ل فرمانده‌یا سووله کردن و چینه‌و ژیر. ماسیه‌یل تر ک له توانییان بوو، باز دانه سهرمانه‌و، هرچی له‌پ کوتایمن، سر بوون و فرته کردن و چین. خه‌نی گهنیگ که‌فته‌و سهر لیو سه‌فه‌ر. فرمانده‌ریش پیرکی دا له خه‌نی، وه‌لی خه‌نی شادی نه‌بوو، خه‌نی ساله‌یل شهر بوو. همنای له‌یوا خه‌نیگ نیشه‌ت سهر لیو، دی زانستیمن دوای گریگ زه‌وی و زهمان نه‌ی‌ئوه‌یه‌ک. دس و پا و تمام نازی له‌شی نیشه‌ت لره‌زه. ته‌رکه‌شه‌یلی که له شه‌ش سال پیش هر له‌ی لیو چه‌مه، له‌ی لیوار خه‌ته، دابوون له ناو سهری، گاجار ژان و ئیشییان هاته‌و سوو، خه‌نین و گیریئ له‌وای سه‌حنه‌یل فیلمه‌یل شادی و شیوه‌ن به‌ین به‌بنینه‌و

کرد و له‌ی دیم خسه‌ی وه نه‌و دیم. چمانی زهر‌ده‌ژوه پشانووده ده‌مچه‌وییا. چه‌و بریه ناو چه‌و چه‌م و قیران و هوار کرد. وه‌لی هیچ ته‌وفیریگ نیاشت. په‌نا بردیمه پشت تاشه‌به‌ریگ له لیوار چه‌م. جه‌له‌سه‌ی گورجانه‌یگ: له دار خسیمن. هلایه چاره‌کی وه سهر گاهه ده‌مه‌ته‌فه و راویژ کریا. فرمانده بریار خوه‌ی دا. من و سه‌فه‌ر که‌فتیمنه لیو چه‌ما. سه‌فه‌ریگ ک دو سال پیش خه‌مه‌تی تمام بوود، نه‌ما وه ئشق شه‌هادت و خه‌بات له ری ولات - ولاتیگ ک زوانتیانیش نه‌ره‌سیه‌و - نه‌لگه‌ردیابووده‌و ئرا شار خوه‌ی. ئیسه دو سال ئزافه‌تر بوو ک وه شانازییوه شهر کرد و وه بوو بارووت گوله و بوو له‌ش که‌فتی یار و نه‌یار، گه‌ز گه‌ز بالا رواکان. هر جار گوله‌ی له له‌ش ریواریگ له ژیر خه‌ت گیر کرد، چمانی دنیا هین سه‌فه‌ر بوو و وه گورجانه‌یگ خوه‌ی ته‌فانه لای فرمانده‌را، نه‌ویش ده‌سیگ کیشا مل سهرییا و وه راحت ناو له قورگی چیه‌و‌خوار. راسی ته‌نیا هاورى و هه‌قال فرماندهر بوو، ته‌نانه‌ت ئرا خواردن ناشتای دوای نماز شه‌وه‌کییش وه‌ل یه‌کا بوون. ئیمه وه لیو چه‌ما که‌فتیمنه رییا. وه‌رو ناو دل ولات. وه بی‌ترس و له‌رزه گام هه‌لگرتیمن و له ناو دل کوشه‌ر خوه‌مان نزیکه‌و بوومن. دهم دهم ئیمه بوو. که‌س نه‌ویرس بووشی پشت چه‌ودان نه‌بروو، چون فرماندهر ناووده ژیر زوانمان ک هیچ که‌س نیه‌توانی له به‌را به‌ر هه‌ده‌ف پاک و راسگانی ئیمه چشتی بووشی، ئیمه راسگانی‌ترین نایه‌مه‌یل دنیا‌یمن. دوای ده - دوازده ده‌قه ره‌سیمنه گوله‌م قولی. وسایمنه دیاریانا، وه‌ل یه‌کا دس کردیمنه راو کردن. له بانا کش ماسیه‌یل کردیمن. له قولایی گوله‌مه‌گه، له وار و لیژگه‌ی خوه‌یان نه‌یشتیمان. وه‌رییان نایمن له و بیار و ته‌نکی ناوه‌یل. ته‌نانه‌ت گاجار له وه‌یشت له‌پ دان ماسی و ته‌نکی و بیار، ناو نه‌و‌ده‌م بریگ ماسی نه‌که‌فت. بریگیان له بی‌جیه‌ری له وه‌یشت له‌پ دان ئی گشت ماسیه‌ی، که‌فتنه‌و ده‌یشت و سهر کوتان؛ ده‌نک ده‌نکیگیان گیان کرانن و وه نکه‌جری ده‌سا له‌ش ژه‌نینه ته‌نکی ناوا. نزیک لیو مه‌رز کردن، فرمانده له پشت کوچک له مکول بوو. له‌پ دان ئی گشت ماسیه‌ی، بووده خوونیک و وه‌رچه‌وی گرتبوود. سهریگ هیز دا، ماسیه‌یل هاتبوونه بیست سی متریی. یه‌کمین نارنجه‌ک ئرایان وه‌شان. ئیمه‌یش خوه‌مان هلازانیمنه پشت کومه‌یگ خه‌ری له بال ژووهری ماسیه‌یگانا. نه‌مانی هه‌چانه‌و نه‌خوراد تا ده‌سکه‌فت ته‌قین یه‌کمین نارنجه‌کی بوونی. چون له ناو ئی چهن سال شهر، دی هووکاره بوود ک ده‌میگ دژمن لید نزیکه‌و بوو مه‌پرس و ترمز ویل که. نارنجه‌ک دویم، سیم، چوار و... وه‌شانه ناویانا. ره‌نگ چه‌م گووه‌رییا. ماسیه‌یل له‌ت بوون. ناو و خوون بووه یه‌کا. هر ماسی له‌ت کریای بوو ک ناو پلی دا! هر ماسی زبنی بوو ک وه‌ل له‌ش مریدیگه‌گانا هه‌لا‌ی ژیر خه‌ت کرد. ماسیه‌یل زامداریش گورجتر له جارن ری خوه‌یان ترکانن. نه‌مانی ماسیه‌یلی ک له بانا راو کردبوومن، زورمییان کوشیان. فرماندهر و من و سه‌فه‌ر په‌لام سهر خه‌ت بردیمن، نه‌یشتیمن له‌ش ماسیه‌یل بچنه‌و ژیر. نوای له‌ش مردی ماسیه‌یل گرتیمن و دی نه‌توانسن واوه‌سه‌ بکن. نه‌گه‌ر جارجاریگ له‌ش ماسی له‌ت بوویگ له دهمان ده‌رچی، هلو سه‌بازه‌گه‌م هه‌لاماتی برد و له شوونی تا ژیر مه‌رز چی. چارمان ناچار بوو، یه‌ه‌یا و نامووس فرماندهر بوو. فرماندهر هر جار وه‌ت: "مال ئرا مه‌ره‌زه یا ئرا قهره‌ز" ئیمه‌یش باوه‌ر کردبوومن. له‌ی ده‌مه ماسی خولگه‌یل تر له خه‌ت هاتنه‌و بان و خوه‌شیان له ره‌نگ سوور و له خوون ره‌زیای چه‌م هات و خوازین تا وه سهرکانی ئی ناو ره‌نگینه بچن. هر چهن وه‌ختی گه‌ورا بوو له‌ش مردییان له‌لای چه‌مه‌گه‌بووه‌ناو نه‌و دوای له‌ش ماسیه‌یگانا. رووژه‌یل و مانگ و سال فره‌یگ و به‌رد. یه‌بووده کارمان. شه‌وه‌کیان وه سات کارمندی هاتیمنه سهر کارمان و تا وه گووش خوه‌راوا کار کردیمن. هر رووژ ماسیه‌یل مردی و نیمه‌گیان له چه‌م خسیمنه ده‌یشت. □

پشیه‌یل په‌لام ماسیه‌یل هاوردن. ماسیه‌یل فره‌یگ خواردن. نه‌وانیش دی که‌فتبوونه لمر. هر رووژ و هر سات وه دیار ئیمه‌وه بوون تا ماسی تازه له ناو ئرایان بکوشیمن. پشه‌یلی ک له دربیژی ئرایان هر بنقاو خواربوون و تا ئیسه

گوشت ماسی تازه وه چهو نهوون، تنانته پشیهیلی ک نازیبان فره رهواج بوو له دهر مال بهگ و میر گه ورا بوون، هزار کوتی ئی ماسیهیله له ناو خه یال خوه یانیش نهوون. هر پشییگ خوه شی له جوورئ ماسی هات. لیبان بوو تنیا سهر ماسی خوارد، لیبان بوو گوشت بی کهول، بریگیانیش کهول ماسیه گان که نین و که میگ له پیوسه گی نانه ودهم، نه لبته زور میان نه پرسین و وه نازای سلیمانان دان. کاشی وه جییگ ره سی، بر له ی همگه ماسیه نه کردن. فره که سهیل سهر دان لئو چه م کردن. جهله سهیل فره یگ نریا. راویژ فره یگ کریا. سهره نجام بووه یه گ گوشت ماسیه گان سادر بکری. نه لبته وه ولاته یلی ک هوری و هلوپشت و نریک بوون. ساله ییل نه وهل له یوا بوو، ولاتی ک نریکمان بوو گوشت ئرای چی. دووای چهن سال هر ولات دوور تر یگیش ته فله کرد ک گوشت ماسی ته بیعی هم به خرده وه همیش وه زینئ، له نیمه بسینن، نه وهیشه وه ئی نرخ فره که مه نریاووده بان هر کیلو گوشت ماسی. ههای دمس کردن فره تن ماسی، حاجی - ک ئیمانئ کامل بوو - هه لوژیا ئرا به پرس سادر کردن گوشت وه ولاته ییل دهر موه. سالان فره یگ گوزهری، فرماندر پیر بوو. وه لی دل له کار خوهی نه نا. منیش کار تر جیا له یه نه زانسم. ئرا یه گ بزیم ناچار بووم ک دریزه وه

کار خوهم بهم. کار نیمه بووده ماسی خواردن. هر جوور برشانن ماسی دپیه کهو کردیمن و وه جوور هیل مه خسووسیگه وه لهش ماسی برشانیمن. چه م هر جار وه رننگ سوور یگه و خر خوارده ناو شار ژیر خه تا. دی له ی ناخره یله و تاقته نه هلود، وه ل گهرمای تاوسانا گیانئ نیشته کولیان. وهر - وهر گهرمه و بوو. کهس له قهره نه یشت. هر بن بسات ماسیه ییل بوون ک له په سوو و بن زهل و زووله ییل له قوولایی گولهماگانا خوه یان نه وشارتن. کاشی وه جییگ ره سی چه م له وه یشت گهرما سیتگ دا و کولیا. له پشت به نداوه ییل و گولمه ییل قوول، بووه هلم و چییه ئاسمان، گیژ خورادن و خر خواردن. له وهرز سهرما و وشکه زقم دنیا بووه میل یه خ. نه وره ییل تاقته نه هلودن و بوونه گرم هر و ریژان و وه مل زهویا دایان. □

رووژ هه لاتبوود. وه ل وارانشا نیمه کار خوه مان ترکانین. ههای من و سه فهر گهر د یه کا له ماسی دا کردنه و هاتیمن، شوونینگ لی نه بووا هاتبووده گوما، وه ختیگ له شوونئ گهر د یایمن، دیمن جار جار لافاو به یده نه و ژیر و گاجاریش ده یده ی نه و بان. لهش سهر دئ سهر دتر له ناو چه م له مهرز چییه و ژیر. وه لی هر دمس بوو و وه گهر د پل دان ناوا په لام ماسی برد.

هەریک ب ئیوقدی زوییه

هیمم عبدالابور

فەرخی ۱

”ئەو چەندەمەن جارە پیت دەلیمەو، ئەو قسانە نەهینییهکی زۆر مەزن. دلنایم کە هەموو ئەو قسانە وەک نەهینییهکی زۆر مەزتر لە نیوان من و تۆدا دەهینییهتەو. دیارە لەو چەند مانگەدا تەنانتە باشتر لە ”خاتوون ئەستی“ش بۆت روون بۆتەو کە شیخ فەرخی خاوەن کەرەمات هیچ سنووریک لە ئەرز و ئاسمان لەپیناوە گەشتن بە ئامانجەکانی شک نابا. زۆر باشتریش بۆت روون بۆتەو ئەگەر بیتر بتهوی تەنانتە یەک لە سەدانی نەهینییهکانی من بدرکینی، زۆر بە ئاسایی بەدەردی ئەو چەندین کەسە دەچی و لەو ماوەیدا بەسەرھاتیانم بۆ گێراویەتەو. کەوا یە بۆ هەمیشە لەبیرت بی پاراستنی نەهینییهکانی شیخ فەرخی خاوەن کەرەمات وەک پاراستنی نەهینییهکانی مەزنی ئەرز و ئاسمانە. ئەو نەهینییانە و جوبرائیلی مەزن و هەموو مەلائیکەکان خۆیان بە بەرپرسی پاراستنی دەزانن. ئەو نەهینییانە و تەنانتە پوریشم هیندیکیانی بۆ ناشکرا ببوو بەلام ...

تا کویم بۆ باس کردبووی؟ ئەری! ... پوورم دەیزانی من چیھام لەدەست دی، بەلام مامم ھەر قسە خۆی دەکرد. ھەلبەت لە قسان چەند جاریک پوورم باسی چۆنیەتی کەرەمات نواندنی منی لە مندالییەو تا دوایین ژوانی من و ”خاتوون ئەستی“ بۆ کردبوو. بۆ باس کردبوو کە من زگماک دلّم بە ”خاتوون ئەستیەو“ بوو. پێی کوتبوو کە خۆشەویستی ”خاتوون ئەستی“ بۆ من هیندە گرینگە کە لە پیناوە گەشتن بە ژوانی ئەو، پاش ئەوئیکە زوییم بە رۆخساری خۆم رازاندەو، دەستبەجی دایک و باوکم رەوانە بەھەشتی بەرینی خۆدا ھەژدە عالمیان کرد. ئاگاداری کردبوو کە مندالیک و لە مەلۆتکەدا قسە دەکات، ئامان و سەد ئامان، بۆ ئەو نایێ دۆزمنایەتی لەگەڵ ساز بکری. وەبیری هینابوو کە شیخ فەرخی خاوەن کەرەمات، ھەر ئەو کەسە و سێ رۆژان جیژنی رەمەزانی وەپیش خست و گویشی بە قسە و تانە و تەشەری مەلا و شیخان، نەبزوا. بەلام مامم بەرانبەر بە تەواوی ئەو قسانە بە دەم شیرەبزەبەکەو تەنیا یەک وشە بە زاردا گەرا! ”سوجانەللا!“ جا مانای ئەو شیرەبزەبە پاش بی زانینی پوورم و کورەکانی بە دوایین ژوانی ئیمە لە ناو خێوئەتەکەدا، زیاتر وەدەر دەکەوی، ئەو دەمە و مامم بە خەیاڵی خۆی لە پیناوە پاراستنی حەیا و شەرەفی بنەمالەکە دەچیتە سەر داریکی بلیند و حوکم لە براکانی ”خاتوون ئەستی“ دەکا کە ھەر ئەو شەو لەگەڵ ”خاتوون ئەستی“ بەرەو ولاتی براکە، واتە ”عەبدولعەزیزی داسنی“ وەری کەون. بە کێ دەکری؟ کام پیغەمبەر، کام پیاوچاک، کام شیخ و غەلیفە توانیویەتی لەگەڵ ژوانی پر لە خۆشەویستی و راموسینی دلدارەکە، ھاوکات، ئاگاشی لەوردترین جمجۆلی چاک و خرابی پیاویکی خودانەناس و قیامەت بەخەساری وەک عەبدولعەزیزی داسنی لە ولاتیکی دیکەدا بی؟ تۆ بلئی مامە عەبدولعەزیزم ئەو سێ خەونە و بەمنەو دی، بۆ مام غەلیفە نەگێراپیتەو؟ ئەو سێ خەونە و راست لە سێ شەویدا پیش لە زەماوەندە بەدشومەکە کورەکانیەو دیتی. رەنگە بۆی نەگێراپیتەو، دەنا هیچ پیاویک هیندە گەوجانە کچە نازدارەکە رەوانە هەندەرائی بی گەرانەو ناکا.

ئەری! ئیستاش جوان لەبیرمە. لەو سەردەمە و عەبدولعەزیز خەیاڵی ناردنە حیجەلی دلدارە نازدارەکە شیخ فەرخی خاوەن کەرەماتی بە میشکدا گەرا، شەوی یەکەم، بە ئیزنی جوبرائیلی مەزن، مانگم تیکەل بە بلێسە ئاگر ناردە خەونەو. بەلام کاتیکی کە لە خەو راجەنی یەکەم شت کە بیری لیکردەو مەرەکانی بوون. ”ئەکا ھەورە تریشقە لئی دابین ... ئەکا ...“ شەوی دووتر رەشەماریکی زەبەلاحم وەزمان هینا و ناردە خەونییەو: ”ئامان! دۆست و دۆزمنی خۆت جوان بناسە، بزانی لەگەڵ کێ تیکەوتوو ...“ دیسانیش ھەر تینەگەبشت، کاتیکی لەخەو ھەستا فەرمانی دا شیری یەک حەوتوو مەرەکانی بەرنە بەردرگای ھەژاران و دامان! شەوی سێھەم وەرز بەھار و سەرھەلدانی سروشتم لی شتیواند و بۆم کردە دیمەنیکی ترسینەرتر لە دۆزەخی دۆزەخیان، ئەوجاریش ھەر بە ھەلە تیکەبشت. دەستی کرد بە تفاق کۆکردنەو بۆ چەند سەرە مەرەکە، ئەکا سەوزایی بەسەر سینگی زوییهو نەمینی! لەو سێ شەویدا تەنانتە بۆ چرکەساتیکیش بیری لەو نەکردەو کە رەنگە ئەو خەونانە بی دەروەست بە بووک هینانی بۆ کورەکانی نەین. بیری لەو نەکردەو کە قەبارە ئەوینی پر لە ھەستی ”خاتوون ئەستی“ تەنیا بە بالای شیخ فەرخی خاوەن کەرەمات دورداو و ھیچکەس تەنانتە کورەکانی عەبدولعەزیزی داسنی ناتوانن خۆ لە تۆزی رینگای عەشقی ئەو و دلدارەکە بدەن. دەبوو بە چ زمان و ھیما و ھەرەشەبەک تیم گەیاندا؟ ”من“ وەک ھەمیشە و تەنیا لە رۆلی بیسەریکی باش گوئی داوئە قسەکانی شیخ فەرخی خاوەن کەرەمات و وەک ھەمیشە بیدەنگ و بە رامانیکی قوول لە میشکیدا خەریکی لیک دانەو قسەکانیەتی. بەلام بە باشی تینەگەبشت کە ئەم دوایین پرسبەرە شیخ فەرخی ناستەتی ئەو کراو یان وەک پالپشتی راست کردنەوئیکە چەند جارە قسەکانی شیخ فەرخی ھاتۆتە ئاراو. ھەر بۆیەش بی هیچ قسەبەک خۆی سەرقالی سەر و زوور کردنی کەل و پەلەکانی ناو ھەنایەکە بەردەستی دەکا.

فەرخی ۲

”کاکا ”من“! ئیستاش نەمزانی تۆ کئی و بەرچەلەک و رەسەن

ده چيتمهوه سهر كام خانه دان و بنه ماله. چؤن و به پتي چي ملي ئه و ريگا ههوارزت گرتوتته بهر و بوويه ته هاوسه فهرى شيخ فهرخى خاوهن كه رامات. لهو ماويه شدا ههر چي سه رنجي ئاكار و رهفتار تم داوه جگه له گوي دان و به هه لكهوت ليو جولاندينكي بيدهنگ چي ديكه م لي نه ديوي. نازانم چؤن نه ديوي و نه ناسيو و به پتي چي نهك ههر به سه رهاتي دهيان كه سسم بؤ باس كردوي، به لكوو به شيكي زؤر له نه هينيه كاني ژباني خو شمم بؤ ئاشكرا كردوي. عه قلى شيخ فهرخى خاوهن كه راماتم داو ته دهست مه تمانه به بيدهنگيي بهر دهوامي شهو و رؤزانه ت. ئيستا نهوانه هه موو به جيى خؤى، ناكري تهنيا جاريك زمانت له جيى ئه و دوو دهسته ناقولايت وه قسه بيئي و پيم بلئي كهنكي دهگه يني؟ ” من ” رهنگه جگه لهو پرسياره ي ئاخ و لامى هيچ پرسياركي ديكه نه زاتي. به هيواي هاتنه گو دم ده كاتهوه، به لام ته نانه ت خو شى گويى له هيچ دهنگيك نابي. بؤ ساتيك بير له وه ده كاتهوه كه شيخ فهرخى خاوهن كه رامات رهنگه تهنيا به رانيني جولانه وه ليوه كاني له قسه كاني تي بگا. له بن ديواريك پال ده كه وي و دهست دهكا به ليو سهر و خوار كردن: ” دهگه يني مام شيخ ... هينده مان نه ماوه، دهگه يني ... پاش ئه و چنارستانه دهگه ينه دهشتايهك و پاش ئه و بيش ربي كو پره دييه كمان له بهره. جوان ليم روون نييه له كام شويني ئه و كو پره دييه، له ناو كام مال و مه زادا به لام راست له ناو ئه و دييه دا پياويكي بيكه س و تهنيا ده زي به نيوي ” له شگه ري. شيخ فهرخ بيدهنگ چاوي بريوته ليوه كاني ” من ” بهر دهوامي بيدهنگي شيخ فهرخ ئه و هؤميه ده خاته دلي ” من ” هه كه رهنگه له قسه كاني تيگه يشتي. ئه و جار ” من ” به هيز تر له جاري پيشوو، بيدهنگ و بهر دهوام ليو ده جووليني: ” ئه و جوهره ي من بيستومه تهنيا له شگه ري ئاگاداري ئه و نه هينيه به كه خاتوون ئه ستي بهره و كام ولات سه ري پيوه ناوه. من خو شم پيموا بوو چيروكي دلداري شيخ فهرخ و خاتوون ئه ستي به گريانه به كوله كه ي شيخ فهرخ له سه ر گو ري ئه و خاتوونه كو تايي پي هاتوو، به لام كاتيگ له گه ل چهند ردين سپي و پياوما قوول و به سالچوو سه بارت به نه نجامي چيروكي دلداري شيخ فهرخ و خاتوون ئه ستي قسه م كرد، تيكر له سه ر ئه وه ساغ بوونه وه كه شيخ فهرخ پاش ئاواره بووني به ره و ولاتي شام و سه رده ميكي زؤر دابرا ن

له خاتوون ئه ستي، چهندين جار له جو برائيل پاراوه ته وه كه تا پيگه يشتني يه كجاري خؤى و خاتوون ئه ستي، ته مهنى هه تا هه تايي به خؤى و دلداره كه ي بيه خشي. ئه وش بؤ هه مووان روونه كه شيخ فهرخ پيوه ندى راسته وخؤى له گه ل جو برائيلي ئه مين بووه و به پتي خاوهن كه رامات بووني، جو برائيلي ئه مين قهت دلي نه هاتوو دلي بشكيئي و ته نانه ت يه ك دؤعاشي بي وه لام نه هيشتوتته وه. ههر به پتي ئه وش ئه و دؤعايه ي شيخ فهرخيش وهك دؤعاكاني ديكه ي بي وه لام نه ماوه ته وه. ئه وه يكه ئه و دؤعايه چؤن وه دي هاتوو و ئه گه ريش وه دي هاتوو خاتوون ئه ستي چي به سه ر هاتوو و ئيستا له كو ييه، تهنيا كه سيك ئاگاي له و هه موو نه هينيه نييه. ئه و بيش ” له شگه رييه. ” پاش ئه وه ي خه لك له شي شه لالي خو يني سه يده وانيان له شاخ هينيه خوراي، له ناكاودا ده ستيگيرانه كه ي سه يده وان له بهر چاو ون ده يي. ههر له و سه رده مه شدا ” نازدار ” خو شكي خاتوون ئه ستي تووشى دلداري له گه ل ئه و له شگه رييه ده بي وا ئيمه له پينا و ديته نه وه ي ملي ئه م ريگا يه مان گرتو ته بهر. له شگه ري خو شخواني سوله يمان به گي قولي به گيان ده بي. گو يا له يه كيگ له سه فه ره كاني سوله يمان به گي قولي به گيان كه به مه به ستي را و رابوار دن روو له كو يستانى داسنى دهكا، زؤر به هه لكهوت چاوي به نازداري خو شكي خاتوون ئه ستي ده كه وي كه بؤ سه ردانى ماله مامى هاتو ته ولاتي داسنى. ههر ئه و كو يستانه چهندين جاري ديكه ش ده بيته جيژوانى له شگه ري و خاتوو نازدار. له يه كيگ له و ژوانه دا نازدار باسى نه هينيه كي زؤر گه ره بؤ له شگه ري دهكا و سو يندي دهدا كه له لاي كه س نه يدرك يني. پتي كوتبوو پاش وه بهر گو لله كه وتنى سه يده وان، ده ستيگيرانه كه ي به ره و ولاتيكي نه ناسرا و سه ري خؤى هه لده گري. نازدار له سه فه ريكا كه له گه ل مام غه ليفه و دا يكيه تي، چاوي به ئافره تيگ ده كه وي وا له په ناي ديوارى كه لا وه يهك، به سيمايه كي زؤر ئالؤزه وه دانيشتوو و چاوي بريوته چاوه كاني نازدار وه. گو يا نه مام غه ليفه و نه دا يكي خاتوون ئه ستي ئاگايان له و رو داوه نابي. پاش گه رانه وه، نازدار ناو يري له لاي كه س جگه له له شگه ري باسى ئه و شته بگا. ” من ” بؤ ساتيگ ليوه كاني له سه ر يهك ده نييت و وهك هه ميشه بيدهنگ، چاو ده بريته چاوه كاني شيخ فهرخه وه. ” به كه ره م و گه ره بي خاوهن كه راماتي ئه رز و ئاسمان، ئه گه ر ناوبانگي شيخ فهرخ سه د هينده ي ديكه ش له دونيادا بلا و بايه وه، ديسانيش له و ورينه ي تو نه ده گه يشتم. له وانه گه ري، حاشا له خو ت و گي رانه وه ي به سه ره اتت. ده كرى به فرمو وي ئه و جار به ره و كو ي بريين؟ ” ” من ” نا هؤميد وشه كه ت هه لده ستيته سه ر پي. ديسانيش ههر دوو ده ستي به ره وه پيشه وه دريژ ده كاته وه. وه پيش شيخ فهرخ ده كه وي و بيدهنگ ملي ريگا ده گري.

فهرخه ي ٣

” خو زگه و سه د خو زگه تهنيا جاريكي ديكه بم ديابه ته وه. ئه گه ر له ناو سه د كه سيش دا خؤى چه شار دايي ههر ده يناسمه وه. بالا ناله باره كه ي، سميله ئال كه وتوو ه كه ي، چاوه ده رپه رپه كه ي، له هه مووي ئه وانه ش گرينگه تر بزه ژه راويه كه ي وا سه رتاسه ري ئه و روژه له سه ر ليوه دا چؤرا وه كه ي بوو. هاوار و سه د هاوار ... رهنجي كاره ساتي ئه و روژه له لايهك، ده ردی ئه و بزه ناحهزه ژه راويه شي له لايهك. ئيستا ش نه مزاني چاوي بؤ له خانزاد هه لئه ده گرت، ئه ي خانزاد بؤ بزه ي ئه و زه لامه ي به شابزه ده ستانده وه؟ تو بليي خانزاد، هؤشى له لاي قسه كاني ئه و روژه ي من بووي؟ تو بليي ئه و روژه به هه ل خانزاد وهك هه ميشه ليو به بزه نه هاتبيته بهر چاو، ده نا خانزادي تاقانه، خانزاده نازداره كه ي سوله يمان به گي قولي به گيان چؤن ده تواني له روژي سزا داني بكوژه خه ياليه كه ي بابي، ناوا ليو به بزه و دل پر له شادي بي؟ تو بليي ... ” ” له شگه ري به سته زمان! دل قايم به به كه ره مي خوداي هه زده عالميان! هينديك له سه ره خو تر به. ئيمان ت به خاوهن چاره نووس بووني

”من“ چاوهروانی ئەو دیمەنەى دەکرد. بەپێى كهراماتى شىخ فەرخ، دەيزانى كە كەس وەك ئەو سەبارەت بە بەسەرھاتى شەمال بەگ ناتوانى زانيارىيەكى باشى ھەبى. كەوايە بەپێى ئەو قسانە، ”من“ گوى لە قسەكانى شىخ فەرخ دەگرى و خوى دەداتە دەست لاپەرە نەگىراوكانى ناو بەيت و بالۆرەكان. شىخ فەرخ ديسان قەتارەى پوووكە فيشەكەكانى بەدەستەويە و ھەول دەدا دواز دەھەمىن پوووكەش بە پەتەوە كا. پاش ھىندىك خۇخلافاندىن، قەتارەكە وەلا دەنى و بە وەرەزىيەو دېتە قسە: ”خوداى ھەزەدە عالەميان ئاگادارى ھەموو پاكي و ناپاكييەكە و ھەر وەك دەزانن لە مندا ليەو ئەو عەبدە چكۆلەيەى خوى بە قابىلى ھىندىك كهرامات زانويە و تا ئەرورە زمانى تىكەل بە درۆ و بوختان نەكردوو. ئىوارەى ئەو شەوەى لەشگەرى ژەھرى كرده قاووكەى سولەيمان بەگەو، جاسووسانى دەولەتى ئەستەنبۇل ديدارىكى نەينيان دەبى لەگەل شەمال بەگ. لەو ديدارەدا شەمال بەگ، لەشگەرى وەك پياويكى گەمزە دەناسىنى و بەلينيان دەداتى گەربەدەست لەشگەرىيەو، سولەيمان بەگى قولى بەگيان لە ناو بەرن، خوى و خانزاد پاش ئەو پىكەو و زماو نديان كرد، وەك نوينەرى راستەقينەى سولتانى ئەستەنبۇل لەو ولاتەدا سەرۆكايەتى بەرپۆەبەرن. خوداى گەورە ئاگادارى ھەموو شتىكى نەھىنى و ئاشكرابە و دلنيابن من وەك شىخ فەرخى خاوەن كهرامات، قەت زمانى پاكي خۆم تىكەل بە درۆ نەكردوو و نايكەم ...“ خانزاد بیدەنگە و مات و عەبەسراو سەبىرى ئەو بەردانەى دەكا وا تا نزىك چەناكەى ھەلچنراون.

”دبى خاتوو خانزادى ولاتى ئەوينى من! ھاوسەرى نوينەرىكى خائىن و بىدەسلاتى دەولەتى ئەستەنبۇل باشتر بوو يان ژيان بردنە سەر لەگەل منى جەرگ سووتواو لە رپى عەشقى تۇدا؟ تاوانى من چى بوو جگە لە خۇشەويستى، ئەى بۆ وەك مېرو سەردارە زالەمەكانى ولاتى چين كەليني ديوارت بە جەستەى من پەر كرده؟ جەستەى منى كۆلۆل لە پىناو سازدانى كام ديوار، ديوارى كام ولات، پيشگىرى لە ھىرشى كام دوژمن، تىكەل بە قور و بەردان كرا؟“ سەيدەوان، ”من“ وەرەحمان بەگربى و چان خەرىكى بەرد كۆكردنەوون. ”دەست راگرن! دلنيابن بالاي خانزادى خائىن بە تەنانت بستىكىش لە بالاي خەيانەتە نەنگينەكەى خوى و شەمال بەگ نايى.“ سەيدەوان، ”من“ وەرەحمان بەگربى بەيت بېژ، دەست رادەگرن، لەشگەرى دەجيتەو نەو كەلاووكە و زۆر بە زەحمەت جەستەى مەردارەو بووى كەويك لە زۆر چەندىن بەرد دەكيشيتە دەرى و ديتەو بەرامبەرى خانزاد راو دەدەستى و بە ھەموو ھيز و تواناي ھەول دەدا سەرى جەستەكە بخاتە دەمى خانزادەو ... دەنگى سامناكى تەقينەو ھەى بۆمبىك، ديسان بۆشايى شوينەكە تىكەلى تەپتۆزىكى لەرادە بەدەر دەكا.

فەرخەى ۵

پاش ھيور بوونەو ھى دووبارەى شوينەكە، بۆ چەندەمىن جبار، جموجۆل و قرومقاو دەكەويتە ناو خىلى ئامادەبووانەو. ”كاكى لەشكەرى! ئەو لە ساپەى كەرەمى ھەزەرتى كىرامۆلكاتبىن و بىرەورىيەكانى ئەو عەبدە چكۆلەيەى، سووكانى بەدلندا ھات ... دبى ئەوجار ئەو دلى من و ئەو ھەش دەستى تۆ، ئەو كۆنە برىن و ئەو ھەش چاوهروانى سارزىنىكى مەسبحانە لە بەجىھىناني وادە و بەلينيەت.“ شىخ فەرخ پوووكەى سيزدەھەميش بە پەتەوە دەكا و ئەمسەر و ئەوسەرى پەتەكە پىكەو گرى دەدا. تۆفە پوووكينەكە وەلا دەنى و لەبن ديوارى كەلاووكە لە پەناى سەيدەوان رادەكشى. ”گەورەم ئەو ھەرزى سيزدەھەميشمان تەسليم بە تارىكان كرد. برىار وابوو پاش ھەوت رۆزان بەلن بەجى بىنى. دلنيام لە من باشتر دەزانى چىتر لپەرە مانەو لە تاقەتى بەشەر بەدەرە. تەكايە گەر دەكرى ...“

لەشگەرى ناھىلى سەيدەوان كۆتابى بە قسەكانى بىنى، لە پىركدا روو دەكاتە ”من“ وەرەحمان بەگربى بەيت بېژ، ”دلنيام كەس لە ئيوە باشتر ناتوانى ياريدەدەرى من بى لە پىناو بەجى ھىناني ئەو بەلينيەى وا ليم بۆتە تۆقى ئاسنين بە مەمەو.“ ”من“ بىر لەو دەكاتەو كە تا چەند رۆژ لەو پيش، پىنى وابوو لە كۆرى ئەو چەند كەسەدا، كەسيان جگە لە شىخ فەرخ ھەست بە بوونى ئەو ناكا. بەلام ئىستا نەك ھەر ھەبە، بەلكوو لەشگەرى وادەنوونى كە ئاگادارى ھىندىك لە زانيارىيەكانىيەتى. لپەردا نووسەر دەبى وەك روونكردەنەويەك ئەو بەلى كە ھەتا نەخشاندى دوايىن وشەكانى ئەو چىرۆكە بەسەر سىنگى ئەو لاپەرەيەو، تەنانت يەك وشەش، زانيارى سەبارت بە كەسايەتى ”من“ و ئەو يەكە لە كويو ھاتوو و پەيوەندى بەو كۆرەو چىە و بەرەو كوى دەچى، بە دەستەو نىيە و وپراى تۆى خوينەر خوى داووتە دەست وشە و رستە و ديزەكانى دوايى ئەو چىرۆكە بۆ ئەو يەكە لانيكەم شتىكى لى روون بىتەو. ”كاكى ”من“! تۆ دەست پىكە و منيش تا ئەو جىيەى ميشكم ياريدەى زمانم بەلا گەلت ديمە پيشى.“

رەحمان بەگربى بەيت بېژ لەولاي چىنەى ديوارەكەو، راست رووبەرووى تەرمى خانزاد، راووستاوە و چاوهرپى دەست پى كردنى قسەكانى ”منە“.

”من“ بە يەكە يەكە كەسەكاندا چاوهرپى، دوو دل و دەنگ پەر لە خۆرپە و ترس دەست پى دەكا:

”من... من... من دەبى لە پيشدا، ئەرى ... لە پيشدا دەبى ئامازە بەو بەكەم كە ئەم شوينەى تىيداي رەنگە تاقە شوينىك بى كە ھىچ چەشنە جادوو و دوعا و نزايەك كارى لى ناكا، نازانم ھوكارى چىە، رەنگە لەبەر ئەو بى كە من لپەرە، يان ... يان ... ئيوە تىكرا لپەرن. ديسان دووباتى دەكەمەو ھوكارى ئەو كارە نازانم چىە، كەوايە كەس لە من و قسەكانم دلەند نەبى.“ شىخ فەرخ چاوهروانى ئەو ديمەنەى نەدەكرد، يان رەنگە لە ميشكىدا بە جوړىكى دىكە لىكى دابوو. تۆفە پوووكينەكەى ھەر بەدەستەويە. ھىدى و لەسەرەخۆ، بەلام بەردەوام، دەنك دەخا. سەيدەوان چاوى برپوتە تۆفە پوووكينەكەى دەستى شىخ فەرخ و ھاوكات گوپى داوتە قسەكانى ”من“: ”ھەر وەك ھەموومان ئاگادارىن، شىخ فەرخ لە سەردەمى خۇيدا پياويكى خاوەن كهرامات بوو و چەندىن كارى چاوهروان نەكراو و تەنانت كردهو ھى جادووناساشى لى بىندراو. بۆ يەكەم جار رەحمان بەگربى بەيت بېژ لە ئاستى خۇيە دەنگ ھەلدەبى: ”ھەزەرتى جوپرەئىل دەھاتە كنى بە يەكجاريە

كوتى فەرخۆلە جارنىكى دى دوعاى مەكە لە كەسى دىيە فەرخۆلە تەمەناى دەكرد لە جوپرەئىليە

دەيكوت تەخسىرى من نەبوو، دەستى لى ھەلنەگرتم خاتوون ئەستىھ ...“

”ئەوجۆرەى كە من لە چەندىن پىساوى ردىن سپى و ژىر و شارەزا بىستوموم، ئەو سەردەمەى فەرخۆلە ...“

شىخ فەرخ تۆفە پوووكينەكە فرى دەداتە سەرنەرز و بەسەر ”من“دا دەنەرپنى:

”لە ھەوت تەبەقەى ئاسمان تەنيا جوپرەئىلى مەزن و لەسەر سىنگى ئەرزى فانيش تەنيا خاتوون ئەستى دەتوانن نپوى شىخ فەرخى خاوەن كهرامات بە فەرخۆلە بىنن.“ ”ئەو سەردەمەى شىخ فەرخ لە ترسى برايانى خاتوون ئەستى روو لە ولاتى شام دەنى و ھەر لەو ولاتەش دا بازى دەولەت لەسەر شانى دەنیشى و سەرى بە ئەمىرايەتى دەگا، ھەوت قورىنگ بە

کەرەسەى دەستى عىززائىل بۇ گىيان كىشانى مەلکەوان، ئەوجار خەبەرى زەماوەندى نىچىرەوانى بۇ دىئىن، رەشە كرمى جەرگە خۆر بانگ دەکا و لە جەستەى نىچىرەوانى بەر دەدا. بە بىستىنى خەبەرى زەماوەندى سەيدەوان، بەرامبەر بە لوولەى تەفەنگە کەى عەبدولعەزىز، سەيدەوان وەک کەلە کىويىبەک دەنوئىتى، و فېشەكى تەفەنگى عەبدولعەزىز رەوانەى ناوچاوانى سەيدەوان دەکا.

دەنگى زرم و کوتى پىيک دادانى فېشەک و تانگ و تۆپ،
نزیکتەر لە جاران دەبىستى:

”ئەوجار شىخ فەرخ بۆخۆى رېنگای ولاتى عەبدولعەزىز دەگرېتە بەر و بە چەندىن دەستە سەربازەوہ هەول دەدا دەستگىرانى کورەکانى عەبدولعەزىز بىمىنئەتەوہ. بەست بە بستى خاکی ئەو ولاتە دەگەرېن، بەلام وا ديارە دوایىن قورینگى شىخ فەرخى خاوەن کەرەمات زۆر درەنگ وەلامى خاتوون ئەستى گەياندۆتەوہ لای شىخ فەرخ. خاتوون ئەستى دابراو لە کەس و کار و بى خەبەر لە شىخ فەرخ سەرى خۆى هەلدەگرى و بەرەو ...“

شىخ فەرخ ئەوجار بە دەنگىکى بەرزتەر لە جاران دەپارېتەوہ:
”هاوار يا خودای ئەرز و ئاسمان، تۆ خوت باشتر لە هەموو کەس ئاگات لە دلە برىندارە کەى شىخ فەرخە کەتە، زۆر باشتر لەو روو رەشەنى رۆزبازارى قىامت ئاگات لە نەهینىبەکانى دوئىنى و ئەورۆى ئەو عەبدە بەستە زمانەتە ... ئەوہى ئابرووى پىاو چاکانى تۆ دەخاتە مەترسىبەوہ، ئەوہى رېزى رېزدارانى لای تۆ ناگرى، ئەوہى ...“

”کاکى لەشگەرى! تەنیا وەک پرسیارىک، دەکرى پىمان بلىتى کاک سەيدەوان و شىخ فەرخ لىرە چى دەکەن؟
يان بە شوئىن چىبەوہن؟ دەکرى بۆ دوایىن جار ...“

دەنگى لەناکاوى تەقینەوہى بۆمبىک زۆر نزیکتەر لە جاران، لایەكى دیکەى دیوارەکانى کەلاوہ کە تىک دەرووخىنى. دەنگى دەنگدار لەهیچ شوئىنکەوہ نایە، بلىسەى ئاگر و تەپ و تۆز سەرانسەرى شوئىنە کەى داگرتووە.

فەرخەى ۶

پۆلە سەربازىكى ژن بە لای کەلاوہ یە کدا کە تەنیا دیوارىكى ماوہ و تەرمى شىپرزى چەند کەسى لەخۆى گرتووە، تىدەپەرن. یەكێک لە سەربازە ژنەکان رادەوہستى و تۆقە پووکىنە یەک وا لەسەر ئەرزى کەوتووە هەلدەگرېتەوہ. هیندېكى چاویلیدەکا، بە جاسووسى لوولەى تەفەنگە کە یەوہ هەلى دەواسى و بە هەلات خۆ دەگە یەنئیتەوہ رېزى پۆلى هاورىکاتى.

نامەوہ بۆ لای خاتوون ئەستى دەنېرى کە واديارە خاتوون ئەستى دواى ماوہ یە کى زۆر تەنیا وەلامى نامەى حەوتەمى شىخ فەرخى بە حەوتەمىن قورینگدا بۆ ناردۆتەوہ. بەلام وەلامى ئەو نامە یەى لە ولاتى داسنیهوہ دەگاتە دەست. بۆ لە ولاتى داسنیهوہ؟ دەلین راست لەو سەردەمەدا وا خاتوون ئەستى بە هاوسەرى مەلکەوان رازى دەبى شىخ فەرخ ...“

”لەشگەرى! ئەى خائىنى بەناوبانگى ولاتى بەیتەکان! بەلین بەجى هینان ئاوا دەبى؟ پەنام بە خودای هەژدە عالەمیان، پەنام بە جوورەئىلى مەزن، پەنام بە خەتمى پىغەمبەران، ئەرز و ئاسمان دەزانن کە ئەو قسانە هەموو فەشەجاتن. ئەوہ ئىستە لەسەر ئىزنى خودا و خىلى پىغەمبەران و پىاو چاکانى، دەتکەم بە کەوىكى بال هەمىشە خووساو و بۆ هەمىشە رووى رەشت لەزەلکاوى بۆگەنىوى زەلالەت و نەزانىن دەنیم. یا جوورەئىلى مەزن فریام کەوہ ...“

بىدەنگىبە کى بەسام بەسەر شوئىنە کەدا زال دەبى. بىدەنگىبە کى قورس وەک خەوى چەندىن و چەند سالى عەبدولعەزىز و سولەيمان بەگى قولى بەگيان. تەنانەت دەنگى تەقینەوہى تەنیا فېشەکىکىش نایە. هەر بىدەنگىبە و سەر لە بىدەنگى دەسوئ.

”حەوت جارن، حەوت قورینگان بە نامەوہ دەنیرېتە لای دەستگىرانى سى کورە کەى عەبدولعەزىز، بەلام جگە لە ئاخىرىنان هیچ وەلامىک لە لایەن دەستگىرانى سى کورە کەى عەبدولعەزىزەوہ نایەتەوہ. سى ئازار یەک لە یەک بەهیزتر رەوانەى ولاتى داسنى دەکا. هەر سى کورە کەى عەبدولعەزىز بەروالەت تىدا دەچن ... بەلام ئەو جوورەى دەگىرنەوہ کەس لە ماوہى ئەو چەندىن سالیەدا بەشوئىنى ناشتتى سەيدەوانى نەزانىوہ ... دەلین سەيدەوان ...“

دەنگى رەهیلەى تەقینەوہى یەک لە دواى یەکى چەندىن فېشەک ئەوجار زۆر لە نزیکتەر دەبىستى. سەيدەوان بەردەوام چاوى برىوہتە تۆقە پووکىنە کەى دەستى شىخ فەرخ و بە بىدەنگى گوئى راگرتووە.

”يا پىاوچاکانى دىنى محەمەد، ئەوہ ئەورۆ جەستە و ناوچاوانى شىخ فەرخە کە تانە واقە تارەى عارە قىكى سارد داگرتووە، فریای کەون و لەشى تىکەل بە درۆى ئەو حەرامىبە بە دەردە کەى جەستەى خانزادى خائىن بەرن.“

دەنگى تەقینەوہى بۆمبىک لایەكى دیکەى سى دیوارە کەى کەلاوہ کە دىنئیتە خواری. تەپ و تۆز دىسان سەرانسەرى شوئىنە کە دادەگرى.

”خەبەر بۆ شىخ فەرخ دەچى کە ئەوہ ئەو شەو زەماوەندى مەلکەوانە. هەر وەک کوتەم بەهیزترىن ئازارى دونیا بانگ دەکا و دەیکانە

من، ئو / ئو، من شالو عبداللا

من/ئو

خەنەنە كان لە بەدەى نەبوون دەنۆشن. لە خەو رادەبم، بەبى ئەوئى بزانم لە سۆنگەى چىەو خەوم بزرگاوه؟ بەتلىكى شەو تىپەر بووه، شەو پايىزىكى سارد و سامالە، مانگى يەكشەو، وەك چرايەك بە ئاسمانەو هەلواسراوه، ئەستىرە تاك تاكە دەچرىسكىنەو، نازانم بۆ پەردەكان دانە دراوئەتەو. لە ناو نوین دەمىنمەو؛ رادەمىنم، جىهان بە رۇنايى مانگ خەملاوه، دەمىك بەو وەتوئە رادەمىنم. لە نىشكەو دۆنگەى ئو بەتالايىيە دەكەم كە لە نىو ژوردا كروشكەى داو، پەنگى خواردوو. نازارىكى بەسوئى لەنىومدا گرى دەخوا، گەوگەو، هەناسە لە سىنگم دەتەرىنى، پەتووه كەم فرىندە دەمە لاه، بەرزەبلىس دەراسىمەو. لە مال دىمەدەر، شەنبابەكى سارد و تەزى بەسۆزەو رومەت و گۆنم رادەمووسن. لە كۆلانەكە، لە مالەكەى خۇمان دەروانم؛ نامۆيە پىم. گەرەكەمە دۆنگەى ئو دنەدەرە بكەم كە پالى پىوئەناوم بەم نىوئەشەو بىمە كۆلان. هەولە دەم كەنە كارى بكەم؛ پەتەكە لە ناكاوئىك دەچرىت. پىشان پەتەكەى ئارديانا هەمىشە لەوى بوو، هەمىشە يارىدەى دەدايت لە رىنگومەكە و تونائوتنەكان دەرباز بىت، كى لەم وئىلگەيە دەم دەهينىت، دى بە فرىام؟ مالەكەمان لە كۆلان سىيەمى كۆمەلگاي گەلالايە- دەشى، لەم دەراووه رەنگە بلين گەلالايە، نا، من زۆر سەرم لەو جۆرە رەگەزناسىيە دەرناكەم، يان دەرىنا بەم، گەرچى لە هەنووكەدا بەهەرمىنە، بازاری گەرم و بەرەو، لەلای مالە باوانمەو؛ هەندىكىان دەلین لە بىندەستانى شىخانى شەمزىنانىن، لە ئەودىو پەرىوئى ئىرە بوونە. هەندىكى ترىان دەلین لە سەك و زای كورپىكى وئىل بووى شىخانى چوئىسە بىن. لەلای مالى دايكەمەو؛ دەلین لە تۆرمەى پادشايى گەرەى مىرنىشىنى سۆران، دارى خىزانىان لە كىتەبىكەدا دەرىنا، وەك بەلگەى ئو خزمایە تىيە، وەلى پادشاي كۆرە؛ كۆسە، ناپس، وەچاخ كۆر بوو، زار و زراسكى نەبوو، ئاگردانى مالەكەى دانە گىرساوه. لەمالاشەو برادۆستى و ناودەشتى قووت بوونەتەو، لە چاوپىكەوتنىكى كاردا، يەكەم پىرسىار كە لىيان پىرسىم ئو بوو؛ سەر بە چ هۆزىكىت؟ لە پەشوكاويدا گووتم؛ برادۆستى. شۆردەبەمەو، لموزم بە لموزى شەقامى سىدى فرۆشان هەلەدەنووتى. دادەومەتەو روو لە بازار و شەقامى گشتى. ناچمە نىو يارىگەكە؛ چۆلايەكى بەرفەر وەك تىرىك ترس لە دلەم دەئەنگىوئى. ئەراى چى من لە دەروەم؟ هەنگاو هەلدىنم، لەگەل هەناسەدان هەلم وەك دووكەلى جگەرە هەلەدەكشى، لە گوشەى شەقامەكە؛ لە پىهەلا و ژىهەلا دەروانم، نازانم روو لە كوى بكەم؟ خۆزايانە و رەمەكەيانە وەردەچەرخىمە خوارووه، لە تەك (باخچەى بولبول) تىدە پەرم، ترس لەوئىش وەك گورگىگ خوى مەلاسداو. لەو بەرەو سەموونەخانەيەك كراو، روناكەك داگىرساوه، كرىنگارەكان لە كاردا؛ يەكەكىيان لە بەردەم سەموونەخانەكە هەلتوتاو، جگەرە هەلەدەمىسى. دەست بۆ گىرفانەكانم دەبەم، مخابن پاكەت و چەرخەكەم جىهەشەو، هەنىسكە هەلەدەكشى، تاكو دلنايى خۆم بەدەمەو، بەچرەو بەخۆم دەلیم؛ بەم بەيانىيە و جگەرەكيشان، كووجا مەرحەبا. ئاوردەمەو، بەفرتاو رىدەكەم. سەرمایەكى تووش و تۆه، خۆم لە نىو ساقۆيەكەم گرمۆلە كردوو، دانەچۆقەمە، پەنجەكانم لە گىرفان ئاخىو، مەودايەكى زۆر دەبرم، ئاگام

لەخۆم براوه.

پەر بە قەفەزى سىنگم هەوا هەلەدەمژمەو، چما هەموو شتىك لىم رەمىياگە؟ ژيان، جوانى، ئەفەين و خرۆش؛ رەمىياگە، بىكۆتا رەمىياگە؟ بلئى سووچى ئەم شۆينە نەبىت؟ سووچى ئەم شار و كۆلانە نەفرەت يانە؟ لەوسەرى شارەو تاكو ئەمسەرى شار؛ هەموو كونج، كەلین، كووجە، كۆلان، دوكان، شەقامىكى بە دل ئاشنام؛ هەموو سووچىكى دووبارە، كەچى نامۆيە پىم. گشت شەقامەكانى بە شەقاوه كانم ئاشنا، كەچى بە من سەرانگىرى. دەتوانىت پەروپىكە لە چاوانم بىهەستىت؛ بىپەرروا سەركاكيان يەك بە يەك دەتەمەو. تەننەت ئو كاتانەش كە سەرخۆشى و مەدەهۆشى لەسەرمدا پىلەدا و كەفەدا، ئاگام لە دەرووبەرى خۆم نەماوه؛ هەيشتا بەبى ئەوئى لە يەك كۆلانیش رىنگومەكەم و لادەم رىك و راست دەچمەو مال. باشە، ئەگەر من بەدەمەستىم، بەرە يەك لە تارىكى؛ وشيارى و وریايىمى لەقاو دابىت، ئەو پاي كىيە دەمباتەو مال؟ خۆندانىكى رەش دەردەدەم، دەتوقىم. ئەو كىيە دەمباتەو مال؟ ئەو رىناس و رىبەدە كىيە؟ دەترسم من تەنيا لە خەيالەدانى ئەودا كروكاشىكەم؛ تەمىك لە ئەندىشە، تۆپەلىك لە وئىزىنگدان، ساوئىكى ماتىم لە خەون و ناورىايەكانى ئەودا. دەلوئى ئو رووى بالادەستى من بىت، كۆتى دايم، جارجارەش لەبۆ وچانىكى كورت، پەتەكەم بىسینىت، تاكو لە من رەهابىت. پەتەكە شل دەكا، تاكو توندتر بىهەستىتەو. دەشى من و ئەو دوو ئەسى پەيتوونكىش بىن، پەيتوونى كەسىكى تر رابىكشىن؛ تايىن بە رەشمە بماناژوئىت، رىقىمان بكا، من و ئەو لە پىشېركىدايىن، جارىك ئەو پىشېكەوئەتەو، بەین بەينىكىش من. وەلى پىناچىت من ئەوئەندە ئو چوووستىم؛ وەلى ئو رىقىچىيە كىيە؟ كىيە دەسكى ئامورى بەدەستە، موزانم لىدەزەن؟ دىسانەو كورت دىنم، دەترسم لەو زىاتر پىلى لىراكىش. لە پرىكدا، ئۆتۆمبىلىكى باجىروى سەربازى لە تەكەدا دەوستى؛ رەنگى خاكىيە، چەند چەكدارىكى سەرچا و پىچراو، لە پشەتەو بە تەفەنگ و رەختەو، ئامادە بوو بە سەرداكتانىك دانىشتوون. ئۆتۆمبىلەكە لەزگە يەكى پىوچەسپىنراوه، زناكى دەزگای ئاسايشە. چەكدارەكان جلى خاكى، پىن پىن كەسكىان پۆشيووه. يەكەكىيان لە پىشەو خورت دادەبەزى؛ بە پىچەوانەى ئەوانىتر بەرەوازىوشە؛ بەزىندىر، كەچەل، ئەسەمەر ياخود رەشكال، سەر و رىش تاشراو. كراسىكى خۆلەمىشى، پانتۆلىكى كووتالى رەش، ساقۆيەكى رەشى ورشەدار كە چروسكەى دەهات. لىم زىووهو، گووتى؛ پىناسەكەت؟ بە ورمایەو پىناسەكەم لە گىرفانى ساقۆكەم دەركىشا، دامە دەستى. ئەى! باشە، من هەمووشىتىك لە مال بەجىهەشەو، باشە چما پىناسەكەم هەر پىيە؟ تەزىو بەك گىيانم دەزىغانز دەكا، ئەوم بىرەدەكەوئەتەو، دىسان كارى ئەوئەفرەتەيە.

- بەم سىيە شەو لىرە چى دەكەى؟

- پىياسە (لەووه زانىم كاتزىمىر سىيە شەو)

- پىياسە!

سەرماقاچە كانمى لەرزۆكاندوو، لىو كەم دەلەرزى، بە تەتەلە باگوئى دەدەمەو

- ب.ب.ب. بەلى

بە خانەگوومانى و دلەچركىو لىم دەروئى، پىناسەكەم دەداتەو دەست. بەهەلەداوان سواری باجىروكە دەبىتەو. ئۆتۆمبىلەكە بە تەرناشەو دەردە پەرى. چەكدارەل بە نىگایەكى دىووه لىم دەروان، قۇنداغى كلاشىنكۆفەكانىان دەگووشن. نىسرىمىك هىورم دەكاتەو، بە كوئو كۆلى و پىرسنىيەو كەنى ئەسپىك دەكەم، سەراسۆيى گوشە تارىك و نگوونەكان دەكەم؛ بەشكەم ئەسپىك هەلترووشكابى، سەرى بخەمەسەرى، راز و نىيازە كانمى بۆ بىدركىنم، بگىرىم

باوكەم بە هەنىيە قەف قەف، روومەتى لۇچاوپىيەو، مىزەم دەكا؛

- "كۆرم بۆ نوئز ناكەيت؟ ناچىتە خوتە؟"

- "باوكە، من ھەلپە ناكەم بۆ پەرسىنگاكان و رۆح من لە كۆلانەكاندا بەجى بمىنى"

سوور ھەلدەگەرئ، تەنۆكە ئارەق لەسەر تەوېلانى رېژگە دەبەستەن، بە كەفچرپەوه؛

- "ئيوە وان، دەم لە ھەموو شتىك دەژەن، شتاققان بايى فلسىك لە بارتاندا نىيە"

- "باوكە، ئىمە كىيىن؟ خۆ تەنيا من لىرەم؟"

بەرسفا نادانئەوه، بە نىگايىيەكى تەرە و تۇستەوه، خويىم لى نەبان دەكا؛ منىش ناوئرم پتر چىرەدرېژى و ھەلەوهرى بەكەم، دەترسم مانوئى چىرۆكى (بىرارى دادگە) كاكفا؛ فەرمانى خوكوشتنم دەرىكات؛ منىش يە كجى فەرمانەكەى بەجىي بەئىنم، لەسەر قەراغى خەرنىدى راوندىزى خۆم ھەلدىرم، خۆم بكۆرم.

ئەولەمن

ھەلپەتە، خويىنەرى ھىژا، ئيوە لە پاژى يەكەمدا ورنەكانى ئەو منەتان خويندەوه، ئەوجا نازانم چەندى لىحالىن. من - ھەلپەتە، لىرەدا بۆ ئەوهى سەر لە خويىنەرى ھىژا نەئالۆزكىنم، ھاوكىشەكە پەلەواژ دەكەينەوه، چىتر ئەو منە بە بە جىناوى كەسى يەكەمى تاك (من) باسناكەين، بەلكو بە جىناوى كەسى سىيەمى تاك (ئەو) باسى دەكەين- لە شتاقى ورنە بىدەرەست، ساوئره سىا و خوتخوتە رمە كىيەكانى ئەو تىناگەم. پى ئەوه دەنىم خوازىيەكى چاكى بەكارھىناوه، منىش ئەراى رۆونكر دنەوهى مەبەست؛ ھەر لەو خوازىيەكەلك وەر دەگرم؛ ئەو ئەسپىكى تەرەھات، سەرزىو، لە ركىف دەرچوو، خۆ ھەر شانسەكى ھەمان پەيتوون رادە كىشىن. منىش بە كۆكى و رىكى خۆمەوه مەلم بە ئەو پىچراو بەرگەى ئەو بگرم، جار جارەش سەرشكىنى بەكەم، با ئەوش بلىم ئەو بەوجۆرەش بەھەر مەند نىيە لە ئەندىشەى داھىنەرەنە؛ كوا رامانى لىخن و تىھەزىنى تەمبەلانە شتىكى بە كەلكى لى زەدە دەكا، بەلكو ئەو خوازىيەى لە ھەردوو دىالوگى خوان و كۆمارى ئەفلاتوون ھەلگۆزاو، خويىنەرىكى بەرژدە، وەلى بى نەخشە و ئامانجە. بى ئەوهى دانى پىداينى چرا لەيەكەىك لە پىران وەر بگرت، سورە لەسەر ئەوهى چاوه نادىتەكانى بخاتەگەر، تارىك و نووتەكى ژيانى لە تارىكىيىدا خەوتوو و سربووى؛ پى روون بكاتەوه. قسەى قۆر، فىسقولولى بنەكورتە؛ تۆ كەى دەتوانىت مەلبىنىتە سەر رىگاي پەندىارانى مەزن.

ھەلپەتە، خويىنەرى ھىژا، ئەراى پتر رۆونبوونەوهى مەبەستمان؛ دەلىم كەسىكى خويىنەروە نىم، جىجى كاغەز خۆرنىم، وەلى جار جارەش بەبى ئەوهى بىنەكىشىان بىت، چونكە مرۆ نابىت خۆى نغروى نىو پەران بكا، تىياندا پەندى دەمان، ژىرىي چاخان شتىكىيان پىيە شايەنى گووتن بىت؛ من پتر بەلاى پەندىبارىي و ھەفۆتەكانى (سۆكرات) دەشكىمەوه، پەسندى دەدەم. گەرچى ئەو سەرەخۆرە لە ژىر باندىزى (نىتەشە) دەلئت؛ رىم لە (سۆكرات) پەندىبارىيەكەيەتى، سل لە راستخوازىيەكەى دەكەمەوه. وەك خدەيتى دىسانەوه گوتهزاي ئەم شىتەى كۆتايىيەكانى سەدەى نۆزدەھەمى ئەزەبەردوو. جا تايىن كوفرىكىشى ھەيە، من بەخۆم شەرمە، لە منىش ناوھىتەتەوه، دەمشرىش ناكەم تاكو لەبەردەم ئيوە خويىنەردا بىخەمە سەرزار. تىكادە كەم لىم بىورن، مرۆف بۆ گەباندنى وبىست و مەبەست ناچارە تىوەرئخى بكا، با بگەرئىنەوه سەرباسى خوازەكەمان؛ ھەلپەتە نادەرباسى، بىباكى و بىپەرەوايى ئەو چاك بىتىنى كەردبووم، مژىرىي ئەو پىرەزى لىبىر بووم؛ وەلى من بە بەھەند وەرگرتنى پەندىبارىي و دارەزىي (سۆكرات) لىمگەراو، دەستم لىبەرداوه، تاكو تا بنەستى نادەرباسىي و بىپەرەوايى خۆى بچىت. خۆى لە ژورى بىستىو، كىتىيان ھەلگىر و وەرگىر بكا، ماىپەوچ لەوسەرەوه بگەرئەتەوه، رەشمەكەشى بخاتە بەردەستى من؛ منىش بە مەيل و وبىستى

خۆم بە كىشى بەكەم. ھەلپەتە، ئەو زۆر لەوه دەبەنگترە وەك من بتوانىت لە ژىرى ژىرباران بىفامى، من پتر كابرەيەكى كەردەيم؛ بروام واىبە ئەو شتەنى ئەو دەيانكات بە كەلكى ژيانى رۆژانە و ژىنوارى كۆمەلگاكەى ناين؛ خەيالپلاوى بى مفا، قسەى قۆرن. وەلى با بە ئارەزووى خۆى لاسارىي بكا، بى سۆ چەتوونى ئەو ھىچ لە سەلارى من كەمناكانەوه، بەلكو ئاوەزەمەندى من چاكتر دەسەلمىنىت، ھەر خۆى دەبىتە بەلگە و ئەنجەت بۆ ژىرەرىي من. ھەلپەتە، وەك ئيوەى خويىنەر لە پاژى يەكەمدا خويىندانەوه؛ خۆى دانى بەوه دانا كە بەدەمەستە، دەبەنگانە لە خۆى دەپرسى ئەوه كىيە لەو كاتانە رىبەرىي دەكا بۆ مألەوه؛ بىشك ئەوه منم، ئەگەرچى رىم داوھ بخواتەوه، بەشكەم فل بىت، وەلى رى بەوه نادەم تا ئەو رادەيەتخوبەكان تىبەرئىت، كارى لىوھەشاوھ بكا. ھەندىكجىار دەمنى بەردەست و خزمەتكار لەبەرەمبەر ئەودا خۆم دىتە بەرچاوه. لەگوينە، ئيوەى ھىژا دەيزان ئەگەر خزمەت و بەرپەرە رىگرىي كەردنەكانى من نەبىت ئەو بەلاى ناگەھان وەسەر خۇيدا دەھىنى.

ھىشتا نەخشەكانم كۆك و رىكن؛ بارى ئاوارتەش ھەر دەبىت، ئەگەر دەم دەمەش ئەزىدەپھاكە كلكى لە دەم دەرپەينىت، بەرەلاى بكا، بۆ ئەوهيە وچانىك بەدا، باشتر و چوستتر قامكى لە كلكەكەى بگرت و ونجىر بكا. ھەمدىس بەھەلگرتنى شوئىنىيى (كارلۇس لىسكانو)؛ لەو بروايە داىە من تەنيا خزمەتكارى ئەوم. قەينا، بەس دەيسەلمىنم كى سەردارە و كى بندار؛ با ئەمە بۆ كات و بارى خۆى بىت. لىم گەرەوھ كىسەبىمار، بىكار و شۆل، بىدەرەستەنە لە خەيالە بىپەر و بالەكانى ھەوزىنگىدا، لە كەوئەكەشى جىبەخۆنەگرى، لە نىوھ شەوان لە مال دەرچى، داغى كەسەر و كۆفان و پەشىمانى ھەلگىشى، بىرى دەمانى رابردوو بكا، ماخولىايىيەكى رەش بىكرۆزى، رقى لە مال و شارەكەى ھەلسى، بە شروشىتالى تۆزگرتوو و لەكەدار بخولئىتەوه، كىتىيان ناوئىدى بەكەن، پەرگەل بۆى بىن بە بىرى بىبن و ھەللووشن، جگەرە و نىرگەلە ركەلى بە قىر سواغىدەن، كافىرپاكانىش شىكەستە و دلماو بىگرنەخۆ. ھەتد. تاكو ئەو كاتەى دۆنگەى ئەوه دەكا؛ چەندە سەرپەر، بىھەز و ئاوەزە؛ ئاخىر مرۆ سنورىكى ھەيە، خۆ لە كەشكەلان سوبىن لە كەردن بەدەرە. چىتر فرىشتە و پەرى لە ھەوئىدا نىن؛ دەست بە بالەكانتەوه بگرن، ناز و گۆزى بكىشن و ئەو بارە قورسەى مرۆقبوونى لە كۆلبەكەنەوه؛ دە بىفامى. لەو ژورە، لەو تەنيايىيە بە ماخوليا قانگدراوھ وەرەدەر. لىمگەرى بە ئاوەزەمەندى رىناسانەم رىي راست پىشان بەدەم؛ پىي لىبىن ژورەكەت ھەلپەرداوتنى گەرەكە. تۆ ئەگەر بە تەملى شتىكى، خالىكت لەبەرچاوتگرتوھ، لەگوينە، بە تەمانىت، خالىكى دەستنىشان كراوت نىيە، بەرەو پىلەوھە بچىت، وەكو شىعەرەكەى (سىد كامىلى ئىمامى) ھەر دىرژدەپتەوه، كەسەش نازانى ئەو شەرى عەقل و دل بە ژىركەوتنى كامەيان كۆتايى دى. ئاخىر دەكرى مرۆف ھەر بە خەيالپلاوى و ئاواتەخوازىي تا چەند بڑى؟ يان گەرەكتە مانۆى وەگىرى شەوه سىيەكانى (دۆستۆفسكى) لە نىو ئەو ماخوليايانەت پىر و بوگەن بى، ئاخ و ئۆف بۆ (ناستىنكا) لە دەستچوو ھەلپەزى؟ ئاخىر ئەگەر رەنجكىشى باوكت نەبووايە تۆ پىباوى نان پەيدا كەردنى؟ ھىشتا قسەى دەشكىنى، گووتە و دېرە شىعەرى ئەزەركراوى دەخەيتە كۆش، خۆى لىدەشارىتەوه؟ شا بە سەپان ناگرى، رىز لە وەچە و تۆرەمەى باوانىشت ناگرى، شكۆيان زىندوو ناكەيتەوه، رەوانىيان ناھىنىتەوه بەر؟ دە ھەلپەرپى ھەلپەروپى، ھەرنا دەمنى لىبوو كەكەى (ھابىرىش بوئل) ھەروو سوالكەرى بكا. يان دەتەوئت وەك بارئىلئىيى (ھىرمان ملئقل) دەزىندانى ھەلپەرپىن، لە برسان بتوئىت؟

خويىنەرى ھىژا، پىم لە بەرەكەى خۆم راکىشاوھ، دەمشرىي دەكەم، ھىوادارم لە نىتەپاكى و خەمخۆرى من بىفامى، لەو برپارە دروست و رىنىشانەرانەم؛ ھاوارم بىت.

وڻوونى ناوهخت

شرمين سالحى

چاوى تال دهڪات و ههنا رهڪانين لهن دهڪات، هه موويان ڪالن به هزار حال ليين سوور بووه. دهى ٺمهه ڪهى دهخوري به تال و ترشى؟ بو وا لهه هه نارانه دهڪهن؟ بهيلن با بگهين، ڪاتى خوى دهيانگه ننه وهه. بهلام تهواوى چيڙى هه نارهڪان لهه ڪالبوونه ڪه بدياهه! من ههزم لهه و شتانه به ڪه هيشته ڪاتى نييه و نهگه يون. چهنده ناشقى ٺهه ناوهختيانهه. هه موو ڪاتى بو هه ڪارنيڪ به پهلهه، تافته ناگرم تا ڪاتى ديت. دهترسم ههچ ڪاتى، ڪاتى نهيهت. دهترسم ڪاتى، ڪاتى بيت ڪه ههواى ويستنى لهه سهرم تيپه ربييت. بوپه دهپه بهله بگهه پيش ٺهوهى ڪاتى بيت، ليم خوارديبتن يان ههچ نهپه تامم ڪردبيبتن، نهڪا روڙنيڪ نه رده ڪان ببن به بهر بهست و دهستم بيت رانهگات؛ رقم لهه هه چي نه رده و بهر بهسته؛ ڪه ري لهه لار بوونه وهه دهگرن. باران هه موو شوينيڪى ته ر ڪردووه و چهن دانه هه نارنيڪى لهه بن داره ڪه داخستووه؛ تا ڪوى ده ڪه موهه هه موو گيانم دهخوسن، ته نانهت جله شينه تازه ڪانم. به پهله ههرا ده ڪه موهه ژوره ڪهه، خه مى برزانگه ڪانمه تا جله شينه تازه ڪهه. ”رمله“ ڪهه دهه ٺاهه نييه، دهزانم ٺهسته هه مووى به سهه ر گونامدا پڙاوه. جله شينه ڪانم دهگورم و سهه رى ٺاوينه ڪه ده ڪهه بهه خيڙايى ره شيوونه وهه ڪان ده سره موهه؛ ڪه ميڪيتر لهه هه ناره ڪه ده نييه ده مم؛

ٺاسمان به جوڙنيڪ تاله، لهه ده موهه ٺهوا ره به ڪي ناوهخت ده چيبت ڪه ترسي ٺاوا بوونى روڙ لهه ڪافه به ڪه ده بترفينى و چي تابلو و چي ميز و چي سيپهه ر و چي فنجانى قاهه و چي ژماره و چي شهقام و چي ڪولانه و چي و چي و... هه موو چيهه ڪانى شار لهه خيڙايى تا ڪسيه ڪه ده، ون ڪه يت. چاو لهه ڪانزميره ڪه دهستم ده ڪهه، تا پينجى ٺهوا ره ڪاتى ماوه. لهه پشت په نه جهره ڪه وهه سهه رى هه وشه ڪه ده ڪهه، هه ناره ڪان هيشته پينه ڪه يون، دلهم بو يان ليده ده؛ ده رومه هه وشه و چهن دانه به ڪيان لهه ده ڪه نموهه. باو ڪم نيو

تال! له دهمه و به بانییه کی ناو شیعر بکرم ده چیت؛ خه ریکه کاتی ده گات، ده بی پیش نه وهی کاتی بگات بگه بهم، ریک وه کوو ناوختی هه نارکان و خواردنی دنکه تال و ترشه کانی که هیچ نیشانیک له شیرینی تیدا نییه. چه تره کهم ده کهمه وه، دلَم خیراتر لیده دات، بیر له “رادی کاله” کان ده کهمه وه و له نه نامده شکاوه کانی چه تره کهم، که ئیمکانی راست بوونه وه بیان نییه. هه موو شتیک له بیوه ختیدا روو دعات، چه تره کهمیش له بیوه ختیدا شکاوه. ده زانی منیش له بیوه ختیدا بووم به شاعیر...؟ نهو کاتهی، کاتی نه بوو خه ریکه کورکندنه وهی تا قمیمک وشه ی تهر بووم و توبش له قولایی “مهسهله” یه کتدا ون ببوی. تا ده گم ده خووسیم، نهو بارانه دیسان ریمله کهم ده شواته وه و گونام رهش ده کات، ئیستا چی له بارانیکئی ناواده کهم...؟

بزه به یک ده مگرئ و “کو” ده کهمه وه، کو کردنه وهی ساله کان. سالی هه زده هه م، نوزده هه م، بیسته م... “نموداره” کان یهک له دوا یهک کو ده کهمه وه تا بیست و یه کی که تازه پیی گه یشتووم. بالام کیشاوه به “خه تکیش” یک که تنیا کاری کیشاندنه. راسته و راست به بی “منحنی”. خه تکیش کان هیله کانیا لار ناکه نه وه، به لالم من شاعیرم؛ به هیله راسته کان قابل نییم. یک تۆز لاریم له سه ر زیاده؛ نه ونده، که هه ست بکه یه له هیله که چوو یته ده ری، هه ستیکه خۆشه، خۆش وه کوو تامی تالی هه نارنه که گه یوو ه کان؛ خۆش وه کوو گرژ بوونی نیو چاوی باوکم. ده زانی باوکیشم شاعیره؛ به لالم نهو ناشقی هه نارنه پیگه بیوه کانه و وشه کانی به بالای دایکمد دهلئیت. باوکم خوینده واری نییه و وشه کانی به دم ده نووسی به رینووسی خوی. من تنیا نه وه ندهم لاری ده وی. نه ونده نه، که بیته “بازنه” یهک و دایم به دوری خۆت و ده ور و به رتدا بسوو ریته وه؛ نه ونده که بتوانی قاوه یهک تا قومی دوا بی بخۆیته وه و سه یری ده ور و به رت نه که یهت و دوا ی ئاوا بوونیش پی له سه ر پی له تابلویه کدا بروانی... ده ور دانه وه به راستی شتیکه قیزه ونه و من هه رگیز نابم به “دایه ره”! چه تره سوور ناوییه گولگولیییه شکاوه کهم کۆده کهمه وه و له سه ر جیگه هه میسه بییه که یه له په نای رۆژه بارانیه کانمدا، داینه نیم. نهو کاته ی کاتی نه هاتبوو ریمله کهم گونام رهش بکات، باران چیژیکیتری هه بوو، بونی ته ری شه قامه کان مهستی ده کردم به لالم ئیستا... هیچ له نه رده کان گه ری. په رده کهم لانه دم، دلویه کان روومه تی په نجه ره که بیان شو رده وه ته وه و من له شو ردنی چاوه کانم گوزه روم. تاس هه لده خه م! قزم له نارقه دا خووساوه، “ئیحتمال” ی خسته نه سه ر چاوی له مندا “یهک ه. چاوانی ته سه کتر له ونه که دوو جار بمبیینیت، چاوی له سه ر قاقه زه کانیه تی، من ماتلم تا کوو بییت به دوو. له شه قامه کاندا ون بووم. وشکه سییه کانی پیاده ره وه که، ریک وه کوو بازنه یه کی داخراو گه مارویان داووم و من له “شوعاع” یکی بیدوا پیدا وئلم. ده ستیک گه رووم ده گو شیت، ده ستیک که ونه و له منه وه دیار نییه... برینی لایوم ده سووتیت، برینیک که بی ره نگه و بۆ خویشم ناتوانم بیمنیم. له سه ر کورسییه کی “چوار سووچ” دا وه ستاوم، سه رت هه ر به قاقه زه کانتیه وه

گه رمه و به “مهسهله” حل نه کراوه کانت. نارقه م لیده چۆری نارقه کی سارد؛ تۆ بیر له ولای “مهسهله” کان ده که یته وه و منیش چا و له دنگی چۆله که کان ده کهم؛ ده لئی: شیت بووی؟ دنگ کوا ده بی نریت...؟ ده لیم با ده نگه کانیش رنک و شیوه بیان هه یه. تۆ پیبکه نه با روومه تی پیبکه نین بیمنیم... تۆزی دواتر پیبکه نینم له نیوان “چوار چیوه یه” کدا جیده هیلیت. من ده بم به قولمی گر یانیک له سووچی ژوره کهمدا.

کات له گه بینی هه نارنه کانیش تیپه رووه و مه یلم به که ندنه وه بیان نه ماوه. کات، کاتی له دار دانی گه لاکانه و من دوو گیانم به چاوه روانی و بیزوو به تامی ترش و تال ده کهم. ته وای “معادله” کانمان تیکداوه، له پشت داره رووته له بیگه لاکانه وه ده نگه کان ده بیمنیم. چاوده کهمه وه له به رده م ما راوه ستاوه، خیرا ماندوو بییه کانی له باوهش ده گرم و ئیشه کانی ماچ ده کهم. ئاخه ئیستا ده زانی ئیشیش ماچ ده کریت. ده زانی مانعا کان ده بی نرین. برینه کانی نابینم له برینی لایوم ده چیت، بی ره نگه. پیبکه نینم له باوهش ده گریت و ده لئی: با فرمیسه که کانمان له به ی “چوار خالی کدا” بتاسینیم! ده لیم: نا... با له “هیلیکی مه وازی” دا خه و بیمنیم. کاتمیر له شش لایاوه و نازادم له گه ماروی “دایه ره” و وشکه سی پیاده ره وه کان و نه سفالتی جادده کان. سه یری بلیته کهم ده کهم، بلیتی بیگه رانه وه... مرۆقه کان یهک له دوا یهک له په نامه وه تیده په رن؛ داره نارنه کان چاوم لیداده گرن. دایکم بزه ده بگریت... من کاته کان، شه قام به شه قام تۆخر به دوا ی خۆمدا ده کیشم، تا کورسییه کی به تال و له جیگه به تاله که تدا داده نیشم، چه مه دانی موسافیره کان له پال یه که وه تیده په رن. حالَم تیک ده چی و هیلنج ده دم، ده رمانی دژه رشانه وم نه خواردوو و سه رم سوور ده خوات. کورسییه کان پرن له ماتل بوون پرن له مالئاوایی بیگه رانه وه و پرن له سه فهری دوو به دووی ناوخت. بیر له په نجه ره که ده کهمه وه، باران روومه تی بریسه که داوه؛ بیر له تۆ ده کهمه وه له نه رده مه وازییه کان و له وئسته گه یهک که هیشتا نه گه یوم! ته وای نه گه یشتنه کان به دواتدا ده گه ریم تا ون ده بم.

بلیته کان شوینی ون بوونیا ن دۆز یه ته وه و شه قامه کانی شار به جیده هیلن. هه موو شوینییک بیده نگه، هیشتا باران کومسار نه بووه، هه موو جیگه یهک بونی بارانی گرتوو، بونیک که حالَم تیک دعات، هیلنج ده دم، بارانه کانی ئیستا هیچ چیژیکیان نییه؛ دلویه کان خۆبان به شیشه کهمدا ده کوتن و به ردوام بانگم ده کن، من ئیستا هیچ دهنگیک نابینم، مه گه ر ده کرئ ده نگه کان بی نرین...؟ له و کاته وه نه رده کان له بیوه ختیدا نیگاتیان شاربه در کردوو، باران جوژیکیتر ده بارنت، جوژیک که وشه کانم ته ر نابن. شه وه یهک رۆژانیکه جیی خۆش کردوو له پشت وشه کانمدا و وئسته گه به وئسته گه ده مبات و هه ر ناگه یه م.

وشه نوئییه کان “کۆده کهمه وه و کهم ده کهمه وه” به لکوو وشه ته ره کان بدوزمه وه و پاشان خۆم له شیعریکدا کۆکه مه وه. من “دابهش” کراوم به سه ر بیست و یهک پاییزدا و حه وت هه ناره “پاشماوم” بووه به سفرا

دووانی فروشو بارت

شتی قورس، خوت هیلاک مه که، خوم کاره کان جیبه جی ده کهم. من همه مو وخته که سهرقالی بازنگه تازه کهی دهستم بووم، بازنگه کهم رستیکی موروی دوو رنگ بوو، موروی شین و په مایی، به داوینکی لاستیکی باریکه وه، دهوری مه چه کمی دابوو، به دهسته کهی ترم بهردوام لاستیکه کهیم راده کیشا و موروه کانیم دهژمرد و له بهر خومه وه ده مگوت ثم په ماییه منم، ثم شینه براکه مه، ثم په ماییه منم، ثم شینه براکه مه. لفاکاو بازنگه کهم پچرا، موروه بچکوله کانیم به سهر لیتزاییه کهدا گلور بوونه وه، پر به خوم زریکاندم و به عذرته کی کورکنه وه و گرتنه وه یانه وه رامکرد، خیرانتر لهوان به سهر گرده کهدا خلبوومه وه. همه مو رو داوه که له چمند خوله کییک تینه پهری، وه ختیکی له خوار باله کهوه به دهستی به تال و به چاوی پر له فرمیسه کهوه، ئاورم بۆ لای دایکم و باوکم دایه وه، ماقم ورما، که بینیم هاوکات له گهل خلور بوونه وه من و دهسته به نه پچراوه کهمدا، لهوسه ری شه قامه کهوه، لورییه ک به هوکاری بوونی تاسه و چالوچولی زور له جاده کهدا، هاوسه نگی له دهسته اوه و له ری لایداوه و به خیرایی بهرق باوکم و دایکم و کورپه کهی ناو سکی و دره خته گهوره کهشی شیلوا، ئای ئازری، نه گهر جیهان تقمینه وه یه کی گهوره دروستی کردبیت، دونیای من، له دواوی ئه و تاسانه گهوره یه وه، قهت سهر خوی نه هاته وه.

له بهر نه وهی دایکم و باوکم، خوشک و برابان نه مابوو، من تا تمه منی هه رزه کاری هه ر ماوهی له مائی ناسیاوینک ده ژیم. هه لیمت ثم مال و ئه و مالکردن تا بلیمت دژوار و ناخوش بوو بوم، به لالم لهناو مندالیمدا، گهوره یه ک، به ردهوام دانی خورگری ده دا پیتم. به ردهوام له چاوه روانی رژیانیکی باشتردا، سهر کهش و بی دره به ست، ناهه موارییه کانیم به ریده کرد و بیماک بووم له هه ر کوسپ و کهنده لاتیکی بیته ریتم. هیشتا له قوناعی دواناوندی بووم، کاتیکی شووم به یه کهم کور کرد که هاته خواز بینیم. خهونی گه ورم هه بوونی مال و خیران بوو، هاوسه ره کهم خوشوبست و بووه همه مو کهسم. له گهلیدا رژیانیکی پرووناک ژیم، سکم به جمکیکی نیرو و من پر بوو. له خوشیاندان دیواره کان ماله کهم پر کرد له تابلوی مندالی دووانه. به ئه ناز به یک دلخوش بووم، ده مگوت ئیدی هیچ شتیکی توانای دلته نگرکردنی منی نابیت. تا پاشنیه ره یه که له به ره یه یانه که دانیشتی بووین، ئه و کله لوبه لانه م پیشانی هاوسه ره کهم ده دا که بۆ ساواکانمانم کر بیوو. ده مگوت سهریرکه، ثم کراسه په ماییه قشته بۆ کچه کهمان، ثم کلاوه شینه جوانه بۆ کوره کهمان ... لهو ساته وخته ده، ئه وهی که له خه یالی رووداندا نه بوو، روویدا. لفاکاو گولله یه کی وئیل، ناوچه وانای هاوژینه کهمی پیک! ئای جهرگم، وشه نییه وه سفی ئه و دیمه نه بکات. ناشمه ویت ئه وری ئیوه ئه و تراژیدیایه وینا بکات، به لالم لیره وه، لیره وه من بۆ جاریکی تر و تاهه تا تهنیا بوومه وه. نه گهر پیشتر وه ک مندالیک، چاوی به زبوی و سوزی ئه وانیترم له سهر بوو، له دواوی ئه و رو داوه وه، چاوی ته ماح و غهدری خه لکی، وه ک گه له گورگ هه میشه به دواومه بوو.

ببووره په رتم و زور ده لیم. ببووره نامه ویت هه لیم. ده زانم تۆ شه که تی پرسیاریکی گه وریه یه. ده زانم وه لامیکی پروونت ده ویت لیم. به لاین بیت، همه مو شتیکی پی ده لیم، تهنها هه ندیک پشوودر ژیه له گه لم. هه ندیکی تر دواپاچه ی وینه ناته واهه کانت ده ده می و خوت سهریشکبه له ته وای حیکا به ته که، چی له سهر نه شت و تیگه یشتن ده ده بیت پیتم.

پاش چمند مانگیکی له له دایک بوونی دووانه کهم، قهرزی دونیام له سهر که له که بوو. به جارنیک قهرزازی خاوه نخانوو، دوکانی به قال، فروشگای وشکه و شیر و دایبی و سووته منی بووم. هه مووان له یارمه تیدانم بیزار بوون. کس خولقی هاوکاریمی نه مابوو. سه ختر له هه مووی، وه ک ئه وهی شتیکی پی شکیهرن، به راسته وخو و ناراسته وخو، به بهرامبه ر و به له بری دانان، سه وای مه یل

ده بینم له ده رگا که وه دیمته ژوروه، هه ندیک جار کچه کهمی، هه ندیک جار کوره کهمی، هه ندیک جار هه ردووکتانن، پیکه وه. له و کاته ده، من له سهر کورسییه کی دارین دانیشتوووم، به دهستی له رزۆکه وه خوری ده چنم، له گهل تیرووانینتدا، فرمیسه که قه تیه سه کانی چند سالم، به قورسایبی ناسن له چاوه کانمه وه، ده که ونه خواره وه، قاجه کانم به بارستایی شاخیکه وه به زه و بیه که وه دلکین، ناتوانم به رزیان بکه مه وه و ناتوانم له جیی خوم هه ستم... ده بینم له ده رگا که وه دیمته ژوروه، هه ندیک جار کچه کهمی، هه ندیک جار کوره کهمی، هه ندیک جار هه ردووکتانن پیکه وه. له و کاته ده، من به پیوه م، قاپ ده شوم یان په رۆیه کم پنییه و چوارچیوهی تابلو هه لاسراوه کان، له تۆز، خاوین ده که مه وه. که گویمستی ده نگی بیت ده بم، ئه ژۆنوکانم شل ده بن، وه ک ئه وهی له ساتیکدا، هه رچی ئیسه کانی جه سته مه، بینه خول و به ژوروه کهدا په رش بینه وه، به پیوه خوم بۆ ناگیریت و ده کهوم ...

سه خته، هاتنه بهر چاوی ورده کاری ئه و شتانه ی که له کوندا روویانداوه و ئه و شتانه ش که ده کریت روویدن، نازارکیش و ناقه تبه ره. من ده زانم، هه ر رابردوو یه که به ئیشه وه یان به چیژه وه له زه بنمدا ماوه، هیشتا تیمنه په راندوو، بۆیه سل له بهر که و تنی ده که مه وه، یاخود به پیچه وانوه، توند ده ستم پیوه گرتوو و نامه ویت لپی دوور بکه ومه وه. دیاره همه مو داهاتووش له پیشینیه کانمدا، هه لگری هه مان خه سله ته، به س ئیوه... بیه خشن، هه لیمت مه به ستم ئه وه نییه که به بوونتان له بیر کردنه وه کانمدا بیزاریم، دروش ده کهم نه گهر بلیم ناسوودم، بیه خشن، به لالم پیویسته راشکاو بم له گهلتن، پیویسته همه مو شتیکتان وه کوو خوی پیبلیم.

پیتم بلن، تۆ ئه و هه سته مت ئه زموون کردوو، ئایا سهرنجی ئه و بارودوخانه تداوه که جو له و رو داوی زور زور بچکوله، کاردانه وه و ده رنه نجامی زور گه وریه و چاوه روانه کراویان لیکه و تبه تبه وه؟ یان به پیچه وانوه، کاتیکی بابه تگه لی گه وریه، زور هیچ و بیبایه خ ده که ونه وه؟ ئه مه له گهل مندا، زور روویداوه. هه ر ریک وه ک ئه وهی به همه مو پیواوونی خومه وه، ده ستم بر دبیت بۆ به رز کردنه وهی کوله پشتیکی کا، به لالم کوله پشته که، چه و چیمه نتوی ناواخن بوو بیت، یان وه ک ئه وهی همه مو هیزم کورک دبیته وه بۆ پالنانی ته نیک که قورسایبی گاشه به ردی هه بیت، به لالم ته نه که، به کیشی ته به دۆروه جولابیت و ملیشمی پیوه شکابیت. به لاین، زور جار خوت ته وای بیخه به ریت له وهی قه در بوتی ریک خستوو، که چی قه راره بهر پرسیاریه تی همه مو شت له ئه سته و خوت بیت!

ده زانیت، کۆنترین دیمه منی مندالیم که له یاده مرمیدا هه میشه وه ک سه عاتی سفر به خوره یه، رۆزی تاسانه گه وریه کهمه. ئه و رۆزه ی له گهل دایکم و باوکمدا بۆ سه بران چوو بووینه قه راع شار و له سهر گردنیک، دوور له قه ره باغی، له ژیر سیبه ری دره ختیکی گه وریه دا لاماندا بوو. ئه و دم دایکم به مندالی دووه می دوو گیان بوو، باوکم زوو زوو پییده گووت، ده ست مه دره

و سهواى لهشولاريان ده كرده! تهجا، لهو بازاری ريسواييهدا، كالا چ گران و مروفايه تى چ بئيرخ بوو. په كوو لهو بازاره پر رسواييهدا، ناووز چهنده فهراموش و جهسته چهند داواى لهسهر بوو. به لام نا، تايبيت لهم مهيدانهدا نيگه رانى ته نهاييم مهبه، چوون هميشه توانيومه به شيوازى خوځم، وه كه تهوارىكى بريندار، چرنووك له مۇخى گهنيويان گير بكهم. هميشه توانيومه به شيوازى خوځم، له گهل ژېرپينانى مهرامه گلاوه كانيندا، پروى زهرديان پر له نف بكهم.

هيشتا له ناو ده رگاكه دان و من توانام نيمه بيم باوهشتان پيدا بكهم، بيم بليم له مئيه چاوه ريتانم يان بليم لهم هاتنه تان دهرسام. راستان دويټ، من شهرمه ندم. راستان دويټ، من شاگه شكهم. همنووكه به قولپي گريان و به قاقاى خهنده، له شيت نه بيت، له هيچى تر ناچم. به لام من دهرانم، دهرانم به پرسيارىكى گهوروه هاتونونه ته ده رگاكه، دهرانم وه لامىكى پرونتان دويټ ليم.

دومه و ئيواره به كى زستان، هور پر به ناسمان ده يگرمان. ساواكانم پله ي گهرميان ئه ونده بهر ز بوو بووه، هه ناسه ي ساردميان ده سووتاند. ترسام له گريانى خويناى بخنكىن. ترسام ئه و نا نه فرته ييه گيانيان دهرىكات. به په له پرمپيدا كردن و گه ياندمنه به ردهم نزيكترين دهرمانخانه كه له وه دابوون

قفل له ده رگاكه ي بدن و دايبخن. له به رده مياندا، كه وتمه سهر چوك و گووټم تكايه، تكايه كورپه كانم وا دهرمن، دهرمانيكم فريباخن. كارمهندي دهرمانخانه كه، دواى ئه وه ي زانى هيچم له پاره و له ره چته ي دكتور پين نيمه، داواى لي بووردينى كرد و جييه شستين. ئاى ئازيز، من دهرده سهرى زورم چه شت بوو، به لام هه رگيز دللم تاريكتر لهو ئيواره به نه بينيوو. لهو كانهدا كه سهرى دونيام ليها تيووه وه به ك، لهو كانهدا كه سيمى ساواكانم شين و مور دهرچووه و منى رهنك په ريو و سهرگردان، هاوئاواز له گه لياندا ده كور زامه وه و دهرمنوزاند... سوپه ريكى سپى له سهر شه قامه كه، له به رده مماندا وه ستا. له ناو سوپه ره كه دا، ژن و ميترديك هه بوون، خانمه كه به سهر شانيكى شيكى فهرووه وه، به ده سته ناسكه كانى، هه لاوى سهر جامى ئوتومبيله كه ي دهرسرى و وه كه ئه وه ي له جامخانه ي كوگايه كدا، له كالا به كى دلخواري گرانبه ها رابمينت، له ئيمه ي دهروانى. باش كه ميك پياوه كه ي هاته لامان. گووټم كاكه تكايه، له داراى دونيا هه ر ئه م مندا لانه م هه يه. نه خو شن، برسپيانه، پيوستيان به پزيشكه، پيوستيان به هانا يه... پياوه كه نوشتا يه وه، مندا له كانى ليگرتم و گووتى خوشكى من، ئيمه له داراى دونيا، تنه ها مندا لمان نيمه... يادم نيمه چيترمان له راز و نياز گوريه وه، به لام بيرمه، له عه لاگه به كى ره شدا، دوو سه فته پاره ي بو جه يه شستم و له گهل چوونيدا پيگوتوم هه ر ئيستى ده يانبه مه لاي دكتور، بيخه مبه باش دهن! بيرمه شيتگير بووم، زهر فه كه م هه لگرت و راپه ريم تا پاره كه ي بو بگه رينمه وه و پيى بيژم جه رگى من بو فروشتن نيمه، به لام هه ر ئه ونده فرياكه وتم به دواى روشتنى سه ياره كه دا رايكه م و هاوار بكهم؛ با چاره سهرى باش وه رينگن، با پوشته ويه رداخ و تيرووپن، با بخو يين، با هميشه پيكه وه بن، تكايه با له به ك نه بن ...

ئو ئيواره به تا خوا روژى كرده وه، منى سيبه رگ و سيبه رگ، به گريان و سوئ و عه لاگه ره شه كه ي ده ستمه وه، به جاده پر له گو لاوه كانى شاردا سورامه وه. به يانيمه كه ي چووم هه رچى قهرزم هه بوو له پاره كه دامه وه و له پاشماوه ي سه فته ديناره كانم رووانى. بو ساتيك له خو م پرسى؛ داخو ده بيت ده ستان پيوه بگرم؟ هه ليان بگرم؟ خه رچيان بكهم؟ داخو ئه مه نرخی ئيوه بوو؟ به مه نالوگورم پيكردن؟ پرسيار له سهر برسيار له خو م ده كرد و وه لامى راسته و خو م به (نا) و (نه خير) و (هه رگيز) بو هه ر يه كيكيان ناماده و حازر بوو. لهو ساته دا كه له ناو پرسيار و وه لامه كاندا گيرم ده خوارد، لهو ساته دا كه قيزم له دراو ده هاته وه و بيمنه تى ده ست دهرده سهرى بووم، هه رچيم پيامه بووه وه، له كو لان تا ده ستم گه يشت توورمدا و به ده م گريانه وه، پيده كه نيم كه ده ميني پاره كان به ناو جوگه له ي قور و چليپاودا ده خزينه زېرا به كانه وه ...

ئاى ئازيزم، ئازيزه كانم، من كه ريكه وتى بيته رزش و جولهى بچكوله بچكوله، كه لينى گه ره گه ربه يان كرده وه ته ژيانمه وه، هميشه ش باوه ردار بووم كه ده شيت روژنيك هه ره كه به كى له پر و لابه لاش، ته واوى زينده گيم به ره و باشى ببات. بوچى نا، من كه بيستانى پر به ره مم، له ساتيكدا بوو بيته خاكه سار، من كه خه ونى به ديها تووى ته منم، له ساتيكدا بوو بيته تراويلكه، بو نابيت روژنيك گه ر به په رجوش بيت، دره ختى به ساباتى حه وانه وه و ئاسوده گيم، له چلوچيوى به سو توو بووى ئاتشه گه ي چاره نوو سمه وه سه وز بيت و سه ره لدا ت... من له كاتى له ده ستدان تانه وه، ئومپده وار و چاوه ريم. روژنيك به هه ر هوكارنيك بيت، قه در ريتان بگه يه نيته ماله كه م... به رده وام له گهل رو بيشتنى دا لغه مدا، ده بينم له ده رگاكه وه دينه زور وه. هه رجاره و به كيكتانن، هه نديك جار هه ر دوو كتانن پيكه وه. لهو كانه دا، من دانيش تووم، له شليله خورى په ميه ي و شين، ملپيچ و ده سته وانه تان بو ده چنم... لهو كانه دا، من به پيوه م، به تاسه ي چهندين ساله وه، له تابلوى مندا له دووانه كان راده مينم...

Дино Буццати

بوتزاتی

دینو بوتزاتی بەرھەم و ژيان

وهرده گری و له سالی ۱۹۶۰دا رۆمانی "وینهی گهوره" چاپ دهکرت که یه کهم رۆمانی زانستی-خه یالییه له میژووی ئەدهبی ئیتالیادا. بۆ دهرک و ناسینی باشتری ئەم نووسره دهبی بزاینن که بوتزاتی له راستیدا نووسهریکی خه یالانووسه و تنهناته، کاره ریالیستیه کانیشی بۆن و بهرامه ی خه یال و فانتیزیان تیدا هه یه. له بهرهمه کانی ئەم نووسره دا هیچ قارمانیک بوونی نییه و ههرکس که ده بیته قارمان، خیرا ههرهس دههینیت. له زۆبه ی چیرۆکه کانیدا ههرچهند فهزا ریالیستیه به لام ناوه رۆکی داستان به رهو سوورریالیزم و خه یالی رپوت هه لده کشیت. هیزو چارنووسیکی سامناک و شووم هه میسه له ناو چیرۆکه کانیدا هه یه. تومز مرۆف ههر له سه ره تاوه مه حکوممه به قه بو لکردنی ئەم چارهنووسه ئەفسوونابویه ده بی. چاره نووسیکی نه گۆر که خودی مرۆفیش له زانییه که ی راده مهینیت. بۆ ئەوه ی نمونه یه که مان هینا بیته وه، ده کری باسی چیرۆکی کۆلومبره بکه ین. له م چیرۆکه دا ئیستیفانو که بۆته دوازه سال له بری دیاری له دایک بوونی داوا له بابی ده کات له گه ل خۆی بیبا بۆ سه ره کۆی که شتی. باوکیشی داواکه ی قه بو ل ده کات و له رۆژیکی تاووساوا له گه ل خۆی ده بیاته که شتییه وه. له دمعدا ئیستیفانو سه رنج ده دا که له ناو ئاوه که وه جار نه جار گیانه له بریکی سه ی سه ره هه لده هینیت و چاو له چاوی ده کات. ئیستیفانو ئەم رووداوه سه مه ره یه بۆ باوکی ده گرتیته وه. ئەم گیانه له به ره که ئیستیفانو دیتویه تی کۆلومبره یه. جۆریک ماسی که مه له وانی ته وای دنیا لینی ده ترسن. گیانه له بریک که قوربانیه که ی خۆی هه لده بیژێرت و ساله های سال وهدای ده که ویت تا ناخری قووتی بدات. باوکی که به مه ده زانیت ئیتر بۆ هه میسه به ره به وه ده گرت ئیستیفانو بیته ناو ده ریاهه و ئەمیش خه ریکی پیشه یه کی دیکه ده بیته، به لام به درێژی ته وای ئەو سالانه کۆلومبره ههر له چاره وانیدا ده مینیته وه. له م ناوه دا هیزی له به را ییدا نووساری چارهنووس، دیسانه که په لی ئیستیفانو بۆ کاری ناو ده ریاهه ده کیشیته وه. ئیستیفانو به و په ری سه رسوورمانه وه ده بیته که کۆلومبره ههر چاره یه تی و وه دای ده که ویت. ئەم رووداوی وه داکه و تنه ساله ها درێزه ی ده بیته تا ئەوه ی که ئیستیفانو له پییدا هه ول ده دا له گه ل ئەم گیانه له به ره به ره روو بیته وه. خالی وه چهر خانی چیرۆکه ش که له مینشکی دا هینه رانه ی نووسره که یه وه سه ره چاره ده گرت ههر لیره وه ده ست یی ده کات. له کۆتایی چیرۆکه که دا، کۆلومبره شتی که ئیستیفانو ده لیت که خوینهری ئاسایی هه رگیز بیریشی به لایدا ناچیت. کۆلومبره یی ده لیت: من له لایه ن پادشای ده ریاهه کانه وه ساله ها ئەم ئه رکه م یی سه پیرابوو که مروریه کی گرانبایته یی بده م. مروریه کی که ئەگه ر وه ده ست که ویتا دمبوویه خاوه نی هه موو دارایه کانی دنیا به لام تۆ به داخه وه ههر له ده ستی من هه لده هاتی و ئیستاش من پیر و که له لا که تووم. ره خنه گران زۆر بیر و رای سه یریان له سه ره ئەم چیرۆکه نووسیه که لیره دا ناو ی باسی بکه ین به لام گه مه ی چارهنووس له گه ل مرۆف و بیخه به ری قوولی مرۆف لینی به ته نزیکی زۆر جوانه وه له م چیرۆکه دا، نیشان دراوه. چیرۆکی کۆلومبره له باشترین چیرۆکه کانی ئەم نووسه ره یه که بۆ ئاشنایی زیاتری خوینهران له گه ل فه زای زیهنی بوتزاتی باسی لینه کرا و ده کری ئەم نیگایه ش بۆ سه ره گشت کاره کانی بوتزاتی بگوارزیته وه. گه مه ی چارهنووس له گه ل مرۆف، مه رگ و ته نیایی و دلاره وکی بووناسانه هه یبه ری زۆره ی چیرۆکه کانی ئەون. له تابه تمه ندیه کانی دیکه ی چیرۆکه کانی بوتزاتی لایه نی هیمایی و سینه مایی کاره کانیته ی. به چه شنیک که زۆره ی کاره کانی له لایه ن فیلم سازانی هاوچه رخی ئیتالیاهه کراون به فیلم. بۆ نمونه ده کری: ئامازه به فیلمه کانی "بارنا بۆی کویستان" له ده رهینانی ماریو برینتا و "گه یسیکی بالینی" ی ئوگۆ تونباززی و "سارای ته ته ره کان" له ده رهینانی والیریو زوورلینی بکه ین که زۆریک له دیمنه کانی له "هه رگی به م" وینه یان لی هه لگیاره وه. ره خنه گرانی ئیتالیایی بوتزاتی به وه تاوانبار ده کهن که لاسایی کافکا و نیگای تال و پر تواجی کردوته وه. بوتزاتی بۆخۆشی له م باره وه ده لیت: له وه تا ده ستم داوه ته نووسین، کافکا سیداره ی من بووه. دینو بوتزاتی له سالی ۱۹۷۲ زاینی له تمه منی ۶۶ سالی دا، به هۆی شیره نه چه وه مالاوایی له دنای نووسین کرد. ام. ئاران

یه کیک له مو که سایه تیه ئەده بیانه ی که له میژ بوو ده مانویست بیناسینین و هه نیک له بهرهمه کانی بخه ینه بهر ده ست و دیدی خوینهران، نووسه ری ئیتالیایی "دینو بوتزاتی" یه. دینو بوتزاتی له سالی ۱۹۰۶ ز له شاری بلوونوی سه ره به پاریزگی وینیز له دایک بوو. له سه رده می لاوتیدا، بهرهمه ی نووسه رانیکی وه ک ئیدگار ئالین پو، لووئیس ئیستوئینسن و رادیار کیلینگی خویندوه ته وه. یه که م رۆمانی بوتزاتی، "بارنا بۆی کویستانه کان" بوو که له دنیا دا ناوبانگیکی زۆری یی داخست. له سالی ۱۹۲۸ هه به ناوی ره خنه گر و رۆژنامه وان له رۆژنامه ی به ناوانگی "کۆریه دیلاسیرا" دا چالاکی خۆی ده ست پیکرد و ئەم چالاکیه رۆژنامه وانیه ی هه تا دواچه کی ژیا نی درێزه یی دا. جینی ئامازه یه بوتزاتی زۆر هۆگری کاری رۆژنامه گه ری بوو، جودا له په لی پرپایه خی نووسه ری، به ره خنه گریکی به رزیش ده هاته ژمار. دوا ی بلاو کردنه وه ی کتیی "سارای ته ته ره کان" له سالی ۱۹۴۰ ز ی زاینیدا.

شونین یی بوتزاتی له ئەده بی ئیتالیادا په تهر بوو. ئەو، گه لاله ی رۆمانه که ی له رووی ژیا نی دوو پاته ی خۆی و هاوکاره کانییه وه دارشبوو. "سارای ته ته ره کان" رۆمانیکه که پیک هاتوه له بیه روورا فه لسه فی و بووناسانه کانی نووسه ره که وه ک خالیکی گریگ بۆ وه چهر خانی ئەو له روه تی شکومه ند و شاعیره انه ی ده قدا دیته هه ژمار و هه ندیک باهه تی وه ک چاره وروانی و نیگه رانی بی کۆتایی و به تابه ت رۆژمه رگی، به باشترین شیوه تیدا به ریاس داوه ته وه.

پنویسته ئامازه بهو خاله ش بکری که بوتزاتی له ده ره یه کی هه ستیار و تابه ته ی ئەده بی ئیتالیادا هه لکه و توهو. ده ره یه ک که زیاتر پالی به ریالیزمی نووه داوه و ده ره وه ستبوونی سیاسی و کومه لایه تی نووسه ری تیدا گریگه و تنیا ماوه یه کی کورت به سه ره فاشیزم و کۆتایی شه ری یه که می جیه انیدا تیده په ریته. له م ده ره یه دا نووسه رانیکی گه ره ی وه کوو ئالبیرتو موراویا، چینزای پلویزی، ئالیو ویتورینی و کارلو لوی زۆر به هیزه وه له گۆره پانی ئەده بی ئیتالیادا به شدار بوون که هه مووشیان چه پ و دژه دیکتاتور بوون. ههر له بهر ئەهوش په یدا بوونی که سیککی وه ک بوتزاتی، به ناوی نووسه ریکی دژه باو له ئەده بی ئیتالیادا جیکه ی تیرامانه. ئەو، له م ده ره دا روو ده کاته، چیرۆکی خه یالی و هیمایی. بوتزاتی، نووسه ریکی سیاسی نه بوو و زیاتر دلاره وکی بووناسانه ی له سه ردا بوو. له خۆرا نییه ره خنه گران و نووسه رانی ئەم ده ره یه که مته ر باسیان لی کردوه، چون له بهر که سایه تی گۆشه نشین و دوور بوئی له ئەده بی سیاسی باوی ئەم ده ره یه، روونا کبیران هه رگیز رووی خویشان نیشان نه ددا. تنیا دوا ی ده ره ی ریالیزمی نوویه که گرینگی ئەم نووسه ره له ئەده بی ئیتالیادا وه ده ره ده که ویت و نووسه رانی به ره ی دوو و سیتی دوا ی شه ره، وه ک ئانتونیو تابوکی (۱۹۴۳)، ئیستیفانو بیی (۱۹۴۱)، ویتوریو توندی (۱۹۹۱-۱۸۹۵) سه رنج ده دهنه گرینگی روانگه ی هیمایی و ته وای تابه ته ی بوتزاتی. له م ناوه دا رهنه بکری ئیستیفانو بیی به باشترین و دا هینه ترین نووسه ری ئیتالیایی بزاینن که له ژیر کاریگه ری شیوه ی تیفکرین و جیه انیینی بوتزاتی بوو. نمونه ی بهرچاوی ئەم کار تیکه رییه ش، چیرۆکی "کافه کانی ژیر دریا" یه که فه زابه کی زۆر فانتیزی و خه یالی هه یه و چیرۆکی "کۆلومبره" وه بیه ر خوینهر دینتیه وه که له شا کاره کانی چیرۆکی کورتی ئەده بی ئیتالیاهه، به لام سه ره رای هه موو ئەو که م لوتفیه انه ی له ژیا نیدا له گه لی کرا، نووسه رانیکی گه ره ی وه کوو کامو هه بوون که گرینگی بده نه نیگای هیمایی بوتزاتی. کامو چیرۆکی "که یسیکی ره وانی" وهرده گرتیته سه ره زمانی فه رانسێ. له سالی ۱۹۵۸ دا کتیی "شه ست چیرۆک"، خه لاتی هیزای ئیسترکا

ئوسكى كى خودى يىنى

ۋەر كىرەن: زانگۇ بارى

كەم دەبوو. بەلام ھەژاران و فەقىران چۇن دەبانتوانى تىبگەن؟ بەو خىرايىبە كە نانەكان تەواو دەبوو، گونچاۋ بوو كە سەۋەتە كە بەپەلە خالى بىي.

رۇژانى ئەۋەل ھەفالىنى دىفندىنتە بۇ ئەۋەيكە برون و بۇ كارە نويكەى ھانى بەدىن، مېھەنگى كاتىمىرە كەيان بە ئەنقەست بەرمو پىشەۋە دەكىشا، لە دەسەگەلىكى چكۆلە لەبەر درگاى ھەۋشەكەدا رادەۋەستان و بە تىتالىيەۋە چاۋيان لىي دەكرد. رايان ئەۋە بوو: "خودا خىرت بداتى" لە بەھشتدا جىگەيەك بۇ خوت بەدەس دەھىنى، نا؟ ئافەرم بۇ ئەم مروفە بەشەردۆستە ئىمە!" ئەو لەو كاتەدا كە لەتە نانەكانى لە نىۋان زۇربەي سۈۋالگەرەكان كە ھەر لە ئاسمانەۋە دەيانرفاند، دەھاۋىشت، ۋلامى دەداۋە: "بۇ رۇحى ئەو تەۋەزەلە!" بۇ ئەو فرىۋە سەرنەچ راکىشەي كە بەو ھەژارانە و رۇحى مامەى داۋو، بزەي كەنىنى دەھات.

۲

ھاۋىنى ئەو سال سىلوسترو خۇپارنىكى بەسالچوو (كە لەم چىرۋەكەدا پىۋىكى خۋاناس و تەر كەدونىايە) كاتىك كە تىگەيشت لەو ۋلاتەدا كەسىك باۋەرى بە خودا نىيە، بۇ نىشتەچى بوون ھاتبوۋە ئەو نىزىكىانەۋە. دەروۋبەرى ۱۰ كىلومىترى تىس، لەسەر تەپەيەكى دوور، گلگۇبەكى كۆنە و رووخو كە زۇربەي لە بەرد درووست كرابوو، دائىرابوو. سىلوسترو لەدۋاى دۇزىنەۋەى كانىيىك ھەر لەو دەروۋبەرانە و خەۋتن لە سوۋچى پەناگايەكى بەجىماۋە لە تاقىك و خۋاردنى گيا و مئەۋەى درەختەكان، لەو شۋىنەدا نىشتەچى بوو. زۇربەي رۇژان دەرۋىشتە سەر تاتەبەردىكى گەۋرە تاكوو عىبادەتى خودا بىكات. لەو بەرزايىبەۋە مالىەكانى تىس و سەربانى ھەندى لەو ئاۋايىبەكانى دەروۋبەر، ھەرۋەھا بەش گەلىك لە ۋۇسا، ئاندرۇن و لىمەننى دەبىنى. بەلام چاۋەرۋاننى دىتنى كەسىك، لەخورا بوو. پارانەۋە بۇ رۇحى ئەو تاۋانبارانە بە بىسەمەر بەرمو ئاسمان دەرۋىشت. بەلام سىلوسترو لە پىندا ھەلدانى خودا بەردەوام بوو. رۇژى دەگرت و ئەۋكاتەى كە خەمىن دەبوو لەگەل بالندەكان سكالالى دەكرد. ھىچكەس نەدەھات، شەۋىك ناگادارى دوو كورى مندال بوو كە لە مەۋدايەكى دوورەۋە سىخۇرپى ئەۋيان دەكرد. بە تامەرزۋىبەۋە بانگەيشتىيانى كرد، بەلام ئەو دوو كورە مندالە ھەلاتن.

۳

جووتىيارانى ئەو ناۋچەپە لە كاتى شەۋدا لە لاي گلگۇ كۆنەكە، وردەورده لە ھەبوونى تىشك گەلىكى سەير و سەمەر ناگادار بوون. وادىاربوو كە بېشەلايىك ئاگرى گرتبوو. بەلام گرپ ئاگرەكە سىپى بوو و بە ئارامى

۱

ئىسپرىتو، نان پىژىكى دەۋلەمەند لە ئاۋايى تىس، بەھۋى بەدەفەرىبەۋە، بەم مەرجە مال و سامانى خۇى بۇ برازاكەى دىفندىنتە ساپۇرى بەجىي ھىشتبوو كە لە ماۋەى پىنج سالدا، لە جىگەيەكى گشتى، ھەموو بەرەيەيانان ۵۰ كىلو نانى تازە لە نىۋان ھەژاراندا داۋەش بىكات. وىدەچى مامەى پىش لە مەرگ ئەبۋايە لەم تىروانىنە زۇر پىكەنىنى ھاتىي برازاكەى كەۋا قەلەۋ و بىنابىن و كوفرىتەرىن پىۋاى ۋلاتىكە كە ھەموو خەلكى كافرن، لە بەرچاۋى جەماۋەردا ئەبى خۇى بە كارىكى خىرخۋازانەۋە ۋەقف بىكات. دىفندىنتە، تاقانە مىراتگر، لە مندالىيەۋە لە نانەۋاخانە كارى كرىبوو و ھىچكەت باۋەرى نەدەكرد كە لە دارايى ئىسپرىتو بەشدار نەبى. بەلام مەرجى

مامە، زۇرى پەرىشان كرىبوو. دەى چارە چ بوو؟ ئەبۋايە ھەموو نىعمەتەكانى خودا لەگەل نانەۋاخانەكە لە دەس بداتى؟ بە جىنوگۋتەنەۋە خۇى راگرت و پىشخانەى چۈۋنەزۋورەۋەى ھەۋشى چۆلى پىشتى نانەۋاخانەكەى ۋەك جىگەيەكى گشتى كە كەمتر لە بەرچاۋ بوو، ھەلبۇزاد. لەو جىگەيەدا ھەموو سەبىنى زوو (بە ھەمان شىۋە كە لە ۋەسەتنامەكەدا نووسرايوو) بە رۋانە كردنى جىنو و پلارتىگرتن بۇ رۇحى خۋالىخۇشبوو مامەى، نانەكانى لە نىۋ سەۋەتەيەك گەۋرە دادەنا و ئىنجا خەرىك دەبوو بە داۋەشكردنى لە نىۋان خەلكى چاۋبەرسى و زۇرخۇز. بە راي ئەو ۵۰ كىلو لە رۇژىكدا دوور لە ەققل و ئاكار بوو. بەرۋىبەرى ۋەسەتنامەى، ئىستىفۇلۇ نووسىنگەداربوو، كە بۇ چاۋدۇرېكردى ئەم شائۇبە لە بەرەيەياناندا بە دەگمەن پەيداي دەبوو. بەلام بەگشتى ھەبوونى ئەو ناپىۋىست بوو. لەبەر ئەۋەيكە ھىچكەس باشتەر لە خوۋدى ھەژاران و نەداران

نەياندەتوانى چاۋدۇرېرى ئەم كارە بىكەن. سەمەراى ئەۋەش دىفندىنتە چارەيەكى ترى دۇزىبەۋە. شۋىنى سەۋەتە گەۋرەكە كە نىۋوخەرۋار لەتە نان جىگەى ھەبوو، لە تەنىشتى دىۋارەكە بوو. ساپۇرى بە نەپنى رۇچنەيەكى لە بنى سەۋەتەكەدا باز كرد. خۇى كارى داۋەشكردنى نانەكانى دەسپىكرد و ۋەك جارن زۇنەكەى و بەردەستىكى مندالى بۇ تەۋاۋكردنى كارەكانى دادەناۋ و دەيگوت: ئەبى خۇى سەردانى نانەۋاخانە و دوكانەكە بداتى. بەلام لە راستىدا دەرۋىشت بۇ ژۇرخانەكە و لەسەر سەندەلىيەكە دادەنىشت و بە ئارامى رۇچنەيەكى چكۆلە لە سەرى ھەۋشەكەدا، كە سەۋەتەكە لە روۋى دائىرابوو، باز دەكرد و لەدۋاى بازكردنى تا ئەو جىگەيە كە دەبتوانى لە نانەكانى ھەلدەگرت. بەم شىۋەيە رىژەى نانەكان خىرا

دهدره وشاپوه. فریجی ملیکای نان پیژ، شهوئیک هەر بو مل و مو چوو بو سه بر کردن. بهلام مورتورسیکلینته که ی له نیوهی ریگا که دا خراب بوو. پروون نه بوو بوچی خوئی زاتی نه بوو پاشماوهی ریگا که بچیت. که گه رایهوه، گوئی خهرمانه تی شکه که له تهپه ی خو پاریزه که بلاو ده بیتهوه. بهلام تیشکی ناگر یان گلۆپ نییه. جووتیاران زور به ئاسانی گه یشتنه ئه واکامه که تیشکی خودا بووه. ئه م تیشکه هه ندی له شهوه کانیش له تیس بینراوه. بهلام هاتنی خو پاریز، خه لوه نشینییه که ی و دوایی، تیشکی شهوانه ی، له هه مان ئاورنه دانه وه باوی لادییه کان که بریتیه له هه ر شتیکی که می په یوه نیدار له گه ل ری بازه له ناوچوووه کان، ون بوو. نه گه ر باسینک ده هاته پشه وه، وه کوو راستیه کی له میزه وه ناسراو باسی لیده کرا و پیداکری نه بوو بو دوزینه وهی شرو ف و وته ی ”خو پاریز ناگر هه لده کات“ وه کوو وته ی ”ئهمشه و باران ده بریت یان با هه لده کات“ بیوه قسه یه کی باو. گو شه گریه ک که سیلوسترۆ له نیویدا بوو نیشانه ی ئه وه بوو که ئه م هه موو بی جیاوازییه چه نده له سه ر راستیه. وئای رویشتنی له لای ئه و بو زیاره تان، راده به در وه کوو گالته جار دهنواند.

ع

به یانییه که دهن دینته ساپووری خه ریک دابه شکردنی له ته نانه کان له نیوان هه ژاراندا بوو که سه گئیکی وئیل هاته نیو حه وشه که وه. به رواهت ئاژه لیک وئیل و بی خاوهن بوو به رووینکی ئارام و تاکوو راده یه ک قه له و تووکن. له ریزی هه ژارانی چاوه روان رده بوو، گه بیته سه وه ته که. نانیککی گرته ددانه وه و هیدی هیدی دوور که وه توه. بهلام نه ک وه کوو دزیک، به لکوو ریک وه ک که سینک که هاتبوو به شی خوئی وه رگریت. دهن دینته سه گه که ی بانگ کرد و هاواری کرد: ”هوی سه گ، وه ره ئیره گیانه وه ری ناچه.“ ئیدی به دوایدا رویشت، ”ئهم سوالکهره برسیانه که م بوو که ئیستا سه گه کانیش دین!“ بهلام ئاژه له که دوور مه که وتبوو. روژی دوایی، هه ر ئه و دیمه نه، ئه و سه گه و هه مان کار. ئه م جار نان پیژ هه تاکوو ریگا که به دوای ئاژه له که دا که وت. به ر دزیک بو هاویشت بی ئه وه یه که لئی بدات. ئه وش سهیره که ئه م دزیه هه موو روژی به یانیه له و کاته دا ده کرا. چالاکی سه گ له هه لبژاردنی کاتی گونجاو سه رسوور هینه ر بوو. ئه وه نده به جی که ته فانه ت پیویستی به په له نه بوو. به رده فری دراوه کانیش قه ت لئی نه ده که وت. هه موو جار دهنگی پیکه نیی ئازاردی گشت هه ژاران به رزه بووه و توور ه بی نان پیژه که ش زور تر. روژی دوآتیش دهن دینته گو پال به دهس و تووره له به ر درگی حه وشه که دا هه لوئیستی گرت و خوئی له پشی کوله که یه ک شار دبوو، بی که لک بوو. رهنگه سه گ به خو شاردنه وه له نیوان کومه لی دامالوان که له م گالته جار یه چی زیان وه رده گرت و به لگه یه ک بو به ده سه وه دانی ئه و یان نه بوو، بی ئه وه یه که سزابد ریت ده هات و ده رویشت. سوالکهریک که له سه ر شقامه که راره وستابوو، ئاگاداری کرده وه: ”ئه ها، ئه م رویش کاری خوئی کرد!“

دهن دینته له په ناگه هاته در و پرساری کرد: ”کوئی؟ کوئی؟“ پیا و ی هه ژار، دلخوش له تووره بی نان پیژه که، له کاتیکدا پیده که نی ئامازی به سه گه که کرد: ”بروان، بروان چون هه لدیت!“

له راستیدا سه گه که به هه یج شیوه یه ک هه ل نه ده هات. نانیککی له نیوان ددانه کانی گرتوو و به هه نگاوینکی نه رم و ئارام وه کوو که سینک که ویزدانی ئاسووده یه، دوور دهبوو. ئه ی چاوپوشی لی بکریت؟ نا. دهن دینته ئه م گالته راناکریت. له به ر ئه وه یه که له حه وشه که به به ستنی ریگا که ی سه ر که وتوو نه ده بوو، له یه که مین ده رفته ی شیاودا له شقامه که راوی ده کات. رهنگه سه گه که ش به ته واوی بی خاوهن نه ی. رهنگه په ناگه یه کی پاوه جینی بی. رهنگه خاوه نیککی ببی که ده توائت تاوانی بداته وه. دیاره که به م شیوه یه ناچیته پشه وه. ساپووری روژانی دوایی له به ر چاودیری کردنی ئاژه له که، درهنگ ده چوا بو ژیرخانه که و نالی که متری دهن دزی: ئه و پارانه که له دهس ده چوون. هه وللیک که بو له ناو بردنی سه گ به نانیککی خووسراو به ژه هر که له به ر درگی چوونه ژور وه که دا دناو بوو، سه ر که وتوو نه بوو. دوایی شاهه ته کان ئاوا رای گه یاندن

که سه گ ساتیک بوئی کردوووه ده سه جی ریگای به رو سه وه ته که لاره و کردوو.

ه

دهن دینته ساپووری بو ئه وه یه که کو تایی به م کاره بین، له لایه کی تری شقامه که وه له به ر در گایه کی گه وره وه، به دوو چه ر خه و چه کینکی راو (تا پر)، خوئی شار دوه. دوو چه ر خه بو به دوادا که وتنی و چه کیش بو کوشتنی. له راستیدا ده یزانی که خاوه نیککی نییه تاکوو تاوانی لی وه رگریت. ته نیا ئه مه ی پی ناخوش بوو که ئه و به یانییه، سه وه ته که به ته واوی به قازانجی هه ژاره کان به تال کرا. سه گ له کام لا و چون هاتبوو؟ ئه مه نه یینییه که. نان پیژ که به وردی چاوه روان بوو نه توائی بی بیینت. ئه وی دوایی بینی که نان به ددان هاته دره وه. له حه وشه که دا دهنگی کیشه وه راو و پیکه نیینکی به رزه هاته گوئی. دهن دینته چاوه روان بوو تاکوو ئاژه له که بو ئه وه یه که نه ترسیت، دوور بیته وه. دوایی په ریبه سه ر زینه که وه دوایدا که وت. نان پیژ وه کوو یه که مین پیویست، چاوه روانی ئه وه بوو که سه گ که مینکی تر بو قووت دانی نان راوه ستیت. بهلام سه گه که رانه وه ستا. گومانی کردبوو که دوای ماوه یه کی کورت بچیته نیو مالیکه وه. بهلام ئه م کاره شی نه کردبوو. ئاژه ل، نان به ددان، له قه راخی دیواره کانه وه به هه نگاوی ریک و بیک بی ئه ویکه بو بون کردن یا میز کردن راوه ستیت یا گوئی وه کوو خووی سه گه کان تی بکات، بی وچان ده رویشت. که وا ته له کوئی راده وه ستی؟ ساپووری چاوی له ئاسمانی خو له میشی کرد. جیگه ی سه رسوور مان نه بوو که دهس به بارین بکات. له مه ی دانی چکوله ی سینت ئانیره ش تیپه رین قوتایخانه کانی سه ره تایی، و یستگه ی شه منه د فهر و جلیشور خانه ی گشتیشیان تیپه ر کرد و ئیدی له په راویری گونده که دا بوون. له ئه نجامدا مه ی دانی وه رزه شیشیان تیپه راند و هاته نه نیو ده شتیکی به ری نه وه. سه گه که له و کاته ی له حه وشه که هاتبووه دره وه، قه ت ئاوری له دوای خوئی نه دا بووه. رهنگه به رووی خویدا نه ده هینا که که سینک به شوینی که وتوو. ئیدی ئه بی ئه و ئومیده ی که ئاژه له که خاوه نی هه یه تاکوو ولامد هری بی، له سه ر دهر کری. سه گیک به ته واووه تی بی خاوهن بوو. یه کیک له و گیانه وه رانه ی که هیرش ده یه نه سه ر زه ویی گیره ی جووتیاره کان و مریشک و که له بابان ده رفینن، قه پ له گو ئیره که کان ده گرن، په ره نه کان ده توفیقین و پاشان دهرۆن بو شار و نه خو شینی مه ترسیدار بلاو ده که نه. رهنگه ته نیا ریگا ته قه کردن له سه گه که بوو. بهلام بو ئه م کاره ئه ویا له دوو چه ر خه که دابه زبیا و تا پر ه که ی له سه رشانی کرد یه ته وه. بهلام ئه م کاره کانی زوری ده ویست و چونکوو سه گه که بی ئه وه یه که خیرایی زور کات، له به ر چاو دوور دهبوووه. ساپووری دریزی به شوین که وتنی دا.

و

به رده وام به ره و پشه وه دهرۆن، تاکوو ئه و جیگه که به بی شه لانه که ده سپیده کات. سه گ سه ره تا خو له ریگای نادیار و پاشان ریگایه کی خز و ته خندا دهادت. چ مه ودا یه کیان تیپه ر کرد؟ رهنگه ۸ - ۹ کیلومتری، ئه ی له به ر چی سه گه که بو خوار دن رانه وه ستیت؟ چاوه روانی چییه؟ نه وه ک نانه که ی بو که سینک دهر بادا جیگه یه ک که خز ی زوی زور و زور تر دهبوووه، سه گه که له په ر به ره و بیری ده وری دایه وه و به دوو چه ر خه که نه یده توائی به دوایدا بچیت. به خو ش حال ییه وه ئاژه له که به هوئی توندبوونی هاوارزه وه، توزیک هه نگاوه کانی خاو کرده وه. دهن دینته له دوو چه ر خه که دابه زی و به پی به دوایدا دهر ویشت. بهلام سه گه که هیدی هیدی لئی دوور که وتوووه. به نا ئومید ییه وه هه ولیدا گولله یه ک په او یژی، بهلام له سه ر هاواری بی ئاو و ئالفا تا ته به ر دیک گه وره ی بینی. له سه ر تاته به ر ده که دا پیاوینک چو کی دادا بوو له م کاته که وه توه بیری خو پاریز، رووناکیه کانی شه وانه وه ته و قسه قوره که نیئاو بیانه وه. سه گ به ئارامی به ره و په له زه ویی بی ئالف رویشت. دهن دینته، چه ک به دهس له مه ودا ی تقریبی ۵۰ میتر دا راده وه ستیت. خو پاریزه که ده بیینت که کو تایی به نزاودا و عا کرد نه که ی دینت و به گور جیه کی سه ر نجر اکیشه وه به ره وه لای سه گه که که کلکی بو ده گلینتیه وه و نانه که ی ده خاته به ری پی، دینته خواره وه. خو پاریز نانه که له سه ر زه وی هه لده گری و له تیککی لی ده قرتینی و ده یخاته

نيو توور كه كهوه كه له ئهستۆيدا به و ئهوى ترى به وردمبزه به كهوه ده داتهوه به سه گه كه. پياوى خه لوه نشين، چكۆله و بارىكه له يه و جورىك جلى ده روپيشى له بهر دا به. روخسارى له بهر دل و زيره كييه كى مندا لانه لى ده رده كهوى. له م كاته دا، نان پيژ بۇ ئارسته كردنى پرنۆكانى دېته پيشه وه. سيلوسترو به ديتنى ئه و كه نزيك ده بېته وه خوى به پيش ده خات: ”خوش هاتى برا كه م، ئه مه چۆن بوو لي ره ده كه وتى؟ رهنگه، به دواى نيچيرداى؟“ ساپورى به تووندى گوتى: ”راستى به كه ي بلېم، ده روپيشتم بۇ راو... راوى گيا نه وه ريك كه هه موو روژي ك.“

پيره پيا وه كه قسه كانى قهت ده كات: ”كه واته توى؟ توى كه هه موو روژي ك ئه م نانه خو شانه درووست ده كه ي... نان ي ك شياوى خان و ده ره به گ... شتيكى به نرخ كه خو م به شياوى نه ده زانى!“

”خوش...؟ به لى خو شه! تازه له تهنور هاتو وه ته ده ر... من له كارى خو م شاره زام كا كى به ريز... به لام نانى من بۇ دزين درووست نه كرا وه!“ سيلوسترو سه رى ده خاته خو رمو و چاو له گيا كان ده كات، به بار ي كى خه مين ده لى ت: ”ده زانم، تۆ مافى ئه وه ت هه به گله يى بكه يت، به لام من نه مه ده زانى... وانا گال ئونه ئىدى بۇ ئاوا يى ناچي ت. لي ره دا له گه ل خو م را به ده گرم. ته نانه ت سه گي كيش نا يى ئازارى ده روونى به ي... ئىدى نا به، به لى ت پى ئه ده م.“ نان پيژ كه تۆ زي ك هني ور ببوو وه ده لى ت: ”باش، ئىستا كه وا به، سه گه كه ده تواني ت بى. فه رمان نامه ي نه حله تى وه سه به تنامه كه به ئىدى، من ناچار م هه ر روژ ۵۰ كي لو نان برژي نم... بي ده م به هه زاران، ئه و زۆ له ده به نه گانه، ئىستا گه ر نا نيكي ش بگانه ئه مه خو كه سي ك نا كوژي ت...“ ”خودا خي رت بداتى برادر... وه سه به تنامه با نه هه ر شتيكى تر، تۆ كار ي كى خي ره ده كه ي.“

”به لام خو زگه وام نه ده كرد“

”ده زانم بۆچى ئه م قسه ده لى... له ئيه وى مرو ف جو رىكى شه رم هه به... ده تانه وى خو تان خرا پ نيشان بدن. دۆخه كه به م شي وه به!“

به لام ئه و جني وانى كه دفندي نته له دلى ئاماده ي كرد بو نه يده توانى بى لي ت. چ له په شو كا وى بى بان له دل ئيشان، توانايى تور بوونى ني به. بىرى ئه وه يكه تهنبا كه سي كه كه نزيكى خو پاريز بوو ته وه، فري وى ده دا. به لى، بىرى ده كرد يه ك خو پاريز هه مانه كه هه به و شتيكى به كه لكى ني به. سه ره را ي ئه وه شى كه ده توانى دا هاتوو دوا بىنى بكات؟ گه ر ئه و به نه ينى له گه ل سيلوسترو دۆسى دامه زى ني ت كى ده زانى روژي ك به كلكى نه به. بۇ نموونه رهنگه پيره پيا وه كه په رجو و به ك بكات. ئه و كاته خه لك ده بن به لاي نه گرى ئه و. له شاره گه وه ركان به رپرسانى پله به رز و ئوسقوفه گه وه ركان دى ن، جي ن و كو بوونه وه و رپورسمي ك به رپوه ده چي ت. ئه و يى ش، دفندي نته سا پورى؛ دل خو ازى ئه م قه شه نو يبه وه كو و شاره وان هه لده بژي ن و ده كه وي ته به ر به خي لي گشت ئاوا ييه كه. له ئا كامدا، بۆچى نا؟ ئىنجا سيلوسترو ده لى ت: ”چ چه كى كى جوانت هه به!“ و به تووندى له ده سى وه ري ده گري ت. له م كاته دا دفندي نته نازاني ت كه بۆچى گول له به ك ده ته قى ت و دۆله كه ده له رى ني ت، به لام چه ك له ده سى خو پاريزه كه جيا نابي ته وه.

خو پاريزه كه ده لى ت: ”ناترسى كه به چه كى پر ده گه رى ته وه؟“ نان پيژ به گومانه وه بۆى ده رواني ت: ”من كه چي تر مندا ل ني م!“ سيلوسترو ده سه به جى دري زه ي ده داته وه: ”درووسته، چه كه كه ي پى ده داته وه: ”درووسته كه روژى يه كشه ممه له كل يسه ي تى س جى گه قه ت نادۆر زي ته وه؟ بي ستوومه كه زۆر شلو ق ني به“

نان پيژ به خو شحالى ته وا وه ده لى ت: ”ريك وه كو و له يى ده س خالي به“ دوا يى ش به قسه كه يدا ده چي ته وه: ”باشه ئىدى ئيمه ي ئيمان دار له كه ما به تى دا ين “ بۇ خه و نتان (عشاه)؟ پتر بۇ خه و نتان چن كه سن؟ تۆ له گه ل چن كه سى تر؟“

”له روژانى يه كشه ممه ده ور به رى ۳۰ كه سين. به لام بۇ جي زنى له دا يك بوونى مه سي ح ۵۰ كه سين.“

”بلى بز انم، له تى س كو فري ش ده گو ترى؟“

”به لى، كو فري ش ده لى ن، ئاخ ر گو تى كو فر كه مه زا خى ني به.“

خو پاريزه كه چا وى لي ده كات و سه رى ده جو و لي ني: ”ده تان ين بلي ن با وه ر ي كى زۆر يان به خودا دا ني به.“

دفندي نته له حا لي كدا له دل ييه وه پي ده كه ني ت، جه خت ده كا ته وه: ”با وه ر؟ ئه مانه هه ند ي ك بى با وه رن...“

”مندا له كانى تۆ چى؟ مندا له كات به ره دوام ده ني ره تى كل يسه؟“

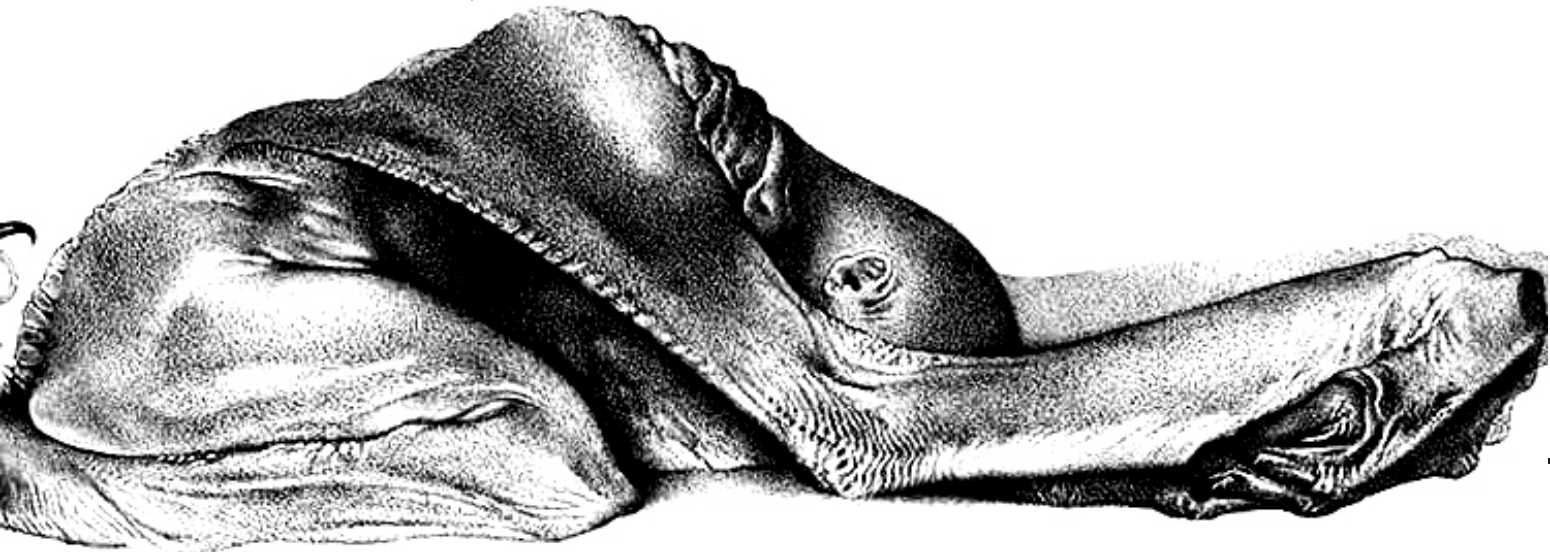
”به مه سي ح سو يند ده خو م كه ده يان ني رم! بۇ غوس لى ته مي د (شۆردنى له ش به ئا وى پير ز، پير زبا يى، ئاي ينى (عيشا ي ره بانى) يه كه م و دو وه م!“

”به راسته؟ ته نانه ت دو وه م يى ش؟“

”به لى ته نانه ت دو وه م يى ش. مندا له چكۆله كه ي من...“ به لام لي ره دا به و گومانه كه نه كو و قسه گه لي كى زل زلى گو تى ت، كو تا يى پى دى ني ت. خو پاريزه كه به جي ددى را ي ده ره ده رپ ت (به لام بۆچى ئا وى پي ده كه ني ت؟): ”كه واته تۆ با شتر ين با و كى، دي سانه وه وه ره بۇ لام برادر. ئىستا كه خودا ت له گه ل“ وادياره كه وه كو و پير زبا يى كار ي كى چكۆله ئه نجام ده دات. دفندي نته تووشى سه رسورمان بو وه و نازاني ت چ ولا مى بداته وه. پيش له وه ي كه ئا گادا ر بى، به ئه سپا ي سه رى دى ني ته خو رمو وه و نيشانه ي خا چ ده كيشي ت. به خته وه رانه جگه له سه گه كه، كه سي كى تر شا به تى ني به.

V

يه كه يه تى نه ينى له گه ل خو پاريزه كه كار ي كى باش بو، به لام تا كو و ئه و كاته ي كه نان پيژ له خه وه نه كا ني دا كه ئه و ده با نه پله ي شاره وانى، نو قم بو. له راستي دا ئه يى چا وى با ز تر كا ته وه. هه تا ئيره ش ئه گه ر دا به شكردنى نان ني وان هه زاراندا ته نانه ت كو تا يى ئه و نه وا به، خو ي له چاو ها وولا تى انى بى نرخ كرد بو. چ بگات به ئه وه يكه تى بگه ن كه نيشانه ي خا چى كيشا وه! به دل قانى ي خودا وه واديار بو كه هى چكس ته نانه ت به ره ده سته كانى نان پيژه كه ش له چۆ ني به تى ئه و سه ي رانه ئا گادا ر نه بو نه. به لا ئه و له م با سه دل نيا بو و؟ ئىدى با سى سه گه كه چۆ ن رى ك وي ك بكات؟ كه واته درووست نه بو نانى روژانه له سه گه كه دري خ بكات. به لام نه له به رچا وى هه زاره كان، چو نكو و رو ودا وى كى دي رو كى لى ي درووست ده كه ن.

دەندىنتە ھەر بۇ ئەم باسە رۇژىكى تر پېش لەھەى كە خۇر ھەلئەت تەنەشتى مالىك و ئەو رېگايە كە دەگاتە تەپەيەك، خۇى شارەو، گالئۇنە كە ھات، بە فيكەيەك بانگى ليكرەد. سەگ ئەوى ناسىيەو و ھائە تەنەشتى. نان پېژ بە گرتتى نانەكە، سەگەكەى بۇ كەپرە دارىنەكە، كە بۇ كۆگەدانى دارەكان بەكار دەھات كېشانەد. لەوئىدا نانەكەى لەژىر قەنەپەكە دانابوو. بۇ ئەويەكە بە ئازەلەكە نیشان بەدات لەم كاتە بەدواو ئەبى نانەكە لىرە ھەلگرت. لە راستىدا رۇژائى دوايىش گالئۇنە بۇ بردنى نان لەژىر قەنەپەكە ھەر دەھات. جۇرئىك كە نە دەندىنتە و نە خەلگى ھەژار دەيانىنى. نان پېژ ھەموو رۇژىك پېش لە ھەلئەتتى خۇر نانەكەى لەژىر كەپرە دارىنەكە دادەنا. سەگى پياو ھەخۇپارزەكەش ئىستا كە پايىز بوو و رۇژان كۇتاتر، لە سىبەرى رۇشنى كازىبوى بەرەيانان دەھات. بەم شىوئە دەندىنتە ساپۇرى تاكوو رادەيەك ژيانىكى ھىمنى ھەبوو و دەيتوانى لە رېگاي رۇچنەى نەينى سەوئەكە، خۇى وەقى بە دەسپەننى نانېك كە نيازى ھەژاران دەبوو، بەكات.

۸

ھەوتە و مانگەكان تىپەرى تاكوو زستان بە ساردىيەو گەبشتە پىشتى پەنجەرەكان. كورە دارىنەكان لە دىرژايى رۇژانەدا ھەلدەكران، خەلگىش خۇيان پۇشتە كرىبوو. دەمەو بەيان چەن چۆلەكە لە تەنەشتى پەرژىنەو رەق ھەلاتبوون و چىنكى ناسكى بەفر لەسەر تەپەكاندا بوو. شەوبكى سارد ئەستىزەيەك لە باكورەو مەرەو گلگۆ كۇنەكە، تىشكە سىبەيەكان كە قەت پىشتەر نەدىترابوو، دەھاتە بەرچا، دلەراوگى و ترس بەسەر تىسدا زالبوو. خەلگ لەسەر تەخەكانيان راپەرىن، پەنجەرە دەرابەيە دارىنەكانيان ئاوەلا كرا، ھاوار لە مالىك بۇ مالىكى تر و دەنگەدەنگىك لە شەقامەكان دەھاتە بەر گوى. ئىنجا كە تىدە گەبشتن تىشكى ھەمىشەيى سىلوستروئە، واتانەو تىشكە خوادىيە كەھاتبوو سلاوى پياو ھەخۇپارزە كەو، پياو وژن پەنجەرە كانيان دادەخست و دىسان دەرۇبىشتە ژىر پىخفە گەرەمە كانيان و بە نانومىدىيەو ئەم بەندوباو بە نەخلەت و نەفرىن دەكرەد. رۇژى دوايى روون نەبوو ئەم ھەوئالە لە لاين چ كەسكىك وردەردە لە ھەموو شونىكىدا بلاو بووئەو كە سىلوستروئە لە شەودا رچاوم و گيانى لەدەسدەو.

۹

بە پىنى ياسا ئەسپەردە كىردن ناچارى بوو، قەور كەنىك و بەنايىك و دوو كرىكار لەگەل تابيا - سەرۇكى كلىسەكە كە وەك ھەمىشە دەيوىست، ھەبوونى پياو خۇپارز لە ناوچە كەيدا و بەرچا نەگرت. بۇ ناستنى خۇپارزە كە بەرپەكەوتن. دارەتەرمەكە (تابووت) لەسەر كالىسكەيەك بوو كە بە جاشىك دەكىشرا. ئەم ۵ كەسە سىلوستروئان راکشاو لەسەر بەفر، بە دەسى وەك خاچ دانراو لەسەر سنگى و بە پىللو گەلگىكى بەسراو رېك وەكوو قەشەبەك بوو. دۇزىيەو. لە تەنەشتىدا گالئۇنە دانىشتبوو و دەيلوولاندەو.

تەرميان خستە نىو دارەتەرمەكە و لەدواى دوعا و نزا، ھەر لەوئىدا لەژىر تاقى بەجىماوى گلگۆكە سىپىردا. خاچىكى دارىنەكان لەسەر گلگۆكەى چەقاند. دوون تابيا و خەلگەكە گەرەنەو و سەگەكەش كە لەسەر گلگۆكەى دەيلوولاندەو، بەجىيان ھىشتن.

لە ئاوايى ھىچكەس پرسىارى لىيان نەكرەد.

سەگەكە ئىتر نەھاتەو. سەينى رۇژى دوايى كاتىك دەندىنتە رۇبىشت بۇ دانانى نان لەژىر قەنەپەكە، نان رۇژى پىشوو تىشى لەوى بىنى. دىسان رۇژىكى تر نانېك وشكتەر ھەر لەوى ماپوو و مىروولەكائىش پىشتەر كەندنى چال و رۇچنەيان دەسپىكرەبوو. لەدواى تىپەربوونى لەخۇراي رۇژان، تەنەت ساپۇرىش چىتر بىرى لىي نەكرەدەو.

۱۰

بەلام دوو ھەوتەى دواتر، كاتىك كە ساپۇرى لە كافەى چىنىو لەگەل لووچىونى وەستاي بەنا و شوالىە بىرناردىس خەرىك كايەى وەرەق بوون. لاويك بە نىگايەكى تىژ بە شەقامەكەدا ھاوارى دەكات: "ئەھاي، ئەو سەگە!"

دەندىنتە رادەپەرىت و بە سەرسورمانەو دەروانىت. سەگىكى پىس و كز كە دەلىي گىژ بوو، تالووت لە شەقامەكە دەھاتە پىشەو. سەگىك لە برسسىيەتى خەرىك بوو بمرىت. سەگى كابرانى خۇپارز، سەگىك كە ساپۇرى لە بىرى ماو، لەوانەيە بەتواناتر و قەلەوتر بى. بەلام كى نازانىت دوايى دوو لە ھەوتە، برسسىيەتى چ بەسەر ئازەلىك ئازەلىك دىنتى. نان پېژ ھەست دەكات سەگەكە دەناسىت. رەنگە لەدواى لوولاندنى زۇر لەسەر گۇرەكە، برسسىيەتى زالبوو بەسەرى و بۇ دۇزىنەوئى خۇراك ھاتبوو بۇ ئاوايى و خاوەنەكى بەجى ھىشتوو. دەندىنتە بۇ ئەوئى كە خۇى كەم تەرخەم نیشان بەدات دەلىت: "تاكوو چەن خولەلىكى تر گيانى دەردەچىت." لووچونى بە پىكەنىنى ژىرانەو لە كاتىكدا كە وەرەقەكان دەسە دەكات. دەلىت: "قەت نامەوئى ئەو بى." "ئەوكىيە؟"

لووچونى دەلىت: "بەھىوام سەگى پياو خۇپارز نەبى." شوالىە بىرناردىس كە مرۇقىكى گەمزەيە، بە دلخاوبەيەكى بىوئەوئى دەلىت: "بەلام پىشتەر ئەم ئازەلەم بىنىو. درووست لەم دەرووبەرە. نەك ھى تۇ بى دەندىنتە؟" "ھى من؟ چۇن ئەبى ھى من بى؟"

بىرناردىس جەخت دەكاتەو: "پىم وا نىيە ھەلەم كرىدى. بە گومانم لە دەرووبەرى نانوايەكەى تۇ بىنومە."

ساپۇرى ھەست بە ناارامى دەكات و دەلىت: "چى بلىم؟ زۇر سەگى تىرىش لەو دەرووبەرەنەيە. رەنگە ئاوا بى بەلام من لەبىرم نايە."

لووچونى وەك بلىي لەگەل خۇى قسە دەكا، سەرى بە نىشانى پىداگرى تەكان دەدات و پاشان دەلىت:

"بەلى بەلى، ئەبى سەگى پياو خۇپارز بى."

نان پېژ لە كاتىكدا كە ھەول دەدات پىكەنىت دەپرسىت: "ئاخر بۇچى؟ بۇچى، ئەبى سەگى پياو خۇپارز بى؟"

"وەكوو ئەوئەيە، دەزانى؟ ھەر ئاوا لەر. تۇزىك بىر كەرەو. رۇژائى زۇر لەسەر گلگۆكەى بوو، سەگەكان ھەمىشە ئەم كارە دەكەن... پاشان برسسى بوو... ئىستاش ھاتبوو بۇ ئاوايى"

نان پېژ بىدەنگ ئەبى. ئازەلەكە دەروانىتە دەرووبەرى و بۇ ماوئەك لە پىشتى شووشەى كافەكەو چا و لەو سى پياو دەكات كە لەوئىدا دانىشتوونە. نان پېژ كەپۇى دەسپىت.

شوالىە بىرناردىس دەلىت: "بەلى سونىد دەخۇم پىشتەر ئەووم بىنىو. زۇرچار لە دەرووبەرى نانەوايەكەت بىنىومە." چا و لە ساپۇرى دەكات. نان پېژ دەلىت: "لوانەيە، لوانەيە. بەلام من قەت لەبىرم نايە..."

لووچونى بە زىرەكەيەو پىدەكەنىت: "گەر ھەموو زىرەكانى دونيام پىن بەدەنى، ئاوەسا سەگىك بەخىو ناكەم."

بىرناردىس بە پەشۇكاويەو دەلىت: "ھارە؟ تۇ ئاوا بىر دەكەيتەو كە ھار بى؟" "ھارى چى؟ بەلام سەگىك ئاوەسا دلخۇشم ناكات... سەگىك كە خودايى بىنىو،" "چۇن خودايى بىنىو؟"

"مەگەر سەگى كابرانى خۇپارز نىيە؟ لەو كاتەى كە تىشكەكان دەبىندرا لەگەلى نەبوو؟ ھەموو دەزانن ئەو تىشكانە چى بوو! مەگەر سەگەكە لەگەلى نەبوو؟ دەتەوئى كە ئەو تىشكانەى نەدىتتى؟ دەتەوئى لەدواى ئاوەسا شائۇيەك خەوتو بى؟" لە ناخى دلەو پىدەكەنىت.

شوالىە دىسان دەلىت:

"ئەو قشە و درۇيە! ئاشكرايە چى بوو. ھەر شتىك بوو تىشكى خودا نەبوو! دوئى شەوبىش ھەر بوو..."

دەندىنتە بە ئاومىدىيەو دەلىت: "گوتت دوئى شەو؟"

"ئەو تىشكەم بە چاوانى خۇم بىنىي، ھەلەت وەك جارن بەھىز نەبوون. بەلام درموشاوبەيەكى جوانى ھەبوو."

"دلىياى كە دوئى شەوبىش ھەبوو؟"

“بەلى بۇ، ۋە كۆۋ تېشىكە پېشووھەن... دەتەۋى چ خودابەكەت بى؟”

بەلام لووچۇتى بارىكى ژېرانەى بە خۇى گرت:

“جا لە كۆى ديارە كە ئەو تېشىكانەۋى دۋىنى شەۋ ھى ئەو نەبى؟”

“بۇ كى؟”

“بۇ سەگە كە، رەنگە ئەمجار كىراى خۇپارز بە جىگەى خودا لە بەھشتەۋ ھاتوۋە بۇ ئىرە، چۈنكۈ ئەۋى لە سەر گلىكۈ كەى بىنىۋە كە لە جىگە كەى ناچوۋلىتەۋ، رەنگە پىنى گوتىت: سەگى چارە رەشى من... ۋە دۋابى ھاتىتە خوارەۋە تاكوۋ پىنى بلىت كە چىتر بىرى لى نە كاتەۋ، زۇرى لووران دوۋە ئىستا پىۋىستە بچىت ۋە تۈزىك گۈشت بدۋىتەۋا” شوالىھ بىرناردىس لە سەر قسە كەى خۇى رادەۋەستىت: “بەلام ئەم سەگە ھەر ھى ئىرە، سوپىد دەخوم كە ئەۋەم لە دەۋرۋەرى نانۋابە كە بىنىۋە كە ھاتوۋچوۋى دە كەرد.”

11

دەندىنە، زاكو بەرەۋە مال دەگەرئەۋە، چە روۋداۋىكى دلتەزىنە، ھەر چەندە ھەلى دەدا تاكوۋ خۇى دلتىا بكات كە شتىك ئاۋا ناىت، زۇرت بەۋ قناعەتە دەگەپىشت كە ئەم ئازەلە ھەمان سەگى خۇپارزە كە، راستە كە شتىكى مەتسىدار نىبە، بەلام ئايا ئەبى ھەموو رۇژىك بە سەگە كە نان بداتى؟ بىرى لى دە كاتەۋە: ئەگر من ئەۋ لە خواردن قەدەغە بكەم، سەگ بۇ دىزىنى نان دىتە ھەۋشى مالەكە، ئەبى من چۈن ھەلسۈكەۋت بكەم؟ بە شەق بىكەمە دەروە؟ سەگە ئىك كە بتەۋى يان نا خوداى بىنىۋە، من لەم نەپنىبە چى دەزانم؟ كىشەيەكى ئاسان نىبە، پىش لە ھەموو شتىك ئايا شەۋى رابردوۋ، بەراستى رۇخى خۇپارزە كە ھاتوۋ بە پىش چاۋى گالئۇنە؟ كەۋانە چ شتىكى پى گوتوۋ؟ ئايا ئەۋى بە شىۋەبەك جادوۋ كەردوۋ؟ رەنگە كە ئىستاىش سەگە كە زامانى مرقۇفەكان دەزانىت، كى دەزانىت، رەنگە رۇژىك قسە كەردن دەسپىكات، دەلىن كاتىك كە باسى خودا ھەيە ئەبى چاۋەرۋانى ھەموو شتىك بىن، لەم جۇرە شتانە زۇر بىستراۋە ۋە ئەۋ، دەندىتە، تاكوۋ رادەيك گالئەى پىكاروۋ، چە بگات بەۋە كە ئىستاكە بزەن لەم شتانەش دەرتسىت! ساپۇرى پىش لە ھاتنەۋە بۇ مال، سەردانى كە پرە دارىنەكەى دەدات، لەژىر قەنەپەكە نانى ۱۵ رۇژى پىش نادۋىتەۋە، كەۋابە سەگە كە ھاتوۋ ۋە نانىك كە مىروۋلەكان خواردوۋىانە، لەگەل خۇى برودوۋ.

12

سەگ، رۇژى دۋابى ۋە سەبى رۇژى سېھەمىش بۇ بردنى نانە كە نەھات، ئەمە ھەر ئەۋ شتە بوۋ كە دەندىتە چاۋەرۋانى بوۋ، بە مەرگى سىلوسىرۇ چاۋەرۋانى بۇ سوۋد ۋە گرتن لە ھاورىيەنى لەگەلى كۇتايى پى ھاتوۋ، سەبارەت بە سەگە كەش باشتەر ئەۋە بوۋ كە لىنى دوۋر بىتەۋە، سەرە راي ئەۋە، ئەۋە كاتەى كە نان پىژە كە بىكەس ۋە تەنىا لە كە پرە دارىنە خالىيە كەى، لەتە نانە كانى دەس لى نەدراۋ دەبىنى، دلى دەگىردا، خراپرتەر لەۋە ئەۋ كاتە بوۋ كە لەدۋاى ۳ رۇژ دىسان گالئۇنەى بىنى، سەگ بەروۋىەكى ماندوۋ ۋە لە كەش ۋە ھەۋابەكى سارددا لە مەيدانە كەۋە تىپەرىپى ۋە ديارنەبوۋ كە ھەر ئەۋە بى، كە لە بان شوۋشە كانى كافەكە بىنراۋ، چۈنكۈ ئىستا بەگورۋ ساغ ۋە بەھىز لە سەر پىنى راۋەستابوۋ، ئىدى نەدەشەلى، دروۋستە كە لەر بوۋ بەلام موۋە كانى كەمتر شىۋاۋ ۋە گوپكانى ۋە كلكى بەرەۋە بان بوۋ، كى نانى پىنى داۋە؟ ساپۇرى چاۋ لە دەۋرۋەرى خۇى كەرد، خەلك بە كەمتر خەمىيەكەۋ ھاتوۋچوۋىان دە كەرد، دەلىنى ئازالىك ھەر لەۋىندا نىبە، نان پىژ بەر لە نىۋەرۋ نانىكى تازەى لەگەل تۈزىك پەنپىر لەژىر ھەمان قەنەپە دانابوۋ، بەلام سەگە كە دبارى نەبوۋ، گالئۇنە رۇژ لەدۋاى رۇژدا چاكتەر دەبوۋە، كۈلكى نەرم ۋە يە كەدەس ۋە كوۋ سەگى دەۋلەمەندەكان بوۋ، كەسىك بەخىۋى دەكات ۋە رەنگە زۇر كەسىش بە ئامانجىكى نەپنى، بى ئەۋەبەكە لە يەك ئاگادار بن ئەم كارەبان دە كەرد، رەنگە لەم ئازالە كە زۇر شتى بىنىۋە دەترسان، يان بەھىۋا بوۋن كە رەحمەتى خودا بە نرختىكى كەم بىكرن، بە بى ئەۋەبەكە بىن بە گالئەى ھاۋولاتىيان، ئايا گشت خەلكى تىس ھەر ئەۋ بىروكەبەبان بوۋ؟ ھەموو

مالىك لە كاتى تارىكىي شەۋدا ھەلىان دەدا ئازالە كە بۇ لاي خۇيان سەرنجى رابكىش ۋە بە خواردەمەنىي خۇش تام خۇيان بۇ خۇشەۋىست دە كەرد؟ رەنگە ھەر بەم بۇنەۋە، گالئۇنە بۇ خواردىنى نان نەھاتبوۋ، لەۋانەيە ئەمرو بەخت روۋى لى كەردىن، بەلام ھىچكەس، ھىچكات قەت قسەبان لى نەدە كەرد، تەنانت ئەگر باسى كىراى خۇپارز دە كرا، زوۋ كۇتايى پى دەھات، ئەۋ كاتەى كە سەروگوپلاكى سەگ لە شەقامەكان پەيدا دەبوۋ، نىگاكان بەرەۋ شۋىنىكى تر ھەل دەگەرئەۋە، دەلىنى سەگىكە ۋەك زۇر سەگانى بى خاۋنە كە لە ھەموو ئاۋابىەكانى جىھاندا بلاۋ كراۋن، ساپۇرى ۋە كوۋ كەسىك كە پىش ھەموۋان بە بىر ۋە باۋەرپىكى چاك گەپىشتوۋە، بەلام ئەۋان دلپىرت لەۋ ۋە بە شىۋەبەكى نەپنى بەۋ شتە گەپىشتوۋن ۋە خۇيان بە ناحەق ئامادەى كەلك ۋەرگرتن لەۋە دەكەن، لە بىدەنگىدا خۇى دەخواردەۋە.

13

گالئۇنە چ خوداى دىتىي يان نا، سەگىكى سەرسوۋرەپىنەر بوۋ، بە خۇراگرىيەكى مرقۇفەۋە مال بە مال دەگەر، بۇ ھەۋشەكان، دوۋ كاتەكان ۋە چىشتخانەكان دەرۋىشت، زۇر جار رادەۋەستا ۋە مرقۇفەكانى سەپىر دە كەرد ۋە دۋابىش ئارام بە رىگا كەى خۇبىدا دەرۋىشت، چ شتىك لە پىشتى ئەۋ دوۋ چاۋە پاك ۋە خەمىنەدا ھەيە؟ ۋەنەى خولقۇنەر لە ھەر حالدا چوۋە نىۋى، بەلام بە چ مەبەستىك؟ دەسگەلىكى لەرزۈك تىكەى شرىنى ۋە رانى مامر بە ئازەلە كە پىشكەش دە كەرد، گالئۇنە كە تىر ببوۋ چاۋى لە چاۋنەۋە كەسە دە كەرد، ۋادىاربوۋ كە بىر ۋەرزى دەزانىت، ئىدى ئەۋ كەسە بى تۋانالە خۇراگرى لە زوۋرە كەى دەرۋىشتە دەر، سەگە كە قەلس ۋە ۋىلەكان لە تىس شتىك جگە لە لىدان بە دار ۋە شەق بەر يان نەدە كەۋت، بەلام بۇ ئەم ئازەلە زانى ئەۋە يان نەبوۋ، ھىدى ھىدى ھەستى پىلانگىرانىك لە دەروۋنى خەلكدا پىكەدەھات، بە بى ئەۋەبەكە زانى گوتىيان بىن، ھاورىيانى پىشۋو، ھەر كەس بە تۈمىدى دۋىنەۋى ھاۋدەس، دەپانروانىيە چاۋانى يە كتر ۋە بى كەلك بە شۋىنى راگەباندنىك دەگەر، كى پىش لە ھەموۋان قسە دەكات؟ تەنىا لووچۇتى بە بى مەترسى باسەكەى دەسپىكرد كەرد ۋە ئەۋ كاتەى كە سەروگوپلاكى گالئۇنە پەيدا بوۋ ۋە بى شەرمانە گوتى: “ئۇھۋى، ئۇھۋى! ئەمەيە سەگە زىرەكە كەى ئىمە كە خوداى بىنىۋە” ئەۋ كاتەى كە بە نىگاىەكى بە تانە ۋە تەشەرەۋە، بە خەلكى دەۋرۋەرى دەپروانى، پىدە كەنى، خەلك زۇر جار بە شىۋەبەك ھەلسۈكەۋتىان دە كەرد كە ۋادىاربوۋ لە مەبەستەكەى تى نەگەپىشتوۋنە، شرقۇفەبەكى پەرت ۋە بلاۋيان دەۋىست ۋە بە جوۋلاندىنى سەر بە دلئۇسىزىيە دە پانگوت: “چ چىروككەلىك، پىكەنىنى ھەيە، ۋە كوۋ براۋى پىۋوۋچى ژنەر نەنگەكانە” بىدەنگى يان خراپرتەر لەۋە، پىكەنن لەگەل ۋە ستەى بەنا دەپتۋانى ۋەك رىكەۋتنى بىتە ئەزمار، بابەتەكە شىيان ۋە كوۋ گالئە جارپىك باس لىدە كەرد، بەلام ئەگەر شوالىھ بىرناردىس لەۋى دەبوۋ، ۋەلامى ئەۋ ھەر ئەمە بوۋ: “ئاخر كام سەگى پىۋاى خۇپارزى، من پىتان دەلىم كە ئەم سەگە ھى ئىرە، سالاھىيە كە لە تىسدا دەگەرت، ھەموو كات دەمبىنى كە لە دەۋرۋەرى نانەۋابەكە ۋىل دەگەر”

14

رۇژىك دەندىنە ۋەك جارن بۇ دىزى كەردن رۇپىشتە ژىرخانەكە، پەنجەرەكەى ئاۋەلا كەرد ۋە خەرىك باز كەردنى رۇچەنى بى سەۋتەى نانەكە بوۋ، لە دەروۋە دەنگى ھەژرە چاۋەرۋانەكان، دەنگى ھاۋسەرى ۋە ئەۋ كرىكارانە دەھات كە دەپانۋىست خەلكەكە بىننە بەك رىز، دەسى لىزانى ماھىر ساپۇرى شەۋزەنى درگا كەى باز كەرد، رۇچنەكە باز بوۋ ۋە بە زوۋرتىن كات نانەكان رۇانە نىۋ كىسەكان، لە ھەمان كاتدا لە گۈشەى چاۋى شتىكى رەش كە لە سىبەرى رۇشنى ژىرخانەكە دەجوۋلپايەۋە، بىنى، زوۋ ھەلگەرئەۋە، سەگە كە بوۋ، گالئۇنە لە بەر درگاى ژىرخانەكە ۋە ستابوۋ ۋە ئەۋ دىمەنى بە ئاسوۋدەپى سەپىر دە كەرد، چاۋانى سەگە لە نوۋرىكى كەم دەدەرۋشايەۋە، ساپۇرى ۋە كوۋ بەردىك لە جىگەكەى خۇى راۋەستا، كەۋتە پرتەپرت ۋە بە زاىلەبەكى

درۆیی و دلنخوايانه گوتی: "گالڼونه، گالڼونه، سه گي چاک... وهره ټیره، بېخوا!" له ټيک ناني بو فرډا، بهلام سه گه که تنانته سهری ټهوشی نه کرد. وه کوو ټهويکه پر بهل همموو شتيکی بينيو، به نارامی پرووی کرده ټو لومو رويشت بهرو په کان. نان پيژ که تفنيا كهوت دسېکرد به جنپودان.

۱۵

سه گيک که خودای بينيو، بوئی بيستوو. کي دزانيته که فېری چ نهينيهک بووه. پياوان وه کوو ټهويکه به شوني پشتيوانتيک ده گهران چاويان له په کتر ده کرد، بهلام هيچکس قسه يه ک ناکات. يه کيک له کو تاييدا ده يوئي قسه بکات، بهلام له خوی پرسپار ده کات: "گهر تفنيا خه يال و گومانی همميشه يی من بي؟ ټه گهر خه لک تنانته بيريشی لي نه کن؟" ټو کات له گوتنی په شيما ن ټه بي. گالڼونه به هاودلييه کی زورمه له جيگه يه ک بو جيگه يه کی تر ده چيت. بهرو مه يخانه و گه وره کان ده چيت. کاتيک که چاو مړنی نيټ، له ناکاودا له سوو چيک بي جووله درده که ويټ که مؤرموؤ سهر ده کات و بو ن ده کات. تنانته شهوانه ش، کاتيک که ته و او ی سه گه کان نووستوونه، له ناکاو سپيهره کی ده که ويټه سهر ديواره سپييه که، سهر له خوار و جار و باريش وه کوو دنيه تاييه کان که تايه تيبی خو ټه تي. ټايا ټو مالي نييه؟ خاوه ني لانه يه ک نييه؟ خه لک چيتر هه ست به تفنبا يی ناکن، تنانته کاتيک که له مالن و درگاکه يان قوفل کردووه، بهر ده و ام گو ييان تيژ ده کن. له درموه دهنگی خسه خشی سهر ټالف، دهنگی نارامی پيی و له رووی پاريزه وه له سهر بهر دجنی شهماه کان، دهنگی وره ور له دوورمه. گالڼونه به دهنگيکی جياواز وره ور ده کات. نه هاره و نه تووره. بهلام دهنگی له ته و او ټاوا ييه که بلاو ده نيته وه. ده لالی که رسته ی کشتوکال و ټاژه لان، له دواي شريکی قورس له گهل هاوسره کی به بو نه ی پاره يه کی کهم، ده لیت: "باشه گرنگ نييه، رهنکه من له حيسابه که هه لم کرد بي." فريجي مليکای نان پيژ به چاو پو شان نيکی ناکاو له در کردنی کرنيکاري نانه واييه که، ده لیت: "ټه مچار تو ده به خشم، بهلام جاريکی تر ټه بي برؤی، بهلام...". خاتوو بيرازنه له وتوويزی له گهل خاتووی ماموستا، سه باره ت به هاوسه ری شاره وه نه که، به ته و او ی جياواز له گهل وته پيشووه کانی ده لیت: "به گشتی خاتوون نيکی ته و او بهر يژه...". سه گي ويل دس به وره ور ده کات. رهنکه بو سه گيکی تر وره ور ده کات. بو سپيهریک، بو په پوه له يه ک، يان بو مانگ... بهلام وادياره که وره ور سه گ به بو نه ی ټه وه بي که خراپيی مروقه کانی له سووچی ديواره کان، شهماه کان و له ده شت هه ست پي کردووه. ټهو مه ستانه که له مه يخانه در کر او ان به بيستنی ټه وه دهنکه ناخوش و گير دراوه، ريگاکه يان لار ده کنه. له کناری دوکانه که، فدر يچي خه زينه دار خه ريک نووسینی نامه يه ک بي واژو بوو بو مالکی خوی، خاوه نی شرينی پيژ، بهم چه مکه که: "ټاغای رووسی خه زينه دار له گهل که سانيکی خراپکاره په يوه نديی هه يه، له ناکاودا گالڼونه درده که ويټ. وه کوو ټه ويکه چاوانی پاکي سه گ پرسپار ده کات: "ټاغای خه زينه دار چی دهنووسيت؟" فدر يچي به روو گه شپيه وه درگاکه نيشان ده دات و ده لیت: "زوو که سه گي جوان، برؤ درموه!" و زانی ټه وی نييه ټه جنپوانه ی وا له دلیدا هه يه تی، ناراسته ی بکات. دواي گویی بو دهنگی درگاکه تيژ ده کات تا کوو دلنيا بي که سه گه که رويشتوو و ټه مجا به در دونه گييه کی زور تره وه، نامه که دهنپته نيو ناگره که. به هه لکه وت ريگای سه گه که ده که ويټه بهر په لکه انه دارينه کی وارخانی فلورا، که کچيکی جوان و بي شه رمه. نيوهی شه و تپه ريوه. دهنگی پيی گو ئيدوؤ باخه وان، باوکی پينج مندا ل، له سهر په کان دپته گوی. دوو چاو له تاريخيدا دهره وشيته وه. پياوه که به دهنگيکی بهرزه وه بو ټه وه که نيشان بدات به راستی له م هه لم يه تووره يه و جوریک که سه گه که بيستیت ده لیت: "هه ی! نه حله ت له م به خته! بهم تاريخيه مروقه همموو جاري هه له ده کات... ټيره که مالی ټه غای نوووسينگه دار نييه" خيرا ده چيته خواره وه. کاتيک که پينين و جيونفا له تاريخيدا دهرن بو کوگه ی دامه زراوه و نييه تی دزینی دوو چرخه که يان هه يه، دهنگی وره ور و بوله يه کی ټارام به

نيشانه ی لومه دپته گوی. پينين به بي شه رمی ته و او ويره وير ده کات: "تونی، که سيک خه ريکه دپت" جو نفا ده لیت: "منيش بيستم، باشته درچين" به بي ټه ويکه کار يکیان کرد بي در ده چن. ټهو کانه ی که دندنه درگاکانی له دواي خوی داخست و بو دزینی نانی هه ژاران له سه و نه که رويشت بو ژير خانه که، سه گ ريک له سهر ديواره کانی نانه وايی لووره يه کی دريژ ده کات: شتيک وه کوو ناله. ددانه کانی به يه ک دهنیت: ټهم سه گه نه حله تيبه له کوئی دهنانیت؟ هه ول ده دات که سه رنج نه دات. بهلام دواي تووشی گومان ټه بي: ټه گهر گالڼونه به شيويه ک ټهو سووک بکات، همموو ميرانه کی به فيرو ده چيت. دندنه يته به کيسه يه کی خالی له ژير به خه لی ده گه رپته وه دوکانه کی. ټهم ټازار و سزايه هه تا کی دريژه ی هه يه؟ سه گ هيچکات ون ناي؟ و گهر له ټاوا ييدا بمينيتيه وه، چه ن سال زيان به سه ر ده بات؟ ناخو ريگايه ک بو له ناوبردنی هه يه؟

۱۶

بابه ته که ټهمه يه که له دواي چه ن سه ده بي ټاغايی، ديسان کليسه

شلووق ټه بي. روژی يه کسه ممه. هاو ري يانی پيشوو، له رویره سمی دوعا و نزا خو يندندا يه کتر ده بينن. بهلام همموو که سيک بيانو يه کی ټاماده ی هه يه: "ده زانن ټه موي پيتان بليم بهم سه رمايه تفنيا جيگه يه ک که به ته و او ی دا پو شراو و هيمنه، کليسه يه. ديوار يکی ټه ستوري هه يه. به لي باسه که ټهمه يه... ټهو گه رمايه که له هاو يندا گرتووی ټيستاکه دهری ده کات" يه کيکی تر ده لیت: "دوون تابياي قه شه، که پياوی سهر به خودای ټيره وه... ده زانن به لي نی تووی ژاپونيی پيم داوه. له رهنکه زمره کان... که واته چاره يه ک نييه... بهلام ټه گهر جاريک بو کليسه نه يه م، ټهو پياوه لاساره خوی ده کاته گيل و نه زان، که له بيی نه ماوه." که سيکی تر ده لیت: "خاتوو ټه رمينا ده زانن چيه؟ ټهمه وي يه کيک له تو ريک يه کانی ميراوی خاچی پيرو ز بدور يتم. له ماله وه ناتوانم ريک وه کوو ټه وه بيدور يتم، بو ټه ويکه فير بيم ټه بي بيم بو ټيره... پيتان وايه کار يکی ټاساييه!" به پيکه نيته وه گوی در گرن بو روونکرده نه وه کانی يه کتر و تفنيا دلپه رو شيان ټه وه يه که روونکرده نه وه کانيان

بهئەندازە و بەجی بی و دواییش دەلێن: "دوون تالیا سەیرمان دەکات!" و وه کوو قوتابی قوتابخانە کان پەسەپس دەکەن و سەرنجیان یەک لادە کەن بۆ کتییی دوعا. هێچکەس بی بیانوو نەبوو. وه کوو خاتوو ئەرمیلیندا بەهۆی ئەوهیکە کەسێکی تر جگە لە ژەنیاری کلێسە سەرەکی بۆ فێرکردنی سروود بە کچە چکۆلە کە یەکێک لە عاشقی مۆسیقا بوو پەیدا نەکردبوو، بۆ کلێسە دەهات تا کوو سروودی دوعای مریەم گۆی بداتی. خاتوونی تووزکیش بۆ ئەوهیکە مێردە کە یەکێک لە گەل داکی لە کلێسە بەلێنی چاوپێکەوتنیان دادەنا. تەنانەت هاوسەری ئاغازی دوکتۆر ماوێهەکی پیش لە مەیدانە کە پێی خراب لە سەر زەوی دانابوو و پێچی خواردبوو. ئیدی بۆ ئەوهیکە تۆزیک پال بداتوو رۆیشتوو بۆ کلێسە. لە کۆتاییی دالانەکانی تەنیشتی، لە پەنای جیگە تەنیشتی بە دان پێیان بە گوناح، کە تۆزی گرتوو و سیبەریکی خەستی بوو، چەن پیاویش راست و قیت دانیشتبوو. دوون تالیا لەسەر مینبەری وتارییژی، بە سەرسوورمانەوه چاوی لە دەورەبەری دەکرد و بە ئەستەم، بەدوای وشەدا دەگەرا.

لەم کاتەدا، گالڤۆنە لەبەر هەتاو، لە حەوشی کلێسە کە ڕاکشابوو. وادیاربوو کە بەو جۆرە کە شایانییەتی، پالی داوێتوو. لە کاتی چوونەدەرەوهی خەلک لە رپۆرەسمی نزا و دوعادا، بی ئەوهیکە چکۆلەترین تەکانیک بداتی، بە وردی چاوی لێیان دەکرد. ژنەکان بە خیرایی لە درگاگە رۆیشتن بۆ دەرەوه و هەر کەسێک بۆ لایەک دەرۆیشتن. تەنانەت هێچکەسێش چاویکی لێی نەدەکرد. بەلام هەتا بەرەو پەستۆبە کدا نەدەپێچان، نیگای سەگە کە وه کوو تیخە ی ئاستنیک لە پەشت، هەستیان پێ دەکرد.

۱۷

تەنەت سیبەری هەر سەگیک بەس بوو کە هاووشیوهی گالڤۆنە بی تا کوو خەلک لەوێدا دوور کاتوو. ژبان پڕبوو لە دلەراوێکی. هەر جیگەیکە کە چەد کەس هەیه؛ لە بازار، لە پیاسە شەوانە، ئەم ئازەلە لەوێدا یە وادیارە کە لە کەمتەرخەمی ئەوانە کە تەنیا پێدا بە شێوهیکە نەهینی، بە مێهەراترین

وشەکان بانگی لێدەکەن و شرینی جۆر و جۆری پێ دەدەن، چێژ دەبات. ئیستاش گشت مەرۆقەکان بی ئەوهیکە بۆجیبەتیی روون بکەنەوه، دەلێن: "ناخ، چ رۆژگاریکی خۆشمان بوو!" هێچکەسێش نییه کە لە واتای ئەم رەستە تێنەگات. رۆژانی خۆش بە بی ئەوهیکە باریکی تاییەتیان بۆ بی، دەیلێنەوه. وانا ئەو کاتە کە هەر کسێک هەر کارێکی بەدەل بوو ئەنجام دەدا. وه کوو کەوتن بەدوای ژنان لە ئاوابی و دزی کردن و خەوتن لە رۆژانی یەکشەممە هەتا نیوێهەرۆ. ئیستا دوکانداران پاکهتی ناسک بە کار دێن و هەموو شتیکی درووست دەکێشن. ژنی خاوەن ماله کە ئیدی نادات لە خەزمەتکارە کە. کارمینه ئسپۆرزی، خاوەنی نووسینگە گەرەوی، باروبەنی بۆ رۆیشتن بۆ شار بەستوو. خاتوو وناریلۆ کە زۆر بێتاقەتە، لەژێر هاتو لە بەرانبەری نووسینگە ی ئاندامیری لەسەر قەنەپە کە ڕاکشاون و لە خۆی پرسیار دەکات کە ئایا هەموو چەتەکان رۆیشتوونە و هێچکەس ئەو کوفرە تووندوو تێزێنایە کە دلای مەرۆق فینک دەکردوو نالین. رەنگە بە بۆنە ئەوهیکە سەگیک لە دەشتیکی بەریندا، لەدوای هەلسەنگاندنیک ی ریکوونیک، لە پەشتی پەرچینەکاندا خۆی شار دەوه. بەلام چ کەسێک زاتی راپەرین بە خۆی دەدات؟ کێ زاتی ئەوهی هەیه کە شەق لە گالڤۆنە بداتی یان خۆراکیکی ژەهری کە ئاواتی هەمووانە پێی بدات؟ تەنانەت بە چارەنووسی خوداییش ناتوانن ئومێدیان بی. چونکوو چارەنووسی خوداییش بە بریاری هزر و مەنتق ئەبێ پالپشتیی بەرهی گالڤۆنە بکات. هەر ئەبێ پەشت بە بەخت و چارهە خۆت بی. شەویک، بۆرانیکی لەگەل تریشکە کەوا گومان دەکرا جیهان گەیشتوو تە کۆتایی خۆی، دەسیپیکرد. بەلام دڤندینتە ساپۆری نان پێژ و هەا گۆیەکی تیزی هەیه کە تەنانەت دەنگی تریشکەش نابێتە هۆکاری ئەو کە دەنگی نائاسایی پێی کەسێک لە حەوشە کە نەبیسیت، ئەبێ دز هاتی. لە تخته کە ی هاتە خوار، لە تاریکیدا چە کە هەلەدەگرت و لە قەلشتی پەنجەرە دارینە کە بەرەو خوار دەرۆنیت. دوو کەس لەوێدا یە. وادیارە کە دەیانوو درگای کۆگە کە بکەنەوه. ژێر برۆسکە ی چەخماخەیک، سەگیک گەوره و رەش سەرەرای دەنگ و هەرای ترسانک لە نیو حەوشە کەدا دەبیسیت. خۆیەتی؛ ئەو سەگە نەخەلەتییە کە ئیستا هاتوو تا کوو بەرگری لەو دوو بەدڤەرە بکات. لەژێر لێهوه جینیویکی پەس دەدات. چە کە ئەمامە دەکات، بە ئارامی پەنجەرە دارینە کە تا کوو ئەو جیگە یە کە بوانیت لولوی چە کە کە لە لای دابنیت، ئاوه لا دەکات. چاوهروانی چەخماخەیک تر ئەبێ و نیشانە لە سەگە کە دەگرت. دەنگی تەقە ی ئەوهل، بە تەواوی لەگەل دەنگی تریشکە تیکەل ئەبێ. نان پێژ هاوار دەکات: "هۆی دز! هۆی دز!" دیسان چە کە کە ی پر دەکاتوو. جاریکی تر لە تاریکیدا تەقە دەکات. دەنگی پێی ئەو کەسانە ی کە هانکەهانک دوور دەبنەوه، دەبیسیت. دوای لە گشت ماله کەدا، دەنگی لیکهوتنی درگاگان دیتە گۆی: هاوسەر، مندالان و بەردەستەکان بە ترسەوه بۆ یارمەتی رادە کەن. کەسێک لە حەوشە کە هاوار دەکات: "ئاغازی دڤندینتە، چاویکە سەگیکت کوشتوو!" مەرۆق هەر هەلە دەکات، بەتایبەت لە شەویک و هک ئەمشەو.

بەلام وادیارە کە هەر خۆی بی. گالڤۆنە، بی گیان کەوتوو تە چالیک ی ئاو، گۆلەیکە تویلی کونا کردوو و بی جوولە ماوێتوو. دڤندینتە تەنانەت بۆ دیتنی ناچیت. هەر بۆ ئەوهیکە درگای کۆگە کە باز نەبوو دەچیتە خوار و کاتیک کە ئاگادار دیتوو درگاگان یان باز نەکردوو، بە هەمووان شەوخۆش دەلێت: "سەری لەژێر ئاوا کرا." بەلام ناتوانیت چاوانی بەسیت.

۱۸

بەرەیان کە هیشتا هەوا تاریک بوو، دوو بەردەستی دوکانە کە تەرمی سەگە کە یان بۆ کردنەوه ی ژێر خۆل دەبرد. دڤندینتە زاتی نەبوو کە پێیان بلێت بە کەس شتیکی نەلێن، چونکوو لەوانە بوو گومان بکەن. بەلام هەلایدا کە باسە کە بە جۆریک کە زۆر گفتوگۆی لەسەر نەبێ، کۆتایی پێ بیێن. چ کەسێک ئەم باسە ی ئاشکر کردوو؟ شەو لە کافە کەدا نان پێژ تیکە یشت کە هەمووان بە سەرسوورمانەوه بۆی دەروانن. بەلام بۆ ئەوهیکە نەترسیت نیگاکانیان هەلەدەگەرننەوه. شوالیە

بېرناردېس لهدوای سلاو و ههوال پرسی ناسایی به شیوه یه کی له پر و ناکو گوتی: "وادیاره دوینتی شهو تهنه کراوه؟ دوینتی شهو له نانهوایی بکوز بکوز بووه؟" دغندینته بی شهو یه که گرنگییه که بهم باسه بداتی، ولامی داوه: "نازاین کئی بوون. بی ویزدانانه دیوانیست در گای کوه که باز کهن. منیش دوو گوللم بی نامانج هاویش و تهوایش در چوون." لهدوای شهو لووچونی به خوشحالییهوه پرسیری کرد: "به بی نامانج؟ تو که لهوی بووی بو چی تهنه تهلوان نه کرد؟" بهو تاریکییه ده تو بیست چی بېنیم! له خوار هوده نگی سهر نیانه سهر له گهل در گاکه م بیست و ههرواته تهنه کرد. "که وایه... به شیوه یه نازهللیکی دامو که هیچ کاریکی نه کردبوو، کوشتوتوه" نان پیژ به بیر بلاوییهوه گوتی: "تهرئ، دروسته. سه گیکم کوشتوتوه. دیار نه بوو چون هاتبووه نیوه. من که سه گم نییه."

بیدنگییه که دابین کرا. هه مووان تهویان چاو لیده کرد. تروالیا فروشیاری که رسته ی نووسین، بو چوونه ده روه ره ویشته بهر مه در گاکه و گوتی: "باشه، شهوتان خوش. ئیدی به جهخت کردنه وه لسه روه شه کان گوتی: "شهوی ئیوهش خوش جهنایی سایوژی!" نان پیژ ولامی داوه: "زورم سهر بهرز کردی." ئیتر پستی لئی کرد. تهو کارا لازه دهویست چی بلیت؟ تهویان به کوشتنی سه گی خوپار یزه که تانانبار ده کرد؟ به جیگه ی شهو که مهنوونی بن که هه مووی له موته که زرگار کردوه، ئیستا نازار بن. چیمان لیدیته؟ خوزگه بو یه کجاریش راست پیژ ده بوون. برناردیس، نابه جی هه ولیدا که روونی کانهوه: "دهینی دغندینته؟... زور کس ده لئین تو گهر تهو نازه لت نه کوشتا به باشر بوو..."

"ناخر بوچی؟ مه گهر تهنه تست کوشتوتومه؟"
"تهنقه ست یا نا، دهینی؟ سه گ له گهل خوپار یزه که بوو. ده بانگوت باشر شهو بوو که کس کاریکی پیی نه بوایه. به دبه ختی تووشمان تهی ده زانی که به بندبوایه کان چیه!"

"من له سه گی پیوانی خوپار یز چی ده زانم؟ تهی خودای مهن، ته م بی میشکانه ده بانهوی من دادگایی بکن." و هه ولیدا پییکه نیته. لووچونی گوتی: "بیدنگ بن، بیدنگ بن، هاور پیان... کئی گوتوویه سه گی خوپار یزه که بووه؟ کئی ته م درویه بلاو کردوه؟" دغندینته گوتی: "نازمن، ته مانه ده زان!" ئینجا شانی هه لدا بهوه.

شوالیه خوی تیکهل ده کات و ده لیت: "ته م قسانه، تهوانه ده یلین که ته مرؤ سبهینی کاتیک که کردویانه ژر خولهوه، بینوویانه... ده لئین هه مان سه گ بوو. به خالیکی سیی له سهر گوئی چه پی."
"تهو دوای رهش بوو؟"

یه کیک له ناماد هبوون ولامی دایهوه: "به لئ رهش بوو." "بی ونه بی قه لهو بوو و کلکیشی وه ک گسک؟"
"ریک وایه"

"ده تانهوی بلین سه گی پیای خوپار یز بووه؟"
"دروسته، سه گی پیای خوپار یز."

لووچونی شه قامه که نیشان ده دات و به دنگی کی بهرز ده لیت: "سهیری تهوی بکن. هه مان سه گ که ده یلین بههیز و ساغر له پیش! رهنکی دغندینته وه کوو په یکهری که چی سیی بوو. گالتهوه به ههنگاه بی هیزه کانی له شه قامه که بهر هوه پیشهوه ده چیت. چهن ساتیک رادهوستا و له پشت شووشه کهوه خه لکی بیی و دیسان له سهر خو به ریگاکه یدا چووه.

۱۹

بوچی خه لکی هه زار چاوهروانی نانی زور تر له جارن؟ بوچی سندووقی یارمه تییه کان که ساله هابی سکه بووه ئیستاخره ی پولیان دیت؟ بوچی تهو مندالانه ی که سهر کیش بوون، ئیستا به دلخوازییهوه بهر مه قوتابخانه ده رۆن؟ بو چی تر ی به جیگه ی شهو که به زریته، تاکوو کانی هه لگرتن، له سهر داره که ی ده مینیتتهوه؟ بوچی ئیدی بهرد و کووله که به کومی مارتینو ناهوین؟ و زور پرسیری تریش؟ له خه لکی تیس که لادی نشین و سهر فران، هیکه کس قهت دان بهوه

پیانیت و که سیکیش نالیت که له سه گیک ده ترسن. نه ک بو شهو یه که قه بیان لی بگریته، به لکوو ههر بو شهو ده ترسن که سه گه که خراب له سهر یان حساب بکات. دغندینته ئیجگار تووره بوو. دس و پیی به سرا بوو. تنانته شهوانهش نهیده توانی هه ناسه یه کی راحت ده رکا. چهنده نارویه هه بوونی خودا بو که سیک که حزی لئی نییه. خودا لیره دا خه یالیکه درویی نه بوو. شتیک نه بوو که له نیوان شه م و کوندوری کلپسه بیی. به لکوو له گشت ماله کان بوو. تهوش بهو شیوازه ی که باوه به بوته ی سه گیک. به شیک کورت له خولقینه ر. هه ناسه یه کی زور که م که چووبوه نیو گالتهونه به چاوانی گالتهونه دهینی، دادوهری ده کرد، به سهر حساباندا ده چوو. دهی که ی سه گه که پیی تهی؟ خوزگه زورتر هیزی خوی له دس ددا و له گوشه یه ک هیر ده بوو و لهدوای ساله ها له جووله رادهوستا و نه مچار نهیده توانی که سیک نازار بداتی.

به راستی ساله ها تیپهری. کلپسه که تنانته له رۆزانی پشودانیش شلوق بوو. ئیدی کچانیش لهدوای نیوه شهوان به پیکه نیی نالوشاوی له گهل سهر بازه کان نه درویشتن بو خانوه چکوله کان. دغندینته به جیگه ی سهوه ته کونه که، که به بوته ی به کارهینانی دارا و و خراب ببوو، سهوه ته یه کی نوئی کری و له دانانی رۆچه ی نهینی تیدا ده سی راگرت، چونکو هه تا شه کانه ی که گالتهونه لهو ده ور بهر هدا هاتوو چووی ده کرد، نازابه تی خالی کردنی نانی هه زارانی نه بوو. ئیستاش خاتوو ونار تیلو له بنکه ی ژاندار میریدا ده چووه خویکی در یژ له سهر سهنده لیه کی راحتی حسیری. ساله ها تیپهری و گالتهونه پیروبو. نارام و ناشکر تر به چه ماوییهوه ههنگای هه لده گرت هه تاکوو رۆژیک که تووشی جوریکی فیلیچ له بهشی ژیری جهسته ی بوو و ئیدی نهیده توانی هاتوو چوو بکات. ته م روواوه له به دبه ختی کاتیک تووشی بوو که له سهر دیوار یکی کوتا، له تهنیشتی کلپسه ی سهره کی خه نوو چکه ی ددا. له خواروه ی کلپسه ی سهره کی، زهوی به لئزاییه کی تیژ به تهو او بوونی شه قامه گه روه چکوله کان، ده گه بیسته چومه که. له روانگی ته ندر ووستیهوه، سه گه که دؤخیکی جیاوازی بوو، چونکو بو میز کردن دهیتوانی بی شهو یه ک دیوار یان مهیدانه که پیس بکات - بهر مه زهوی بی شه لان و لئز ته نجام بدات. به لام له بارودوخیکی خراب بوو، له بهر با و باران و بی په ناگا. دیاره ته م جار هس کهس به سه گیک که گشت جهسته ی ده لهرزا و ده یلوور اندهوه سهرنجی ددا. نه خوشی سه گی ویل، شانویه کی سهر سوور هینه ر نه بوو. خه لک و سهر که ران له رووی تیکوشان و په ل و پیوی پر زانی، بوی ده چوون که چی لی هاتوه.

به لام دلایان هیز و گیانیکه نوئی گرتبوو. پیش له هه موو شتیک سه گه که ئیدی نهیده توانی شهو لهو ده ور بهر هدا هه لسووریت و تنانته نهیده توانی پتر له یه ک میتر بجیت. چ باشر: کئی له بهر چاو که سانی تر خوراک پیی ده دات؟ چ که سیک زاتی بوو ناشکرای کانهوه که له گهل نازه له که په یوه ندی نهینی هه یه؟ کئی وه کوو یه که م کس خوی ده کرد به تیتالی خه لک ده کرد؟ به م هؤکاره وه هیوای مردنی گالتهونه له برسیه تهی زور تر ببوهو. پیوان پیش له نانی نیوه روه، وه ک هه میسه له در یژایی پیروهی مهیدانه که، پیاسه یان ده کرد و ده رباره ی شتگه لیکه بی: بایه خ وه کوو یار یده ری نوئی ددان پزیشک، نیچیر کردن، نرخه گولله و دوا یین فیلیمیک که هاتوه بو ئاوابی باسیان ده کرد و به کوته که یان که بو ی سه گه که که به هه سکه هه سکه له لیواری دیواره که شوره بوو، ده یانلا وندوم. نیگاگان سهر تا بو سه گه نه خوشه که بوو و دوا ییش به شیوه یه کی نااگایانه سهر نجه دری بهر جهه مندی جوانی چوم و رۆژ ناوا ده بووه. ده ور بهری کاتز میری ۸، له له لایهن باکوور هوه هه وره کان په یدا بوو و ده سیکرد به بارین و مهیدانه که چول بوو. به لام له تاریکی شه ودا، له ژر بارانیکه لافوی، سیبه رگه لیک که وادیاره بو پیلانیکه خراپکارانه له تهنیشتی ماله کان جووله یان ده هات. سیبه رگه لیکه لار و نادیار به خیرایی بهر مه مهیدان ده چن و لیره دا له رشایی په ناگا و پیشخانه ی چوونه زوره وه ی ماله کان تیکهل ده بوون و چاوهروانی کاتیکه شیوا ده مینن. چراکانی کاره با لم کانه دا نوور یکی که م بلاوه ده کات و گهره کیکی زور له تاریکیدا

بە ھەل مردوو ۋە ماشائلا مەيھەمى - چيا

پېردونترانى بەپەلە رېڭگە شارى گرتە بەر و خۆى کرد بە
دەفتەرى رۆژنامەدا، بەرپىرس بە شاگەشكەيى و رووخۇشپەس بەرەوپېرى ھات:
تکايە ماموستا گيان. فەرموون دانىشىن... نا، ئەو مۇبلە رەحەتتەرە... جگەرە؟
بەداخەتە ئەم فەندەکانە ھېچکات ناگرېن... فەرموون، ئەمەش پاكەتى جگەرە...
ئىستە بەرەرموون بزائىن ئەم بەختەورە بە ۋا بە بىنىنى ئىوہ رووى تىکر دووین،
ئەمە گدارى چ شىتکىن؟

بەرراستى ۋاى پىشان ئەدا ياخود لە راستىدا ئاگای لە ھەۋالېک
نەبوو کە لە رۆژنامە کەيدا چاپ ببوو؟ پېردونترانى لەم باسە سەرى سوورما.
- ئاخىر... ئاخىر... لە رۆژنامەى ئەمەرۆ، لە لاپەرەى سىنەمەدا، ھەۋالې مەردنى من
چاپ کراۋە...
- ھەۋالې مەرگى ئىوہ؟!

مودىر، رۆژنامە دەق کراۋە کەى لە سەر مېزە کە ھەلگرت و لاپەرەکانى کردەوہ.
چاۋى پىنى کەوت. تىگە بىشت يان ۋاى پىشان دا کە تىگە بىشتوہ. چەند چر کەيە ک
دەستپاچە بوو، دوايى بە جۆرئىكى سەر سوور مەنە بە خۇيدا ھاتەوہ و کەوتە کۆکە:
ئەم ئەم ئەم رۆوداۋىک روویداۋە. ۋاىبە! لىرەدا دوو بەرە کىيە کى سەر لە ئارا ئايە
- ۋە ک باۋکىک ۋا لە پىش چاۋى جىئوى پىدراۋەوہ و بە گز مندالە کەيدا بىتەوہ -
پېردونترانى سەبرى لى براۋ ھاۋارى کرد: دوو بەرە کى؟ ئىوہ مەنتان کوشتوہ. سامناکە.
مودىر بە ئەھۋەنى و لەسەر خۇ گوتى: بەلى بەلى. گوايە...

حەقتانە... ماناى خەورە کە لەوہى ۋا راي ئىمە بوو تۇزى ئەولاتر
چوۋە... لەولاشەوہ بە ھىوام ئىوہ لەو رېژ و حورمەتەى لەلايەن
رۆژنامە کەى مەنە لە ئىوہ و ھونەرە کەتان گىراۋە بە جوانى ئاگادار بن.
- کامە حورمەت؟! ئىوہ يە کسەر مال وىزانتان کردووم. بەدبەختان کردووم.

- بەلى نكوللى لىناکەم کە کەمتەر خەمىيە کە لىرەدا روویداۋە.
- ئىوہ مەنتان کوشتوہ، بەلام ئەوہتا من لىرەم، زىندووم و ئىوہ ناۋى لى ئەنەن
کەمتەر خەمى؟! پىياۋ شىت ئەبى...

- داۋاكارى ساغ کردنەوہ يە کى فەرمى و رېک و پىک و جوان و بە رېژ و حورمەتەم
ھەر لەو لاپەرەيدا، ھەلبەت وىزراى ھەر کارئىكى تىرىش بۇ قەرەبوۋى زەرەر و زىيانى من.
- زەرەر؟! كاكى من! (ماموستا بوو بە كاكە و ئەمە نىشانە يە کى باش نەبوو) ئىوہ
ھەلئىكى زۆر بەرزتان بۇ رەخسلاۋە بەلام تىناگەن. ھەر نەقاشىكى دىكە بايە لە

خۇشياندا پىنى ۋەعەرزى نەدە کەوت.
- ھەل؟ شانس؟

- بەلى ھەل. ھەرکات ھونەر مەندىك ئەمرى نرخی بەرھەمەکانى بەرز دەبىتەوہ.
بەلى! بى ئەوہى بىتەنھەۋى خەمەتتىكى زۆر بەرزمان پىن کردوۋى.

- بەس من... يانى من ئەبى رەۋلى مردوو بگىرم؟ لە چاۋان ون بىم؟
- ئەگەر ئىوہ بىتەنھەۋى لەم دەرفەتە تايبەت و بەنرخە ۋا روۋى داۋە، كەلک
ۋەربگرن، بەلى... خۇ ناتانھەۋى خۇا نەخواست - ئەم دەرفەتەتان لە دەس
دەرچى؟ بىرى لى بکەنەوہ: پىشانگايە کى باش و رېکۋىپىک لە دواى مەردنتان.
ئاگادارىيە کى درووست و دەرمان... ماموستا گيان! ئىمە تەۋاۋ تەقالاى خۇمان
دەدەين بۇ چاک بەرپوہەردنى. بە مىلۇنان دەگەين و تەنانتە زىدە تىرىش...
- بەلام ئەبى من لە رەوتە کە بجمە دەرى؟!

- بەرەرموون بزائىم، ئىوہ براتان ھەيە؟
- بەلى لە ئەفرىقاي باشووردا دەژىت. بۇ؟!
- چاکە، کە ۋاىبە لە روالەتا وىک دەچن؟!
- تا رادەيە ک. بەلام ئەو رىشى ھەيە.

- ئەگەر ئىوہ بىش رىشتان بەيئەنەوہ زۆر باش دەبى. ھەرۋەھا خۇتان لە باتى
براكەتان ئەناسىن. ھىچ كىشە يە كىش ساز ناپى. بەقسەم بکە. بەيئە رەوتە کە
رېگاي ئاسايى خۇى بېرى، دوايى تىدەگەن. ھەۋالېكى راست كارى ئاۋەھا...
- نازانم... لەئەنجامدا بە ھىچ كارى نايات...
- ببوورە ئاۋەھا بى پەردە و رووراست قىلان دەكەم. ئىوہ خۇتان كەمى بوونەتە

بەيانىيەك، نەقاشى بەناۋانگ "لۇچۇپېردونترانى" لە تەمەنى
۴۶ سالىدا، كە سەردەمىك بوو لە مالە فقيرانەكەى لە ئاۋايى ۋىمىرکاتەدا
دەژيا و سوۋچى تەنبايى ھەلبۇزاردبوو، كاتى رۆژنامەى ئەو رۆژەى کردەوہ،
سەر خەتتىكى بىنى كە لە لاي خواروۋى ستوونى چەپى لاپەرەى سىيەم،
لە رىزى چوارەمدا، لە چاپ دراۋو. بە سەر سوور مانەوہ خۇپىندىيەوہ:
"ھونەرى ئىتالىا عازىبەتبار بوو. پېردونترانى" نەقاش بەرھەمەتى خوا چوو.
بە رىنوۋسىيىكى شكەستە، درىژەى ھەۋالەكە لە لاي خواروۋىيەوہ نووسراۋو:
"ۋىمىرکاتە، شەۋى ھەينى ۲۱ فېبرى، "لۇچۇپېردونترانى" دوا بەدواى
نەخۇشىنىكى كەمخايەن، كە لە لايەن دوكتۇرە كانەوہ ھىچ چارە سەرىكى بۇ
نەدۇزرايەوہ، بەرھەمەتى خوا چوو.

لەدواى ئەوہ، وتارىكى ئەمەگناسانە و پراۋېر لە رېژ و
حورمەت بە ئىمزاى "جىۋفانى ئىستىفانى"، رەخنەگى ھونەرى و
ھەرۋەھا ۋىنەيەك كە ھى بىست سال لەوہ پىش بوو، لە چاپ دراۋو.
پېردونترانى، بە سەر سوور مانەوہ و بە بى مەتەنە بە چاۋەكانى، نىگايى پىر لە
قىن و نەفرەتى بە بىرگەبىرگەى روۋپېرى پەيامى سەرەخۇشپەسە كاندا خشانەوہ.
ھەرچەن نىگايىكى پەلە بوو، بەلام رەستەيەكى پىر لە روقىن كە لە زۆر
جىگا بە ئەنقەست خۇيان خەشارداۋو، ھەرۋەھا پەسن كىرندىكى يەكجار
كە تەژى بوون لە شكۆ و ئەمەگ، لە پىش چاۋانى رابردن. پېردونترانى
ھەمان دەم كە ھالى ھاتەوہ سەر خۇ، بانگى كىرد: ماتىلدە، ماتىلدە!!
ھاۋسەرى لە زوورە تەنىشتە كەيدا ھاتە دەنگ: ھا چيە؟

بە تىكايەكەۋە گوتى: ماتىلدە! ۋەرە! ۋەرە!
- تاۋى سەبىت بى، خەرىكەم جەلەكان ئوتوۋ ئەكەم.
- دە پىت دەللىم ۋەرە!!!

دەنگى ۋەھا تىكەلى ترس ببوو كە ماتىلدە ھەروا ئوتوۋەكەى داناو و
رايكر. نەقاش ھەروا كە رۆژنامەكەى پىشان دەدا، بە نوۋرەلەۋە گوتى: بىنوار، بىنوار.
ژنەكەى سەبرى كىرد: رەنگى ھەلبۇزركابوو و بەۋپېرى بى
عەقلىيەكى سەبىرەوہ دايە پىرمەى گىرئانىكى دلئەزىن و ھىقە
ھىق گوتى: ۋەى بىمىر بۇ لۇچۇى بەستىزمانى خۇم. ئازىزەكەم!!
پىاۋەكە ئەمەى بىنى زوۋىرپىيەك دايگرت و نەراندى: بۇ؟ ئەوہ شىت بوۋى
ماتىلدە؟ مەگەر نامىبىنى؟ نافامى؟ ئەمە تىنەكە بىشتەن. ھەلەيەكى ترسىنەرە؟

ماتىلدە زوۋ دەستى لە گىران كىشا و چاۋىكى لە مېردەكەى
كىرد و روالەتى ئارام بوۋەوہ. لە پىدا ھەر بەۋ پەلەى تاۋى لەمەۋبەرەوہ كە
ھەستى بە بىۋەژنى كىردبوو، بۋارى گەپ و گالتەى رەوتەكەى پىش
گرت و لە خۇشياندا ھات بە خۇيدا و لە تاۋ پىكەنەن ۋەختە بوو بىچېرى.
گوتى: ۋەى خۋايە گيان! چ گالتە جارىكە! چەند بەپىكەنەن. داۋاي لىبووردن
دەكەم. ئەزانى لۇچۇ...؟ ھونەرى ئىتالىا بۇت عازىبەتبارە، بەلام تۆ سىپ و ساغ و
ۋىندوۋى و لىرەى.

پىاۋەكە كە عەقلى لە سەر خۇ نەماۋو، بە دەم جىنەوہ گوتى:
بەسە! دە بەسسە ئىترا! مەگەر تىناگەى؟ زۆر سامناكە. ئىستە گەرىكى باش بە
بەرپىسى ئەم رۆژنامە دەگىرم! بەلى! ئەم گالتەيە زۆر گرانىيان لەسەر دەكەۋىت.

- بئى ھۆيە، ھەرگىز زىندووھە كان ديسان ئەو ناوبانگ و رېژ و مەزنايە تىيەي پېشووويان دەس نەكەوتۇتەھە... لە دنيای ھونەريشدا ھەر ئەم باسە ھەيە و بريار ھەر وايىن. زىندوو کردنەھوتان لە دواي سالاھە پەسن کردن و گەورەيى و شکۆ، خراپترين ئاسەھارى ھەيە.

نەيتوانى دزايەتى لەگەل بکات. گەرايەھە بۆ مالاھەيان لە دېھاتا و لە ژورويکدا خۆي شاردەھە. ريشى ھاتبوو، ھاوژينەكەي عازيەتبار بوو. دۆستە ناسراوھە كانى دەھاتنە سەردانى. بەتايبەت ئوسكار پرادېللى، كە ئەويش ھەر نەقاش و ھەميشەيش لەگەلى بوو. دوايە دەستەي كړياران دەرکەوتن، تاجيرەكان، كولكسيۆنيرەكان و ئەو سەوداگەرانیەي كە بۆنيان بە پارمە ئەکرد. ئەو تابلوانەي كە پيشتر بە ھەزار چەرمەسەري بە چل و پەنجا ھەزار ئەگەيشتن. ئيستە گەيشتوونەتە دووسەت ھەزار. كارئىكى زۆرئاسايى. لەو لاشەھە پيردونتزانى لە ھەشارەكەيدا تابلۆ لە دواي تابلۆ نەقاشى ئەكيشا. ھەلبەت بە واژۆي رېكەوتى سالانى پيشوو. دواي مانگيك ريشى تا رادەيەكە باش دريژ ببوو، پيردونتزانى لەبرى براكەي كە لە ئەفريقاي باشوورو ھاتبەتەھە، وپراي لە نيوخەلكدا دەرکەوي. چاويلكەيەكەي خستبووھە سەرچاوي و بەزاراھەي بيانيش دەدا. بەلام لە چاوي خەلكەھە زۆر شيوەي براكەي دەدا. لە پياسەيەكەي دواي سووچنشينبەيەكەي، بۆ گوي ھەلخستنيك بەرەھە قەبران رۇشت. بەردە تاشيك خەريك بوو ناوھەكەي لەگەل رېكەوتى لە دايك بوون و مردنەكەي لە سەر بەردىكي مەرمەري گەورە لە نيو دەستەقەبرە بنەمالەيەكەياندا ھەلدەقەند. گوتى كە برايتەي و دەرکە برۆنزيەكەي كەردەھە و بە پليكانى سەرداھەكەدا داھەزي. لەويندا تابووتى خزمەكانيان يەك لە سەر يەك دانرايوون. چەندە زۆرن! تابووتىكي زۆر جوان و نوپى لى بوو. لەسەر تەلەيەكەي برنجى نووسرابوو (لۆچۆ پيردونتزانى). دەرگاي تابووتەكە بە پيچ و مۆرە قايم كرابوو. بەساميكي شاش و وئيشەھە

بە ئەنگوست زەبريكي لە سندوققەكە دا. خوايە شوکور! مەحفەرەكە خالى بوو. لە كاتيكدا كە ئاوەن و رەھونى ئوسكار رۆژ بەدواي رۆژ زياتر ئەبوو، وا ئەھاتە پيش چاوي كە ماتيلدە سەر لە نوپ خەريكە ئەپشكوپ. بەھەر حال عازيەتبارى پى كەوتبوو. پيردونتزانى بەتيكەليك لە كەيف و خۆشى و دل بەدوايەھەشويپنى ئەم تىكچوونە كەوتبوو. شەويكيان ئاگادار بوو كە دلى گرتووە سالاھايە ئەم دلگرتەنى ھەست پى نە كەردبوو، بەلام ئيستە دلى بە بيوەنەكەي خۆيەھە بوو. لەولاشەھە ئايا ئاوەن و رەھونى ھەميشەگى پرادېللى بئى ھۆ نەبوو؟ كاتى پيردونتزانى ئەم بيروكەي بە گويى ھاوسەريا چرپاند، ھەندى توند و تيز و بە توورەيەھە وەلامى داھەھە: - چيت لە سەردايە؟ ئوسكارى بيچارە! تەنيا دۆستى راستەقینەي تۆ، ھەر ئەھە. تەنيا كەسيكە كە بەراستى خەفەت لى ئەخوات! خۆي ئەخاتە دەرديسەرەھە تا تەنيايەيەكانم قارا بدات و نەھيلى ھەست بەتەنيانى بكەم. كەچى تۆ گومانەت لبيتەي؟! تەريق بەرەھە، شەرم بنگرى.

ئەھەشمان لە بىر نەچى پيشانگايەك لە دواي مردنى لە شاردا بەرپوھەچوو. كە زۆر سەركەوتوو و بەرز و بە بەھرەبوو. جگە لە خەرج و بەرجى كە دەرچوو، بە تەواوتى پيچ و نيو مليون دەخلى بوو. بەدواي ئەھەدا لەبىرچوونەھەيەكەي قورس، زۆر بەلەز پيردونتزانى و كارەكانى داگرت. ناوبردنى لە راپۆرتەكان و گوڤارەكاندا ھاتە كەمايەسى و لەئاكامدا زۆر زوو برايەھە و ئيتەر نەما. بە سەر سوورماتىكي پر بە دەرەدەھە ئەييبىنى كە دنيای پيردونتزانيش ھەر

لە سوورائەھەدايە و بەرەھە پيش ئەروات. ھەرەھەكوو جارن خۆر لە خۆرھەلاتەھە ئەھات و لە خۆرنشينەھە ئەنیشت. قەرەواشەكان ھەر وەكوو جارن بەنيان تۆزى فەرشەكانيان ئەتەكاند. شەھەندەفەرەكان غاربان دەدا. خەلكەكەش ئەياتخوارد و خۆشيان راتەبوارد. شەھانەش ججیلان و كچولان ھەرەك رابردوو لە دريژاي مەحجرە رەشەكەي باخەگەورەدا رادەھەستان و يەكتريان رادەھەموسى. تا ئەھەيكە رۆژيكيان دواي پياسە كردن لە نيو ئاوييدا گەرايەھە بۆمال. قەمسەلەي دۆستە خۆشەويستەكەي (ئوسكار پرادېللى) لە ھۆلەكەدا بەدارەھەبوو، ناسيبەھە. مالاھەكە بیدەنگ، زۆر كۆك و لەبەردلان بوو. لەو لاو دەنگيكي ئارامى چرپە و ھەناسەپرەكەي ھاتە بەرگوي. پاچر كى پاچر كى، تا نيو دەرگاگە رۇشتە دواھە. ھيواشيك چووھە دەرەھە بە پياسە و قەدەم ليدان بەرەھە گۆرستان رۇشت. عەسرىكي بارانى و زۆر لەبەردلان بوو. ھەروا كە لە ھەمبەري گۆرە مالباتەيەكەياندا راوہستابوو. روانيبە دەوروبەري، پەلەھەريش نەدەفري. ئەلقەر يزە بورۆنزيەكەي كەردەھە. كاتى بوو ليل خەريك بوو ھيۆر ھيۆر ھەوا تاريك بى، ھيڊى ھيڊى بە قەھۆيىكي بچوو كەھە پيچى مەحفەرەي تازەي تابووتەكەي خۆي (لۆچۆ پيردونتزانى) كەردەھە. بە ئەھە پەري ھيمنيائەتيەھە دەر كەكەي ئاوەلا كەرد، بەپشتەھە، جۆرئىك كە شياوي مردووان و نيشانەي خەونىكي ئەبەدى و ھەتاهەتايى بى راکشاوي ئەھەيكە دەسپاچە بيت، زۆر لەسەر خۆ دەر كەي تابووتى كيشايە ژوور. كاتى كە ھيشتا كولانچكەيەكەي بچوو كى مابوو، بۆ تاوى گويى راديرا گوايە كەسيك بانگى لى بکات. بەلام كەس بانگى لى نەكرد. ئەو سا بە ئاسوودەيەھە دەر كەي تابووتى لە سەر خۆي داخست.

دیواری شاری ئناگور و: محمد ئیسماعیل نژاد م. ئارن

ماشینه که زور به خیرایی دەرۆیشت و ماگالون که له لام دانیشتیوو ریگ له سععاتی یازده و سی و ههوت خوله کدا گوتی: "ئهوئا ئاغام" و بهراستی من دیواری شاری ئاناگورم به بهرزایی بیست تاسی میتر، به رهنگی زهرد و نهبراو و له جی جیشدا، به بور جگه لیککی بچوو که ههوت بهر چاو که ههزاران ههزار کیلۆمیتەر درێژاییه که یوو. کاتیگ نزیگ بوومهوه، چاوم بهو خیهوته هه لدراوانهی لای دیواره که ههوت. خیهوتهگه لیککی ههزارانه. خیهوتهگه لیککی ئاسایی. خیهوتهگه لیککی که سانیککی دهوله مهنده به شکلی ههوه و ئالایه کی شه کاوه له سهری. پرسیم: "ئهوئا نه کین؟" ماگالون بۆی باس کردم: "ئهمانه که رووبه رووی دهر وازه کان دانیشتون به هیوان بچنه ناو شاروه."

"کهواته دهر وازه گه لیککی له گور پندایه؟"
"گه لیک دهر وازه ی ههیه. گهره، چووکه، رهنکه له سهد زیاتریش. به لام شاره که هینده بهرینه که مهودای نیوانیان زور بهر چاو و دیاره."
"دهی کهنگی ئهم دهر وازه ده که نهوه؟"

"دهر وازه کان - ده کری بلین - قهت ناکرینهوه. ده لاین هه ندیکیان ده کریتهوه به لام دیار نییه ئهممهوه، سهه ی یا دوا ی سنی مانگ یا پاشی په نجا سال. له راستیدا نه پینی هه ره گهره ی شاری ئناگور هه ره ئهمه به. گه یشتینی. له هه مبه ره دهر وازه یه کدا راوه ستاین که ده تگوت له پولا ساز کراوه. گه لیک کهس لهوی چاوهری بوون. چوله وانانی چه ماوه، سولکه ران، ژناتی روودا پوشراو، راهیبان، شه ره رانی به

چاوساغه خو جینییه که ی شاری تیبستی، پینی گوتم هه رده مایه کی ئه گهر گهره کم بیت دیواری شاری ئناگور بیینم ده گه لم دیت. چاوم له نه قشه کرد، شاری ئناگوری تیدا نه بوو. ته نانهت له نه قشه کانی جیهانگه ریشدا که گه لیک ورد کاری له خو ده گرن، ئاماژه یه کی پینی نه کرابوو. گوتم: "ئهو چه شاریکه له نه قشه ی جوغرافیدا، هیچ ناو نیسانیککی نییه؟" له وه لاما گوتی: "شاریکی گهره یه، زور دهوله مهنده و به هیز، به لام ناوی له نه قشه ی جوغرافیدا تۆمار نه کراوه. چون دهوله ته که ی ئیمه، ئه وی، به فه رمی نانا سیت. یان نا هه روا نیسان هه دات که نایناسیت. ئهم شاره، خودم ختاره و له به ره دهستی هیچ دهوله تیکدا نییه. شاریکی سه ره خویه و ته نانهت وه زیرانی پادشاش ناتوان بچنه نیوی. هیچ دانوستانیککی له گه ل ولاتانی دوور و نزیکا نییه. ده رگاکانی گاله دراوان

و سه دان سه ده یه له ناو چوار دیواری بی که له بهری خویدا روژگاری به سه ردا تیده بهر پیت. به و پینی هه ش که هه رگیز ئهو شاره که سی لی دهر نه چوو، زور جوان دیاره که خه لکه که ی چه به خو شی تیدا ده ژین!" من دیسانه وه پرسیمه وه: "چون نه قشه کان، هیچ شاریکیان به ناوی ئناگور تۆمار نه کردوه، رهنگه ئهم شاره یه کیک له ولاته ئه فسانه ییه کان بیت. پیم وا بی هه مووشی به هوی رهنگدانه وه ی تیشکه له چوله وانیدا نه شتیکی تر." رینو پینه که که ناوی مالاگون بوو، وه ک بلینی گوئی لی نه بوو پی، گوتی: "وا باشه ئیمه دوو سععات به ره له به یانی وه ری کهوین، به ماشینه که ی تۆده مه وه نیمه رو ده گه یه نزیگ شاری ئناگور، ئاغا. سععات سینی نزیگ پارشیو به دواتدا دیم گهره م." "شاریک وه ک ئه وه ی باسی ده که ی، به جه غزی گهره گهره و به پیتی درشتی چاپ، له نه قشه کاند تۆمار ده کریت. له کاتیگدا من هیچ ئاماژه و هیمایه کم به ناوی ئناگور - که رهنگه هه ره نه بیت - نه دۆزیوه ته وه. ده گه ل ئه وه شدا، سععات سینی به یانی حازر ده بم و دیم، ماگالون!" له سععات سینی به ره به یان، به چرایه کی روونا که وه به ره و باشوو له ناو چوله وانیه کدا به ری کهوتین. بهو هیوایه ی که خوم گهرم دابینم، سیگارم له دوا ی سیگار داده گیرساند. له لای چه پم، شه به قی ئاسوم دیت و دوا یه تاو هه لات و تیشکی به سه ره چوله وانیه که دا پژاند تا هه موو جینییه که گهرم گهرم داها. به جۆریگ که له نزیگمانه وه، ئهو زریچه و زه لکلوانه ده بیتران که زار و که فره کان به روونی له ناویاندا رهنگیان ده دا یه وه. له راستیشدا، ئاو هه ره نه بوو، ته نانهت به قه را سه تلکیش. هه رچی بوو لم و خیزه لانی تا وه سووت بوو.

چەك تەياركراو، تەننەت سازادەبەكەش بە بارەگای بچووکی خۆبەو. جارچارەكەسەیک بەداردەستەكە لە دەروازەكە دەکو تاوگر مەیه ک دەهاتە بەرگوتی. رینوینەكە گوتی: "لێی دەدەن تا ئەناگورویەکان بە بیستنی دەنگی دەرگا، بێن و بیکەنەو. لە هەموانیشترا وەها بە هەتا دەرگا ئەکو ترێ هەرگیز کەسەیک نایێ کە بیکاتەو."

من تووشی شک بووم: "جا دلنیا یە کە هەیه کە لەو بەری دیوار کەسیکی لێ بێ؟ شار خۆ ناکرێ بێ جەماوەر بیت."

ماگالۆن بزیه کی هات: "کەسانیک کە یە کەم جار دینە ئیرە هەر وای بێر دەکەنەو. بۆخۆش زەمانیکی شکم دەکرد لەو هی پشت ئەو دیوارە کەسیکی لێ بژی. بەلام شتە کە تەواو پێچەوانە یە. هەندیک شەوان کە ولات رووناک بیت، دوو کەلی شارە کە، وە ک دوو کەلی ژمارە یەکی زۆر بخووردان کە بەرەو ئاسمان هەلەدەستی، دەبێنێ. ئەو ش نیشانە یە کە لە شاردا، خەلکانیک دەژین و ئاگر دەکەنەو و چیش لێ دەنێن. تازە، بەلگە یەکی بەهیز تریش هەیه: زۆر لەو هە پێش یەکی کە لە دەروازەکان کراوەتەو." "کەنگی؟"

"راستیت دەوێت، ریکەوتە کە ی روون نییە. هەندیک دەلێن مانگیک، مانگ و نیویک لەمەو بەر، بەلام کەسانیک تر ئەو بابەتە دەگەرێنەو بۆ کات و ساتیک زۆر دوور تر. دوو، سێ، یان چوار سال لەو پێش. هەندیکیش تەننەت ئەم رووداو دەگەرێنەو بۆ دەواری پادشاپەتی سولتان ئەحمەر ئیهرگان."

"ئەحمەر ئیهرگان کەنگی پادشا بوو؟"

"تەقریبەن سێ سەدە لەو پێش، بەلام تۆ زۆر بەختەو هری ئاغام، بروانە! هەرچەند نیمەرۆیه و هەوا زۆر گەرمە بەلام لەوێ دەو کەل هەلەدەستی." سەرەرای گەرمی کەش و هەوا، دەنگ و هەرا و هوریا یەکی

لەناکاو، خێو تەنگا کە ی تەنییەو. هەموو لە خێو تەکانیان هاتبوونە دەری و بە ئامازە ی ئەنگوست، دوو ئەستوونی لەرزۆکی دوو کەلی خۆلەمیشیان بە یە کتر نیشان دەدا کە لەو دیو لیواری دیوارە کەو هەلەدەستا. لەم دەنگە دەنگە تاسەبارانە کە سات بە ساتیش بەرز تر دەبوو هیچ تینە دەگەشتەم. بەلام تاسە و تامەرزۆیه کی زۆری پێو دیار بوو. وە ک بلیی ئەم دوو ئەستوونە کالە، سەمەرە ترین دیاردە ی دنیا یە و مزگینی یە کی تازە ی زۆر خۆشی پێیە. شتیک کە لەبەر ئەم هۆیانە من پێم وا بوو لەخۆو زۆر گەرە کراوەتەو. بەر لە هەر شتیک، دیتنی دوو کەل، بە هیچ چەشتیک بە مانای ئەو نەبوو کە دەروازەکان خەریکن ئاوە لا دەکرین. کەواتە بەلگە یە کی باشیش بۆ جیزن و هەلپەڕکی نەبوو.

دوو هەم: ئەم دەنگە دەنگە زۆرە ی کە بلیین لەو لای دیوارە کەو گویان تێو بووی، لەبەری ئەو هی هانیان بەت بۆ کردنەو هی دەروازەکان، بە پێچەوانەو پەژوانی دەکردنەو.

سپهههه ئەم دوو کەلانی، نەیدەتوانی بیسەلمینی لە ئەناگوردا خەلکانیک نیشته جین. تۆ بلیی لەبەر ئاگر کە تەنەو یە کی سوتفە بە هۆی تینی گەرمی هەتاو مە نەبیت؟ یا نا هەر زۆر دوور بۆی بچین تۆ بلیی ئەم ئاگرە دائیسوانە کاری ئەو تالانکەرانە نەبیت کە لە رپی نەپنییەو بۆ تالانی ئەم شارە مردوو و بێ جووقەوارە چوونەتە ناوی؟ لەبەر خۆمەو گوتم: "زۆر سەیرە کە جیا لە دوو کەل، ئەناگور، هیچ نیشانە یە کی دیکە ی ژبانی لێ بەدی ناکرێ. نە دەنگی، نە ئاھەنگی، نە وەرینی سەگی، نە تەننەت یاساویک و ئازانی یا کەسیکی کەندەو کۆش لەسەر دیواری. زۆر سەیرە." بۆیە پرسیم: "ماگالۆن، پێم بلی بزانم کەنگی دەرگا کە کراو؟ چەند کەس توانیان بچنە ژوورەو؟" ماگالۆن گوتی: "تەنیا پیاویک."

"ئەوانی تر چی؟ بۆ داوای پال نران؟"

- ئەوانیتر کی؟ کەسیک لە گۆرئ نەبوو. ئەم

رووداو دەگەرێتەو بۆ یەکیک لە بچوو کترین دەروازەکانی شار کە زیارەتکەرانی لێی غافل ببوون. لەو رۆژەدا کەسی لەوێو چاوەرئ نەبوو. بەرەبەری شەوی، ریبواری کە لە ریبووە هاتبوو، دەرگە کە ی کوتا، نەیدەزانی کە ئەم شارە ئەناگورە. کاتیک هات بەهیوای شتیک و نەبوو. تەنیا سەر بەنایە کی بۆ خەوی شەوی دەویست. هەر لە هیچ شتیکیش ئاگادار نەبوو. زۆر بە هەلکەوت رپی کەوتبوو ئەو ی. رەنگە هەر لەبەر ئەو ش دەرگایان بۆ والا کردبیت.

تا ئەو جینی ی پێو نەدی بە منەو هەیه، بیست و پینج سال چاوەروان مامەو و لە دەروە ی دیوارە کە خێو تەم هەلدا. بەلام دەرگا کە نە کراو. ئیستاش دەگەریمەو ولاتە کە ی خۆم، زیارەتکەرە چاوەروانەکان، کە باروینە ی سەفەرم دەبینن، سەر رادەو شین و دەلین: کورە هاوړئ! زۆر توورە ی! هەیهو، کەمی سەبەت هەب! تۆ داخوایت لە ژبان زۆرە.

کۆتلی دنیا

ن. محمد ئىسماعیل نازد - م. ناراز

رۇژىك كاتۇمىر نىك ياز دەى بە يانى، مېشتە كۆلە يەك لە تەشقى ئاسمانى شادا و دەدر كەوت. ئەوسا، بەئەسپايى بەشكىلى پەنچە يەك دەرهات و وە كوو چىنگى مەزنى مەرگ، لەجىنى خۇيدا، داوەستا. وىدە چوو بەر دىنە بىت، بەلام نا، بەر دىنە نەبوو. وا دەهاتە بەر چاۋ لە گۆشت بى، بەلام نا، لە گۆشتىش نەبوو. دەتگوت لە ھەور ساز كرابوو، بەلام نا، ھەور بىنىش نەبوو. خۇدا بوو و ئاخىرى دىنيا بوو. ورتە تورتى كە دواتر بوو بە نالە و پاشانىش بوو بە ھاوارىك، بە ھەموو ولاندا بلأو بۇو و بوو بە دەنگىكى بەرز و يەكپارچە مەترسىدار كە وەك گوررەى شەپپورىك بەرەو ئاسمان ھەلگشا. لووئىزا و پىيترۇ، لەبەر ھەتاۋى نيانى ئەو دەمەدا، لە گۆرە پائىكى بچووك بوون كە بە مالىكى خەيالى و پاژىك لە باخچە يەك، پەرزىن كرابوو. لە ئاسماندا، لە بەرزايىبەكى ناديارو، دەستەكە ھەروا داوەستايوو. دەلاقە كان لەناو ھاۋارى پارانەو و سامناكىدا دەكرانەو و قەد و بالاي ژناتىكى جوان لە كراسى تەسك و تەنكدا، بۇ دىتنى ئەم رۇوداۋە و دەدر دەكەوت. لە كاتىكدا ھاۋارە سەرەتايىبەكانى شار، ھىئور دەمۇو، خەلكى، تاقولۇق و بە ھەلات ھەلات لە مالىكە كانىان دەھاتنە دەرى و ھەستىيان دەكرد پىنداۋىستىيان بە جوولانەو يان ھەر كارىكى دىكە ھەيە. نەپاندەزنى خۇ بە چىيەو ھەلۇاسن. لووئىزا، بە گور دەگريا و ھىقە ھىق دەبگوت: ”دەمزانى دەپى لىرەدا تەواو بى... كلىسەى چى و دوغى چى... من ھىچم لەبىر نەبوو، گۆم نەدەدا بە ھىچ، ئىستاش... وا ھەست دەكەم ھەر دەبوو واى لى ھاتابە. ” پىيترۇ بۇ ھىئور كرنەو دەبوو چى بى بلى؟ خۇشى وەك مندالى وە گرپان كەوتوو. ھەموو خەلكى بەتايىبەت ژنان دەگرپان. لەم ناوفا تەنيا دوو قەشەى پىر و دلتر لە كاتىكدا كە پىكەو ھەنگاۋە كانىان ھەلدەھىناۋە، بە خۇشحالىيەو دەرۇبىشتن و زۇر بە دلخۇشىيەو، بە ناسراوترىن رىبوارە كانىان رادەگە باندا: ”دروژنە كان! ئىتر كارتان كەوتوو تە قۇبى، ئىستا ئىتر دەست لە درۇ و دەلەسە ھەلدەگرن؟ ھا؟ ئىستا ئىمە براۋىن.“ - پىششەكەنن - ”ھەمىشە گالئەتان بە ئىمە دەكرد، پىتان دەگوتىن ئىماندارانى نەزان، ئىستا روون دەبىتەو كى درۇزن و فېلبازە! وەك مندالائى قوتايخانە شاد بوون و بەناو ئاپۇرەى ئەو خەلكەدا كە سەير لەوانىان دەروانى سى ئەو ھىئور بۇرئن دز كرنەو يەك بنوئىن - تىدە پەربىن. ھىشتا يەك دوو خولەك كىك لە پىچى كۆلانەكەدا لەبەر چاۋان ون نەبوو بوون كە پىاۋى - تۆمەز دەرفەتتىكى گرانبايى لە كىس چووبىتا! - ھەر لە خۇو ۋەداۋايان كەوت و لە كاتىكدا چەپۇكى بە نىوچاۋانى خۇيدا دەكىشا، دەپنە راند: ”ھاۋار بەمالم! چەنى گەمژەن ئىمە! بەخت ھەتا بەردەر كەت بىت و بەپىلى بروت.“ بەلام تازە كەس نەپىدەتوانى بە تۇزى رىنى ئەو دوو قەشە خۇشحالە بگاتەو. لەگەل ئەو ھەشدا ژنان و ھەرۋەھا ئەو پىاۋە لەخۇبايىنەنى جارانىش، بە دوو جىنودانەو، ناۋمىد و دلسارد، بە ھەمەزىيەو لە كلىساكان دەگەرانەو. بەشتىن قەشەكانىش بىز بىوون. دەيانگوت: رەنگە لەلەيەن بەرپىرسانى پلەبەرز و خاۋەن كۆمپانىكانەو كىر داىبتن. بەلام لە ھەموو سەير تر ئەو بوو كە پارە - ئەگەر چى ئاخىر زەمان بوو - بەلام ھىشتا بە شىۋە بەكى سەرسور ھىنەر جىگە و پىگەى خۇى راگر تىبوو. رەنگە بەھۇى ئەو ھىئور بىوون كە دەيانگوت ھىشتا چەند خولەك، چەن كاتۇمىر و رەنگە چەن رۇژى دىكەى ماو. سەبارت بە قەشە ھازر بە خزمەتەكانى كلىسا شەھە، ھىندە ھەشاماتىكى سەرسور ھىنەر كۆ بىوونەو كە ھىچكەس برۋاى

نەدەكرد و تەنانت باس لەو رۇوداۋانەش دەكرا كە بە ھۇى ئاپۇرەى خەلكەو پىشەبىوون. يان ئەو كەسانەى كە بۇ قۇلبىرىنى خەلكى، بە جلوبەرگى قەشەكانەو ھەو، پەيدا بىوون و بۇ ۋەرگرتى دانپىيانى گوناھباران، تەنانت دەچوونە بەر دەركەى مالانىش و داۋاى پارە بەكى زۇرىشان لە خەلكى دەكرد. بە پىچەوانەى ئەو ھەو، لاۋە كان، بە جووتە و بەخىرايى لە جەماۋەر دوور دەكەوتنەو و بى ھىچ شەرمىك، لەسەر چىمەنەكان دەكەوتنە تىكئالان و رامووسان. لەگەل ئەو ھەشدا، لەبەر تىنى خۇرەتاۋدا، دەستەكە زىاتر ھاۋرەنگى خاكى لىدەر ھاۋرەتوو، ھەر بۇيە زىاتر ھەراسى دەخستە دلانەو. دەنگۆيەك داكەوت كە گوايە كارەساتەكە بەم زووانە روو دەدا. ھەندىكىش بە دلنبايەو دەيانگوت ئەم چاۋەرۋانىيە لە نىمەرۇ زىاتر ناخايەنى. لەو دەمەدا، لەبەر ھەيوانى داپۇشراو و خۇشى خانوۋە بەك كە دوو پلە لە ئاستى زەمىيەو بەرز تر بوو، قەشە يەكى لاو، كە سەرى دانەواندبوو، راۋىچكەى دەكرد. ۋەك بلىنى ناۋىرئى خۇ بە ژورۇندا بگا. لەم كاتۇمىرە و لەم مالى بەرپىق و باقى و پىر لە ژنى بى شەرمەدا، بوونى قەشە يەك ئاسايى نەبوو. لە گۆشە و كەنارەو ھاۋار بەرز بۇو: ”قەشە! قەشە!“ خەلك، بەر لە ھەو قەشەكە بتوانى دەرچىت توانىان دەسبەجى پىشى پى بگرن و بە سەرىدا بگورپىنن: ”ئىمە دان بە تاوانە كانماندا دەھىنن، توش گۆمىان لى بگەر، توش قەسەكانى ئىمە بىيسە!“ رەنگى ھەلبىزكا و بەرەو شەۋستانىكى چكۆلە و جوان كە ۋەك مېنەبەرى لەناو ھەيوانەكەدا وىدەچوو بۇ ئەو كارە دابىن كراۋە، پاللىان پىنە نا. ھەر دەسبەجى جەماۋەرىكى زۇر ژن و پىاۋە، بە زاۋەژاۋ ۋەسەر شان و مىلى يەكتىرىندا، پەرىن و بەسەر ئەستوون و دىۋارە نزمەكانى دەور بەردا ھەلرۇچكان. قەشەكە، دەستى بە ۋەرگرتى دانپىيانان كرد و خىرا خىرا گۆبى ھەلدەخست بۇ نەپىنىيەكانى ئەو كەسانەى نەپىدەناسىن و بە ھەناسەبىر كىۋە دانىان بە گوناۋە كانىاندا دەھىنا و لەو نەدە ترسان كەس گۆبى پادانە قەسەكانىان. بەر لە ھەو قەسەكانىان كۆتايى پى بى، بە دەستى راست، خاچىكى بچووكى دەكىشا يەو، دەبىەخشى و خىرا رووى دەكردە تاۋانبارىكى دىكە. بەلام ھەژماريان لە رادە بەدەر بوو. قەشەكە، بە پەرزەشەو بۇ دەورۋەرى دەروانى و لە دەرباى ھەلچوۋى ئەو گوناۋەخانە خورد دەبۇو كە بۇ لىيورن لەبەر دەمىداش بىو. لووئىزا و پىيترۇش زۇر بە زەحمەت خۇيان پى گەباندا و بە نۇرە توانىان قەسەكانىان بە گۆبىدا بەدەن. ژنىكى جوان لە ترسى ئەو ھەى نەكا كات دوايى بىت و ۋەفرىا نەكەۋى، زۇر سەرشىتانه و بە شىۋە يەكى نەفسزىمانە، پەيتاپەيتا دەپىقۇزاند: ”ھەرگىز ناچمە كۆرى عىبادەت، درۇبان دەكەم و زۇر گوناۋى تىرىش... خۇت پىنى زىاد بگە... لەبەر ترىشىش نىبە لىرەم، برۋام پى بگەن، تەنيا لەبەر ئەو يە كە ناۋاتمە لە بچمە لاي خۇدا. سوئىد دەخۇم كە... و ھا ئەم قەسەنى دەكرد كە خۇشى برۋاى پىكردبوون. قەشەكە، ورتەرتىكى لىۋە ھا: ”من لە تۆ خۇش دەبەم... ئىنجا گۆبى بۇ قەسەكانى پىيترۇ ھەلخست. بەلام دلرۋا كىيەكى لەرادە بەدەر كەوتە ناۋ خەلكەكەو. يە كىك پىرسى: چەندى ماۋە بۇ ئاخىرى دىنيا؟ يەكىكى دىكە - ۋەك بلىنى زۇر ناگاي لىبى - چاۋىكى لە كاتۇمىرە كەى كرد و ۋەك بىھوئ ئەم بگا، گوتى: دە خولەك. قەشەكە گۆبى لەم قەسە يە بوو و كتوپر ھەولیدا پاشەكشە بگا، بەلام جەماۋەرى نارازى و تىنوو، نەپانەپىشت. وىدەچوو يۋاى ھەبىت و دىبار بوو ھىچ كام لەو دانپىيانان، بە قەد ورتەرتىك نايەنە گۆبى. پەيتاپەيتا خاچى دەكىشا و ئوتوماتىك دوۋپاتى دەكردەو: ”من تۆدەبەخشم...“ دەنگى پىاۋىك لەناو ھەشامەتەكەو رايگە باندا: ”ھەشت خولەك“ ھەر بە راست قەشەكەش دەلەرزا! پىنەكانى ۋەك ئەو دەمەى مندالىك مانى شىتېك دەگرى، دەكوتا بەسەر بەردە مەرمەرە كاندا. بە ھەپرى ناۋمىد يە ھەپارايەو: ”ئەى من چى؟ ئەى من چى؟“ ئەو بە لەغەت بىووانە، خەرىكبوون ئەۋيان لە رزگار بىبەش دەكرد. سەربان لەقور نىن. ئەرى دەبوو چلۇن خۇى چۇن رزگار بىكات؟ دەبوو چلۇن بە خەمى خۇيەو بىت؟ خەرىكبوو گرپان دايدەگرت. لەو عالەمە كە گشتى تىنوو بەھەشت بوون دەپارايەو: ”ئەى من چى؟ ئەى من چى؟“ بەلام كەس، گوۋى بە كلاۋى نەدەپىنوا.

كورپەدە خەتكە ۋە سارا سولتانی

دەستدا بوو، ئەم دەستاودەستى پى دەكرد. كاتزىمىر نىزىك سىنى نىوەرۇ بوو و تاغمىك بالندەى جۇراو جۇرى نەناسراو، رەنگە لەبەر دەست پىكردىنى يەكەم ساتەكانى ئىوارە، لەسەر چلۇوكى دارەكان دەستىان كىردبوو بە قىرەوقىر و جىرپو جىرپوئىكى شىتانه. خاتو كلارا بە بى ئەوئى لەسەر كامواچىنەكەى سەر ھەلبىتى، ھانەھانەى دۇلفى دەدا: "ھەستە دەى ھەستە، ھەستە برۇ كايە بكە" - "كايە لەگەل كى؟"

- "ھەبھوو! لەگەل ئەو مندالانە. خۇ ھەموو پىكەو ھاورىن، وانىيە؟"
دۇلفى گوتى: "نا، ھاورى نىن، كاتى دەچمە لاىان، گالتمە پىدەكەن."

- "چونكە پىت دەلئىن كاھوو، بۇيە وادەلئى؟"

- "پىمخۇش نىيە، نامەوئى پىم بلئىن كاھوو."

- "بە راى من ناوئىكى خۇپىن شىرناپە و ئەمن ھىچ پى قەلس نىم."
بەلام دۇلفى بە قەلسى گوتى: "پىم خۇش نىيە پىم بلئىن كاھوو."

منالەكانى دىكە زۇربەى كاتەكان كايەى شەرىان دەكرد. ئەمرۇش ھەروا. دۇلفى يەكجار ھەولئى دابوو لەگەلئان تىكەل پىت و كايەان لەگەلدا بكا، بەلام ئەوان پىيان گوتبوو كاھوو و دابووئانە قاقاى پىكەننىن. ئەوان ھەمووئان كەم تا كورتىك سووركارە و كىچوكال بوون، بەلام دۇلفى رەشتالە بوو. قۇسەرىئىكى كورت و پىشەسەرى بە لاىەكى نىوچاوانىدا لادابوو. ئەوان قاقوقوليان قەلەو و رەختە و ھى دۇلفى بەلام، كىز و لاواز وەك قامىش وابوو. ئەوان وەكوو كەروئىشك ھەلدەبەزىن و دادەبەزىن و دۇلفىش ھەرچەندى دەنووسايەخۇى، تاقەتى نەبوو تۇزىشيان بىشكىنى. ئەوان تەنگ، شمشىر، قەپانچەلە، تىرووكەوان، سەرنىزە و كلادى شەرىان ھەبوو. تەنانتە كورى "ئەندازيار قەيس" ىشيان لەگەلدا بوو كە وەكوو شەروانە سوارچاكەكەى نىو چەكدارانى رىژىم، زىيەكى برىقەدارىشى ھەبوو. ئەوان ئەگەرچى ھاوتەمەن و ھاورى بوون، بەلام بارتەقاي يەكدنىا دزۇئىنى سوو كىچووكىيان دەزانى و دۇلفى تەنانتە نەشىدەوئىرا ئەو دزۇئىنە لای كەس بىركىنى. ئەوان بە ھىز بوون و ئەو لاواز و مردەلوخە. بەلام ئەمجارە جىاواز بوو، دۇلفى بە تەنگەو ھاتبوو. ھەر بۇيە منالەكان لە نىو خۇياندا كىردىانە سرتووخوورت و زردەوردە لىنى نىزىك بوونەو.

خاتوو كلارا ھەر لەسەر عادەتى جاران دەستى كورە پىنج سالەكەى گرت و لەگەل خۇى بردى بۇ پاركى مىللى كە لە پەنا چەمى شار بوو. كاتزىمىر نىزىك سىنى نىوەرۇ بوو، ھەوا ئەوئەندەش خۇش نەبوو. جارجار تاو ھەلدەھات و جارجار ئاوا دەبوو ھەو و سۇزە بايەكىش لە لاى چەمەكەو دەھات. منالەكەش كە منالئىكى جوان نەبوو، بەلكوو دەتوانم بلئىم كىز و لاواز، شل و شەوئىق و روحى بە بەرەو نەبوو؛ رەنگروووى زەرەدەلگەراوى مەيلەوسەوزى ھەلگەرايوو، بەمچۆرە كە ھەوالەكانى، كاتى سەرىان داوئىشتە سەرى و گالئەيان پى دەكرد بە "كاھوو" بانگىيان دەكرد.

منالە رەنگ زەردەكان بە پىچەوانەى رەنگوو رووئان دوو چاوى رەشى گەورەيان ھەبە كە لە دەمووچاوى رەنگ ھەلگەراواندا بە زەقى دىتەبەرچا و دەموچاويان وەبەر دل دەكەوى، بەلام "دۇلفى" بىچكۆلانە بە پىچەوانەو، دوو چاوى چكۆلە و بى شەكلىشەمابىلى ھەبوو كە بى ھىچ ھۆكارىكى تايەت، بۇ ئەملاوئەولا دەسووران و دەيانروانى. ئەورۇ ئەو منالەى نىويان ناوئىو كاھوو، تەنگىكى نوئى بىچووكى پىبوو كە گوللەى وردىلەى پى دەھاوئىشت.

ھەر چىيەك بووبى، گرىنگ ئەو بوو كە يەك تەنگ بوو.

بەلام ئەو وئىراى منالەكانى دىكە كايەى نەدەكرد و قەرەى لە قەرەيان نەدەدا، چونكە منالەكانى دىكە وا راھاتبوون كە گالئەى پىكەن و سەركۆنەى بکەن و بىشكىننەو، ھەر بۇيە خۇى دەبوارد لە كايە كىردن لەگەل ئەوان، تەنانتە ئەگەر بە تاقى تەنناش مابايەو.

دەلئىن ئازەلەكان تىناگەن خەمى تەنبايى چىيە، ھەر بۇيە دەتوانن بە تەنناش كايەى خۇيان بکەن، بەلام ئىنسان ئەو توانايىيەى نىيە و كاتىك ھەولئىش دەدا بە تەنبا دىرئە بە كايەكانى بدات، زۇر زوو دلەراوكەئىيەكى زىاتر لە جاران دايدەگرئى. لەو دۇخە دا كاتىك منالەكان لە پىش دۇلفى دەھاتن و دەچوون ، دۇلفى تەنگەكەى بە دەستەو دەگرت و تەقەى لى دەكردن، ھەلبەت نە لە رووى رىق و دووژمنايەتییەو، بەلكوو كەم تاكورتىك لەبەر ئەوئى كە ناراستەوخۇ تەنگەكەيان نىشان بدات و پىيان بلئى : ئەھا دىوتانە منىش ئەورۇ شەروانم و تەنگم ھەبە، بۇچى بانگم ناكەن لەگەلئان كايە بكەم؟ منالەكانى شەقامە پى درەختەكە، سرنجىيان دەدايە تەنگە نوئىيەكەى دۇلفى. تەنگ شىتىكى ھەرزانبايى بوو، بەلام ھەرچى بى لە ئى ئەوان تازەتر و جىاوازتر بوو، ھەر بۇيە ببوو ھۆى كونجكۆلى و ئىرەبى پى بردنى ئەوان. يەكيان گوتى: "بىنئىتان كاھوو تەنگىكى تازەى پىيە؟"

يەكى دىكە لە منالەكان گوتى: "كاھوو ئەو تەنگەى بۇيە ھىناو كە فەقەت نىشانمان بدات و خۇ رانى و ئىمەى پى قەلس بكا، دەنا كايەمان لەگەل ناكات و تەنانتە بە تەنناش ھەر كايەى پى ناكات و تەنگەكەشى خۇ قۇرازەبە" سىيەمىنىان گوتى: "چونكە لىمان دەترسى، بۇيە كايەمان لەگەل ناكات" و ئەوئى گوتى: "دەى باشە. ئەو ھەر ماؤسىكى پىسە..."

خاتوو كلارا لەبەر تاوئى لەسەر كورسىكە دانىشتبوو و سەرقالى چىنىنى كاموا بوو، دۇلفىش وەك كىژىك لە پەناى دانىشتبوو. لە خۇى رانەدەدەپت پچىتە شەقامە پردەرەختەكە و دەورىك لىبدات، ھەروا بىواز و بى ئامانچ، تەنگەكەى

ماکس، کوری ئەنداز پار فەیس گوتی: "تفەنگیکی جوانات هەیه، نیشانمان دە". دۆلفی بەیئ ئەوهی که بیانداتی، هیشتی لئی ورد بینهوه و بیبینن. ماکس تفەنگیکی ساچمیی به ملیهوه هەلۆاسیبوو که نزخه‌که‌ی بیست به‌رابهری نرخی تفەنگه‌که‌ی دۆلفی بوو. به‌فیزیکه‌وه‌ چاویکی له‌ تفەنگه‌که‌ی دۆلفی کرد و گوتی: "خراپ نییه". دۆلفی له‌و قسه‌یه‌ یه‌ کجار خوشحال بوو. والتیر به‌ چاویلکردنیکی خیرپیکه‌رانه‌وه‌ گوتی: "ئه‌تۆش ده‌توانی بیی، به‌و تفەنگه‌ته‌وه‌ به‌شهر بیی". مندالی سیه‌م گوتی: "ئه‌ری، ده‌توانی به‌و تفەنگه‌وه‌ بییته‌ فرمانده‌". دۆلفی به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ چاوی لیده‌کردن. هیشتا ناوی کاهوو به‌سه‌ر زاریاندا نه‌هاتبوو، هەر بویه‌ ئه‌رخه‌یان بوو و له‌گه‌لێان یه‌ک که‌وت. پاشان ره‌وتی شه‌ر کردنی ئه‌ورۆزه‌یان بۆ باس کرد. هیزی ژینیرال ماکس له‌ کێوه‌کاندا نیشته‌جی بوون و هیزی ژینیرال والتیر هه‌ولیان ده‌دا ریگاکانی تیه‌له‌چوون به‌ره‌و نیوقه‌دی کێوه‌کان بدۆزنه‌وه‌ و بیانکه‌نه‌وه‌ دوو کێوه‌که‌ له‌ راسته‌قینه‌دا ئه‌و دوو ته‌پکه‌ بچووکه‌ شیناوه‌ده‌ بوون که‌ به‌ربلاو گۆینی و ده‌وه‌نی لێ روابوون و ریگه‌کانی تیه‌په‌رینیش، ریه‌کی باریکی ئه‌ستهم و سه‌ره‌ولێژ بوو که‌ خۆیان سازیان کردبوو. دۆلفی پله‌ی فرمانده‌یی هیزی والتیری بۆ ته‌رخان کرا.

دوایی هیزه‌کانی شه‌ر به‌ چهن تاقمی بچووکتر دابه‌ش کران و هەر تاقمه‌ی بۆ داڕشتنی گه‌لاله‌ و پلاتی نه‌ینی شه‌ر خۆیان له‌ قووژبنیک خزانده‌ یه‌که‌مین جار بوو دۆلفی هه‌ستی ده‌کرد که‌ مناله‌کان ئه‌ویش به‌هه‌ند دینه‌ ئه‌ژمار. والتیر ئه‌رکیکی یه‌کجار به‌رپرسانه‌ی بی سپارد: ده‌وابه‌ فرماندیتی ده‌سته‌ی پیشه‌روی شه‌ری کردبا و له‌ راستیدا دوو منال که‌ ویده‌چوو شتیکی لێ بزانی، به‌ قه‌پانه‌له‌ پرچه‌ک کرابوون بۆ چاوه‌دێری و بوونه‌ بادیه‌گاردی خۆبه‌خشی فرمانده‌کیان (دۆلفی) و بۆ ئه‌وه‌ ئه‌رکه‌ گه‌وره‌یه‌ی دۆزنه‌وه‌ی ریگه‌ی تیه‌په‌رینه‌کان، تا سه‌رووی له‌شکر به‌رپیان کرد. هه‌م والتیر، هه‌م شه‌روانه‌کانی دیکه‌ش، زۆر زیاتر له‌ راده‌ی پنیوست، رووخۆش و به‌ بزوه‌ ده‌یانروانییه‌ دۆلفی. به‌و شیوه‌ له‌ لیواری کوپه‌رپه‌یه‌کی باریکی سه‌ره‌ولێژی ئه‌ستهم نزیک بۆوه‌ له‌م‌لا و له‌وای تیه‌په‌رگه‌که‌، می‌رگ و ده‌وه‌نیکی سه‌ره‌ولێژی لیبوو که‌ جیی مه‌ترسی بوو و گومانی ئه‌وه‌یان لیده‌کرد دوژمنان به‌ سه‌ر کرده‌ی ماکس، له‌ پشت ده‌وه‌نه‌کان خۆیان هه‌شار دابی و که‌مینیان لێ گرتبیتن. به‌لام هه‌ج شتیکی دیار نه‌بوو. والتیر به‌ گوفت و لفتیکی خۆمانه‌ ده‌ستووری به‌ دۆلفی دا و گوتی: "یاللا فرمانده‌ دۆلفی، زووکه‌ تا ئه‌وان نه‌گه‌یبون، وه‌رئ بکه‌ون و هه‌رش به‌رن. گه‌لکو ئیوه‌ گه‌یشتنه‌ خوارئ ئیمه‌ش ده‌گه‌ینی و خۆمان بۆ به‌رگری ته‌یار ده‌که‌ین. به‌لام به‌ هه‌لاتن به‌ره‌و پینش برۆ تا ئه‌وه‌ جیه‌ی ده‌توانی تیزتر هه‌لی، له‌وانه‌یه‌ وه‌رینه‌ سه‌رمان. دۆلفی ئاویکی لیدانه‌وه‌ و دیتی نه‌ک هه‌ر والتیر به‌لکوو شه‌روانه‌کانی دیکه‌ش بزبه‌یه‌کی سه‌ریان له‌سه‌ر لیه‌وه‌ بۆ ساتیک دوودل بوو و پرسیری کرد: "چه‌؟" ژینیرال ده‌ستووری دا: "یاللا فرمانده‌ هه‌رش به‌ره‌..."

له‌و کاته‌دا، له‌وه‌ به‌ چه‌مه‌که‌ کۆریکی موزیک‌ژهنی نیزامی که‌ لییان دیار نه‌بوون تیده‌په‌رن. کوته‌کوئی سه‌رسووریه‌ری ته‌پله‌که‌ وه‌کوو شه‌پۆله‌کانی ژبان دای له‌ دلی دۆلفی و له‌و کاته‌دا که‌ به‌ وره‌به‌زی و له‌خۆبایه‌وه‌، تفەنگه‌که‌ی هه‌لده‌گوشی، کاربگه‌رییه‌کی سه‌یری تیا دروست کرد و هه‌ستی کرد بۆ سه‌رکه‌وتن بانگه‌شێت کراوه‌ وه‌ها ده‌نگی هه‌لێنا که‌ هه‌چکات له‌ دۆخیکی ئاساییدا نه‌یده‌توانی به‌وجۆره‌ ده‌نگ هه‌لبرێ: "مناله‌کان هه‌رش!" خیرا و به‌ پرتاوه‌ خۆی له‌ سه‌ره‌ولێزه‌که‌ هاویشته‌ خوارئ. له‌و ئانه‌دا وه‌ک له‌ پشت سه‌رییه‌وه‌ بۆمییک ته‌قیبته‌وه‌، مناله‌کان دایان له‌ قاقای پیکه‌نین. به‌لام تازه‌ خۆی فری دابوو ده‌رفه‌تی گه‌رانه‌وه‌شی نه‌بوو. هه‌ستی کرد قاچیکی به‌ شتیکه‌وه‌ بووه‌ و گیرێ کردوو، له‌ ده‌ سانتیمتری عه‌رزه‌که‌دا په‌تکیکیان دابه‌ستبوو. به‌ سه‌ره‌وه‌ درا به‌ عه‌زدا و لووتی زه‌بریکی تووندی به‌رکه‌وت و تفەنگه‌که‌ی له‌ ده‌ستی ده‌رپه‌ری. شه‌به‌نگی موسیقای دلگری لێژنه‌ی موزیک‌ژهنه‌کان تیکه‌لی زه‌نازه‌نا و ته‌ق و تۆقی شه‌روانه‌کان ببوو. هه‌ولی دا هه‌ستیه‌ سه‌رپێ. به‌لام دوژمنان له‌ پشت ده‌وه‌نه‌کانه‌وه‌ که‌وتنه‌ سه‌ری و وه‌به‌ر سنده‌گل و قور و لمیان

دا. هه‌موو سپه‌ریان لینگرتبوو و ده‌یان ئه‌نگاوت، هه‌تا تیریک برابوهر گوچکه‌ی که‌وت و دیسان له‌ ته‌ختی عه‌رزبان راکیشا و رژانه‌ سه‌ری. به‌ نووکه‌ شق و پینلاقه‌ گفت کفتیان کرد. هه‌م والتیر هه‌م ژینیرال و شه‌روانه‌کان: "بگه‌ر ئه‌وه‌ شه‌قه‌ش، بگه‌ر ده‌ی فرمانده‌ کاهوو!" له‌ کۆتاییدا هه‌ستی کرد هه‌موویان رابان کرد. له‌وه‌ به‌ر یه‌ چه‌مه‌که‌ ناوازی موسیقایه‌کی حیماسی بلاو ده‌بۆوه‌ و پێرای گریاتیکی خه‌مناک، نازای گیانی وه‌ک میژووکه‌ ده‌له‌رزئ. له‌ ده‌ورووبه‌ری خۆیدا بۆ تفەنگه‌که‌ی ده‌گه‌را، دۆزییه‌وه‌ به‌لام تفه‌نگ ببوو به‌ ئاسنه‌واله‌به‌کی قۆرازه‌ و یه‌کی له‌ مناله‌کان لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لقه‌ندبوو و نیتر به‌ که‌لک نه‌ده‌هات. به‌و ئاسنه‌واله‌ له‌توکوت کراوه‌وه‌ به‌ لووله‌تیکه‌که‌ خه‌وینی لێ ده‌چووا و چۆکی بریندار و سه‌روگولاکێ خۆلای خۆی گه‌یاند کێ دایکی له‌ شه‌قامه‌ پرده‌خته‌که‌. - "ئه‌ی خودایه‌، ئه‌وه‌ چت کردوو دۆلفی!؟" هه‌ر پرسیری لێ نه‌کرد ئه‌وه‌ چیمان به‌سه‌ر هه‌یناوی، به‌لکوو ده‌یگوت ئه‌وه‌ چت کردوو، رقی خۆرسکی ژنی مالان ئاوا بوو: ده‌ستیک جلکی به‌ ته‌واوی له‌ به‌ین چوووو. به‌لام هه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ جلکه‌ نه‌بوو، به‌لکوو له‌و رووداوه‌دا، دۆران و شکانه‌وه‌ له‌ ناخی دایکیدا خۆی هه‌شار دابوو و بیری ده‌کرده‌وه‌: ئه‌و کوره‌ به‌ده‌خته‌ چ پیاویکی خویری و ده‌سته‌وه‌ستانی لێ ده‌رده‌چئ؟ له‌ داهاونو داچ چارهنووسیکی سه‌رشوړانه‌ چاوه‌رییه‌تی؟ ئه‌و ژنه‌ بۆچ بۆی نه‌لواوو منالیکی کرچوکال و سوورکاره‌ی وه‌ک ئه‌و منالانه‌ی نیو باخه‌که‌ بینه‌ته‌ سه‌ر دنیا؟ بۆچی دۆلفی ئاوا به‌ خاوی و دره‌نگ هه‌لده‌دات؟ بۆچی قه‌ته‌ رنگی به‌ رووه‌وه‌ نییه‌؟ بۆ هه‌یچکس خۆشی ناوی؟ بۆ ئه‌وه‌ند ترسنۆکه‌ هه‌رچه‌ی ده‌گانی زوولمیک لیده‌کا؟ له‌ خه‌یالی خۆیدا تیده‌کۆشا بزانی ئه‌و کوره‌ پاش پازده‌ بیست سالی دیکه‌ چۆن ده‌بی و چی به‌سه‌ر دئ. چه‌زی ده‌کرد به‌ جلوه‌رگی نیزامیه‌وه‌ و له‌ پینشی له‌شکری سوارچاکه‌ نیزامیه‌کاندا بیینی، یا ده‌ست له‌ ناو ده‌ستی کچیکی جوان، یا وه‌ک خاوه‌ن‌داری فرۆشگایه‌کی گه‌وره‌ یا پاپۆره‌وانی هه‌یزه‌ ده‌ریایه‌کان هاتبایه‌ته‌ به‌ر چاوی، به‌لام له‌ خه‌یالییدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. هه‌میشه‌ وه‌ک کورپکی داهیزاو له‌ پشت کورسی قوتابخانه‌، داهیزاو و پشت چه‌ماو له‌سه‌ر کورسی نووسینه‌گه‌ و چاپخانه‌کان، یا له‌ پشت میزی فرمانگه‌ خۆلاییه‌کان دانیشتوو و پینووسیک و یه‌ک به‌سته‌ کاغه‌زی له‌ پینش خۆی کۆ کردوو ته‌وه‌. پیاویکی به‌ده‌خت و چاره‌ره‌ش. دۆلفی ده‌بوو به‌ پیاویکی به‌ده‌خت و قووهره‌سه‌ر. خاتوونیکی جحیل و پاکووخاوبن که‌ له‌گه‌گه‌ل خاتوو کلارا قسه‌ی ده‌کرد به‌ داسۆزییه‌وه‌ گوتی: "ئۆیش کوری به‌سته‌زمان!" و له‌ حالیکدا سه‌ری راده‌وه‌شاند، ده‌ستی به‌ سه‌روسیمای دۆلفی دا ده‌هینا و نوازی ده‌کرد. کوره‌ به‌ ئه‌مه‌گ ناسییه‌وه‌، سه‌ری هه‌لێنا و هه‌ولی دا به‌ بزوه‌ بروانیته‌ ژنه‌ جحیله‌که‌. بار ته‌قای چر که‌ ساتیک رووناکیه‌که‌ له‌ ده‌موو چاوه‌ رنگ بزرکاوه‌ که‌ی نیشت. ده‌موو چاویک که‌ هه‌موو ته‌نیاییه‌ تاله‌کانی بوونه‌وه‌ریکی ناسک و شکینه‌ر، پاک، سووکایه‌تی پیکراو و بی تاوانی تیدا هه‌شار دراوو و به‌ به‌وه‌په‌ری چه‌زه‌وه‌ تامه‌زرۆی دانه‌واپی و هه‌ستیک بی خه‌وش و بی وینه‌ی مه‌هره‌بانی بوو. هه‌ر چه‌ند نازارانیکی یه‌کجار قورسی له‌ جه‌سته‌دا بوو، به‌لام ئه‌و ساته‌ هه‌ند جوان بوو که‌ به‌ زمان به‌رباس نه‌ده‌درا. ئه‌و هه‌سته‌ بۆ ساتیک و بۆ دواسات بوو که‌ بۆی ریکه‌وت. ئه‌و کورپکی نه‌جیب و مه‌هره‌بان و دلپێر و دلشکاو بوو که‌ نه‌بده‌زانی هۆی ئه‌و زه‌برووژنگانه‌ی دونیای ده‌ورووبه‌ری چیه‌ و له‌و جیه‌انه‌ سارده‌ی ده‌ورووبه‌ری، خوازیری که‌میک خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی بوو. به‌لام ته‌نھا چه‌ند ساتیک بوو. دایکی به‌ تووره‌یی گوتی: "یاللا ده‌ی وه‌ره‌ جله‌کانت بگۆره‌" و به‌ تووندی پریدایه‌ و به‌ره‌و مال راکیشا. مناله‌که‌ وا ده‌گریا سه‌ری به‌ هه‌نیکه‌وه‌ ده‌چوو: له‌و کاته‌دا کتوپر ده‌مووچاوی گۆرا و شکلی رق و قینی به‌خۆ گرت و عه‌زمی جه‌زم کرد و له‌ حالیکدا بی ئه‌وه‌ی هۆشی به‌خۆوه‌ بی لیبوی خۆی ده‌کوشت، پریری یه‌کجاره‌کی خۆی ده‌کرد. خاتوونه‌که‌یتر و پێرای مالاواپی له‌دایکی، به‌ده‌نگی بزرگوتی: "هاواره‌ له‌ ده‌ست ئه‌م منالانه‌. به‌ هیوای دیداریکی دیکه‌ خاتوو هه‌یتلیر.

دلۆپىك

ۋە فرىا پوۋىسى

ئاستانەدى دەرگاكان، دلەكان تەپتەپ دەكەونە لىدان. شكور بۇ خوا؛ رانەوہستا. ئىستا خەرىكە تك دوور ئەكەۋىتەوہ و بەرەو نەۋمى سەرۋوت دەچى. من بە دلنبايەوہ دەزانم كە كرئىشىنەكانى نەۋمەكانى خواروہ، وانەزان ئىتر پارىزراون. ئەوان پىيان واہە دلۇپەكە، ھەر كە لە دەرگاكە شوققەكەى ئەوان تىپەرى، ئىتر بابەتېك نامىنى كەبىتتە ھۇى ترس و ئازاردانىان. كەچى كەسانىكى ۋەك من كە لە نەۋمى شەشەمى موجدەمەكەم، ئىستا دەبى ھۇپەكىيان بۇ دلەراۋكە ھەبىت. بەلام كى دەلى دلۇپەكە لە شەوانى داھاتوۋدا، ديسان لەو جىگەوہ كە دواھەم جار دەنگى بىستراۋ، رېگاگەى دەست پىدەكاتەوہ؟ كى چووزانى ديسان لە سەرەتاوہ، لە ھەمان يەكەم پىلكانەى ھەمىشە شىدار و تەژى لە زىلى بەجىماوہو، دەست پىناكاتەوہ؟ نا، ئەوانىش ناشى پارىزراون بن. كاتېك لە مال دىنە دەر، بە وردى سەرنجى پىلكانەكان دەدەين كە نەوہ كا شوپنەوارىكى لى بەجىمايى. ھەروا كە پىشىنى دەكرا، ھىچ شوپنەوارىكى لى بەجى نەماو. لەگەل ئەوہشدا بەيانى، چ كەسېك ئەم بابەتەى لا گرېنگ دەبىت؟ مروف لەگەل ھەلاتنى خۇردا، بەھىز دەبىتەوہ. خۇى شىرىكە، ئەگەرچى چەن كاتۇمىر پىش ئەو ترسنۇك و بى ھىز بوۋبىت. نەوہ كا حق بەوان بى كەوا لە نىۋنەۋمى يەكەم. لەگەل ئەوہشدا خۇ ئىمەش لەوہ پىش ھىچ دەنگىكەم نەدەبىست و لى مەعاف بوۋىن، ھەموۋى چەن شەۋىكە ئەو دەنگە دىتە گوئمان. دلۇپەكە ھىشتا دوور. واہە ئىمە تەنيا تك تىكىكى كز دىتە گوئمان. زاہەلەبەكى لاواز لەۋپەرى دىۋارەكانەوہ. بەو حالەشەوہ، ئەو دەرىدەخات كە خەرىكە سەر دەكەۋىت و بەردەوام نىك دەبىتەوہ لىمان. تەنانت خەۋتەن لە ژوورەكانى ناو شوققەكە و دوور لە پىلكانەكان، بى فایدەبە. باشتەر واہە گوئمان لە دەنگى بى، ھەتا ئەوہى كە شەوانە لە شك و گومانى بوون و نەبوۋىدا، سەر بنىنەوہ. ئەو كەسەى كە لە ژوورە نەپنىيەكاندا دەخەۋى، جار و بار ناتوانى خۇى بگرى و بە ھىۋاشى سەرەتاتەكى نىو رازەوہ كە دەكات و بىتو لە ژوورە ساردهكەى پشت دەرگاى شوققەكەش بىت، ھەناسەى لە سىنەيدا ھەس دەكات و گوۋ دەگرى. كاتېك دەنگى دەبىستى، توۋشى ھەراسىكى بى برانەوہ دەبىت و چىتر ناۋپىر دوور بگەۋىتەوہ. بەلام لە ھەموۋى خراپتر ئەو كاتەبە كە ھەموو شوپىك ئارامە: ئەگەر واى كى چووزانى ھەتا ئەو دەگەرپتەوہ بەخەۋى، رىك لە ھەمان كاتدا دەنگەكە دەست پىناكاتەوہ؟ كەۋاتە چ ژاننىكى سەيرە. نە دەكرى سكالايەك تۇمار بگەين، نە دەتوانىن بە شوپن رېگەچارەبەكەۋە بىن و نەش دەتوانىن ھۆكارىك رەچاۋ بگەين كە پىاۋ دلى ئۇقرە بگرىت. تەنانت ناشكرى ئەۋانتر، دانىشتوۋانى دىكەى شوققەكانى موجدەمەكە كە ھىچ نازان، تىيانگەبەينىن. ھەموۋىان بەۋپەرى نىبەت باشىبەكى ئازاردەوہ دەپرسن: "ئاخر ئەم دلۇپە چىبە؟ نەوہ كا مشىك بى؟ يان بۇقىكى بچوۋك كە لە ژىر زەمىنەوہ دەرپەرىۋە؟" نا بەراستى. پىداگرى دەكەن لەسەر ئەوہ كە: "دەى كەۋاتە پىدەچى نىشانەبەك بىت؟ ۋەك بىبەۋى سەمبولى مەرگمان پىشان بەت، يان ھىماى مەترسىبەكى گەرەبى؟ يان ئامازەبەك بى بەو سالانەى كە تىدەپەرن؟" نا كاكىنە! زۇر حاسانە، ئەوہ دلۇپىكە و بەس. ئەوہندە نەبى دلۇپىكە كە لە پىلكانەكانەوہ سەردەكەۋى. "يان بەشەۋەبەكى زۇر ناسك خەرىكە دەپەھوۋى خەۋن و خەبالەكانى ژانمان نىشان بەت؟ ئەو مەلبەندە خەيالۋىبە دوورانەى كە تەنيا لەۋى دەتوانىن خۇشەختى راستەقىنەبىنە پىش چاۋى خۇمان؟ بەوردى: شىتىكى شاعىرانەبە؟" نا، بىگومان. "يا خود بۇ جىگە دوورەدەستەكان، سەر سنوورى جىھان، بەرەو ئەو شوپنەى كە ھەرگىز پىيان ناگەين؟" بەلام، نا، لە گەل ئىۋومە، ھىچ گالتە و جەفەنگىك لە ئارادا نىبە. ھىچ مانايەكى دوۋلاين لەمە بەدى ناكرى. تا ئەو جىبەى كە روون و ناشكرابە، رىك پىۋەندى بە دلۇپىكەوہ ھەبە كە لە كاتى داھاتنى شەۋدا، لە پىلكانەكان سەر دەكەۋى. تك تك؛ بە شىۋازىكى پىر نەپنى؛ پىلكانە بە پىلكانە. ئەوسا ھەموان دەترسىنى.

دلۇپە ئاۋىك لە پىلكانەكانەوہ سەردەكەۋى. گوۋت لە دەنگەكەبەتەى؟ لە تارىكايدا لەسەر قەرەۋىلەكەم راکشاۋم و گوۋ لە دەنگى ھەنگاۋە نادىارەكانى دەگرم. ئەوہ چۇنە دەروا بە رىدا؟ دەپەرى؟ دەنگى تك تىك لەدۋاى يەك دەبىستى. دۋابى دلۇپەكە دەۋىستى و رەنگە لە درىژاى شەۋدا دىار نەمىنى. ديسان دىتەسەر و بەپىچەۋانەى دلۇپەكانى دىكە كە بە پى پىلموۋىيان بە ياساى كىشى زەۋى، دەكەونە خوار و لە كۇتايىدا ھەروا كە لە ھەموو دىنادا باۋە، تك تك دەنگ دەدەنەوہ، ئەم دلۇپە لە درىژاى پىلكانەى "ئى" *دا لە موجدەمەكىكى ئاپارتمانى گەرە، ھىۋاش ھىۋاش خۇى دەكىشىتە سەرى. ئىمە كەسە گەرە و زىرەك و ھەرە ھەستىارەكانى موجدەمەع، ئاگامان لى نەبوۋ. بەلكو كارەكەرەكەى نەۋمى يەكەم، كە كچىكى رەنگ پەرىۋ و گەمزەبە، لە دواھەمىن كاتۇمىرەكانى شەۋدا كە ھەموان خەۋىان لىكەۋىتوۋ، ئاگالى لىبوۋ. ماۋەبەك دۋاى ئەوہ نەپتۋانى بەرى خۇى بگرى. لەقەرەۋىلەكەى ھاتەخوار و ھەلات تا كەبىانوۋى مالەكە لە خەۋە ھەلسىنى. ھىۋاش برماندى: "خاتوون، خاتوون!" خاتوونەكە تلىكى داۋ وتى: "چىە، چىبوۋە؟" "دلۇپىكە خاتوون، دلۇپىكە كە لە پىلكانەكان دىتە سەرى!" خاتوون بە سەرسوۋرمانەۋە لى پىرسى: "چى، چى؟" كچە كارەكەرەكە دۋوپاتى كەدەۋە: "دلۇپىكە كە لە پىلكانەكان دىتە سەرى!" و خەرىكىۋو گرېناتىك دەبىگرت. خاتوون گوۋرى لىگرت: "دالاجۇ، لاجۇ، شىت بوۋى؟ دەى برۇبنو! ئەوہى ئەوہبە كە شەرابەى خواردوۋەتەوہ، جىبى شەرمە بەراستى. ماۋەبەكە ھەرچى بەيانىبە لەو شەرابەى نىو قوتوۋەكە كەم دەبىتەۋە! دىلەبەباى پىسە، ئەگەر پىت واہە..." بەلام كچە خىرا روۋى ناہە ھەلاتن و لەژىر پەتائىبەكەدا خۇى شاردەوہ. دۋابى خاتوون كە ئىتر خەۋنى لى زرابوۋ، لە بىدەنگىدا بىرى دەكردەۋە: "كەس نازانى چى بە زەبىنى ئەو گەۋجە گەشىتوۋە." ئەوسا بى ئەۋەى بىبەۋى گوۋى بۇ ئەو شەۋە رادىرا كە بە سەر ھەموو جىھاندا زال بىبو. ئەۋىش ئەو دەنگە سەپروسەمەردى ھاتە گوۋى. بەراستى دلۇپىك دەھاتە سەر. خاتوون كە ژنىكى مەبەلو رىكۋىپىكى و نەزم بوۋ، بۇ ساتىك بىرى كەدەۋە كە بچىتە دەر و خۇى ھەموو شتىك بىننىت. بەلام لەو روۋناكىبە كزەى لە چراى ھەلۋاسراۋ بە نەردەكانەوہ، دەپزا بەسەر ئەو ناۋەدا، چى دەھاتە بەر چاۋى؟ چلۇن دەپتۋانى بەو سەرمایە شوپى دلۇپىك لەو نىۋەشەۋەدا و لە درىژاى پىلكانەكاندا، بگرىتە بەر رانان؟ ھەۋالەكە لە رۇژانى دۋاى ئەوہ شەۋەدا، ھىۋر ھىۋر لە بنەمالەبەكەۋە بۇ بنەمالەبەكىتر بلاۋ دەبۇۋە و ئىستا ئىتر ھەموو دانىشتوۋانى موجدەمەكە، ئاگاپان لەو باسە ھەبە؛ تەنانت ئەگەر واىان بى باش بى كە ۋەك دەنگۋىبەكى ناچىزەى بى بايەخ كە باس كردنى جىگەى شەرمە، قسەى لەسەر نەكەن. ئىستا گەلىك گوۋى لە نىۋ دلى تارىكايدا - كاتىك كە شەۋ بۇ زالبوون بەسەر تىرەى مروفا، دادىت - قولاغ دەبنەۋە و ھەر كەسەۋ بىر لە شتىك دەكانەوہ. ھەنىك شەۋ دلۇپەكە بىدەنگ دەبىت. بەلام ھەنىك لە شەۋەكانى دىكە، چەندەھا كاتۇمىرى يەك لە دۋاى يەك، ھىچ ئىشىكى دىكەى نىبە جگە لە جىگوركى و گەران. سەرەوہ، سەرەوہ؛ ۋانە چىتر نابى بوۋىستى. كاتى دەنگى پى نەرمى دەگاتە

هه لاتی بی سوو

و ن سار سادقی

جار جار ئاوریکی له پشته سهری ده دایه وه و ههستی ده کرد
ئهو کهسه نه ناسراوه ده بیینی که بهرده وام وه دووی که وتوووه.
ئیتیر پیر و که نهفت بیوو، به لام نه ده بوستا و ههر ده رۆیی خه لکی
به سه رسامییه وه چاویان لیده کرد. ههر هه لده هات و چونکه
هیزو برشتی جحیلکی بیست ساله ی نه ما بوو، نا کاره کانی وه ک
شیت ده هاته بهر چاو. درۆیی و ده گه رایه وه و دیسان ده رۆییه وه.
ئیتستاش ههر به رینگاوه به.

جار جار ئاوریک ده داته وه و چاو یک له دواوه ده کات و دیسان خیرا،
ملی رینگه ده گریته وه بهر.
بی توو بو ئانیک بوستنی، بی توو پشوو بدات، بی توو به شتی که وه
بخافلنی، ئیتیر کاری ته واوه.

ئیتیر ته مه نی په نجا ساله بوو که تیگه بیشت که سیک کون به کون
له دوویه تی. به دلاره او کئییه که وه هه نگاوه کانی گور جتر کرد.
رۆیی و رۆیی هه تا سه ر زه وین و زه ریا و چوار قورنه کان و
به رزونه ویی کوپستانه ئه سته مه کانی، هه موو تیپهر کرد و

شاعیران خولقینرنی جیهانیک دیک

وت وویزی تلپیتی کورقاری "شی" له کال شاعیر جلال مهله کشا

فریادونسی

که گه یشتیم، له مال چوو بووه دهر و هیشتا نه گه رابوو. بریارمان کاتژمیر ۴
ئیواره بوو. چهن دهقه بهک له بهر دهر گاکه بان ویستام و کتوپر هات به میشکمد
که تا دینتهوه، که میک فیلم و وینه بگرم. مالیکی کون و که فنا را که گه لکوو به کهم
دبتنی، خیرا تیده گه یشتی که نهو ماله، ته مهنیکی مروقانهی به سهر بردوو و
به روح، به بونهی روحیکه وه له تهنیشتیدا، له نیو دارود یواری که ونینهی، ژباوه
و زهمانی تیپه راندوو. دره ختیک وها بهر دهر گا و هوشه کهی داپوشیبوو که
به کهوری خولبای خهوتنیک درینژ خایه بن له ژیر نهو دره خته کونه دا داپده گرتی.
له پیلکانه کانی کولانه که چوومه سهر و دوور بیینه کهم هه روا به دهسته وه بوو.
له بهر دهر گاکه وهر گه رامه وه و زاویهی دوور بیینه کهم گرت ته شاری سنه. باران هیور
هیور دهباری و رهنگی هه موو شاری گور بیوو و ختووتی ساختمانه کان، هیزی
خوبان له دست دابوو و کشابوونه وه له جیگه و پینگهی خوبان. شار ورد بیوو،
به لام له هه میسه به هه بیته تر ده یواند. تاکسیبه کی زهر د له دهستی چه پوه
له کولانه که نریک بووه و له بهر پیلکانه کاندرا ایگرت. شاعیر یکی تیکشکاو
نارام، دهر گای کرده وه و له تاکسیبه که دابه زی. له دووره وه سلاوم کرد، به لام
دلیم نه هات دوور بیینه کهم لابه م. به پیکه نینیکی نارامه وه وه لامی دامه وه و هیواش
هیواش له پیلکانه کان لایدا و روی به رهو په نای دیواری هوشه ی ماله که بان که
لقوچلی دره خته وه حشیبه که، نریک عهرزی کولانه که بیوو. شهش حهوت
به چکه پشیله له ژیر لقوچله کان هاتنه دهر و هومنه نیان بو برد و دهستیان کرد
به له ستنه وهی دست و بالای. شتیک بو هینابوونه وه و له دهلقه که دهر بهینا و
به دهم دواندنی به چکه پشیله کانه وه، کردی به ده میانه وه. زانی خهر یکم فیلمی
لیده گرم، وتی نه وه چی نه که ی؟ کوره بلاوی نه که یته وه، دواپی نه لین نه وه بو
خونواندن نهو کارانه نه کات و پیکه نی... ماوهی دوو مانگیک ده بوو که ده هاتم
و ده چووم تا هه لیک گونجاو پهیدا بیی بو دانیشتن له گه ل نهو شاعیره ی
که شاعر و هه لبه سته کانی دست به دست له نیوان گوره و بچوو کی نه م
وه لاتهدا ده گهرین و له حهینی روودانی ههر کاره ساتیک و پیشه اتنی ههر
تهنگانه په کدا، پیشکesh ده کرین و ده خویندرینه وه. به لام خوی دیار نیبه و
که م کهس تا ئیستا له کور و کوبوونه وه په کی فهرمی - به تایبهت له روژه لات -
له بونه و رنوره سمیک، له دانیشتنیکی چهن قولی شاعیرانه و ته نانهت له بهر
دهم کامیرایه کی ناوخو و دهره کی بینویتی. "جهلال مهله کشا"، شاعیری هه موو
چینه کانی کومه لگایه و ده کرئ به حاسانی له سهر ههر شاعر و هه لبه ستنیکی
بنووسی، به لام زور نه سته مه بته وی دیریک له سهر که سابه تی خوی و ژبانی
تا که کهسی نهو شاعیره ناشنا به ره نجه، بینیته سهر کاغز. له راستیدا به هوی
هوگری ماموستاوه به گوندی مندالی و میرد مندالی خوی و چوونی روژانه ی
و سهردانی له باخ و باخاتی نهو گونده، زور کهم له شار دست ده که ویت و
نه و نه دهش که بتوانی دوا ماوه په ک گهران و پرسیار له دوستانی، له شوینیک
به دیداری شاد ببیته وه، بی گومان نهو شوینه ههر هه مان بهر زایه کانی حه سهن
ئاوای شاری سنه و له مالی دایکیبه تی. نهو دایکه ی که خوی و ته نی ماموستا
هاتوو نه ناگای لهو بی که ته نیا نه بی، به لام نه وه دایکیبه تی که ناگای له ماموستا په
و هیشتاش وه ک مندالیک وشک و تهری ده کانه وه و هه موو هه ست و هوشی
له لای نه وه که خوا نه خواست ئیشیک، نازاریک و ناخوشیبه کی نه بی.

ژبانی جلال مەلەكشا، ئەوەندەي رژد و نشیو به خووه بینویه که تەنانهت ئەوانەشی که ناشنای دۆخی ئەدەب و سیاسەت لەم ناوچە پر لە مەترسییە نین، دەتوانن بە حاسانی نیشانی ئەو ئیش و رەنجانی که به سەر ئەو روحە جوانە ئەدەبی کوردیدا هاتوو، بە نیو چاوانییەوه و لە قەلافەتی تیکر ماویدا، بیبینن و لە راستیدا شیوێ ژبان و قسە کردن و شیعەر خویندەنەوی ماموستا، بێ ئەوێ لە لایەن خووبەوه هیچ هەولێکی بۆ درایی، دەتوانی ئەو بەسەر هاتە تالوسوزنەوی وا به درێژای تەمەن به سەردیدا هاتوو، بۆمان بگێریتەوه و به دلتیاییهوه کهسێک نییه بۆ چەن خۆلهک له نزیکي دانیشی و گوپی له قسەکانی بیت و نەزانی چیه چەرمەسەری و ناکوکی به سەر ژبانییدا هاتوو و نەبێنی روحی ئەو بەرێزە ئەوەندە له گەل دەسلالات و سیاسەتی رۆژی وه لاتەکهی نەگونجای بووه و نەیتوانیوه سازش بکا که وردەوردە رینگەي تەریکی گرتوو تە بهر و پەراویزکی هەلبژاردوو که هەم خواستی دەسلالات بووه و هەمیش خواستی ئەو کهسانەي که به جۆریک له جۆرەکان له دەنگی راستگۆیانەي مەلەكشا له شیعردا هەراسان بوون و هەمیشە به جۆریک له جۆرەکان نەگەرانێ حوزووری ئەو له بۆنە و رێبۆرسەماکاندا بوون. بەلام ئەم پەراویزە هەرگیز نەیتوانی مەلەكشا له هەست و نەستی کۆمەلگادا بسپریتەوه و رۆژ به رۆژ زیاتر شیعەرەکانی و شیوێ هزر و ژبانی ئەم ئەدیبه جوانە مەزنە، چوونە نیو لایەنەکانی کۆمەلگاوه و له هەمیشە خوشەویست تر و مەقبولتر بوو له لای خەلکەکهی خۆی. وهها که ئیستاش هەر رێبۆرسەمیکي فەرمی و نافەرمی له رۆژەلاتی کوردستان به تایبەت له شاری سنە- بەرێوه دەچیت، ماله بچکوله هەزارانەکهی دایکی له بەرزاییهکانی حسەنئاوای سنە، دەبێتە مەکوێ کۆبوونەوهی عاشقان و دلتسوزانی ئەدەبی کوردی و ئەوێ جینی سەرئەوه ئەوێ به که له رۆژانی ئەو رێبۆرسەماندا، مالی مەلەكشای شاعیر له سالۆنە فەرهنگییهکانی شار، قەرەباغتره و هەر ئەمە خۆی نیشانی به که بۆ خوشەویستی ئەم شاعیره راستگۆیه. هەرچەن ئەم رووداوه بووه تە هۆی دلنگەرانێ کاربەدەستان و بەرپرسیانی فەرهنگی، بەلام به دلتیاییهوه نامازە به کیشە بهوهی که شیعری مەلەكشا وهارهگی کواو تە نیو کۆمەلگەي کوردیهوه به کهس نکوولی و بەرگری لێ ناکرێت و باشتەر وایه ئەو بەرپرسیانی که بهو پەری بی یاساییهوه لهو کۆبوونەوانە نارەحەت دەبن، خویان قۆلی لێ هەلمانن و بواری ئەوه بەدەن به هۆگرانی شیعری مەلەكشا، که جاروبار دیداریک نوێ بکەنەوه و به روخساری شیعری ئەو کهسایهتییه جوانەي ئەدەب، شاد ببنهوه. ئەو شاعیرهي که هیشتاش باوهری تەواوی به کار و کار هەیه و دەلی دەبی هەموو رۆژیک به جددیه تەوه کار بکەین هەتا دەتوانین ئەو پڕۆسه مەزنە- ئەدەب- به ریکوپیکی بدیهنە دەست بهرەکانی دواي خومان. به قەد هەموو شاعیران و نووسەران قسەي پینیه و هەر ئەوه ئەو حەقیقەتە تالە دەرەخات که تا ئیستا ئەو جۆرەي که شیاوێ کهسایهتی ئەو و رۆخی شیعەرەکانییهتی، ناوری لێ نەدراوه تەوه و روانگە نایابه کای له سەر ئەدەبیات و کۆمەلگە، به باشی تۆمار نەکراوه. بهو بۆنەوه دەچینه ماله بچکولانەکهی و دەبدوینن تا لاپەرە بهی زیاتر له زانست و ئەدەب و هزرێ ئەو کهسایهتییه خوشەویستەي ئەدەبی کوردی بخهینه بهر دەست ئیوهی نازیز.

فریا: پینش هەرشتیک پرسیارم لهسەر بارودۆخی جهستهی و روحی خۆتە و دەمەوی بزائم له ئیستادا باری سلاسه تیت چۆنە؟
 مەلەكشا: باری سلاسه تیت باشه و هەروا که دەمبێن هیشتاش به خۆشی و نازایهتی ژبان دکەم، تێو سروشت دەچم، کاروباری خۆم بەرێوه دەبەم و له هەمووی گرینگتر دەخوینمەوه و دنوووسم.

فریا: واتە ئیستاش شیعەر دەنووسی؟ دواهەمین شیعریک که نووسیت کهی

بووه و پینم خوشه بزائم روانگەي راستەقینەي تو لهسەر شیعەر چییه؟
 مەلەكشا: بەلێ، ئەي مەگین دەکرێ دنوووسم؟ ئەي شاعیر به چی شاعیره، هەر به نووسینی شیعەر که دەتوانی بلی من شاعیرم، منیش هەر دنوووسم و دواهەمین شیعرم یهک دوو شهو لهمهویهر تەواو کرد. من پینم وایه ئەگەر شیعەر نەکهینه کهرستهیهک بۆ خۆ نواندن و نامرێک بۆ دەرپرسی بیروپروا سیاسی و دینی و... له کان و نەهیلین شیعەر و شوعار جیگەیان بگۆردریت و له جیانی وشەي شاعیرانه و روانگەي ئینسانی، نووسراوه کاتمان پر بپن له دروشمی سیاسی؛ ئەوه ئیتر هەرگیز شیعەر لیمان ناتۆریت و دەتوانین بهردەوام شیعەر بنووین. باسی روانگەي منت کرد لهسەر شیعەر، دەمەوی ئەوه بلیم که بیتو ئیمه بتوانین شیعرییهتی شیعەر، وهک خۆی بهاریزین و نەهیلین بیتە دەسته چلهی ههچ مەرام و بېر و برۆایه، ئیتر شیعەر هەر درێژ به ژبانی خۆی دەلات و له هەر شوپینیکدا که پینوستی کۆمەلگە بی، دەتوانی هەم مێژوو، هەم نایین، هەم سیاسەت و... بیت. هەروا که هەموومان باش دەزانین شیعەرمان هه به له زمانی کوردیدا که رەنگه هی ۱۵۰۰ سال لهمهویهر بیت و له سەر دەمی هاتنی ئیسلامدا بۆ ئەم ناوچە، نووسراي. دەبێتین وهها به زمانی شیعەر، مێژوو له خۆیدا تۆمار کردوو که رەنگه دهقه مێژوویهکان بهو جوانییه و به شیوهیهک که له هەموو دەرۆیه کدا هەستی مرۆفدوستانه بپروین، باسی ئەو کۆشتورانهیان نەکردی. وهها به شیعەر و له رینگەي وشه و کیش و دوویاتکردنەوهی هەسته جەرگبەرەکان، باس له وێرانی و بەدبەختی خەلک لهو سەر دەمهدا ده که که بیگومان مێژوو هەرگیز بهو وردەکاریانهوه و لهو روانگەوه باسی ئەو کارساتانهی نەکردوو. من پینم وایه هەمیشە هەم و غەم هەر ئەوه بووه و له شیعەرەکانیشما هەر وام کردوو. له کاتی روودانی هەر کارساتیکدا بهسەر ئەم گەله لێقهماووهی خۆماندا، من به زمانی شیعەر باسی دەر و نازاره کاتمانم کردوو و هەرگیز بی دەنگ و بی هەلوێست نەبووم له ئاست ئەو گشته مەیهنی و ناخۆشیانی که له مێژووێ ئەم چەنسالەدا، بهسەرماندا هاتوو. دەبێنی له زۆر کاتدا، شیعەرەکانیشم کاربگهرتی سەدان مانفیستی سیاسی بووه. من هەرگیز وهکوو شاعیریک له ئاست ههچ یهک لهو زولماندا بیدهنگ نەبووم. لهبیرتانه کاتی کارساتهکهی "تایان" له دەر بای تور کیا رووی دا، هەموو دنیا به شیوهیهکی سیاسیانه هەلوێستییان گرت و دەشتوانم بلیم زۆر بهی ئەو هەلوێستانه، له لایەن کهسانیکهوه که خویان هۆکاری ئەو کارساته بوون، پرۆپاگەندایهکی سیاسی بوو بۆ خویان. کاتی هاواریان ده کرد ئەوه رەسالهتی سەدهی ئیمهیه و به مەکرهوه دەرگیا. من به شیعەر به گوپی نوستووی ئەواندا هوارم ده کرد که ئەوه رسالهتی ئیویه، ئیوه که هۆی دروست بوونی ئەم سەدهیه بوون و ئیستاش نکوولی له هەموو دزێوییهکانی خۆتان ده کهن. بەلام نازان هیشتا کهسانیک هەر ماون که به دەنگی خۆشیان نەبی، به دەنگی شیعەر و چیرۆک و هزریان به گوپیاندا هوار ده کهن و رۆژیک دەبی هەر به وشه و به شیعەر، کوتایی به ناحەزی و بەدرهوشتی هەموو ئەو مەلوپورانه بهینن...

فریا: به تیر و تەسهلی باسی خۆتمان بۆ بکه. باسی ئەو مێژووێ بووه هۆی دروست بوونی کهسایهتی جهلالی مەلەكشا. دەمانهوی خۆنەرمانان بزائن له کۆنوه و چون دەستت پیکردوو و به ئیره گەبشتوون؟ سەرەتا له گەل شیعری کوردی چۆ رووبەر وو بوونوه و چۆنتان مامەله له گەل زمانی زگمکی خۆتان کردوو بۆ نووسینی شیعەر؟ به تایبەت له سەر دەمیکدا که رەنگه نووسین به زمانی زگمکی- ئەویش نووسینی شیعەر- زۆر سەخت و ئەستهتەم بووبیت. ئەوهی دیاره و تا ئیستا له زۆر جیگەدا باسی لیکراوه، ئەوه به که ئیوه له سەر دەمی خۆتاندا، یه کینک بوون له کهسایهتییه پینشەنگەکانی شیعری کوردی و تەنانهت جار و باریش زۆریک له قوئاغه جیاوازه ئەدەبییهکان و سه بکه تایبهتییهکانی ئەو سەر دەمه، ئیوه دهخه نه بال خویان وهک به کینک له داهینەرانی ئەو رەوتە دیارانه، له رۆژەلاتی کوردستاندا، ناوتان دەبن. له لایهکی دیکه شهوه زۆریک له شاعیرانی بهناوانگی سەر دەم- وهک شیرکۆ بیکەس- به باشی باسی ئیوه ده کهن و وهک یه کینک له بالهکانی شیعری

کوردی له رۆژه لاتدا ناوتان دهبات. لهو سهردهمه شدا هه ندىک شاعیرى دیکه که ئیستا خویان دهنگیکى ديارن له ئەدهى کوردی رۆژه لاتدا، له گه ل ئیوه هاوړی و هاوهرز بوون -وه کوو بهر یزان فه ره ی دوون ئه رشده ی و ئیبراهیم ئەحمده ی نیا- که گه شه به ی که تایبه تیتان به شیعری ئەو سهردهمه ی رۆژه لات دابوو. دهمهوى به وردی باسی ئەو مزاره تایبه تهم بۆ بکه ن.

مه له کشا: سه ره تا پیم خوشه خالیکی گرینکتر له وانه بینمه ئاراه و ئەویش ئەوه یه که دهی دیان به ودا بنیم که من پیاویکی گوندم. واته که سیکم که هیشتاش و هه میسه هه عاشقی گوند و سروشت و کشتوکال و هه موو ئەو لایه نه گوندىانه م که مروقی مودیرن لى وهرزن و له گه لى بینگانه ن. هیشتاش هه موو و جودى من به گوشت و پیست و ئیسقانه وه، هه ر گوندىیه و تا کوو بشمینم له گوند نارپم. هیشتاش له گوندى خومان زه وینم هه ر هه یه و ماییشم هه ر له وى ماوه و ده خوام تا کوتایى تهمهنم هه روا بمینمه وه. هه ربویه راشه کاوانه ده لیم ئەم خالی گوندىشینی و خوشبوستنى سروشته له لایه ن منه وه، کار یگه ربیه کی ئەوتوی له سه ر روح و هزرى من داناه و هه میسه ش ئەو کار یگه ربیه ی به رو خسارى شیعره کانه وه دهمینتیه وه. هه ر ئەم حزه کار یکی کردوه که هه میسه هه موو

هه ول و تیکوشانی من له پرۆسه ی ئەدهی شیعردا ئەوه بى که ئاوری جددى له بارودۆخى مروقی گوندىشین -یان باشتر وا به بلیم مروقی سروشتى- بدهمه وه و هه ول بدم شیعره کانه هاواری گوندىیه کان و سروشتیه ره ره کان بن. به لام به داخه وه بارودۆخى ژيانم به بۆنه ی پيشه ی باوکمه وه که کارمه ندىکی ده وله تى بوو، ناچارى کردین که بینه شار و بۆ هه میسه ش له شار بمیننه وه. له شار ی شدا له جیگایه ک ده ژباين که جیى ژيانى مودیرى گشتى ئەو سازمانه بوو که باوکم کارمه ندى ئەوئ بوو. ژيانى ئەوئش به بۆنه ی هاوسیه تى له گه ل مودیرى گشتى ئەو سازمانه و دیکه ی کارمه نده کانی، بووه هوى ئەوه ی که ئاگه دارى شیوازىکی دیکه ی ژبان له ده ره برى خومان بین که ئەویش ژبانیکى بۆرژوازیانه و لوکسى شارى بوو. لیره دا دژوازییه کی گه ره له ژبانى مندا دروست بوو: ژبانى کار یگه رى و هه ژارانیه ئیمه له هاوسیه تى ئەو ژبانه لوکسه بۆرژوازیانه ی مودیر و کارمه نده بالاده سته کان. به راوردی ژبانى دوو که سایه تى ئەم دوو یواره -کار یگه ریک و مودیریک- ده بیته هوى تیرامانى زیاترى مندالیک که هه موو خولیا ی ئەوه یه بیته شاعیر و هاواره کانی خه لکی گونده که ی خوی به گوئى دنیا بگه نه یته. ئەم

دژوازی و پارادۆکسه که له هه موو شتیکدا به حاسانى ده بیندا، له جلوه ره گه کاند، له شیوه ی قسه کردنه کاند، له شیوه ی هه لسو که وتى که سه کاند، له شتومه کی نیو ماله کاند، به حاسانى ده هاتنه بهر چاوه، ببوونه هوى ئەوه ی که زیاتر بیر له ژبان و نازاره کانی و که مو کوورى و مه حرروم بوونه کانی بکه مه وه. ئەم پارادۆکسه، رهنگه له وجودى مندا زۆر نه بوو بیته هوى نه فرمت و رقی، به لام جۆریک بیزارى له مندا به نسه بت ئەو که سانه وه که بى هیچ هویه ک ژبانیکى خوشتر و شاهانه تر له تیمه یان هه بوو، دروست کردبوو. جۆریک جیاوازی و له په کنه چوون که هه ر ئەم جیاوازی و له په کنه چوونه بوو خه ریکوو ورده وه ره ریگه ی بۆ ده ره خسته م و ده یردم به ره و شیعروه و له شیعری شدا که ئاساییه ئەو دژوازییه، رهنگانه وه ی خوی هه بیت. له راستیدا ئەو دژوازیی چینه یه تیه ی کومه لگه ی ئیرانى -که به ئاشکرا له نیو کورد و فارسدا هه بوو، ئیستاش هه ر هه یه- رۆژه رۆژ زیاتر له من و شیعردا بالای کردوه و له گه لمان گه ره بووه. ئەو سه رده مه به تایبه ت له نیو سیاسیه کاند، زۆر تر باس له و دژوازیی چینه یه تیه ده کرا و منیش هه ر به و دژوازییه وه سیاست و دوجار شیعرم ده ست پیکرد. خه بات له دژى ئەمپریالیزم و چینه بۆرژواکانى کومه لگه، ده بوونه هه وینى شیعره کانه م و به م روانگه وه هاتمه دنیا ی ئەده بیه وه. ته نانه ت یه که مین زیندانیش که چووم، هه ر له پیناو ئەو خه باته بوو که له و سه رده مدا به بۆنه ی روانگه تایبه تیه کانی مار کسه وه له مندا شکلی گرتبوو. چهن سالییک به م بۆنه وه له زینداندا مامه وه و دوا ی ئەوه ش چهن جاریک به بۆنه ی باهه تى دیکه ی وه کوو باهه ته نه ته وا یه تیه کان که وتهمه وه نیو زیندان و ئەم زیندان چوونانم بووه هوى ئەوه ی له گه ل که سایه تیه گه ره کانی ئەو سه رده مه و به ره مه مه ناوازه کانیان ناشنا بيم. له سه رده مى شۆرشى سپى ئیراندا که ریفۆرمخوازییه کی جددى شکلی گرتبوو، له قوتابخانه و به ندیخانه، یه کیک له و که سانه بووم که هه میسه بانگه شه ی ئەو خه باته تازه له دا یکی بووم ده کرد و جاروباریش شیعرم له و باره یه وه دنوو سی و ده مخوینده وه. ئیمه ئاوا گه ره بووبن: به زیندان و شاربه ده کران و گرتن و ئەشکه نجه، مندالی و مێر مندالیمان تپه راند. منیش وه ک زۆریک له شاعیرانى کوردی ئیرانى، له خوینده وه و نووسینى شیعره به زمانى فارسیه وه ده ست پیکرد. که م که م له گه ل شاعیرانى ناسراو و نه ناسراوی ئەو سه رده مه ی ئیران، پێوه ندیم دروست کرد و له زۆریه ک له کو بوونه وه کاند شیعرم ده خوینده وه. ته نانه ت جاریک چهن شیعریکم بۆ ئەحمده ی شاملوو خوینده وه -به پیکه نینه وه- که زۆر به دلای نه بوو و وتی له و شیوازه شیعریه وه ره ده ر، کاتى خۆت به فیرۆ مه ده له وه ز یاتر. له گه ل که سانی دیکه ش وه ک خوسره وى گولسورخى پێوه ندى باشم هه بوو. چونکه شه و رۆژ به شوین جهره یانى سیاسى رۆژى ئیرانه وه بووم و ده موست سه رى لى ده ر به ئینم. نه ک به مه به سته ی ئەوه ی که داخه له جهره یانانه بيم، نا. زیاتر به مه به سته ی ئەده بیات و شیعره وام ده کرد و ده موست کار بکه م. نزیکیش بوومه وه لیان. به لام که له گه ل زمانى زگماکی خۆم ناشنا بوومه وه و زانیم به و زمانه جوانتر و باشتر ده توانم شیعره بنووسم، له و جهره یانانه دوور که وتهمه وه و زیاتر هاتمه وه به ره وه سه سته نه ته وا یه تیه کانی خومان که به هه موو شیوه یه ک پامال کرابوون و له بهر چاونه ده گیران.

فریا: سه ره تا که ده سته تان کرد به نووسین به زمانى زگماکی، شیعره کاتنان له چ ریگایه که وه بلاو ده کرده وه؟

مه له کشا: ئەو سه رده مه نه گو قاریکی وه ها هه بوو که تایبه ت بچ به شیعره و باهه تى کوردی، نه که سیش به جۆریکی جددى بیرى له چاپ و بلاو کردنه وه ی کتیب ده کرده وه. زۆر تر له کو بوونه وه و رپوره سه مه سیاسیه کان بوو که جار و بار هه لیک ده ره خسا بۆ که سانیکی وه ک من که شیعریک بخویننه وه. سالیکی زۆر دوا ی ئەوه که که م که م گو قاری کوردی هاتنه ئاراه، منیش له گو قار و هه فته نامه کان نزیک بوومه وه. ئەگه رچى زیاتر له پروی باندبازى و که س و ناشنا و رۆشناوه کاره کان چاپ ده کران. به لام من زۆر پشتر له وه و له سه رده مى فارسى نووسیندا، چهن که سیکم په پدا کرد که بتوانم له ریگه ی ئەوانه وه خۆم

دەر خەم، یەکیان حەسەنی موزەبیەن بوو و یەکیشیان عەلیزەزا تەبایی، ئیسماعیل خوویی و نووری عەلاش کەسانیک بوون کە زۆر هەولییان دەدا یارمەتیم بدم لەو بواردە. گۆڤاریکی بەرشکەستەمان گرتە خۆ بە نیوی "تومییدی ئیران" کە بە شیوازیکی جددی توانیمان گەشەیی یی بەینەوه و ناوی بخەینەوه نیو رۆژنامە و گۆڤارەکانی ئەو سەردەمەیی ئیران و تەننەت رێژەیی چاپی گۆڤارە کەش تا ئاستیککی باش چوووە سەر. هەر ئەو کارە بوو هۆی ئەوەی کە تا رادەیهکی باش بناسریم و لەو ماوەدا کەسانیککی جددی داوای بابەتیان لێ کردم بۆ چاپ. ئەو بۆ من زۆر سەرسوور هێنەر بوو. لەو کاتەدا خوسەرۆ گۆلسور خیش لە گەل خیزانی گۆڤاریکی چاپ دەکرد بە نیوی "رازی گۆلی سوور" کە گۆڤاریکی زۆر پروفیشنال بوو. هەموو شومارەیکە بابەتی منی چاپ دەکرد و بە تابیەت شومارەیی شەش یا حەوت بوو کە دۆسییەیکە تابیەتی لە سەر من کردبوو و تیبیدا کەسانیککی زۆر لە سەر شیعەرەکانم نووسیویان و رێژەیکەکی باشی شیعەرەکانیشمی پاشکۆی دۆسییەیکە کردبوو کە بە گشتی نزیك ۴۰ لاپەرەیکە دەگرتەوه. گۆلسور خۆی خۆمی خوش دەویست و تەننەت چەن جاریش هاتە مالمەن و زۆر نزیك بووین پیکەوه.

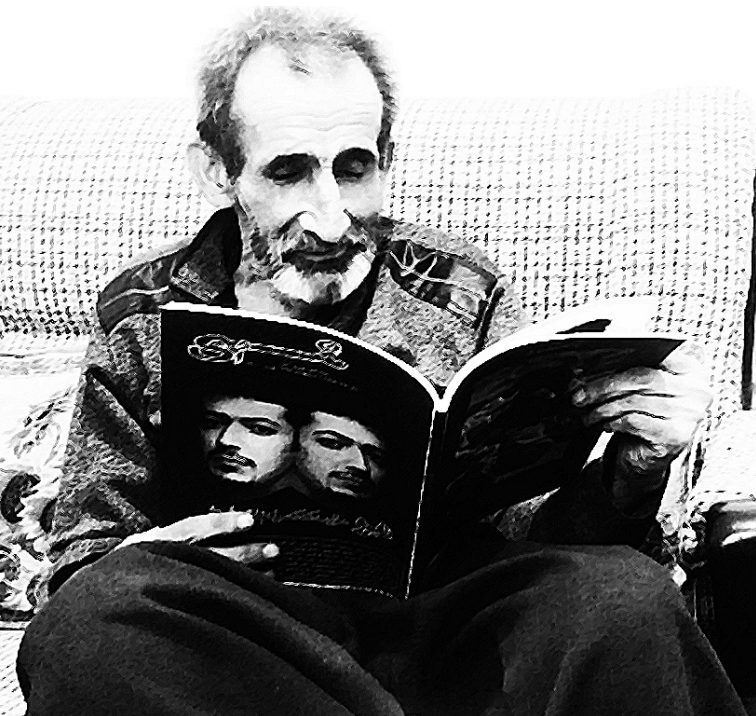
لە بواری ناسرانی شیعەرەکانیشم بە زمانی زگمکی کە دەتوانم بلیم زیاتر لە داوی شوێنی ئێرانەوه و بە تابیەت لە گۆڤاری سەرۆی ئەو سەردەمەدا کە سەرەتای بوو و ئاوریکی باش و جددیی لە ئەدەب و هونەری کوردی دەداپەوه، دەستی پیکرد. زۆر بەی شومارەکانی سەرۆ بابەتی منی تیدا بوو و ماوەیکە کیش تەننەت هاوکارەیکەکی جددیی ئەو گۆڤارەم کرد و وەکوو پێشەیک تیبیدا کارم دەکرد. هەر ئەو بوو هۆی ئەو کە شیعەرەکانی من بە زمانی کوردی زیاتر ئاوریان لێ بدریتەوه و تەننەت کەسایەتییە گەورەکانی ئەدەبی کوردیش لوتقی خۆیان نواند و لە سەر کارەکانی من قسەیان کرد. سەردەمیک لە گەل خوالیخوشبوو مەرف ناغایی بە شوین کۆبوونەوه و ساغ کردنەوهی کارەکانی سوارەیی ئیلخانی زاده کەوتین و توانیمان لەو بواردەدا زۆر کار بکەین. بە گشتی هەموو ئەو هەولانە بوونە هۆی ئەوەی کە کەم لە نیو کۆمەڵگەیی ئەدەببۆستی کوردیدا جیگە و پیکەیکەکی دیار بە دەست بەینم و شیعەرەکانم ئاوری جددیی لێ بدریتەوه.

فریا: چۆن بوو بربارت دا بە کوردی بنووسیت و واز لە فارسی نووین بەینیت؟ ئایا لەو ئالوگۆرەیی زمانی نووسینت خوشحال هەی؟ پیت وانییە بەو کارە غەدرت لە خۆت کردبێ؟

مەلەکش: من ئەک تەنیا پەشیمان نیم لەو کارە، بەلکوو زۆریش شادمان و رازیم، چونکە ئەوەی راستی یی ئیمە تەننەت ئەو کاتەش کە خەریکین بە زمانیکی دیکەیی جگە لە زمانی خۆمان دەنووسین، لە راستیدا خەریکین خۆمان تەر جەمە دەکەینەوه و ئەو جۆرە کە زمانی دایکییمان شارەزای هەموو کەلوکۆنەکانی بیروهرزی مەرفانەیی ئیمە بە بۆ دەرپرینی هەست و سۆزمان، زمانیکی دیکە ناتوانی ئەو کارەمان بۆ بکات. هەموو هەستیکی ئیمە بە زمانی دایکیمانە و هەر بەو زمانەیکە کە وەرگری ئیش و ئازارەکانمان و خوشحالی و شانازی و سەر بەرزی و دیکەیی هەستەکانمان دەبین. کەواتە تەنیا بەو زمانەش دەتوانین بە باشی بەیانی بکەینەوه. زمانی ئیمە زیاتر بیویستی بە کار و خزمەت هەیه و دەبی هەر کام لە ئیمە لە جیگەیی خۆمانەوه هەولی بۆ بەدەین کە زیاتر گەشەیی یی بەدەین و رازاوەتری بکەین. بۆیە هەر گیز پەشیمان نیم لەوەی کە رینگەیی خزمەت و گەشەدان بە زمانی دایکییم هەلبژارد و لەم رینگەشدا رینگە چەرمەسەری و لەمپەرگەلیکی زۆرم لە سەر ری بوویی، بەلام ئیستا کە ئاوری لێ دەدەمەوه، پڕ بە دل رازیم لە هەموو ئەو ئازارانشی کە لە پیناوە ئەو زمانەدا کیشاومە.

زۆریک لەو سالانەیی کە کتیبەکانی بەریزتان لە پیشانگای کتیب پێشکەش کراوه، فرۆشیککی باشی بووه و پیشواز بیهکی یی وینەیی لێ کراوه. ئایا ئەم پیشوازی و فرۆشە باشە، هیچ داهااتیکی بۆ ئیوه وەکوو نووسەری کتیبەکان هەیه؟ یاخود باشتەر وایە بلیم ئەو دەزگایانە کە کتیبەکانی بەریزتان چاپ و بلاو دەکەنەوه، لە داهااتی فرۆشی ئەو کتیبە کە جاری وایە بە چەندین چاپ دەگات، بەشی ئیوه چۆن حسیب دەکەن؟

مەلەکش: بەلێ، ئەو زۆر بەی ئەو کتیبانە کە ئیمسال ئەو فرۆشە باشەیان هەبووه، چاپی دووهم و سێهەم و تەننەت پینجەمیسی بووه. بەلام بە داخووه بەشی ئیمە لەو پیشوازییە باشانە کە لیبان دەکری و یا بلیم نامیننەوه بە سەر دەستی دەزگای چاپەکانەوه، لە سەدا دە و دوازدەهه و ئەمە زۆر بەشیکی کەمە بۆ کەسیک کە بە راستی ماندوو دەبی بە بەرەمەهینانی ئەو کتیبەوه و دەکری بلیم بۆ کەسیک کە تەمەنی خۆی لە سەر نووسینی شیعەرەکاناوه و هەموو ئەو شیعەرەش دەبن بە کتیبیک کە داهااتی رەنج و ئیش و چەرمەسەری ژبانیتی، بەلام خۆی بەشیکی زۆر کەم لە لایەن پۆزیتیفەکی—کە چاپ و بلاو بوونەوه و فرۆشی کتیبەکانە— دەستی دەگرت. بە گشتی باروودۆخی هەموومان وایە و هیچمان لەوه باشتەر نیی،

تازە دەکری بلیم کە ئەو بەشە دە دوازدە لە سەدییه، بۆ من ئاوا حسیب دەکری، ئەگینا بۆ شاعیران و نووسەرانی دیکە زۆر لەوه کەمترە و رینگە هەر نەشیت. بەلام چاری ناچارە و هیچی لەگەل ناکری. وایان لیکردوون کە تەنیا بەوه رازی بین کە شکور کتیبەکانمان چاپ دەبن و دەچنە بەردەستی خۆینەر، ئیتر هیچیشمان لیبی دەست نەکوت، کیشە نییه. ئەمە فەزای ناپروفیشنال بوونی ئەدەب و کلتورە لەم وەلاتەیی ئیمەدا و هیچیشی لەگەل ناکری. هەلبەت هەندیک لەو وەشانخانە باشتەر و بەشیکی زیاتر بۆ من حسیب دەکەن، بەلام بە گشتی کیشە کە هەر هەیه و چارەسەری ئەستەمە.

فریا: لە چۆنیەتی چاپی کتیبەکان لە بواری کوالیتی و دیزاین و جۆری کاغەز و رووبەرگ و... رازی بوون؟

مەلەکش: نا. بەداخووه جاری وایە کتیبیکم لە بازاردایابیش بووه من هیشتا نەمدیوه، چبگا بەوهی پێش چاپ و بلاو بوونەوه، چەن بەرگیککی کتیبەکەم نیشان بەدی بۆ ئەوەی کە رای من بزانن. کتیبی کۆبەرەمەکان، لە چاپی

یه کهمی که به داخهوه به هیچ شیوهه یک رازی نهبووم. بهلام له چاپی دووهه میدا، هاورپیه کم به ناوی "رهزا نهقشبهندی" هاوکاری کردم و توانیمان کوالیتی کتیبه که له بواری دیزاین و چینینی شیعره گانهوه، تا ئاستیکی زور بهرز بکهینهوه و باشتر بی له جاری یه که کم. خاتوونیکی هاورپشم ههیه له کانادا که ئهویش بۆ برندنه سهروهوی ئاستی کوالیتی کتیبه کانم، زور یارمهتیم دهدات. خالیکی جینی سهرنج که پیتم خوش بۆتی بگنیمهوه ئهوهیه. که له چاپی دووهه می ئهوه کتیبهدا، کتیبی "زهزه زهنجیری شههیدان" که کۆمهله شیعریکی زووی خۆم بوو، ههر به مجهوزی ئهوه کۆبهرههمانه چاپمان کرد و به چاپی دووهه مه کهمان زیاد کرد و له ۴۰۰ لاپهروهه کردمانه ۶۰۰ لاپهره. که ئهوه زور بووه هوی رهزاهمندی و خوشحالی خۆم. ههلبهت من دهرباستی ئهوه نیم کتیبیم که به چاپی شهشم و حهوتهم بگات، بهلام ههول دهدم له چاپه کانی دیکهدا، بواری کوالیتی کتیبه که لهوهی که ههیه باشتری بکهم و بهرزتری بکهمهوه.

فریا: له باشوور-له شاره کانی ههلیر و سلیمانی- و له لایهن دهزگای چاپ و پهخشه کانی ئهونوه، تا ئیستا هیچ پیشنیاریکتان بۆ چاپی کتیبه کانتان لهوی ههبووه؟ ئایا به تهمای ئهوه نین روژیک له روژان کوی کتیبه کانتان لهویش بۆ خوینهرانی ئهوی- چاپ بکهن؟

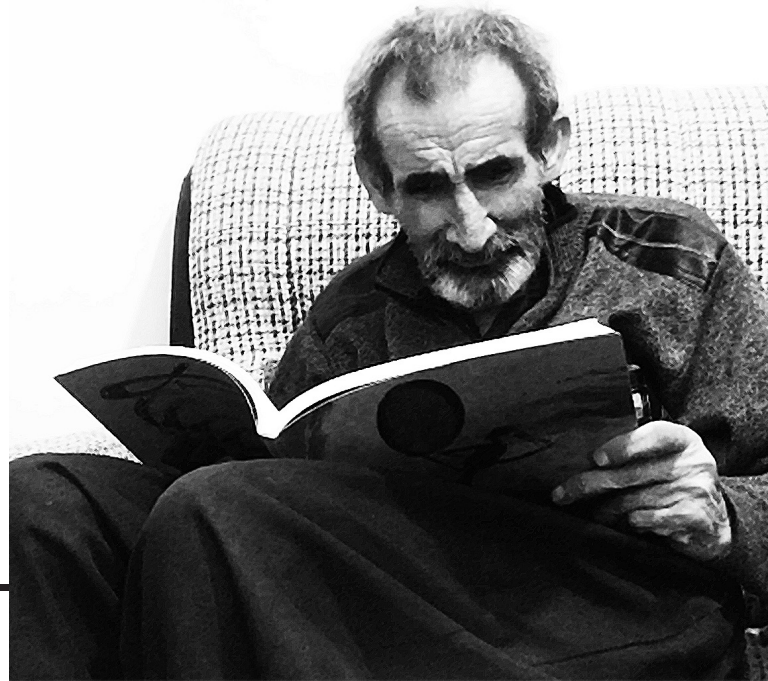
مهله کشا: بی گومان تا ئیستا له لایهن دۆستی نازیمهوه کاک نازاد بهرزنجی له دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم، چهن جار پیشنیاری ئهوه م پیدراوه که ئهوه کاره بکهم. بهلام به داخهوه ههر جاره بی بۆنهیه کهوه، دواکهوتوه و نهکراوه. به دلناییهوه له باشوور ریژهیه کی باشی خوینهری ئهدهبیمان ههیه که زۆریه بی ئهوه خوینهرانه به جوژیک له گهل شیعره کانی من ئاشنان و خوازباری کتیبه کانم ههن. بهلام به داخهوه به هوی نهخۆشی و نه توانینی منوه، تا ئیستا نهکراوه بچمه ئهوی و گرپههستیمان له گهل بکهم بۆ چاپی کتیبه کانم. ههلبهت چهن سال لهمهوه بهر چووم و تهناوته له لایهن بهریز مهسهوود بارزانیشهوه پیشنیاری مانهوه پیدرا و تهناوته مال و زیناتیکی باشیشیان خسته ئیختیاری خۆم و دایکهمهوه، بهلام نهتموانی و به هوی ئهوهی که دلیم تهنیا لهم شاره ئوقره دهگریت و دهحهستیهوه، گهرامهوه. بهلام به تمام بهمزوانه دیسان بچمهوه و لهوچ چهندهها کۆر و کۆبوونهوهی باش بۆ خویندنهوهی شیعرم به دهستهوه دهبی که له لایهن ستافه ئهدهبی هونهرییه کان و کهناله ناسراوه کانی ئهویوه بهریزه دهچیت. ئومیدم وایه که بتوانم له گهل دهزگا ناسراوه کانی چاپ و پهخشی کتیبیشدا، گرپههستیکی باش بنووسم بۆ چاپی کتیبه کانم لهوی. ئهوهی راستی بی باشووری کوردستان له ئیستادا ههلیکی باشه بۆ نووسهران و هونهرمندانای ئیمه که بتوانن لهوی کاره کانیان

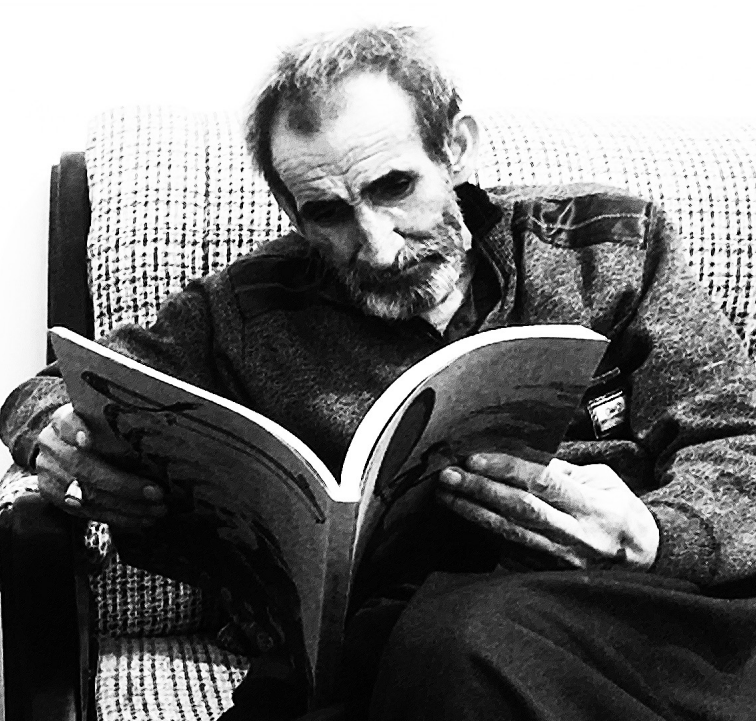
بلاو بکهنهوه. بهلام به مرچیک لهویش باسی باندبازی و ئاشنا و روژنا نهپاته گوژی و زیاتر مهههستییان له خزمهت و ناساندنی ئهدهبیاتیکی جدیدی و پروفیشنال بی تا ناساندنی کهسه نزیکه کانی خوینان له باری خزمایهتی و سیاسیهوه. ئیستا له ههموو کاتیک باشتر دهتوانین له فرسه ته کانی ئهوی کهلک وهر بگرین بۆ دهولههمند کردنی ئهدهبیاته کهمان و به جیهانی کردنی ئهم پرۆسه مهزنه کلتورییه.

فریا: شیعره کانی ئیوه ئهوهندهی که له فهزای مهجازی و تۆره کۆمه لایه تییه کاندای، دهست به دهست دهگهڕیت، له فهزای چاپی و وهشاندا وهکوو کتیب یاخود گوڤار، بهو جوژه که شیواوه، بهداخهوه کاری له سههر نهکراوه و ههر ئهمه رهنکه به جوژیک له جوژه کان بهرهههه کانی ئیوهی وا لیکردیبت که ئاستی رینووسی و چینینیان، به پیی نووسینی ناسراوه ایانهی کهسه کان لهو جوژه فهزایانهدا، دابهزیت. ههلبهت ئهم کیشیه به گشتی له گهل زوژیک له نووسهرانی کورد ههیه. بهلام له بهرهههه کانی ئیوهدا رهنگدانهوهی ئهم خاله به جوژیکی دیکه بووه. ئیوه بۆ زور بۆنهی تابهت وهکوو شههیدبوونی کهسایه تییه گهوره کانی کورد، ئیعدامی رۆله کانتان، کۆروهه کانی کورد له چوار پارچهی کوردستان، ههرس هینانی سیاسهت و ئابووری له پارچه غهدرلیکراوه کانی دیکه کوردستان و... هتد، زور بابه تی گهوره و تابهتیتان نووسیوه که به حاسانی ههر له ریگهی ئهم تۆره کۆمه لایه تییه، زووتر له کتیبه کانتان چوونه ته نیو خه لکی. ئایا ئهم خاله چه نیک دلخوازی خو تانه و رای بهریزتان له سههر ئهم بابه ته چییه؟

مهله کشا: ئهوهی به پیویستی دهزانم باسی لیکه کم، ئهوهیه که پیتم خوشه خوینهرانم بزنان که من به راستی شاعیری "بۆنه" نیم و کهم شیعرم ههیه که به تابهت بۆ بۆنهیه کی دیار و تابهتیی میژووییم نووسیی، نا. ئه گهر دانیشی به وردی شیعره کانی من بخوینتهوه و ریگهوتی نووسینه که بیان بهراورد بکهی، دهبینی که زوژیک لهو شیعرانه به هیچ بۆنهیه کهوه نه نووسران و تهناوته له گهل ریگهوتی ئهوه بۆنهیه که خه لکی پییان وایه بۆنهی فالانه شیعی من، مهودایه کی زوژیان ههیه. بهلام ئهوه رهنکه لایه نیکی میژووی ئیمه، یا خود شیوازیکی ئهوه جوژه شیعرانه بی که وهها به حاسانی له گهل بۆنه جوژاو جوژه کاندای، ده گونجیت و ریگ دهخرین. بۆ نمونه من بی ئهوهی له بیر شتیکیدا بوویتم یا مهههستییم بووی، ها تووم له شیعیرکدا له سههر مهرگی کهسیک، شههیدیک وهکوو ناویکی گشتی نهک ناویک به نمونه، چهند کۆپلهیه کم نووسیوه، دوابی لبیان پرسیم سه پیکه نینهوه: یه خه یان گر تووم- که ئهوه شیعرهت بۆ کئ نووسیوه؟ بۆ کیم و تووه؟ ئه بی ئهم ههموو ساله بۆتان دهر کهوتی که من لایه نگری هیچ حیزبیک و رېبازیکی تابهت نیم، ئهوهشی که دهبین ههر ئهوه شیوه نهی که وا من کردومه به شیعر بۆ شههیدیک و کهسایه تییه کی نادیار، به بۆنه ی شههیدبوونی رېبه رانی کوردوه داندراره، من ئاگهداری نهبووم و ناگری بۆ ئهوهش هیچ وهلامیکی لایه نیکی تابهت بدمهوه که بۆ وابووه؟ ئهوه ده گه رتهوه بۆ میژووی ئیمه و ئهوه به سه رهاتانهی که وا له دریزای ئهم میژووهدا به سه رماندا ها توون. ئیتر به مه حزی ئهوه شاعیریکی له شوینیکی شیوه نیک دهه ونیتهوه، خیرا ئهوه به سه رهاتانه ده گرتیهوه، نابی کهسی بی تاوانبار بگریت و بخریته ژیر پرسیاره وه. زور نمونه ی دیکه ی ئاوا ههن. بۆ نمونه شیعیرکم ههیه که ئاوا دهست پیده کات: که خۆم ناسی، وتم دایه/ من کیم و چیم؟

له ههزاران جیگه ئهوه شیعره به کار ها تووه و رهنکه ههر کهس بهمه رامی خوی به باریکا خسته تی. له حالیکدا مههستی من هیچ یهک لهوانه نهبووه که باسی لیده کریت. ههر کهسیکیش موختاره له بۆنه و رپوره سمی خویدا شیعیری من یا ههر شاعیریکی دیکه به کار بهینیت و له مابهینی وتار و پرۆگرامه کانی، بیخوینتهوه. بهلام ئهوه نابیهته هوی ئهوه که جهخت بخهینه سههر شاعیره کهی و بلین تو سههر بهو ریگخراوه و حیزبهی که شیعره کهی تویان خویندوهه توه و یا نهخیر و تو ئهوه شیعرهت بۆ ئهوه بۆنهیه نووسیوه. من پیکه نینم بهم روانکه و ههلوپستهی ههندیک کهس و لایهن دیت. من وهکوو خۆم ئیستا بهو قهناعهته

گه‌بشتووم که شاعر ده‌بی بچیته نیو خه‌لک. شاعیر ده‌بی هه‌موو هه‌ولی نه‌وه بی که شاعر کانی ریگه بکه‌نه نیو دلی کومه‌لگا و بینه ویردی سر زمانی خه‌لکی نه‌وه کومه‌لگایه. هه‌لبه‌ت دیاره مه‌به‌ستی من لهما، شاعیری کلاسیک و سوننه‌تی نییه، به‌لکو من باسی شاعیری نوی زیاتر باسی ژانه‌کانی کومه‌لگایه و ئیتر له‌و روانگه‌یه‌ی شاعیری سوننه‌تی و کلاسیک که هه‌ر باسی گول و بولبول بوو، دوور ده‌که‌ویته‌وه و زیاتر له‌سه‌ر نه‌وه پیداکری ده‌کات که نازاره میژووویه‌کانی گه‌له‌که‌ی به‌ریاس بداته‌وه. نه‌م خاله‌ش که باسما لیکرد، خوی نیشانه‌به‌که‌ بو نه‌وه مه‌به‌سته‌ی که وتم. واته‌ نه‌وه‌ی وا شاعیریک بو هه‌ر بوئه و ریوره‌سمینکی دیاریکراو، به‌کار ده‌هیندریت و ده‌خریتنه پال نه‌وه جوژه بوئانه، خوی نیشان ده‌دات که نه‌وه شاعیره باسی نازاره گشتیه‌کانی کومه‌لگای کردوو و چووته نیو دلی کومه‌لگا و سه‌پیکه‌نینه‌وه- چیش له‌مه‌باشتر؟

فریا: دوایین بابه‌تیک که له‌ ئیوه‌ بلاو بووینته‌وه چی بووه و له‌ کام بلا‌فوکدا و که‌ی بلاو بووه‌ته‌وه؟

مه‌له‌کشا: نه‌وه‌ی راستی بی زور حسینی نه‌وانه‌م له‌ ده‌ستدا نییه. دوایین بابه‌تیک که بلاو بووینته‌وه و خوم‌ناگهداری بم به‌ شیوه‌ی وتار بووه که له‌ گو‌فاره کوردیه‌کاندا و له‌سه‌ر کاره‌کانی من نووسراوه. بابه‌تی خوشم له‌م چهند مانگه‌ی دوایدا له‌ چهند گو‌فاریکی کوردیی ناوخو و دهره‌ودا بلاو بووه‌ته‌وه که به‌ داخه‌وه ئیستا له‌ زینمدا نییه کام گو‌فارانه‌ بوون. چونکه نه‌وه‌ی راستی بی من زور ئیه‌تیمام نادم به‌ کو کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ گو‌فاران‌ه‌ی که کاره‌کانی منی تیدا بلاو بووه‌ته‌وه و هه‌میشه به‌ پهرشوبلاوی له‌ملاو‌نه‌ولا بینیومن، یا له‌ ریگه‌ی دۆستانه‌وه‌ ناگهدار بوومه‌ته‌وه. مرو‌ف کاتی تمه‌نی تیپه‌ر ده‌بی و دهره‌و به‌ره‌و ژور، زور تاقه‌تی هه‌نیک کاری نامین. منیش وه‌ک خوم‌ه‌میشه- به‌ خه‌می نووسینه‌وه‌ بووم زیاتر. بو بلاو کردنه‌وه‌ی بابه‌ت هه‌میشه کات هه‌یه و نه‌شبی سه‌پیکه‌نینه‌وه- دوا‌ی مردن که‌سانیکی دلسوز هه‌ر په‌یدا ده‌بن که شانی ژیر بدن و بابه‌ته‌کان بلاو بکه‌نوه. نه‌وه‌خته نه‌وه‌ی باشه‌ هه‌رچی بکه‌ویته‌ ده‌ستیان چاپی ده‌کهن. -که‌میک پیده‌کهنی و دوا‌ی چهن چرکه‌ بیده‌نگی دیسان دریزه‌ به‌ قسه‌کانی ده‌داته‌وه و ده‌لی- زمانیک له‌ گه‌ل مارفدا-سارف‌ئاغایی- ده‌گه‌را‌ین به‌ شوین شاعیره‌کانی سواره‌ ئیلخانی زاهددا و هه‌موو هه‌موغهمان نه‌وه‌ بوو شاعیره‌کانی به‌ کاملی په‌یدا بکه‌ین. هه‌میشه قسه‌م نه‌وه‌ بوو بو مارف، نه‌مگوت: ”مارف نه‌وه‌ت له‌ بیر بی سواره‌ له‌ چاو شاعیری فارسیدا، شاعیری زور گه‌وره‌ نییه، ها! نه‌وه‌ت له‌بیر بیت. نه‌گه‌ر بی ته‌عسوب حسینی بکه‌ین، نه‌وه‌ شاعیری دهره‌جه‌ سنی شاعیری فارسیه.“ که‌چی ئیستا نه‌بیسیم که‌سانیک هه‌لساون و نه‌لین سواره‌ هیچ که‌مییه‌کی له‌ شاعیره‌ گه‌وره‌کانی فارس نییه و ته‌فانه‌ت له‌ گه‌ل شاعیرانیکی وه‌ک نیما و شاملوو به‌راوردی ده‌کهن. من نه‌م ته‌عسوبه‌م بی باش نییه. کابرا چوو له‌سه‌ر سواره‌ نووسیه‌تی؛ شاعیریکی تاقانه‌ که شاعیره‌کانی گشتی دانسقهن و تازه‌ وه‌کوو نه‌وه‌ وجودی نابینه‌وه‌! کاکه‌ بو‌وا ده‌کهن؟ ده‌تانه‌وی به‌و کارانه‌ چی بسه‌لمین. به‌خوا نه‌وه‌ ته‌عسوبه‌ جگه‌ له‌ سووکی و بی بایخ کردنی نه‌وه‌ شتانه‌ی که‌ هه‌مانه‌ و پیوسته‌ به‌ بی ته‌عسوب خویندنه‌وه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ین تا میژوو‌ی نه‌ده‌بی خومانی بی دروست بکه‌ین؛ هیچ ده‌سکه‌وتیکی دیکه‌ی نییه‌ بو‌مان. داوه‌ریه‌کانی ئیمه‌ هیچی زانستیانه‌ نین و کاتیکیش قسه‌ ده‌که‌ی هه‌مووی تاوانبارت ده‌کهن به‌وه‌ی که‌ ریژی که‌سه‌ باشه‌کانی خومان ناگرم. وا نییه‌ برا. که‌میک به‌ینن به‌ چاو‌یکی زانستیانه‌ و شاعیرناسانه، به‌راوردی بکات. زمانی زگماکی جیاوازی زوره‌ له‌گه‌ل زمانیکی بیگانه‌ که‌ تو ده‌ته‌وی شاعیری بی بنووسی. من سه‌ره‌تا به‌ زمانی فارسی ده‌ستم به‌ نووسینی شاعیر کرد. دلنیا بن نه‌گه‌ر سه‌د سالی دیکه‌ خوم‌ماندوو بگردایه‌ به‌ نووسینی شاعیری فارسیه‌وه، هه‌رگیز نه‌ده‌گه‌شته‌ شاعیری نه‌خه‌وانی سالس. من له‌ نیوه‌ی ریگه‌دا بووم که شاعیری فارسیم لابرد و هاتمه‌وه‌ نیو زمانی زگماکی خوم‌ و به‌ کوردی ده‌ستم به‌ نووسینی شاعیر کرد. به‌و حاله‌وه‌ هه‌ر یه‌که‌م شاعیری کوردیم بووه‌ ویردی زمانی خه‌لکی نه‌وه‌ سه‌رده‌مه. نه‌زان‌ه‌ی بو؟ چونکه نه‌وه‌ زمانیکه‌ که‌ من بی‌ری بی‌ ده‌که‌مه‌وه،

قسه‌ی پیده‌کهن، پنی ده‌زیم، پنی ده‌گرم و هه‌موو خوشی و ناخوشیه‌کانم به‌و زمانه‌نه‌موون ده‌که‌م و له‌گه‌ل هه‌موو تابه‌تمه‌ندییه‌کانی نه‌وه‌ زمانه‌دا ئاشنام. کاتیک ئیزم؛ _____، کره‌ی جهرگه‌! ده‌ وه‌ره‌ به‌ فارسی نه‌م هه‌ستمه‌ بو‌ دهره‌، به‌شیه‌یه‌ک که‌ کوردیک هه‌ستی پنی بجو‌لئیت.

فریا: پرسیاریکی گرینگ که‌ هه‌یه، چونیته‌ی هه‌لسوکه‌وتی روژنامه‌ و گو‌فاره کوردیه‌کانه‌ له‌ گه‌ل به‌ریزتان. چهنده‌ ناگهداری نه‌وه‌ بابه‌تانه‌ هه‌ی که‌ له‌سه‌ر ئیوه‌ ده‌نووسریت و له‌ روژنامه‌ و گو‌فاره‌کاندا بلاو ده‌بینه‌وه. ئایا نه‌وانه‌ی گه‌تگوبان له‌ گه‌ل کردوو، چهنده‌ دهره‌وست و راست بوون به‌ نسبه‌ت پرسیاره‌کانیان و نه‌وه‌ وه‌لامانه‌ی ئیوه‌ که‌ به‌ لاری‌ندا بر دینتیان بان نا؟

مه‌له‌کشا: نه‌وه‌ی راستی بی، هه‌روا که‌ پیشتریش باس کرد، ته‌نیا له‌ ریگه‌ی دۆستانه‌وه‌ ناگهدار ده‌کریمه‌وه‌ و زور جار لینک یا خود وینه‌ی نه‌وه‌ بابه‌تانه‌ی له‌ سه‌ر شاعیره‌کانی من نووسراون، به‌ ده‌ستم ده‌گات. هه‌لبه‌ت له‌ بواری وتار و شیکاری شاعیره‌کانه‌وه‌ که‌ نه‌وه‌ من نابی هیچ بلیم. چونکه مافی نه‌وه‌ تو‌یزه‌ره‌یه‌ که‌ خوی چۆنی بی زانستی و سپۆرانه‌ بی، له‌سه‌ر بابه‌تیک بدویت و به‌ پنی نه‌وه‌ خویندنه‌وه‌ی که‌ له‌و بابه‌ته‌ هه‌یه‌تی، شیکاری و تو‌یزینه‌وه‌ی خوی پیشکش بکات. بو نمونه‌ هه‌ر له‌و ژماره‌ی گو‌فاری ”شی“دا که‌ ئیوه‌ خویندنه‌وه‌یه‌کتان له‌سه‌ر شاعیره‌کانی من و دنیای نووسینم، دانا‌وو و به‌ قه‌لمی هاورپی لاو ”نه‌وه‌ری عه‌ره‌ب“ نووسرا‌وو. به‌ گشتی شیکارییه‌کی خراب نییه، به‌لام له‌ زور جیگه‌دا بی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ جوژه که‌ شیاوه‌ بچیته‌ نیو ناخی راسته‌قینه‌ی شاعیره‌کانه‌وه، باسی نه‌وه‌ بو‌ خوینه‌ر ده‌کا که‌ دنیا شاعیری من، دنیا‌یه‌کی تاریک و نا‌ئومیدانه‌یه. له‌ حالیکدا نه‌وه‌ به‌ رای من خویندنه‌وه‌یه‌کی دروست نییه. نه‌مه‌ من خوم‌ نابی باسی بکه‌م، به‌لام پیوسته‌ خوینه‌ر نه‌وه‌ برانیت که‌ نه‌وه‌ بیرو‌که‌یه‌ دروست نییه. چونکه له‌ شاعیره‌کانی مندا، ته‌فانه‌ت له‌وانه‌دا که‌ بو‌نی خه‌م و که‌سه‌ریه‌کی قوولی لیدی، ئومید به‌رق ده‌داته‌وه‌ و به‌ ئاشکرا ده‌ره‌وشینه‌وه. هه‌ر چهن پیم‌ وای خوینه‌ر خوی نه‌مه‌ برانیت و پیوست به‌وه‌ نه‌کا روون کردنه‌وه‌ی بو‌ بدریت. چونکه هه‌روا که‌ وتم بو‌ نه‌وه‌ وتار و لیکولینه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر شاعیره‌کانی من نووسراون و له‌ گو‌فاره‌ و روژنامه‌کاندا بلاو بوونه‌وه، پیوست نا‌کا من ده‌خاله‌ت له‌ هیچ خالیکیدا بکه‌م. به‌لام کاتیک باسه‌که‌ دپته‌ سه‌ر گه‌تگۆ و وتوو‌یز، ئیتر جیاوازی ده‌بینه‌وه. ده‌بی روژنامه‌نووس نه‌ومنده‌ دهره‌وست بی به‌ کاریک که‌ ده‌یکا که‌ هیچ قسه‌یه‌کی ناراست نه‌نی به‌ زاری نه‌وه‌ که‌سه‌وه‌ که‌ خه‌ریکه‌ وت و ویژی له‌گه‌ل ده‌کات. زور جار نه‌وه‌ شته‌ بو‌ من پیش هاتوو که‌ به‌ داخه‌وه‌ بووه‌ته‌ هۆی ناراحه‌تی و دل‌ئیشانم. بو‌ نمونه‌ له‌م دوا‌یانه‌دا

له لایهن دۆستیکمهوه ئاگهدار کرامهوه که له رۆژنامهی ههولیردا بابه تیک وه کوو ناساندنی من بلاو بووه تهوه که گوايه لهویدا باس لهوه کراوه که شاملوو له سهر شیعری من قسهی کردوو و وتوو یهتی شیعری من و شهفیععی که دکفنی وه کوو یهک وان ... ههندیگ قسهی زۆر نابه جیی دیکه که به راستی بۆ من زۆر جیی داخه ئهوه قسانه به بی ئهوهی هیچ تهعههوه و راستیهک له خو بگرن و پرن له درۆ و ناراستی، له رۆژنامهیهکی کوردیدا بلاو دهبنهوه. یان له زۆر وتوو یژی دیکه دا که له خو را ههندیگ قسهی ناراست و درۆ نراوه به دهمی منهوه. له حالیکدا من ههمیشه وتوووه که ئهوانه گشتی درۆن و شاملوو هه رگیز له هیچ شوئینیک باسی منی نه کردوو. تهئیا ئهوه باسه نهبی که خو م جاری تر ئامازه م پیکردوو و وتوووه کاتیک شیعرم له حوزووری شاملوودا خویندهوه، زۆر به ناخۆشی و تووره بیهوه باسی شیعره که می کرد و وتی دهوهری ئهوه شیعرا نه ئیتر به سه ر چوو. ئیتر من نازانم ئه مه له کوو شاملوو شتی وای دهر باره ی من وتوو، خو م نه مزانیوه؟ به دلنیا بیهوه من باوهرم وایه شاعیر که سایه تیه ک نییه که به تهئید و تاریفی شاعیر نیکی دیکه بیته شاعیر و بهرز بیتهوه. شاعیر له رینگه ی شیعره کانییهوه په یوه نده ی دهکا به دلای کۆمه لگه ی خو بیهوه و تهئیا شیعره ده بیته هۆی سه نگی نی و سووکی شاعیر نیکی. هیوادارم رۆژ نیکی رۆژ نامه وانیش له لای ئیمه بهو ئاسته پروفیشنا له بگات که نووسهران و شاعیران و هونه رمه ندان هه راسی ئه وه یان نه بی له گه ل

لهوه گرینگتریش ئه وه یه له تهنگانه کاندایه که ده بی نیی کیشه یه کی جددی بۆ کۆمه لگه دیته پیش، وه کوو کوشتنی کۆلبه ران، یا خود زۆر نیکی لهو پرۆسه جه رگه رانه ی که سالانه به سه رماندا دین، یهک نووسه ر و هونه رمه ندی کورد - تهئانته له کائاله تاکه که سییه کانی خو شیاندا له فه یسه بووک و ئیسه تگرام و تیلیگرام و... - مه تقیان لی نایهت. پینچ هه زار بیده نگی... ئه وه له حالیکدا یه که له وه لاتانی دیکه - زۆر دوور نه چین، تهئانته - له نیو هه ر ئه م کۆمه لگه یه ی فارسی په ناده سته ی خو ماندا، له هه ر کیشه به کی ورد و درشتی کۆمه لگه دا، هه ست به سیبه ری قورسی نووسه ران و هونه رمه ندان ده که یین و زۆر جار ده بی نیی ده سه لات له ترسی لایه نگریه کانی ئه وان له مزاره کۆمه لایه تیه کاندایه لهو زولمانه ی له کۆمه لگه یان ده کری، ده کشتیه وه و ناو بۆر چی دی درێژه بهو باس و خوا سه بدات. پیم خو شه بییر و رای به ریزتان له سه ر ئه م نه بوونی تهعه هوود و دهروه ست بوونه ی نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد بزانه م. مه له کشا: به داخه وه ئه وه کیشه یه کی زۆر گهوره و ریشه داره و پیم وان به ی چیر به قسه کردن و به ریاس دانه وه ی، چاره سه ری بکری. من پیم خو شه له سه ر ئه م بابه ته به وردی قسه بکه م و هه موو هۆکاره کان و خه ساره کانی ئه م خاله گرینگه بکه م به ریاس. به لام هه روا که ده زان ناکری. هه ر ئه وه نه بوونی تهعه هووده کار نیکی کردوو که ئه وه چه ند که سه ش له نیو شاعیران و نووسه راندا که ده توانن و ده یانه و نی قسه بکه ن، نه وێرن به عامی نا شکررا پسته گیری له کۆمه لگا که یان بکه ن. نه گه رچی من هه ر له به شیعره کانم، هه میسه دهروه ست بوونی خو م نیشان داوه و به زمانی وشه به کۆمه لگا که مم وتوو که له گه لتاندام، به لام... - هه ناسه یه کی قوول هه لده کیشیت و بیده نگ ده بیت. وه ها که ئیتر مافی ئه وه به خو م ناده م له وه زیاتر درێژه بهو باسه بده م.

فریا: پرسیار نیکی که رهنگه زۆر به که می له نووسه ر نیکی کرابیت له بواری ماددی ئه ده بیاته ته وه یه و ئه ویش ئه وه یه ئایا ئه ده بیات چه نده توانیوتی بژیوی رۆژانه ت نه مین بکات و بتزیه نیت؟
مه له کشا: هیچ. به داخه وه ئه ده بیات نه ک تهئیا نه یه تانیوه من بزیه نیت و بژیوی رۆژانه ی ژانم تهئمین بکات، به لکوو زیاتر منیشی به قوردا بر دووه و هه میسه ئه وه من بووم بۆ ئه وم خه رج کردوو و له هه موو خه ز و تاسه کانم گوزه راوم، ئه وه هیچی بۆ من نه کردوو تا ئیسه تا...

فریا: ئایا پیت وایه رۆژ نیکی له رۆژان، ئه ده بیات چیر به م شیه وه له گه ل رۆله کانی خو ی مامه له یه کی وا دلره قانه نه کات و رۆژگار نیکی بیت که نووسه ران و شاعیرانی ئیمه ش له رینگه ی کتیه کانیانه وه بژین و کاری چاپ و په خشی کتیب له نیو ئیمه شدا وه ها پروفیشنا ل بیته وه که چیر پیوست به وه نه کا نووسه رانمان له لایه که وه به شوین بژیوی رۆژانه ی ژانماندا عه قدا ل بن و له لایه کی دیکه شه وه له خه می نووسین و ته واو کردنی به ره مه کانیان و چاپ و بلاو کردنه وه باندا بن؟

مه له کشا: نا. پیم وانه ی ئه وه شته هه رگیز رووبدات. یان لاییکه م به م زووانه رووبدات. هه لبهت ئه وه نیشانه ی به دبینی من نییه، به لکوو من ئه وه ی وه کوو رووی راستیه ی باسه که دیومه و ئه زمونم کردوو، ده بیخه مه به رده ست. رهنگه له ئه ور روویا، له ئه مریکا، ئه وه شته بۆ نووسه ر نیکی ئیمه تا ئاستیک رووبدات - که ده بی نیی بۆ نووسه رانی خو یان له ئاستیکی زۆر بالا دا، ئه وه بابه ته بایه خی خو ی پهیدا کردوو و چیر نووسه رانیان ناچار نین بۆ پهیدا کردنی بژیوی رۆژانه ی ژانمان،

گۆفار و رۆژنامه، دانیشتن بکه ن و نه تر سن له وه ی قسه کانیان ته حریف ده کریت و به لاپیدا ده بردی. که ئه وه به دلنیا بیهوه له سه ر که سایه تی راسته قینه ی ئه وه شاعیر و هونه رمه ندانه کاریگه ری خرابی ده بیت و نای رۆژنامه کان ئیجازه بدن بۆ بازار گه رمی خو یان، هه موو چه شنه درۆ و ناراستیه ک له سه ر ژانی که سایه تیه ئه ده بی و هونه ریه کان، بگاته ده ست کۆمه لگه و بیته هۆی رووخانیان.
فریا: شتیکی که ئیمرۆ به راستی له نیو کۆمه لگه ی شاعیران و نووسه رانی ئیمه دا، به شیه وه کی زۆر نازار به خشانه هه ست به نه بوونی ده که یین، دهروه ست بوونی نووسه رانمانه. ئه وه جوهری که من ئاگه داری ئه وه بابه ته هه م، هه ر ئیسه تا له رۆژه لات زیاتر له پینچ هه زار نووسه ر و شاعیر مان هه یه که له هه موو کوو و کوو بوونه کاندایه، ده بی ندرین و تهئانته زۆرینه ی ئه مانه چه نده ها کتیه ی بلاو کراویان هه یه. به لام ده بی نیی هیشتا رێژه ی چاپی کتیه ی نووسه ر نیکی کورد له ۵۰۰ دانه و هه زار دانه دا یه، که ئه مه ئامازه یه کی تاله به وه ی که تهئانته شاعیران و نووسه رانی ئیمه، ئاماده نین کتیه ی یه کترین بکرن و بهو جوهره پشتیوانی له خو یان و لهو کۆمه لگه ی که هه میسه له لایهن چلوچنۆکانه وه، خه ز به نه مانی ده کری، بکه ن.

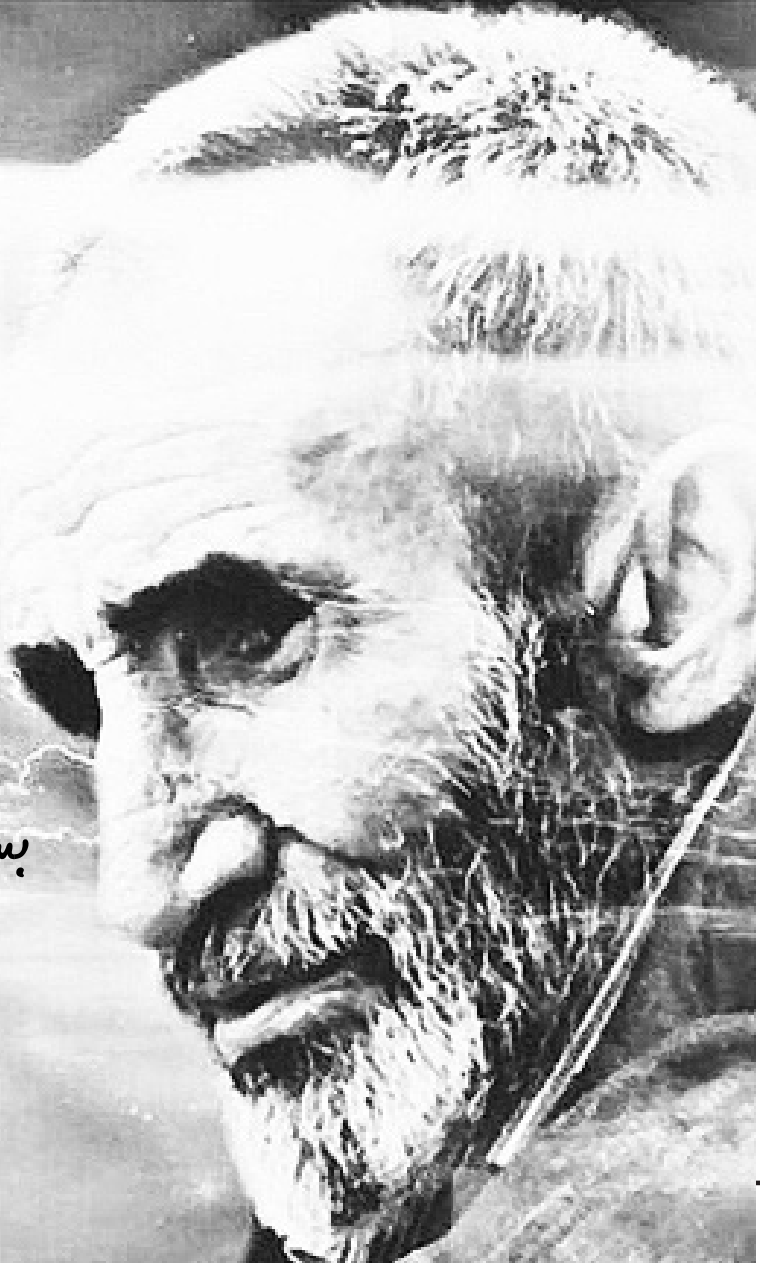
شاعیر بوون په‌شیمان نیم. هر نووسر و شاعیریک به بروای من خودخاله‌قه، واته نووسران خاللق و نه‌فرینه‌ری دنیا‌یه‌کن که خو‌یان به جوانی ده‌زانن و حه‌ز ده‌گهن هه‌موو خه‌لک له‌و جوانییه به‌شدار بیت. نووسران چیها جیهانی جیاوز دروست ده‌گهن و مرؤفاتیکی جیاواز لهم مرؤفانه‌ی له‌ دوروبه‌رمان ههن ده‌خولقینن، ریک وه‌ک خودا حاکمن به‌ سهر ژبانی نه‌و مرؤفانه و نه‌و جیهانه‌دا که ده‌یخولقینن. وه‌ک خودا به‌ مه‌یلی خو‌ی، ده‌یان‌زیه‌نی، ده‌یان‌کووژی، چیی پی خوش بی له‌گه‌لیان ده‌یکا. نه‌مه چیژیکی کهم نییه و پی‌م وانه‌بی ههرگیز بتوانم ده‌ستبه‌داری نه‌م چیژه بم. به‌لام نه‌وه‌ی راستی بی هه‌موو خواست و حه‌زی من نه‌وه‌یه که نه‌گهر جاریکی دیکه له‌ دایک بوومه‌وه، له‌ ریگه‌ی شیعیر نووسینه‌وه ژبان نه‌که‌م. به‌لکوو حه‌زم له‌ کشتوکاله و خو‌زگه‌م ده‌خواست له‌ گوندیک له‌ دایک بیمه‌وه که ههر له‌ مندالییه‌وه خه‌ریکی کشتوکال بم، به‌لام به‌ رؤحیکی شاعیرانه‌وه. ههر به‌م رؤحه‌وه که نیستا خه‌ریکی نووسین و خولقاندنم. چونکه هه‌روا که پیشتر باسم کرد شاعیر بوون ژبانی منی به‌ قوردا برده‌خوار و ههرگیز هیچ خمه‌تیکي نابورری به‌ من نه‌کرد. به‌لکوو نه‌وه‌شی که بووم لی سهندم و له‌ ریگه‌ی نه‌ده‌ب و شیعیر و کتیبدا، پیی خه‌رج کردم. بویه پی‌م خوش نییه بیمه‌وه به‌ شاعیر، به‌لام ناواتم نه‌وه‌یه نه‌گهر جاریکی دیکه نه‌و هه‌له‌م بو بره‌خسی، کشاوهرزیکي شاعیر بم و شاعیرانه ژبان بکه‌م.

له‌ سهر نووسینه‌کانیان بو‌یستن و ماوه ماوه لیی داب‌رین- چونکه نه‌وان ئیتر به‌ پیی نه‌و گشته ته‌مرینی رؤشنیرییه که کردوویانه و خو‌یان له‌ یواری کلتوری و هونه‌رییه‌وه به‌هیز و پنه‌و کردووه‌ته‌وه، بوونی نووسر و نه‌ده‌بیات بو کومه‌لگا به‌ زه‌رووره‌تیکي زور جددی ده‌زانن و ههر خه‌لکه‌که خو‌ی -ته‌نانه‌ت به‌ کرین و خو‌یندنه‌وه‌ی کتیبیش بووی- ناهیلن نووسرانیان په‌کیان بکه‌ویت. ههر به‌و هویه‌شه که ریژه‌ی چاپ و فرؤشی کتیب له‌وی هه‌زار نه‌وندی لای ئیمه‌یه. به‌لام له‌ وه‌لاتانی رؤزه‌لاتدا -به‌ تابیه‌ت نه‌و وه‌لاتانه‌ی که تیبدا هیچ ده‌نگیکي دیمو‌کراسی نییه- هه‌موو نووسران و هونه‌رمه‌ندان به‌ خراپترین شیوه ده‌ژین و ده‌مرن و هیچ ریژیک له‌ به‌ر هه‌مه‌کانیان ناگیریت و ته‌نانه‌ت ریژه‌ی چاپ و فرؤشی کتیبه‌کانیشیان -به‌ زوره‌ملی- خو‌ی ده‌گه‌به‌نیته ۵۰۰ دانه و هه‌زار دانه که به‌ داخه‌وه خه‌رجی چاپه‌کشی ده‌رناهیینه‌ته‌وه. لیتره هیچ شاعیر و نووسر یک نابینی بارودوخیکي باشی هه‌بی.

فریا: وه‌کوو دواهه‌مین پرسیار: نه‌گهر جاریکی دیکه له‌ دایک ببیته‌وه، ناماده‌ی دیسان ببیته شاعیر؟ پیت خوشه نه‌گهر وابوو، به‌ چ زمانیک له‌ دایک ببیته‌وه و ببیته شاعیری چ زمانیک؟ مه‌له‌کشا: (به‌ بیکه‌نینیکي تاله‌وه) نه‌ری و نا، بیکومان، نه‌گهر جاریکی دیکه له‌ دایک بیمه‌وه پی‌م خوشه بیمه‌ شاعیر به‌لام نه‌ک شاعیریک که شیعیر ده‌نووسی. من له‌

بروه‌لات

چل ساله من
 تهرم خوقم له‌ لول ناوه
 ده‌بلیرم و نه‌سک نه‌پریم
 رینگه‌ر دوور ته‌م نه‌پریم
 بستر خالم ده‌ست ناله‌ور
 نه‌م جه‌سته پر له‌ نازاره‌ر
 تیا بنیرم

پرسی ناسنامه له نیلام و کرماشان وتووینیک له کال نووسر وره خنک: عادل قادری شریف فالاح

”زمان“ یک که تو غه بیه ت بووه له میژودا، بان هر هۆکارنکی تری بووه سیستم و پیکهاتنگلی ثابینی جیاجیا و نایدولوزیک و درنده دهسه لاتیان گرتوو و تویان خستوته ناول میژووی خویان و کراوی به به شیک له پراویزی میژووی نهوان. تهنانت تا سدهی ههشتهمی کۆچی هیچ ناویک له کوردستان له نارادا نهبوو و ئهمه ”حمدوللا مستهوفی“ له کتیبی ”زهوةالقلوب و فضل الله العمری له مسالک الابصار“ بوون که یه که مجار ناوی کوردستانیان به کار هینا که ئه وهش له ژیر سیبه و چیکالی زالی میژوونوسی و سیستمی سیاسی-کولتوری خویان، تا پیش له مانه له ههموو ئه وه دهقانهی که نامازه یه که به کورد کراوه له چوارچینوی زارواه گهلی ”زومم الاکرا“ (ره شماله کانی کورد) یان معاقل الاکرا (قه لاکانی کورد) بووه، وه کوو دیاره زورت ره کوو کۆچره و قهره له سۆنگه ی خویانه وه چوایان له ئیمه کردوو و دواتریش که مستهوفی و العمری ده لاین کوردستان مه به ستیان شوینیکی جوگرافیهی بو ئامانجه کانی خویان، شوینیک که بیخه نه ژیر رکینی خویان و هر نیمیک که بو تهراتینه وهخت و ناههخته کانیان له بار بیت، به لام ئهم حاله تده به شیک کیشهی ئه وانه به شیتری پرساره له نه بوون و غیای ئیمه، و ئیمه ده بیت له م سۆنگه یه وه چاو له میژوو و دواچار شوناس بکهین، تاکوو میژوو به گشتی و میژووی خۆمان به تایبه تی نه خهینه به رده م پرسیار و کولشت و بو ره هنده جیاجیا کانی نه گهرین و به شیهی جوړاوجوړ نهینوو سینه وه ناتوانین باسی شوناس بکهین و به تایبه تی شوناسی نه ته وه یی. ئیمه دهرانین شوناسی نه ته وه یی له رۆه لاتی ناوین به مانا مۆدیر نه که یی له قه واره ی ده ولت-ته ته وه کاند و له کۆتایه کانی سده ی نۆزده و سه ره تا کانی سده ی بیست ها ته ناروا و ئه وه ندهش دهستی بازگان و کۆمپانیا نه ورووی و ئینگلیزی به کانی تیدا بوو ئه وه نده دهستی سیاسه تان و بیرمنده کانیان تیدا نه بوو، هر بویه میژووی ئیمه هه میشه له لایه ن فاتحانه وه نووسراوه ته وه و کراوه به هی خویان که تو غه بیه تیک سوغرات به هر هۆیه که کرد. یان به سه رتدا سه یا، یان هر شتیک دیکه ئیتر غه یه ته کوبرا که ت قه تی ده بیته وه و چقی کاره ساته که ش ئهمه یه که میژوو به ده ست دهسه لاتدارانه وه یه و به م پیه فۆکو گوته نی زانست و مه رفه ش ده که و ته ده ستیان و زانست ته نها باسی ئه و شته ده کات که ئه وان ده یانه ویت و... به م ههموو ها و کیشه لیل و سه رانه ئیمه چۆن ده توانین شوین پنی شوناس و له و نیشه وه شوناسی نه ته وه یی بدوزینه وه؟ نه گهر چی له رووی زانستی میژووی به جیاوازی و هیلئ ئاکادیمیک و ورد دانراوه له نیوان میژووینانند (historiography) و میژوونوسی (Writing history) دا و یه که میان ده پهر ئیته سه ر فۆرم و شتوازه کانی گپراوه و گو شه نیگا جوړاوجوړه کان بو میژوو و به یی ئه وه ش شوناس و دووه میان فۆکۆسی له سه ر تۆمار کردن و نووسینه وه ی به روار و کات و ساتی رووداوه کانه، به لام ئیمه ناتوانین له هیچکام له م ره هانه دا ئیدیا به کی ئه وتو بکهین، نه گهر چی له میژوو وینانندا ئیمه ده توانین نمونه ی کۆمه لیک دهق به نینه وه که له خوگری دهقه ئه ده بیبه کانی بن، هر له ئه حمده ی خانی و فقی تهران و وه فای و قانع و مه لای گه و ره و برایانی موکریانی و نالی و مه حوی و... ده ست پنده که ن تا ده گنه گوران و شیرکو بیکس و جمیل ساب و حسه نی فزلی و... له و نیشه وه تا ده گانه ”جهمشید خانی مام که هه میشه با له گه ل خویا ده بیره د“ ی به ختیار عه لی و گیلای خوینی عتا موحمه د و... که ره هندی وینانندی میژوو له شکله گشتیه که یدا گپراوه ته وه. له ههموو ئه مانه دا هه ول و دروشانه ی تایبه ت و جوان هه یه بو وینانندی میژوو و نیگار کردنی ئه و بوونه ی ناوی میژوو که ده شیت

”عادل قادری“ نووسر و رۆژنامه وانی چالاکي ئهم سه رده مه ی رۆژه لاته که به رده وام له زوری رۆژنامه و گو فاره کانی ناوخو و دهره وه ی وه لاتدا، له سه ر باه تگه لی جیاوازی ئه ده یی، کۆمه لایه تی و سیاسیی رۆژه ف، شیکاری و خویندنه وه ی جدیدی و وردبینه نه ی هه بووه و توانبویتی له ماوه ی چهن سالی رابردوودا، وه کوو به یک له و سیما دلسوزانه دهریکه وی که به وه پیری دهره وه ستی و ئهمه گدار بیه وه به نسبه ت کۆمه لگه ی خوی، هه لوئیس و هزی جددی و زانستیانه ی نیشان داوه. عادل له ئیستادا، به یک له و ده گمه ن نووسراوه یه که به وردی ناگه داری دۆخی رۆژه لات به تایبه ت له ناوچه کانی نیلام و کرماشان-هه یه و خویندنه وه یه کی قولی له سه ر کیشه و پرسه کانی ئهم تافه ی ئه و دوو کۆمه لگه یه هه یه. ئهم دیمانه یه بو به ر پرسدانه وه ی کیشه کانی نیلام و کرماشان له سه ر پرسه شوناسخاوه کانی ئیمرو، ساز کراوه که له رووی واقعه وه نامازه به زوری کیشه جدیدی به کانی ئه و به شه ی رۆژه لات ده کات.

شریف فالاح: پیناسه و تیروانینی ئیوه بو ناسنامه (شوناس) ی نه ته وه یی چیه و بیت وایه ره گ و بنه چه و توخمه کانی چین و چۆن گه شه ده کات؟

عادل قادری: له راستیدا وه لامدانه وه ی ئهم پرسیاره لیره دا به شیوه یه کی خیرا و سه رییهی ده کريت، چونه که بو گه ران به دوا ی شوینیکانی شوناس و نه ته وه و دهر که وتن و تیکه لیبوونین له یه که قه باره دا، ده یی ئیمه به نیو میژوویه کی دوور و دریز و له هه مانکاتدا دوور و نیزی که سه فر بکهین و به دوا ی وینه کانی شوناسی خۆماندا بگه رین له ئاوینه ی میژوودا، ئاوینه یه که هه م له رووی سیاسیه وه و هه م له رووی میژوونوو سیبه وه سه دان و بگه ره هزان له تی تیکه وتوو و هر له تیکیشی که وتوته شوینیک، بویه ده توانم بلیم به شیک هه ره زوری ئه و قه رانه گه ره یه ی له ره هنده گه لی جوړاوجوړه وه کۆمه لگه ی کوردی و بوونی مرؤف کوردی ته نیوه ته وه له م ئاریشه و قه رانه زه به لاجه ی که ناوی پیواری، یان غیای ناماده یی ئیمه یه له میژوودا زق بوته وه. میژوو رووبه ریکی گه ره یه بو دهر کردن و فامکردنی شوناس به ههموو ره هنده زور و زه بنده کانییه وه، راسته که شوناس له هندی و اتادا فۆرم و دهر که ته یه کی نایدولوزیک هه یه، به لام لایه نی گشتی و وجودی شوناس باه تیک یی یونیفیرسال و جیهانگیره و هیچ کولتور و شارستانییه تیکیش بوونی نه بووه له دنیا دا که به ناو قه راننیک گه ره ی شوناسدا تینه به ریبت. په یوه ست به میژووی خۆمانه وه، ده شیت چهنده شتی گشتی بلیم ئه و کات ده چه سه ر وه لامیک ی وردتر به پرسیاره که تان. ئیمه تا هه نوو که ش و به پنی هندی بیوه ری ئه ورووی ناتوانین بلین خاوه ن میژوو به کی دیار و بی گری و گۆلین، بو؟ چونه که سه ره رای ههموو ئه و باسانه ی که له به ری که ونینه و دیرینه بوونی جوگرافیا و شارستانییه ت و کولتوری مرؤی ئیمه وه ده کريت هینشتا ئیمه خاوه نی میتودیک میژوونوسی هاوچه رخ نین واته ئه و میژوو یه که بو ئیمه نووسراوه ئه گه ر به یی پیوه ری زانمهندی لیک ده بنه وه، ئه و یه که مین دهقی میژوونوسی کوردی هی شه ره فخانیه بدلیسییه و به فارسی نووسراوه و خودی شه ره فخانیش که له ۱۵۴۲ ی زاینی ۹۴۹ ی قه مره ی له نیزیکی شاری قوم له دایک بووه و چونه که وه کوو فره مانبه ریک له سیستم و پیکهاته سیاسیه کانی ئیرانی سه فه وی و عوسمانی تورکان دا ئیشی کردوو، بیگومان کتیه که ی له ژیر کاربگه ری تیروانین و فۆرمی گپراوه و تۆمار کردنی واقیع و رووداوه کانه و به پنی دیسکورسی سیاسی-ثابینی سه فه وی و عوسمانی. لیره دایه تیده گهین که واتای ”زمنه“ چهنده له هه ناوی میژوودا گریته،

همان‌بایث و نامان‌بووه واته هم رووبه‌ره نه‌هونده باسی نه‌گهر و شیمان‌هی دهر که‌وتن و بوونه له‌ناو میژووودا، نه‌هونده باس به مانای ناماده‌یه‌یه کی کونکریت و سیستماتیک نییه له چوار چنبوه میژوونوسیدا که به‌شی دوهومی ناماز‌هی باسه‌که‌مان بوو. من پیموایه شوناسی نه‌توه‌یهی ئیمه لهم رووهی یه‌که‌مه‌وه به‌هیز و به‌پرشت بووه و نه‌گهریش کاریکی کردبیت به‌هوی نه‌و ده‌قانه‌ی رووبه‌ری یه‌که‌مه‌وه بوو، هه‌نوو که با بپرسین له خومان نایا نالی و نه‌حمه‌دی خانی و قانع و... له یاده‌وه‌ری میژوویی ئیمه‌دا ره‌گیان داکوتا و بوون به شوناس، یان شه‌رفخانی به‌دلیسی و ده‌قه هاوشیوه‌کانی؟ من لهم سونگه‌یه‌وه له‌سه‌ر دوو ده‌قی جه‌مشیدخان و گیلاسی خوین کارم کردوو و له قواره‌ی وتاری درین‌دا چاپ دهن و خوشم رومانیکم به‌ده‌سته‌وه‌یه که به‌شیک له‌و فۆرمه گشتیه‌یه گپ‌انه‌وه‌یه‌یه له باشووری روژه‌لاتی کوردستاندا ده‌گپ‌رته‌وه. به‌هه‌رحال نه‌ده‌ب نه‌و فۆرمه بزۆره له ویناکردنی میژوو بووه که ئیمه شوناسی خومان تیندا گپ‌راوه‌توه، نه‌گهر جه‌مشیدخان به‌دمست بی شوناسی و نه‌بوونی قورسای و وجودی و سووک بوونیه‌وه شوناسی بابرده‌له و بابر دوو ده‌بیت و به‌رده‌وام چارمنووسی له‌گپ‌رته‌نی هیزه نادیاره‌کان دایه، نه‌وا له "گیلاسی خوینیش" دا هه‌ر هم تیمه ده‌بیریت، به‌لام جه‌مشید نه‌و کاره‌کنه‌ره‌یه که ناگه‌ریت، یان ناتوانیت بگه‌ریت به‌دوای شوناسی خوبدا، به‌لکوه "با" وه‌کوو هیمای هیزی جورواجوری نادیار ده‌بگه‌رینیت، به‌لام کاره‌کنه‌ری سه‌ره‌کی و پالهلوانی گیلاسی خوین واته کوره گه‌نجه‌که (سه‌رنج بدن که هم کاره‌کنه‌ره‌ ناوی نییه له هه‌موو رومانیه‌که‌دا و هه‌ر به‌و ناوه‌لناوه "کوره گه‌نجه‌که" خیتاب ده‌کریت) ده‌زانی ده‌بی بگه‌ریت، ده‌زانی ده‌بی کتیب‌خانه‌کان و ده‌ست‌نوسه‌ خه‌تیه‌ کۆنه‌کان و کتیب‌خانه‌کانی بابان هه‌لکۆلایت، دیاره هه‌ر وه‌کوو ده‌قیس چاوی لی بکه‌ین له به‌ختیاره‌وه بۆ عه‌تا پینگه‌ی وشیار و کۆلشت بۆ شوناس گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوو. هم فۆرمه گپ‌راوه‌یه‌یه میژوو له روژه‌لاتی کوردستان ئالۆتر و قه‌یراناویتر دهر که‌وتوو، بۆ نمونه نه‌گهر چاوه له رومانیه‌کانی نووسه‌ر و وه‌ر گپ‌رته‌کی کوردی وه‌کوو ئیبراهیم یوونسی بکه‌ین سه‌ره‌رای ناماده‌یی نه‌و قه‌یرانه میژوویه و نه‌و غیابه‌گه‌وره‌یه نه‌مه‌ش که رومانیه‌کانی هه‌موو به‌ زمانی فارسی نووساون خالی سه‌ره‌کی نه‌و قه‌یرانه دهرده‌خت، راسته هه‌موو رومانیه‌کان باسی جو‌غرافیا و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی کوردی و ره‌خنه‌ی سیستمی فیؤالی و خلتخانیته‌یه له کوردستان، به‌لام "زمان" که توخمی زپرنی شوناس بیت، لیره‌دا بوونی نییه یان با بلین بوونیکه نامۆ و ناباوی هه‌یه، واته نه‌مه‌ش لیره‌دا هه‌ر دوو پاتبوونه‌وه‌ی نه‌و ره‌ه‌نده‌ی میژوونوسیه‌یه که ئیمه به‌رده‌وام شوین پنی شوناسمان که‌وتین له ده‌قه‌کانی روژه‌لاتناسان و روژه‌لایه‌کان و گه‌شتیاره‌ بیانییه‌کان، واته کاتیک لهم رومانانه بۆ نمونه رومانی خوش آمدی...؟! باسی دۆخی قه‌یراناوی دوو بنه‌ماله‌ی فیؤالی کورد ده‌کریت که یه‌کیان له پاش شکستی شۆرش‌ی ئیحسان نووری پاشا له باکووری کوردستانه‌وه دین به‌ره‌و بانه و له‌لایه‌ن بنه‌ماله‌یه‌کی فیؤالی بانه‌یه‌وه پیش‌وازیان لیده‌کریت، دواتر رووداویکی عاشقانه له نیوان کوره ره‌عیه‌تیک (ره‌عیه‌تی خانی بانه) و نیرگیس کچی خان دیته‌ ناراه و لهم هه‌موو بگه‌ر و به‌رده‌دا چارمنووسی نه‌و بنه‌ماله‌یه به‌ تراژیکترین شیوه رووبه‌رووی دوورخسته‌وه و راگوینان و سوو کاته‌یه پیکردن له شاری کرمان ده‌بیته‌وه، خالی جیی سه‌رنج نه‌وه‌یه هه‌موو هم میژوونانده سه‌رنج‌راکیشه به‌ زمانی فارسی نووسراوه، باس لیره‌دا نه‌وه نییه که ئیبراهیمی یوونسی نه‌ده‌بوو نه‌مه‌ی بگردایه، یان بۆ وای کردوو و... باس له‌مه‌یه که هم فۆرمه له گپ‌راوه‌ی میژوو به‌ زمانی نه‌ویدی بووه‌ته واقعیکی پارچه‌جیاچیاکانی کوردستان تۆ له باکووری کوردستان هاوته‌ریبی ئیبراهیم یوونسی یاشار که‌مالت هه‌یه، هه‌ر چه‌نده‌کوو ده‌شزانیان لایه‌ن و هاو‌کیشه‌وه‌خته‌سیاسیه‌کان له باکوور نه‌مه‌ی ره‌قمه‌ داوه، به‌لام له‌ ئیران به‌و فۆرمه نه‌بووه و نه‌وه‌ش له باکوور کراوه هه‌ر نایینه‌ی پاساوی هه‌له‌هاتن له‌و یه‌که‌مین و سه‌ره‌کترین توخمه‌ی شوناس که زمان بیت. پنیوسته‌ی بیری بخمه‌وه که لهم رووبه‌ره گه‌وره‌یه‌دا کاتیک ئیمه باسی زمان ده‌که‌ین ته‌نها مه‌به‌ستممان نه‌وه نییه که ئاخپه‌وران و حه‌شمه‌تیکه‌ی زۆر قسه‌ی پی بکه‌ن، به‌لکوه مه‌به‌ست نه‌وه‌یه لهم سه‌رده‌مه‌دا "زمان" ئاستیری له شوناس هه‌یه که له رووبه‌ر و پانتای نه‌ده‌ب و نووسین و زانست و مه‌عرفه‌دا دهرده‌که‌وت، واته پینگه‌ی شوناسیکه جیهانگیری نه‌توه‌یه‌ی له رووبه‌ری نه‌ده‌بیکه نه‌توه‌یه‌ی دهرده‌که‌وت که

پیوه‌ر و پیکه‌اته‌ مرۆیه‌یه و بان نه‌توه‌یه‌یه‌کان بگپ‌رته‌وه، نه‌گینا باسه‌که ته‌نها له‌سه‌ر نه‌وه نییه که زمانمان که‌وتته‌ زۆر هه‌ره‌شه و مه‌ترسی و توانه‌وه، به‌لکوه زمان سه‌ره‌رای ئیمه لایه‌نیتری هه‌یه که ده‌بی بخوینرته‌وه و کاری له‌سه‌ر بکریت و من دلنیاشم هه‌چ نه‌توه‌یه‌که به‌ ئاسانی زمانی ناسردرته‌وه و لینی ناسینرته‌وه، ماوه‌یه‌که پیش بوو هه‌والیک بلۆ کرایه‌وه که کوردیکه‌ی باکوور پاش ده‌ سال که له کۆما هاوتته‌ دهر، به‌ زمانی کوردی قسه‌ی کردوو ئیمه له کاتیکدا بووه پیش له‌وه هه‌موو زانی یه‌که دوو سالیکی به‌ کوردی قسه‌ی کردوو، واته زمان له هه‌ست و نه‌ستی هه‌چ نه‌توه‌یه‌که‌دا ناسردرته‌وه، به‌لام وه‌کوو وتم زمان ده‌بیت بچینه‌ ئاسته‌ بالا‌کان و نیزیکی له رۆحی مرۆفی هاو‌چه‌رخ و به‌ تایبه‌تمه‌ندی خۆبه‌وه دهرکه‌وت. به‌هه‌رحال ئیمه باسیکی زۆر پسپۆزانه و دووردریژه و له‌مه‌ زیاتر ناشیت تیشکی بخمه‌ سه‌ر.

شه‌ریف فه‌لاح: به‌رای جه‌نابت کورد له روژه‌لات و به‌تایبه‌ت له دوو پارێزگی کرمانشان و ئیلام چۆن توانویه له‌گه‌ن پرسی ناسنامه‌ی نه‌توه‌یه‌ی و فه‌ره‌ه‌نگی بچوولیته‌وه؟

عادل قادری: بیگومان ئیمه باسیکی هه‌ستیاره و زۆر که‌میش له‌سه‌ری قسه‌ کراوه، من بۆ نه‌وه‌ی به‌ قوولی برۆنه‌ ناو پرسیاره‌که‌وه هه‌ر له خودی پرسیاره‌که پرسیاریک دهرده‌هینم. مه‌به‌ستممان له‌ریکه‌هه‌ند و لیکدان "کوردی روژه‌لات" له‌ده‌رپرنی "کوردی له روژه‌لات" چیه‌؟ یان مه‌به‌ستمی هم ریکه‌هه‌ند و لیکدان (ترکیب)ه چیه‌؟" دیاره کاتیک باسی شوناس و ناسنامه‌ بیت، پینگه و رۆلی وشیار لایه‌که‌م له‌ ئاستیکه که‌میشدا بیت زه‌ق ده‌بیته‌وه. شوناسی کورد له روژه‌لات له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه‌کان بهم لاوه تا ئیستا به‌ زه‌قی له‌ لایه‌ن دوو که‌له‌ هیز و دیسکۆزی ئابین و سیاسه‌ت زه‌ختی خراوه‌ته سه‌ر و له هه‌ندئ قوناغدا و له هه‌ندئ لایه‌نه‌وه به‌ره‌و توانه‌وه رۆیشته‌وه و له هه‌ندئ ره‌هه‌ند و لایه‌نیه‌وه به‌ گیانی راسان و خۆراگریه‌وه هه‌ستاهه‌توه. نه‌گهر بگه‌رینه‌وه بۆ میژووی هاو‌چه‌رخمان و زۆر دوور نه‌رۆین ده‌بی بلیم دامه‌زانی کۆماری کوردستان له مه‌هاباد ته‌نها دهرکه‌وته‌یه‌کی سیاسی نه‌بوو، به‌لکوه دهرهاوینشته و نه‌نجامی وشیاریه‌که‌ بوو که له‌ ئاستیکه شوناسمه‌ندا هاوتیوه ناراه و وه‌کوو ده‌شزانیان پیش کۆمار (کۆمه‌له‌ی ژ- کاف) و ده‌سته و تا‌قمانیکه‌تریش هه‌بوون که به‌شیوه‌ی نه‌ینی چالاک بوون و نه‌مه‌ش نیشانه‌ی چه‌شنیک له وشیار له‌ ئاستی شوناسدا بوو، و چوون فه‌زای بوون و هه‌بوونی ئیمه وه‌کوو نه‌توه له‌زۆر تم و هه‌ور و دوو که‌لی سیاسه‌تدا بووه نه‌و وشیاره‌شمان به‌ر له هه‌ر شت له په‌ناو‌په‌سیو و و به‌راویز و زپرزهمین و کووچه و کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا راوتیه‌وه... به‌هوی نه‌و فه‌زا سیاسیه‌یه‌وه ئیمه ناچار ده‌بووین وشیاریمان تا ئاستیکه بشارینه‌وه، کچی نه‌زانی که که‌سانیکه وه‌کوو هینم که هه‌ر له‌وه سه‌روینه‌ندا شه‌یریان بلۆ ده‌کرده‌وه هه‌ر به‌ ناوی موسته‌عار و خوازه‌یه‌وه بلایان ده‌کرده‌وه، هینم هم کاره‌ی هه‌م له‌به‌ر داگیرکه‌ر ده‌کرد و هه‌میش له‌به‌ر باوکی! مه‌شه‌هوره که ده‌لین هینم ده‌یگپ‌رته‌وه که جاریکیان باوکم شه‌یری که‌سیکی بیستبوو و هاتوه و وتی نازمان نه‌و شاعیره گه‌وره‌یه کینی، هینیش ده‌لی تا دواجار نه‌مگوت پی که من شاعیری نه‌و شه‌یرانه‌م! چ سه‌یره میژووی ئیمه، نه‌کنه‌ره میژوویه‌که‌مان به‌ یه‌که نه‌ندازه‌ خۆیان له‌ داگیرکه‌ر و باوک ده‌شارده‌وه، شوناس چی لیدیت لهم زینده‌خه‌نه‌دا؟

به‌هه‌رحال له‌هه‌ر به‌ستین و له‌زۆر هه‌ر لۆسه و میکانیزمیکدا بیت دهرکه‌وته‌ی وشیارانه‌ی شوناس له روژه‌لات له موکریان و ناوچه‌گه‌لی باکووری روژه‌لات زه‌قتر بوو و ناوچه‌کانی خوارووتر به‌ چه‌ندین هۆکاری گه‌وره و بچووکی میژوویی و نایینی ریگه‌ی تریان پیوا و به‌ر خه‌ساری دیکه که‌وتن که جیا و جیاواز بوو له‌وه‌سه‌رانه‌ی که له جه‌سته و رۆحی شوناس له ناوچه‌کانی سه‌ره‌وه که‌وت. کرمانشان و ئیلام به‌هوی هه‌لکه‌وته‌ی جو‌گرافی و پیگه‌ی ئابووری له‌رووی ده‌وله‌منی نه‌وت و گاز و کازا زپرزهمینه‌یه‌کان و به‌م پیه‌ش گرینگبوونی ستراژیک، هه‌ره‌ها شه‌عه مه‌زه‌ب بوونیه‌وه به‌رله‌وه‌ی په‌یوه‌ست بیت به‌ جه‌سته و رۆحی شوناسی کۆی کوردوه راکیشراو بوون به‌ره‌و سیستمیکه‌ی نایینی - سیاسی شوناس که حکومه‌تیک به‌ناوی کۆماری ئیسلامی پیاده‌ی کردوو. ئیمه له‌لایه‌که و له‌لایه‌کی دیکه‌ش چه‌ندین هۆکار

وه کوو جیاوازی زاراهه و شیوه زاره کانی خوارووی رۆژههلات له سهروو، جیاوازی نایینی و کولتووری و دابراپنیکانی له نیوان ناوچه کانی کرمانشان و نیلام له گهڵ ناوچه کانی ئهرده لان و موکریان دروست کرد، ئه گه رچی ئهرده لان و موکریانیش ئیستهش خۆیان وه کوو دوو فۆرمی کولتووری جیا له پیکهاتی کولتوورنکی هاوبهش و گهورهتر (کولتووری گشتی کوردی) ئه و دابراپنهان له گهڵ یه کدی ههیه و ده کری زۆر باسی بکهین، به لام بهرای من گرینگی و قورسایه باسه که ده بپت له سهر کرمانشان و نیلام بیت، دوو پارێزگا و رووبهری پرحه شیمهت له کورد به نایینی جۆراوجۆر و شیوه زاری دهوله مند و رهنگاله یی له زێر سیسته میکی سیاسی - نایینیدا که ونه زێر مه ترسیی توانوه و له ناوچوون، که ههلبهت من له رووه سیاسی و سیسته مییه کهیدا ده لێم دروستوونی ئهم مه ترسییه به شیک پلانی حکومهت و فۆرمیک له ئهنادزباری کولتوورییه، و بهشی تری ئه و فیگۆر و ژێسته قه به و باپیر روخساره بوو که موکریان و ئهرده لاتیه کان له ناست هه موو ئه و فزا فچه رهنگی و کۆمه لایه تی و سیاسیه ی دیانگرت هه بر و ئه و نده هۆکاری دابرا بون، ئه و نده هۆکاریک نه بوو بۆ راکێشانی رۆحی شوناسی کوردی نیلام و کرمانشان، ئه و دزواندنی و بالاگرتنه ی "خود"ی کوردی له موکریان و تاراده یه کیش سنه دافعه و پالنه رنکی نه رینی بوو بۆ ئه وه ی ئه و ههسته ی که من پێی ده لێم "غوربهت" له ناو نیشتمان و له خۆ نامۆ بوونی رۆحی شوناس بیته زاوه و ئهم ههستهش وای کرد خه لکی ئه و ناوچانه به دوا ی شوینیکی "ئاشنا" و دوور له غوربهتدا بگه رین و کێ باشتر له سیسته میکی نایینی-سیاسی که ئه و چاوساغی و شویندۆزییه یان بۆ ده کات؟! ئه وه یه که لای من وایه به شیک له و قه ییران و غوربهت و نامۆییه ی شوناسی کوردی له نیلام و کرمانشان له رۆحی له خۆ نامۆ بووگ و ناته وای گشتی کورد هه سه رچاوه ده گرت، ئه گه رچی سیسته مه ش لیره دا رۆل ده گه رت، به لام ئه و هه ر ئیشی ئه وه یه، گرینگ ئه مه یه که ئیمه ده یی چۆن له ناستی پلان و ستراتیژه کانی سیسته مدا ده جوولینه وه، واته پرسیاره بنه مایه که

ئهمه یه بۆچی کوردانی سهروو له ناسته کولتووری و کۆمه لایه تی و ته نانهت سیاسیه که شندا پشتی کوردانی خواروویان چۆل کرد و زه وینیان بۆ سیسته می حکومه تی کۆماری خالی کرد؟ ئایا ئه گه ر رۆحیه تیکی شوناسمه ندی گشتی له ناو کوردی رۆژهه لات ناماده بایه، ئه مه رووی ده دا؟ بۆ ئه وه یه که خه سارناسیه که ده بپت له ناوینیه ی "خود"ی گشتی کورد دا روو بدات، چوون له م هه موو سالانه دا له زۆر ناویندا روخسار و ده مامکه جیا جیا کانی حکومه تی ده سه لاتداری ئیرانیان بینه وه، ئه وه ی که ماوه و ده بی تیبیگه ین ئه مه یه، که چۆن له ناستی کارت و دامه کانی کایه سیاسی و کولتووری و کۆمه لایه تیه کانی سیسته دا کارت و دامه و سه رباری خۆمان به کار به یینین؟ ئه مه ش کاری ئه و رۆحه گشتی و یه کانه ره ی کورده که بوونی وه کوو خه ونیکه و نه بوونیشی

گهوره ترین مۆته که. بۆیه ده لێم ئه و وشیاریه یی که ده بپت له باره ی شوناسه وه هه بیت له ناستیکدا نییه که به ناسانی شوناسی کورد وه کوو واقعیه کی یی قه ییران قبول بکه ین و باسی لیه بکه ین، هیشتا روانینی خه لکه کی و گونده کی و ده ربه گایه کی (تاراده یه کی به رچاو) ده سه لاتیان هه یه و له شکلی شار و شارچیتیدا خۆیان به ره م ده یینه وه، ئه گه ر ورد بینه وه له نۆرمی رفتار و ئه و قسه و مه ته ل و قسه لۆ کانه ی که شاره جیا جیا کانی رۆژهه لات بۆ یه کتری به کاری دینن به ساده یی تیده گه ین که له گه ل شوناسیکه له ت له ت و هه لاهه لا کراودا به ره رووین، یان باشتره بلین له گه ل کۆماریه ک ورده شوناس رووبه رووین که ناستیک له وشیار و تیگه یشتنیکه یه کۆمه ل پێویسته تاکوو ناوی شوناسی لی بنین و ئه م وشیاریه ش به پله ی یه کم له رووه کولتووری و لایه نی وشیاریه میژوویه که دیته کایه وه که ئه مانه ش وابهسته ی کۆمه لیک میکانیزمی ریکخراوه یی و سیسته می و سیاسی و ئابوورین. به گشتی ئه و دابرا نه گه ره له نیوان شاره کانی موکریان و شاره کانی ئه رده لاتنشین و ته بعه ن له نیوان کرمانشان و نیلامیش هه یه تا بچوو کتر و بچوو کتریش ده بیته وه و کیشه و دابرا نه که ده گاته ناستی دوو شاری وه کوو نیلام و ئه یوان که هه ر دووک سه ر به یه ک پارێزگاشن و زۆر نیز، یکن له یه ک به لام شوناسیان ئه و نده ی له دژه راپه تیبی به کدیدا به رجه سه ته ده بیته وه، نیو ئه و نده له خواستی پیکه وه ژبان و ته عامول و دانوستاندا ده رناکه ویت. ئه گه رچی نا کرێ به شیوه یه کی گشتی باسی ئه وه ش نه کم که دۆخی زمانی کوردی و به ره مه نه ده یی و هونه ریه کان له م دوو شاره و له م سالانه ی دوا ییدا گه شه یه کی پێشینی نه کراویان به خۆه بینه وه، به ده یان کتیبی ئه ده بی و میژوویی هه م به زمانی کوردی و هه م به فارسی چاپ بوونه و له نیلام به چهن دین هۆکار ئه م هه ولانه باشتر و سه رکه و تووتر ئه نجامی خوار دووه. ته نانهت له پرووی که ناله پارێزگایه کانی شه وه که نالی نیلام له که نالی زاگروسی کرمانشان ره نگ و بۆیه کی ره سه نتر و کوردانه تری هه یه و شوناس تیبیدا زه قتره، شتیکی تر که ده یی باسی بکه م لیره دا ئه مه یه که مه رج نییه و با ییر بکه ینه وه

که ئه و که نالانه به ته و او ته ی له ژێر رکیفی سیسته می ده نگ و رهنگی کۆماری ئیسلامی دان (هه رچه ند ئه مه ش نکوولی نا کریت)، به لک وو کۆمه لیک که سه ی مه ده نی و وێژدانی کوردانه به میکانیزمی جۆراوجۆره وه جیکه ی خۆیان کردۆته وه له و ی و به راستی رۆنیک باشیان هه بووه له بووژاندنه وه ی دابونه ریت و به تابه تی زمانی کوردی، که نالی کرمانشان زۆر که متر له چاوی که نالی نیلام ئه م خالانه ی پیکاره. من پیم وایه که نالی نیلام له که نالی سنه ش زیاتر ره نگ و بۆی کوردانه ی تیدا زه ق کراوه ته وه، هه موو ئه م باسه نا ته نها نه خشان دنی وینه یه که له ده رکه و ته کان و چالاکیه کانی خه لکی کورد له و شوینانه، نه ک دانینان به شوناسیکه یی قه ییران و کیشمه کیش.

شهریف فه لاح: ههروهک ده زانن زمان به یه کیک له هه وینه کانی گه وه ره ی پیناسه ی نه ته وه (لانیکه م له ولاتانی رۆژهه لاتی نا فین) دیته ئه ژمار، ئایا نه خویندن به زمانی دایکی له نیلام و کرمانشان و پیاو

غایب) بوونیان له چهقی بزوو تنهوه سیاسی و فەرهنهنگییه کان چهنده کاریگه ربی له لاوازیی ههست و وشیاریی نه تهوه بی هه بووه؟

عادل قادری: بیگوومان هه وه کوو باسیشم کرد لهم سهردهمه ی ئیمهدا تنهها توخمیکی والا و هه ماو که گهوهه ری نه تهوه ی پی دناسریت و تهعبیر له شوناسی ئیمه ده کات زمانه، زمان به واتا فراوانه که ی لیره دا مه به ستمه واته سیسته میک له نیشانه کان که تییدا جلومهر گیش هه نیشانه ی نهو زمانه ن و زمانن. زمان به واتای نووسین و سیسته میک بۆ پهروه ده و راهینان و فیر کردنی به ره ی داهاتوو ش دياره رۆلی چاره نوووسازی هه به. له راستیدا بهر له وه ی بیمه سهر کرۆکی پرسپاره کهت ده شیت نهوه بلیم که قسه کردن به زاروه و شیوه زاری گه ره ک و کۆلانه که مان به واتای زانیی زمان نییه (دیاره مه به ستم لیره دا له زانین نهو رۆله به که زمان له یه که خستی شوناسی نه تهوه و درووستر کردنی سیسته میک له نیشانه کان ده یگنیر پت که له ریگه به وه بیر بکریت نهوه و گنیر نهوه بکریت، نه گینا نه مهش شیوه و فۆرمیکه له زانیی زماندا، به لام له سرووشتی ترین و خۆمالیترین ئاستیدا) واته لهم شوینه وه گرینگی پرسپاره کهت ده رده کهو پت، وه کوو تیشکم خسته سهری، راسته زانیی زمان له ئاسته گشتیه که یدا، یان وه کوو زمانناسی ده لیت له ئاسته سرووشتییه که یدا چه شنیکه له زانین، به لام له فزایه کی گۆبال و جیهانگیری ئیسته ماندا ناییت زانیی زمان به وه و له ویدا کورت بکریت نهوه، به لکوو ده بیت له ریگه ی پهروه ده و فیر کاری و دواتر ریکه خراوه یی و دم و ده زایی کردن و... نهو زمانه بکهو پت نه ناو پرۆسه ی جیهانی نوی و بروت بهروه چهقی رووداوه فیکری و زانستی و مه عرفیه کانی نهو جیهانه نوییه. درووستر کردنی له مپه ره له به رده م بر گه ی ژماره ۱۵ ی یاسای کۆماری ئیسلامی (یاسایک که دا کۆکی له مافی خویندن به زمانی دایکی هه موو نه تهوه کانی ئیران ده کات) به نیسه بت کورده وه دوو هۆکاری سهره کی و گشتی هه به، وه کوو یاسا دیاره چه ندین و چه ندان ساله نه م بر گه و چه ند بر گه ی تر به کورتی و خاوی دان به م مافه دا ده نین، به لام پرسپاره نه مه به بوچی نه م بر گانه ره چاوا نا کرین؟ بوچی ناچه خانه ی جیهه جیکر دنه وه؟ هه موو نه که تره سیاسییه کانی حکومهت و ته نانه ت ریفۆرم خاوازان و رۆشنییرانی دوور له حکومه تیش ده لئین ده بی، نه م بر گانه جیهه جی بیت! نه گه ره نه م دان پیدانانه له خواست و والا ییه کی کولتوری و سیاسییه وه دیت که واته بو جیهه جی نا بی! باشم له بیره له سهر ده می زان کۆندا و له گه رمه ی هه لپه زاردنه کاندای سهرۆکی دو کترینالی بنکه ی خویندنه وه ستراتیژییه کانی ئیران که بالی راستی ریه ری کۆماری ئیسلامیه هات بو کۆریک و له سهر زۆر بابه ت قسه کرا، ئیمه وه کوو خویندکارانی کورد باس مان له وه کرد که بوچه به شارایی کورد له هه لپه زاردنه کاندای که مه چوون شتیک که خۆتان نووسیوانه باوه رتان پئی نییه، یاسایک که خۆتان په سه ندتان کردوه جیهه جی نا کهن، وتی کامه بر گه ی ده لئین: وتمان بر گه ی ۱۵ و ۲۴... وتی نازانم باسی چه ده کات باسی بکه ن بۆم! ئیمهش یاسایک که خۆیان نووسیویان بیر مان خسته وه! دواتر زۆر به ئاره یی و پشتگۆنیه خسته وه وتی: ده بی، نه م بر گانه جیهه جی بیت! بوچه ده لیم جیهه جی نه کردنی نه م بر گه، یان بر گانه له کوردستان ده گه رپه نه وه بو دوو هۆکار یه که م هۆکاری سیاسی - نه منی و دووه م هۆکاری کولتوری - کۆمه لایه تی له ولاتی ئیران. هه ر کام له م هۆکاره دوو قافانه نه و ئیران پشت قایمتر ده کات و له پیه ونه دییه کی چه ند لایه نه له گه له یه کدان به مه به سستی دوستیوونی یه ک زمان، یه ک کولتور، یه ک بیر کردنه وه و یه ک سیسته م که نه مهش جه وه ره ی سیسته میکی سیاسی - نایینه که هه لپه زاروی سیسته میکی کۆمه لایه تی - کولتوری ئیرانه. سیسته می سیاسی وه کوو دیاره هیه کات به چاوی نه ری نییه وه نه یروانییه ته نه م بابه ته وه و هیشتا وه کوو خواستیکی سیاسی دزیه چاوی لیده کات، نه ک وه کوو مافیکی یاسایی و مرۆیی، که سیسته میکی بالاده ستی سیاسیش به هه موو هیزی راگه یاندن و ده سه لاتی مانیفیستر کردنی خۆیه وه نه مه ی په ره پیندا، بیگوومان له رووی کولتوری و کۆمه لایه تی شه وه هۆگر و لایه نگر بو نه م "گینکار کردن" و "جیهه جی نه کردن" و ره تکر دنه وه به ی خۆی پهیدا ده کات و خۆی به نوینه ری نهو هاویره کۆمه لایه تی و کولتوریانه ده زانیت که هیناویه سهر گوشه نیگای خۆی، بوچه ئیستاش تا قمیکی زۆر که م له نووسه ران و رۆشنییرانی ئیرانی و به تایه بت سیاسییه کان نه م مافی نه ته وه کلتیان بو گرینگه که نه مهش تنه ها له کاتی هه لپه زاردن و کایه سیاسی

و ریکه خراوه ییه کاندای ده کهو پتیه رۆژه ف و بیربان دیته وه. به گشتی بوونی نه م حاله ته قهیرانیک بو زمان دروووست ده کات که بوونی ده خاته به رده م چه ندین مه ترسییه وه و رنگه ئیستا ناسوی خه ساره کانمان لی دیار نه بیت. نه گه رچی چه ندین فیرگه ی فیرکاری زمانی کوردی له هه ندی له شاره کور دنیشینه کاندای هه به و له زانکۆی سنهش به شی زمان و نه ده بی کوردی به سهر به رشتی ده سه جادی له کارناسی بالادا هه ندی خویندکار ومه رده گریت، به لام نایا نه م هه ل و ده رفه ته په رته وازه و که مو کورتانه به سن بو زمانی نه ته وه به کی گه وه؟ نایا ده بیت تنه ها جلومهرگی کوردی به هیمای کهو نییه بوونی ئیران له فیستیقاله جیهانییه کاندای برانریت و بخرپته روو! نهویش به مه به سستی هه لپه زاردنه ی کورد. بوچه من پیم وایه هه ر چه ندی رپه رسم و ریز له جلومهرگ و هه ندی فۆرم و شکلی تری کولتور بگریت، به لام ریز له زمانه که نه گریت له پلانیکی سیاسی و فیرکارانه زیاتر هیه جیتر نییه. هه لپه بت وه کوو پیشتریش تیشکیکم خسته سهری ده کری، باسی هه بوونی که نالگه لی پاریز گایش بکریت که له هه ندی پاریز گای وه کوو ئیلام و سنه که ناله کان له ریگه ی که سانی دلسۆز و کورده وه خه مره ت به چه ند توخمیکی کولتوری و له وانهش زمان ده کهن و زمانی کوردیان له نامبوون و غه واره بوون ده رهنیاوه، له هه ندی پاریز گای دیکهش وه کوو کرمانش تنه ها ئیپانه و گالته و رووشاندنی روخساری زمانی کوردیه، بوچه زمانی کوردی له کرمانش له مه ترسییه کی گه وه تر دایه له چاوه ی شوینه کانیت، هه ر چه ند له م رووه وه له هه ندی ناوچه ی سه رووی رۆژه لات و له شوینیکی وه کوو شاهین قه لاش که له گه ل تورکانی خاوه ن ده سه لاتدا هاوسی و تیکه لن دۆخه که له مهش خراپتره. که دۆخه گشتیه که ناوا بوو نهو وشیاریه نه ته وه ییه کی که پیوستیه کانی جیهانی نوی و سهر ده م وه لام بدانه وه بوونیکی زۆر ده له مه و خۆنه گرتووی هه به، نه گینا به ده ره له مه کورد له رووی وشیاریه نه ته وه ییه وه له هه موو نه ته وه کانیتری ئیران باشتره. نه گه رچی نه م به و واتابه نییه له قهیرانی شوناسی نه ته وه ییدا نا زی.

شهریف فلاح: ههروهک ده زانین له پرۆسه ی رۆشیری کوردی و فهرهنگی له ئیلام و کرمانشادا له چوار ده یی رابردودا به ینا به ی، هه ندی چالاک و بزواتی فهرهنگی هه بووه و کۆمه لیک نوخه و ئیلیت سه ربان هه لداوه، نه مانه ج کاریگه ریه کیان له به ره بو پیشچوونی نهو بزافه دا هه بووه؟

عادل قادری: بیگوومان کاریگه ریه کیان به راده ی پیوست نه بوون گه به و هۆکارانه ی که پیشتر باس م کرد، به لام سه ره رای نه مهش کاری مه ده نی و کولتوری پیوستی به چه ند شت هه به که ئیمه ی کورد به داخه وه تییدا زۆر لاوازین. قیوولکردنی جیاوازییه کانی یه کتر و لیبووردیه ی و پیکه وه هه لکردن و بینینی لایه نی نه رتی یه کدی و... له ناو چالاکیه مه ده نی و کولتوری و نه ده بییه کانی کوردی (به ئیلام و کرمانشایشه وه) نه م رۆحیه ته له ئاستیکی زۆر نرم دایه و ئیاده به ک بو سینه وه و تیرۆری یه کدی و قیوولنه کردنی رای جیاواز هه به که به رای من ده رنه جمی پهروه ده یه له ژیر سیسته میکی سیاسی - ئیینی ره هاخوازدا که مۆدلی تاکیکی تاک ره هه ند و دیکتاتۆری له ناو کۆمه لگه ی کوردی به ره م هیناوه. سه ره رای هه موو نه مانهش قه ت نکوولی له بوونی توانست و وه ی ده یان نووسه ر و شاعیر و چالاک له کرمانش و ئیلام تا کریت که له رۆژانی تاریک و نووته که چاوی زمان و کولتوری ئیمهدا بوون به سووته مه نی هه لکردنی مۆمی ژباندن و بووژانه وه ی زمان و نه ده ب و کولتورمان. پیم وایه له ئیلام به تایه تی نه م حاله ته سه ره که توتور بووه، چونکه ئیلام هه م وه کوو شوین شوینیکی بنه سه ته و هه میش کولتوریک شقنه شکا تر و بیکرتی هه به، بوچه سه ره رای هاو به شی ئیانی له گه ل سیسته م قه ت لانی زمان و کولتور و دا بونه رته که ی بهر نه داوه، واته به وه ی باره جوگرافیه که ی و بنه سه تیوونی هیرشی کولتوری راسته وخۆ که مره تانویه کاریگه ربی له سه ر دا بنبیت، به لام له رووی که ترمه مه رج نییه هه ر له م ئاسته دا به باشی بمینیه ته وه، چونکه "کرانه وه" به هه موو واتابه کییه وه دوا جا خۆی ده کات به سه رزه مینه بنه سه ته کانی شدا. دۆخی کرمانش خراپتره، چونکه شوینیکی ژپۆله تیکه و له هه موو روویه که وه پلانی ورد و درشتی بو دارپه زاره، کرمانش ئیتر له میزه نه شاری شیرینه و نهش ده توانی کچه

جیرانت تیدا خووش بویت! بویه من پرسپار له خووم ده کهم ده بی چ بکه بن له کرماشان کاتیک همموو نم قهیراننه ههیه و خووشمان بهو هوکارانهی باسم کردن، ناتوانی بهرادهی پیویست کاریگهه بین؟

شهریف فهلاح: بهرای ئیوه گه شه کردنی رهوتی رۆشنیبری و فه رههنگی یارمه تی شوناس و وشیاریی نه تهو بی ده دات؟ ههروهک ده زانین له نیوهی دووه می دهیهی ههفتای هه تاوییهوه رهوتی بووژانه وهی زمان و ئه ده بی کوردی (به تابهت شیعر) له کرماشان دهستی پیکردوه؟

عادل قادری: بیگومان رهوتی رۆشنیبری و کولتوری ئه گه ره به پلان و بهرنامه وه بیت دیر یان زوو کاریگهه خوی دهرده خات و تا ئیستاش کهم و زور ئه م کاریگهه بیانه دیارن و نه یانه ئیشتوووه زمانی کوردی له وه زیاتر رنگی روخساری هه لیزر کیت. درووستی بونکی فیرکاریی زمان و دهر کهوتنی ئه نجمه نه ئه ده بییه کان و بهر نیوه چوونی کۆره رۆشنیبری و کولتورییه کان همموویان کاریگهه ره له راسانه وهی شوناس و وشیاریی نه تهو بی. له نیوهی دووه می دهیهی ههفتا بهم لاهه به هاتنه سه ره کاری دهوله تی خاتمه ی هه ناسه یه که به بهر زمان و کولتوری همموو نه تهو به کان هاته وه و هه ندیک ده سه کوه هاتنه ئاره وه که بوون به بنه مایه که بو داهاتوو تاکوو کاری زور تر و وشیارانه تر بکریت، بهلام هه ره وه کوو پیشتیش وتم دۆخی کرماشان به تابهت و ئیلام جیوازان له ناوچه کوردنشینه کانی تری ئیران. ئه مه له لایه که و له لایه کی دیکه ش ئه م چالاکیه رۆشنیبری و کولتورییه که مته بوونه هۆی درووستی بونکی پردیکی پیوه ندی بو یه که خستن و یه که ده نگیه کی سه ره تاسه ری و به گشتی ئیمه بهر ده وه وه کوو "دوو ره گه" هه ره شاریک له لایه که ژبانی کولتوری و رۆشنیبری خوی به سه ره بردوو و له کانی پیویستدا هه ندی شتی بو ئه م دوو ره گه یه وه هینا وه و هه ندی شتی شهی هه ناره دی دهر وهی دوو ره گه که کردوو. وه کوو له پرسپاره که شتا ئامازت پی داوه شیعه رۆلی سه ره کی و به ره تهی گه یاره له م پرۆسه یه دا و ئه مه ش تابه ته مهن دیه کی کولتوری کورده که بهر ده وه شیعه ری له سه ند بووه و بو ماوه یه که له میژوو به کی لیل و پیلوه ما بیگومان شیعه (لانیکه م بهر له وهی تووشی چه شتی که له قهیرانی خوینهر بیت و له که مره گویری جارانی بکهویت) کاریگهه ری ئه ری نی و به هیزی هه بووه له به جه ماوه ریکردن و گه شانده نه وهی ره وته کولتوری و رۆشنیبرییه کاند، مرۆفی کورد هیچ کات بی شیعه هه لی نه کردوو و ئیمه ئیستاش سه دان شانامه خوینی کوردمان هه یه له کرماشان و ئیلام که له رنۆره سمه کانی شانامه خوینی کوردا چ له هه موو ولاتی ئیران و چ له کرماشان و ئیلام ئاماده دهن و هه شیمه تیکی زوریان لی کو دهبیته وه و به تاسوق و هه زوه گوێرادیریان دهن که ئه مه ش سه له مینه ره رۆلی ئه ری نی و کاریگهه ری شیعه له م رووه وه. که له پووری زا ره کی و فولکلور و شانامه کان له ناوچه نه دا ئیجگار ده له مهن دن و له چاوی ئه م ده له مهن دی و فراوانیه دا هیچ نه کراوه و ئه گه چی ئیستاش به هۆی تۆمار نه بوون یان مه ترسی فه وتان یان له سه ره، بهلام هه ره نیشانه ی ئاماده بی شیعه وه کوو چالاکیه کی فه ره هنگی له ناو خه لک و زاخاودانی یاده مه ری یان به هه ست و خه ون و خه یالی شیعه ری. خو شبه ختانه له م دواییانه به هه ولی چه ند ئاکادیمیستیکی کورد له کرماشان و ئیلام له وان هه ش هه وه تاز و جیوازه کانی د. بیهروو چه مهن ئارا ره گ و ریشه و ره چه له کی شانامه ی کوردی و پیگه و جیگه ی و زور لایه نیه ره له قهواره ی تیزی دوکتورا له زانکویه کی ئالمان پی شکه ش کراوه که بیگومان جیگه ی دلخووشی و ده سخووشیه.

شهریف فهلاح: فره کولتوری و فره ئایینی و ئایینزایی له ئیلام و کرماشان، چهنده له کزبوونی شوناسی نه تهو بهیدا دهوری هه بووه؟

عادل قادری: له راستیدا فره ئایینی و فره زاره وهی خوی له خویدا ده وتانیت نامیانیک بیت بو بزوری و مایه ی ده له مهن دی شوناس و کولتوری کومه لگه بیت. فره که لتوری به هه مان شیوه، بهلام له م رووه دۆخی شارگه لیکه وه کوو ئیلام و کرماشان زور تر خه ساری لیکه وتوته وه تاکوو قانچ. بو نمونه فره ئایینی له کرماشان بووته هۆی ئه وهی که دابرا ئیکی قوول و به پیی ئه مه ش رق و برینیکی گه ره له

نیوان شیعه و سونه و قه لخانیدا دروست بکریت. چونکه زوری نه ی کاربه ده ستانی بالای ئیداری و تنه انت مام ناو مندیش له لایه ن ده سه لاته وه دیاری ده کرین و مه رجی دامه زران دیان شیعه بوون یانه ئه م دابرا ن و رق و برینه چه مند قات ده بیته وه. باسی ئه وه ش که ده سه لات خوی کومه لیک میکانیزی سیاسی- ئایینی ریک ده خات تاکوو ره وایی به لایه نیکی ئایینی بدات و باقیه که یان بخاته په راویزه وه و به م شیوه یه ش به شکل یکی سیستما تیک دابرا ن و قه لشت و قهیرانه که قوولتر ده کانه وه با بمینیت، به لام ئه گه ره ئایین که مهن گه بیته وه ره نگه به شیک له م قهیرانه چاره سه ره بکریت، به لام ئه مه له رۆزه لاتی ناویندا خه ون و خولیا یه و له کورستاندا خه یاله و له کرماشانیدا ورینه یه! چونکه دین به شیوه یه که ره گنا ژو بووته هه ناوی یاده مه ریانه وه له هه ره لایه که وه که مهن گه بیته وه له لایه کی دیکه به ره روخسار و ده مامکیره وه دینه وه. له به ره ئه مانه و زور هۆکاری دیکه ئه وه فره ئایینی و فره زاره وه یه تنه ا کاتیک ده وتانیت مایه ی پی شکه وتن و گه شان وه بیت که له ریگه ی ده سه لات (لانیکه م له ریگه ی ریک خرا وه ی مه ده نی و ئه نجمه نه جو راجۆره کان- که نیمانه...) پلانیکی تو که له سه ره بنه مای پیگه وه ژبان و یه کتر ناسین و یه کتر قه بوولگه رن گه لاله بکریت.

شهریف فهلاح: وه که نووسه ریک که نه زیکی له رووداو و جموجوله فه ره هه نگیه کانی ئیلام و کرماشان، هه ست ده کری له م دوو ده یه دا هه ندی جموجول و کاری خو رسک و تا که که سی کراوه، جه نابت چۆنی لیک ده ده یه وه و داهاتووی شوناسی نه تهو بی و فه ره هنگی له دوو پارێزگایه چۆن ده بینی؟

عادل قادری: به لی بیگومان له دوو ده یه ی رابردو دا به هۆی هه ناسه یه کی کاتی سیاسی بو ره خسا هه ندی نووسه ر و شاعیر و تۆزه ره له بو ارگه لی جیاجیادا و به شیوه ی تا که که سی و فه ردی کاره کانیان بلاو بکه نه وه، هه م له قهواره ی کتیب و هه میش له دوو توپی حه وته نامه و گو فاره کاند که پیچر پیچر و ناوناه ده رده چوون. له راستیدا له م رووه مرۆفی کورد زور تر کاری پیده کری و به ده سه کوه تریشه، به لام هه میشه نه بوونی هه لی چاپ و بلاو کورده وه ناو میدییه که درووست ده کات. هه موو ئه م که سانه چاویان له دۆستان و رۆشنیبران و نووسه ران و ده زگا کانی چاپ و بلاو کورده وه ی باشوور بریوه بو یارمه تی چاپ و بلاو کورده وه ی کتیبه کانیان. دیاره به داخه وه ئه م پرده ش زور ته ندروست و درێژ خایه نیش نه بوو، بویه وه ها حاله تیک مه ترسی گه ره له سه ره وه و توانست و خواستی چالاکی کولتوری و ئه ده بییه ئه م ناوچه نه و به پیی ئه مه ش له سه ره کولتور و زمان و ئه ده بی ئه م ناوچه نه دروست ده کات، له م دوو پارێزگایه به شار و شارۆچکه و دیه ات و شار ده ی و گونده دوو ده سه ته کانی شه وه که له پوور یکی ده ست بو نه برا و شه قل نه شکاو و فولکلور هه یه که تۆمار نه کراوه، ئه م هه موو ده له مهن دی و زهنگینی و ره نگینه یی شیعه و حیکایه ت و چیروک و ئه فسانه و راز و کایه و هه لپه رک و شانامه... هه ره ئه مانه دهنه داهاتووی شوناسی ئیمه له م دوو پارێزگایانه دا. ئه گه ره یارمه تی تۆزه ران و نووسه ران و ئه دیبان نه دریت ئه مانه ده فه وتین. من لیروه داوا له ئه نیستیته ی که له پووری کوردی ده که م بهر نامه یه کی راسته وخو و ته ندروست و ناگاداران به بو ئه م هه ل و ده رفه ته گه ورانه دابریت. چه ندین دۆستی دوو و نیزی که له گو شه و قو زینی هه ره دوو پارێزگایه یی ئیسه گه ره یان کردوو، یه که حیکایه ته کۆنه کانی له گونده کان کو کردوته وه له ریگه ی ریکور دیره وه که له گه ل ده بان که سی به سالوو و له گیانه لادا خوی ماندوو کردوو تا ئه مه ی کردوو، یه کی دی وشه کۆنه کان و مه ته لی کو کردوته وه و یه کی دی پیوه ندی جله کۆنه کانی کرماشانی له گه ل هه ندیک ده سه تا وه و وشه و ریگه وه ند (تعبی ری زمانی کۆن لیک داوه ته وه، هه ره کام له مانه چه ندین کتیبان له م بابه ته ئاماده یه، به لام کوا به پیروه هاتنی باشوور؟ کوا خه میان بو پاراستنی شوناس له م پارێزگا به ره خایانه دا که له ته نیشته دۆزه خوه ناگه ره کیان بهر ده که ویت!؟

بهرای من داهاتووی شوناسی نه تهو بی و کولتوری یان له م دوو پارێزگایه یه پیوه ندی له گه ل پلانی ئیمه بو کورده وه ی ئه م که له پووره و چاپ و بلاو کورده وه و له دواجاردا به رۆزه ف کردنیان هه یه.

شێعر کوردی قەمسق قەریب ئۇشق ژيان منە

وت و وێژ وەگەرد شاعر ناسیای کورد: دۆکتۆر علی ئۆلفەتی

مەرحەمە جەواد جەلیلیان

نۆستالۆژیایگ هەمیشە وەل منا بوو ک ئێ ئی زوانە وە یی نیهننوسیهید و نیهخونیهید؟ چە وە سەری هاتیە؟ ک توویەنم بووشم ئەو بەشە، بەش ژیان فۆلکلۆر من لە ناوی وە حساو تیهیدن و ئی ژیانە فرەیش ئێم گرتگ بوو. بەلام لە مژار شێعر، من جیا لە زارواهی کەلھوری و گەپەبیلگ لەواج بەیت هەلۆهسی و شێعرەیل کلاسیک و فۆلکلۆر؛ یەکم جار لە منالی وەل یەکیگە و لە سەرییل کارگەری کردم ک لە شێعرەیل «عەبدۆلا پەشیو» و «شێر کۆبیکەس» ئێم وەت و هەست کەدم یانە ئێم فرە رەنگین بوون. توویەنم بووشم لە ئەو سەردەمە کە من هەلایە لە تەمەن دە-یانزە سالان بووم؛ لان کەم لە کرمانشان و

لە بەین هەو بەرەیل خوەم، هیچ کەس عەبدۆلا پەشیو نەناسی و هەر لە ئەو تەمەن دە - یانزە سالانە توویەنستم زارواهی سوورانی هالی بووم و هەر ئی باوتیشە بوویە مدو یە ک بتووام بنووسم

پ: بی گومان شوون بای شێعرەیل جناب لە ژیان گەل کورد وە خاسی دياربە: یەئ شاعر وە چ شێوەیگ توویەنیدھەم لە باوەت شێعر ئاوانگارد قسەیل فرەینگ ئێم وەتن داشتوود و هەم لە ناوبەین زوورم مەردم بەردەنگەیل فرەینگ بیاشتوود و شوون کاری بگرن؟

ج: وە راس لە ئێرە وە یەئ چشت بائەس ئامازە بکەم؛ ئیمە یەئ بر هەوچەرەخ بوومن ک هاتیە ناو گەپ شێعر و لە تفاق جیاوازیگ کەفتوومن. تووام کە بیشتەر ئی گەپە شییەو بکەم؛ کار گەورایگ کە هاونەسلەیل و هەوچەرەخەیل ئیمە وە یەکەو ئەنجام دايم یە

ئەدەبیات کوردی لە سەردەم هەوچەرەخ و لە زارواهی کوردی خوارین، سالەیل فرەینگە کە وە دەسمییەت خاون بیەرەیل دەسلات داریگ، رەوت دياری خوەی پیا کردیە و ئێم بانان خاسینگ وەرەو نووا چوود. بی گومان ئەگەر بتوایم لە شاعر ناسیا و جیاوازیگ پینشروو بنهیمین کە گامەیل بەنرخ و گەورایگ لە ئی باوەتە هیز دایە؛ بایەس وە دۆکتۆر علی ئۆلفەتی ئامازە بکەیم. وە راس ئۆلفەتی، ناو ديارینگ ئێم تەمام بەردەنگەیل ئەدەبیات کوردی لە ناوچەیل کرمانشان و ئیلامە.

علی ئۆلفەتی جیا لە یە ک وە گەرد پرتوو کەیل پیرھاز و جیاواز، شوون پای خوەی لە شێعر هەوچەرەخ فارسی دياری کردیە؛ تا ئێرنگە بەرھەمەیل کوردی فرەینگ لە

ھەر دۆ باوەت شێعر کلاسیک و شێعر ئازاد بلاو کردیە ک توویەنم وە کتاوہیل: گەرمەشین، گیان، گەرمییان وە شێوەی کلاسیک و کتاوہیل: سائەناو، سزبان وەفر و سرووت باشوور لە مژار ئازاد ئامازە بکەیم. ھەرکام لە ئی کتاوہیلە کارگەری تاییەت بە خوەییان داشتەن. دۆکتۆر ئۆلفەتی جیا لە رینگای شێعرەو، کارگەری فرەینگ لە بان موسیقائ کوردی لە زارواهی کەلھوری داشتیە. وەت و وێژ ئیمە وەگەرد ئی شاعر و نووسەر خاون ناوہ: پینشکەش وە بەردەنگەیل ھەنین بوود:

پ: یەکم جار کەمینگ لەبارەئ خوەدان و پەبوەندی وەل کار زوان و ئەدەبیات کوردی بە تاییەت خەریک بوون وە مژار شێعر، ئەو جوور ک زانین؛ ئێم بەردەنگەیل گەپ بنیەن؟

ج: شێعر کوردی تەمسق تەرین چشت ژیان منە؛ ھەر لە سەردەم منالییەو من وە باوەت شێعر یەئ ھەست و شەوق جیاوازیگ داشتەم. یەئ ئەزەرەتەمەنی و

بوو ک هاتیمن هر نهو نوورگه ک «بوودریار» لهبارهئ مزار میدیا داستیه؛ له ناو باوخت شیعر له کرماشان وه ری بردیم. ئیمه بی گومان هاتیم ئرای شیعر بهردنگ کووهو کردیم. ئیمه له دریزای میژووا وه شیوهی پییهن و بهیازایگ بهردنگ وهرهو شیعر هاوردیم. شیعریش له ئی سردمه له ناوبهین مردم هر نهو جووره ک یه کم جار و تم یهئ چشت ته مسقیگ بوو؛ یائی ئیمه باش تهرین دهرفته له دسمان بوو ئرای یه ک مردم بانه ناو گهپ شیعر. ئیمه له لایهن گهل خوهمانهو پشتیوانی کریایم و مردم هاز دانه پیمان؛ هر نهو شیوه ک ئیمه هاز دایمنه نهوان. یه بوو ک هاتیمن «شیعر» نووسایم و بهردنگ داستیم؛ باورم یهسه که گاههس بهردنگ ئیمه بیشتر له زاراهیل تره ک بوو ک له ناو کرماشان وه بی نووسان یا قسه کردن ته نانهت زوان فارسیش. ئیمه نهو سردمه دایمنه سر و ئیرنگه هایمنه سردم تره ک که بتووینهیمن دوجاره وه گهر د موت جیاوازیگ هر نهو بهردنگه یله وهرهو شیعر ئاوانگارد (شیعر نوو یا شیعر تازه) باریم. ئی نوورگه و ئی ئامانجه ئیرنگه ئرا ئیمه یهئ خال دیاریه که هر لایوا مهنیه و له بانئ کار که یمن. ئی رهوت گهورا ههوهجهس ک وه یهئ ئاراهوئ دیارییگ برهسید؛ یائی ههرسهئ ئیمه دیریم له باوخت شیعر ئاوانگارد کار که یمن؛ بهلام هیمن لهوائ پرتوو که یلیگ ک هاوچهره خیل خوهمان له ئداهئ شیعر کیش داربالو کردنه؛ شیعر ئازاد نهو جی بهردهوامه له ناو مردم وانه کردیه.

پ: نه گهر ئمکانئ ههس؛ که میگ لهبارهئ دهسلاتهیل شیعر ئازاد ئرمان گهپ بیهین و بووشین که دهسمیهت دان شیعر ئازاد ئرای سقان گرتن و بتاو بوون بنهمائ زوان کوردی (زورم کوردی کرماشانی)؛ تا چ ئه ندهایگ بویه؟

ج: شیعر ئازاد له ولاتهیل تره ک وه یهئ ئاراهوئ دیارییگ رهسییه؛ بهلام له کرماشان لایوا نییه و تهنا له ناوبهین یهئ بر تاییه تیگ شوون پای دیاریه. شیعر ئازاد کوردی ئیرنگه باهس یه تیگ له مه بهستهیل سه ره کی ئیمه بوو. شیعر ئازاد له زاراهوئ کوردی خوارین، هیمن له ناو مردم نهو جووره که ههوهجهس؛ پینشوازی لهئ نهوویه و چوودنه یهئ ههنازیگ که باهس له بانئ کار بکریهئ و بی گومان ههوهجهئ دیاری ئیمه یهسه ک فره له شاعرهیل و دهسلات دارهیل، بتووینهین بهردهوامی وه ئی رهوت گهورا بیهین. وه درهوهچ تره که نهو گهر بتوام بووشم؛ رهوت شیعر کوردی له کرماشان دۆ بهشه. یهئ باوختی ک بهردنگ هاتیهسه پای کار و یارمهت ئیمه داس، بهلام بهش تره ک هیمن ته توویهنستییه جی دیاری خوهئ پیا بکهئید.

بهلام لهبارهئ شیعر ئازاد باهس بووشم ک ئداهئ بنجینه دار و نهتهوهئ سرۆشت شیعر! له تمام ولاتهیل ههس، له ولات ئیمه یهس باهس شوون خوهئ وه دی بکهئید. ئیرنگه ئی زوان ئیمه چ دهسلاتهیل و دهره تانه یلیگ لهئ باوختهو دیرئید؛ خوهئ توویهنئید گهپ جیاوازیگ بوو بهلام من ههرده جار و تمه ک ئیمه هایمنه ناو یهئ راهات قهل و ناکامیگ. وه ئی مدوه ک زوان ئیمه ئاموزش نیه یهئید یا وهی نه نووسیهئید؛ فره له کهسهیل وهل ئی گه پهو تووش گیجهل تیهن ته نانهت خوهمانیش ک وهخت بیشتریگ ئرا ئی کاره نایمنه؛ هه میش کیشهیل تاییه تی خوهمان دیریم. ههنائ زوان دهره تیگ ئرا ئاموزش نیاشتوو؛ بی گومان نهو زوانه له کات نووسانیش تووش کیشهیل فره یگ تیهئید. بهلام چشتیگ ک من وه مدوه ئه زموون خوهم توویهنم گهپ بیهم یهسه ک من هیچ کیشه یگ لهئ باوخته نیه وونم ک ئیمه شیعر ئاوانگار کار نه که یمن.

پ: وه نوورگهئ جناب، ههوهجهئ ئه ده بیات ناوچهئ خوهمان له سردم ئمروو هوردهو بوون له بان کام له ئی دۆ باوختهسه؟ شیعر یا تیگست؟ (مه بهستمان له تیگست؛ وه رگیان، چیرۆک، وتار و رخنهس)

ج: باهس بزانیم له هر شوونیک که زوان، بی دهسلاته؛ یه کم دهسمیهت ئرا زوان، شیعر وهته و ئیمه ئیرنگه له ناو ئه ده بیات ولات خوهمان ئی نوورگه وه

چهو دوونیمن ک شیعر هیمن یه کم قسه کهئید. هائی کهم تا کوتی بهرههه تیگست هاتوودنه دهیشت؛ بهلام ئایائی تیگسته چهئ وه کارمان هاتیه؟ چهئ توویهنستییه کارگه ری بنهئیدن؟ تهنا له باوخت میژووئی دهس بی کردنه. ههرسه ئی تائی سردمه تیگسته یل پرهازیگ بلو بوویه؛ نه گهر بتوام ناو بارم؛ باهس وه بهرههه نووسه ره یلیگ لهوائ ناکو جهلیلیان، مهسوود قهنبه ری، ئازاد ئقبالی، نهسرین باباخانی، سادق سامه ره ئی و... ئامازه بکه م. بهرههه تیگست ههس بهلام وه راس هیمن فره له ره و جارئ سقان نه گردیه. یه تیه ئدنه بان یه کم پرسیارمان ک وهختیگ زوان ئاموزش نیه یهئید؛ تهنا ههونه ر دم دهس، شیعره. له جههان سیمیش ههونه ر شیعر، میژوو تاییه تی خوهئ دیرئید. یائی ههنائ تیه یمن و تماشا که یمن؛ دوونیمن ک له ولاتهیل جههان سیمئ؛ شیعر هه میسه وه بوونه ئی یهئ دهسلات یا نوورگه یگ له زان کارگه ری داستیه. منیش وهل ئیوه هاوریم ک شیعر ئیمه پا وه پای تیگستمان وهرهو نووا تیه.

ئه زموون نیشان داس ک ئه ده بیات کرماشان نه گهر له سردمه میگ له باوخته یل جیاوازیگ دهووا کهفتیه؛ له نوو خوهئ وه نهو دیوای زاراهوگان کوردی رهسانیه.

پ: وه نوورگهئ خوه دان؛ که لک وهر گرتن له بنهمائ ئوستوروه ئی زوان، باوهره یل مردم کورد و دهسلاته یل فولکلور تا چ ئه ندهایگ توویهنئید له بان قسوول کردن زهین و فام خوه یندهوار و دهسمیهت دان وه نووسه ر، کارگه ری داشتوو؛ ج: بنورن! ههونه ر conceptual یا مهفهومی، میژوو دریزایگ له پشت خوهئ

دیرئید؛ ههنائ ئیمه له بانئ هورودهو بووم؛ دوونیمن ک له ناو هر ولاتیگ هه م تاییه تمه نده یل زوانئ ههس و هه م تاییه تمه نده یل کانسپتی یا مهعنائی (توویهنئئ ئوستوروه بوود یا باور، مه تهل و رپوره سمه یل دیاری) یانه گشتییان توویهنن وه هر که سیگ ک له بواریل جیاوازی کار ههونه ری کهئید، دهسمیهت بیهن. وه راس چشتیگ ک پشتگری له ئیمه که ئیدن و یارمه تمان دهنه؛ هر ئی هور و فام و باوره یله سه. نوورگه یگ ک مردم ناوچه ئی ئیمه وه زان دیرن یا درهوه چینگ که وه پییهو تماشا ئی مرگ و خوه شی و سرۆشت کهن؛ توویهنئید جیا له ئافرادن کهنسپت، جیاوازی و تاییه تمه نده یل بخره ئدن ری. وه راس ئیمه لهئ باوختهو پشتمان فره پره و ناسنامه ئی دهو له من و ره سه تیگ دیریم. زانیمن فره له نووسه ره یل دهه ئی پهنجای کرماشان هاتن هر لهئ باوخته یله که لک وهر گرتن و له ناو کاربانیش سه ر که وتوو بوون. ئرا نمونه ئی دیاری توونم وه نووسه ره یلیگ وه کوو نهر درویشیان، عه لی محمه د ئه فقانی و مه نسور یاقوتی ئامازه بکه م. له ناو شیعریش ئیمه ئی مزاره وه کار گردیمه؛ لان که م له یه کم رهوتیگ ک ئرا شیعر کوردی بهردنگ کووهو کردیم، کارگه ری و دهسکه فت ئیمه هر وه مدوه ئی دهو له منی زوانه بویه ک فره لهئ باوختهو دهسمیه تمان داس. یانه چشته یلیگن ک ئیمه نیه توویهنیم بشاریمه وهئ و چه مان وه رووی بوه سیم.

پ: نه گهر هاورئ بوون؛ بایمنه سه ر ئه ده بیات کرماشان و بیشتر له بانئ هورودهو بووم؛ ئایا شیعر کوردی له کرماشان توویهنستییه هاو لئ ئه دوویای ناوچه یل کورد؛ وهره نووا بچوودن و خوهئ وه بهردنگه یل جیاوازی ئه ده بیات کوردی بناسنئید؟

ج: باورم یهسه ک شیعر کرماشان؛ چه ن تووک داسه و توویهنیم شیعر نوو له کرماشان شیعر کوردیش وه حساو باریم ک جیا له گهپ هه بوونئ ک وهره جئ له یه لان که م له بیست سال له یه وه ر دیاری کریایه؛ بهلام ئمروو توویهنیم بووشیم ک شیعر کوردی کرماشان و ئیلام جیا له رهوت چهنده تی، له باوخت چۆنه تی؛ وه شیوه ئی ئاگاداران و خاسیگ وهره نووا هاتنه. باهس بزانیم و دیاری بکه ییم ک ئوات و چاوروانئ ئیمه له ئی زاراهو چه س؟ ئایا هیوا ئ خوهمان له زاراهو یگ که هلا ئه دوئس په نجا گله روژنامه له پشت خوهئ دیرئید؛ باهس بخره ییم وهل زاراهو یگ که ته نانهت له ئیلام و کرماشان هیمن روژنامه ئی سه ره خو یگ ئرا خوهئ نه یه رئید؟

بهلام نه گهر بتوایم ته مان ئی شیوا ره له بنه یمنه شان یه ک و تماشا ئی گشتییان

بکهیم؛ شیعر کوردی کرماشان یهئ شیعر چۆنیه تیه ک کارگه ری خوهی داشته ییه. تنهاتنه وه جیگای که سیگ که خوهم شیعر فارسی نووسم؛ من باوهرم یهسه ک شیعر فارسی کرماشان له نوورگهئ چۆنیه تی له شیعر کوردی که فته یهسه دوویا. ئیمه خه ریکه ک بچیمنه ناو بهرئ سییم نووسان و سه ر کهوتن گهورایگ ئرا ئی شیعره وه دس هاتییه. ئی پیشوازی خاسه له ناو نهسل جوان تریش هس. یانه گشتی دوجاره هه لگه رده سه ر نوورگهئ «بوودریار» ک له پرسیار پیشروو نامازه وه پی کردیم.

پ: بانان ئه ده بیات کرماشان له سه رده م هاوچهرخ ئرا چ ئاسوویگ وه ره نووا چووود؟
ج: گه پ دان له باره ئی بانان شیعر فره سه خته و کارینگ نییه ک ئایم بتوویه نی وه ئاسانی نوورگهئ خوهی بووشید؛ به لام نه گه ر ئمروو له ناو جه هان تماشای بکهیم و بزانییم ئایا باوهرت شیعر له دنیا گرنگ هس یا نه؟ ئایا ئاوات خوازی ئیمه

له شیعر له روو ئاگادارییه؟
ئایا شیعر توویه نستیه ئرا
هه وه جهیل جیاواز مه ردم
ولامیگ بیاشتوود؟ من
باوهرم یهسه ک شیعر
له سه رده م هاوچهرخ
وه ره نوو ئاسوویگ چووود ک
بنه مای تاییه تی خوهی
دیاری بکه یند و جیاوازی
خوهی بخه یندنه ده بیشت؛
و هه ر لیوا شیعرینگ
مه به ست سه ره کی منه؛
یانی جوورینگ شیعر ههس
ک له جه رخیل گهورای
زانستی له باره ئی گه پ
ده ن و له زانکۆه گنیش
وه چه و یه ی مه به ست
دیاری بایه خ دانسه پی
و له بانئ هورده و بوونه.
به لام برینگ تره ک هه ن
که شیعر ئرایان لمر
سه ره کی کۆمه لگا نییه.
نه گه ر بایمن و هه ر ئی
روداوه له ناو شیعر فارسی
شییه و بکهیم؛ ئایا ته مام
مه ردم شیعر ئازاد فارسی

له جه رحه ئی کارامه بوون باریندنه ده بیشت. برینگ هه ن ک گاههس ده ره قهت نیاشتوون یا خوهشیان ناتیه؛ تووان و ته قه لا که ن وه گه رد ته حریک هه ست مه ردم و ده سمیه ت گرتن له میدیاگان؛ ناو نیشتایگ ئرا خوه یان وه دس بارن؛ به لام بایهس بی زانن ک یانه به رده وام نیه مین و ته نیا له سه رده م کولینگ وه ئامانج خوه یان نزیکه و بوون. ئه لیه ت خوه م له زانکۆ «راسانه» خوه نیمه و وه ده سلاته یل میدیا باوهر دیرم به لام بایهس ئاگادار بوومن ک وه بوونه ئی ده ره تانه یل میدیا نه خله تیهیم و تووش گیجه ل «عوام گرای» نایمن. وه ده ره وچ تره که و؛ ئافراندن به ره مه مه یل «عوام گرایانه» ئیمه ییش توویه نیند کیشه و خساریگ ئرا نوورگه ئ مه ردم بوود و باوهر مه ردم باریندنه سه ر یه ک شیعر هه ر یهسه و چست تره ک نییه. ئیمه بایهس بزانییم و ئاگادار بووم ک وه چ شیوه یگ کار بکهیم تا هه م شیعر سه ره بز بینه ئی و ده سلاتی له کیس نه چووود و هه م بیر و باوهر به رده نگ وه ره و ئاسووه یل به رزه تر باریمن. به رده نگ خوه ئی بایهس به ش گهورایگ له به ره هه م بوود.

پ: له په رتخ ئی وه ت و
وینزه؛ له باره ئی به ره مه یلینگ
که ئیره نگه له سه رنان کار
که یه یا کتاوه یل ئاماده ی چاپ
خوه دان له هه ر دۆ زوان فارسی
و کوردی ئرامان بیوشن؟

ج: بریارم یهسه که له سال
۹۷، دۆ یا سی کوومه شیعر
بلاو بکهیم. یه کیگ له لییان
کوومه شیعرینگ وه زوان
فارسییه که له بلاوگه یگ
له ته یران تیه یندنه ده بیشت.
له باره ئی پرتووک تره ک؛ چه ن
سالیگ ههس ک خوه م
وه روانگه ئی دیاریینگ له ناو
شیعر ئازاد دس پیا کرده
و ئامانج یهسه ک ئی کوومه
شیعه ئمسال وه دس
به رده نگه یل شیعر به سه یند.
و هاتی نه گه ر ده رفه تیگ
بیاشتووم کتاویگ له شیعه یل
کلاسیک خوه م ییش وه چاپ
بیهیم. هیوادارم چه رحه ئی
به ربلاو بوون بایه خ بیشتریگ
پیا بکه یند و شاعره یل

و نووسه ره یلمان بیشت شوون ئی کاره بگرن، چۆنکه وه راس کۆمه لگای ئیمه هه وه جه دیریند؛ هه ر ئه و جووره ک «بورخس» ئووشید به شت یه ئی جایگه وه کوو کتاوخانه. ئامانج گشتیمان بایهس یه بوود ک پرتوو که یل پرهاز و به نر خ بلاو بکهیم تا کارگه ری بیشتریگ له به ین مه ردم داشتوود و له دریزای میژوو به ره ده وام بوون. باوهرم یهسه ک له باوهرت چاپ کتاو نه بایهس نوورگه ئی سه رده می بیاشتووم. کار نه شر هاتی شیوه ئی ئالشت بوود؛ به لام هه م یهسه یار مه ت گهورایگ و نووا چین کۆمه لگا ده یند و بایس بوودن ک ده ره وچینگ وه ره و رخنه و خسار ناسی واز بکهیم. و له ناکمیش هه رچی به ره مه مه یل بیشتریگ بلاو بکهیم؛ ده سمیه ت فره یگ وه زوان خوه مان دایمنه.

ئرا یه ک وه خت ناین و وه پرسیاره یل ئی وه ت و وینزه جواو داین؛ له لیدان سپاس و قه بزانی کهیم.

خوهن؟ زه مان فره یگ نییه ک ئی رهوت نووخوازه به بنه مای بتاویگ پنا کردیه و بی گومان ئرا یه ک بتاوید یه ئی هه ست و نوورگه ئی هه زار ساله ئی گه ل بگوه و نه یند؛ هه وه جه وه ده رفه ت بیشتریگ دیریند. هه رسه ئی له ناوچه یل کرماشان و ئیلام پرتووک فره یگ بلاو نه کر دیمنه ک بتواویم ئاوت و چاوه روانی فره یگیش داشتووم.

پ: نه گه ر بتواوین وه کیشه ئی دیاریینگ له ئه ده بیات کوردی ئمروو له ناوچه یل کرماشان و ئیلام نامازه بکه ین؛ زوورم له چ باوتیگه و ئرامان گه پ ده ین؟

ج: یه کیگ له گیجه له یل و مه ته رسیه یلینگ که ئرا شیعر کوردی له کرماشان و ئیلام هس؛ بایه خ دان بی و له یفه ت وه «عام گرای» و به رزه کردن ئی باوهرسه ک شیعر ته نیا نه مرایگ ئرا خوه شی و هه زبدرنه ئی گیجه له توویه نیندنه ده سلاته یل تاییه تی له شیعر بگریند و شیعر له رهوت سه ره کی خوه ئی گله و بیه یند و

كودەتاي وش

توۋونچىك لىسر كىتىپى "تەرتىن تەنيا" نووسىنى ئىسلاپ چىلەپى ئالان پىرى

ئەرسەلان: رېك وايە، بە قەۋلى شاعىرى دانىماركى نىلس هاو كە دەلى: دەپى شىعەرە كە زىرە ك بى!

ئالان: ئەگەر بروائىنە شىعەرى "تەرتىن تەنيا" من چەندىن جار خويندەمە، لەسەرى ۋەستام، ھەستەم بە ئاۋازىكى ستەم لىكراۋ، نەفەسىكى پەنگخوار دوو كەرد. ئەگەر شىعەرە كە شى بىكە يەنە ۋە (ھەر چەند لەگەل ئەۋە نىم شىعەر نەشتەر بىكرى) بەلام لىرە ئەگەر بىناي بىكەم دەبىنم لە سرودىكى سلەمىنە ۋە دەجىت، بوپۇر بۇ ھەر كارساتىك، ئامادە بۇ ھەر شور شىك كە ھەنو كە دروست دەبىت، لەھەمان كاتىشدا گەرانە ۋە بە كە بۇ نووشوستى و كەوتن.
ئەرسەلان: ئەۋ خويندەنە ۋە زور راستە، بۇ منىك كە ئەۋ شىعەرم نووسىۋە. رېك ھەلگىرى ۋەھا دۇخىكە و چەند شتى تىرىش.

ئالان: بىيەنە لىرە لە شىعەرى "تەرتىن تەنيا" ۋە دەنووسىت:

كە ھەناسەى سوورى شاخ
بروانىتە دلنەۋە
ئەگەر شاخ ئەستىرە بەك شك با،
بەرۋكى بى رەزاي رۇحتەۋە

ئەرسەلان: بەلى

ئالان: كەسىك شاخ بناسىت دەبىت لە ناۋكى شاخ بزانت، تۇ بەستراۋى بە پتەۋىيى شاخ بەلام وشەكانت فرىات دەكەون تا نىانانە بنوسىت؛ ئەگىنا تۇ بەرد باش دەناسىت بەلام دلئت نايەلئىت بەردانە بنوسىت، بۇ بە ياخى دەبىت. ئەرسەلان: بۇم سەرنجراكىش بوو. زور جار بوۋە خۇم ۋەھا ھەستىكەم بوۋە. بەك شت سەيرە بە لامەۋە، تا دىت من ھەز ناكەم شتى جوان لە شىعەر دا بە كار بىنم، ھەز دەكەم شتى جوان لە ناۋ پىستىرەن شتەكان دا بىيەنە ۋە بىدەم بە خوينەر. ئەگەر رووراستر بدویم بۇ ئەۋە نانوسم كە خوينەر چىز لە شىعەرەكان بەرى، بەلكو بۇ ئەۋە دەنووسم كە بىزارى كەم و پىئى بلىم ئاگادار بە بەردەوام ھەۋالى كارەساتبار بەر تۇپە!

ئالان: ئەمەش ۋە دەكات جىاۋاز بنوسىت، جوانىيى بۇ كلاسىكەكان بوۋە.

ئەرسەلان: بەلى، تۇ سەير كە زورىنەنى ئەۋ شىعەرە نوپىانە كە دەنوسرى ئىستا كىش و سەروايان نەماۋە، زمان ھەر ئەۋە زمانە كلاسىكە، وشە ھەر ھەمان كار كەردى كۆنى ھەبە، كەم ۋە ھەبە شىعەرىك بىيىنەن كە بە ناۋەرۋك نوپىت، ھەر دوور نەروپىن ئەۋ شىعەرى تۇ بە ناۋى شارى لەرىنەۋە كە لە سايتىك بلام كەردەۋە ئەۋە بە ناۋەرۋك و بە پەيام نوپىنە باسى شار و كەلگەلىكانى شار دەكات. بەلام لە ھەموو بە ناۋ شىعەرى كە ئىستا دەنوسرى كەم ۋە ھەبە شىعەر بە راستى نوپى بىيىنەن.

ئالان: شىعەر دەبىت خۇى جار بۇ خۇى بدات نەك شاعىر.

ئەرسەلان: بژىت. شىعەرى چاك خوينەرى خۇى دەبىنەتەۋە.

ئالان: ئىمە كلاسىك دەخوينىنەۋە، دەچىنە قولايى رۇحىانەتەۋە، بەلام ئەۋە تىرمان ناكات، شىعەر لەۋە دەر چوۋە تەنھا رۇحانى بىت، ئىستا شىعەر ھەلگىرى ماناى تىفكرىن و ياخىبوونىشە.

ماۋبەكە (ئەرسەلان چەلەبى) دەناسم، لە رىنى سكرتېرى DanskPen سەۋە راسپىردام كە ھەۋال پىرسى ئەۋ شاعىرە رۇژ ھەلەتە پەناھەندە پەبى دانىمارك بىكەم. ئەرسەلان چەلەبى خۇى پەبىۋەندى بەۋ رىكخراۋە كەردبوو، ئەۋكاتەى ھىشتا كەبسى پەناپەرىيەكەى لە ژىر تاۋو توندا كەردندا بوو. دۋاى پىشكەشكەردنى خۇم و قسە كەردن سەبارتە بە سىستەمى پەناھەندە پەبى و دۋا تر گىتوگۋكانمان بەدەر ئەبوون لەسەر ئەدەب و زمان و شىعەر. بوپنە ھاورىيى پەكترى و ناۋبەناۋ بۇ پەكترىمان دەنووسى. ئەرسەلان كىتېبىكى خۇى بە مايل بۇ ناردم، (تەرتىن تەنيا) ھەر لە سەرەتاۋە ناۋنىشانەكەى سەرنجراكىش بوو. دۋا بەدۋاى خويندەنەۋەى كۇ شىعەرەكە ئەم گىتوگۋبەمان لە ماسنچەر ئەنجام دا.

ئالان: چۇن (تەرتىن تەنيا) ت نووسى؟

ئەرسەلان: سەرەتا دەموست بە جۇرىك ماناى تەنپاى لە رادەبەدەر نىشان بەدەم، بە جۇرىك كە ئەۋ تەنپاىيە سەرسوور ھىنەرە زور تر زەق بىكەمەۋە كە مروقى سەردەمى مۇدېرن توۋشى ھاتوۋۋە، ئىتر بەۋ جۇرە كارى زمانىم لە سەر كەرد؛ تەرتىن ھىنا پىشەۋە، بۇ ئەۋەى جەخت بىكەم لە سەرى، كاتى خۇى كە چاپ بوو ھەلەپەكى لە سەر ساز بوو، ھەندىك پىيان جوان بوو ھەندىكىش نا.

ئالان: بەلام لەم نامىلكە شىعەر بە تەكىكى زور نوپم بەدىكر، ئەگەر ھەر لە ناۋنىشانى نامىلكە كەۋە دەستپىكە، پىن، خوينەر دەۋەستىت، رادەچلە كىتت. ئايا ھەلەپەك ھەبە پەلەر؟ ئايا ئەرسەلان چى دەپەۋىت بلى؟

ئەرسەلان: وايە، دوروستە لە چەند جىگای تىرىش كەلكم لى ۋەر گر تۋوۋە ۋەك تەرتىن خامۇشى، تەرتىن بەرد. فەر ھاد پىرىال كەلكى لى ۋەر گر تىۋو، ھەلبەت لە كۇ شىعەرىكى فارسىدا، ئامازەبە كىتېبە كەمى نىش كەردبوو كەلەۋى ۋەر گر تۋوۋە. كىتېبە شىعەرىيەك بوو بە زمانى فارسى كە لە تاران بلام بوۋە.

پ: ئەمە دا تاشىنى زمانە؟ يان ياخى بوۋنە لە وشە؟ يان مەبەستى تۇبە جىاۋاز دەر بىكەۋىت؟

ئەرسەلان: زور تر مەبەستەم كودەتا بە دژى ئەۋ وشەپە بوو، يان ھەمان ياخى بوون كە جوانت ئامازە پىدا، ديارە ھەۋلى زمانىشى لە پشت بوۋە.

ئالان: باش بوو وشەى كودەتات بە كار ھىنا، چۈنكە شىعەر كودەتايە بەسەر ھەموو مانا و شوپن و تەننەت شوناسىش.

ئەرسەلان: بە راستىش ھەر وايە، پىم وايە شىعەر كودەتايە بە سەر زماندا، لە بابەتەكەى لە سەر كىتېبە ۋەر گىرپانەكەى جەنابت نووسىۋوم، ئامازەپەكى كورتم پىداۋە، ھەلبەت لە زمان رىچار دىزەۋە كە دەلى زمان لە شىعەر دا زور دەۋلەمەندترە لە زمان لە قەلسەفە و زانست دا، زمان لە شىعەر دا ئىجگار بەر بلام، شىعەر ھەموو كارىك بە زمان دەكات.

ئالان: ئەۋ پارىكردنە بە وشە و بە ھەمەئاھەنگى خەيال شىعەر جىاۋازى خۇى دەر دەخات.

ئەرسەلان: بەلئى، ئەركى شىئەر زۆر گرانتر و قورسترە، لەو سەردەمە دا كە شىئەر كەس بايەخىكى ئەوتۆى ناداتى بەلام لە گەل ئەو شىئەردا شىئەرى باش خوينەرى خۆى ھەر ھەيە، جامن ئىنوى ئەو جۆرە شىئەرانەى كە ئەورۆكە بە لىشاو بلاو دەبنەو ھە: ناو: شىئەرى قوون لىكەوتوو!

ئالان: لە شىئەرەكانى ئەم دوايانە تدا جۆرە تورەبونىك لە سىستىمى مەربىي و بەتايبەتى سىستىمى رۆژئاوايى دىمانە دەكرىت، ئايا ھۆكارى ئەو ئەو روداوانەى ئەم دوايىيەى ناوچەكەيە كە شىئەرت كر دۆتە بەشىك لەو بەرەنگارىيەبۇنارەوايەتى سىستىمە پىشكەوتو ھەكان؟

ئەرسەلان: بەلئى لە راستىدا ئەو شىئەرانە ھەموو ئەو كۆلكارىيانە نىشان دەدا كە زۆر ئىنەى لە واتنە پىشكەوتو ھەكانەو سەرچاوە دەگرن، ھونەرمەند و نووسەر بە پلەى يەكەم لە ئاست ئەوانە دا بەرپرسە و دەبى لەقاويان بەدا، ھونەرمەند لە ئاست ھەر ھەموو روداوو سىياسى و كۆمەلايەتییەكان دا بەرپرسە و دەبى لە رىگەى بەرھەمەكەيەو بەرھەلستى بىتەو ئەويش بە پىي پىويست بە شىئەيەكى زۆر رادىكال.

ئالان: ئايا تاراوگە ئەدەبىيىكى جىياوازى پى نىشان دايت؟ ئايا بەرکەوتەى چەندىن دژبەيەك بوويتەو ھە؟ كايەى رەھەندى نووسىن و بلاوكردەنەو ھە تاراوگە ھەك پىويست چاوەروانگراو بوو؟

ئەرسەلان: لە راستىدا ئەو شىئەرە نووسىنەى مەن كە بە شىئەيەكى رووت و رادىكال لە گەل دەق مامەلە دەكەم رىشەى لە جۆرى روانىنى مندايە، مەن پىم وايە كاتى ئەو ھاتو ھە كە شىئەر لە چىياكان و مېرگ و چىمەن بىننە دەرى و رزگارى كەين و بىبەينە شار و شەقام و ئاومرۆكان و ھەر ھەموو نەھامەتى و قەيرانەكانى ژيانى مۆدېرنى شار نىشان بەدەن. واتنە بەر لە ھاتنى مەن بۆ رۆژئاوا مەن ھەر بەو شىئەرە رادىكالە دەمنووسى، ئەوئەندەى دەستەم راگەبىشتى دەقە شىئەرىيەكانى جىھانم خويندبۆو ھە و ئاشنايىم ھەبوو لە گەل ئەدەبى رۆژئاوا، بەلام لە گەل ئەو شىئەردا تاراوگە دەورى ئەرىنى خۆى ھەبوو لە نووسىن و بەرھەمەكانم ئەويش رەنگە بە بارىكى تردا، رەنگە لە ناوخۆ لە بەر سىستىمىكى داپلۆسپنەر و توتاليتە و فاشىست و سانسۆرچى ھەكوو كۆمارى ئىسلامى ئىران زۆر مەوداى ئەو نەبا بە ئىشتىايى دل كەف و كۆلى خۆم لە ناو شىئەر دا ھەلرۆم، بەلام لىرە ئەو بەرھەستانە نىبە و بە دلنبايىھەو كارىگەرى خۆى ھەيە و داشىناو.

ئالان: ھەر بەدەم قسەكانمان نىو ھە شىئەرى "ترىن تەنيا" م كرده دانىماركى. ئەگەر رازى بىت پىم خۆشە يەكەم شىئەرى تۆ بە دانىماركى ئەم شىئەرە بىت و مەن بىكەمە دانىماركى...

ئەرسەلان: ھەوالىكى خۆش بوو، دەست خۆش بۆ تۆ، ماىەى شانازىمە.

ھاورى بووى

لە گەل شاخدا.

لە سىنە تدا

دەنگىك لە داوئىنى.

كە تەپەى ھات

سەرما و

ھەلۆەرى گەرما

لە دلى بەردىندا.

تۆ لە ترىن تەنيا كلو ھەفرى زستان ترىن تەنيا

بە مەرجى كرئو ھە غوربە تدا

سارد ترىن وشەى بە لىنوى دوور بىھەو.

روانىنت پەنجەرەيەكە بە رووى پىستى گوناھبارى شەقام

كە پىخواسە رىبوار لە تەنىشتى

لە تەنىشت پەنجەرە شدا،

پىخواسە سلاوت.

كە ھەناسەى سوورى شاخ

بروانىتە دلتەو ھە

ئەگەر شاخ ئەستىرە يەك شك با،

بە بەرۆكى بى رەزاي رۆختەو ھە.

بە لام تۆ

مەكە سل و

ترس مەخۆ

سەرماى ئەم ھىلە تەمناكەى تەمەنت

سەر لە ئاوات ناهىنى دەر

تۆ بە رىكەوتنامەى شاخ و شورشى دل

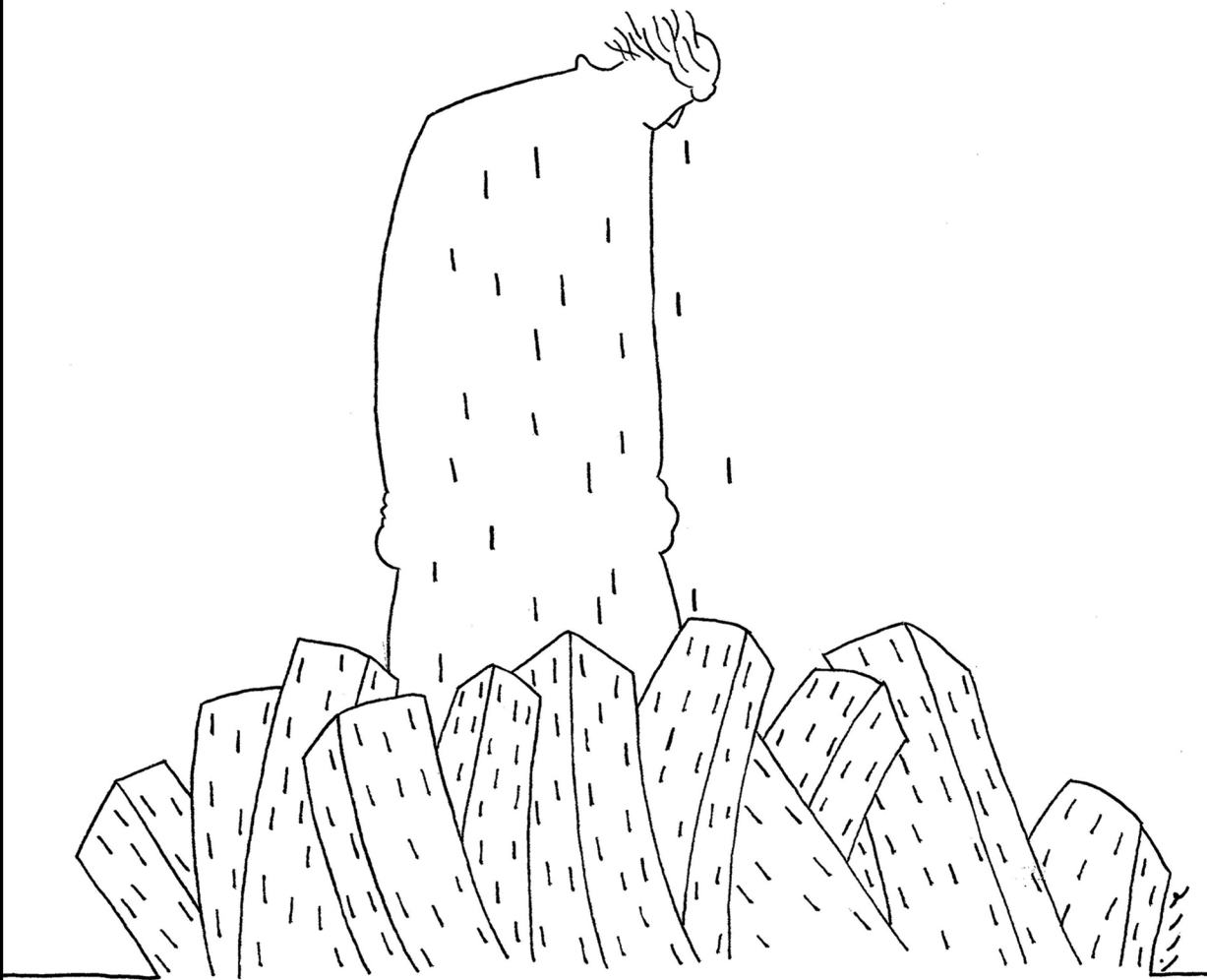
دەبىيە ناگر و

دەرنىبەو ھە ناگر.

دەفتەرە شىئەرى ترىن تەنيا (ئەرسەلان چەلەبى)

ژمارەى لاپەرە: ۷۸

کارتون: سوران کوردپوور

به بادی قوریانیان وز بانلیکه و تووانی بومه له رزه ی کرمانشان

فرات چوهری

دوسری تالیفی گوٹاری «شی» پور پیمانہ پوری پاکوری

به قه له می نووسه ران:

مه همد ئوز تونج. کاکشار ئور مار. سید اسلام دعاگو. جمال مشمایی.
توسنه رهشید. تیمور خلیل. جلیل جلیل. ئارژن ئاری. عه بدوللا په شیو.
فه ره اد پیر بال. فه ره اد شا که لی. موراد جوان. نیزامه ددین ئاککورت

از ماردین تا سوئد

نگاهی گذران زندگی فراات جوروی

فراات جوروی در سال ۱۹۵۹ در یکی از روستاهای استان ماردین (کردستان ترکیه) چشم به جهان گشود. در اوایل دهه هفتاد به همراه خانواده به نصیبین مهاجرت می‌کند و در همان شهر وارد فعالیت‌های سیاسی می‌گردد، با همکاری دوستانش موسسه‌ی فرهنگی را بنیان می‌نهد و به‌عنوان مسئول اجرایی آن به فعالیت می‌پردازد که بعدها ریاست آن را بعهده می‌گیرد. نویسندگی **فراات جوروی** نیز از همان سال‌ها شروع می‌شود. فرات با هدف نوشتن و نویسندگی در دنیای آزاد، در سال ۱۹۸۰ به سوئد مهاجرت و در همان سال اولین کتاب خود را به چاپ رساند و تا بحال به شکلی فعال در فعالیت‌های ادبی حضور دارد. در اوایل دهه هشتاد وی با نوشته‌ها و داستانهایش با اکثر مجله‌ها و روزنامه‌های کردی ارتباط برقرار کرد. زمانی که به این نتیجه رسید که کردها ادبیات و سیاست حزبی را از هم جدا نمی‌کنند. در مارس ۱۹۹۲ دست‌به‌انتشار مجله ادبی «نودم» زد و به مدت ده سال بدون وقفه آن را منتشر نمود. برای اولین بار با انتشار «نودم»، ادبیات و سیاست از هم جدا شدند. همچنین فرات جوروی با «نودم» اسامی جدیدی را به لیست نویسندگان کرد زبان افزود که نقش مهمی در ورود ادبیات کردی به زندگی روزانه داشتند. **جوروی** پس از انتشار نودم (nodem) مجله «نودم ورگر» را منتشر کرد که مجله‌ای تمام‌تخصصی در زمینه ترجمه ادبیات جهان به زبان کردی بود. او همچنین انتشارات نودم را نیز بنیان نهاد و نزدیک به ۱۰۰ اثر کردی را به کتابخانه کردی هدیه کرد. پس از چندی مجله هاوار را که سرآغاز ادبیات نوین کردی بود، جمع آوری و در دو جلد به چاپ رساند. **فراات جوروی** از سال ۱۹۸۰ به این سو، به کار داستان‌نویسی مشغول است و در میان نسل جدید تبعیدیان کرد جزء اولین کسانی می‌باشد که به هنر داستان‌نویسی پرداخته است. اکثر داستانهای وی به زبانهای سوئدی، آلمانی، عربی، ترکی و کردی سورانی ترجمه شده و به برخی از زبانهای دیگر در حال ترجمه‌اند. همچنین داستانهای وی در دانشنامه‌های داستانهای آلمانی و عربی و ترکی نیز جای گرفته است. **فراات جوروی** عضو اتحادیه نویسندگان سوئد و همچنین عضو انجمن قلم و مسئول کمیته نویسندگان مهاجران انجمن می‌باشد. وی در سوئد در رشته تعلیم و تربیت کودکان، فرهنگ و آداب و رسوم باستان و تاریخ ادبیات روسیه را به پایان رسانده است. او هم‌زمان با فعالیت ادبی بعنوان مدرس و مترجم کتابخانه ملی سوئد و در انجمن فرهنگی دولت سوئد به‌عنوان کارشناس مسائل ادبیات باستان (هندی و کردی) و ادبیات عقلانی فعالیت کرده است. **جوروی** با شعر وارد ادبیات شد اما ادبیات داستانی را فعالیت اصلی خود قرار داده و اکنون با داستان در حال فعالیت است. او با داستان‌هایش «پاییز دیر هنگام»، «یکی را خواهم کشت»، «سیلاب» و «ماریا ملکه بود»، معروف شد و توجه خوانندگان را به خود جلب کرد. همه داستان‌هایش به ترکی ترجمه و منتشر شده و در مطبوعات ترکی نقدهای خوبی بر آنها نوشته شده است. از کارهای برجسته‌ای که **فراات جوروی** انجام داده است، تالیف دانشنامه ادبیات داستانی کردی می‌باشد که **جوروی** در این مجموعه، داستان‌های کردی را از آغاز تاکنون جمع آوری و چکیده‌ای از زندگی نویسنده هر داستان را در این کتاب آورده است. این کتاب داستان‌هایی از لهجه‌های مختلف کردی را نیز دربر گرفته است. امسال **فراات جوروی** جایزه ادبی ترجمه را از آکادمی سوئد برای ترجمه ادبیات سوئدی به زبان کردی دریافت کرد. و این همان آکادمی است که هر ساله جایزه ادبی نوبل را به خالقان آثار ادبی بزرگ، اهدا می‌کند. او از سال ۱۹۸۰ تا کنون که مشغول فعالیت ادبی است در مجموع ۴۰ عنوان کتاب را اعم از تألیف و ترجمه منتشر کرده است.

برخی از آثار منتشره **فراات جوروی**:

* حمله می‌کنند (۱۹۸۰) * بزرگ می‌شوند (۱۹۸۱) * مادر عزیزاست (۱۹۸۳) * اسپر (۱۹۸۶) * کبوتر سپید (۱۹۹۲) * فرهنگ، هنر و ادبیات (۱۹۹۶) * گفتار بزرگان (۱۹۹۵) * داستان خانواده عبود (۱۹۹۹) * در منزل میر جلادت عالی بدرخان (۱۹۹۸) * امواج در بای سیاه (۱۹۹۷) * عشقی پژمرده (۲۰۰۲) * دانشنامه داستانهای کردی (۲۰۰۳) * پاییز دیر هنگام (۲۰۰۵)

وی همچنین نزدیک به چهارده عنوان از آثار نویسندگان مشهور جهان از جمله داستایوسکی، چخوف، یاشار کمال، ساموئل بکت و... را به زبان کردی ترجمه کرده است.

ادبیات کردی خود را پای ادبیات جهان رسانده است

مصاحبه: محمد اوزتوئج با فرات جوری

ترجمه: سید اسلام دعاگو

اوزتوئج: از نظر شما ادبیات مدرن چیست؟

اوزتوئج: آیا ادبیات کردی (چه کلاسیک و چه معاصر) در جهان به آن سطحی که شایسته اش بوده، رسیده است؟

فرات جوری: بدون شک میتوانم بگویم، اگر مهم و زین احمد خانی از طرف یک انگلیسی، فرانسوی یا اروپایی دیگر نگاشته می شد، اکنون به اکثریت زبانهای دنیا برگردانده شده و در بیشتر مدارس دنیا به عنوان درس ادبیات تدریس می شد و چه بسا در تئاترهای جهانی، اوپراها و فیلمها نیز به تصویر در می آمدند. اما مهم و زین از طرف یک شاعر کرد نوشته شده بود و بعنوان اثری کردی در خانه ماند و بعدها با «انقلاب حروف» در هم فرو ریخت و چندین نسل از آن بی بهره ماندند. بدین جهت در جایگاه ادبی، چیزی که ما به دنیا تقدیم کنیم، نبوده و در یغا همیشه به عنوان قاتل و راهزن در دنیا معرفی شده بودیم. اما این اواخر، بخصوص پانزده بیست سال اخیر در زبان و ادبیات کردی حرکت و جنبش خوبی راه افتاده که با ساختن ادبیاتی توانمند بتواند در بازار دنیا ارزشمند باشد و رنسانس ادبیات کردی را راه بیندازد. اگر چه نمی توانم بگویم که ادبیات کردی کلاسیک و مدرن در جهان به سطحی رسیده که شایسته آن است اما به جرات میتوانم گفت که خود را به سطوح بالای ادبیات مطلوب جهان رسانده است.

اوزتوئج: بدون شک بخاطر آزادی زبان در برخی از کشورهای اروپایی، ادبیات کردی در غربت پیشرفت کرد، اما دوری از وطن و فرهنگ هم به گونه ای دیگر بر ادبیات تاثیر داشته، اینطور نیست؟

فرات جوری: با نگاهی گذرا به تاریخ و ادبیات مدرن کردی، می توان متوجه این نکته شد که ادبیات مدرن کردی بیشتر در غربت شکوفا و شاخ و برگ گرفته است. ادبیات کردی امکان شکوفایی در جغرافیای خود را نداشته (و در این ده پانزده سال اخیر) در تبعید شکفته و بارور شده است که در تبعید نیز تنها نسل اول به زبان و ادبیات کردی مشغول شده اند، نسل دوم به آن نپرداخته اند. همچنین نسل اول هم با مسئولیت سیاسی و معرفی خود بار آمدند و در ضمن برای احیاء زبان و نجات آن از نابودی، مقاومت کرده و در احساسات نوستالژیک خود، در آتش خاطرها سوخته و تلاش کرده که ادبیات مدرن کردی را همیابه ادبیات جهان نماید. طولانی شدن زندگی در تبعید نیز باعث شده نویسندگان مان از پیشرفت و تغییرات وطن شان دور و بی خبر بمانند و با عادات و فرهنگ کشورهایی که در آن زندگی می کنند خو بگیرند. امروز به اندازهای که من با زبان سوئدی به مطالعه ادبیات می پردازم، به آن میزان به زبان ترکی و کردی نمی خوانم. لذا در هر صورت در جایگاه ساختن ادبیات و ماندگاری، انسان هم تغییر می کند که اثر این تغییر خود را در ادبیات هم نشان می دهد.

اوزتوئج: به نظر تان خطر جدی فراروی ادبیات کردی معاصر چیست؟

فرات جوری: شاید ادبیات خطر جدی را پشت سر گذاشته باشد. امروز نه تنها هزاران بلکه دهها هزار اثر کردی وجود دارد. اما با این همه لازم است که ما توجه کنیم همیشه در مرز خطر هستیم. آن هم به وضعیت سیاسی کردها وابسته است. هنگامی که وضعیت کردها متشنج شده، زبان ممنوع و ادبیات در تنگنا قرار بگیرد، زمانی که نفسی کشیده و فضا برای زبان شان باز شود، اثراتش در ادبیات ما هم نمود پیدا کرده است و خواهد کرد. بنابراین خطر یا بازدارندگی ادبیات کردی به وضعیت دولت ها، آینده مردم کرد و زبانش بستگی دارد.

اوزتوئج: سیاسیون کرد که غالباً از جوانب مختلف مدیریت می شوند، می خواهند ادبیات را زیر سلطه خود ببرند. در حالی که بر آید ادبیات آزادی است. وضعیت ادبیات

فرات جوری: هر چند با دیدگاهها و استانداردهای جهانی ادبیات مدرن اگر تعریف شود، بنظر ادبیات مدرن آن ادبیاتی است که در هیچ قالبی جای نمی گیرد، همراه دیوار آزادی اندیشه اوج گرفته و قید و بندهای بردگی را پاره می کند. خود را اسیر تئولوژی و ایدئولوژی نکرده و با فرمان حاکمیت و دیکتاتورها همراهی نمی کند. مرزها را می بیند و جای خود را در دل خوانندگان جهانی به آرامی باز می کند.

اوزتوئج: بنظر ادبیات جهان بدون رمان ناقص است، رمان هم با آشنایی به زبان پیشرفته خلق می شود. اما زمانی که به وضعیت کردها نگاه می کنیم به علل مختلف با مشکل مواجه و جلوی پیش را سد کرده اند. شما که داستان کردی می نویسید مشکلات فرا روی داستان نویسی کردی را در چه می بینید؟

فرات جوری: بدون شک رمان یکی از شاخصه های اساسی ادبیات مدرن می باشد. هر چند قدمت شعر هزاران سال هم باشد، ولی رمان یکی از شاخه های مدنیت ادبیات است که ظهور کرده و قدمتش به حدود نیمه هزاره می رسد که بیشترین آن در دو بیست سال اخیر تولید شده است. همانند همه شاخه های ادبیات هنر داستان نویسی، بر پایه زبان و ساختار آن است. هر چند زندگی مدنی گفتار و ساختاری نو به زبان افزوده و بعضی از زبان ها غنی هم باشند اما به جهت بروز عواملی، پیشرفت نکرده و محروم مانده اند. زبان کردی هم چنین زبانی است. درست است که بخاطر علل سیاسی، پیشرفت چندانی نداشته ولی دارای بنیادی محکم و استوار است. بسیاری از داستان های کردی با توصیف شخصیت های شان، چهره داستانی به خود می گیرند و بسیار تأثیر گذار نیز هستند. مهمی نالان، سیببند سلوی، گر و کولک و دهها داستان کردی دیگر که با هنرمندی تمام خلق شده اند و انسان از زبان و تصویر هنری آن مبهوت می ماند. با این همه باز هم آداب و رسوم و ادبیات کلاسیکی یکصد ساله داریم که به تصوف، غنا و تصویرهای خودرسته، آراسته اند. می بینیم که هم ادبیات شفاهی مان و هم ادبیات مکتوبمان، انسان را محور خود قرار داده و بر روی زندگی انسان زوم کرده است. یعنی فردیت را در مرکز آن قرار داده و خود را در بردگی خفه نکرده است. به خودی خود داستان مدرن هم بیشتر بر اساس فردیت است. بخاطر اینکه مدنیت، زندگی بردهوار را که محصول جامعه روستایی یا فئودالیست بوده، بررسی و تحلیل می کند. انسان در شهرهای بزرگ از جمع جدا و تنها مانده و فرد می شود. این فردیت است که خود را در متن داستان قرار می دهد و بدست داستان نویسان چیره دست، خلق شده و تبدیل به شخصیت می شوند و آن شخصیت ها نیز برای جامعه الگو می شوند.

اوزتوئج: مگر در ادبیات کردی نیز چنین نمونه هایی داریم؟

فرات جوری: همه جامعه کردی، هر چند هم چهره مدنیت به خود می گیرد، اما باز هم خود را به کلی از جامعه فئودالی، عشیرهای، حزبی و جمعی آزاد نکرده و فردیت را راه نینداخته است. بدین خاطر در جامعه ما فرد نمی تواند با فردی دیگر با هم باشند. زمانی نیز که دو فرد با هم باشند، جور دیگری نگاهشان می کنند و آنها را وابسته بهم می دانند. وقتی که من در داستانم، بدنبال صید افراد، افراد ضعیف می روم و آنها را از گوشه های دنج شان بیرون می کشم، وضعیت شان را فاش می کنم و نگاهها را متوجه شان می کنم. با فکر و اندیشه مان من واقعیت شان را روایت می کنم. بدین سبب می توانم با نقدهایی روبرو شوم که چرا من بدنبال چنین انسان هایی هستم و در مورد قهرمان ها نمی نویسم. برای من آنها، قهرمانهای بسیار اصیل هستند و ماندگارند.

را از این منظر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

زبانش خواهد بود. اگر اینگونه ادامه داشته باشد و ما بدنبال ساختن ادبیاتی جهانی باشیم، بین ما و خوانندگان فاصله خواهد افتاد و این فاصله می‌تواند ما را به مرز خطر ببرد. اوزتونج: با لهجه‌های کردی بادی، سوران و زازا آثاری نوشته می‌شود، اما وقتی می‌نگری، می‌بینی که فقط آثار لهجه‌های خودشان را مطالعه می‌کنند. بر این اساس ما می‌توانیم بگوییم که ادبیات مشترک کردی وجود دارد یا بوجود خواهد آمد؟

فرات جوری: درست است. به‌جز تعداد خیلی از مطلعین هر سه لهجه، اکثریت تکلم کنندگان اطلاعی از لهجه‌های دیگر ندارند. اگر الفبای لهجه‌های بادی و سوران متفاوت نبودند، شاید اطلاع بهتری از ادبیات آنها پیدا می‌کردیم. اما به علت یک جدایی الفبایی، فاصله‌ای که بین دو لهجه مهم کردی وجود دارد، هر روز بیشتر می‌شود و آنچه مهم است این که برای هر لهجه استانداردی تنظیم و با آن ادبیاتی نگاشته شود. از طرف دیگر هر سه لهجه جملات و واژگان همدیگر را بکار ببرند تا از این راه لهجه‌ها را به هم نزدیک و همه یک ادبیات مشترک کردی ایجاد نمایند.

اوزتونج: محمد اوزون در یکی از مصاحبه‌هایش گفته: «فرات جوری را در ادبیات کردی تایید می‌کنم». شما این وصف را چگونه می‌بینید؟

فرات جوری: این از جوانمردی محمد اوزون است. مرحوم اوزون دوست و رفیق بسیار نزدیکم بود. او ادیب شایسته‌ای بود و در ادبیات کردی جایگاه بزرگی را خالی گذاشت و رفت...

اوزتونج: فرات جوری برای ادبیات مدرن کردی شخصیتی نام‌آشناست. زحمات بسیاری برای زبان کردی از طریق ترجمه کشیده است. اکنون جوری چه می‌نویسد و به چه مشغول است؟

فرات جوری: برای گفته‌های دوستانه‌ات متشکرم. اکنون مشغول ترجمه داستانی سوئدی از آقای هژمار سودربرگ بنام «دکتر گلاس» به زبان کردی می‌باشم. اوزتونج: دریک از نوشته‌هایت از برگشتن از سوئد به ترکیه حرف زده بودید. نوشته‌ای که اغلب نویسندگان و هنرمندان ترک به ترکیه برگشته‌اند، اما کردها برگشته‌اند. مگر در فکر بازگشت هستید؟ برای بازگشت نویسندگان و هنرمندانی همانند شما چه چیزی نیاز است؟

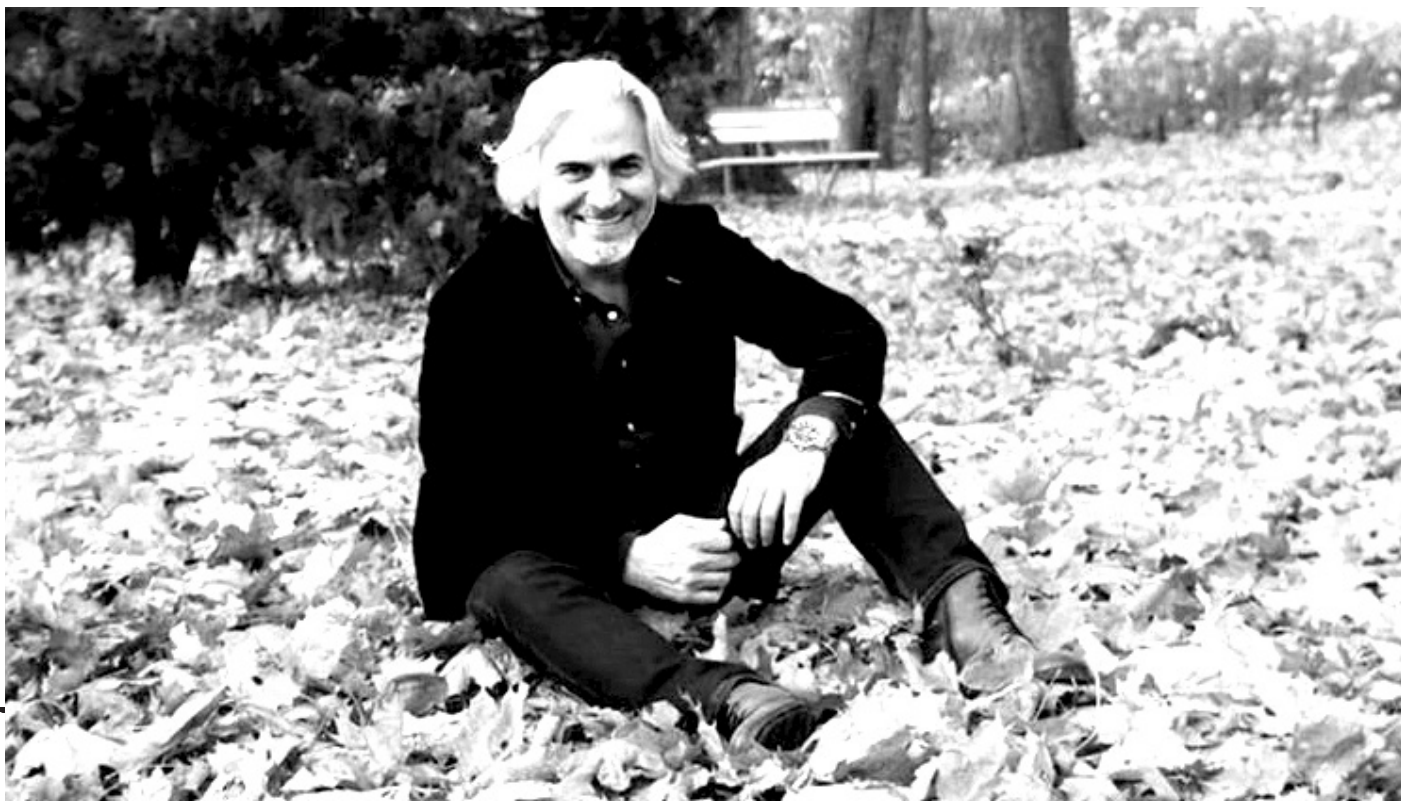
فرات جوری: من در سال‌های نود آماده بازگشت بودم. می‌خواستیم به دیاربکر بازگشته و در آنجا مجله نودم را منتشر کنیم. در همین اثناء کشتارهای «اعمال مخفی» آغاز و برادرم کوچکم هم در تبخ ۱۹۹۴ با خشونت کشته شد دیگر دلم از بازگشت سرد شد و در حال حاضر به آن فکر نمی‌کنم.

فرات جوری: اغلب سازمانهای کردی که در سال‌های دهه هفتاد ظهور کردند، چپ بودند. خودشان را چپ‌های مارکسیسم و لیننیسم نشان می‌دادند و می‌خواستند بر اساس این فلسفه حرکت کنند. لذا آن تحلیل‌هایی از ادبیات که در زمان حرکت انقلاب بلشویکی روسیه اتفاق افتاده بود، به کردها و ترک‌ها و دیگر ملل این نواحی نیز منتقل شده بود. مگر ادبیات برای کیست؟ برای مردم، برای احزابی که سکندار مردم‌اند، یا برای ادبیات و ایستایی ادبیات برای خودش؟ روسیه که دارای سبک ادبی والایی بود، با حاکمیت بلشویکی‌ها آن غنای ادبی‌اش از بین رفت. درخت ادبیات‌شان هرس شد و تنها پاجه‌خواران ادبی ماندند. ادبیاتی ماندگار که قرار است از مرزها عبور کند با پاجه‌خواران دوام نمی‌یابد. امروز بین کردها هم بسیاری از پاجه‌خواران ادبی وجود دارند و همینطور تعدادی بدنبال عقل‌گرایی و دل‌شان می‌روند. اما هستند کسانی که ادبیات مدرن کردی با آن‌ها احیاء خواهد شد و بوسیله آن‌ها بر سبیل جهانی قرار خواهد گرفت. اوزتونج: در سالهای اخیر خواندن و مطالعه متون «علی‌الخصوص ادبی» به زبان کردی بسیار رونق داشته است. این اتفاق چگونه تأثیری بر ادبیات کردی خواهد داشت؟

فرات جوری: آزادی کردها در توجه به زبان کردی و تأثیرات مثبتی است که این آزادی بر ادبیات‌شان خواهد گذاشت. حتی در صورت کساد بازار هم، چنانچه تداوم در نویسندگی و آفرینش ادبیات کردی باشد، آنها با حرکات مقطعی خود، خوانندگان صادق را پیدا خواهند کرد. چنانچه از وضعیت موجود نیز شاکی باشند، باز هم در حوزه ادبیات حال و هوایی مثبت وجود دارد. اما ما باید بدنبال راه‌های فعال کردن بیش از پیش ادبیات کردی باشیم. بازار کساد را رونق بخشیم و به ادبیات خودمان بهایی دوباره عطا کنیم.

اوزتونج: زبان ادبیات از زبان زندگی می‌مکد، ولی اکنون کردها زبان‌شان را نه در زندگی بلکه در مدارس، اجتماعات و غیره یاد می‌گیرند. زبان زندگی، چگونه ادبیاتی را ترویج می‌کند؟ آیا اینگونه ادبیات می‌تواند زندگی را ترسیم نماید؟

فرات جوری: درست است. زبان کردی در زندگی روزانه کمتر بکار برده می‌شود. به غیر از ستمی که بر زبان کردی شده است، کردها خود نیز به زبان‌شان اهمیت نمی‌دهند. زبان کردی زبان آموزش نیز نیست. حتی در گردهماییها و جلسات و مراودات روزانه هم صدای کردها شنیده نمی‌شود. آنان که سازندگان ادبیات کردی هستند هم منابع روشفکری خود را نه از کردی بلکه از دیگر زبانها می‌گیرند. پس تا زمانی که زبان کردی در تمام جنبه‌های زندگی بکار برده نمی‌شود و در زمینه روشفکری خودش را به مرحله مدنیت نرساند، ناقص خواهد بود. قدرت روشفکری انسان به اندازه دانش و

فراات جورى را چگون شناختيم؟

کاکس رومل

ترجمه به فارسی: جمال مشعلی

آن سال در سایه آن مجله نودم صفحه‌ای نو در زندگی خیلی از ما دانشجویان کُرد رقم خورده بود. لذا می‌خواهم بگویم که فقط انتشار مجله ماهانه نودم برای شروع معرفی شناسنامه فرهنگی-سیاسی فرات جورى و تحقیق بر روی فعالیت‌های این چهره نامدار کُرد کافی می‌باشد. کسانی که تجربه کار روزنامه نگاری و مطبوعات را دارند، بهتر می‌فهمند که چه می‌گویم. ده سال کار کردن بر روی نشر مجله‌ای پر محتوی همچون نودم کارى آسان نیست. زمانی که من در سال ۱۹۹۸-۹۹ ویراستاری چهار شماره از مجله هنر را بر عهده گرفتم، آن زمان فهمیدم که فرات جورى چه قهرمانی بوده است. چقدر فداکاری، تحقیق، بررسی‌های میدانی گسترده و زحمات بی‌نهایت شبانه روز لازم است که آدمی بتواند به مدت زمان ۱۰ سال پیایی مجله‌ای همچون نودم را بدون وقفه منتشر سازد. اراده و پشتکاری خیلی قوی برای انجام این امر مقدس لازم است. در کنار این همه کار چاپ و پخش نیز کارى سهل نیست، مخصوصاً در میان جامعه کُردی که هنوز هم فرهنگ مطالعه روزمره برایشان به امرى طبیعی و رایج تبدیل نشده است، کارى بس دشوار است. فرات جورى در کار خودش بدون حيله و مکر و بهتر است بگویم شخصیتی راستین و چهره‌ای فوق العاده درست و دقیق است.

عشق فرات جورى ادامه عشق جلادت بدرخان است:

من بر این باورم که عشق جلادت بدرخان فرزند میر بوتانی بعد از سال‌های دور و دراز باری دگر با متد و روشی نوین در میان ذهن نویسنده نامدار فرات جورى جایگاه ویژه خود را پیدا کرده است. دیگر نمی‌دانم که آیا وحی الهی بوده یا امرى عاشقانه طبیعی؟ این دو شخص با اینکه خواستار حقوق کُرد و کردستان هستند ولی بر روی یک مبانی اساسی دیگر هم مجادله می‌ورزند: زبان و ادبیات کُردی مدرن. در راستای این فعالیت‌ها اهدافی همچون: گرامر، نگارش صحیح، غنی‌سازی زبان کُردی و چندین کار و اهداف مشابه دیگر را دنبال می‌کنند. دست و پنجه نرم کردن با خیلی از موانع، چشم پوشی از بسیاری از اهداف و آرزوهای زندگی روزمره که آدمی به امید آنها زندگی می‌کند و تحمل درد و رنج‌های زندگی، اراده‌ای بسی پولادین می‌خواهد. فرات و جلادت هر دو نیز در این راه پر مشقت و دردناک غریبی و مملو از بی‌امکاناتی نالیده و رنج بردند ولی هیچگاه از مسیر و اهداف راه خود قدمی پس نزدند.

در زندگی آدمی خیلی از کارها دوباره و ده‌باره می‌شوند، ولی معنای زندگی زمانی گرانبها می‌باشد که کارى جدید بر نام آدمی قید گردد. در تاریخ زندگی بشریت نیز این امر مهم است زمانی که نام نویسنده، هنرمند یا محقق و دانشمندی شنیده می‌شود، آشکار گردد که او چه کارهای نوینی انجام داده است. ویکتور هوگو، جگرخون، پاستور، آلفرد برنهارد نوبل، مادام کوری و صدها شخصیت دیگر هر کدام با کارى نوین به چهره‌های ماندگار تاریخ مبدل شدند. کار فرات مطابق معیارهای آن سال‌ها کارى نو بود. فرات جورى به غیر از

ارزش و بهای سن هر انسان به میزان اثر و کارهای بجا مانده او سنجیده می‌شود. بدین سبب من باور دارم اگر کسی ۱۵۰ سال زندگی کند ولی برای جامعه خود و انسانیت غیر مفید و سودمند باشد، باید در کنار نام و نام خانوادگی او بر روی سنگ قبرش این نوشته نیز حک گردد: سن ۷ سال! بر عکس این افراد، کسانی نیز هستند که در مدت کوتاه زندگی ۴۰-۳۰ ساله خود کارهای بزرگی می‌کنند، در حالی که ارزش و بهای کارشان بیشتر از ۱۵۰ سال است. چونکه آنان با زحمات خودشان به چهره‌های ماندگار تبدیل شده‌اند. نمونه بارز این افراد استاد دلدار است که با سرودن شعر «ای رقیب» نام خود را برای همیشه در دل تاریخ حک کرده است.

چندین سال است که شخصاً، بر روی زندگی و آثار نامداران کُرد کار می‌کنم. تحقیقاتی همچون نامداران کیستند، چکار کرده‌اند، برای جامعه، مردم و جهانیان چقدر سودمند بوده‌اند و پرسش‌های دیگری از این دست... این‌ها سوالاتی هستند که در زندگی نامداران کُرد توجه من را به خود جلب می‌کنند.

کارنامه همت تلاش و کارهای استاد فرات جورى چنان بوده که آدمی سر تعظیم در برابر آثار و زحمات ایشان فرود آورد. البته عشق او به زبان کُردی و آرزوی کردستانی ایشان زودتر بذر این علاقه را در دل ایشان کاشته. آثار او و بذره‌های پاشیده‌اش، چندین سال است که ما رنگ آن را دیده و طعم آن را می‌چشیم. بدین سبب فرات جورى شخصیتی است که از سنین جوانی خودش، به شخصیتی نامدار در میان کُردها تبدیل شده.

سال ۱۹۹۳ بود که در شهر تبریز دانشجوی بودم. آن زمان کُردها در شمال کردستان در مرحله‌ای نو از شورش و قیام خود علیه استبداد، ظلم و انکار سیستم کمالیسم بودند. کُردها از همه سو دست به فعالیت‌ها و تلاش‌های جدید زده بودند. تغییرات از همه سو به سرعت در حال رخ دادن بود. این امر باعث می‌شد حرارت تلاش و مجادله کُردهای شمال کردستان بر روی ما نیز موثر باشد. ما گروهی از جوانان خون گرم از ماکو، ارومیه، قوچان، مهاباد، سنندج، سقز، بجنورد، خوی، سلماس و شهرهای متعدد دیگر از مناطق مختلف از شرق کردستان دور هم گرد آمده و در کنار فعالیت‌های سیاسی، سعی در آموزش و یادگیری زبان کُردی نیز داشتیم. به ویژه ما کرمانج‌ها علاقه شدیدی به یادگیری و خواندن و نوشتن به زبان کُردی آن‌ها با الفبای لاتین داشتیم. ولی برای یادگیری کتاب، مجله یا نشریه‌ای را از کجا باید پیدا می‌کردیم؟ هیچ چیز پیدا نمی‌شد.

روزی از روزهای بهار سال ۱۹۹۳ بود. یکی از دوست‌های من صبح زود در دانشکده، خودش را با عجله به من رساند و با خوش‌رویی به من گفت: «من امروز یک مژده خوب، خوش و گرانقدر برات دارم» و بعد از زیر کت خودش مجله «نودم» را بیرون کشید. همانند آنکه چیز خیلی مقدسی به من داده باشد، من آن را تا شب پیش خودم قائم کردم. آن شب زودتر از تمامی شب‌های دیگر به خانه رفتم و به همراه برادرم شروع به خواندن صفحات مجله کردیم، ولی هر یک از صفحات آن را طی ساعاتی که به اتمام می‌رساندیم. در

انتشار مجله نودم به پیوست آن مجله‌ای به نام «نودم ترجمه» نیز منتشر می‌کرد. بعد ها انتشارات نودم را نیز بنا نهاد. در سایه انتشارات و کتابخانه نودم، امروزه به جرات می‌توان گفت که کتابخانه کُردی بخشی از سرمایه خود را وامدار جوری است.

زمانی نیز که کشورهای غالب در حال تلاش بودند که ادبیات مکتوب کُردی را بدون پایه و اساس نشان بدهند، فرات مجله «هاوار» را گرد آوری کرده و در قالب دو مجلد مجزا منتشر کرد. در صفحات نودم صدها شاعر، نویسنده، هنرمند و خواننده و فعال کُرد معرفی شدند. به همراه آن روحی تازه در کالبد روشنفکران کُرد تزریق شد. شخصیت زن کُرد در فعالیت‌های فرات جوری خیلی چشمگیر است. گفتگو با امیره روشن بدرخان و چندین زن دیگر کُرد در مطبوعات مکتوب کُردی کاری نو بود. من در دو اثر و مقاله‌های فرات جوری فلسفه زندگی و اندیشه خانواده بزرگ بدرخانی را به خوبی شناختم. چنین سوژه‌هایی قطعاً برای آینده سینمای کُردی نیز سودمند خواهند بود. هر کدام از این گفتگوها به تنهایی می‌توانند مبنای یک فیلم سینمایی یا یک سریال تلویزیونی بلند باشند.

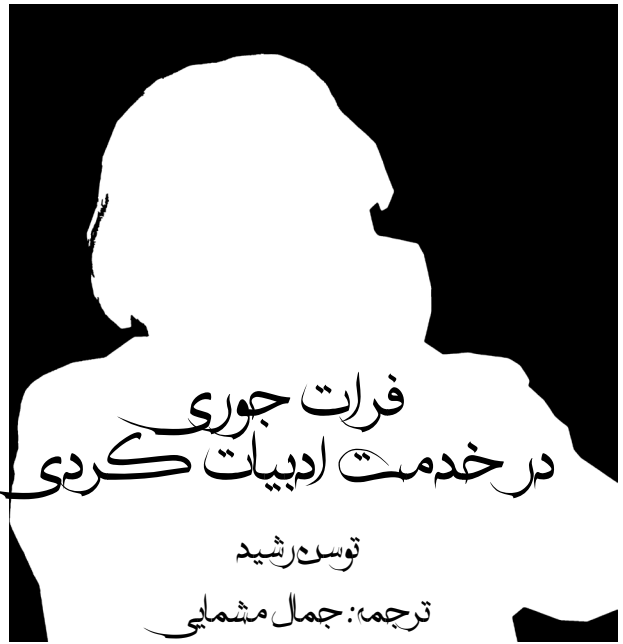
فرات جوری در اندیشه و عملکرد خود شخصیتی کرد است، ولی در جداسازی بعضی از عوامل نیز استادی به تمام معنی است. شاید هدف اولیه او از انتشار

مجله نودم نیز این بود که ادبیات و سیاست حزبی را از هم جدا سازد. او از نسل اولیه داستان نویس‌های تبعیدی است که الگوی خوبی هم برای نسل‌های بعدی شد که کارهای خود را به شیوه‌ای حرفه‌ای انجام دهند. در واقع فرات راه جلالت بدرخان را در پیش گرفت و امروزه نیز دهها نفر راه فرات جوری را ادامه می‌دهند. مگر خوشبختی بزرگتر از این می‌تواند چه یا اینکه چطور باشد؟

من نمی‌دانم که اکنون فرات جوری به چه متد یا اینکه پروژه‌های مشغول هستند، ولی تاکنون او توانسته در موضوعات مختلف مهر خود را بر بیش از ۴۰ اثر متفاوت بزند (حدود ۲۰ کتاب را خودش تالیف نموده و ۲۰ کتاب را نیز به زبان کُردی ترجمه کرده است) او هنوز هم جوان و صاحب اراده‌ای قوی و شکست‌ناپذیر می‌باشد. بدین خاطر نیز خوب می‌دانم که هنوز هم راهی دراز و یک زندگی پربار در پیش روی اوست. همچنین امروزه این فرصت در اقلیم کردستان فراهم شده که احزاب، سازمان‌ها و نهادهای کُرد از تجربه‌ها و آموخته‌های استاد فرات جوری بهره‌جویند و آنها را بکار ببرند.

امیدوارم شخصیت‌هایی همچون فرات جوری در میان ما بیشتر و بیشتر شوند. بیایید تا زمانی که زنده هستیم قدر همدیگر را بیشتر بدانیم.

شخصی بر منافع جمعی و اندیشه آزادیخواهی غلبه می‌کند و او این معضل جدی را در این جامعه دگرگون‌شده، می‌بیند. او خودش را در آن جامعه غریب می‌بیند. و در چنین وضعیتی می‌خواهد تنها به عشق پناه ببرد. فرات جوری در امر ترجمه نیز بسیار فعال بوده است. او با ترجمه‌های خود ادبیات کردی را غنی‌تر کرده است، افکار و اندیشه‌ها و ذهنیت‌های جدیدی را وارد این ادبیات کرده است، او همچون یک متخصص ادبیات جهانی گلچینی از بهترین آثار ادبی جهان را برای خوانندگان کرد خود ترجمه کرده است: فنودر داستایفسکی، سامنول بکت، آنتون چخوف، ژان پاول سارتر، جان استاین بک، یاشار کمال.

فرات جوری همچون نویسنده و مترجم جایگاه ویژه‌ای در ادبیات کردی دارد. ولی بنظر من بزرگترین خدمتی که فرات جوری به ادبیات کردی کرده است، چاپ «مجله نودم» است.

سال‌های درازی مطبوعات کردی در زیر دست احزاب و سازمان‌های سیاسی بودند. هر چند اکثر آن روزنامه‌ها و مجلات، خودشان را مستقل اعلام می‌کردند، ولی باز هم آنها نمی‌توانستند تمامی روشنفکران کردی را دور خود گرد بیاورند. در ابتدا به مجله نودم نیز با چشم شک و دودلی می‌نگریستند و به این فکر می‌کردند که از طرف چه کسانی پشتیبانی می‌شود ولی طولی نکشید که به زودی ثابت شد که «نودم» یک مجله مستقل و بی طرف است.

مجله نودم بعد از مجله هاوار جلادت پدرخان، نخستین مجله کرمانجی بود، چنان که توانسته بود روشنفکران کرد را در چهار گوشه کردستان و هم چنین در خارج از کردستان دور خود گرد آورد، مجله نودم از لحاظ محتوایی بسیار غنی و همچون جامعه کردی آن زمان قوی بود. داستان، شعر، نقد ادبی، مشکلات اجتماعی، سیاسی، ترجمه آثار ادبیات جهانی، که به پیوست مجله اصلی یک نسخه دیگر به نام «نودم ترجمه» منتشر می‌شد. تمامی این موارد در داخل مجله نودم جای می‌گرفتند.

مجله نودم فرصت خوبی به بسیاری از نویسندگان نوین داد که آثار خود را به خوانندگان گرد برسانند و با این فعالیت خود، ادبیات کردی را گسترش و توسعه داد.

این مجله بعد از اتمام دادن به عمر کاری خود، هم چنان جای خالی در دل مخاطبین خود را عمیق تر کرده. هر چند وب سایت‌های اینترنتی و فضای مجازی امروزه نقش مهمی دارند ولی باز هم نتوانسته‌اند جای خالی آن را بگیرند.

بعد از توقف انتشار مجله نودم، فرات جوری هم چنان کار خدمت به ادبیات کردی را ادامه داد. بعد از تلاش و همتی سخت کوشانه، فرات جوری در سال ۲۰۰۳ «آنتولوژی داستان‌های کردی» را چاپ می‌کند. برای اولین بار در تاریخ ادبیات کردی، داستان‌های داستان نویسان کرد را از چهار گوشه کردستان و هم چنین جهان، به سه گویش کردی غالب، که از ملا محمود بایزیدی شروع شده، گرد آورده کرده و در دو جلد به خوانندگان تقدیم می‌کند. در حقیقت این یک خدمت اساسی است. این «آنتولوژی» می‌تواند مبنای تدریس در کلاس‌های درس ادبیات کردی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی شود.

این «آنتولوژی» غنی، پر محتوی و پر رنگ بودن نثر کردی را در جهان به نمایش می‌گذارد.

فرات جوری همچون یک انسان نیز شخصیتی والا در میان جامعه دارد. در ارتباطات روزانه او به آسانی ارتباطی از ته دل برقرار می‌نماید، تعداد زیادی از روشنفکران بزرگ کرد و غیر کرد او را همچون دوست خود می‌دانند، او نیز همیشه آماده است که دست دوستی و حسن نیت را به سوی روشنفکران جهانی دراز کند.

فرات جوری در ادبیات کردی شخصیتی نامدار و معروف است. اکثر نویسندگان ما در کردستان ترکیه، در واقع یا ادبیات را بخشی از فعالیت‌های سیاسی خود بکار برده و یا اینکه بعد از کنار کشیدن از میدان سیاست به سوی ادبیات می‌رفتند. ولی فرات جوری در همان ابتدا تمامی نیروی خود را بر روی نویسندگی گذاشته و به هدف قلمی آزاد در سال ۱۹۸۰ میهن خود را ترک کرد. او سال‌های زندگی کودکی و بخشی از جوانی خود را در شهر نصیبین ترکیه امروزی گذارنده است و دور نیست که ایشان تاثیر نوشتار کردی خود را از کردهای سوریه گرفته باشد، زیرا آن سال‌ها کمتر کسی در کردستان ترکیه با زبان کردی می‌نوشت.

فرات جوری در آثار خودش راستگو است، به همین خاطر نیز خوانندگان به او باور راسخ دارند. این یکی از شروط اساسی ادبیات بوده که بسیار نقش مهم و پر رنگی در پیشبرد آن دارد. او برای داشتن قلمی آزاد، وطن خود را ترک کرده و ارزش قلم آزاد را به خوبی می‌فهمد. او در آثار خود برای خودش مرزی تعریف نمی‌کند و مرزهای تعیین شده را نیز به رسمیت نمی‌شناسد. فرات جوری بیشتر همچون داستان نویس شناخته شده است. داستان‌های او مضمون زندگی در وطن و هم چنین در غربت و تبعید می‌باشند.

در اینجا می‌خواهم یکی از داستان‌های او را به یاد بیاورم، که تاثیر زیادی بر روی شخص من داشته است: «کبوتر سپید» در این داستان او تراژدی خاورمیانه را به قلم درآورده و در برابر دیدگان ما به نمایش می‌گذارد، مقوله‌ای که به نام «کشتن برای ناموس» معروف شده است. من به عنوان یک خواننده تحت تاثیر شدید این داستان او قرار گرفته و با آن لرزیده‌ام. بله، فرات جوری چندین سال زودتر از آنکه «کشتن برای ناموس» برای جامعه غربی به معضلی بزرگ تبدیل شود، آن را به زبان آورده و در برابر دیدگان جهانیان از آن انتقاد کرده است.

«پاییز دیر وقت» اولین رمان فرات جوری است. در این رمان او وضعیت جامعه کردی در کردستان را به نمایش گذاشته است. قهرمان رمان همچون شورشگری در سال ۱۹۸۰ وطن خود را ترک می‌کند، بعد از سالیان دراز مدت تبعید، به وطن خود باز می‌گردد ولی دیگر او آن وطن و میهنی که آنجا را ترک کرده بود را پیدا نمی‌کند. این بار دیگر به جای آن جامعه‌ای که اندیشه و افکار آزادیخواهی در میان آن غالب بود، جامعه‌ای آشفته و به هم خورده را مشاهده می‌کند، که اکثر اوقات سودها و منافع

یکی را خواهیم کشت...

برشی از ترجمه رمان مشهور فرات جوری سید اسلام دعاگو

توان بلند شدن از رختخواب را ندارم، گویی مرا در هاون بزرگی کوبیده‌اند و مثل قله‌ای در دهان توله سگ‌ها پاره پاره می‌کنند. کاش امروز اصلا از رخت خواب بلند نمی‌شدم، شاید آن صدا را از یاد برده و کسی را نمی‌کشتم.

بلند می‌شوم، روی تخت نه چندان بلندم، می‌نشینم. از کنارش پاهایم را آویزان می‌کنم. دستانم را کنارم روی لبه تخت می‌گذارم، به آنها تکیه می‌دهم، سرم را بالا می‌گیرم، داخل اتاقم را ورنانداز می‌کنم.

اتاق خواب و کار من است. اتاقی کوچک و دنج، کافی برای کارم... به غیر از تخت خواب و میز تحریری کوچک که کنار تخت خواب گذاشته‌ام دو قفسه کتاب هم، یک طرف دیوار را اشغال کرده‌اند. در اتاق بی‌پنجره‌ام، طرف راست در، رخت‌آویز و ساعت آویزی روی دیوار قرار دارد.

مدتی است، به این تابلو چشم دوخته‌ام، اینقدر خیره می‌شوم که خود را در میان تابلو می‌بینم و آرام از پائین دستم را به ساعت آویزان دراز می‌کنم. می‌خواهم پائین بیارمش، دستم می‌سوزد. فوری دستم را پس می‌کشم. زمانی که به خود می‌آیم و دست راستم را نگاه می‌کنم، سوسک سیاهی روی دستم نشسته است. می‌توانم با دست چپم رویش بکوبم و له‌لودردهاش کنم، اما این کار را انجام نمی‌دهم. به زمین نمی‌اندازمش و با دمپایی... نه، با دمپایی هم له‌اش نخواهم. به آرامی روی زمین ول‌اش می‌کنم.

به زور بلند شدم و به دست‌شویی رفتم، آبی به سرو صورتم کشیدم، همین که خواستم از دست‌شویی بیرون بیایم، با مادرم روبرو می‌شوم، مثل اینکه انتظار نداشت که این وقت از صبح من بیدار شده باشم، شاید به همین دلیل است، می‌پرسد:

- مگه توبیدار شده‌ای، پسرم؟

می‌گویم: آره، مادرم.

بدون تأمل و خسته وار وارد آشپزخانه می‌شوم. مادر به دنبالم می‌آید و فوری چای را روی اجاق می‌گذارد. روی صندلی پشت میز آشپزخانه می‌نشینم و زانوانم را روی میزی که سیگار و جا سیگاری خالی آنجاست می‌گذارم و سرم را ما بین کف دستانم قرار می‌دهم.

مادرم که پیر شده، هنوز هم مثل اینکه بچه کوچکی باشم با من برخورد می‌کند. دو روز قبل چهل و دو ساله شدم. ولی هنوز هم وقتی صدایم می‌زند می‌گوید: «فرزندم، لاوی من، طفلکم، قهرمان مادر».

نه، این عنوان‌ها را دوست ندارم، چراکه دیگر بزرگ شده‌ام، می‌خواهم گاه گاهی، به اسم خودم «تمو» صدایم کند.

برخی مواقع زیتون، مربا، روغن و پنیر را به نوبت از یخچال درمی‌آورد و روی میز می‌چیند. دوباره نه بنام خودم بلکه با آن اوصاف مرا صدا می‌زند.

- برای طفلکم نیمرو درست کنم؟

-نه.

نه گفتنم با عصبانیت بود. مادر نان روغنی در دست روی برگرداند و با تعجب، چپ چپ مرا نگاه کرد و بعد با هیکل نحیف‌اش چرخ می‌زد. نان و چاقوی نان هنوز در دستش، نگاه‌هایش را بر من روانه می‌کند و می‌گوید:

- خدا بد نده پسرم، سر صبحی بی‌حالی؟

داستان «یکی را خواهیم کشت» یکی از آثار زیبای فرات جوری در حوزه داستان‌نویسی می‌باشد. او از زاویه دید اول شخص یعنی «من» داستان را روایت می‌کند. این داستان آمیزه‌ای از واقعیت و خیال است که جوری با هنرمندی تصاویر ادبی، حوادث هیجان‌انگیز و بیان ادبی در پی بیان واقعیت‌های جامعه‌اش می‌باشد. او از مرزبندی‌های سیاسی بیزار است و هیچ یک از جریان‌های سیاسی را بر نمی‌تابد. قهرمان‌سازی از اهداف داستان نویسی او نیست، وی به بدنبال طبقات و افراد مغفول و شناساندن آنها و مشکلات و شیوه زندگی آنهاست. بیان واقعیت، تصویر سازی، نقد تیز (هرچند از برخی آنها رنج می‌برد) حوادث و... از نقاط قوت این داستان است زبان سلیس و کاربرد واژه‌های اصیل نیز می‌تواند از برجستگی زبان این داستان باشد. ترجمه فارسی این اثر توسط سید اسلام دعاگو انجام و در اختیار مجله «شی» قرار گرفته‌است.

یکی را خواهیم کشت

وقتی که ساعت شش و ربع صبح از خواب کابوسی‌ام بیدار شدم، بدنم کوفته بود و درد داشت، استخوان‌هایم روزه می‌کشیدند. پتوی نازکی که رویم کشیده بودم، لیز خورده از تخت پائین افتاده بود. بدون اینکه پتو رویم باشد، خیس عرق بودم، بدنم خشک شده بود، علت‌اش هم شاید، بالا آمدن خورشید و کابوسی بود که دیده بودم.

می‌گویم خواب! در رختخوابم دراز کشیده‌ام، توان بلند شدن ندارم، نمی‌دانم و تشخیص هم نمی‌دهم آنچه را دیده‌ام خواب بوده یا خیال؟ خاطر من هست که بسیاری از مواقع، شب‌ها از رختخواب بیرون می‌آدم، همراه با صدای شهر می‌شدم. چشمانم را که باز می‌کردم، خود را در رختخواب می‌دیدم و در جای خودم وول می‌خوردم. نمی‌توانم به زبان بیاورم، ممکن است واقعیت نباشد. هرزمانی که از خواب بیدار می‌شوم، به محض اینکه کتاب را نگاه کنم، خواهم فهمید که واقعی است یا نه.

قطرات خون از زیر آخرین دکمه پیراهنم پائین سریده ولی هنوز به دکمه وسطی‌اش نرسیده‌اند. زمانی که به‌هوش می‌آیم، به آرامی کشی به خود می‌دهم، صدایی در گوشم می‌پیچد، صدای زنگی که به من می‌گوید: «تو امروز یکی را خواهی کشت».

صدا مرا تکان داد، بعد آرامم کرد. تا بحال همان اتفاق‌هایی افتاده که صدا در گوشم زمزمه کرده. گاهی آن صدای توی خواب، از خیالم می‌گذرد. اغلب مواقع در گوشم صدایی زنگ‌وزنگ می‌کند، می‌گوید: چه خواهد شد؟! چه خواهیم کرد و چه بر سر من و مردم و اطرافیانم خواهد آمد؟! چیزهایی که کسی نمی‌بیند، من می‌بینم. آنها مرا قبول ندارند، از دستم ناراحت و با من قهر می‌کنند. می‌گویند، نمی‌دانند که چطور و چگونه‌ام. برخی می‌گویند قبل از دستگیری آدم دیگری بودم. وقتی که نزدشان دستگیر شدم، بسیاری از آنها رویشان را از من برگرداندند و مرا ترک کردند، ملاقاتم نمی‌آمدند که هیچ، حتی کسی برایم دو خط نامه هم ننوشت که در این چهار دیواری سرد و تاریک کمی دلگرم باشم. صبح، صبح شوم، مثل کابوسی بر جسم نحیف و لاغرم ولو شده و مرا می‌خورد.

انگار دیگر صبحها بسیار سر حال بودم. درست است، باید خوشحال می بودم، به خاطر افکارم پانزده سال زندانی شدم، با اینکه شکنجه های سنگینی متحمل شدم، اما مقاومت کرده و هیچ اعترافی نکردم و حالا آزاد شده ام.

ولی حالا ذره ای از علامت آزادی در خطوط چهره ام معلوم نیست، چشمانم که کم سو شده و در گرداب ملولی خفه شده اند، هیچ اثری از نور زندگی در آنها نمانده است. مادرم از آن خبر دارد و هر روز آن را می بیند، ولی هنوز مثل همان «تموی» قبلی با من برخورد می کند. به همین دلیل است که نگاهش می کنم اما جوابش را نمی دهم. فکر می کنم اولین بار است که می بینم عمری از او گذشته، طره های برفی و گیسوان سفیدش در زیر روسری اش دیده می شوند. صورتش چین و چروک شده، از خوراک افتاده و پوست و استخوانش مانده است. هر چه می گذرد درد سینه اش بیشتر می شود. سیگاری نیست ولی سرفه های تندش مانند کسی است که سالهاست دارد سیگار می کشد. خس خسی که از سینه اش می آید مثل گزن سینه اش را می برد و دردی آزاردهنده به تمام جسمش وارد می کند. این اواخر هم حرکاتش کند شده، به سختی بلند می شود و به سختی می نشیند و به سختی بر نوک پاهایش فشار می آورد.

دوباره می پرسد:

- ده بگو طفلکم، اتفاقی افتاده؟

- نه مادر، چیزی نشده، خوب نخوابیده ام انکار.

- چرا، مگر خواب بد دیده ای؟

مادرم از خواب هایم می ترسد. هر آنچه تا حالا در خواب دیده ام درست از آب درآمده. حتی قبل از اینکه دستگیر شوم به مادرم گفتم:

- مادر، دستگیر خواهد شد و پانزده سال را در زندان خواهد ماند.

دستگیر شدم، پانزده سال در زندان ماندم. یک بار هم می خواستیم برویم روستا خانه دایی ام، در راه به مادرم گفتم:

- مادر برایم مثل روز روشن است که دایی ام سگته می کند و می میرد.

وقتی رفتیم روستا، بعد از شام، سر نماز عشاء، دیدم که پاهای دایی ام سست شد و با آن قد بلندش یکباره به زمین افتاد.

یکباره به دلم می افتد که از روی صندلی بیروم و چاقو را از دستش در بیارم و دوتا چاقو حواله اش کنم. هم خودم را از اینکه امروز کسی را خواهم کشت و هم خود را از دست این مادر پیر رها کنم. پیر زنی که حالا برایم صبحانه آماده می کند دو سال دیگر سر بارم خواهد شد، که تا مرگش من هم رنج خواهم کشید. نمی توانم بکشمش، ولی فکر اینکه نمی توانم مادرم را نگاه کنم مرا زجر می دهد. می دانم که او بخاطر من خودش را بسیار رنج داده و خودش را خسته کرده است. به غیر از نه ماهی که در شکم اش بوده ام، می دانید چهل و دو سال هم بهم خدمت کرده. اولین حرفها را او در زبانم نهاده و اولین قدمها را همراه ام آمده، بی خوابی های شبانه اش حاصل گریه ها و بدبینی های دوران بچگی ام بوده. به خاطر مخفی کردن کتابهایم زهره ترکش کرده بودم، پانزده سال باعث نگرانی اش جلو زندان شده بودم، آبرویش را زیر پوتین نظامیان انداخته، پایمال کرده و بخاطر من، ژاندارمها، گیسوانش را گرفته و او را کشان کشان به دنبال خود کشیده اند. کسی که بخاطرم اینقدر رنج دیده و تحمل نموده تا به ارزشم پشت پا نزنم، لازم است برایش ارزش قائل شوم.

به همین دلیل بهش احترام می گذارم. اگر حتی خودش هم نگوید، تا زنده ام خود را مدیون او می دانم و تا زمانی که هستم از او مواظبت خواهم کرد و نخواهم گذاشت که به دست و پای کسی بیافتد. ولی به خاطر او در گرفتن چند تصمیم دو دلم. اینکه درد و رنجش تمام شده و حدس اینکه از قدم بیافتد و محتاج دیگران شود. این افکاری که در سرم می گذرند و به دلم خطور کرده و در چهره ام نیز خود را نشان می دهند. به همین دلیل مادرم با چشمانی متعجب و وسواسی مرا آرزو می کند. بخاطر همین آرزو امواج ترس، او را در خود می پیچند، زور کمی لبخندی از درون بیرون آورده و باهانش رنگ چهره ام را تغییر

می دهم و می گویم:

- نه مادر، خوبم، تنها کمی سردرد دارم.

مادرم مرا خوب می شناسد و گفته هایم را باور نمی کند. برایم صبحانه آماده می کند، نان روغنی را می برد و در سبد کوچک نان قرار می دهد. دمکش را روی قوری گذاشته و آنها را روی میز می چیند.

امیدوارم که از پدرم و اعضا دیگر خانواده ام سؤال نکنند، اگر هم سؤال کنند، جواب نخواهم داد. حداقل حالا جواب نخواهم داد.

حالا من و مادرم تنها هستیم. مدتی است که تنها اینجا زندگی می کنیم. راستش را بخواهید او تنها اینجا زندگی می کرد. یک ماه است که من با او زندگی می کنم. درست است که من در این شهر زندگی می کردم ولی به غیر از چهار دیواری جایی نرفته ام. قد کشیدن و بزرگ شدن جوانان شهر را ندیده ام، پانزده سال از مشاهده طلوع و غروب خورشید شهر بی نصیب بوده ام.

مادرم هم در بین این چهار دیواری با یک شکم سیر و دو شکم گرسنه زندگی را سر کرده. هر چند خانه بزرگ نیست، اما خوب است که خانه خودمان است، مستأجر نیستیم. خانه را پدرم نه، بلکه دایی ام برای مادرم خریده است. اما سکونت در این شهر فکر پدرم بود. سودی از این خانه و از این شهر و از من ندید، حتی مادرم را هم ندید! آن مادری که تا حالا هیچ وقت کشتنش از سرم نگذاشته. ولی وقتی چاقو در دستش سراپا ایستاده و من خواب اینکه یکی را خواهم کشت دیده ام، می خواهم از جایم بپریم و با کاردی که در دستش است، بدن لاغر اندامش را روی زمین، دراز کش کنم. ولی امروز نمی کشم اش. برای کشتن صیدم مدتی به دنبالش بیرون خواهم رفت.

می دانم یکی را خواهم کشت، ولی هر کسی را نخواهم کشت. باید آن کسی را که خواهم کشت خودم انتخاب کنم. نه اینکه او مرا انتخاب کند. تا حالا در زندگی ام، انتخاب نکرده ام، بلکه همیشه انتخاب شده ام. رای نداده ام. بلکه به دنبال آراء دویده ام. ولی امروز نتیجه خوابم، مرا از این وضعیت بیرون خواهد آورد. هنگامی که به آرامی لقمه نان را جدا می کنم، بدون میلیم می جوم و نگاهی به استکان چایی که مادرم برایم ریخته می کنم. در فکر قربانی ام هستم، به فکر نتیجه گرفتن یک جان هستم. زمانی که امروز یکی را کشتم، نگاه خواهم کرد.

روحش چگونه می رود و آخرین خواسته اش چیست؟

چرا نسبت به او حس ترحم خواهم داشت؟ مگر خدا روزانه جان چندین بچه را توسط والدینشان نمی گیرد؟ نه تنها با چاقو بلکه با وسایل مختلف آنها را می کشند، برخی را می سوزانند، تعدادی را در آب غرق می کنند. سرطان هم که همیشه جان عده ای را با پنجه هایش می گیرد و هر روز در اخبار می شنویم و می بینیم. زمینش را می لرزاند و خانه برخی را بر سرشان ویران می کند، برخی خانواده ها را از ریشه نابود می کند و گهگاهی نیز امواج دریايش را به غرش وا می دارد و بندگانش را به درون دریا فرو می برد.

هر چند انسان قوی هیكلی هستم اما تا حالا کسی را اذیت نکرده ام، تا حالا کسی را نکشته ام. از کشتن قربانی ذره ای غمگین خواهم شد ولی دو ضربه چاقو بیشتر نخواهم زد تا درد نکشد. جای ضربه چاقو معلوم خواهد بود.

باور ندارم که گناهانم از قربانی ام باشد، مگر خدا به کسی رحم می کند؟ حاشا، نه اینکه من خودم را به خدا تشبیه کنم بلکه خدا دستور می دهد و من انجام می دهم، مگر انسان می تواند ادعای خدایی کند؟ اگر این ادعا را داشته باشم، لازم است که دست از کشتن یکی بکشم و پیش پای مادرم بیافتم.

اگر بیرون نروم و به دنبال شکارم نگردم، مادرم را خواهم کشت.

می توانم با دو دستم گلویش را بشمارم و روحش را از او بگیرم.

او همیشه از من می خواهد شانه هایش را ماساژ بدهم.

آری، بلند شوم و به او بگویم:

- مادر، شانه هایت را ماساژ بدهم؟

از خوشحالی بال در خواهد آورد، بعد مرا خواهد پائید، دست

رویم خواهد کشید و ازم تعریف می کند.

دوران بچگی وقتی همسرش او را طلاق داد و به دنبال همسر دیگری رفت، او بچه کوچکی روی دستش گذاشت و ولش کرد. او مرا به مدرسه نفرستاد. جعبه واکسی برایم خریده بود و هر روز مرا به شهر می فرستاد که صبح تا عصر با دستان کوچکم کفش های مردان بزرگ سیلیو را واکس کنم و عصر با پول به نزدش برگردم. او پول را از من می گرفت، دستی به پشت دستم می زد و لیاقتم را ستایش می کرد. اما من نمی خواستم شایستگی ام را با واکس کردن کفش مردم نشان بدهم. می خواستم صبح ها با طنازی بیدار شوم، مادرم صبحانه را آماده کند، لباس مدرسه ام را بپوشم، کیف مدرسه ام را ببندم و همراه با بچه های محل، از کوچه ها به سمت مدرسه راه بیافتیم. اول صبحی دوستانم با کیف های پر از کتاب و لباس های تازه مدرسه، به هم می رسیدند، با شوخی و خنده به طرف مدرسه می رفتند و من هم صندوق واکسی ام را به کولم زده، سرم را پائین می انداختم و از عصبانیت در درون حرص و جوش می خوردم. دلم می سوخت و برای سیر کردن شکم مادر و برادر کوچکم به داخل شهر می رفتم. بچه شیطونی در بین بچه ها بود که دست از سرم بر نمی داشت و همیشه مسخره ام می کرد و به کفش های پاره ام دست می زد و با زبان ترکی که در مدرسه یاد گرفته بود، مرا آزار می داد. با اینکه چشمانم لوچ نبودند، ولی او با انگشتانش به طرفم نشانه می رفت و به دوستانش می گفت:

می گفت: - هاهاهاه... نگاه کنید چشماش لوچه... بله، من چشم لوچ ماندم. اما او درس خواند و پیشرفت کرد و حالا او کارمندی صاحب منصب است. مانند او به مدرسه نرفتم، ولی از او بیشتر خوانده ام، کتاب هایی که تا به حال مطالعه کرده ام اگر جمع کنید کتابخانه بزرگی خواهند شد. ولی چه فایده، اگرم چنین کتابخانه ای بشود، مرا به عنوان دربان آنجا هم قبول نمی کنند. انگار آخرین غذای مادرم خواهد بود، این بار با اشتها می خورد. وقتی می بیند که نان در سبد کم شده بلند

می شود و نانی را روی تخته نان می گذارد و با چاقو قطعه قطعه اش می کند. چاقو با چنان زیبایی و آرامشی نان را می برد که انگار هیچ رنجشی برای نان ندارد و قطعه های برش خورده را به نرمی از هم باز می کند. مادرم با دستان لاغرش آن چهارپنج قطعه نان را می کند و توی سبد روی میز می گذارد. بلند می شود، دست می برد لقمه ای بردارد، پشیمان می شود، دستش را می کشد و دیگر نمی خورد. همیشه در فکرش هستم. به طرفم برمی گردد.

- پسر، ناراحتی را در چهره ات می بینم. انشالله خیر باشد...

- مادر، خیر است.

چیزی نمانده بود که بگویم «من یکی را خواهم کشت» اما نمی گویم، هنوز

نصمیمم جدی نیست که چه کسی را خواهم کشت. امکان دارد بعد از صبحانه در توأم نینیم بدنبال کشتن کسی بروم. می شود روح مادرم را بگیرم. اگر مادرم را بکشم چیزی احساس نخواهم کرد. حتی به خاطرش گریه هم نخواهم کرد و راحت خواهد شد. اگر نمیرد احساس نزدیکی با مرگ خواهد داشت و احساس آرامش به او دست خواهد داد. آن مرگی که همه را می هراساند، بجز خواب چیز دیگری نیست. خواب است و بس. برای عده ای خوابی هراسناک است و برای عده ای دیگر خوابی خوش، وصله ای که روح را از جسم می کشد، برقی از آن بلند شده و دور و برش از آن روشن خواهد شد.

فیلم زندگی ام از نظرم می گذرد. روح صاحب جسم از آن خارج شده و به جسدی که روی زمین دراز کشیده، نگاه می کند. اول هیچ دردی را حس نمی کند، شاید نمی داند آنکه مرده، اوست. مادرم می پرسد:

- پسرم چرا صبحانه ات را نمی خوری؟ روشن است دست از خوردن صبحانه کشیده و وارد دنیای افکارم شده ام. بعد از لحظه ای باید بلند شوم و لباس بپوشم، شانه ای به سرم بکشم و بیرون بروم. خدا کند دختر همسایه مان دوباره دم در نیاید و مرا نیاید. آنقدر مرا دوست دارد که گاهی برایم هدیه می گیرد و به مادرم کمک می کند. مادرم می داند که بخاطر من به او کمک می کند، ولی تا حالا نپرسیده که با او ازدواج می کنی یا نه؟ اگر با او ازدواج هم نکنم، من نیازی به ملحفه سفید نمی بینم که توی جهیزیه اش گذاشته و همراهش بفرستند. قطره های خون بر آن بچکد؟ او پرده افسانه اش را خیلی پیش تر پاره کرده است. اگر جلوبیم نمایان شود، با چاقو او را خواهم کشت. نمی خواهم چشمانم خون سرخش را ببیند، از طرف دیگر من با کشتنش هیچ نتیجه ای بدست نخواهم آورد. مردم خواهند گفت که قتل ناموسی است و شاید بسیاری از مردم نیز خواهند گفت که حق اش بوده، اگر او موهایش را روی شانه هایش پریشان نمی کرد، کفش های پاشنه بلند نمی پوشید، با چشمان هوایی و لبان شهوانی اش، نگاه های جوانان را به

دنبال خودش نمی کشاند، هرگز به قتل نمی رسید...

اگر قرار است کسی را که به قتل می رسانم زن باشد، بهتر است مادرم باشد. آیا از این به بعد سن مادرم دیگر به چه دردی خواهد خورد؟

گاهی اوقات از او می پرسم:

- چطور می مادر؟

او با گله می گوید:

- مگر قرار است چطور باشم، طفلکم؟ صبح، شب می شود و شب به صبح

می رسد؛ همین!

فرات ما

تیمور خلیل

است. او به تنهایی به مدت ۱۰ سال یک مجله گرانقدر، پر محتوی و غنی به نام «نودم» را منتشر کرده است. او سال‌ها کاری هم وزن کار یک فرهنگستان را به تنهایی انجام داده است. ممکن است کسانی به فکر فرو روند که چگونه امکان دارد، تنها یک نفر بتواند چنین کاری را به تنهایی انجام دهد. تضمین و دلیل اصلی این کار این بود که او با تمامی روشنفکران کرد، میانه خوبی داشت. همچنان که در میان تمامی ملت‌ها مشهود است، در میان کردها نیز بعضی از روشنفکران همدیگر را دوست ندارند، قدر هم را نمی‌دانند. دلیل اصلی این کار نیز یا رقابت و حسودی است یا جهالت. ولی فرات چنان رفتار میکرد که میانه خوبی با همگان داشت. با افراد عاقل و پاک دوست بود و با رقبای نیز رابطه خوبی داشت. افراد رقیب نیز در سال‌های ارتباط بین خود و فرات، جوانمردی و بزرگواری او را دیده و دست از رقابت بر می‌داشتند، و با ایشان دوست میشدند. دلیل اصلی کیفیت مطالب مجله او قوانین خاص او بود، او مطالبی که نظم و روزنامه نگاری در آن نبودند را چاپ نمی‌کرد.

در پروسه انتشار مجله نودم فرات جوری یک مجله پیوست به صورت ضمیمه به نام «نودم ترجمه» منتشر کرد و بعد از انتشارات نودم را نیز تاسیس نمود. او در سایه انتشارات نودم حدود ۱۰۰ اثر جدید به کتابخانه کردی افزوده است. همچنین او مجله هاور را که مبنای ادبیات کردی مدرن است، مجدداً گرد آوردی کرده و در دو جلد چاپ کرده است. در این اواخر ایشان کتابی ارزشمند با نام «آنتولوژی داستان کردی» جلد ۱-۲ (۱۸۵۶-۲۰۰۳) آماده کرده و به چاپ رسانده است. در بین آنها خیلی از آثار کردهای شوروی نیز دیده می‌شوند. ولی ارزش بالای کار او با ترجمه آثار او به زبان‌های متعدد جهان ثابت شده است. هم چنین داستان‌های او در آنتولوژی آلمانی، سوئدی، عربی و ترکی قرار گرفته اند.

در میان روشنفکران جهان و هم چنین کردها، بعضی‌ها میهن پرور هستند، کسانی تحصیل کرده و جوانمرد، بعضی‌ها عاقل و پاک و به ندرت کسانی پیدا شوند که همزمان هم میهن پرور، هم تحصیل کرده و جوانمرد، هم عاقل و پاک باشند، فرات جوری یکی از آنهاست.

از دهه ی ۳۰ تاکنون در ارمنستان کارهای ادبی متعددی برای پیشرفت و توسعه ادبیات کردی انجام شده است، ما این کار را تنها برای چندین هزار نفر از کردهای شوروی سابق یا تنها برای کردهای ارمنستان انجام نمی‌دادیم. ما همیشه آرزوی این را داشتیم که نتیجه کارها و فعالیت‌های ما به ملت ما هم برسد. به خصوص کردهای کردستان شمالی (ترکیه امروزی). سیاست شوروی سابق و مرزهای پولادین مانع خیلی قوی بین ما کردها ایجاد می‌کردند.

بعد از آن ما متوجه شدیم که چند نفر از کردستان ترکیه، که افراد باسواد و تحصیل کرده‌ای بودند، سعی می‌کنند با ما ارتباط برقرار کنند و با آثار ما آشنا شوند. آنها فرات جوری، کمال بورکای، محمد اوزون، ندیم داگدویرن، هالوک اوزترک و روحان بودند و ما از آن همه تلاش بی‌وقفه آنها می‌فهمیدیم که آنان به خوبی از مسیر پیشرفت فرهنگ و ادبیات ما مطلع هستند و میخواهند بیشتر با ما آشنا بشوند، ما تخمین می‌زدیم که خیلی از روشنفکران کردهای ترکیه در کار نویسندگی و روزنامه نگاری کار ما را به عنوان الگو و سرمشق خود قرار داده اند. باید حقیقت را گفت که «زخم سیاه» اثر موسی اتر نمی‌توانست پا در رکاب آثار عرب شمو، قاچاخه میراد، شکوی حسن و احمد میرازی نهد.

این افراد در بین ما و کردهای ترکیه همچون یک پل شدند. آنان کتاب‌های ما را از الفبای کریمی به الفبای لاتین ترجمه و نشر کرده و به دست مردم کرد می‌رساندند. ولی خواه ناخواه در میان آنان یکی دو نفر بودند که تلاش و خدمات ارزنده‌ای انجام می‌دادند و پیروز شدند، پیروزی که به اندازه فعالیت‌های یک سازمان گرانقدر بودند. یکی از آن اشخاص فرات جوری بود. این روشنفکر ارجمند در مجله ی خود «نودم» دهها اثر ارزنده روشنفکران ما را نشر داد، کتاب‌های عکید خدو، سیما سمند را به الفبای لاتین برده و آنها را چاپ کرد. او ادبیات کردهای شوروی را همچون ادبیات تمامی کردهای جهان دانسته است.

فرات جوری کسی که هنوز نصف عمر خود را نیز نگذارنده اکنون ۱۳ کتاب ادبی با کیفیت بالا، که یکی از آنها نیز رمان میباشند، نوشته و منتشر کرده است. او ۱۵ جلد از کارهای ادیبان معروف جهانی را به کردی ترجمه و ادبیات ما را غنی‌تر کرده

فرات جوری

جلیل جلیل

و والایی کیفیت، عشق خوانندگان به سوی مجله، تمامی این فاکتورها از رهبر و خالق آن مجله، فرات جوری نشأت می‌گرفت. فعالیت حرفه‌ای او در مطبوعات در زمینه توسعه و قوی‌تر شدن مبنای گسترش، پیشرفت و استاندارد سازی کلمات مکتوب، پایه‌ای اساسی شد. صاحب نودم با شخصیت وزین و دارای هیبت بی‌همتای خود، باعث گسترش روحیه در میان سایر نویسندگان مجله نیز شده بود. و این چنین ایشان، آنان را در دور خود و دور مجله گرد می‌آورد و میدان همکاری را برای همگی بازتر می‌کرد. در حقیقت او راه دموکراسی رسمی و عدم سانسور زبانی و گویشی را در مجله سر مشق قرار داده بود. خصوصیات زبان مکتوب را مشخص نموده بود و نوشته‌ها طبق این فرم‌ها در مجله چاپ می‌شدند. فرات جوری هیچ وقت در طرز نوشتار و نگارش دیگران دخالت نمی‌کرد. قلم داستان خودش را در میان نوشته‌های دیگر نویسندگان نمی‌برد، ولی نکته قابل توجه اینجاست که کیفیت، محتوی و پرباری مجله، نویسندگان را مجبور می‌کرد که ارزش والای آن را حفظ کنند، در نتیجه خودشان را به زحمت انداخته و نوشته‌های خود را طبق درجه ارزش زبانی مجله آماده می‌کردند. نودم شمعدانی از روشنایی شد برای پیمودن راه ادبیات. سخت است که آدمی به آن فکر کند که دیگر فرات جوری همانند قبل به روزهای اول انتشار مجله نودم بر نمی‌گردد و آن فعالیت مقدس و ارزشمند را ادامه نمی‌دهد. حیف است ولی متأسفانه دیگر شماره‌های مجله نودم به تاریخ می‌پیوندند. من میدانم که خوانندگان کمبود آن را در زندگی خود حس می‌کنند، جای آن برای آنان همیشه خالی است. تمامی آن چهل شماره نودم برای تبدیل شدن به سنگ بزرگ گرانیتهی کافی می‌باشند، که پیکر گرانقدر فرات جوری را بر روی خود به عنوان شخصیت توسعه دهنده راه ادبیات و زبان گردی مکتوب، سر بلند نگه دارد.

هنر ترجمه برای پیشبرد زبان مکتوب در میان تمامی خلق‌ها، بسیار مهم و والا می‌باشد. این امر در میان ادبیات گردی زیاد چشمگیر نیست. با جرات و افتخار می‌توان گفت که خدمت فرات جوری در این امر نیز چشمگیر و خیلی ارزشمند است. آثار متعددی از نوشته‌های مکتوب کلاسیک جهانی با داستان ایشان به زبان گردی ترجمه شده‌اند. فرات جوری با ترجمه‌های خود پلی محکم در میان زبان ادبی دو ملت ساخت، این کار او امری مهم بود که صاحب قلمان سوئدی علاقه بیشتر و ارزش والاتری برای زبان گردی قائل شوند، همچنین ارزش آن را با چشمان خود دیده و با تمام وجود خود حس کنند و پشتیبان آن باشند که آن زبان نیز در میان صفوف ادبیات جهانی جایگاه ویژه خود را بیابد.

فرات جوری صاحب کتاب‌های متعددی است، این کتاب‌ها شامل: شعر، خاطرات، سفرنامه، داستان، رمان و نمایشنامه‌هایی گرانبها می‌باشند. آثار و تحقیقات گردی در میان ادبیات جهانی به صورت چشمگیری دیده می‌شود. در تمامی این کتاب‌ها شهرت و ورزش‌دگی قلم فرات جوری به چشم می‌خورد.

فرات جوری در این راه بزرگ همیشه در حال جستجو بوده و برای خود

با خوشحالی به استقبال فرصتی می‌روم که برایم پیش آمده تا در مورد فرات جوری بنویسم، زیرا کار ایشان درباره پیشبرد و توسعه ادبیات گردی مدرن، درباره زبان و ادبیات گردی و گسترش پیشه روشنفکری، بوده و خصوصاً فعالیت ایشان در حوزه روشنفکری و در زمینه رسانه و انتشارات، بسیار چشمگیر و ستودنی است. این امر امروزه ایجاب می‌کند ما از کارها و فعالیت‌های ارزشمند و گرانقدر او سخن گفته و به تحقیق بپردازیم. در ابتدا باید بگویم که فرات جوری مثال و نمونه بارز و آشکار یک روشنفکر حقیقی گرد است. اکنون باید اساس و مبنای این مثال را در چندین مرحله مرور کنیم. مرحله روشنفکری عمومی، مرحله ادبیات و کاراکتر شخصیتی. سمبل زندگی واقعی، در میان آحاد مردم گرد که به خوبی در میان آنان زندگی کرده است، تحقیق بر زندگی تاریخی و باستانی گردی از قبیل جنبه‌های: اجتماعی، سوسیال، اقتصادی، تاریخی و فلسفی مواردی هستند که تکمیل کننده شخصیت فرات جوری هستند. او برای پیشبرد اهداف و آرزوهای جوانان نسل جدید کردستان، در زندگی دور و دشوارشان همچون یک رهبر و راهنما می‌باشد.

فرات جوری خیلی زود به این نتیجه رسید که هدف و اشتیاق قلبی او خدمت به فرهنگ و زبان گردی است و بی‌درنگ در این راه پر مشقت و افتخار آفرین قرار گرفت. چنان که معلوم است او خودش را زیاد به سیاست وابسته نکرده است. فرات جوری در حوزه روشنفکری به کیوتتری آزاد تبدیل گشته. البته آن شروطی که او برای آزادی در ترکیه آرزو داشت، همچون یک «گناه و جرم» محسوب می‌شد، بدین خاطر نیز در برابر او معضلات و مشکلات متعددی وجود داشته‌اند. برای پرواز عقابی آزاد، آسمانی صاف و شفاف لازم بود. آن آسمان زمانی برای فرات جوری باز شد، که او نیز به همراه خیلی از جوانان روشنفکر و آزادی خواه، خودش را به اروپا رسانده و در کشور سوئد مقیم و ساکن شد.

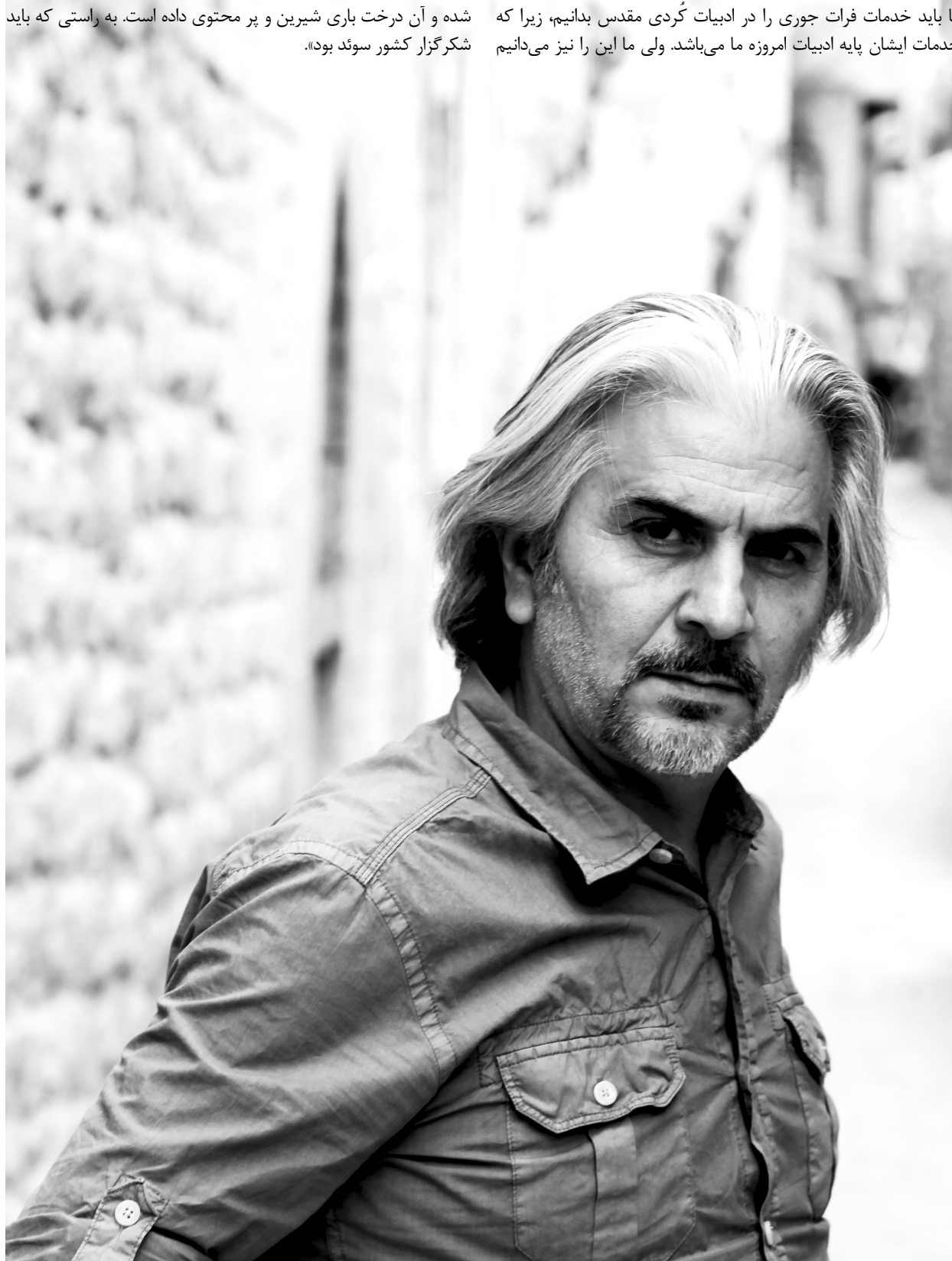
در همان ابتدا نیز فرات جوری درک کرده بود که در یک سرزمین آزاد وظیفه او چیست. در سال ۱۹۸۰ زمانی که آن جوان ۲۱ ساله به سوئد رسید، مجموعه اشعار خودش را چاپ کرد. عشق به کتاب در زندگی‌اش به شناسنامه اصلی او تبدیل گردید، از آن به بعد او با زرنگی و ذکاوت تمام در میان کاروان روشنفکری، مترجمی، شعر و نثر قرار گرفته و با زبان مادری‌اش روزنامه و مجله منتشر می‌کرد.

سال ۱۹۹۲ در زندگی فرات جوری یک سال نمادین است، با پایه گذاری و انتشار مجله «نودم». آن وقت بود که فرات جوری ثابت کرد اگر ادبیات از بند حزبی‌گرایی دور باشد می‌تواند قوی‌تر هم عمل کند. آزادی فکر و رهیافت‌های بزرگتری برای جامعه آزاد به ارمغان می‌آورد. فکر آزاد مایه اندیشه‌های گرم است که به سوی میهن و دموکراسی، درخواست راه آزادی و رهایی و پیشرفت است، که همگی جزئی از اندیشه او می‌باشند.

زمانی که کسی می‌خواهد زحمات و خدمات فرات جوری را بسنجد، باید به صورت ویژه بر روی مجله «نودم» تحقیق کند و نقش این مجله را در پیشبرد ادبیات گردی مدرن، ارزیابی کند. انتشار طولانی مدت، دینامیک

که این نویسنده، مترجم و روشنفکر کُرد هنوز هم بر راه خدمت به زبان مادری است و ما انتظارات متعددی از ایشان داریم، که ایشان با نوشته‌های جدید خود، ما را شاد کرده و ما را از شماره‌های نو مجله نودم محروم نکند. من حرف کوتاه و آخرم را در مورد فرات جوری اینگونه به اتمام میرسانم: «بذر سالم بر روی خاکی سالم رشد کرده، شکوفا گردیده، همچون درختی شده و آن درخت باری شیرین و پر محتوی داده است. به راستی که باید شکرگزار کشور سوئد بود».

دوستانی یافته است، به خیلی از نویسندگان کمک کرده است، که آنان نیز وارد دنیای ادبیات شوند. این روشنفکر کُرد انتشاراتی به نام «نودم» نیز بنا نهاده است. آن نیز از آرزوهای والای او نشأت گرفته. فرات جوری در واقع کمک شایانی به نویسندگان نسل جدید نموده که آنان نیز ثمره کار خود را ببینند. ما باید خدمات فرات جوری را در ادبیات کُردی مقدس بدانیم، زیرا که خدمات ایشان پایه ادبیات امروزه ما می‌باشد. ولی ما این را نیز می‌دانیم

لشکست

داستانی از فرات جوری
ترجمه: سید اسلام دعاگو

انجمن. - نه خانم به انجمن نرفته بودیم به خانه عثمان رفته بودیم. - به خانه عثمان رفته بودید؟

مرد آنقدر خسته بود که نمی دانست چه می گوید، به غیر از خواب چیزی به یادش نمی آمد، می خواست سخن کوتاه کند و بخوابد.

- برایتان چه اهمیت دارد که من کجا رفته ام یا نرفته ام؟ - چطور برایم اهمیت ندارد؟ چطور برایم اهمیت ندارد؟ - خانم دست از سرم بردار تا بخوابم خوابم می آید. - تو بی خوابی نه، چرا نه؟! - خانم به تو گفتم دست از سر من بردار. - من دست بردار نیستم، امشب چه کرده ای باید به من بگویی. مرد با لبخندی از روی بی میلی گفت: - خانم مگر من چه خواهم کرد؟ - خودت میدانی که چیکار میکنی. - حالا تو می توانی به من تهمت هم بزنی. - نه خیر، ملاتک دور و برت هستند، می توانی چیکار کنی؟

مرد دوباره خنده ای از روی بی میلی کرد و با این خنده عصبی شد و با صدای بلند به زن گفت:

- اگر این رفتار را با من ادامه دهی مرا به وطن بفرست. وطن بهتر است. می توانیم خودمان را اداره کنیم، دیگر از دست شما خسته شدم.

پس از آن مرد زمانی خودش را به خواب زد، ولی نشد؟ گله و شکایت همسرش اجازه نداد به خواب برود. خودش نیز این را می دانست.

بدون اینکه لامپ را روشن نماید خود را به میز وسط اتاق نزدیک کرد، خم شد پاکت سیگارش را برداشت و سیگاری در آورد و روشن کرد و چند پک پشت سر هم به آن زد، زن منتظر بود که چیزی بگوید، ولی وقتی چیزی نگفت او دوباره شروع کرد:

ساعت سه شب به منزل برگشت. بدون اینکه کسی را از خواب بیدار کند در را باز کرد و داخل شد. اثری از نوشیدن شراب در او نبود، ولی با این همه کمی تلو تلو می خورد. تلو تلو خوران کتتش را در آورد و به رخت آویز آویزان کرد، بدون اینکه چراغی را روشن کنند به اتاق خوابش رفت، زنش که از اول شب خواب به چشمانش نرفته بود، در انتظارش بود و الکی خود را به خواب زده بود. نفس کشیدنش مثل کسی بود که در خواب سنگین باشد. مرد به خیال اینکه او را بیدار نکند لباسهایش را در آورد و به وسط اتاق انداخت، بعد آرام در کنار زنش دراز کشید، با وارد شدن مرد به رختخواب مثل اینکه زن از خواب بیدار شده باشد خود را غلطاند، با خمیازه و نگرانی الکی از همسرش پرسید: - آمدی؟

مرد که بوی عرق از دهنش می آمد و آن شب اصلا حال بگو مگو نداشت، با صدای آرام گفت:

- بله. - مگر ساعت چند است؟

وقتی مرد می خواست ساعت را الکی بگوید چشمش به ساعت قرمز روی دیوار که روبروی آنها بود و می درخشید افتاد و مجبور شد که راستش را بگوید

- ساعت سه است.

زن خودش می دانست که ساعت سه است از اول شب به ساعت روی دیوار چشم دوخته بود.

- تا حالا کجا بودی؟ - مدتی در خانه احمد بودیم و بعد به انجمن رفتیم. - مگر انجمن تا این ساعت باز است؟ - مگه من گفتم انجمن؟ - بله گفتمی

- من میدانم دوباره نزد آن قحبه رفته بودی، آن قحبه کپل گنده ... آن قحبه عرق خور که با نصف شهر ارتباط دارد ...
مرد حرفش را برید: - مثل سگ پارس و زبان درازی نکن! زن با عصبانیت جواب داد: - اگر اینطور نیست بگو اینطور نیست! وقتی مرد سکوت کرد زن دوباره گفت: - بله، مگر اینطور نیست؟ - مرد با عصبانیت گفت: نه ... نه اینطور نیست. زن خیلی عصبانی بود دیگر چیزی نمی دید. خیلی با اطمینان و با صدای بلند گفت: من به راه خود می روم. مرد به این حرفهایش عادت کرده بود این بار هم جدی نگرفت و گفت:
- تو به هر جهنمی میروی برد. این را گفت و رویش را برگرداند و خواست

زن گفت: - من به تو می گویم اگر دست از این کارهایت برنداری من می روم، من یک دقیقه هم در این خانه نخواهم ماند، بچه هایم را می برم و می روم. مرد خیلی خسته بود، زیر لب گفت: - برو...

زن گفت: من می روم. از رختخواب بلند شد و لامپ را روشن کرد. مرد که هنوز کاملا غلت نخورده بود با خود گفت: .

- دختر، این وقت شب از سر من دست بردار ... زن که بغض گلویش را گرفته بود با صدای بلند گفت: من دارم جدی صحبت می کنم.

با صدای جر و بحث آنها بچه کوچکشان که در اتاق بغلی خوابیده بود شروع به گریه کرد، وقتی مرد صدای بچه را شنید، از رختخواب بلند شد و یک سیلی محکم به صورت زنش زد و به پدر و مادرش فحش داد.

در این بین بچه دیگر آنها نیز بیدار شد، ولی پدرشان سرشان فریاد زد و آنها دوباره به اتاق هایشان برگشتند.

ساعت نزدیک چهار بود، یواش یواش تاریکی جاییش را به روشنی صبح می داد.

مرد که از حرفش پائین نمی آمد و اعمالش را درست می دید، به حرف کسی گوش نمی داد و هر آنچه خودش می خواست انجام داد. همسرش هم که خیلی با عناد و یکدنده بود، او هم از حرفش پائین نمی آمد

او هر چند می دانست بعد از داشتن یک فرزند، طلاق کار آسانی نیست اما با این همه تصمیمش را گرفته بود که اگر چنانچه مرد بار دیگر این کار را تکرار کند از وی جدا شود. چندین بار مرد را بخشیده و مرد هم برای او قسم خورده بود، که دیگر این کار را نکند، ولی هیچوقت به گفته اش متعهد نبود. بعد از دو سه روز دوباره از منزل بیرون رفت. اغلب شبها به منزل بر نمی گشت شبهایی هم که بر می گشت مثل امشب ساعت سه و چهار شب می آمد.

مرد سیگاری روشن کرد، روی صندلی نشسته و سر به زیر انداخت و فکر می کرد، زن هم دست به کمر رو به نقطه نامعلومی خیره شده بود.

زن رویش را برگرداند و رو به مرد کرد، مرد هنوز در فکر بود، زن بعضی وقتها می خواست مرد را با چاقو بزند و بکشد، اما هر چه می کرد نفعی نسبت به او به دلش نمی رفت، هر چند با دوستان زنش بارها مشورت کرده و . آنها به او گفته بودند که دست از این مرد بر دارد و طلاق بگیرد، ولی نمی توانست از همسرش دست بردارد. زمانی که او را میزد می توانست از رفتارش گله و شکایت بکند. اما امشب کار به استخوانش رسیده بود، حرکتهای مردش امشب مثل کلافی از مارها در شکمش بود و آزارش می داد. مراده مکرر با آن دختر و خوش و بش آنها جلو چشمانش مجسم می شد.

زمانی که به کارهای شوهرش فکر می کرد دیوانه میشد و عقل از سرش می پرید و این بار هم چنین شد. ناگهان به مرد گفت:

- سرت را مثل زنها پایین نیانداز ... و بعد چیزی به ذهنش نرسید. مرد ناراحت شد، اما چیزی نگفت و ساکت ماند.

زن دوباره شروع کردن دارد، آن جنده بد ریخت کپل گنده ...
- به نظر تو آن جنده دوست دارد؟ آن جنده با نیمی از شهر رابطه
مرد گفت: زن بس کن، کافیتست. - بس نیست. - بس کن. - تمام نمی کنم باید امروز همه چیز روشن شود. - هر گهی میخوری بخور.
زن گفت: از خانه ام برو بیرون! با این نجاست به رختخوابم نیا و نجس نکن!
مثل اینکه مرد به خطایش پی برده باشد، چیزی نگفت، اما زن با عصبانیت لباسهایش را جمع کرد و به سر و رویش کوبید گفت:

- از خانه ام برو بیرون، برو پیش آن جنده!
مرد با عصبانیت از جاییش بلند شد و به زن هجوم آورد و شروع به زدن او کرد، به هر جاییش که شد زد، نه دست، نه سر، نه پشت، نه رو، نه چشم هیچ جاییش برایش مهم نبود و هر جاییش را که می زد داد و فریاد زن بلند می شد، بچه هایش بیدار شده و به اتاق آمدند، از ترس همه به دور هم جمع شدند، یکسره همه با صدای بلند گریه میکردند، پدر و مادرشان ملاحظه ای نسبت به بچه ها نداشتند و هر دو مشغول دعوا بودند. در این هنگام مرد چیزی به سر زن کوبید و سرش را شکست و خون از سر و صورت و لباسهایش پائین می آمد و در کف اتاق پخش میشد.

هنوز آنها کاملا از هم جدا نشده بودند و دعوا ادامه داشت که پلیس در محل حاضر شد، حتما همسایه بغلی اطلاع داده بود. دو نفر پلیس قد بلند چارشانه با سگهای تند و تیزشان از ماشین بیرون پریدند و با سرعت وارد خانه شدند و روی مرد تپانچه کشیدند.

مرد هیچ مقاومتی از خود نشان نداد، می دانست که پلیس به دستها دست بند خواهد زد، دستهایش را جلو آورد که پلیس دست بند بزند. پلیس به سرعت دستهایش را بست و به طرف اتومبیل برد و دوباره به داخل خانه برگشت هر چند زخم خیلی عمیق نبود ولی با این همه تلفنی از اورژانس آمبولانسی خواست و تا آمبولانس رسید او از زن سوالاتی پرسید و در دفترچه یادداشتش نوشت.

مرد دو ماه در زندان ماند، سومین ماه که آزاد شد، زن مسئله طلاق را پیش کشید و آنها با رأی دادگاه از هم جدا شدند. دادگاه بچه ها و خانه را به زن داد و مرد نیز پیش آن دختر بیست و دو ساله که وارد بیست سومین سال عمرش میشد و در بیمارستان کار می کرد رفت. ماه اول با هم به خوبی و خوشی بسر بردند، به خاطر علاقه ای که با هم داشتند یک هفته مرخصی گرفتند و با هم به (lanzeroteye) رفتند. شب و روز از هم جدا نمی شدند به غیر از هنگام خوردن و حمام کردن همه وقت با هم بودند و یک لحظه همدیگر را تنها نمی گذاشتند.

آنها تمام هفته را با هم به خوبی و خوشی به سر بردند و مرخصی را تمام کردند و به منزل برگشتند، خیلی به هم علاقه داشتند، تا اینکه یک روز وقتی دختره از سر کار بر می گشت مرد به استقبالش رفت اما دختره خیلی به سردی او را تحویل گرفت و رویش را از او برگرداند که این برخورد توجه مرد را جلب کرد و قبل از این که او چیزی بگوید دختر گفت :

- لازم است برای خودت خانه ای پیدا کنی من می خواهم تنها باشم.

مرد تعجب کرد، اگر هفت خنجر به او می زدی قطره ای خون از او نمی آمد. این چه بود؟ مگر نه اینکه آنها به هم تعهد داده بودند که با هم باشند و سال آینده با هم به kretaye بروند و آنجا نامزد شوند و هفته های خوبی با هم بگذرانند؟ مگر دختره این قول و قرارها را از یاد برده بود؟

دو سه روزی با هم بودند، اما نسبت به همدیگر خیلی سرد بودند، هر چند مرد می خواست خود را به او نزدیک کند اما دختره خودش را از او دور می کرد و سر خود را با کاری گرم می کرد تا از دست او خلاص شود، در این

فاصله دو سه روزه تنها یکبار با هم خوابیدند آن هم نه به میل دختر بلکه با اصرار مرد و وقتی که مرد نمی خواست از خانه او بیرون رود دو روز به او مهلت داد که از خانه او بیرون رود و به او یادآور شد که در غیر این صورت پلیس او را از خانه بیرون خواهد کرد. مرد هم چون مدت زیادی بود در سوئد اقامت داشت به قانون آنجا و آزادی زنان آشنائی داشت. بناچار خانه ای کهنه دانشجویی برای خود پیدا و به آنجا نقل مکان کرد. ولی با این همه که رفته بود دختر را ول نمی کرد و شب و روز به او تلفن می زد و هر بار نزدیک نیم ساعت صحبت می کرد. او هر قدر که به دختر می گفت : چطور عشقت اینگونه پایان یافت؟ دختره جواب می داد : «من می خواهم تنها باشم». دختره برای اینکه با او قطع رابطه کند و دیگر صدایش را نشنود تلفنش را عوض کرد که این کار تاثیر زیادی بر روحیه مرد گذاشت. احساس می کرد دنیا روی سرش خراب شده است و از همه چیز بیزار شده بود. دو سه روزی سیگار زیادی کشید و زیاد نوشید و یک هفته سر کار نرفت. هر کاری کرد دختره از خیالش بیرون نمی رفت. -

یک روز نزدیک ظهر که سوار اتوبوس شد دید که دست دختره در دست یک جوان آمریکایی است و در جلو مغازه های به لباسها نگاه می کنند. تا وقتی که اتوبوس کوچه را دور زد او از پشت سر آنها را نگاه کرد.

چهار پنج ماه طول کشید تا آن دختر را فراموش کند، اما تنهایی برایش خیلی سخت بود، تنها بخواب، تنها بیدار شو و ببوش. بارها او روع رختخوابش دراز می کشید و بی صدا و ساکت به نقطه ای خیره میشد، اگر اینطور ادامه می داد بعید نبود دیوانه شود.

پاسی از شب گذشته بود، بلند شد و به زن قبلی اش تلفن زد. زن با

صدای تلفن از خواب پرید و گوشی تلفن را برداشت :

- الو... - الو... منم... - خیر باشد، این وقت شب تلفن زدی؟!

هر چند پانزده سال با هم زندگی کرده و این چند ماه بود که از هم جدا بودند، مرد نمی توانست مانند قبل خیلی آزاد با او صحبت کند و

این دفعه بچه اش را بهانه کرد:

- میخواستم با تمو صحبت کنم.

- تمو، الان خوابیده، صبح زود به مدرسه خواهد رفت، می توانی فردا

بعد از برگشتن از مدرسه زنگ بزنی، شب به خیرا

زن تلفن را قطع کرد و این خیلی به او برخورد، اما برویش نیاورد. قدری روی رختخوابش دراز کشید و سیگاری روشن کرد و کشید، وقتی سیگارش تمام شد بار دیگر به زن تلفن زد .

- خانم اگر امکان باشد، چند لحظه ای با هم صحبت کنیم. زن گفت

: - از چه صحبت کنیم. - از وضع خودمان. - چه وضعی؟ - مگر نمی شود دوباره با هم باشیم؟ - من حالا دیگه راحت از من دست بردار.

زن این را گفت، اما اگر به خاطر بچه ها هم بود دلش می خواست که دوباره به هم برسند.

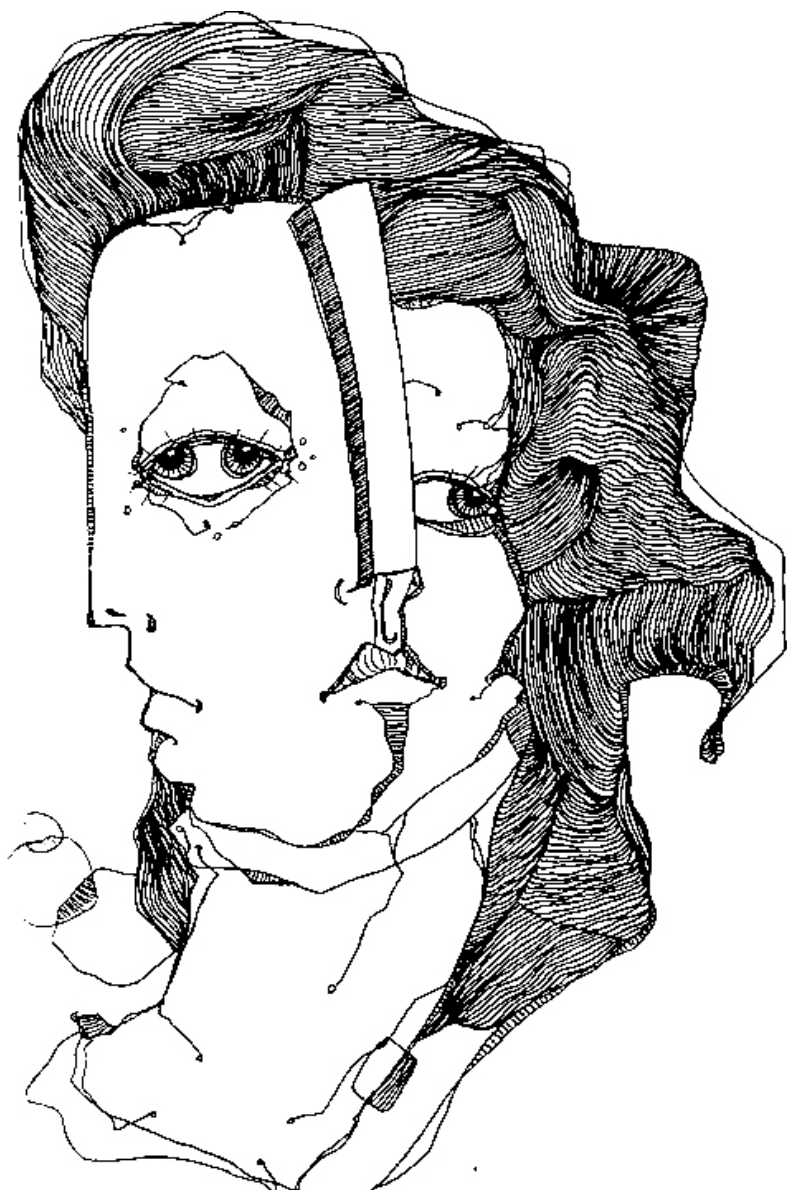
- خانم هر انسانی یک بار اشتباه می کند.

زن می دانست که او حالا به او نیاز دارد و حالا زن خود را در نقطه قدرت میدید.

آن شب بیش از یک ساعت آنها تلفنی با یکدیگر صحبت کردند، هر چند مرد خیلی تلاش کرد که آن شب به خانه زن برود ولی زن قبول نکرد، اما بعد با پا درمیانی چند خانواده با هم آشتی کردند.

به در خواست زن آنها از آن شهر کوچ کردند و در شهر دیگری ساکن شدند و مرد که هم در سوئد و هم در وطن معلم بود از کار معلمی دست کشید و همراه دوستش که او هم در وطن کار وکالت میکرد و در سوئد شغل آزاد داشت با هم رستورانی را باز کردند که رستوران آنها با

دادن غذاهای کردی شهرتی کسب کرد.

نویست، برو آرژن آری

همین طور ، نصیبین قامشلوک مانند دو محله یک شهر باشند در کنار هم ، مرز به مرز وسیع می شوند . آب بونسر «جخ جخ» آبی که از چشمه سیاه و سفید سرچشمه می گیرد ، هر دو ناحیه را دو پاره و جاری می شود و بطرف خاک قبل از تاریخ بعد از اینکه مرز به دست قاسمین به خاک کشیده شد هم ، ولی ناحیه نتوانست آن جدایی را هضم کند ، اما بخاطر مردم ، سور بن خط و ترکیه هم سرخط ماند!

.....

زبان فرات نمی تواند، که به بن خط سور بگوید!

ولی، دور باشد هم، سالها هم اگر دور باشد، به اندازه من، او در نصیبین است .

همین که انسان از دیارش دور می شود ، حسرت غریبی بیشتر دلش را میگیرد.

جوری ، غریب است ، امروز.

غریبی معروف.

به واسطه ژورنال بودن معروف است، به واسطه نویسندگی اش معروف است، به واسطه انتشاراتش معروف است.

ممکن است برخی تصور کنند به دلیل دوستی دیرینه مان این حرفها را می زنم، اما

چنین نیست و بارها هم خواهم گفت:

در تاریخ ادبیات کردی بعد از حرکت «هاوار»، انتشار مجله «نودم» در غربت حرکت

ادبی بسیار ارزشمندی می باشد. خودم از ابتدا تا آخر با اشعارم همراه این حرکت بودم.

بخش اعظم اشعارم بوسیله نودم منتشر شدند. چنانچه می خواستم و رضایت نشان

داده بودم ، یقین دارم که دیوان اشعارم را در سالهای ۹۴-۹۵ منتشر می کردند. اما

با پافشاری و اسرار خواستم که در داخل انتشار یابد. فعالیت انتشاراتی جوری کمتر

از فعالیت های ژورنالیستی اش نیست. در

سوئد به تعداد کتابهای داستان و شعر،

زبان اصلی را از سوئدی به کردی و

بالعکس ترجمه کرده : «ملک عشق:

روژن بارناس» ، «رنگین کمان: نورالدین

زازا» ، «گلسرخ: سلیمان دمیر» ، «نیرو و

زیبایی قلم: محمد اوزون» و آثار متعدد

دیگری که به زبان سوئدی ترجمه و

باعث معرفی آنها به ملت سوئد شد.

مگر نه نان مردان بر مردان دین است؟

اکنون -هرچند کوتاه، اما- می خواهم

نظری هم به نویسندگی جوری داشته

باشم:

جوری عزیز هم مثل اکثر شاعران کرد

در اوایل رو به لگام اسب شعر نمود.

برای نمونه قبل از اینکه به سوئد رو

کند در نصیبین شاعری را آغاز و

اولین دیوانش بنام «هجوم میکنند»

را در سال ۱۹۸۰ منتشر کرد. جوری

عزیز بعد از شعر با اثری بنام «زندانی»

۱۹۸۶ داستان نویسی را انتخاب می کند

و از آن زمان تا کنون بعنوان داستان

نویس شناخته می شود. خصوصا سال

۲۰۰۳ با انتشار دانشنامه داستان های کردی، جوری دوست داشتنی به عنوان یکی از

آگاهان تاریخ داستان نویسی کردی پا به عرصه نهاد. بله، با این همه تلاش متعدد، او

بدون توقف، بدون گله و شکایت رو به پاییز دیرگاه «پاییزا درهنگ» داستان، همچنان

بی هیچ وقفه ای ادامه می دهد!

من هم که هنوز شاعر ماندم.

برادر ، خدا قوت.

در این شهرکی که من و گربه های کوچهایش، همدیگر را می شناختیم، گرمای تابستان نفس گیر، نه تنها نفسم را بلکه نفس گنجشکها و گربهها را نیز تنگ کرده بود. نه صدای عطسه گربهها و نه روی شاخه های درخت حیاط، صدای جیک جیک گنجشکان می آمد. در این گرمای نیمروز، من بخت برگشته، پیاده به راه افتاده بودم. روی پل المان هوش هوش، مسجد قزلی، قهوه خانه خرابه، باغچه نافدو و... به طرف چایخانه «دوستلار» می رفتم. بخاطر دو مورد: اول اینکه چای این چایخانه همیشه تازه دم بود و آن دیگر، فرات جوری معمولا این اطراف دیده می شد. گرما که سر گنجشکان را سوزانده و مغز آدمها را تکان می داد. کم مانده که دیوانه ای را به دیوانه های نصیبین اضافه کند: شاعری! چایچی که می خواست دومین چای را جلویم بگذارد، یکباره فرات: یکی هم برای من بذار، نشست و همزمان با نشست گفت:

- کارگران پنبه الان چه می کنند؟

- کارگرها را ول کن خودت چه کردی؟

بعد از سر دادن آه کوتاهی گفت:

- من دو دلم، برم، نرم؟

در «آمد» به مناسبت روزهای

ادبیات وقتی همدیگر را دیدیم، آن

ملاقات باعث شد که ما آن ایام راه

ایام قبل از سالهای ۸۰ راگاهی با

غمگینی و گاهی با لبخند به یاد هم

بیآوریم. مثل الان یادم می یابد، پدر

و مادر، خواهر و برادران، دوستان

و رفیقان راه، همه می گفتند: نرو!

همین «نرو» گفتن ها در دل فرات،

با مرزهای پیش رو، مرزی دیگر از

جنس دودلی و شک اضافه کرد.

بعد از بحث زیاد در مورد این رفتن

و ماندن، در همان چایخانه ازش

پرسیدم:

- تو برای چی میری داداش؟

- برای اینکه بنویسم!

- نه، نایست!

.....

من عاشق شعر بودم و سال ۱۹۶۹

به خود و اطرافیانم می گفتم، به

سوئد خواهم رفت و شاعر خواهم

شدم! این حرف تا آخر سال ۱۹۷۶ ادامه داشت. بدنبال دلدادهای، من هم از دل افتادم

و هم از سوئد، آن سرچشمه خواب و خیالهای دوران جوانیم...

شاید به خاطر نرفتنم، می خواستم فرات را از رفتن منصرف کنم. بعد از همین دیدارها،

مدتی کوتاه، فرات ناپدید شد. به از چند ماه ناپدید شدنش کودتای نظامی اتفاق افتاد

و هر کس، کوچک و بزرگ، ترو خشک، همه خواب و خیالهای انقلاب، از نصیبین

رنگین یا عصری و طرف سحری کوتاه خود را به پشت سیم مرز سور رساندند!

8 مارس فرات جوری

در هشتم مارس ۱۹۸۲ از انجمن همایش زنان استاد چتین اجازه سخنرانی گرفت و به گرمی اینگونه سخن گفت :

من در اینجا زیاد از برنامه زنان دنیا بحث نخواهم کرد، منظورم این نیست که زنان جهان دارای برنامه ای نیستند، بله، دارند... هزارها... زنان اروپا هم دارند. آنها نیز زیردستند، آنها هم استثمار می‌شوند. اما چون در اینجا هدفم زنان کرد است، نمی‌خواهم به تفصیل در مورد زنان جهان بحث بکنم، آری دوستان! همانطوری که می‌دانید، زنان کرد زیر دستند، آنها از نظر جنسی، ملی و صنفی زیر دست می‌باشند. جامعه ما جامعه‌ای عقب مانده است؛ باز مانده از فئودالیسم. در این جامعه عقب مانده و مریض، تشکیلات زنان و زنان زیبای ما، زیر فشار ظلم و ستم شدید می‌نالند. آنها مثل حیوانات خرید و فروش می‌شوند، عشق و خوشی و زندگی برای آنها ممنوع است، آنها برده‌اند. دوستان! لازم است که ما تحصیل کرده‌ها و روشنفکران، از زنانمان حمایت کنیم، دختران را به مدرسه بفرستیم، تربیت کنیم و زنانی آگاه و مطلع بار بیاوریم، کاری کنیم به میل خود ازدواج کنند، زنان را با خود به اجتماعات، مراسم، همایشها و جشنها ببریم، مقدمات درس خواندنشان را فراهم کنیم که مدرن شوند، دوستان! کوتاه سخن آنکه زنان ما باید مستقل و آزاد باشند؟

استاد چتین با این گفته‌ها سخنانش را پایان داد و از مسئول همایش بخاطر اینکه اجازه سخنرانی به او داده بود تشکر کرد. آن مقدار قهوه‌ای که قبل از سخنرانی در نعلبکی ریخته بود و سرد شده بود راه بدون اینکه صدای نوشیدن آن بیاید بالا کشید و نگاهی به روزنامه‌ای که روی میز در جلوی

بود انداخت و ساکت شد، قریب به سی نفر در همایش شرکت داشتند که از سی نفر فقط یک نفر زن بود و معلوم بود که سخنان استاد چتین در او تاثیر کرده بود. او به آرامی و بدون اینکه کسی متوجه شود اشکهایش را پاک می‌کرد.

بعد از استاد چتین کس دیگری اجازه سخنرانی خواست که بطور مختصر از هشتم مارس و جنبش زنان و نقش آنها در حرکت صنوف کارگری و فیمینیسیم و اینکه چگونه زنان کرد بخشی از جنبش زنان جهان هستند، سخن راند.

اجتماع آنها کوتاه، اما گرم و بحث انگیز و سودمند بود که با موفقیت پایان یافت، و این موفقیت در پایان اجتماع از چهره شرکت‌کنندگان مشخص بود. استاد چتین بعد از اتمام همایش همراه با دو دوستش به آجیو فروشی رفتند و هر یک، یکی دو تا آجیو خوردند. پاسی از شب گذشته بود و حدود ساعت یازده و نیم شب به خانه‌شان رفتند. استاد چتین هر چند کلید داشت اما مثل همیشه زنگ در را زد و منتظر باز کردن آن شد، بار اول که در را زد، کسی آن را باز نکرد، بار دوم و سوم و چهارمین بار زنش با چشمانی خواب آلود و با لباس خواب در را باز کرد. با باز کردن در استاد چتین سرش فریاد کشید:

-تا بیست بار زنگ را نزنم در را باز نمی‌کنی؟

-صدای زنگ را نشنیدم. زن این را با چشمان خواب آلود گفت.

-صدا را نمی‌شنوی بله؟ و با لحن تندی پرسید: اگر صدای گولی بود چطور؟ گولی دوست زنش بود. چون در وطن هم همسایه بودند، بعضی وقت‌ها همدیگر را می‌دیدند.

استاد از دیدار آنها ناراحت می‌شد و علت ناراحتیش را بد بودن گولی می‌دانست.

-باز چی شده خیر باشه؟

استاد چتین کتش را در آورد و با عصبانیت سرش داد کشید و گفت :

-ساکت، دوباره زبانت باز شد. این را گفت و وارد آشپزخانه شد. به هر دو قابلمه روی اجاق گاز نگاهی انداخت، وقتی غذای مانده ظهر را دید با صدای بلند گفت :

-از غذا درست کردن هم که دست کشیده‌ای، برای خودت خانم شده‌ای!
-مگه نگفتی امشب برای شام نیام؟ من هم شب دیر به خونه آمدم، غذا داشتیم حیقم آمد دور بریزم و غذای دیگه‌ای درست کنم.
استاد چتین با بی‌میلی چند قاشقی از غذا را خورد و روی صندلی پشت میز آشپزخانه نشست.

زنش که از بی‌خوابی آشفته بود در کنارش نشست.

-پاشو برایم چایی درست کن، این را بدون اینکه به او نگاه کند گفت.

زن بلند شد قوری را نصف آب کرد و روی اجاق گذاشت و کنارش نشست -زیاد به همایش اومده بودند؟

زن از او پرسید.

-بله زیاد بودند. استاد با

بی‌میلی جوابش را داد.

-زن‌ها هم بودند؟

- بله، تنها تو را کم داشت!...

- خیر باشد امشب؟

- خیر است، دیگه شما

نه غذا درست می‌کنی، نه

لباس می‌شوری، نه خانه را

رفت‌وروب می‌کنی! تنها با

گولی می‌نشینی و پشت سر

مردم حرف می‌زنی! دفعه بعد

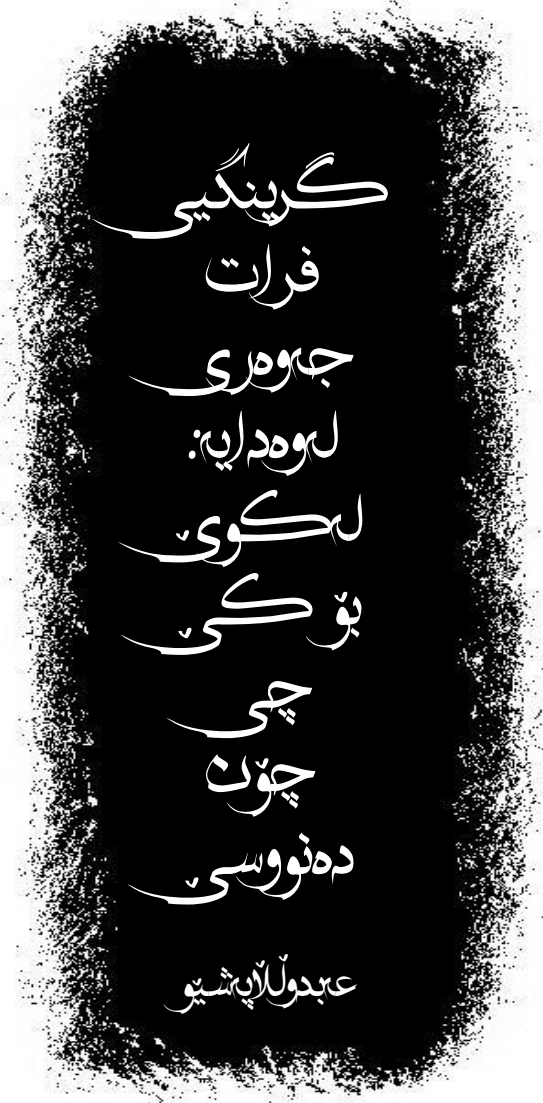
بدون اجازه من بیرون نرو!...

زن هیچ معنایی در گفته

هایش ندید، بلند شد چایی

را دم کرد و آورد جلوی

گذاشت و رفت که بخوابد.

گرنگی
فرات
جهوری
لهوهدایه:
لهکوی
تورکی
چی
چون
دهنوسی
عبدوللای شیری

یه کهم له ناوهوی کوردستانهوه تاکوتوک دهچوهه دهروهه. ئەوهوی له سالانی دوایدا سهریکی له باکووری کوردستان دابن، ههستی له ژبانی روژانهی خه لک راگرتب، تی دهگا، ههر یهک لهوانهی ژبانی خوین تهرخان کردوهه بۆ زمانی نهتهوه کهی خوین، دهبی به زیندوویی پهیکه ری بۆ بکری. له شاره گهوره کانی باکووری کوردستان، نهک ههر ئەو حیزبانهی لافی کوردایه تی لی ددهن، بگره گهوره و بچوکی ئەو شارانه، به کردهوه، به تهواوی زمانی بیگانهیان قه بوول کردوهه و بی ئەوهی تۆزیک شهرم له سهر و سه کوتی کوردانهی په کتر بکهن، به تورکی قسه ده کهن به تورکی دهخویننهوهه و بیر ده که نهوه. ده لیم، که پیاو ئەمه ده بیئی و بییکی لی ده کاتهوه، به دهست خوی نییه، بیر له چهند پهیکه ریک ده کاتهوه. چهند پهیکه ریکی بالانما بۆ فرات جهوه ری و هه موو ئەو سهر بازه خۆبه خشانهی ژبانی خوین بۆ زمانیکی سیوی و بیکهس داناهه و داده نین... ده بانهوی میلله تیک به هوش بیینهوه، که به دهستی خوی په تی بۆ گهر دنی که سایه تی خوی هه لواسیوه... میلله تیک که خه ریکه ئەوه له بیر ده کا که زمان په یوه ندیی به ناموسه وه هه یه!

له دنیای نووسینی کوردیدا قه له مدار ده گمهن نین، به لام هه ندیکیان شوینی تابهت له دل و دهروونی خه لکدا داگیر ده کهن و به ئاسانیش شوپ و جیهه نه جیهان له سهر رووبه ری کولتووری نه تهوه و مرو فایه تی ناسرینه وه. فرات جهوه ری په کیکه لهوانه. رهنگه فرات یهک لهو ناوه ده گمهنانهی باکووری کوردستان بی که بیست سالیک پیش ئیستا، له ریگه ی چالاکییه کانییه وه، پیی ئاشنا بووم. له سالانی دوایشدا، دۆستایه تیم له گه ل ئەو که له پیاوه جوامیره هه م مایه ی سهر بلندیه، هه م تام و چیژ. گرنگی فرات جهوه ری ههر له وه دا نییه که دهنوسی، به لکوو له وه دایه، چون و چی دهنوسی، له کوی و بۆ کی. من ههر جاریکی گو فاری ”نووده م“ سی کاک فراتم ده بیئی، یه کسه ر ”گه لاویژ“ م به خه یالدا ده هات. له رووی زمان و قورساییی بابه ته کانه وه، گو فاری گه لاویژ، له سییه کان و چله کانی سه ده ی رابردوودا، چ رۆلیکی بیئی له ژبانی رۆحیی روونا کبیرانی باشووری کوردستاندا، نووده میش هه مان رۆلی بیئی بۆ روونا کبیرانی باکوور. هه لبه ته که ئەمه ده لیم، ئەوهش له بهر چاو ده گرم، که ئەمه ی دواپی له هه نده رانه وه بۆ ناوه وی ولات ده چوو، له کاتی کدا ئەوه ی

فرات جەوهرى:

ئالقى

پېرۋىندى

نېۋان

دو

نەسل

فرهادپىرىك

ناسيۇنالىستانى تەنگ بۇ داھىنان گرفتار بېو. ئەدەبىيات و داھىنان واتاى ناسيۇنالىزىمى دەگە ياند و هيچى تر.

نەسلى -نەوہى- پيش فرات جەوهرى، نەسلىكى سەر بەم ناسيۇنالىستە دەردە دارە بوو؛ ئەدەبىيات و داھىنانى لە ديدىكى ناسيۇنالىستى تەنگەوہ تەماشا دە کرد و پيوہرە ئىستاتىكى و تەكنىكىە كان بۇ داھىنان لە لاىان كز بوو.

ليروہە بايەخى فرات جەوهرى دەست پيدە كا. ليروہە ياخيپوون و دابران و رچەشكاندى جەوهرى دەست پيدە كا.

من و ابزانم ئىتر پئويست ناکا لەم بارە يەوہ هيچىتر بلیم. بەلام بۇ روونکردنەوہ دەلیم: فرات بە كۆمەلئ دەستاوہردى تەكنىكى تازەوہ -بە نىسبەت كورد- دیتە ناو مەيدانى ھونەرى گيرانەوہى چىرۆك. ھەر وہا بە جیھانبىنيەكى ئىستاتىكى و جياوازەوہ لە چاۋ نەسلى پيشووى خۆى... لە ھەمان كاتيشدا ھەندئ كيشە و تيم و ئەزموونى ئەوتۇمان بۇ دەگيرپتەوہ كە پيشتر بەو شيوہ فراوان و قوولە باسيان لئ نەكراوہ.

ئەم ديدە ئىستاتىكە مودپرن لە ناو تەنانت گۇقارە دانسقە و ھاۋچەر خەكەشى، رەنگى داوہ تەوہ كە بە ناۋى "نوودەم" لە ستۆكھولم بلاۋى دە كردهوہ و لە ھەموو ئەوروپا و لە ناو دياسپورا بى ھاۋتا بوو لە تازە گەريدا. بەراستى رەوتىكى مودپرن و جياۋازى ھەبوو. ئەمەش ديسان دە گەريپتەوہ بۇ تايپە تەمەندى فرات خۆى.

فرات نووسەرىكى مودپرن و نوپخوازە. خەون بەمەوہ دەبىنى كە نەسلى داھاتووى نووسەرانى گەنجى كورد لە تور كيا، رازى نەبن بەو شتانەى كە ئەمرو ھەن و سبەينى دئ ھەبن... فرات نووسەرىكى داخوازىكار (ئىگزيستانسىيالىست) و ياخى و خەونبىنە...

يەكەم جار فرات جەوهرىم لە سالى ۱۹۸۳دا ناسى، كاتى ۋەرگىرى نوادارمان "شوكور مستەفا" چىرۆكىكى ئەوى لە پىتى لاتىنيەوہ ۋەرگىرپوہ سەر ئەلفابىتى عەرەبى و لە گۇقارىكى كورديدا، بلاۋ كرابوۋە و خویندەمەوہ. و ابزانم ناۋى چىرۆكە كە "كەفۇكا سپى" بوو. باش نايەتەوہ بىرم. ئەو كاتە من ھىشتا فراتم بە دىتن نەناسىبوو، ھىچ شتىكى دىكەى ئەويشم نەخویندبوۋە؛ بەلام لە رېگەى ئەو چىرۆكە يەوہ زانيم فرات جەوهرى چىرۆكنووسىكى ھونەرمەندە.

من دىتنى خۆم دەلیم و دانى پيدا دەنيم: لە ناو ئەو چىرۆكنووسانەى بە پىتى لاتىنى دەنووسن (و بە زاراۋەى كرمانجى باكور)، "فرات جەوهرى" و "مەمەد ئۆزۆن" و "كوردۇ" چىرۆكنووسى كوردى سوورباى لئ بترازى (كە لە پارس دەزى و بە فەرەنسىش دەنووسى)، لەگەل چەن چىرۆكنووسىكى دىكەى دەگمەنى گەنجى ۋەك "ئىبراھىم ئابدۇغان" كە ئەويش ھەر لە پارس دەزى، تا ئىستا نەكەوتوومەتە سەر ھىچ چىرۆكنووسىكى ئەوتۆى دىكە كە سەرسامم بكن!

من كارم بەسەر ئەو ھەموو خزمەتە كلتورىيەوہ نىبە كە فرات لە رېگەى چالاكى و تەرجمەكانى خۆبەوہ، كە زياترن لە يازدە كىتىى ۋەرگىردراو بۇ كوردى و پيشكەش بە گەلەكەى خۆى كردوۋە؛ قسەم لەسەر ئەدەبىيات و داھىنانەكە يەتى.

بە ھۆى ئەوہى كە لە ۱۹۲۳-ەوہ ناسنامە و كلتورى كوردى، ھەر وہا داھىنان بە زمانى كوردى لە تور كيا، قەدەغە كراوہ؛ بۆيە خودى كردهوہى نووسىن بە زمانى كوردى، خۆى لە خۇيدا خەباتىكى سىاسى بووہ و "داھىنانىك" بووہ! بۆيەش دەبىن ئەدەبىياتى كوردى تا سالانى دواى نەسلى مووسا عەنتەرىش، تەنانتە تا سالانى ھەشتاكانيش، بە داخەوہ لە ناو ھەمان ديدى

كۆتۈرىسى

فرات جەمەت

ۋەزگىرەك بۇس سۆزلى: فرھاد شاكلى

دەرەھە باراننىكى بەخۇرپىش دەبارى، كچە تەر نەبوو. چاۋەكانى كچە ۋەك دوو مووروى شىن دەرىسكانەۋە و لىۋە گۆشتنەكانى، رەنگى گۇناكانيان ۋەرگرتبوو. بالاي بەرز، ناۋقەدى بارىك و سمتەكانى گۆشتن بوون. بە شىۋەبە لە سووچىكى ژورەكەدا بەسەر پىۋە راۋەستاۋو. باسكى بەر دابوونەۋە، مىلى بە لارۋە گرتبوو و بۇ حالى براكەى دەگرىا. دەىگوت:

-كاكە، ئەۋە چىت بەسەر ھاتوۋە؟ براكەم، كوا گەنجىتتەكەت؟ خوشكەكەى خۇتت بۇچى كوشت؟ چۈن دەستت تىچوۋ تۋانېت بمكوژى؟ چۈن دەستت چوۋە ئەۋ خوشكەى وا ئەۋەندە خۇشت دەۋىست؟ ئاخخخ... چەندە بىرت دەكەم. ئاخخخ... چەندە ھەز دەكەم لە ئامىزت بگرم. چەندە ھەز دەكەم برا تاقانەكەم لە ئامىز بگرم. چەندە ھەز دەكەم رووناكىي چاۋەكەم لە ئامىز بگرم. كاكى من، باۋكى من، براكەم... بەلام ناتوانم. ئەگەر ئىستاكە دەستى تۆم لىبىكەۋى، لىت ون دەبم. چۈنكە من مردووم. تۆ منت كوشت... ئاخخخ... كاكە گىان چەندە تۆم خۇش دەۋىست. بۇ لەبىرت نىبە كە باسى زەماۋەندەكەى تۆمان دەگرد؟ تۆ پىت گوتم دەبى خۇت سەرچۇپىيەكە بگرىتە دەست. دىتەۋە بىرت كاكە گىان؟ دىتەۋە بىرت چەند كەمى ماۋو تا زەماۋەندەكەت؟ سالىك دواى ئەۋەى منت كوشتوۋ سوۋاى كوشتەكەى من - دەستگىرانەكەى توش خۇى فرى دابوۋە بەردەم شەمەنەفەرئىك و خۇى كوشتوۋ. رىك لەو رۇژەدا دەبوو ئىۋە شايىتان بگردايە و مەنىش ئەۋ رۇژە سەرچۇپىي گۆفەندى براكەمم بكىشايە. رىك لەو رۇژەدا بوو دەستگىرانەكە بە مياناى ھاتوۋە لام. باسى حالى تۆى بۇ كرىدبووم و گوتبوۋى دواى ئەۋەى تۆ منت كوشتوۋ، گىراۋوۋىت. ئەۋىش تەحەمولى نەگردبوو. لە دەردى ئەقىنى تۆ، خۇى فرى دابوۋە بەردەم قەتار و مردبوو. دەمىكە ئاگام لىي نەماۋە. لە دواى ئەۋ شەۋەى كە لە گرتوۋخانە، پىكەۋە ھاتوۋىنە خەۋت، ئىتر من ئەۋم نەبىنىۋە. ئەگەر بىسىت كە تۆ بەر دراۋىت، لە ھەر كوئىيەك بىت ھەر دىت. چەند جارىك وىستمان پىكەۋە بىنە سەردانت. بەلام ياساۋلەكان دەبانترساندىن، لە ترسى ئەۋان نەماندەپرا بىيىن. دەستگىرانەكەت، بىرى ھەر لاي تۆپە. ئەۋ رۇژەى بە مياندارى ھاتوۋە لام پىنى گوتبووم، بە ھەر شىۋەبەك دەبى با بىي، ھەر خۇمى پى دەگەيەنم. لە ھەر دوو دىندا شوو كرىنى لە خۇ ھەرام كرىۋە. ئەۋ بە ھۇى تۆۋە شىت بوۋبوو كاكە گىان، تەنيا لەبەر ئەۋەى منت كوشتوۋ، تۆزىك لىت زوۋر بوۋبوو. بەلام ئەۋ رۇژەى كە مياناى من بوو، تكام لى كرىدبوو كە لە كاكەم خۇش بىت. ئەۋىش بەلىنى دابوۋمى لىت خۇش بىت. پىم گوتبوو: ”چ دەبى، براكەم تاقانەبە، لىي خۇش بە“. وتبووم: ”براكەم گۇناھە، دلى زۆر ناسكە“. وتبووم: ”براكەم ھەتا نىمروۋلە ئازارى مېروۋلەبەكىشى نەداۋە، بەلام مىنى كوشتوۋ، قەيدى نىبە، ئەۋىش تالۋانى ئەۋى تيا نەبوو... خەلك واپان لىكرد“. ئەگەر خەلك واپان لى نەگردباى، تۆ چۈن خوشكى خۇتت دەكوشت؟ چۈن دەستت دەچوۋە من؟ من بە دەستگىرانەكەتم گوت، كاتى تەفەكەت لىكردبووم، چاۋى خۇتت نوقاندبوو. وتەم: ”دەستى نەدەچوۋە من“. وتەم: ”مروقى زۆر خۇش دەۋىست“. وتىشىم كە تۆ منت زۆر خۇش دەۋىست. ئەى وا نىبە؟ ئەى مەگەر خۇشت نەدەۋىست؟ ئەى مەگەر تۆ منت خۇش ناۋى كاكە گىان؟

دلىۋە فرمىسكەكانى چاۋى كورە، بە سەر رىشە نەتاشراۋەكەبدا دادەگەرئانە

پىنج رۇژ بوو لە بەندىخانە بەردرابوو. ئەگەرچى تەمەنىشى تەنيا سىۋىپىنج سال بوو، تالى موۋى رەش چىبە لە قزىدا نەماۋو. گۇناكانى قوپابوون و چرچولۇچى روومەتى دەتگوت ھىي پىرەپىلۋىكن. ئەۋ روومەتەى كە جاران سوور و سىي و پر لە ژيان بوو، ئىستا زەرد ھەلگەرئابوو. بەزىنوبالاي بەرزى كە سەردەمىك كچانى گەرەك بە ئاۋاتەۋە بوون چاۋىكىان پىكەۋى، ئىستا چەماۋوۋە. ئەۋ ئىستاكە ئىتر گەنجەكەى پازدە سال لەمەۋىپىش نەبوو، ۋەك پىرەپىلۋىكى لى ھاتبوو.

بەلى، پىنج رۇژ بوو لە بەندىخانە بەردرابوو... ئىستاش لە نەۋمى سىبەم، لە بەر پەنجەرەى ژوروى كار كرىنەكەى خۇيدا دانىشتبوو... تەماشاش دەرەۋە، تەماشاش يەكەم بارانى پايىزى دەگرد. جاروبارىش لەپر دەستى بە پىكەنىن دەگرد، يا بە چە شىكى دەگوت دىسان بىدەنگ دەبوو. ئەمەيان بەرھەمى سالانى بەندىخانەكەى بوو. پىنج رۇژ لەمەۋىپىش كە لە بەندىخانە بەر درابوو، باۋكى و خزمە نىكەكانى ھەستىان بەمە كرىدبوو، بۇبە ھەر زوۋ پىشانى دوكتۇرىكى ناساۋى خۇيان دابوو. دوكتۇرىش شىكى وای لى تىنەگەبىشتوۋ، تەنياۋتبوۋى: ”دەبى بىبەن بۇ ئانكارا“. بەلام نە ئەۋ دەۋىست بچى، نە حال و گوزەرانى مالەكەشيان ھىندە باش بوو كە بىبەن بۇ ئانكارا! رۇژىكىان پىرەژىكىان لەو گوندانەى شاخەۋە ھىنابوو تا ھەندىك دەرمانى بۇ بگرتەۋە و وىردىكى بەسەردا بخوئىنى. بەلام ئەۋ زياتر لە دە دەقىقە بە پىرەژن پىكەنىبوو. پاشان پەلامارى دابوو، ھەردو دەستى لە قورگى توند كرىدبوو، ئەگەر ئەندامانى مال لەۋى نەبوۋنايە ھەر لەۋىدا پىرەژنەكەى دەتاساند. پىرەژن كە بە زور خۇى لە دەستى رزگار كرىدبوو لە دەرگاۋە بۇ دەرچوۋبوو، ھىندەى لاۋىكى بەھىز راى كرىدبوو. بارانەكە ھەندى جار بە خور دەبارى و ھەندى جارېش ئەۋەندەكەم بوو دەتگوت ھەر ئىستا خۇشى دەكاتەۋە، بەلام دىسان بە خور دايدە كرىدە. ئەۋىش ھەر دوو ئانىشىكى نابوۋە سەر مېزەكە، سەرى خستىۋە ناۋلەپى ھەردو دەستى و بى ئەۋەى چاۋ بترۋو كىننىت تەماشاش يەكەم بارانى دەگرد. ھەندى جار دەۋىست بە چاۋ ۋەدوۋى دلۇپەبارانىك بەكەۋىت كە لە ھەۋاۋە دىتە خوارۋە تا دەگاۋە زەۋى. بەلام ھەر ھىندەى دەزانى دلۇپى دىكە دەكەۋنە پىشى ئەۋ دلۇپە و بىر و زەينى ئەمىش پەرت دەبوو. جارېكىش بىرى لە باران كرىدبوو. ئەۋ گەۋالە ھەۋرە رەشانەى بەرى ئاسمانى بە زەرباۋەكى ۋەك گلگىرى كوندار شوپھاندبوو. لەۋ كاتەدا دىسان پىرەژنەكەى ئەۋ رۇژەى بىر كەۋتەۋە. دىسان قاقا دەستى كرىدەۋە بە پىكەنىن. پاشان لەپر پىكەنىنەكەى برى. چاۋەكانى بە ھەپەسانەۋە، زاق زاق كرىدبوۋە. بەۋ چاۋە زاقانەۋە تەماشاش ھەۋرەكانى دەگرد. بەلى، واپوو، لە ناۋ ھەۋرە رەشەكەۋە، كۆتۈرىكى سىي ديار بوو. كۆترە سىبەكە تا نىكتەر دەبۇۋە گەۋرەتر دەبوو. كە گەۋرەترېش دەبوو لە خوشكەكەى ئەۋ دەچوو. بەلى خوشكەكەى بوو، بە چاۋى خۇى دەبىنى كە ئەۋ.

ئەمجار ئانىشىكى لە مېزەكە بەرز كرىدەۋە و ھەردو دەستى توند نايە سەر مېزەكە و زاق زاق تەماشاش خوشكەكەى كرىد. خوشكى كراسىكى تەنكى لەبەر كرىدبوو، پەلكىكى لە داۋى ئەسپ بە ناۋچەۋانپىۋە گرى دابوو و بە بەر پەنجەرەى ژورۋە كەيدا دەفرى و دەۋىست لە پەنجەرەكەۋە بىتە ژورۋە. كە ھەستى بەمە كرىد يەكسەر لە جىگەكەى خۇى راپەرى و پەنجەرەكەى كرىدە. لەگەل كرانەۋەى پەنجەرەكە، خوشكى بە فرىن ھاتە ژورۋە. ئەگەرچى لە

سەر چەنگەي و پاشان دەرژانە سەر زەوى. ئىدى ئەو ۋە كوو مندايىك بە كۆل دەگرىا. دەيوست سەرى بختە سەر شانى خوشكەكەي و بە دەنگىكى بەرز بگرېن. دەيوست داۋاي لىيورنى لىيكات. دەيوست پىنى بلى چەندە بىرى دەكا. دەيوست پەشىمانبونەۋەي خۇي دەر بىر ت.

ئاگاي لە خۇي نەمايو، بەرەو لاي خوشكەكەي چوو كە لە نامىزى بگرېت. خوشكەكەي لىي پارايەۋە و پىنى وت ئەگەر دەستى ئەۋى لى بكوۋ، ون دەبى. بەلام كورە خۇي پى نەگىرا و خۇي بۇ ھاويشت. لە گەل خۇھاويشتەكەي، خوشكەكەي لە جاو ون بوو. كورە بە روودا بەر بۆۋە و لە گەل بەر بونەۋەي، سەرى بەر قەراخى مىزەكە كەوت و ۋەك ئەۋەي سەرى قىرنجايت، خۇينى لى ھات. ئاگاي لە شكانى سەرى خۇي نەبوو.

لەو كاتەدا دايكى ھاتە ژور ۋەو و قىزاندى. دراوسىكانى بانگ كرد. ئەوسا ھىدى ھىدى، ۋەك ئەۋەي لە خەۋىكى قول بىندار بوويتەۋە، ھاتەۋە ھۇش خۇي و تىگەيشت كە بەر بوۋەتەۋە سەر عەرزەكە.

ئەو بارانەي لە پەنجەرە كەۋە ھاتبوۋە ژور، كاغەز و كىتەبەكانى سەر مىزەكەي تەر كىرەبوو و ئاۋ چوۋبوۋە سەر بەرە قالىيە راخراۋەكان.

بە يارمەتى دراوسىكەكان، ھەلىانگرت و بردىانە نەخۇشخانە. دوكتۇرەكان كە يەكيان ھاۋرېيەكى مندايى بوو، سەريان بۇ دوورى و بۇيان پىچايەۋە و بە باوكيان وت كە بىيەن بۇ ئانكارا، ئانىش ئەگەر بۇيان ھەلدەسورى بىيەنە ئەورۇپا. باوكى لە دەستورتى خۇي گلەبى كرد و بۇ ئەۋەي بتوانى يارمەتەيەك لە لايەك ۋەربگرېت، داۋاي ئامۇزگار يەكەي لە دوكتۇرەكەي ھاۋرېي كورەكەي كرد. دوكتۇرېش بەلېنى دا ئەۋەي لە دەستى بىت بۇيان بىكات و بۇ خالى ھاۋرېي رۇژاننى مندايى كە زۇرېش زىرەك بوو، دلگران بوو. ھەمەو كەسنىك ئاگەدارى لىھاتوبوى و زىرەكەي ئەو بوو.

پازدە سال لەمەۋپىش، لە ئەزمونى پىشكىدا، لە نىو سەدو پەنجاھەزار كەسدا، بە شەستەمىن كەس دەر چوۋبوو. ئەو ھاۋرېيەشى كە ئىستا لە نەخۇشخانەي شارەكەيان دوكتۇر بوو، بە زۆرەملى بوۋبوو بە كەسى ھەزارەمىن. ھىشتا لە ئامادەيىدا بوو كە زۆرەي بەر ھەمە كلاسىكەكانى فەرانسە و روسىاي خويندبوۋە و لە پىشېر كىيەكى چىرۆكنووسىدا كە رۇژنامەيەكى شارەكەي خۇيان رىكى خىستبوو، بە چىرۆكىك كە ناۋى نابو ”كابراي سەر خۇش“، پەلەي يەكەمى ھىنابو. دواترېش ئەو چىرۆكەي لە لايەن ھاۋرېيەكەيەۋە كرابوۋە ئەلمانى و ئىستاش چىرۆكەكە لە ئەنئەنلۇرېيەكەدا بە نىۋى ”ئەدەبىياتى رۇژھەلات“ كە ۋەشانخانەيەكى ئاۋدار چاپى كىرەۋە، لە ئەلمانيا بلارو كراۋەتەۋە. ھەمەو كەسنىك ئاگەدارى ئەم زىرەكەيەي ئەو بوو. تەنانت مامى كە سەرۋكى شارەۋانى بوو و زۇرېشى خۇش دەيوست، بەلېنى پىدابو كە بۇ پراكتىكى دوكتۇرېيەكەي بىنېرېتە ئىنگلستان. بەلام كاتى لە شاردا دەنگو و ورەورى ئەۋە پەيدا بوو كە ئەو بە كارتىكرىنى مامى، خوشكەكەي خۇي كوشتوۋە، زۇر كەس باۋەرى نەدەكرد و بۇ ئەۋەي ئەرخەيان بن، لە ھەندى كرىكارى شارەۋانىيان پرسىبوو. كرىكارانى شارەۋانىش نەياندەيوست ۋاي پىشان بەدەن كە سەرۋكەكەيان بوۋەتە ھۇي روۋدانى ئەو كارەساتە. بىدەنگەيان لىدەكرد. بە قەسە خەلكى، ۋەك لە شاردا بلارو بوۋبوۋە، چىرۆكەكە ئاۋا دەستى پىكرىدبوو: خوشكەكەي كە باسى جوانىيەكەي لە ھەمەو شاردا دەنگى دابوۋە، دەستگىرانى ئامۇزاكەي خۇي بوو. ئەم دەستگىرانىيەش ھىشتا لە دەمەۋە كە مندايى نىۋەسترازە بوون، لە لايەن ھەر دوو براكە ساۋاكيانەۋە برىارى لە سەر دراۋبوو. بەلام ھەر دوو مائالەكە لە روۋى كەسايەتتەۋە زۇر لە يەكدى دوور بوون و ئەو ئامۇزايەي كە كچە بە ھىچ جۇرېك ھەزى لى نەدەكرد و خۇشى نەدەيوست، بوۋبوۋە كۇسپىك لە سەر رىنگاكەي. كچەش ھەزى لە كورى دراوسىكەكى مالى خالى كىرەبوو و رۇژىك كە تىدەگەن ئىدى رىنگايەكى دىكە نىيە، پىكەۋە ھەلەنبون. بۇ ئەۋەي كەس پىيان نەزانىت و نەكەۋنە بەر دەستى كەسوكارىان، ھەمەو جارېك جىگەي خۇيان دەگۇرن و ھىچ جارېك لە شەۋىك زاتار لە جىگەبەك نامىنەۋە. بەلام

داۋاي سى مانگ لە ئىزمىر، توۋشى كۆلكىشكى ناسىۋاي خۇيان دىن و كابراي كۆلكىش كە ھەر بە رىكەۋت بە ھەلەتەكەيانى زانىبوو و باسى ئەو خەلاتەي بىستبوو كە مامى كچە بەلېنى دابوۋ بىدا بەو كەسەي دەيانگرېت، تەماح بە سەر وىژاندىا سەر كەوتبوو و ھەۋالى بۇ مالى كچە نارىبوو. لەملاشەۋە بە فىل و تەلەكە و دۆستايەتى كردن، كەوتبوۋە دوۋى ھەر دوو دلدار و كاتى رۇژىك لە رۇژە ھەرە گەرەكانى ھاۋىن، ئەو لە گەل مامى كچە و باوكى كچە و دوو ئامۇزايىدا، خۇيان كىرەبوو بە ژوردا، ھەر دوو دلدار ھەپەسابوون. كورە دەستى دابوۋە دەستى دلبەرەكەي و وىستبوۋى را بىكەن. بەلام مامى كچە كە سەرۋكى شارەۋانى بوو و زەلامىكى بە قەلەفت بوو، يەكسەر پەلامارى پىشتەملى كورەي دابوۋ و بەرەو لاي خۇي را بىكشايبوو. ئەمجار ھەتا ھىزى تىدابوۋ كىشايبوۋ بە دىۋارە كەدا، پىشتى دابوۋ بە دىۋارە چىمەنتۆيەكەدا و كورە يەكسەر رىشاۋو. پىش ئەۋەي فرىا بىكەۋىت بە پىشتەدەستى، دەمى خۇي پاك بىكاتەۋە، ئەمجار كورى سەرۋك كە لە مالدا زۇر بە نازدارى گەرە كرابوۋ، بەلام زۇر ترسەنۇك و بە قەدوقەلەفتىش ئاقۇلا بوو، بە ھەمەو ھىزى خۇي مشتىكى لە سەر چاۋى كورە سەرۋاندىبوو. كچە خۇي پى نەگىرايو، پەلامارى دابوون. كە مامى وىستبوۋى لىي بدات، گازىكى لە دەستى گرتبوو، لەو دەمەدا مامى رىك ۋەك بۇرەي گايەك بۇرەيەكى لى بوۋبوۋە. جوۋتە دلدار، چەندە بەر ھەلەستىشيان كىرەبوو، دىسان لە دەستىان رىزگار نەبوۋبوون. كە تارىك داھانتبوو، دەستوپىيان بەستبوۋنەۋە و فرىيان دابوۋنە داۋاي مىنىپاسەكەيان، ھەزاروۋوسەد كىلومەتر، ئەگەر چى تەنيا سى جار راۋەستابوون، ئازۇتوبوۋان. لە راۋەستانى چوارەمدا كورە بە جۇرېك دەستوپىنى خۇي كىرەبوۋ، ۋەك تىسكەي تەفەنگ، خۇي لە دەرگاۋە فرى دابوۋە خوار و خۇي ھاۋىشتبوۋە پاشى پىكايىك كە تازە لە بەنزىخانەكەۋە دەر چوۋبوو. ئەگەر چى ھەندىكىشيان بە داۋاي پىكايەكەدا رايان كىرەبوو، بىسوود بوۋبوو، پىكاب زوو چوۋبوۋە سەر جادەكە و خىرا دوور كەوتبوۋە. مامى كچە ژمارەي پىكايەكەي نووسىبوۋو لە پىرەمىردى كرىكارى بەنزىخانەكە پرسىارى پىكايەكەي كىرەبوو. پىرەمىرد پارە بەنزىكەي خۇي لى ستاندىبوو، سەرى بادابوۋ و پرسىارەكەي بى ۋەلام ھىشتبوۋە. ئەۋانىش سوارى مىنىپاسى خۇيان بوۋبوون، لە بەنزىخانەكە دەر چوۋبوون و داۋاي سى سەعات، لە نىۋەشەۋدا گەيشتبوۋنەۋە شارى خۇيان. لە نىۋ شاردا، پۇلى ژاندارمىان لى پەيدا بوۋبوو، كە بىنىبوۋان سەرۋكى شارەۋانىيە، سلاۋىكىيان لى كىرەبون و بى پىشكىنى ماشىنەكەيان، رىيان بۇ كىرەبوۋنەۋە. ئەۋانىش راست لىيان خورىبوو تا چوۋبوۋنە بەر مالى باوكى كچە. ئامۇزاكەي دەستى نابوۋ قزەكەي و لە مىنىپاسەكە كىشايبوۋيە دەر و بە ناۋ ھەۋشەكەدا، بە داۋاي خۇيدا بەكىشى كىرەبوو و فرىي دابوۋە ژورى. كە دايكى كچە ۋەخەبەر ھاتبوو و كچەكەي خۇي كە گولېكى بى دىر ك بوو، بەو ھالە بىنىبوۋى، خۇي پى نەگىرايو. خۇي دابوۋ بە سەرىدا. بەلام باوكى كچە چەند نوۋكە شەقى تىھەلداۋو و كۆلى جىتوى نابەجى و ناشىرىنى پىدابوۋ. داۋاي ھەلاتنى كچەكەشى بە تاۋانى ئەو دانابو. پاشان پىاۋەكان كچەيان ھەلگرتبوو، بىر دىۋانىە ژورىكى نەۋمى سەرەۋە، سەرلەنوى بەستبوۋانەۋە. دەرگاۋەيان لى كىل دابوۋ و سى شەو و سى رۇژ نە قومى ئاۋ و نە پاروۋە نانېكىيان نەدابوۋى. رۇژى داۋات مالى مامى كچە، تەلەفونىكىيان بۇ براكەي، كە لە ئەستەمبول بوو، كىرەبوو. كورەش بە فرۆكە گەراۋو. سەرى لەو بابەتە سوور مابوۋ. لە پىشدا باۋەرى نە كىرەبوو. داۋاي كە مالى مامى خىستبوۋانە مېشكىيەۋە و وىستبوۋان ئەو لەكەي نەنگە لە نامۇسىيان بشۇنەۋە و لە ناۋ خەلكىدا ۋەك جاران بە سەربەزى بۇن، دەمانچەيەكى چىكىيان بۇ پەيدا كىرەبوو كە مشتوۋەكەي بە دەستى زىوگەرىكى ئاسوورى نەخشىنرابو. داۋاي لىكرىدبوو بە دەستى خۇي ئەو دېلە سەگەي خوشكى بكوۋرېت. كورە لە پىشدا قەبوۋلى نە كىرەبوو. ھەر چەن دەشويست بەر گرى لە خوشكەكەي بىكات، بەلام لەبەر ھەندى ھۇ، نەيوپرابو. ئەم روۋادە كە لە شاردا بلارو بوۋبوۋە، بۇ بىنەمالە ناسراۋەكەي ئەمان، كەمەۋەسەرىيەكى يەكجار گەرە بوو. بۇ ئەۋەش كە

دیسان بنمآله که بیان روویان سپی بیټ و سەر له نوێ شهرهف و نامووسی خۆیان وەر بگر نهوه، کوشتنی کچه پیویست بوو. کورەش ئەمەى دەزانی بۆیه کوشتنی خوشکە کهى قەبوول کردبوو. دەمانچه کهى له مامى وەر گرتبوو، دوو جار چووبه ژووری بۆ لای خوشکە کهى نیشانی لێ گرتبوو. بەلام دەستی تیی نه چووبوو، تیی نه گرتبوو. هەر به پیوه راوهستابوو، زاق زاق تەماشای خوشکە کهى کردبوو. خوشکە کهشى ملی لار کردبووه، به سەر و قژیکی تیکچرژاو و به شیوهی پیرهژنیکی ناو چیرۆکان، تەماشای براکهی کردبوو. نه ئەو و نه براکهی، چشتیکیان به یه کدی نه گوتبوو. رۆژی سییهم به براکهی له نیوه شهودا به توندی دەر گاکهی کردبووه، دیتبووی خوشکە کهى له سووچیکی ژووره کهدا به پیوه راوهستاوه.

که خوشکە کهى چاوی پیی کهوتبوو، وهک زانیبیتی ئیتر ئەم جاره ده کوژری، بۆ براکهی پیکه نیبوو. لهو کاتدا له بهر چاوی براکهیدا، وهک جالجالۆ که یهک دیار بوو. کورە لهو حاله ی ئەو زۆر ترسابوو، وهک ئەوهی سه تلی ئاوت کردبی به سهریدا، له ئاره قهدا نوقم بووبوو. چاوه کانی وهک دوو سهر بزووت سوور هه لگه را بوون و دهر په ر ب بوون و له گه ل قیره یه کدا گرتبوویه خوشکە کهى. گولله ی یه کهم مێشکی پزانده بوو. له بهر ئەوهش که هه موو گولله کانی گرتبووه هەر ئەو جییه، به لام کچه هەر به گولله ی یه کهم ئەژنوی شل بووبوو و به هیواشی کهوتبووه سەر زهویه که. هەر حموت گولله کهى تیی گرتبوون، بهر عهینی شوین کهوتبوون.

ئیواره که به سهری پیچاره موه له سهر نوینه که راکشابوو و زاق زاق تەماشای بنمیچی ژووره کهى ده کرد، بیری لهوه ده کردهوه. بیری له سالانی بهندیخانه کهى ده کردهوه. زۆر به سه هاتی هه بوو. له گه ل خه لکیکی زۆر هه ستابوو و دانیشه بوو. زۆر خه لکی ناسراوی دیتبوون. بۆ کات به سه بر بدن و بۆ ئەوهی خۆی له

بیر بچینه وه، زۆر کنتییی خۆیندبوونهوه. دواتر رهوشتی خراب بووبوو و له کنتیب خۆیندن سارد بووبوو. که دههاتنه سهر دانی نهیده بوست کهس ببینیت. تا ماوه یه کی زۆر دوور و درێژ له گه ل هاورئ و دۆسته کانی بهندیخانه کهیشیدا قسه ی نه کردبوو. بیری لهمه ییش ده کردهوه. پاشان له پر راست بووهوه و دانیشه. دواى کهمیکیش چوو بۆ ژووری کار کرده کهى خۆی. پازده سال لهمه و بهر که هیشتا ئەم به لایه یان به سه ردا نههاتبوو، رهوشتی ئابووری بنمآله که بیان زۆر چاک بوو. بیجگه له خانویه کی سینهنومی، سى دوو کانی جلفرۆشیشیان له شاره کهدا هه بوو. ئەو ژووری کار کرده ته نیا هیی خۆی بوو. چوو، له بهر دهم میزه کهیدا دانیشه وه، ههردوو ئانیشکی نایه سهر میزه که، سهر خسته ناو له پی هەر دوو دهستی و له پهنجه ره کهوه تەماشای

دهروهی کرد. لهو رۆژهوه که بهر درابوو، ئەمەى له لا بووبوووه خوویهک. له پر چاوی داچهقاند و تەماشای دووری کرد. نا، هه له نه بوو. ئەوی له دوورهوه دیار بوو و پرووی تیکردبوو، به رهو ئەم به باله فری دههات، خوشکە کهى بوو. کورە یه کسه ر له جییه کهى خۆی راپه رى و پهنجه ره کهى کردهوه. خوشکە کهى له پهنجه ره کهوه هانه ژووری و دیسان چووه وه سووچه کهى جارانی خۆی.

- پییم وتبوویت کاکه گیان، پییم وتبوویت که دهستی تۆم بهر بکهویت من له چاوان ون دهیم. ئیستا ئیتر نایی دهستم بۆ به بهیت، ئەگه ر دهستت بهر من بکهویت دیسان له چاوان ون دهیمه وه. جاریک وا دیار بوو ون بوو، به لام دیسان پهیدا بووهوه. یا رهنگه کورە وای ههست کردیبت. ئەمجار زاق زاق تەماشای خوشکە کهى کرد، بینی ئەری، راسته. ئەوی له سووچی ژووره کهدا کرووشکه ی کردوو و ملی به لاره وه گرتوو، خوشکە که یه تی. ئەو خوشکە ی که چند دهقیقه یهک لهمه و پیش کراسیکی سپی و تهنکی له بهر دا بوو و روومه تی ئال و کولمه کانی سوور بوون، ئیستا له پیش چاوی کورە، وهک پانزه سال لهمه و پیشی لێ هاتبوو: قزه کهى تیکچرژابوو، کراسه کهى دراو، له ر و لاواز و بی هیز. کورە له پر هاورى لێ بهرز بووه و له گه ل هاور کرده کهیدا، چند جار یک له سه ر یهک وتی: "نا. نا" به دهنگی هاواره کهى ئەو، دایک و باوک و خوشکە بچکۆله کانی خه بهریان بووه. به لام که ببینیان هیچ نییه، دیسان چوونه وه ناو جیکا کانی خۆیان. به لام دایکی پهنجه ره ی ژووره کهى ئەوی داخست. ئەوی له سهر میندریک پال خست، ماوه یهک له ژوور سهر یهوه دانیشهت. سهری که وهک به فر سپی بووبوو، بۆی ده شتیا. ئەویش هەر وهک مندالیکى بچووک، سهری خسته سهر رانی دایکی و هەر دوو ئەژنوی خۆی بردنه سهر وه و له زگی خۆی نزیک کرده وه. دایکی به زه می بهو حاله ی کورە کهیدا هاته وه و ئەو کورە ی که وهک شاخیک وابوو،

که چی ئیستا که کو توبوه حالیکی وا خراپهوه، ناگری بهر ددهایه دل و دهر وونی ئەم. ماوه بهک بیری له سالاتی مندالی و گنجیه تی کوره کهی کردوه و ئەو کچانهی گهره کی هاتنهوه بیر که له بهر خاتری کوره قوزه کهی، چهنده بایه خیان به ئەم دها و ریزیان ده گرت. چهنده دایکی سه ری ده شیل، ئەویش زیاتر خوی به مندالیک ده زانی و فرمیسیکی چاوی دلۆپ دلۆپ ده هاته خواروه. دایکیشی بو ئەوهی فرمیسیکه کانی نه رزینه سه ر رومه تی کوره کهی، به سه ریۆشه کهی، فرمیسه که کانی خوی ده سرین و له عنه تی هه موو دنیای له مالی مامه کانی ده کرد. مالی مامه کانی که کاتی خوی زور ناحقییه کی گه وره یان له ئەم کردبوو و ئەو مامه کی بووبوه هوی کوشتنی کچه کهی و بووبوه هوی ئەوهی کوره کهی ئەمه ی به سه ر بیته.

له عنه تی لهو مامه ی ده کرد. له دلی خویدا له عنه تی ده کرد. ده یگوت هه وار ت کوپر کردمه وه، خودا هه واری توش کوپر بکاته وه. ده یگوت تو مالی منت ویزان کرد، خودا مالی توش ویزان بکات. ده یگوت خودا ئاوی ره ش داگه رنیتته چاوت. ده یگوت و ده یگوت.

کوره دوای تاوینک له سه ر رانی دایکی خهوی لی کهوت. به لام دایکی بو ئەوهی خه به ری نه بیته وه، تا سه عات سیی نیوه شه و، بی ئەوهی خوی بچوو لینیته وه، هه روا دانیشته. به لام کاتی ئیدی له بهر ته زینی رانی، ئیداره ی

دهر گاکه ی داخستبوو و چوو بووه دهر وه. کوره ش خهوی نه هاتبوو، نیوسه عاتیکه دوای دهر چوونی دایکی، هه ستابوو سه ر پین و دیسان چوو بوو بو ژووری کار کردنه کهی. هه ر له گه ل گه یشتنه ژووره که، په کسه ر په نجه ره کهی کردبووه، به لام دیسان داخستبوو. پاشان هه مدیس کردبووه. ئەمجار له پر له ناو ژووره که وه دهنگیک هاتبوو. کوره راپه ر یبوو. ئاوری دابوو، بینیبوو که دیسان خوشکه کهی له سووچی ژووره کهدا ملی به لاره وه گرتوو و ده یه وی شتی به برای خوی بلنی. برا که شی که مییک کشابوووه دواوه، له سووچی ژووره که له سه ر کورسییه ک دانیشتبوو، ئەویش ملی خوار کردبووه و ته ماشای خوشکه کهی کردبوو. جارینک وای به دلدا هاتبوو که ئەمه خوشکه کهی نییه، هه ر له بهر چاوی ئەمدا وا دیاره. به لام وه ک بلنی خوشکه کهی زانیبیتی بیر له چی ده کاته وه، بوئه هه ر زوو پیی گوته وو:

—من خوشکی تۆم، باو که کهم من سوژ گۆلم، ئەوه تا هه ر ئیستا له لای ده ستگیرانه که ته وه هاتوو م.

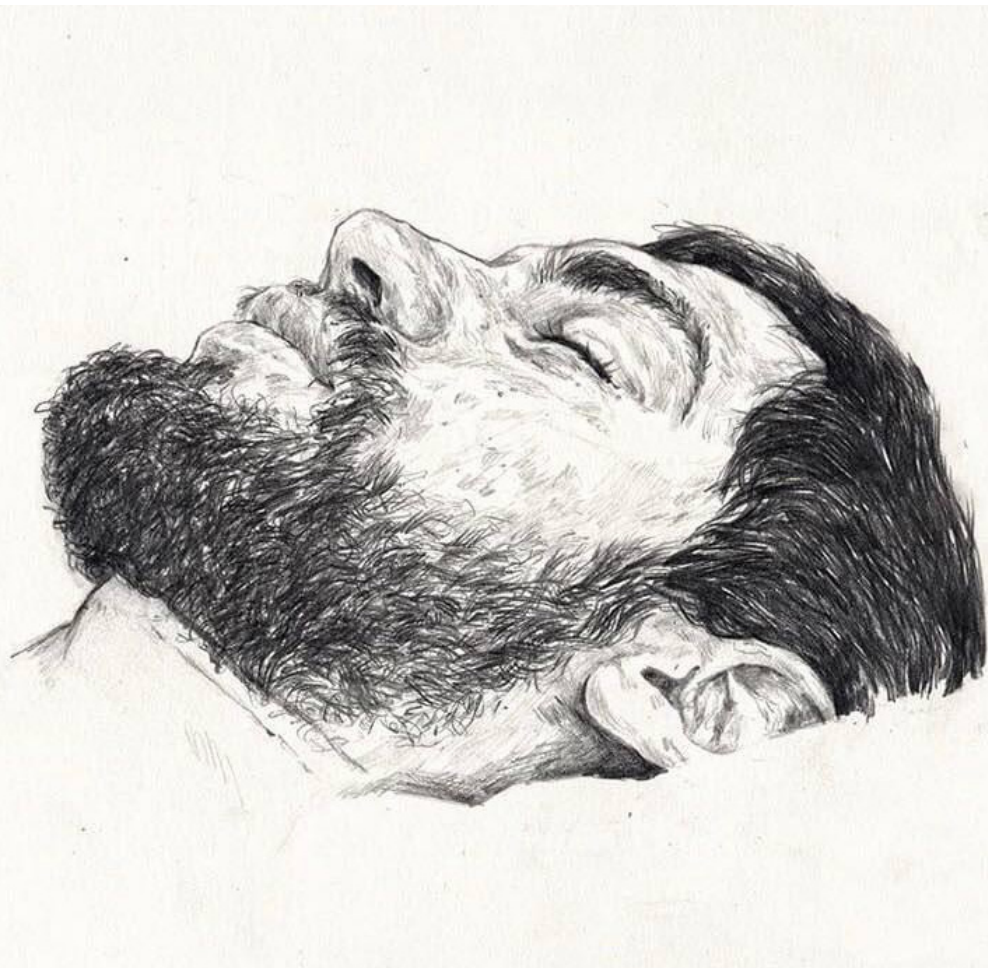
کوره دیسان باش ته ماشای کردبوو، ئەو خوشکه ی پیش پانزده سال و چوار پینج مانگی خوی، هینابوو به بیری خوی. بینیبوو که هه یچ گۆرانیک له خوشکه کهیدا رووی نه داوه. ئەو جوانیه ی پیش پانزده سال و چه ند مانگه ی، هیشتا هه ر وه کوو خوی ماوه.

ئا ئیمرو ده ستگیرانه که تم بینی. وتی: "ئه گه ر ده روی بو لای، سالوی منی پین بگه به نه، پیی بلنی من چاوه روانی ئەوم، له و زیاتر من که سی دیکه م ناوی. با ئەویش که سی دیکه ی نه وی." ده یویست له گه ل من بیته، به لام نه هات. وتی: "پیی بلنی با ئەو بیته." وتی: "ئه ی حه قی خۆم نییه که ئەو بیته و چاوی پینم بکه ویت؟" پینم وت: "به لنی، حه قی خۆته، من ده چم کاکم ده هینم و دپم. ئەو ئیستا خه ریکی ناماده کار نییه، ئیستا چاوه رمانه، ئەوه نده سه یری رینگای کردوو، چاوی خیل بووه." ده ی یالا کاکه، با برۆین.

ئیستا خوشکه کهی چوو بووه بهر په نجه ره که، هه ر دوو ده ستی خستبووه ناو په نجه ره که و به برا که ی ده گوت، که دیسان فرمیسیکه کانی ده رزانه سه ر رومه ته ریشنه کهی، پیی ده گوت: "ده ی با برۆین!" کچه له په نجه ره که وه چوو ده ری. له دووره وه دهنگی له گوئی کوره دا ده ز رینگایه وه: "توش به دوای مندا وهره کاکه، من چاوه رپتم..."

کوره ش هه ر دوو ده ستی خسته ناو په نجه ره که وه و چوو سه ره وه و به دووی خوشکه کهیدا، خوی هه لدا. به یانی زوو، کاتی مه لا له مزگه وته وه گه راپه وه مالی، له دووره وه بینی یه کیک له کۆلانه که دا که وتوو. سه گیک و توو تکه سه گیک به ده وریدا دین و ده چن و بوئی پیوه ده کن.

که مه لا نزیک بووه تیگه یشت ئەمه کوری دراوسیکه یانه. که خوی فری دابوو، پیشتر له سه ر سک که وتبوو. ئەمجار که وتبووه سه ر پشت. نیوه ی چه پی رومه تی نه مابوو، میشکی پزایوو سه ر زه وییه که. مه لا ئەو چه ند میشه سه زه ی که به سووری ته رمه که یه وه گیزه گیز یان بوو، دووری خستنه وه و به ده ستاله کهی، سه ر و رووی کوره ی داپۆشی.

نه کردبوو، ناچار کوره ی به خه بهر هینابوو که بچیت له سه ر نوینه کهی خوی بخه ویت. کوره ش له پر له خه و راپه ر یبوو و ئەو ئاره قه ی به هوی خه ونیکی ترسناکه وه به نیوچه وانیه وه مابوو، به پشت ده ستی سه ریوو. دایکی ده ستی گرتبوو، بردبووی بو ژووری خه و تنه کهی و له سه ر نوینه کهی پالی خستبوو و خه واندبووی. رومه تی ماچ کردبوو، گلۆپه کهی کووزاندبووه و به ئەسپایی

سېلرەت بەر رۇمانى "مىن يەككىڭ ئەكۆزۈم"

دېمالىدىكى "موراد جوان" نىڭ نۇسخىسى "فرات جەۋرى"

خۇم تەۋاۋ دەبىت، جارى وايە دوو يا سى سال و جارى وايە كاتىكى زياترىش دەخايەنەت. ھەر باسكىك كە جىيە جىنى بىكەم، بە بەرپىسار يىتتەيە دەيدەنەم. لەبەر ئەۋە، ئەگەر خويىندەنەۋە بەرھەمى ئەدەبى بەك يا دوو رۇژان بخايەنەت، بۇ رەخنەلىگرتنى پىۋىستە پىداپىچىتەۋە، بە وردى و قوولتر پىداچونەۋە بۇ بىكات. پىۋىستە ۋەك نووسەرى بابەتە كە خۇى پىۋە ماندوو بىكات و لە نووسەرىدا ژىرتىر و كاتناس بىت و زياتر لە خۇى ئاگادارى ئەدەبىيات و فەن و كايە كانى بىت. مىن دەبىنم كە لەم كۇتايىانەدا كەسانىكى دىلسۇز خۇيان بە كارى رەخنە كارىيەۋە ماندوو دەكەن، رەخنە لە بەرھەمەكان دەگرن و قامك لە سەر خالى زۇر گرینگ دادەنتىن، بەلام مىن لە سەر ئەم بەروايەم كە ئەۋانەش ھەر لە پىرۇسەى خۇپىگە ياندندان. ھەممۇ رەخنە و بۇچونەكان كە لە سەر "مىن يەككىڭ ئەكۆزۈم" پىشكەشكران لە رووى دىلسۇزى و بە نىيەتى پاكەۋە نووسران. ھەر چىان وتىبىت، ھەر چۇن لىي تىگەيشىتەن، ئەرىنى يا نەرىنى، بە ھەر چەشنىك رەخنەيان گرتىت، بۇچوونى خۇيانە و رىزى مىن بۇ بۇچونەكانيان بىسىنورە.

موراد جوان: رۇمان لە دوو بەش پىك دىت. بىرورايەك لە سەر رۇمانەكەت ھەيە، كە پىيان وايە زياتر لە رۇمانىك، لە دوو چىرۇك پىكەتتەۋە. ھەر چەند ھەندىك پرد و بەشى تا رادەپەك ديار و خۇشەلگەت ھەن كە ھەر دوو بەشى رۇمان بە بەك دەبەستەۋە، ھەندىك تايە تەمەندىشىان ھەيە كە بە راستى فكر و گومان لە مىشكى مروقتا پىكىدىنى كە ئايا ئەمانە دوو چىرۇكن يا دوو بەشى بەك رۇمان؟ جەنابت چى ئەلىي بە كەسانىك كە دەلىن "ئە دوو چىرۇكە؟"

فرات جەۋرى: بەلى، ۋەك فەرموت، رۇمان لە دوو بەش پىكەتتەۋە. ھەر يەك لە بەشەكان چىرۇكىكە، بەلام ھەر دوو چىرۇكە كە لە شونىك بە يەك دەگەن. ھەرچەند فۇرمى ھەر دوو چىرۇكە كە، شىۋە چاكردى و دىنباى كارەكتەرەكان جىاۋاز ھەست پىكىرىت، ھەر دوو چىرۇك لە يەك ئاراستە سەرچاۋەيان گرتوۋە، ژيان و ھەلگەتەكانى ژيانىان بە رىگە ترازىدەيەۋە بە يەك دەگەن و دەپانكەتە يەك. كارەكتەرەكانى ھەر دوو بەشەكەش بە ھىۋاى رىزگارىي شارەكەيان ھەلساون، بەلام ۋەك قارەمان نەگەرۋانەتەۋە، ھەر دوۋيان دىل بوۋنە و بەخسىرى شارە كۇنەكەى خۇيان. شارەكە نامىزى خۇى بۇيان ئاۋەلە ناكات، بۇيان نابىتە شوپنى ھەسانەۋە و نايانپارزىت. ھەر دوو چىرۇك، ھەر چەند لە يەكتر جىاۋازىش بن، پىكەۋە ئەزمونى ھەر دوو كارەكتەرى رۇمان پىكىدىن و لە كۇتايىدا دەبنە يەك. ھەلگەتەكانى نىۋ رۇمان ئامرازەكانى پىكەۋەبەستەن. ئەم رووداۋانەى كە بۇ كارەكتەر و خويىنەر ھەلگەتەن، بۇ نووسەر وانىن. مىن بۇخۇم زۇر لە سەر ئەم ھەلگەتەنە راۋەستام و وىستەم بە ساتەكانى ژيان و رووداۋەكانى چاۋەروان نەكراۋ، يا بە دەرفەتەكان، لەپردا پىكەۋە بىانەستەمەۋە، چىرۇكى خۇم بەسەرىكەۋە بىنم و بىكەم بە ئەزمونىكى سەرنجراكىش.

موراد جوان: لە رۇمانەكەدا سى قارەمانى بىنەرەتى ھەن، كە بەسەرھاتەكانىيان تىكەلاۋ دەبىت و رۇمانەكە پىكىدىن. ئەۋ كاتەى كە رۇمانەكەم خويىندەۋە ھەستەم كرد بە بەھىزبوونى روئى ھەر سى قارەمانەكە. ئەكرىت بلىين روئى قارەمانى نووسەر لە رىزەى دوۋەم داپە. ھەتا ئەكرىت ۋاش بلىين كە ئەم كەسە تەنبا بۇ ئەۋە

موراد جوان: مىن رۇمانى نوئى بەرپىت بە ناۋى "مىن يەككىڭ ئەكۆزۈم" بە نەفەسنىك خويىندەۋە. ھەم بابەتىكى سەرنجراكىشى موكتاتىسى و بەھەيەجان بوۋ، ھەمىش زمانىكى سادە و رەۋانى ھەبوۋ، ۋەك بەلەمىكى سەر ئاۋى كراۋە بوۋ كە پىندا پىرۇت. سەرەراى سەرقالىيە زۇرەكانى خۇم، تۋانىم لە دوو رۇژدا تەۋاۋى كەم. پىرۇزىبايىت لى ئەكەم بۇ گەنجىيە بەك كە پىشكەشى پەر تۋوكخانەى كولتورى كوردىت كىرەۋە. ئەم رۇمانە چەند ھەفتە بەكە لە نىۋخۇ بلاۋ بۇتەۋە، كاردانەۋەى چۇن بوۋە؟ خويىنەران چۇن پىشۋازىان لىي كىرەۋە؟ چى بە دەستت گەبىشتەۋە؟

فرات جەۋرى: زۇر سىپاس بۇ تىيىنىيەكانت كە خۇش و دۇستانە بوۋن. ھەرۋەھا زۇر سىپاس بۇ ئەۋەى كە سەرەراى سەرقالىت، دەرفەتى خويىندەنەۋەى رۇمانەكەت ھەبوۋە. راستە، ئەمە چەند ھەفتە بەكە كە رۇمانەكە دەرچوۋە، بلاۋ بوۋتەۋە و بەشىكە خويىنەران و ئوگرانى ئەدەبىيات بەدەستىان گەبىشتەۋە، خويىندوۋىيانەتەۋە، كەسانىك بە نووسىن، بە شىۋەى زارەكى، بە تەلەفۇن و بە ئىمايل بىر و راى خۇيان سەبارەت بە رۇمانەكەم پىراگە ياندوۋم. بىگۇمان نووسىنى بەرھەمىكى ئەدەبى كارىكى گرینگە و ھەرۋەھا خويىندەنەۋەى بەرھەمى ئەدەبىيىش كارىكى گرینگە، بەرھەمى ئەدەبى كە ئەنجامى رامان و خەيالى نووسەر، بە بىرۇكە، بابەت، رووداۋ و سەمۇلەكان چىنراۋە و لەۋانەبە شتى شاراۋەى تىدا بىت، جارى وايە ۋەك خۇى و جارى ۋاش ھەيە بە پىچەۋانەى خۇى لە سەر خويىنەر كارىگەرى دادەنى. جارى وايە، بەرھەمى ئەدەبى دەكەۋىتە دەست خويىنەرىكى ھىندە ژىر و زىرەك كە شتى ۋا ئەدۇزىتەۋە نووسەر خۇى بىرى لىنە كىرەۋتەۋە. چۈنكە نووسەرىك بە نامادە كىرنى بەرھەمىكى ئەدەبى دونىايەكى نوى، مروقى نوى، شتى نوى و سىرووشتىكى نوى دەخۇلقىنىت، ئەم دروستكراۋەى نووسەر، ئەم دونىايەكى كە نووسەر ئاۋەدانى كىرەۋتەۋە، ئەتۋانەت خۇى بە شىۋەبەكىتر كارىگەرى لە سەر مىشكى خويىنەر بىكات. سى خويىنەر و يا سەد خويىنەر ئەتۋان لە سەر يەك بەرھەم بىرۇزى جىاۋازىان ھەبىت، بەشىۋەبەكى جىاۋاز لىي تىگەن و باسى بىكەن. تىگەبىشتى بەشىك لە خويىنەر ئەكرىت نىزىكى بناغەى ئەۋ رامانە بىت كە نووسەر ھەبوۋە، بەلام ۋەك خۇى نەبىت. لەبەر ئەمە بۇ مىن ھەبوۋنى بىرۇزى جىاۋاز ۋانەى سەر كەۋتەنى بەرھەمەكەمە. بۇئەۋەى لە پىسارەكەى جەنابىشت سەبارەت بەۋە كە "كاردانەۋەى لاي خويىنەران چى بوۋە؟" دوور نەكەۋمەۋە، ئەتۋانم بە كۇرتى بلىم كە كاردانەۋەكان تا ئىستا ئەرىنى (پۇزىتىف) بوۋنە. ئەم شتانەى كە لە راگە ياندىش تا ئىستا بلاۋ بوۋنەتەۋە، ديارن. بەلام شتىكى سەرنجراكىش كە ھەستەم پىي كىرەۋە ئەۋەبە كە بەشىكىيان سەرەتاي رۇمانەكە و بەشىكىيان بەشى كۇتايىان خۇشويستەۋە.

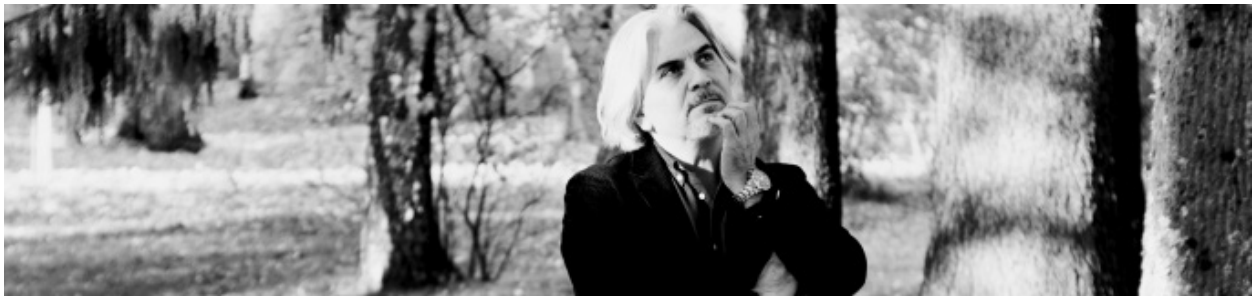
موراد جوان: تا ئىستا چەند نووسراۋە بۇ ناساندنى و چەند ھەلسەنگاندنى ئەدەبى بە ئەرىنى بلاۋ كراۋنەتەۋە. رات چىيە سەبارەت بەم ھەلسەنگاندانە؟

فرات جەۋرى: كاتىك بەرھەمىك دەنووسم، تەۋاۋى دەكەم، بە چاپى دەگەيەنم و لە بازار بلاۋ دەبىتەۋە، ئىتر لە دەستەم دەردەچىت. ئىتر ئەۋ بەرھەمەمە تەنبا ھى خۇم نىيە، دەبىتە مولكى گىشتى. ھەر كەس دەبىتە خاۋەن بىرورا لە سەرى، ھەر كەسكىك چۇن تىي بىكات، نىشاندىرى بەرھەمەكەيە. بەلام مىن بەرھەمىك لە ناۋ يەك يا دوو رۇژان نانوسم. تا بەرھەمىك لە مىشكى خۇم دەمەبىت و لە لاي

نییه، له راستیدا دژه قارمانه، به لآم وه ک "سهر بازی ون" ئه ویش قارمانیکی بی ناو و نیشانه.

موراد جوان: با بگهرینهوه سهر بابه تی دووبه شی و یا دووچیرۆکی. ئه کاته پهر تووکه کهم تهواو کرد، ههستیکی وا رۆی تیکردم، که به شی یه کهم رهنگیکی دهروونی هیه و به شی دووهه زياتر تراژیدیکی بواری فیزیکی ژبانه و یا خود راستیی کومه لگه نیشان دهدات. هه تا ده که ویته دۆخیک که به شی یه کهم له ئاستی رۆمانیکی دهرووناسی و ئه مهی دووهه ربالیستییه. جهنابت چی ئه لیت بو ئه م گومانانهی له میشکی مندا ساز بوونه؟

فرات جهوه ری: گومانه کانت له جینی خۆیدان. به شی یه کهم که له گۆشه نیگی "من" ئه وه هاتووته نووسین مۆنولوگیکه، مۆنولوگی کاره کتهری ژماره یه ک. له ریگی ئه م مۆنولوگه وه هه م دنیا ی نیو خۆ و هه م دنیا ی دهروه ی ئه و دناسیته وه. دنیا ی دهروه ی ئه و زیاتر به رهنگه کانی کامیرا دیار ئه بیته، به لآم گرینگ دنیا ی نیو خۆی ئه وه. دنیا ی نیو خۆی ئه و شاراو یه، جههانیکی رووخواه، زه بری فیزیکی که لییدراوه، له جهسته یه وه تیپه ری رۆحی بووه و درزیکی بیوینه ی له رۆحی داوه. ئه و له تراوما ییکی گراند ا ده ژیت، پیوستیی به یارمه تییه، پیوستیی به سارنژ کردنی رۆح و به خۆدا چوونه وه یه. به لآم که سیک نییه که لئی بیته خواهن، که سیک که دهستی بگریته و دلداریی بداته وه پهیدا نابیت. هیچ دوکتور و دهرووناسیک که به تابهت کاتی بۆی ته رخان بکات، نییه. ئه و له دژه خی

خۆی له هه ممو بواریکدا دهسووتیت. له میتۆدی فلاشبه ک خۆم راسپاردوه به سایکۆئانالیزم و پاشه کشه. جاری وایه به ره م منالیی ئه و ده رۆم و جاری واشه ئه و بۆخۆ ده که ویته بی ری کات و رۆژانی رابردوو. کاره کتهری دووهه م واته "دیانا" له کاتی ئیستادا ئه ژیت. به لآم ئه گهر له م بارودۆخه ی که تییدا یه رزگار نه بیته، قه ده ری ئه ویش وه ک قارمانی یه که می لیدیت. ژبانی سیاسی "دیانا" ئه کریت وه ک پاشخانی ژبانی "ئه مو" چالو بگریته. له بن سیبه ری ژبانی "دیانا" دا، ویستومه وینه یه کی کومه لاپه تی، سیاسی و فکری کوردان له م سه رده مه بخره روو. بیگومان سه ره رای خه یالیوونی، هه ر ویستومه دۆخه که وه ک خۆی به کراسیکی ریئالیستی پیشکشی خۆینه ران بکه م.

موراد جوان: له رۆمانی "پاییزی درهنگ" دا دیار بوو، له مه شدا به باشی دیاره، قارمانه کانت له ده و رانیکه وه دین که یا له هه ندران ژباو، یا له به ندیخانه دا ماون و گه راونه ته وه نیو کومه لگه یه ک که سالانیکه نه یانینیوه. به لآم ئه وان ده گه رینه وه نیو کومه لگه یه ک که دووره له خه یالیان و ئه وه ی که بۆی تیکۆشاو. حه تا کومه لگه یه ک که تیکچوو و پینچه وانه ی ئایدیالیانه، چما؟ له به ر ئه وه یه که تیکۆشانی قارمانه کانت سه رنه که وتوو، یا له به ر تیکشکاو ییانه؟ نایا ئه وان به شوین ئووتۆپی و خه ون و خه یاله وه بوون و دووای ئه زموونی زۆر تان و ناخۆش وه ک به ندیخانه، گرتن و کۆچبه ری پینان که وته سه ر عه رز و له راستیی ژبان تیگه بیشتن، یا به هه لکه وت جیلی کومه لگه له گه لیان ناگونیجیت؟

فرات جهوه ری: نیزیک به سی ساله که خۆم له دهروه ی ولآت، له هه ندران ده ژیم، له سه رده می مندا به هه زاران کچ و لاوی کورد دهاته نه گرتن و

هینراوه که دوو قارمانی تر به رز بکاته وه و به یه کترین بگه به نیت، نه بۆ خۆی. به تابهت ئه م دوو قارمانه له به رچاوم وه ک یه ک گرینگ بوون بۆ رۆمانه که. به لآم له چاو پیکه وتینیک که سه به رت به رۆمانه که له گه لت کراوه، خۆیندمه وه که قارمانی به شی یه که مته وه ک قارمانی سه ره کی پیناسه کردوه. هۆی سه ره کی بوونی ئه و و ئه وه ی که ئه و له "دیانا" گرینگتر بیت چیه؟

فرات جهوه ری: هه لسه نگانده کت راسته. له رۆماندا سه ق قارمانی سه ره کی هه ن: "ئه مو"، "دیانا" و نووسه ر. له به ر ئه وه ی که به شی یه که می رۆمانه که به شیوه ی "من" نووسراوه، "ئه مو" بی ناو ده مینیت و هه تا له هیندیک له نووسینه کانی سه به رت به رۆمانه که ئه و وه ک "قارمانی بی ناو" ناسیندراوه. "دیانا" قارمانی دووهه مه، "دیانا" نیوی شاراو یه. ئه م ناوه دوور له شار ناو نراوه. قارمانی سه یه مه میش نووسه ره، که بۆ کۆنفیرانسیکی ئه ده بی له سو ئیده وه گه راوه ته وه ئه و شاره ی که هه ر دوو قارمانی پیشوو له نیو دۆزه خیکدان. نووسه ر هاو رپیی بیست-سی سال پیشتری قارمانی یه که مه، که پیش گرتنی هاو رپیه کی چۆته هه ندران و دوای ئه و هاو رپیه کی گه راوه و پا زده سال له به ندیخانه ماوه ته وه و په یوه ندیان چچراوه. یه کیکیان وه ک نووسه ر له هه ندرانه وه گه راوه ته وه شاره که، ئه و یتریان دوای پا زده سال زیندان دیواره کانی رووخواو و له و نیوه ماوه ته وه. نووسه ر ناگای له هاو رپیه کی نییه و نازانیت که ئازاد کراوه، به لآم قارمانی یه که م ناگاداره له هاتنی نووسه ر و دوای کۆشتنی که سیک و یا پیش ئه وه ی که که سیک بکۆژیت، ده یه ویت بچیته کۆنفیرانسی هاو رپیه کی، ئه کریت

چه فۆکه ی له دلی هاو رپیی خۆیی، له دلی نووسه ر هه لکو تیت. خۆینه ر ئه مه له مۆنولوگی ئه و که جاری وایه شی زوفیر نیایه هه ست پنده کات. قه ده ر ئه وان دوو جار رو به رووی یه کتر ده کاته وه، هه ر دوو جاریش به شیوه یه کی تراژیدیک. به هۆی ئه م هه لکه وتانه و پا رچه کاغه زیک نووسه ر "دیانا" ده دۆژیته وه. هه روا ئیمه به ریگی نووسه ره وه ده بیته بینه ری ئه زموونه کانی "دیانا" و له کۆتاییدا قارمانی یه که م باشتر وه ک قارمان یا کاره کتهری سه ره کی ده رده که ویت.

موراد جوان: له هه ندیک له نووسراوه کانی پیناسه کردن و ره خه نیش بینیم، که هاو بی ره یه که هه بیته که قارمانی به شی یه که م بی ناوه. من خۆم زۆر به نا شکرایی ناوی ئه وم دیت. نایا ئه و "ئه مو" نییه، جهنابت چی ئه لئی؟ گه لو له به ر چی ههستیکی وا پیکه توه که ئه و بی ناوه؟

فرات جهوه ری: به لآ، ناوی "ئه مو" یه، به لآم هه لسه نگاندن رهنه گرانیش به جیه. "ئه مو" ئیتر "ئه مو" ی پیشوو نیه. هه تا دایکیشی به م ناوه بانگی ناکات. له لایه ک ئه و قارمانیه تیبه ی نه ماوه. ئه و ئیتر تیه ژر سیه ن و تیکۆشه ری پیشوو نییه، خه لکی له ده وری نییه، له کراسیکی خه مگیندا ده ژیت و له ناگری ته نیاییدا نه سووتیت. خه ونه کانی، ئیده ئاله کانی و ئامانجه کانی تیکچوو نه؛ ره نجه کانی، لاویتی و ریز و حورمه تی له ده ست داوه. ئه و گه نجه ی که کانتیک قامه ت به رز، سه ربلند، بره وایه خۆ بوو و له شوین گۆرانکاری گه وه بوو ئیتر ئه وه نه ماوه، ئه م به گه نجی رۆبیشتوو و به شیوه یه کیت گه راوه ته وه. ئه مه ی که تاز ه ها تووه، به خه یالی تیکشکاو، به هیوای لاواز وه بروا تیکچووی ها توته وه. ئه و له نیو پردی ره شبینی له سه ر دیواری خه مو کی گیری خواردوه، ئیتر قارمانیک

بېسەرلار ۋە ئۇلارنىڭ دەرىجىسىنى كۆزەتكەن. ئەمەلىيەتتە، ئەمەلىيەتتە، بەلەم ھەممۇ كاتتىك ھەر بە فەرقى گەرنەھەدا دەۋىن. زۆرەيەن ھەر ۋەك خۇيان ماون، لە رابردودا دەۋىن، ئەوان پىيان ۋايە كە مەرقەكانى نىخۇخۇ ۋىلايىتى ۋەك خۇيان ماون ۋە نەگۇراون. بەلام ۋا نە، ھىچ شىتېك ۋەك خۇى نامىنىت، ھەممۇ شىتېك بەردەوام لە گۇراندايە. مەرقەكانى ھەندەران لە لايەك بە ئىش ۋ نازارى كۆچبەرىيەھە بىندىن ۋ لە لايەكىترەھە بە خەيالى گەرنەھە بۇ ۋىلاتى باوك ۋ باپىرانىان. لىرەدا مەن بەندىكرائىش ۋەك ئەوانە دەبىنم كە بە ناچارى لە دەروى ۋىلات دەۋىن. ئەگەر كەسىك يازدە سال لە گرتووخانىە دياربەكرە ماينىت، ئەھ ۋىلات ۋ لە شارى خۇى دوورە ۋ دوور لە گۇرانكارىيەكانى ۋىلات ۋ شارەكەى ژباھە. لە بەر ئەمە، جىاوازييەكى فەرھەنگى ۋ كاتى دەكەۋىتە نىۋ ئەمانە نىخۇخۇ ۋ ئەوانە لە ھەندەران. رەنگىيان ۋەك يەك ۋ زەمانىشيان ۋەك يەك بىت، جىھان ۋ شىۋازى بىر كەرنەھەيان گۇراۋە. كاتتىك كە ئەلىم ئەمانە لە تاراۋگەن ۋ لە بەندىخانە بە ئاگرى تامەرزۇبۇنەھە دەسسوتىن، بەھ مانايە نىە كە ئەمانە لە ۋىلاتن لە خۇشى ۋ شايدا دەۋىن. ئەگەر ئەمانە لە تاراۋگە ۋ يا بەندىخانە دەردى دلىان ھەبىت، ئەمانە لە نىۋ ۋىلات ھەر دوو ئىشيان ھەيە. ئەوان ھەم بە فىزىكى رەنجان كىشاۋە، ھەم لە بوارى دەروونى. ئەمانە نىۋ ۋىلات گەلىيان لەوانە ھەندەران ھەيە، ئەمانە ھەندەران خەزبان لە ئەمانە نىۋ ۋىلات نىە. ماناي ئەۋەيە كە كات ۋ جىلەكان جىاوازيەكى فەرھەنگى خىستووتە نىۋ ئەمانە نىخۇخۇ ۋ ئەوانە لە ھەندەران. لە بەر ئەمە، كاتتىك قارمانانى بەندىكرائى ۋ يا كۆچبەرى مەن دەگەرنەھە ۋىلاتى خۇيان ۋ مەرقەكانى سەردەمى پىشوو نايىن، ئەھ گەرمىيە پىشوو ھەست پىناكەن، بىھىوا ئەبن، زىز ئەبن، ھەست بە ناخۇشەۋىستى دەكەن. يا كاتتىك كە ئەوان بە دلىپاكى نىزىكى ھاۋولائىيەكى نىخۇخۇيە دەنەھە ۋ فىلىيان لى ئەكرىت، ئەوان نائومىد دەبن. مەن نموونەيەكى كۆنكرىتتان بۇ باس ئەكەم: مەن ئەم بەھارە لە ۋىلات بووم، جوامىرىكەم بىنى كە دە-جوازە سال لە زىنداندا مابو، بەلام مەن نەمزائىبوو. ئەھ ۋا سادە ۋ نەرم ۋ نىان بوو، دەنگوت تا ئىستا شەپكى لىنەدراۋە ۋ ناتوانىت نازار بە مىروولەيەك بگەيەنىت. بەلام كاتتىك لىم بىست كە ئەھ زىاتر لە دە سال لە گرتووخانە ماۋەتەھ، ئىتر لە ژيانى دەركەيى زىاتر، بارى دەروونىي سەرنجى مەنى راكىشا. كاتتىك ئىۋارە لە گلاسىك پىكەھە دانىشتىن، ئەھ دەمى ۋەبوو، گرىان كەۋتە گەرووى ۋ وتى: "ئەھ كاتە لە شارى خۇم لە بەندىخانە نازاد كرام، ھەستەم كە ۋەك ئەۋەي كە لە ۋىلاتىكى غەرىب بىم، مەن ھىچ شىتېك نەناسىيەھە. ئەھ ئىۋارە دەركەتمە سەر بالكون، دەستەكانم بە مەلە ئاسنەكانەھە گرت، چاوم لە شەرەكە كەرد ۋ وىستەم ھاۋار بىكەم ۋ بلىم "ئەھ شەرەكە، ئەھ مەن نازاد كرام". بەلام دەنگەم دەرنەھات. گەرمەھە نىۋ مالاكە، تەنبا داپكە پىرەكەم لەۋى بىنى. بەرەبەيىنى زو ھىندىك پارەھەلگرت ۋ چوومە دوكان، بەلام مەن نە پارەكانم دەناسىيەھە، نە لە لاي مەن قىمەتەن ھەبوو، لەبەر ئەھ ئەم شتەنەي كە پىۋىستەم بوون كۆمكردەھە ۋ ھەممۇ پارەكەم لە سەر مېزەكە دانا. خاۋەن دوكانەكە چاۋىكى لە مەن كەرد، بەشى خۇى ھەلگرت ۋ ئەۋەتتىشى دايەھە دەست مەن. چەند رۇم ئاۋا بەسەر برد. دوۋايى تىگەيشتەم كە ئەوان فىلەم لىدەكەن، پارەى زىادىم لىدەستىن، ۋ ھەتا بەشىكىيان لە ژىر سەمىلەكانىنەھە پىم پىدەكەن. لە بەندىخانە پارە بۇ ئىمە قىمەتەن نەبوو، بايەخمان بە دۇستايەتە ۋ مەرقابەتە دەدا. دەمى ئەھە بلىم كە ئەم جوامىرە ھىچ پەيەۋەندىيەكى بە كارەكتەرەكانى رۇمانى "مەن يەككىك ئەكۆم" ھەھ نىە. ئەھ كاتە مەن رۇمانەكەم نووسىبوو ۋ تەۋاوم كەردبوو. بەلام بىنەم كە كەسىك بە تەنبا ئەتوانىت بىتتە سەمبولى دەستەيەك يا جىلەك لە كۆمەلگە.

سەرەراي ئەۋەي كە دەبىنم ۋلامەكەم درىزە، بە ئىزنت چەند قسەيەك لە سەر كارەكتەرەكانى ھەر دوو رۇمانەكە دەلىمەھە. "قەردا"، كارەكتەرى رۇمانى يەكەم واتە "پايىزى درەنگ"، ھەم لە ھەندەران ماۋەتەھە، ھەمىش دوورە لەم بزاقەي كە ئەمەر لە ۋىلات ھەمانە. ئەھ لە سەردەمىكىتەرەھە ھاۋتو، ھەم لە

سىياسەت دوور كەۋتەتەھە، ھەمىش دوورە لە بزاقى ئەمەرىي. كاتتىك ئەھ ۋىلات بىست ۋ ھەشت سال دەگەرنەتەھە باۋەشى نىشتىمان، بارودۇخى ۋىلات ئەھ دەبانە نىۋ سىياسەت. بىجگە لە ژيانى لە ھەندەران، ئەھ لە سالانى كۆتايىدا ھىچ فېداكارىيەكى بۇ نىشتىمانى نەكردو، بەلام رەخنە لە ھەممۇ ھەلەكان دەگرىت، ئەھ ناتوانىت ھىچ كەسىك ۋەك خۇى لىيكات، بەلام ۋىلات سەردەمىك زولمى سەر نىشتىمان، ئەھ ۋەك ھەر كەسىكى دىكەي لى دىت. كارەكتەرەكانى رۇمانى "مەن يەككىك ئەكۆم" سەر بە بزاقى ئەمەرىي. ئەھ قوربانىيان داۋە، خەبائىيان كەردو، بۇ چىكان رايانكردو، سەريان ۋەدېۋارەكانى بەندىخانەكان كەۋتو، نازارى فىزىكى ۋ رۇحىان چىشتو. زۆر كەس لە پىناۋ رەنجەكانى ئەھ بەرز بوونەتەھە ۋ بەرز ئەبنەھە، لە سەر نىۋى ئەھ بوونەتە خاۋەن ناۋ ۋ پەلە ۋ پايە، بەلام ئەھئان لە بىر كەردو، گوپىان پى نادەن، بىرەنەكانىيان سارپۇنەكەنەھە. مەن بە ھەر دوو رۇمانەكە ۋىستوومە سەرنج بىخەمە سەر بارودۇخى ۋىلات ۋ ھاۋولائىيان ۋ دۇخەكە بىكەم بە باھەتە گىفتوگۇ.

موراد جوان: وشىيارى سىياسى ۋ ھەتتا دەسكەۋتەكانى سىياسى ۋ فەرھەنگى كۆمەلگە كوردى لە ماۋە ۱۵-۲۰ سالى رابردودا گەبىشتوۋەتە قۇنالىكى پىشكەتووتەر ۋ بەرىنتر. ئەھ لە رۇمانەكاندا بە روونى ديار نىە، ھەر چەند لە ژىرەھە ئەتوانى ئەۋانىش بىنى. بەلام ئەمەي زىاتر سەرنجى تۇي راكىشاۋە ۋ لە رۇمانەكاندا جىبى گرتوۋە دارمانى كۆمەلگە، بىخەمە ۋ ھەست بە بەرپرسايەتە نەكردى مەرقەكانە. ئەم ئاست بەرزى سىياسى ۋ دۇخى دارمانى كۆمەلگە بە دەست مەرقەكان چۈن لە گەل يەك ھەلەدەسەنگىنى، پەيۋەندىيان چىە؟ ئايا دوو باھەت، دوو شتى جىاوازان ۋ ھەر كامەيان بە رىگى خۇبەھە دەجۇنىت؟

فەرات جەھەرى: بىگومان ئىستا كورد لە ھەممۇ كاتتىك زىاتر لە سەر پىيە. بزاقى كوردان لە ھەفتاكان تەنبا جۇلانەھە گەنجان بوو، ئىستا بەرىنتر بۇتەھە، بووتە جۇلانەھە گىشتى جەماۋە. لە ھەممۇ شىتېك گرىنكتر، ئەمەر ھەممۇ پىكەتەكانى كۆمەلگە كوردى لە سەر پىن ۋ بەشدارن لە سىياسەت. ئەمەر مەنلەن لە سەر پىن، ئان لە پىشەھەن، بە دەيان شەرۋانى لە دەستى كورداندا، دەيان پەرلەمەنتار بە نوئىنەرايەتتى كوردان لە پەرلەمان، كوردان خاۋەن تەلفىزىون، گوفا، رۇننامە، ناۋەند ۋ چاپخانەن. كوردان بە ھەممۇ شىۋەيەك ھەن ۋ لە رۇزەفدان. بەلام لە لايەكىترەھە ئەزانىن كە بە ھەزاران گوندى كوردان سوتىنراۋ ۋ دانىشتوۋانى لە شەرەكان بۇبوونەتەھە. ئاگادارىن كە بە ھەزاران كچ كۆرى كورد لە بەندىخانەكاندا ۋ بە ھەزاران كچ ۋ لاۋى كورد لە سەر چىكانن، بە دەيان ھەزار كورد ناچارى كۆچ كرۋن بۇ مىترۇپولەكانى توركيا ۋ ۋىلاتانى ئەۋروپى، بە سەدان ھەزار مال تىكچوونە ۋ ئەمانە ھەممۇيان پىكەھە، تىكەلاۋى ھەندىك دەسكەۋت، بىرنى قولىيان لەسەر جەستەي كۆمەلگە كوردى داناۋە ۋ ترازىدىيان پىكەتەنەھە. كاتتىك كۆمەلگەيەك سى سال لە شەردا بىت، ئەم شەرە بە ئەنجامىكى باش كۆتايى پى نەھاتىت ۋ ھەر بەردەوام بىت، لەم كۆمەلگەيە بوارى دەروونى مەرقەكان بىرندار دەبىت ۋ تىكەچىت. كۆمەلگە ناخۇش دەكەۋىت، بە وتەيەكىتەر توۋشى دارمان دەبىت. ئەم بوۋارى نەخۇشەيەي كۆمەلگە جىگە سەرنجى سىياسەتمەداران نىيە، ئەمانە بە بوۋارە سەختەكاندا سىياسەت دەكەن، خۇيان دەخەنە نىۋ رۇزەف ۋ بەرز دەبنەھە. ئەھ ھەم كۆمەلگەيە توركەكان دەگرىتەھە، ھەم بۇ ئەمەرىكىيەكان ۋايە ۋ ھەم بۇ كوردان. بەلام ۋەك نووسەرىك ئەركى ئىمە چىە؟ كارەكەمان ئەۋەيە كە تىكەلاۋى بىكەن لە گەل مەرقەكان ۋ لە نىۋ ئەۋاندا تاكەكان ھەلبىزىر ۋ بە باشى بىنانسىن ۋ بىكەۋىنە قوۋلايى رۇحىان، ئەھ بەرز بىكەنەھە ۋ بىكەن بە باھەتە گىفتوگۇ. ھەممۇ كەسىك ئەتوانىت تارىفى قارمانىك بىكات، بەلام كى باسى قارمانانى شارۋە بىكات؟ قارمانەكانى ناديار ئەۋانەن كە مالىان سووتىنراۋە، ئەۋانەن كە لە نىشتىمانىيان دەركراۋن، ئەۋانەن كە بە ھۇى شەرەھە توۋشى سۈلكەردن بوون، ئەھ ئۇنە شەھىدانەن كە ناچار بە لەشفرۇشى دەبن، ئەۋانەن

که به ناچاری روو له دزی ده کهن و ئەوانەن که تا گەروو تووشی نەخۆشییە دەرروونییەکان بوون. کاتیکی لێم بابەتە نزیک دەبمەوه، پێویستە باسی هەر دوو لا بکەم. بەلام مەبەستی باسەکەم دۆزینەوهی چارەسەری نییە، ئامانجی من تەنیا دەستنیسانکردنی دۆخەکە و کێشەکەیە.

موراد جوان: تو خۆت لە شوێنیک باسی ئەوەت کردوووە که لە نێو رۆمانەکەت ئەکریت زۆر دیاردە و شیوازی و ئێزەیی پێکەوه دیار بن. چۆن وا دەبیت؟ ئایا ئەمە بەهیزبوون و یا لاوازی رۆمانەکە دەگەینیت؟ یا ئەم پێداگرتنە که رۆمانەکان لە یەکتەر جیا دەکاتەوه، زیندەرووییە، لەوانە یە ئاسایی نەبیت رۆمانی سایکۆلۆژیک و ریاڵیست، پشکینەر و ماجەرایی یا مۆدێرن و پۆستمۆدێرن لە یەکتەر جیا بکەیتەوه؟ فرات جەوهری: پێشتریش وتووومە و ئیستاش دۆپاتی دەکەمەوه که هەموو

بیر کەوتەوه، ئیزنم بەدیت، ئەمە وهک نموونە ی کۆتایی بوو لەلامانەوهی ئەم پرسیارە دینمەوه. لە سالی ۱۹۹۴ ئیمە ۴۰۰ نووسەر لە سی ولاتی جیاوازهوه بە کەشتییەک چوینە سەفەری "دەریای رەش". لە نێو هاوسەفەرەکاندا چەند نووسەری تورکیش هەبوون وهک "جان یوجەل" سی رەحمەتی و "ئۆرھان پاموک". من و "جان یوجەل" هەر پێکەوه دادەنشتین و لە سەر کورد و تورک و ئەدەبیاتی کوردی و تورکی قسەمان دەکرد. ئەو دەبیت ئەم کۆمەڵگەیانە که مۆدێرن نەبوونە، چۆن ئەتوانن ببن بە پۆستمۆدێرن؟ ئیوارەبەک "ئۆرھان پاموک" ییش هاتە کۆبوونەوه کەمان، "جان یوجەل" لێی پرسی، ئایا تۆ ئەدەبیاتی پۆستمۆدێرن دەنووسی؟ "ئۆرھان پاموک" وتی "نا، هەندیک رەخنەگری ئەدەبی دەرخەنە ئەم قالیبەوه". وایە، مرۆف بنووسیت، کەسانی شارەزا و رەخنەگری ئەدەبی بەرھەمەکانی مرۆف دەرخەنە قالیکی و ناوی لە سەر دادەنێن.

منیش بێ ئەوهی که بیر لە شیوازهکانی ئەدەبی بکەمەوه دەنووسم و شرۆفەکه بوو خاوەن نەزەران بەجی دەهێلم.

موراد جوان: سەبارەت بە رۆمانی دواییت باس لەوه کراوه که گۆیا ئەو بە زمان و تەکنیکیکی وا نووسراوه که بە ئاسانی دەکریت بکەویتە نێو بواری سینەمایی. من بۆخۆم بەتایبەت بەشی یەکەم دوور لەم تەکنیکە بیینی، ئەو دیمەنە حالی رۆحیی قارەمانی بەشی یەکەم و فکر و پلانەکانی که لە مینشکی تیپەر دەبن و بەم دلەراوکی بەتینە که لە رۆمانەکاندا هەبە چۆن ئەکریت لە گەل پەردەیی سینەما بگونجیت؟ جەنابت رات چیه لە سەر ئەمە، ئایا ئەو کاتە که ئەم رۆمانەت دەنووسی، بیرت لەوه کردبوو که بە شیوەیەک ببنووسی که بکریتە فیلم؟

فرات جەوهری: بەلێ، ئەم بۆچوونە بەتایبەت لە لایەن سیناریست "ئابدین پارلیتی" پێشکەش کراوه. "ئا. پارلیتی" تا ئیستا بۆ تەلەفیز یۆنەکانی تورکی زنجیرەفیلمی ئامادە کردوووە و سیناریۆی فیلمی سینەماییشی نووسیبوو. ئەو بۆخۆی ئەم رۆمانەیی نیزیکی لە سینەما بینیوه و پێی باش بووه. من بروام بە "ئابدین" هەبە، ئەگەر خۆی بییەویت ئەتوانیت رۆحی رۆمانەکە تیپەری سینەماش بکات، بەلام لە لایە کێترهوه قسەکەت راستە، بەتایبەت بەشی یەکەم که لە مۆنۆلۆگی نیوخۆیی پێک هاتوووە و سایکۆلۆژیکە، کاتیکی بخریتە سەر

کاتیکی لە قالیبو کلیشهەکان دلتنەنگم و هیچ کاتیکی نامەویت لە قالیبکی دیاریکراودا خۆم بەستەوه، یا بە پێی کلیشهەکە هەلسوکەوت بکەم. لەبەر ئەمە، کاتیکی که دەنووسم، نالییم که رۆمانەکەم بەو شیوەیە و یا بەم شیوەیە بنووسم که ئەو بکەویتە فلان یا بیقان شیوازی ئەدەبی و وێژەیی. بەرای من ئەم کراسە بۆ ئەدەبیات تەنگە. بەرای خۆم ئەم نووسەرانی که بە ئاگایی دەیانەویت بەرھەمە کەیان بە پێی شیوازیکی دیاریکراوی ئەدەبی بنووسن، خۆیان گیرۆدەیی ئایدۆلۆژیک دەکەن. راستە، وهک ئیزمی سیاسی زۆر ئیزمی ئەدەبیش بەیدا بوونە، بەشیکی زۆریان وهک نازەزایی سیاسی سەریان هەلداوه، هەندیکیش لە دژی یەکتەر دەرکەوتوونە و پێشکەوتوون. کاتیکی من لە سەدەیی بیستەمدا هەستم و پێداگری لەسەر ئەوه بکەم که وهک ریاڵیستیک "بالزاک" سی بنووسم، وهک ناتورالیستیک "زولا" سی بنووسم، وهک سورریالیستیک "بیرتۆن" سی بنووسم، وهک مۆدێرنیستیک "زۆیس" سی بنووسم؛ ناچ. ئەوکات من شتیکی لە ئەدەبیات زیاد ناکەم، تەنیا وهک کۆپیەکی خراب دەمینمەوه. زۆر بەی ئیزمەکانی ئەدەبی وهک بزاقەکانی هونەری و ئارشیستیکتی پەرەیان سەندوو، بەلام داوایی هەندیک لە نووسەرانی ئەوان لە ئەدەبیاتیش ئەزموون کردوو. بەتایبەت پۆستمۆدێرنیزم که بۆخۆی لە مۆدێرنیزمەوه سەرچاوەی گرتوو، یا وهک کاردانەوهیەک، لە دژی ئەم پێشکەوتوو، زیاتر چەمکیکی تاییبەت بە ئەنداز یارییە. ئیستا نموونەیکەم

سینهما و ئەم رۆحه ئەگەر لە سینهماش نەتوانیت خۆی دەربەریت، ئەکریت تیکبچیت. ئەوه بە تەواوی بەستراوەتەوه بە تیگەیشتن و شارەزایی سیناریست و دەرھینەر. بەلام کاتیک دەنووسم، من بیر لەم شتانه ناکەمەوه که ئەم بە زمانیکی تر وەریبگێریت، بێی بە فیلم، بێی بە ئۆپیرا، یا بە شانۆ. من تەنیا سەرنج دەدەمە چیرۆکەکی خۆم.

موراد جوان: ئایا رۆمانە کوردییەکانی دیکە ئەخوینییەوه؟ رۆمانی کوردی لە چ قوناغیکدا، ئایا ئەکریت باس لە رۆمانی کوردی بکریت؟ فرات جەوهری: بەلێ، من بە خویندەنەوهیان شاد ئەبم، خۆشم لە هیندیکیان دیت، لە بەشیکیان کەمتر و لە هیندەکیان هیچ خۆشم نایەت. ئەگەر باسی هەبوون و یا نەبوونی رۆمانی کوردی بکریت، ئەتوانم بە ئاسانی بڵێم کە ئەو لە بەرهەم پێشکەوتنە و بێگۆمان بوونی هەیە. نە تەنیا رۆمانی کوردی، چیرۆکی کوردی و هەلبەستە کوردیشمان هەیە و لە ئاستیکی بەرزدان.

موراد جوان: با بگەریینەوه سەر کوردستانی باکوور. "محەممەد ئوزون" هەموو رۆمانەکانی خۆی پیشتر بە کوردی نووسیون و دواتر وەریگێراونەتە سەر زمانی تورکی و بلاوی کردوونەوه. هیندییک کەس ئەلین کە "محەممەد ئوزون" کاتیک لە ناو کوردانی کوردستانی باکوور ناسرا کە رۆمانەکانی بە تورکی بلابوونەوه. "پاییزی درەنگ" کەکی تۆش بە تورکی دەرچوو. پیم وایە زۆری پیناچیت "من یەکیک ئەکوژم" یش بە تورکی دەرئەچیت. بۆ چی ئەمە پینووستە؟ رۆماننووس دەیەویت زۆر تر بخویندریتەوه، بناسریت یا هۆبە کیتری هەیە؟

فرات جەوهری: راستە، هەرچەند "محەممەد ئوزون" رۆمانەکانی بە کوردی دەنووسین، بەلام ئەو لە ریگەیی زمانی تورکییەوه نوابانگی نووسەری بەدەستەینا و لە تورکیا بوو بە نووسەریکی ناسرا و دواي ماوەیەکیش بوو بە یەکیک لە نووسەرانێ پرخوینەری زمانی تورکی. بێگۆمان مافی هەر نووسەریکە ببینیت کە پەرتووکی کانی بلاو دەکرێنەوه و دەخویندریتەوه. ئەم قسەیی کە ئەلێت "من بۆ

قوتوی مێزە کە ئەنووسم" تەنیا ئوستووهریە کە و بەس! خوینەران ئەبێ لە بیران بیئت کە سەردەمیک خۆم لە دژی وەرگێرانی بەرھەمەکانی کوردی بۆ تورکی بووم. ئەوه لە کاتیکدا بوو کە نووسینی کوردی جێی نەگرتبوو، کوردەکان بە کوردی نەیان دەنووسی، هەموو شتییک کە دەنووسرا بۆ ئەدەبیاتی تورکی دەبوو بە مال و کوردی قەدەغە بوو. بەلام ئەمڕۆ دۆخە کە جیاوازه. ئەمڕۆ نووسین بە زمانی کوردی هەیە و پێشکەوتنەوه. کاتیک رۆمانە کەم بە تورکی دەرئەکەوت، کەس نالێت نووسەرە کەکی تورکە، من وەک نووسەریکی کورد دەکەومە بازاری تورکیا. لە لایە کیترووه، دواي "محەممەد ئوزون" بەرھەمەکانی چوار-پینج نووسەری دیکە کورد بە تورکی وەرگێردراون. راستە، رۆمانی "پاییزی درەنگ" ی من لە لایەن "محەممەد کیزیلکایا" لە لایەن چاپخانە "ئیتهاکیه" وە بلاو کرایەوه و ئەوان زۆر لێی رازی بوون. لە چاپەمەنیی تورکیادا هەندیک رۆژنامەیی وەک "رادیکال"، "تارف"، "سەباح"، "زەمان"، "قیرگول" و ئەوانی تر نووسراوه و ئانالیزیان لە سەری نووسی و بۆ جاری یە کەم لە مێژوویی سالی نووسەریم لە پەرتووکی کەم پارەم دەستکەوت، بەلام بەداخەوه ئەو پەرتووکی بە کوردی نەبوو، بە تورکی بوو.

موراد جوان: ئیستا بەچییەوه خەریکی، لە داھاتووی نیزی کدا چ پلاتیکت هەیە؟ فرات جەوهری: هەنووکە من ئیتر دەستم لە کاری رۆژنامەوانی، چاپخانە و وەرگێران هەلگرتووه و تەنیا خەریکی نووسینی رۆمانم. ئیستا زۆر خەریکی خویندەنەوه، بەلام ئەگەر گەر بێم ئەم زستانە دەست بە نووسینی رۆمانی نوێ دەکەم.

وەرگێران لە شیوەزاری کورمانجیەوه بۆ شیوەزاری سۆرانی: ولات نەهری
پینداچوونەوه: کەریم فەر خەپور

FIRAT.
CEWERÎ

“

"Firat Cewerî, değerlerin zulüm ve baskı karşısında yok olduğu, insani duyguların köreldiği bir ortamda, yazgısına boyun eğen insanların, katilken bile maktul olanların hikâyesini anlatmaya devam ediyor."

”

li erdê rûniştiye, serê te daniye ser çoka xwe û porê te miz dide. Tu hê tam bi ser hişê xwe ve nehatibû, ji te re wek xewnekê hat. Te ew bi xumamî dît. Gava tu bi ser hişê xwe ve hatî û te ew xwîn meraq kir, wê bi tirs got: – Xwîna çi?

Ew xwîna ku li ber çavên te li wê rasta odê belav bûbû, tu bir demeke din. Te wek pehîneke xurt di nav lingên xwe de his kir, janeke dilêş xwe di hemû laşê te de da der. Lê baş bû te zû xwe ji wê dema dojhê vekîşand. Hûn paşê rabûn, ew tazî, te jî derpikê kinik kişand xwe û hûn derbasî mitfaxê bûn. Saeta li mitfaxê pêncê sibehê nîşan dida. Berfa li derve ya ku ji sermê ziwa bûbû, ji şewqa elektrîkên kuçê wek mircanan diçûrisî. Digel ku tu perde li ber pencereya mitfaxê tunebû jî, dîsa Rozîn tazî bû. Ew azad bû.

Tu jî li mala wê azad bû, qet nebe, heta hingî te wilo his dikir û haya te ji tiştên ku wê paşê bibûna tunebû. Tiştê ku paşê bû û bi serê te de hat, te digot qey ji filmekî sînemayê pengîziye û hatiye bûye perçakî jiyana te.

Rozîn bi laşê xwe yê spehî sarinc vekir, qutîkek ava pirtûqalan jê derxist, xwe dirêjî du qedehan kir, yek ji te re û yek jî ji xwe re dagirt. Paşê rûn, penîr, nan û xiyar derxistin ser masê û ji we re sandiwîç çêkirin. Dûre ne bi gotina te, lê ew bi xwe rabû û çû ji serşokê bornozê xwe yê pembe li xwe kir û hat li cihê xwe rûnişt. Ew pîr dilşa xuya bû. Dilşa bû, yê ku wenda kiribû, bi salan lê geriyabû, dîtibû û ew yek aniha li hemberî wê rûniştibû û di berbanga sibehê de pê re xurînî dikir.

Piştî ku we bi bêdengî her yekê çend qert li sandiwîçên xwe xistin, wê serê xwe hilda, bi kûranî û bi hezkirin li te nêrî û hêdîka di ber xwe de got:

– Tu nizanî bê ez çiqaşî li te geriyam. Ez li hemû kuçê û kolanên bajêr, li hemû kafê, restorant û dikanan li te geriyam. Ez li hemû otobusên bajêr siwar bûm û çûm vî serî û wî seriyê bajêr, li te geriyam. Lê min tu nedît. Ez sê rojan li ser hev, li her derê bajêr geriyam, lê bêfêde bû. Ma tu çûbû ku?

Te jî berê xwe dabûyî, te ziq li çavên wê dinêrî, ji ecêbmayîne devê te ji hev mabû û ji ber ku tu ewqasî xayizî gotinên wê bûbû, te nizanîbû ya ku wê dawî kir pîrs bû an na.

Digel ku wê bi rewşa te ya ruhî dizanîbû û hertim li dû

kewandina birînên te bûn, dîsa mîna ku ew jê bêhay bû, got:

– Ma te çawa keda ewqas salên me da ber lingan û tu çû? Hii, te çawa wilo kir?

Te xwe wenda kir, tu çû demeke din.

– Heke min xwe nedaya alî ez ê dîsa bihatama girtin, ez ê bi salan di hepsan de bimama, wan ê îşkenceyên nedîtî li min bikirana.

Paşê tu ji nişkê ve lê hay bû ku tu behsa demeke din dikî. Tu tavilê bi ser hişê xwe ve hatî û te peyv guher.

– Tu bi rastî dibêjî ku ez û tu bi hev re jiyane? Heke wilo be jî nayê bîra min.

– Ji xwe problema min û te ew bû. Te tiştêk dikir, paşê

te digot: “Nayê bîra min.” Te xwe ji bîr dikir. Dem, nav û cih nedihatîna bîra te. Tu ditirsiya. Ma nayê bîra te bê min çawa tu dixist hemêza xwe, min tu di hemêza xwe de diguvaşt û digot: ”Li vir tiştêk tuneye, kes nikarin tadê li te bikin.” Ma nayê bîra te bê tu çiqaşî di hemêza min de digiriya?

Na, nedihat bîra te.

Ew piştî kêliyêkê rabû, çû serşokê û bi bornozekî spî vegeyriya. Wê ew bornoz dirêjî te kir û got:

– Kerem bike, ev jî bornozê te ye. Ma nayê bîra te ku me bi hev re ev ji te re kirîbû?

Na, ew jî nedihat bîra te.

wê jî wek Rozîn di bîra te de mabû. Rozîn dizanîbû berê we li ku ye, lê haya te jê tunebû. Milên we di milên hev de, hûn bi dilxweşiyeke sivik di binê sermaya hişk de dimeşîyan. Xortaniya te li te eyan bûbû, tu bi dû ketîbû û qederê destê te xistîbû destê vê xatûnê. Gava hûn ketin taxeke villayan êdî te fêhm kir ku berê we li mala wê ye. Ji bo ku tu dilê xwe têxî cih, tu lê zîvirî û te pirsî:

– Em diçin ku, berê me li ku ye?

Ew sekîni, li te zîvirî, devê te maçî kir û got:

– Em diçin malê, delalê min!

Te hê baş bala xwe nedabû rûyê wê, herçiqasî bi bejnê di bejna te de bû jî, te spehîtiya rûyê wê nedîtîbû. Lê ew bi gotinên xwe spehî bû.

Gava hûn gihîştin ber deriyê villaya wê û elektrîka wê otomatîk pê ket, te dît ku rûyê wê jî spehî ye.

Milê wê hê di milê te de bû. Li ber derî wê milê xwe jî yê te derxist, çentê xwe jî milê xwe yê din kir, bi destekî hundirê çente peland û mifte jê derxist. Hema ku wê derî vekir, zû ji hundir ve kilît kir, çentê xwe avêt wê rasta korîdorê û xwe avêt stûyê te. Kê dera te ket ber,

maçî kir. Paşê bi herdu destan xwe avêt milên te, tu hinekî ji xwe bi dûr xist, bi melûlî li rûyê te nêrî û bi gazin got:

– Te çima ez hiştîm û tu çû?

Mîna ku wê tu bi salan wenda kiribû û ji xwe re ji nû ve dîtîbû. Te tiştêk jê fêhm nekir. Wê her digot: ”Çawa destên te ji min bûn, te çawa ez hiştîm û tu çû?”

Te demekê got belkî te dişîbîne hezkirekî xwe, lê wê navê te hildida û digot: ”Ma te nizanîbû bê min çiqasî ji te hez dikir, ez çiqasî ji te hez dikim?”

Herçiqas te dil dikir ku hûn derbasî mitfaxê bibin û qahweyekê bidin ser jî, wê tu bi dest û lepan ber bi odeya razanê ve kişîşand. Piştî tiştê ku xwendevan texmîn dikin we bi hev kir, wê destê xwe dirêjî lampeya kêşewq ya li ber serê xwe kir, te xwe li ser piştê, wê jî xwe li ser dev dirêj kir, serê xwe ber bi te ve zîvirand, li rûyê te nêrî, bi tilîkên xwe rûyê te miz da, awirên xwe bera çavên te da, kelogirî bû û dîsa got:

– Te çawa dev ji min berda û tu çû? Ma te nizanîbû bê min çiqasî ji te hez dikir?

Ev cara pêşî bû ku te rûyê wê bi vê zelaliyê didît. Rûyê wê wek yê jina te Mariayê bû. Spehî bû. Lê xumamiyekê xwe di awirên wê de davêt ser spehîtiya rûyê wê. Di rûyê wê de xemgîniyeke efsûnî hebû. Te jî hêdîka tiliyên xwe dirêjî biska wê ya ku ketîbû ser çavên wê kir, li pişt guhê wê bi cih kir û te tilîkên xwe li ser rûyê wê gerandin. Dûre te bi herdu destan serê wê ber bi xwe ve kişand û ew maçî kir.

Wê paşê ji ser text destê xwe dirêjî pakêta li ber serê xwe kir, cigareyek jê derxist, pê xist û dixana xwe bi kêlekê de berda aliyê din. Heta ku cigareya xwe qedand jî peyv ji dev derneket. Cigareya xwe di nav xeyalin kûr de, bi kûranî kişand. Te jî nexwest tu bédengiyê xera bikî û wê ji xeyalên wê bi dûr bixî. Ji xwe ya ku tu tê de bû, xeyal bi xwe bû. Encama tesadufiyekê bû. Tu bê armanc derketîbû bajêr, tu li xortaniya xwe rast hatîbû, ji berdêla xortaniya te ve xanimê bi destê te girtîbû, dil dabû te, tu li vê malê kiribû mêvan û niha jî va ye tu di nav nivînê we de bû. Ev tesadufiyek bû, belê, lê ya ku te fêhm nedikir ew bû ku wê tu nas dikir.

Gava piştî kişandina cigarê wê dîsa gotinên xwe ên kêliya berê dubare kirin, te xwe negirt û jê pirsî:

– Gelo tu min û hinin din tevlihev nakî?

– Tu çawa wilo dibêjî? wê got. Te çawa evqasî zû ez ji bîr kirim?

Paşê dîsa ew bi ser te ve daqûl bû û tu maçî kir. Herçiqas maçîkirina piştî kişandina cigarê hinekî madê te xeland jî, te jî bersiva wê da û we hevdu bir û anî. Hûn dûre ji ser text daketin û li erdê bi hev şa bûn. Gava carekê çavên te li nav lingên te ket, te dît ku tu di xwîne de mayî. Wê yeka ha tu pir tirsand. Tu nabêjî hema tu gêj dibî û bêhiş dikevî. Tu nizanî bê tu çiqasî li wê rasta odê li erdê ma, lê gava te çavên xwe vekirin, te dît ew

Maria melekek bû

Beşek ji romana Firat Cewerî

Prolog

Berî bi çend rojan min romana xwe ya nû qedandibû, çavê dawî lê gerandibû, nixteya dawî danî bû û ji weşanxanê re şandibû.

Piştî xelaskirina her romanê valahiyek dikeve jiyana min. Ew karakterên ku ez ava dikim, bi salan bi wan re hevaltî û dostaniyê datînim, ji nişkê ve ji jiyana min derdikevin, ji destên min difilitin, difirin û diçin. Ji bo ku ez şûna wan dagirim, karakterin nû ava bikim û bi wan re têkevim dostaniyekê ez li mijarên nû digirim. Ew mijar jî piraniya caran xwe di demsalên payizê de dirêji fikir û xeyalên min dikin.

Ji bo peydakirina mijarên nû ez carina nikarim di cihê xwe de rawestim û bêsebir vir de û wê de dilebitim; carina jî ez hildikişim odeya xwe ya banî, li ber maseya xwe ya hemberî pencerê rûdinê, herdu enîşkên xwe datînim ser masê, serê xwe dixim nav kefên destên xwe, bi melûlî li derve dinêrim, di xeyalan de kûr diçim û li hêviya fikra romaneke nû radiwestim.

Ez dîsa di pozisyoneke welê de rûniştibûm û di fikran de kûr daketibûm, zengilê telefona di bêrika min de ez veciniqandim. Min bi lez destê xwe avêt bêrika xwe û telefon derxist. Di ekranê de "dolt nummer" (hejmara veşartî) xuya dikir, loma min bersiv neda û telefon danî ser masê. Telefonên ku ez nas nakim ez zû bi zû bersivê nadim, lê dîsa jî fikra "gelo ew kî bû?" heta demekê dev ji min bernade.

Hê welê, telefonê dîsa lêxist. Min vê carê tavilê rahiştê û bersiv da:

—Hallo!

—Hej, det är från polisen. (Merheba, ez ji polisxanê digirim).

Ez di cihê xwe de sar mam. Gelo polis ji bo çi li min digeriya?

Polisê ku li ecêbmayîbûna min hay bû, bi dengê sakîn got:

—Em dixwazin tu werî polisxanê, çend pirsên ku em ji te bikin hene.

Wê kêliya ku te herdu destên xwe xistibûn bin çengên

xwe, tu li hemberî camekana kincan rawestiyabû û te li kinc û modelên di camekanê de temaşe dikir, her tişt hat guhertin; hemû jiyana te serobino bû. Te hingî ji nişkê ve xortaniya xwe di camekanê de dît. Xortaniya te, bi bejna xwe ya zirav, bi por û cênîkên xwe ên dirêj û bi rûyê xwe yê bi ken li pişt te rawestiyabû û bi te re li camekanê temaşe dikir. Tu tavilê li pişt xwe zivirî da ku tu xortaniya xwe zevt bikî, lê te dît wa ye jina te li pişt te rawestiyaye û li te dinêre. Tu li wê nesekînî û te da dû xortaniya xwe. Gava te xwe avêtîyê û ew li te zivirî, te dît ku ew ne tu yî, te xwe tê de nas nekir. Loma tu di cihê xwe de sar ma. Di wê navê de, te dît wa ye jineke ciwan, temenê wê li dor sihî, porê xwe yê dirêj û zer bi nav milên xwe de berdaye û bi çavên xwe ên şînê deryayî bi te re dibêşe.

Bêyî ku tu bifikirî, te got:

—Ez li xwe digirim, li xortaniya xwe digirim.

—Xortaniya te di dilê te yê zindî de dilive, wê got.

Gotinên wê tu ji xortaniya ku di ber te re bihurîbû ve ber bi wê ve kişand. Wê destên xwe dirêjî te kirin, te bi destên wê girtin û te herdu destên xwe xistin nav kefên destên wê. Digel ku derve sar bû jî, dîsa kefên destên wê germ bûn û ew germahiya laşê wê di hemû laşê te de geriya. Belkî jî ya ku tu lê digeriya ne xortaniya te bû, ev bû, germahiya vê zindiyê bû. Xortaniya te tu hiştibû û çûbû, lê vê xatûnê destê xwe dirêjî te kiribû. Ew ne jina te bû, ne wek wê bû; belkî jî ew bû, Xwedê rengêkî din dabûyê, kirasekî din lê kiribû û ew bi vî rengî nazil kiribû.

Wê tu hemêz kir, tu di hemêza xwe de guvaşt û di ber xwe de got:

—Min çiqasî bêriya te kiriye, ez çiqasî li dû te geriyam.

Bêyî ku tu zêde bifikirî û rewşê fêhm bikî, te got:

—Ez yê te me, ez ê hertim yê te bim!

Dawî li berfa ku ji sibehê de dibariya hatibû, herder spî bûbû û sermayeke hişk xwe bera ser bajêr dabû.

Te û vê xanima ku destên we di destên hev de hê li navên hev nepirsîbû, hûn tenê bi hisan tevgeriyabûn.

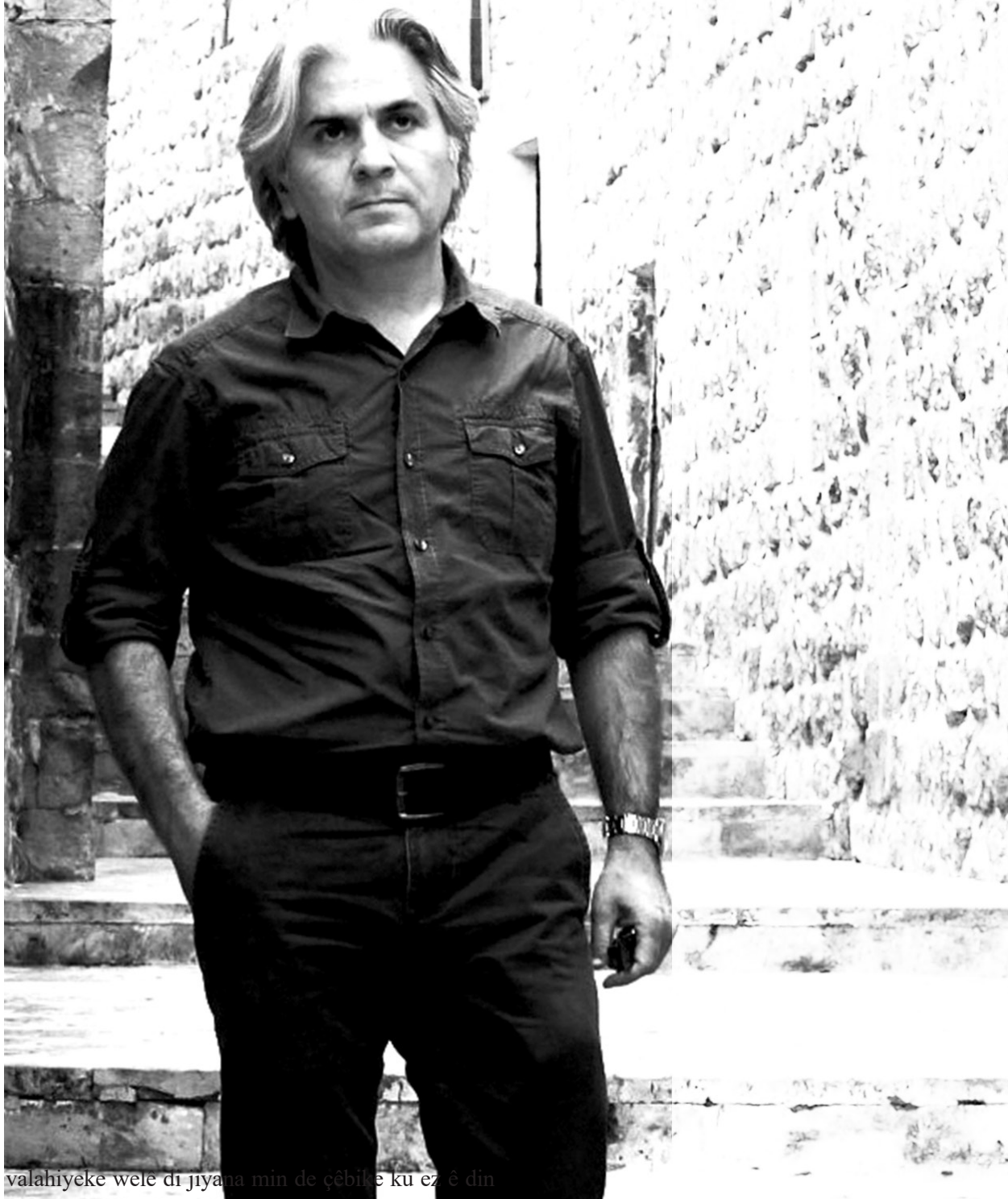
Gava hûn hinekî li nav bajêr meşiyar û we riya xwe dagerand kolanekê, te navê xwe jê re got û te li yê wê pirsî. Qet nebe wê êdî dizanîbû navê te Daniel e û navê

bixwînin, hem jî daxwaza nivîsandina bi Swêdî li ba min xurt dibe. Ev jî nîşana ku ez ê di ber Nivîskariya xwe a bi Kurdî re hêdî hêdî derbasî nivîsandina bi zarê Swêdî jî bikim.

Nizamettîn: Ji bo meraqa xwendevanan ez bipirsim çi projeyên te hene ji bo dema pêş?

Cewerî: Nivîskariya nexweşiyek e û ev nexweşî jî heta mirinê dev ji mirov bernade. Jiyanê bêtê nivîsan

ji bo min pir êmanê tê Jiyanê bêtê nivîsandinê tavalî alaya têkçûnê hildim. Loma, ez bêtê navbir dînivîsinim û heta ji min tê ez behsa naverok û mijarên roman û çîrokên xwe nakim. Ez niha jî li ser romanekê dixebitim, heke karakterên wê bi a min bikin, ez ê zû xelas bikim; lê heke ew li dijî min serî hildin, min protesto bikin û bi a min nekin, ez ê demêke dirêj pê mijûl bibim û em ê hevdu têr bilin û binin.

valahiyeke wete di jiyana min de çêbibe ku ez ê din

di nava siyasetê de ne. Ew li gund û bajaran, li çol çıyan li ser lingan in. Ew têkoşînê didin, şer dikin, dikujin û tîn kuştin. Ew tîn girtin û sirgûnî welatên xerîbiyê dibin. Beşekî mezin ji entelijensiya Kurdan li sirgûnî dijî, digel ku dilê wan ji bo vegera welêt lêdixê û ew di nava nexweşiyên nostaljiyê de vedigevizin jî, dîsa nikarin an nema dixwazin vegerin welatê xwe. Tiştê ez dikim, bêyî ku ez aliyekî bigirim, ez li ser rewş û psikolojiya van mirovan radiwestim. Yekî/ yeka ku silî salî ji welatê xwe bi dûr ketibe û nikaribe lê vegere, çi his dike? Yekî/yeka ku di ber armanca xwe de deh panzdeh salan di girtîgehan de mabe û

tiştêk bi dest nexistibe dikeve çi rewşê? Yekî/ yeka ku bi salan ji bo rizgarêya welatê xwe li çıyan beziyabe û hêsîr ketibe, çi tê serî? Ha ez li dû van mirovan im. Qehreman an jî antiqehremanên min ew in. Herdu romanên min jî, yanî hem "Payiza Dereng" hem jî "Ez ê Yekî Bikujim" li ser dema me ne, li ser îro ne û rewşa ku em tê de ne tînin zimên. Dema me hasas e, her kes rîska ku li ser vê hasasiyetê raweste nade ber çavan. Ne dûr e ku piştî romanek du romanên din ez li dîrokê vegerim.

Nizamettîn: Teknîka romana te gelek balkêş e û di benda xwe de, weke ku tê gotin ya pêşîn e. Gelek kes qebûl dikin ku, hûnandin û teknîka wê biserkeffî ye. Lê ev hûnandin û teknîk tevî ku defîlek e ji bo romana modern, ji aliyê rexnegiran ve zêde nehatiye famkirin û heta hinekan romanê wek du çîrokên dirêj binav kirine. Gelo çi ye ferqa teknîka romana te?

Cewerî: Gava ez dinivîsînim ez edebiyata xwe di qalibekî de heps nakim û naxwazim di îzmeke edebî de bifetisînim. Herwiha ez xwe ji qalib û şablonan jî dûr digirim û bi awayekî azad pê de diçim. Gava ez bingehe berhemekê datînim û stûnên wê diçikînim, ez xwe dispêrim hundirê xwe û bi fantaziyên xwe wê

dixemilînim. Ez di pêvajoya afirandina berhemekê de bi ser riyên nû vedibim, teknîkên nû diceribînim û bi cesaret ava dikim. Ez carina di eynî berhemê de stîlên cihê bi kar tînim, demên cihê di nav hev de dihûnim, çîrokên cihê vedibêjim, lê bi xelean wan bi hev ve girê didim û dikim berhemeke konsantre. Romana min a pêşî Payiza Dereng ji sê dem, sê stîl û sê çîrokên cihê pêk tê. Tu wê ji hev veçinî, tu ê bikaribî wek sê romanên cihê jî bixwînî, trîlogiyek e, lê hûnandina beşan a di hundirê hev de û xelekên ku wan digihînin hev û bi hev de girê didin, wê dike romaneke hevdem. Ez ê Yekî Bikujim du çîrok, bi du awa û du stîlên cihê hatiye nivîsandin, lê xelekên tesadufiyê, bûyer û qedera karakteran herdu çîrokên bi hev ve girê dide. Herdu çîrokên ku di beşa yekê de nêzikî hev dibin, piştî bêhnvedaneke dirêj di dawiyê de ji nişkê ve dibe çîrokek û romanê tîne pê. Ez romana klasîk nanivîsînim ku bi awayekî kronolojîk pê de biçim, her tiştî ji xwendevanan re eşkere bikim û hê xwendevan di destpêka rûpelekî de bin bizanibin wê di rûpelê piştî wê de çi bibe. Yan na me ê bigota çima James Joyce di 150-200 rûpelên romana xwe Odysseus (Ulysses) de Bloom bi kirasê teatroyî derdixê ser dikê û dîsa wî vedigerîne nav prosayê pexşanê?

Nizamettîn: Ev ev demeka dirêj e tu wek nivîskar û wergêrekî çalak li Swêd'ê kar dikî. Tu qet difikirî ji bo dema pêş ku bi zimanê swêdî ji binivîsînî?

Cewerî: Ev nêzikî sî salî ye ku ez li Swêd'ê dijîm. Min da dûv evîna xwe, yanî min da dûv evîna ziman û edebiyata Kurdî û ez hatim Swêd'ê. Min ji bo nivîsandina bi Kurdî welatê xwe terk kir û bi ser rêya sirgûnê ketim. Ji sala ku min lingên xwe avêtine Swêd'ê, min şev û rojên xwe kirine yek û ji bo armanca xwe dixebitim. Min hemû dem û jiyana xwe a li Swêd'ê di ber ziman û edebiyata Kurdî de bihurandiye. Gava ez konsantreyî nivîsandina edebiyata Kurdî bûm û min rewşa ziman û edebiyata Kurdî dida ber çavan, min digot ez ê hemû jiyana xwe tenê bi Kurdî binivîsim. Heke min ji destpêkê ve ev enerjîya xwe bidaya Swêdî, bêguman min ê niha bi çendan kitêbên Swêdî li dûv xwe hiştibana.

Bi taybetî jî piştî ku ez ji bo Komîteya Karger a PENa Swêd'ê hatim hîlbijartin û bûm berpirsiyarê Komîteya Nivîskarên Sirgûnê, fîkra nivîsandina Swêdî jî li ba min xurttir bû. Digel ku min tîkiliyên xwe ên germ bi nivîskarên Kurd re parastine, der û doreke min a fireh ji entelektuel û nivîskarên swêdîyan jî heye. Hem ew dixwazin tiştên min bi Swêdî

Min di vê romanê de hinekî xwe nêzikî vê mijarê kiriyê, min bi xwe tu bersiv ji rewşa wan re nedîtiye û ez bi ser rêya rizgarêya wan jî venebûme, lê min xwestiyê ez pîrsekê bavêjim ortê da em li wan hay bibin, li ser rewşa wan bifikirin û belkî em wek rewşenbîr, siyasetvan û mîlet destê xwe dirêjî van hêjahiyên xwe bikin, keda wan bi bîr binin û ji nû ve rûmeta wan li wan vegeîn.

Nîzametîn: Di romana te de çîroka mirovên ji rêzê, yên bêçare, yên ku nexwedî serkeftinan in heye. Di vê pirtûkê de çîroka wan qehremanên mezin tune. Ev diyardeyek e ku tu jî dipejirî ew qernê qehremanan di romanê de qediyaye. Gelo ew sedem çî bûn ku te ber bi nivîsandina romaneka wiha de bir ku her sê qereker mirovên ji rêzê ne?

Cewerî: Celebên edebiyatê jî wek celebên jîyanê di hundirê guhertin û xweguhertinê de ye. Digel ku ev nêzikî sî salî ye ez li derveyê welêt dijîm jî, dîsa ez piraniya karakterên xwe ji civata Kurdan hildibijêrim. Ez wan bi qelsî û xurtiyên wan hildibijêrim. Ew hem mêrxas in, hem tîrsonêk in. Hem hez dikin, hem hez nakin. Hem dixapin, hem dixapînin. Hem dikenin, hem digirî. Hem radizên, hem şiyar in. Yanî mirov in. Barên ku ew nikarin hilgîrin ez li wan nakim. Ez wan zêde nanepixînim, wan ji wan xurttir nîşan nadim û bi çol û çîyan naxim. Gava ez dibêjim karakterên min mirovên ji rêzê ne, bila neyê maneya ku karakterên min di civatê de bêyî fonksiyon in. Na, her yek ji wan fonksiyoneke wan heye, gelek çaran ew temsîla tiştekî dikin û wek sembol jî dikarin werin nîrxandin. Di romana "Ez ê Yekî Bikuji" de ew sê karakterên ku tu wek mirovên ji rêzê bi nav dikî, sê kesên xwediyên sê serpêhatiyên cihê, sê cihanên cihê, lê paşxana hersiyar yek e, ji eynî çavkaniyê derketine, di sê cihokên cihê de diherikin û di golekê de dicivin.

Nîzametîn: Heke qehreman qels ketibin, tu wan xurt nîşan nadî, tu wan nakî armanca propogandayê...

Cewerî: Rast e, heta ji min hatiye û heta ji min tê ez xwe dûrî edebiyata propogandayê digirim. Di dîrokê de, bi taybetî jî di dema tevgera Bolşevîkan de mînaqêşeyên germ di derheqê edebiyatê de çêdibûn; ka gelo edebiyat ji bo gel e, an ji bo edebiyatê ye? Em dizanin ku berî şoreşa Bolşevîkan tradisyoneke xurt a edebiyatê li Rûsyayê hebû û piştî Fransayê Rûsya serkêşa edebiyatê bû. Bi dehan nivîskarên mezin ên mîna Pûşkin, Tolstoy, Dostoyevskî, Gogol, Çexov û hwd. derxistibû. Lê ramana realîzma sosyalîst û

biserketina şoreşa Bolşevîkan, ku bi xwe li dû avakirina edebiyat û hunera qehremaniya partiyê, a karkeran û a sinifa karker bû, mixabin, dawî li tradisyona xurt a edebiyata Rûsyayê anî û ji bilî çend nivîskarên propogandîst û şelaf gora edebiyata ewçend dewlemend kola. Almanyaya nazîst da dû eynî şopê û xwest qehremanan biafirîne, xwest huner û edebiyata qehremaniya nijada arî derxe û bilind bike. Lê me dît ku ew awayê huner û edebiyatê wek îdeolojiyên afranderên xwe vala derketin. Armanç bi edebiyatê divê ne ew be ku tu Ramboyan (ez behsa Rimbaud nakim, ji ber ku ew jî wek Rambo tê binavkirin û di hin zimanan de welê jî tê nivîsandin) biafirîni, divê tu xwe dûrî mirovên ji rêzê û humanîzmayê negirî. Dostoyevskî bi mirovên ji rêzê, bi rebenî, dilpakî û saftiya wan mirovên xwe bûye Dostoyevskî û loma jî nemir bûye. Çîroka ramana min a qehremanî û antîqehremaniyê, an jî a qehremanî û mirovên ji rêzê ev e.

Nîzametîn: Di wêjeya Kurdî de hebandina qehremanan heye. Nivîskar bi yekî digirin û dertînin asîmana. Mîrov dibêje qê tîrsek heye, destê xwe nadin vê dema em tê de ne. Wan kesên rojane li

derdora me ne yên feqîr, belengaz, bêçare, yên jirêzê wek karekterekî venagûhêzin nav berhema xwe. Vêca gelek nivîs di derbarê pirtûkên te de hatine nivîsandin. Ji wan nivîsan ez gihîştîme du xalên sereke. Yek; romana Firat Cewerî berevajî romanên nivîskarên Kurd ên dîtir vê pêvajoya em tê de ne hildide dest. Didu; karakterên xwe ji wan mirovên jirêzê yên ku em di jîyanê de her roj rastê wan tên hildibijêre...

Cewerî: Ji bilî çend salên xortaniyê min siyaset nekiriye û ev sîh sal in ez dûrî siyaseta rojane a partîtiyê me. Lê ev sîh-çil sal in jî siyaseta ji rojave me derneketiye. Em di civat, di şîn û şahiyên xwe de her siyaseta dipeyivin. Ev nêzikî çil salî ye ku Kurd bi awayekî aktîv

tevgerên wan di bîra min de, peyv û mîmîkên wan li ber çavên min bûn. Erê, min du mirov ji civatê hildabûn, ew nas kiribûn, daketibûm kûraniya ruhiyeta wan, bi psîkolojiya wan mijûl dibûm û ne ku ji wan re li riyeke azadiyê digerêyam, lê min dixwest ez wan derxim, eşkere bikim û bikim ku em, civata me, li ser wan bifikirin. Heke min ev roman nenivîsanda, ez ê ji aliye ûjdan û berpirsiyarêya nivîskariyê ve mehû bibûma, têk biçûma. Van herdu karakteran wê heta mirinê dev ji min bernedana. Wê bihatana xewna min, têtetana xeyalên min û xewên şevan li min biherimandana. Bi rastî jî piştî ku min ev roman nivîsand, min bêhneke kûr î ji dil berda û ez pê rehet bûm. Lê di pêvajoya nivîsandina wê de ez ketibûm rewşeke

xerab, ez di kirasê herdu karakteran de digerêyam û ez pê gelekî diêşiyam. Min ev roman pir ji dil û bi germî nivîsand. Loma jî gelek caran bêyî hemdê min hêsirên min diherikîn. Temo û Dîana li ber çavên min diketin rewşên xerab ew di nava pirika jiyanê de vedigevizîn û min nikarîbû tiştêk bikira; min nikarîbû ew ji wî celebê jiyanê rizgar bikirana. Min xwe sebeb didît, ez bûm ê ku bûbû celadê van herdu dilpakên welêt û bi dû cîhan û jiyana wan ketibûm. Heke min bixwesta min dikarîbû qed-

era wan biguherta, lê heke min qedera wan biguherta ez ê hingî nebûma afiranderê wan û ew ê jî nebûna ew. Aniha ew hene, dibe ku ew bibin sebeba ku em li dû bi sedan Temo û Dîanayên din bigerin, destên alîkariyê dirêjî wan bikin, di ber dilê wan bidin, wan ji rewşa kambax rizgar bikin û ji berdêla ricimandinê xelata rûmetê bi wan ve bikin.

Nîzametîn: Tu çima karakterên wiha hildibijêrî, armanca te bi vê yekê çi ye?

Cewerî: Min berê jî di çend nivîs û hevpeyvînên xwe de gotiye, armanca min ne ew e ku ez li dû qehremanan bigerim. Her kes dikare pesnê qehremanên xuyayî bide. Qehremanên xuyayî xwe nîşanî her kesî didin, ew diyar in û şabaş bi ser wan de dibarin. Ez berevajiyê wê dikim, ez li dû qehremanên veşirtî di-

gerim û wan derdixim rûkala dinyayê. Ew, ên ku bi rastî qehreman in lê ketine xefîka jiyanê û nikarin jê derkevin.

Li Ewropayê, li civatên modern an jî li sistemên ku qîmeta mirovan û mafên mirovan lê heye, gava mirovek tade lê hatibe, sileyek an jî du pehîn lê ketibin, an jî bi awayekî hatibe tehdîtîkirin, ji bo ku ew mirov ji tirs û trauma xwe rizgar bibe, ew bi mehan diçe ser doktor û psîkologan. Em dizanin ku bi hezaran keç û xortên Kurdan ketine zîndanên û di îşkenceyên giran re derbas bûne; bi deh sal û panzdeh salan di zîndanên de mane. Gava derdikevin, ma ew ji êşên xwe, ji traumayên xwe rizgar dibin? Kî li van mirovan xwedî derdikeve? Kî destê alîkariyê dirêjî wan dike û wan

ji nû ve adapteyî jiyanê normal dike? Ew di nava civata ku êdî ji wan re xerîb bûye de, roj bi roj dihelin û roj bi roj di agirê êşa xwe de dişewitin.

Di salên nodî de bi hezaran xort û zîlamên Kurd hatine kuştin. Gelo çi bi malbatên wan kuştîyan hat? Jinên wan ên ciwan ketin çi rewşê, li ku ne, çi dikin, di psîkolojiyê de çawa de vedigevizin? Çima li hin bajarên Kurdan bi sedan keç û jinên Kurdan rizgarêya xwe di xwekuştinê de dibînin? Keçikên Kurdan ên çekdar ku mîna xezalan li çiyayên welêt dibezin, gava ku dikevin destên hêzên dewletê, di îşkenceyên nedîtî re derbas dibin, sir nadin û derbasî aliye neyêr nabin, gelo ew dikevin çi rewşê; an jî hêzên dewletê wan bi çi awayî mecbûrî jiyanêke bêrûmet dikin? Gelo em çiqasî serê xwe bi vê mijara damarjiyanê re diêşînin û li riyên çareseriyê digerin?

Nûdem'ê a pêşî derxist. Bêguman berî derxistina hejmarê pêşî ez bi salan ji bo amadehiya wê xebitî bûm, min têkilî bi nivîskarên Kurd ên seranserî dinyayê re danîbû û ji wan re soza derxistina govareke edebî a serbixwe da bû. Fikra kê a siyasî çî bûya, kî siyasî çawa bifikirêya, bala min nedikişand, bala min li ser kalîteya nivîs û naveroka wan a edebî bû. Di destpêka weşana Nûdem'ê de herçiqas hin zehmetî derketin pêşiya min jî, lê ji ber ku haya min ji wan zehmetiyan hebû û min xwe ji wan zehmetiyan re amade kiribû, min di demeke kurt de zora zehmetiyan bir û piştî weşana çend salan a bêyî navbir Nûdem bû navek, bû navnîşanek û di edebiyata Kurdî de bû pîvanek. Di Nûdem'ê de du nivîş gihan hev, Nûdem'ê doh gihand

lê ez bi şev û roj li ser nivîsên Nûdem'ê dixebitîm. Dema Nûdem'ê ne wek niha bû, Internet ji bo me xewnek bû, komputer kêmbûn, sînora girtî bûn, rewşa Kurda kambax bû. Ji hemû perçeyên welêt ji me re nivîs dihatin. Kurdên binxetê, ên bakur, başûr û rojhilat nivîsên xwe bi destan dinivîsandin, carina jî bi destan dişandin. Gava wan bi postê dişandin, ew li sînora asê diman û polîsan dest datanîn ser. Hingî Nivîskariya Kurdî baş rûneniştibû û gelek kes di Nivîskariya xwe de xam bûn, min nivîs serast dikirin, ew li komputerê bar dikirin, formek dida ziman û naveroka hinek nivîsan û bi wî awayî diweşandin.

Berî Nûdem'ê bi salan tecrubeya min a nivîskariyê hebû, çar-pênc kitêbên min derketibûn, min di

redaksiyona govaran de cih girtibû û di gelek govar û rojnameyan de nivîsandibû. Dibe ku Nûdem'ê di warê editorî û disiplîna xebatê de tesîr li min kiribe, ez tê de pişiyabim, lê ji aliyê din ve ez dibêjim wê tesîreke neyênî li Nivîskariya min û tempoya min a nivîskariyê kir. Belkî îro ji berdêla deh cildên Nûdem'ê min deh roman li dû xwe hiştibûna. Bêguman ev belkî ye, lê ji ber ku Nûdem'ê di edebiyata Kurdî a modern de demek vekir û navê xwe

îro, îro ji sibehê re amade kir. Wê xwe spart paşerojê û berê wê li pêşerojê bû. Ew bi demê re meşiya û hevdem tevgerêya. Siyaset ji siyasetvanan re hişt û edebiyat kir karê edebiyatvanan. Di pêvajoya deh salên weşana Nûdem'ê de edebiyata Kurdî hem li Swêd'ê, hem jî li deverên din ên dinyayê aktuel bû. Ez dibêjim belkî loma ye ku Nûdem tê bîra mirov û hê jî edebiyathezên Kurd li Nûdem'ê digerin.

Nîzametîn: Berî ku ez werim ser romana te ya nû "Ez ê yekî bikujim" ez dixwazim vê bipirsim; gelo Nûdem'ê bandoreka çawa li Nivîskariya te kiriye?

Cewerî: Herçiqas Nûdem ji karê min ê nivîskariyê re hinekî bûbe asteng û kiribe ku Nivîskariya min hêditir bimeşe jî, dîsa ji bo min tecrubeyeke mezin bû. Ji ber pîrbûna karên Nûdem'ê, min kêmbûna dinivîsand,

lê ez bi şev û roj li ser nivîsên Nûdem'ê dixebitîm. Dema Nûdem'ê ne wek niha bû, Internet ji bo me xewnek bû, komputer kêmbûn, sînora girtî bûn, rewşa Kurda kambax bû. Ji hemû perçeyên welêt ji me re nivîs dihatin. Kurdên binxetê, ên bakur, başûr û rojhilat nivîsên xwe bi destan dinivîsandin, carina jî bi destan dişandin. Gava wan bi postê dişandin, ew li sînora asê diman û polîsan dest datanîn ser. Hingî Nivîskariya Kurdî baş rûneniştibû û gelek kes di Nivîskariya xwe de xam bûn, min nivîs serast dikirin, ew li komputerê bar dikirin, formek dida ziman û naveroka hinek nivîsan û bi wî awayî diweşandin.

Nîzametîn: Tu hinek dikarî bahsa pêvajoya nivîsandina romana xwe ya dawî ya bi navê "Ez ê Yekî Bikujim" bikî? Çi bû sedem ku te biryar da tu vê romanê binivîsî?

Cewerî: Ji mêj ve ye min fikra vê romanê bi xwe re hildigirt. Ez gelek caran pê diêşiyam. Ez gelek şevan ji xewê dipengizîm, mîna qehremanê romanê Temo, ji xewnên kabûsî şiyar dibûm û di xeyalan de diherifim. Ez di xeyalên xwe de bi mehan, belkî bi salan bi herdu karakterên sereke; bi Temo û Dîanayê re jiyam. Min ew wek motîv ji jiyana rastî girtine, lê di fantazyên xwe de ew bi laş û gewde kirine û kirine perçak ji xwe. Ez bi ku de biçûma ew bi min re bûn, liv û

Ez Di Romanê de Teknîkên Nû Diceribînîm

Hevpeyvîn: Nîzametîn Akkurt

Stockholm - Firat Cewerî li Dêrika Mêrdîn'ê hatiye dinê. Di destpêka salên heftêyan de bi malbata xwe re koçî Nisêbîn'ê kir û di dawiya heftêyan bi hin hevalên xwe re komeleyeke kulturî ava kir. Nivîskariya Cewerî ya bi Kurdî jî di wan salan de destpêkir.

Firat Cewerî bi armanca nivîsandineke azad di sala 1980an de terka welêt kir û li Swêd'ê bi cih bû. Di heman salê de jî wî kitêbeke xwe da çapê. Ji wê salê û bi vir de Cewerî di nav tevger û çalakiyên edebiyata Kurdî de ye. Di destpêka salên 80an de wî bi nivîs û çîrokên xwe beşdarî li govarên Kurdî ên seranserî dinyayê kir. Wî di adara 1992an de dest bi weşandina govara Nûdem'ê kir û deh salan bêyî navbir derxist. Herwiha Cewerî bi rêya Nûdem'ê bi çendan navên nû li edebiyata Kurdî zêde kirin û di aktuelhiştina edebiyata Kurdî de roleke mezin lîst.

Di prosa weşana Nûdem'ê de Cewerî govareke xwerû werger bi navê Nûdem Werger derxist û weşanxaneya Nûdem'ê ava kir. Wî govara Hawar'ê ku bingehê edebiyata Kurdî ya nûjen e, jî nû ve civand û mîna du cildan çap kir.

Heta niha F. Cewerî di warên cihê de çar-deh kitêb nivîsandine û panzdeh kitêb jî wergerandine Kurdî. Çîrok û kitêbên Firat Cewerî wergerêyane Swêdî, Almanî, Erêbî, Tirkî, Farsî û zaravayê Soranî. Herwiha çîrokên wî di antolojiyên Swêdî, Almanî, Erêbî û Tirkî de jî cih girtine û bûne film û piyes.

Firat Ceweriyê ku hê jî li Swêd'ê dije, endamê Yekîtiya Nivîskarên Swêd'ê ye û di Komîteya Karger ya PENa Swêd'ê de jî berpirsiyarê nivîskarên sirgûnê ye.

Nîzametîn: Gelek nivîskarên Kurd li Swêd'ê mane û dimînin jî. Xebateka hêja a kurmanciyê li Swêd'ê hatiye kirin. Lê dema ku mirov dibêje Swêd yekser Nûdem tê bira mirov. Tu dikarî hinekî behsa Nûdem'ê bikî?

Cewerî: Rast e ku rola Kurdên Swêd'ê a di warê ziman û edebiyata Kurdî de diyar û berbiçav e. Herçiqas destpêka vê xebatê dirêjî salên heftêyan bibe jî, bêtir piştî salên heştêyan û bi xurtî jî di destpêka salên nodî de xwe nîşan da. Di wan salan de gelek govar û rojnameyên Kurdan derdiketin, lê giraniya wan siyasî bûn. Digel ku ew organên rêxistin û dezgehên siyasî bûn, dîsa wan cih didan edebiyatê jî. Ez nêzikî wan govaran dibûm, min bi awayekî aktîv alîkarêya hinan ji wan dikir û ez bi nivîsên xwe jî beşdarî hinan dibûm. Lê wê yekê ez têr nedikirim. Ez hingî aboneyên zêdeyî panzdeh govarên edebî ên Tirkî û Swêdî bûm. Min ew dixwendin, min bala xwe dida naveroka wan û estetîka wan dianî ber çavên xwe. Gava ez baş têgihîştim ku wê edebiyata Kurdî tenê bi çend rûpelên ku di govarên siyasî de têne weşandin bi pêş nekeve, qonaxan gav neke û cihê xwe ê pêwîst di nava edebiyata cihanê a modern de çêneke, pêwîstiya derxistina govareke edebî a di pîvanên govarên dinyayê de li ba min peyda bû û min di bihara 1992an de hejmar

